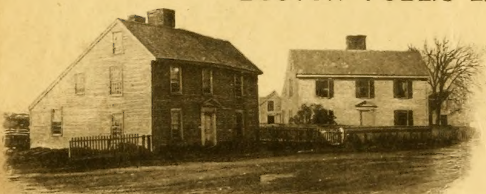
John Adams Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF No
* ADAMS
132.13

Nonnulli è

LUCIANI

DIALOGIS

SELECTI,

ET IN

AS PARTES

DIVISI;

5 G

Nonnulli è
LUCIANI
DIALOGIS
SELECTI,
ET IN
DUAS PARTES
DIVISI;

Alteram prius EDITAM, Alteram nunc ADDITAM:

OMNES SCHOLIIS ILLUSTRATI

AB

EDWARDO LEEDES,

CUI

In Schola BURIENSI Græca Lingua & minutiſſimæ ejus partis.

Τὸ σφὶν, καὶ σφῶιν, καὶ τὸ μὶν, ἠδὲ τὸ νίν.

contigerunt eſſe curæ.

Acceſſit etiam

(Quod ad hanc rem ſpectare viſum eſt) quicquid ſcripſerunt *Grævius*, *Gronovius*, *Jenſius*, cum nuper tantum edito Scholiaſta Græco.

Omne tulit punctum qui miſcuit utile dulci,
Lectorem delectando *pariterque* monendo.

LONDINI:

Typis T. WOOD,

Impenſis G. CONYERS, R. WILKINS, D. MIDWINTER, W. INNYS & R. MANBY, C. RIVINGTON, & A. WARD.

M DCC XXXVIII.

**ADAMS
132.13

Generoſiſſimo Juveni

HEN. POLEIO

ARMIGERO,

Morum Legumque Patriæ in Medio, ut vocant, Templo, ſtudioſo.

E. L.

Quod ſuum eſt in hoc Libello D. D. C. Q.

SI quæris à Me, Ornatiſſime *Juvenis*, quamobrem hunc Libellum Nomini Tuo dicavi, non aliam Tibi profecto afferre poſſum

rationem, quam quod *libuit* --- Libuit autem quoniam libere fecerunt egregia Tua erga me merita præ quorum ſenſu geſtiebat animus hanc arripere anſam, quantum Me penes eſt, referendi gratiam, virtutes ſcilicet, Tuas quas ipſe nimis occultare ſtudes, prædicando, &, ſi quid hæ chartulæ ad id valent in ævum futurum prorogando laudes. Quarum quam amplam Tu præbes materiam, nemo, opinor ignarus eſt qui Te novit : ſive enim contemplamur egregium Tuum erga literas literatoſq; ſtudium, ſive ingenii acumen, ſive indolis felicitatem, ſive

morum

morum probitatem, ſuavitatemque, ſive animi in omne voluptate, quæ ſolet à ſe juvenes abripere, moderationem, ſive in rebus agundis, qualis in ætate ſenili haud facile reperienda, prudentiam ; à quacunque parte Te ſpectamus, abunde eſt undique quod miremur, abunde quod Te dignum putemus, qui linguis & ſermonibus Hominum propinandus, quique omni laude decorandus & accumulandus ſis. Si compos eſſe potuerim ſenis illius apud *Virgilium* voti & annorum præteritorum, quos vellem pro libito revocare licuerit, nullam anteactæ

ætatis

ætatis meæ optarem potius redire partem, quam eam, in qua Te vidi inter popellum Meum, non ut ſolet puerorum vulgus & Tuam haud dedecuit ætatem luſitantem; ſed, quod Tuum erat, nunquam non agentem, aſſidue inter Autores locupletes verſantem, & ſi quid ab ullo, aut ſapienter, aut eleganter, aut falſe dictum ſit, magno judicio diſcernentem & avide Tibi captantem, & intus in animo condentem: Mihi lectitanti ſemper aures attentiſſimas præbentem, & bibulas, quocunque Te vocavi, libenti, & alacri animo veſtigia

prementem, imo nonnunquam, ubi via erat impedita & dubia præeuntem, & facem præbentem, & exitum monſtrantem, Adoleſcentem ſedecim annos natum, viro plus quam quadragenario, &, ſi recte de Me judico, in ſcrutanda Autorum mente non prorſus cæcutienti.

Fatigarem ſcio animum admodum patientis Lectoris, & Modeſtiæ Tuæ plus nimio diſplicerem, ſi quo fert animus, pergerem narrare omnia quæ in Te *vidi*, quibus & mei & cujuſque alius, qui Te appropinquabat, delectaſti ſimul & demeruiſti animum. At neque pauciora fuere, quæ

poſt-

poſtquam à nobis ad altiora verſus ſtudia in Academiam *Cantabrigienſem* migraveras de Te *audivi.* Idque non à Cauponibus & coquis quibus res magna videri ſolet, facere ſumptûs & indulgere gulæ; ſed ab iis, qui norunt *quid diſtant æra lupinis*, & quibuſcum Tu præcipue verſari amabas, viris graviſſimis & in omni Literarum genere ſcientiſſimis. Poſt exiguam intra Academiam moram, nemo fere erat melioris notæ aut Mathematicus, aut Medicus, aut Juriſperitus, aut Theologus, aut politioris Literaturæ gnarus, cui Tu non notus modo,

modo, ſed & eras in deliciis : & Viri non pauci multos annos in Philoſophiæ ſtudiis exercitati, non ſolum admittebant Tuam, recentis adhuc advenæ, amicitiam ; ſed & ambiebant.

Si ſequi Te mihi licuerit quo nunc es evectus, ubi cum flore Anglorum pubis inter Themidos Patriæ Myſtas verſaris, haud dubito quin ibi Te viderem uſque eundem eſſe, & apud eos eandem admirationem tui excitaſſe, quam apud homines cæteros quibuſcum prius egiſſe contigerat, reliquiſti.

At fruſtra fortaſſe ſum dum ejus laudes ampliare ſtudeo, qui ut non indiget, ita forſan nec captat laudes, nec audire amat, aut ſi amat, tam Mihi eſt amicus, ut blandiſſimis licet anniterer verbis, amicior Mihi nullo modo reddi potuerit. Prudentius forte conſuluiſſem rebus meis, ſi eadem opera apud alium aliquem Virum Nobilem inire gratiam ſtuduiſſem aut magis laudis, aut minus Mei ſtudioſum, quo ſcilicet aucto eorum numero, qui clypeo tegerent, in eo, quo nunc ſum loco tutior forem, & minus Mihi, Regnoque meo metuerem, ſi quis olim

contra

contra paraverit legiones. Sed neſcio quomodo ex vehementiore Tui ſtudio, à Meipſius cura abreptus ſum ſemper pronior in id quod placet, præſertim ſi honeſtius etiam videtur, quam in id quod prodeſt. Placuit mihi hinc, capta occaſione, Tibi, aliiſque oſtendere quanti Te æſtimo, & abunde Mihi prodeſſe videbitur, ſi id videro Tibi non diſplicere. Quod ad librum attinet, nonnullis forſan abſurdum & importunum videri poſſit, quod cum *Græco-Latinus* ſit *Anglo* nobili dicare non metuerim, in hac præſertim tam delicata rerum

vice,

vice, quando res tam *Bella* habetur *Græcas* ſimul & *Latinas* neſcire literas: Et ſane de hac re opus eſſet excuſatione aliqua, niſi quod Te ſcirem, ita te poſſe præſenti ſæculo accommodare, ita inter *bellos* Homines ſapere, ut interim ubi locus ſit, inter *Latii* & *Cecropiæ* colonos non reſpuas deſipere. Vale.

E Regia Schola, quæ
eſt in Villa *Fauſtini*,
11*mo* Kalendas *Februarias*, 1676.

AD
LECTOREM.

EN Tibi, quiſquis es, alter Luciani *Dialogorum Libellus, ſi non caſtigatior, at ſaltem, quod non minus ſolet captare Lectorem, recentior ; & Puerorum captui multo accommodatior. Ubicunque locus in Autore occurrerit obſcurior hic illuſtratur, aut lucem inferendo, aut unde petenda eſt oſtendendo locum. Ubicunque Interpres nimis Latinæ elegantiæ ſtudioſus, aut alio intentus, minus ad verbum reddidit Græcum Textum, hic mutatum invenies, plerumque in Annotationibus, nonnunquam in ipſa Interpretationis textura Græca vocabula,*

quæ

quæ ſæpius transferendo nimis ab origine vagata fuerunt, eo iterum reducuntur. Particulæ quæ in ſignificatu parum uſitato obveniunt, notantur : loci in Homero, *quibus non ſemel alludit ridibundus Autor, indigitantur. Omnia denique tam aperta & facilia redduntur, ut qui legit, purum putum metat fructum, nihil ſentiat laboris. Unum tantum præter hæc velim ſcias Lector, nempe quæ ad ſex priorum Dialogorum Verſionem Latinam annotata ſunt,* Nicholai Buſcoducenſis *Antuerpiæ olim Gymnaſiarchæ tribui deberi induſtriæ. Cætera tantum noſtræ. Vale.*

Scripſi in Villa *Fauſtini*, quæ in pago *Suffolcienſi* eſt, 11*mo* Kalendas *Februarias*, *A. D.* 1676.

In ſelectos LUCIANI Dialogos Scholiis illuſtratos ab *E. L.*

SUbinde, Luciane, Pythagoræ, *ſenis,*
Divini, amaris dogma proſequeris jocis,
Animaſque rides corpora ingreſſas nova ;
Non adeò res ridenda. Scholiaſtes, vides,
Novus hicce mentem quam probè callet tuam,
Senſúmque acutus eruit reconditum ;
Non es tibi ipſi notior : Quis non putet
Animam ſubîſſe corpus ipſius tuam ?

SAM. LEEDES, *Aulæ*
Clarenſis *in Academia*
Cantab. *Alumnus.*

ORDO

ORDO DIALOGORUM.

		Græc.	*Lat.*
1.	MEnippi & Mercurii, *Pag.*	1	117
2.	Simyli & Polyſtrati,	2	118
3.	Veneris & Cupidinis,	5	121
4.	Mercurii & Maiæ,	6	124
5.	Veneris & Cupidinis,	8	127
6.	Doridis & Galateæ,	10	129
7.	Panis & Mercurii,	13	132
8.	Jovis & Mercurii,	16	135
9.	Apollinis & Vulcani,	17	136
10.	Vulcani & Jovis,	19	138
11.	Mercurii & Apollinis,	20	140
12.	Cupidinis & Jovis,	22	142
13.	Zephyri & Noti,	23	143
14.	Æaci, Proteſilai, Menelai & Paridis,	26	146
15.	Plutonis & Proteſilai,	28	148
16.	Diogenis & Herculis,	31	151
17.	Galenes & Panopes,	34	154
18.	Judicium Dearum,	36	156
19.	Somnium *ſive* Gallus,	50	167
20.	Vitarum Auctio,	91	199

PARS ALTERA.

1.	PIſcator *ſive* Reviviſcentes,	1	79
2.	Cataplus *ſive* Tyrannus,	39	104
3.	Prometheus *ſeu* Caucaſus,	62	120
4.	Promethei & Jovis,	76	130

ΔΙΑ'ΛΟ-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ α'.

Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

Μ. ΠΟΥ͂ δαὶ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἑρμῆ; [1] ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα. Ἑρ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· [2] πλὴν [3] κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ ἀπόβλεψον, ὡς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἔνθα Ὑάκινθός τέ ἐστι, καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νιρεύς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ [4] Τυρώ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, καὶ ὅλως τὰ Ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μ. Ὀστᾶ μόνον ὁρῶ, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά. Ἑρ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὀστᾶ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν. Μ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε. Ἑρ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἑλένη ἐστί. Μ. Εἶτα [5] αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

1 Ξενάγησον.] Vox compoſ. a ξένος peregrinus & ἄγω, duco, ſignificat autem ξεναγεῖν peregrinum ducere ad ea quæ viſenda ſunt.

2 Πλὴν.] Multoties ſignificat *niſi*, *præterquam*, interpres reddit, *quin*, malo *veruntamen*, quo ſenſu videas etiam in N. T. 1. *Cor.* 11. 11. & alibi.

3 Κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ, &c.] Ad verbum *illud ipſum* inſpice quaſi ad dextram.

4 Τυρώ.] Tyro non pater erat Didonis, ut vult Buſcoducenſis in ſuis Annot. in Eraſm. verſion. hujus Dialog. Didonis enim pater erit Agenor: ſed neque quivis alius *mas*, quod ſatis patet ex terminatione; ſed *puella* Theſſaliæ, quam Propert. lib. 2. el. 28. vocat *candidam*. Ovid. in Herûs Epiſt. *forma laudatiſſimam*. De ea plura videas apud Homer. Ὀδ. δ'. videetiam Lucian. veræ Hiſtor. Serm. 2.

5 Αἱ χίλιαι νῆες.] In bello ſcilicet Trojano, cujus Helena, a Paride rapta, erat cauſa.

Ἑρ. Ἀλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα· ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ [6] ἀνεμέσητον εἶναι,

[7] Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν, ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει. [8] ὅτε μέντοι ἀνθεῖ, καὶ ἔχει τὴν χροιὰν κάλλιστά ἐστι. M. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, [9] εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες. Ἑρ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα, ἂν ἐθέλῃς, κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν. ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

6 Ἀνεμέσητον.] Non Nemeſi, i. e. Indignatione proſequendum, ἀπὸ ἀστερητικοῦ μορίου, καὶ νέμεσις.

7 Τοιῇδ' ἀμφὶ, &c.] Sermo eſt Δημογερόντων Τρώων, apud Homer. Il. 3. v. 154. quando videbant Helenam in turrim euntem.

8 Ὅτε μέντοι.] Expone *veruntamen quando.*

9 Εἰ μὴ.] Exponas cum interprete *ſi non*, aut ſi mavis *quod non*, nam εἰ hic & alibi aliquando ponitur pro ὅτι, ut *etſi* conjunctio Latina pro *quod.*

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ β'.

Σιμύλου καὶ Πολυστράτου.

1. Σ. Ἥκεις [1] ποτὲ, ὦ Πολύστρατε, καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς. Π. Ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα, ὦ Σίμυλε. Σ. Πῶς δὲ τὰ μετ' ἐμὲ

1 Ποτὲ.] Etſi ſequitur παροξύτονον, retinet nihilominus accentum, vid. infra Dial. Δωρ. & Γαλ. n. 3 & 8. Ἀλεξ. n. 173. & Διαλ. η'. n. 2.

ταῦτ'

ταῦτ' ἐβίως τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα σοῦ ὄντος ἀπέθανον. Π. Ὑπερήδιστα. εἰ καί σοι παράδοξον τοῦτο δόξει. Σ. Παράδοξον, εἰ γέρων τε καὶ ἀσθενὴς, ἄτεκνός τε προσέτι, ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. Π. Τὸ πρῶτον ἅπαντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοὶ, καὶ γυναῖκες ἁβρόταται, καὶ μύρα, καὶ οἶνος * ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ. Καινὰ ταῦτα, ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην. Π. Ἀλλ' [2] ὑπέρρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ' ἄλλων τἀγαθά. καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί. μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο ἁπανταχόθεν τῆς γῆς κάλλιστα. Σ. Ἐτυράννησας, ὦ Πολύστρατε, μετ' ἐμέ; Π. Οὔκ. ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους. Σ. [3] Ἐγέλασα· ἐραστὰς σὺ τηλικοῦτος ὤν; ὀδόντας τέτταρας ἔχων; Π. Νὴ Δία τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει· καὶ γέροντά με καὶ φαλακρὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι καὶ κορυζῶντα, ὑπερήδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάριος ἦν αὐτῶν ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα. Σ. Μῶν καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου διεπόρθμευσας; εἶτα σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξιέραστον; Π. Οὔκ· ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν, περιπόθητος ἦν. Σ. Αἰνίγματα λέγεις. Π. Καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὗτος πολὺς ὢν, ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας,

* Ἀνθοσμίας.] Ἡδὺς εὔοσμος, πολύοσμος, εὐώδης, Bourdelot.
2 Ὑπέρρει.] Rectius ἐπέρρει, *Græv.*
3 Ἐγέλασα.] Aor. 1, temporis a γελάω, ἄσω, ſed ſignificationis præſentis, ut in N. T. Matth. 22. v. 3. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία, &c. i. e. ὁμοιοῦται.

2. Σ. Νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος, ὦ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης ἦν. Π. Ἀτάρ, ὦ Σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀπολέλαυκα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν. καὶ [3] ἐθρυπτόμην δὲ πολλάκις, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ. Τέλος δ' οὖν πῶς ἐβουλεύσω περὶ τῶν κτημάτων; Π. Ἐς τὸ φανερὸν μὲν ἕκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφασκον· ὁ δ' ἐπίστευέ τε, καὶ κολακευτικώτερον παρεσκεύαζεν ἑαυτόν. ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἐκείνας ἔχων, κατέλιπον, οἰμώζειν ἅπασι φράσας. Σ. Τίνα δ' αἱ τελευταῖοι κληρονόμον ἔσχον; ἦπου τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους; Π. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ [4] νεώνητόν τινα τῶν μειρακίων τῶν ὡραίων Φρύγα. Σ. Ἀμφὶ πόσα ἔτη, ὦ Πολύστρατε; Π. Σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Σ. Ἤδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίζετο. Π. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν, καὶ ὄλεθρος· ὃν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμησέ μου· καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται, ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον, καὶ βαρβαρίζων, Κόδρου δὲ εὐγενέστερος, καὶ Νιρέως καλλίων, καὶ Ὀδυσσέως συνετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ. Οὔ μοι μέλει. καὶ στρατηγησάτω τῆς Ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ· ἐκεῖνοι δὲ μὴ κληρονομείτωσαν μόνον.

3 Ἐθρυπτόμην.] Θρύπτομαι ſæpe ſignificat *deliciis* aut *luxu frangor*, hic autem *voluptatem capio ex amicorum ægritudine ob eam, quam a me patiuntur repulſam.*

4 Νεώνητον.] Interp. *novitium*; proprie ſignificat nuper emptum ἀπὸ τοῦ νέος, *novus*, & ὤνητος, ab ὠνέομαι, *emptus.*

ΔΙΑ'-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ γ'.

Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

ΤΙ' δήποτε, ὦ Ἔρως, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἥραν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνης δ' ἀπέχῃ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾲς, κενὴ δὲ οἰστῶν ἡ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ καὶ [1] ἄστοχος; Ε. Δέδια, ὦ μῆτερ, αὐτὴν, φοβερὰ γάρ ἐστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινῶς ἀνδρική. ὁπόταν οὖν ἐντεινάμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐπιπλήττει με, καὶ ὑπότρομος γίνομαι, καὶ ἀπορρεῖ μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν. Α. Ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας. Ε. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἑκὼν προσίεταί με, καὶ προσκαλεῖται· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ὑφορᾶται ἀεὶ, καί ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἡ δὲ, εἴ μοι πρόσει, φησὶ, νὴ τὸν πατέρα τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα, ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὸν Τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπείλησε, καὶ ὁρᾷ καὶ δριμὺ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τε φοβερὸν ἐχίδναις κατάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια, μορμολύττεται γάρ με, καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Α. Ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας, ὡς φὴς, καὶ τὴν Γοργόνα; καὶ

1 Ἄστοχος.] Ἀπὸ τοῦ ἀστερητικοῦ μορίου καὶ στοχάζω, *collimo*, qui recte *collimare* nequit, qui a ſcopo aberrat.

ταῦτα

ταῦτα μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. Αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσι; ἢ κἀκεῖναι λόφους ἐπισείουσι, καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν; Ε. Αἰδοῦμαι αὐτὰς, ὦ μῆτερ, σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ ἀεί τι φροντίζουσι, καὶ περὶ ᾠδὴν ἔχουσι, καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους. Α. Ἔα δὲ ταύτας, ὅτι σεμναί· τὴν δὲ [2] Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις; Ε. Τὸ μὲν ὅλον, οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἷόν τε, φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὀρῶν, εἶτα καὶ ἴδιόν τινα ἔρωτα ἤδη ἐρᾷ. Α. Τίνος, ὦ τέκνον; Ε. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν αἱρεῖν τε διώκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν; [3] ἐπεὶ τόν τε [4] ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην αὐτὸν ὄντα καὶ ἑκηβόλον. Α. Οἶδα, ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

2 Ἄρτεμις.] Lat. Diana; Dea venatrix ἀπὸ τοῦ ἀρτεμής, ſanus quaſi eſſet ἡ περιποιουμένη τὴν ὑγίειαν, i. e. conſervatrix valetudinis; alii volunt eam vocatam eſſe Ἄρτεμιν quaſi Ἀερότεμιν ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τεμεῖν, quia in feris proſequendis motu celerrimo ſcindit aera.

3 Ἐπεί.] Recte interpres reddidit ἐπεὶ, *tametſi*, pro quo tamen potuit dixiſſe *ſed, verum*; ita enim alias ſignificat apud hunc autorem nec non & alios. Vide infra Dial. 6. n. 7. & Eurip. Rheſ. act. 1. v. 204. ubi legas, Ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολὴν, i. e. Sed *num aliam quam hanc habebis* ſtolam?

4 Ἀδελφόν.] Accuſativus ἀδελφὸν reſpicit verbum κατηγωνισάμην, κατετόξευσα; aut aliquid tale quod dicturus erat Cupido, ſi paſſa eſſet Venus.

ΔΙΑ´ΛΟΓΟΣ δ'.

Ἑρμοῦ καὶ Μαίας.

1. ἜΣτι γάρ τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ Θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ,

[1] τοιοῦτον μηδέν. Ε. Τί μὴ λέγω, ὃς τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διῒ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω [2] ἡμεροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι [3] κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἀνέχεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ [4] νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ; οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἀν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον.

2. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδης τέκνα, παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐν ᾅδου εἰσὶν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα, κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον, καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης, καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν δυστήνων γινόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἄτλαντος διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἥ-

1 Τοιοῦτον.] Cave hic putes errorem eſſe Typogr. pro τοιοῦτο, præter quod nihil agnoſcunt Grammaticorum nonnulli. Nam & alibi apud Lucianum legas τοιοῦτον in Neut. gen. & ejuſdem farinæ vocabula τοσοῦτον ταυτὸν, τοῦθ' αὐτόν, apud Atticiſſimos Autores Sophoclem, Ariſtophan. &c. vid. Dial. 11. n. 1.

2 Ἡμεροδρομοῦντα.] Partic. ab ἡμεροδρομέω, curſoris officio fungor. Lucian. videtur proprium facere *diurni* temporis, quia infra ſequitur μηδὲ νυκτὸς καθεύδω, atque hoc etiam videtur indicare verbi Etymologia, orta enim eſt ἀπὸ τοῦ ἡμέρα dies, & δρέμω, curro; ſed ἡμεροδρόμος, unde hæc vox immediate fluxit, ſine ullo reſpectu ad *diem* ſimpliciter curſorem ſignificat τὸν βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενον, ut ἐτυμολογικὸν μέγα exponit.

3 Κεκονιμένον.] A κονίω non κονίζω.

4 Νεκροπομπόν.] Manium vel mortuorum dux, ἀπὸ τοῦ νεκρὸς, mortuus, & πέμπω, deduco.

κοντά

ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τοῦ Κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν [5] πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ, τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὖθις εἰς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν φησὶν ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. [6] καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα [7] ἤδη. εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. Μ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον. χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

5 Πέπομφε.] Præter. act. a πέμπω pro πέπεμφε, Attic.

6 Καὶ ὅλως, &c.] Interp. *adeo ut plane*, &c. Mallem cum Benedict. *ſed plane*, &c. nam καὶ ſæpe valet idem, quod *ſed*.

7 Ἤδη.] Aut vacat, aut exponas *tandem*, nam ſic aliquando apud Demoſth. interpretatus eſt H. Steph.

ΔΙΑ΄ΛΟΓΟΣ έ.

Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

1. Ὦ Τέκνον Ἔρως, ὅρα οἷα ποιεῖς. οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ὁπόσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ' αὑτῶν, ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδείκνυεις ἀλλάττων ἐς ὅ, τι ἂν σοὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ. τὴν Σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκά-

ἀιαγκάζεις, ἐπιλελησμένον τῆς [1] ἱππασίας. ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ, ὦ τολμηρότατε, καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη, καὶ μητέρα τοσούτων Θεῶν, ἀνέπεισας παιδεραστεῖν, καὶ τὸ Φρύγιον μειράκιον ἐκεῖνο ποθεῖν, καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη τοὺς λέοντας, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς [2] Κορύβαντας (ἅτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας) ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην [3] περιπολοῦσιν. ἡ μὲν ὀλυλύζουσα ἐπὶ τῷ [4] Ἄττῃ. οἱ Κορύβαντες δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δὲ ἀνεὶς τὴν κόμην, ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν, ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅλως, θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι.

2. Δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια, τὸ τοιοῦτο ἢ τὸ μέγα σε κακὸν τεκοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα, ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ οὖσα, κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν, ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὁρῶσα.

1 Ἱππασία.] *Equitatio*, ſive *actio equitandi*, ab *ἱππάζω*, *equito*; hic autem potius *equi agitatio*. Phœbus enim in curru, οὐκ ἐφ' ἵππου ὀχεῖται.

2 Κορύβαντες.] A ſing. Κορύβας, Rheæ ſacerdos. Sudant Etymologiſtæ oſtendere hujus vocis originem, ſed, ut nobis videtur, luſa opera.

3 Περιπολοῦσιν.] Nominat. præcedens ἐκείνη παραλαβοῦσα voluit περιπολεῖ; ſed omnia quæ vidi exemplaria conſentiunt ſcribendum περιπολοῦσιν. Dura quidem σύνεσις, & qualis haud unquam occurrit in ullo apud Latinos Autore; licet autem voces minime congruant, ſenſus tamen haud obſcurus, nam ἐκείνη παραλαβοῦσα τοὺς Κορύβαντας, tantum valet, ac ἐκείνη καὶ Κορύβαντες παραλαμβανόμενοι.

4 Τῷ Ἄττῃ.] De nomine hujus Phrygii juvenis, quem adeo amavit Rhea, non adeo conſentiunt Autores: ab Ovid. lib. 10. & Catull. epigr. 64. vocatur Atys. Diod. Sic. Biblioth. lib. 3. eum vocat Ἄττιν; apud Macrob. Saturn. lib. 1. c. 21. legas Gen. *Attinis*, & in Accuſat. *Attinem*, quaſi a Nominat. Ἄττις vel Ἄττιν, ινος. Lucianus neminem, quod ſcimus, ſecutus, nominat eum Ἄττην, niſi fortaſſe idem etiam ſit ille cujus meminit, ſub eodem nomine, in Achaicis Pauſanias.

E. Θάῤῥει, μῆτερ, ἐπεὶ καὶ [5] τοῖς λέουσι αὐτοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί· καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς κόμης λαβόμενος, [6] ἡνιοχῶ αὐτοὺς, οἱ δὲ [7] σαίνουσί με, καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι, ἐς τὸ στόμα, ἐπιλιχμησάμενοι, [8] ἀποδιδόασι μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα, πότε ἂν ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι [9] ἐπ' ἐμὲ ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττῃ; καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν. μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων, ἢ θέλεις σὺ, ὦ μῆτερ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾷν μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως μήτε ἐκεῖνον σοῦ; A. Ὡς δεινὸς εἶ. καὶ κρατεῖς ἁπάντων· ἀλλὰ μεμνήσῃ μου ποτὲ τῶν λόγων.

5 Τοῖς λέουσι ἤδη ξυνήθης.] Satis eis notus ab eo tempore quo ſimul erant in Cybeles Templo, tunc temporis juvenis formoſus & pulchra puella a popularibus vocati Hippomenes & Atalanta. Vid. Ovid. Metam. lib. 10. fab. 11.

6 Ἡνιοχῶ, ἀπὸ τοῦ τὰ ἡνία ἔχειν.] Verbum ex origine Neutrum, ſed quod ſæpe Active conſtruitur.

7 Σαίνουσί με.] Σαίνειν proprium brutorum eſt, & ſignificat *cevere*, i. e. caudam movere. Et hic & alibi conſtruit cum Accuſat. Lucianus, cum reſpectu forſan ad præpoſ. εἰς vel πρὸς, vel ἀμφὶ, quæ apud Atticos ſæpe ἐλλείπουσι.

8 Ἀποδιδόασι.] Vox communis, non, ut vulgo putatur, Ionica. Vide Gazam.

9 Ἐπ' ἐμὲ.] i. e. ut me lædat, quemadmodum tu metuis.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ϛ'.

Δωρίδος καὶ Γαλατείας.

Δ. ΚΑλὸν ἐραστὴν, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν Σικελὸν τοῦτον ποιμένα [1] ἐπιμεμηνέναι σοί. ΓΑ. Μὴ σκῶπτε, * Δωρὶ, Ποσειδῶνος γὰρ υἱός ἐστιν,

1 Ἐπιμεμηνέναι σοί.] Σοὶ non inclinat, quia emphaticum eſt.

* Μὴ σκῶπτε, Δωρί.] Δωρὶς in vocat. abjicit σ, quamvis acutitonum ſit, ut & alia propria Acutitona in ις, qualia Ἀμαρυλλὶς, &c. vid. Theocr. εἰδ. β'. v. 6. & Meth. noſtr. p. 19.

ὁποῖος

ὁποῖος ἂν ᾖ. Δ. Τί οὖν, εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος; οἴει τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τε αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν; Γ. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φῄς ἄγριον ἄμορφόν ἐστιν· ἀνδρῶδες γάρ· ὅ, τι ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δύ' ἦσαν. Δ. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, [2] οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν. Γ. Οὐκ ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδιστικὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν. Καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων [3] ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠϊόνος τοῖς ἐν [4] πρόποσι τῆς Αἴτνης καθὸ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάσσης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν. ἐγὼ δ' ἐξ ἁπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα. [5] ἢ καὶ μόνη ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ· δεῖγμα γὰρ [6] ὡς ἀμείνων εἰμὶ, καὶ ἀξιέραστος· ὑμεῖς δὲ παρώφθητε. Δ. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ καλὴ τὴν ὄψιν ἔδοξας, ἐπίφθονος οἴει γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο οἶμαι. ὅτι συνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι. πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγεῖται καλά. [7] ἐπεὶ τάγε ἄλλα ὁπότε

2 Οἷα pro οὕτως.] Adjectiva enim Neutralia ſæpe uſurpantur ut Adverbia.

3 Ποιμαίνων ποτὲ.] Ποτὲ encliticum, quemadmodum Grammatici de verbo ἐστὶ præcipiunt, poſt παροξύτονον hic ſervat tonum in ultima, quod obſerves etiam in aliis encliticis diſſyllabis.

4 Πρόποσι.] Πρόπους exponit Heſychius, τοῦ ὄρους τὸ προῦχον, i. e. partem eam montis quæ prominet.

5 Ἧ.] Varia eſt ſignificatio hujus particulæ, quam alibi videas, hic exponas *unde*, vel *quapropter*.

6 Ὡς.] Idem ac ὅτι, ſignificatio haud infrequens apud Atticos.

7 Ἐπεὶ τάγε ἄλλα.] Interpres exponit *alioqui*, ego malo *cæterum vero*, licet enim nec Budæus, nec Devarius, nec quiſquam, quod novimus, alius curioſus particularum obſervator uſpiam

ἂν ἐθελήσεις μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ [8] πέτρας τινὸς εἴποτε γαλήνη εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἴδε σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο, ἢ χροιὰν λευκὴν ἀκριβῶς. οὐκ ἐπαινεῖται δὲ τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ ἐρύθημα.

2. Γ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ, ὅμως ἐραστὴν [9] κἂν τοῦτον ἔχω. ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἥν τινα ἢ ποιμὴν, ἢ ναύτης, ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ· ὁ δὲ Πολύφημος, [10] τά τε ἄλλα, καὶ μουσικός ἐστι. Δ. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια, ἠκούσαμεν αὐτοῦ ᾄδοντος, ὁπότε [11] ἐκώμασε πρώην ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις [12] ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ [13] πηκτὶς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν. καὶ τὰ μὲν κέρατα πήχεις ὥσπερ ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα οὐδὲ [14] κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῴδει ἄμουσόν τι, καὶ ἀπῳδόν. ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει, ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα [15] ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ᾄσματι. ἡ μὲν γὰρ Ἠχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθε-

uſpiam meminerit. ἐπεὶ tamen ſignificare idem ac *ſed verum*, &c. ſatis liquet, ex multis hujus Autoris locis: vide, ſi libet, ſupra, Ἀφροδ. καὶ Ἔρωτ. Διαλ. fig. 3.

8 Ἀπὸ πέτρας τινός.] Tonus in τινὸς retinetur; v. ciphram 3.

9 Κἂν τοῦτον.] Interpres exponit τοῦτον, *ejuſmodi*, quaſi eſſet τοιοῦτον (& ita legit Aldus) at neglexit κἂν, interpreteris, ſi libet, *ſaltem, vel quamvis hunc*.

10 Τά τε ἄλλα.] Interp. *ut alia ne dicam*; magis ad verbum, *& alia*, vel *inter alia*.

11 Ἐκώμασε.] Κωμάζω proprie *comeſſor*, hic autem quaſi a comeſſatione cum laſcivia appropinquo.

12 Ὀγκᾶσθαι.] Infin. ab ὀγκάομαι, rudo, quod proprium eſt Aſini.

13 Πηκτὶς.] Inſtrumentum erat Muſicum, Lydis proprium, Sapphus, ut aiunt, inventum, cui nulla, quantum ſcio, Latina reſpondet, non multum opinor diverſum a *Lyra*, quia infra ita vocatur.

14 Κόλλοπι.] Κόλλοψ vox eſt variæ ſignificationis, hic autem ſignificat verticillam pectidos, qua nervi ad arbitrium pulſantis, aut intenduntur, aut remittuntur.

15 Ἐδυνάμεθα.] Vox Ind. etſi præceſſerat ὥστε, contra quam Grammatica vulgaris præcipit.

λευ-

λεν, οὕτω λάλος ἦσα, [16] βρυχωμένῳ· ἀλλ' ᾐσχύνετο εἰ φανείη μιμουμένη τραχεῖαν ᾠδὴν καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐραστὴς ἐν ταῖς ἀγκάλαις [17] ἀθυρμάτιον, ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα. Τίς οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιούτου ἐραστοῦ; Γ. Οὐκοῦν σύ, Δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίω δηλονότι ὄντα, καὶ ᾠδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον. Δ. Ἀλλὰ ἐραστὴς μὲν [18] οὐδείς ἐστί μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστί, [19] κινάβρας ἀπόζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι καὶ σιτέμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο καὶ σὺ [20] ἀντερῴης αὐτοῦ.

16 Βρυχομένῳ.] Forte legendum βρυχωμένῳ a βρυχάομαι, rugio, nam a βρύχω, frendeo, nuſquam invenio βρύχομαι.

17 Ἀθυρμάτιον.] Diminutivum ab ἄθυρμα, oblectamentum; hoc autem ab ἀθύρω, oblecto.

18 Οὐδεὶς ἐστί.] Præcipit vulgaris Grammat. ut poſt acutitonum verbum ἐστὶ tonum amitteret; ſed in hoc loco reclamant omnia quotquot vidi exemplaria, forte propter encliticum ſequens.

19 Κινάβρας.] Proprie eſt τῶν κυνῶν ἡ βρῶσις κυνοβόρατις οὖσα, canum cibus; alias vero ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν τῶν αἰγῶν, fœtor ille qui caprarum alis egreditur.

20 Ἀντερῴης.] Optat. ab ἀντεράομαι. ἀντὶ τοῦ ἀντερᾷς, apud Atticos haud infrequens.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ζ'.

Πανὸς καὶ Ἑρμοῦ.

Π. Χαῖρε, ὦ πάτερ Ἑρμῆ. Ε. Νὴ καὶ σύ γε· ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Π. Οὐχ ὁ Κυλλένιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις; Ε. Καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π. Μοιχίδιός εἰμι ἐξ ἔρωτός

σοι γενόμενος. Ε. Νὴ Δία, τράγε [1] ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, καὶ ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πώγωνα λάσιον, καὶ σκέλη [2] δίχηλα, καὶ τραγικὰ, καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς; Π. Ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμὲ, τὸν σεαυτοῦ υἱὸν, ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποφαίνῃ μᾶλλον καὶ σεαυτὸν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς, καὶ παιδοποιεῖς· ἐγὼ δὲ ἀναίτιος. Ε. Τίνα δὲ καὶ φὴς σου μητέρα; * ἤπου ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Π. Οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ᾽ ἀνάμνησον σεαυτὸν εἴποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω· τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς, καὶ ἐπιπολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην. Ε. Εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη, [3] ἀντ᾽ ἐμοῦ, τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν; Π. Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὦ παῖ, μήτηρ μέν σου, ἔφη, ἐγώ εἰμι Πηνελόπη ἡ Σπαρτιάτις· τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν τὸν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε, ὁπότε γάρ μοι συνῆν ὁ πατὴρ ὁ σὸς, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν, ὡς λάθοι.

2. Ε. Νὴ Δία μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν, σὸς πατὴρ κεκλήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ; Π. Καὶ μὴν οὐ καταισχύνω σε, ὦ πάτερ· μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ

1 Ἴσως τινός.] Τινὸς poſt παροξύτονον ſervat accentum, quod ſupra monuimus. Vide ſupra Dial. 6. ciphr. 3, & 8.

2 Σκέλη δίχηλα.] Σκέλος non proprie eſt *pes*, ſed ea pars corporis, quæ femur, tibiam, atq; etiam *pedem* continet, δίχηλος autem eſt a χηλὴ, quæ præter alia etiam ungulam ſignificat.

* Ἤπου ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε.] Vide Method. noſtram, p. 125.

3 Ἀντὶ ἐμοῦ.] Curta locutio pro ἀντὶ παιδὸς ἐμοὶ ὁμοίου.

σπείζω

συρίζω πάνυ [4] καπυρόν. Καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλ' ἑταῖρον καὶ [5] θιασώτην πεποίηκέ με. καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ· καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου ὁπόσα περὶ Τέγειαν, καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἁπάσης, πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη μοι τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον· ἢν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς ὄνομα. Ε. Εἰπὲ δέ μοι, γεγάμηκας, ὦ Πᾶν, ἤδη; τοῦτο γάρ οἶμαι καλοῦσί σε. Π. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, ἐρωτικὸς γάρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν [6] ἀγαπήσαιμι συνὼν [7] μιᾷ. Ε. Ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις. Π. Σὺ μὲν σκώπτεις· ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἠχοῖ, καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι, καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι, καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν. Ε. Οἶσθα οὖν ὅ, τι χαρίσῃ, ὦ τέκνον, τὰ πρῶτα αἰτοῦντί μοι; Π. Πρόσταττε, ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὴ [7] ἴδωμεν ταῦτα. Ε. Καὶ πρόσιθί μοι, καὶ φιλοφρονοῦ· πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με [8] ἀκούοντός γε τινός.

4 Καπυρόν.] A κάπυς ſpiritus, vel καπύω ſpiro; idem ac καπύσσαι, ſive ἐκπνέων. πάνυ καπυρὸν recte exponitur *admodum pleno ſpiritu*; εὐφημῶς ἐκάλεσε καπυρὸν τὸ τραχὺ καὶ τὸ ἄγροικον τοῦ συρίγματος.

5 Θιασώτην.] Interp. recte expoſuit *ſocium*, ſed intelligi debet is qui ſimul cum alio venit *choreas*, & epulas celebratum, a θίασος, convivantium cœtus vel convivium.

6 Ἀγαπήσαιμι μιᾷ.] *Una contentus forem*; ſemper ita reddendum ἀγαπῶ, quando cum dat. conſtruitur.

7 Ἴδωμεν.] Subjunct. ab aor. 2. Indicat. εἶδον, peculiare huic verbo in reliquis modis abjicere ε, quaſi eſſet augmentum.

8 Ἀκούοντός γε τινός.] Interdum τινὸς ſervat accentum, vid. n. 1.

ΔΙΑ-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ η'.

Διὸς καὶ Ἑρμοῦ.

ΤΗ'Ν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ; Ε. Ναί. τὴν Ἰὼ λέγεις, Ζεύς. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἑρ. Τεράστιον τοῦτο, [1] τῷ τρόπῳ ἐνηλλάγη; Ζεύς. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ καινὸν * ἀλλό τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλον [2] τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν· ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὤν. Ἑρ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζεύς. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν Ἶσιν ποίησον, καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω Θεὸς τοῖς ἐκεῖ, καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

1 Τῷ.] Pro τίνι.] ut & alibi apud Atticos Scriptores.

*Ἀλλό τι.] Præcipit Vulgaris Grammatica ut enclitica dictio amitteret accentum, quoties præcedens dictio habet acutum, in penultima, ſed aliter fit quoties ea penultima ſit longa poſitione, & ultima brevis, tunc enim tranſmittit accentum enclitica dictio, non ſecus ac cum præcedentis dictionis, penult. circumflectitur. Vid. Theocr. εἰδ. α'. v. 144, 158.

2 Retento accentu in τινὰς, ita enim amant eſſe diſſyllabæ encliticæ poſt voces paroxytonas non trochaicas. Vid. ſupra, Dial. 2. n. 1. & Dial. 7. n. 1, & 8.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ϛ'.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡφαίστου.

1. Ἑώρακας, ὦ Ἄπολλον, τὸ τῆς Μαίας βρέφος τὸ ἄρτι τεχθὲν, ὡς καλόν τε ἐστι, καὶ προσγελᾷ πᾶσι, δηλοῖ τέ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον; Ἀπόλ. Ἐκεῖνό γε φῶ βρέφος, ὦ Ἥφαιστε, ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν, ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ; Ἡφαι. Καὶ τίνα ἂν ἀδικῆσαι δύναιτο ἀρτίτοκον ὄν; Ἀπ. Ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν, ἢ τὸν Ἄρη καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσε λαθὼν τοῦ κολεοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου, καὶ τῶν βελῶν. Ἡφ. Τὸ νεογνὸν τοῦτο ὃ μόγις ἐκινεῖτο ἐν τοῖς σπαργάνοις;

2. Ἀπ. Εἴσῃ, ὦ Ἥφαιστε, εἴ σοι προσέλθῃ μόνον. Ἡφ. Καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη. Ἀπ. Τί οὖν πάντα ἔχεις ἐργαλεῖα, καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν; Ἡφ. Πάντα, ὦ Ἄπολλον. Ἀπ. Ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς. Ἡφ. Νὴ Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ. Ἀπ. Ἀλλ' ὄψει αὐτήν που ἐν σπαργάνοις τοῦ βρέφους. Ἡφ. Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν; Ἀπ. Οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα, καὶ ἐπίτροχα, ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει, χθὲς δὲ προσκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα, κατεπάλαισεν εὐθὺς, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφέλκων τὼ πόδε, εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος, τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε προσπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος τὸ σκῆπτρον, εἰ δὲ μὴ

 βαρύτε-

βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο.

3. Ἡφ. Γοργόν τινα τὸν παῖδα φής. Ἀπ. Οὐ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν. Ἡφ. [1] Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις; Ἀπ. Χελώνην που νεκρὰν εὑρὼν ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπήξατο, πήχεις γὰρ ἐναρμόσας, καὶ ζυγώσας, ἔπειτα καλάμους ἐμπήξας, καὶ μαγάδιον ὑποθεὶς, καὶ ἐντεινάμενος ἑπτὰ χορδὰς μελῳδεῖ πάνυ γλαφυρὸν, ὦ Ἥφαιστε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν τοῦ πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα.

4. Ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα ὡς οὐδὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ᾅδου κατίοι κλέψων [2] τὶ κἀκεῖθεν δηλαδή. ὑπόπτερος δ' ἐστί. [3] καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν ᾗ ψυχαγωγεῖ, καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς. Ἡφ. Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι. Ἀπ. Τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν [4] τὴν πυράγραν. Ἡφ. Εὖγε ὑπέμνησας. ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτὴν, εἴπου, ὡς φὴς, εὑρηθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

1 Τῷ.] Pro interrogativo τίνι, ut ſupra in Dial. inter Jovem & Mercurium; ſed hic ἐλλείπει τρόπῳ, nam integrum eſſet τῷ τρόπῳ, aut τίνι τρόπῳ.

2 Κλέψων τί] Conſentiunt exemplaria ut τὶ, monoſyllabon licet ſit, retineat accentum, neque auſi ſumus, etſi contra ſuadeant Grammatici, mutare.

3 Καὶ ῥάβδον] De virga Mercurii, vid. Homer. Odyſſ. 5. & Virg. Æneid. 4.

4 Τὴν πυράγραν] Subintelligitur κλέψας ἐξελκύσας, aut aliquid tale.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ί.

Ἡφαίστου καὶ Διός.

1. ΤΙ´ με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἥκω γὰρ ὡς ἐκέλευσας ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν. Ζεύς. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκών. Ἡφ. Πειρᾷ μου εἰ μέμηνα; πρόσταττε δ' οὖν τἀληθὲς ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον, εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου, ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν, ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. Ἡφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν, ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὐδὲ κατὰ τὴν [1] Εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαῤῥῶν, οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ἡφ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δὲ, τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σου κελεύοντος;

2. Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος, μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τὴν * μήνιγγα παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον, ἤπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων, ἡ δὲ πηδᾷ, καὶ [2] πυῤῥιχίζει,

1 Εἰλείθυιαν.] Εἰλείθυια, Lucina Dea, quæ præeſt parturientibus, ab ἐλεύθω, i. e. venio, quod invocetur ut fœtus veniat in lucem.

* Ὑπὸ τὴν μήνιγγα.] Ὑπὸ τῇ μήνιγγι τοῦ ἐγκεφάλου ὑμένι, Schol.

2 Πυῤῥιχίζει.] Πυῤῥιχίζειν, optime convenit Palladi, quippe armatæ, nam πυῤῥίχη, ut aiunt Lexicographi, eſt armata ſaltatio, ἀπὸ τοῦ Πύῤῥου Ἀχιλλείδου πάνυ, ut ait de ſaltatione libello Lucianus, διαπρέψαντος ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, i. e. a Pyrrho Achillis filio in arte ſaltandi egregie docto.

καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ [3] ἐνθουσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ, γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς. ὥστε, ὦ Ζεῦ, [4] μαίωτρά μοι ἀπόδος [5] ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει μένειν, ἐγὼ γοῦν τό γε ἐπ᾽ ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω. Ἡφ. Τοῦτ᾽ ἐβουλόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά, καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει. πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

3 Ἐνθουσιᾷ.] Divino agitur furore, ab ἐν, *in*, & Θεὸς, *Deus*, quaſi intus habens numen aliquod: hinc ἐνθουσιασμὸς, quod Heſychius interpretatur eſſe ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, i. e. quando anima tota illuminatur a Deo.

4 Μαίωτρα.] Μαίωτρον τὸ τῇ Μαίᾳ διδόμενον, i. e. præmium quod obſtetrici ſolvitur, ἡ γὰρ Μαῖα ὀμφαλοκτόμος, καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρός.

5 Ἐγγυήσας.] Particip. aor. 1. ab ἐγγυάω, *ſpondeo*; hoc autem ab ἐγγύη *ſponſio*.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιά.

Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος.

1. ΤΙ' σκυθρωπὸς εἶ, ὦ Ἄπολλον; Ἀπ. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. Ἑρ. Ἄξιον γὰρ λύπης τὸ [1] τοιοῦτον, σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι; Ἀπ. Οὐδαμῶς, ἀλλ᾽ ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλου. Ἑρ. Τέθνηκε γὰρ, εἰπέ μοι, ὁ Ὑάκινθος; Ἀπ. Καὶ μάλα. Ἑρ. Πρὸς τίνος, ὦ Ἄπολλον; ἢ, τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον; Ἀπ. Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον. Ἑρ. Οὐκοῦν ἐ-

1 Frequens apud hunc Autorem τοιοῦτον pro τοιοῦτο, vid. Dial. 4. n. 1.

μάνης, ὦ Ἄπολλον; Ἀπ. Οὐκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι [2] ἀκούσιον ἐγένετο. Ἑρ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον.

2. Ἀπ. Δισκεύειν ἐμάνθανε, κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ, ὁ δὲ * κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος Ζέφυρος, ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ δὲ αὐτός, ἀμελούμενος δέ, καὶ * μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα, ὥσπερ εἰώθαμεν, τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτόν, ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμά τε ῥυῆναι πολύ, καὶ τὸν παῖδα εὐθὺς ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζέφυρον αὐτίκα ἠμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους, τῷ παιδὶ δὲ καὶ τάφον [3] ἐχωσάμην ἐν Ἀμύκλαις ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέλαβε, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδῦναι γῆν ἐποίησα ἥδιστον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ; Ἑρ. Ναί, ὦ Ἄπολλον· ᾔδεις γὰρ τὸν θνητὸν [4] πεποιημένος τὸν ἐρώμενον, ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

2 Ἀκούσιον.] Διὰ τῆς κράσεως ἀντὶ τοῦ ἀεκούσιον, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μεριδίου καὶ ἑκούσιος, *ſpontaneus*, τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἑκών, *volens*, *prudens*, &c.

* Ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος Ζέφυρος.] i. e. *peſſimus ventorum perditus Zephyrus.* Sic Ζεὺς dicitur πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος, Od. τ. 303. ἀετὸς ἀπολούμενος κάκιστα ὀρνέων. in Dial. Prometh. & Jovis.

* Μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγώ.] M. S. addit verbum, quod videtur deeſſe, ἐβούλευσε, μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν ἐβούλευσε, Græv.

3 Ἐχωσάμην.] Aor. 1. med. ἀπὸ τοῦ χώννυμι, fut. χώσω χοῦν, i. e. *aggerem* duco, χοῦς antem a χέω.

4 Πεποιημένος.] Paſſiva forma, ſed ſenſu activo, ut in aliis id genus verbis & participiis accidere ſolet, vide infra Dial. 15. n. 8. Interpres recte reddidit ᾔδεις πεποιημένος, *Noras te comparaſſe*; πεποιημένος autem reſpicit σύ, qui præcedit ᾔδεις. Locutionem haud abſimilem infra habes Dial. 15. n. 6. quam vide, & quæ in eam notavimus.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιϛ'.

Ἔρωτος καὶ Διός.

1. ἈΛΛ' εἰ καί τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄφρων. Ζεύς. Σὺ παιδίον, ὦ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πώγωνα, μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι, γέρων καὶ [1] πανοῦργος ὤν; Ερ. Τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρων, ὡς φής, ἐγὼ διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ; Ζ. Σκόπει, ὦ κατάρατε, εἰ μικρά, ὃς ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥστε μηδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, ἀετόν. ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας, οὐδὲ συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημένος· ἀλλά με δεῖ [3] μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρύπτειν ἐμαυτόν. αἱ δὲ, τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ἢν ἴδωσι, [5] τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους. Ερ. Εἰκότως· οὐ γὰρ φέρουσιν, ὦ Ζεῦ, θνηταὶ οὖσαι τὴν πρόσοψιν.

2. Ζεύς. Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος, καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ερ. Ἀλλ' ἡ Δάφνη κἀκεῖνον ἔφευγε, καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα, μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτόν. ἑ-

1 Πανοῦργος.] Ἀπὸ τοῦ πᾶν omne, & ἔργον, opus, qui nihil ſibi non licere putat; vel ut Heſychius περιεργάζῃ, ὁ ἐν πονηρίᾳ παντ' ἐργαζόμενος.

2 Ἐντρυφᾷς.] Per delicias illudis, a τρυφὴ, deliciæ.

3 Μαγγανεύειν.] *Præſtigiis uti*, ἀπὸ τοῦ μάγγανον, *præſtigiæ*.

5 Τεθνᾶσι.] Per contractionem a τεθνάασι, 3 p. præt. med. ab inuſitato θνάω, in cujus locum ſucceſſit θνήσκω.

κατέρωθεν καθειμένος [5] βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος· πορφυρίδα ἔχε, ὑποδέου * χρυσίδας, ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε, καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί σοι [6] τῶν Διονύσου Μαινάδων. Ζ. Ἄπαγε, οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ἐρ. Οὐκοῦν, ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρᾶν θέλε, ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό γε. Ζ. Οὐκ· ἀλλ' ἐρᾶν μὲν, ἀπραγμονέστερον δ' αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀφίημί σε.

5 Βοστρύχους.] Βόστρυχοι, *cincinni*, πλόκαμοι, Heſych. quid ita dicti nugantur Etymologiſtæ, dum ſudant oſtendere, nec operæ pretium videre. Eandem vocem vid. Dial. 20. n. 64.

* Χρυσίδας.] Χρυσὶς, κύπελλον. Χρυσῆ φιάλη. ὥσπερ ἡ ἐκ τοῦ ἀργύρου ἀργυρίς. Schol. hic autem χρυσῆ κρηπίς.

6 Τῶν Διονύσου Μαινάδων.] Ambigua locutio, poteſt enim ſignificare *quam Mænades Bacchi ſequentur Te*, vel, *quam ſunt Mænades*, i. e. *Comites Bacchi*, poſterior ſenſus verior, quem ſatis videbat interpres.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιγ'.

Ζεφύρου καὶ Νότου.

1. ΖΕΦ. Οὔποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμὶ, καὶ πνέω, σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νο. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ. Ἡδίστου θεάματος [1] ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἄλλο ἴδοις ἔτι. Ν. Παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμην. ἐπέπνευσα δέ

1 Ἀπελείφθης.] Non male quoad ſenſum interpres *caruiſti*. Proprie autem ſignificat *relictus*, vel *ſeparatus es*. Eodem redit utrumque, qui enim *ſeparatus* ab eo, quod vult, *caret*.

τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα [2] ὧν λέγεις. Ζ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα εἶδες; Ν. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα. τί μήν; Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Ν. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς [3] ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον.

2. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν [4] ἠϊόνα παίζουσα, τὰς [5] ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα, ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος. Λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπὴς, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος· ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτὴν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών. Ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν [6] εἴχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι. τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον [7] τὸν πέπλον

2 Ὧν λέγεις.] Plena eſſet oratio ſi diceres ἐκείνων ἃ λέγεις. Sed ejuſmodi omiſſio non infrequens.

3 Ἐκ πολλοῦ.] i. e. ἐκ πολλοῦ χρόνου.

4 Ἠϊόνα.] Ἡ ἠϊὼν περαθαλάσσιος τόπος, i. e. *locus maritimus* vel *juxta mare*, ut non nemo exponit. De hujus vocis origine multum ſudat Etymologiſta; ſed, ut nobis videtur, fruſtra.

5 Ἡλικιώτιδας.] Expone *coætaneas*, vel *ejuſdem, ac ipſa eſſet, ætatis* virgines. Nam ἡλικιῶτις Adjectivum eſt fœminini tantum generis ἀπὸ τοῦ ἡλικία, *ætas*, cujus maſculum eſt ἡλικιώτης.

6 Εἴχετο τοῦ κέρατος.] Ne mireris active ſignificare ἔχομαι, & cum Genitivo conſtrui, nam id perfrequens.

7 Τὸν πέπλον.] Ὁ πέπλος καὶ τὸ πέπλον, ἱμάτιον γυναικεῖον, ὥσπερ ὁ χιτὼν τῶν ἀνδρῶν. Ita nonnulli; ſed oſtendit H. Stephanus loco non uno virorum veſtimenta etiam vocari πέπλους, prius fortaſſe ea de re monitus ab Euſtathio in Hom. Iliad. β'. v. 43, &c. tribuitur etiam rebus inanimis, *currui*, Homer. Iliad. ε'. v. 164. *urnæ*, Græc. λάρνακι, in qua conduntur cineres mortui, Iliad. ω'. v. 796. ſimpliciter igitur & proprie videtur ſignificare *quodvis velamen tenui & molli filo*, quo cum ſæpe ſe circumvolverint mulieres, adeptum eſt nomen *veſtimenti muliebris*; quod οὐκ ἐνεδύοντο, ἀλλ' ἐπερονῶντο, καὶ περόνης ἀρθείσης καταῤῥέων αὐτὸς εἰς τὸ ἔδαφος φαίνεται ut Euſtathius loquitur.

ξυν-

ξυνεῖχε. Ν. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες δὲ ἐρωτικὸν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην

3. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω παραπολὺ, ὦ Νότε. ἥ τε γὰρ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες, οὐδὲν ἄλλο, ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν. Ἔρωτες δὲ παραπετόμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας τὰς δᾷδας φέροντες ᾖδον ἅμα τὸν Ὑμέναιον· αἱ Νηρηΐδες δὲ ἀναδῦσαι [8] παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί. Τό τε τῶν Τριτώνων γένος καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων, ἅπαντα περιεχόρευσε τὴν παῖδα. Ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, [9] παροχούμενός τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθὼς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ.

4. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο, ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκ ἔτι ἐφαίνετο. [10] ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς

8 Παρίππευον.] Παριππεύειν proprie ſuper *equum vehi*; atque hinc transfertur in id quodcunque vice eſt *equi*.

9 Παροχούμενος.] Interpres reddit *pronubus*, perperam opinor. Nam qui *pronubus* erat, in eodem curru intra ſponſum & ſponſam ſedere ſolebat, ut ex Pauſania docemur. Quod nequibat Neptunus: ubi ſponſus in tergo ferebat ſponſam; exponas igitur potius *juxta* vel *à latere vectus*.

10 Ἐπιλαβόμενος τῆς χειρός.] Non τὴν χεῖρα. Ita enim Græci ſermonis poſt ejuſmodi verba mos poſtulat, ut nomen quod partem ſignificat *ſubjungeretur* in Genitivo; ex vi præpoſitionis ἐκ ſubintellectæ. Nam nonnuſquam apud Lucianum dicitur, ἐκ τῆς ὀρᾶς λαμβάνεσθαι.

χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ [11] Δίκταιον ἄντρον ἐρυθριῶσαν, καὶ κάτω ὁρῶσαν, ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ᾽ ὅ τι ἄγοιτο· ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Ν. Ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας, ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

11 Δίκταιον ἄντρον.] Σπήλαιον ἐν Κρήτῃ οὕτω καλούμενον.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιδ'.

Αἰακοῦ, Πρωτεσιλάου, Μενελάου, καὶ Πάριδος.

1\. Αἰ. ΤΙ' ἄγχεις, ὦ [1] Πρωτεσίλαε τὴν Ἑλένην προσπεσών; Πρω. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον [2] ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν τε τὴν νεόγαμον γυναῖκα. Αἰ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοι-

1 Πρωτεσίλαε.] Πρωτεσίλαος δὲ φερονόμος πρῶτός τε λαοῦ καθήλατο τῆς νεὼς, καὶ πρῶτος πέπτωκε· ſic Euſtath. in Hom. Iliad. 2. v. 205. Nomen autem deducit ἀπὸ τοῦ πρωτεύω, εὔσω, ut ſit, Πρωτευσίλαος, primum καὶ ἀπελεύσει τοῦ υ Πρωτεσίλαος. Cum eo etiam convenit Auſonius, Epitaph. 12. in Proteſilaum;

Fatale aſcriptum nomen mibi Proteſilao.

Farnabius autem in Ovid. lib. 9. Fab. 3. v. 67. dicit nomen poſtea datum eſſe, cum primum vocabatur *Iolaus*; ſed hujus ſententiæ Autorem laudat neminem. Vide autem quæ annotavimus in Latinam verſionem, p. 270. n. 3.

2 Ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον.] Reſpexit locum Homeri Il. lib. 2. v. 700.

Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος φυλακῇ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής——

Multa hic de voce ἡμιτελὴς, Euſtathius, quæ in pauca contraxit quiſquis is eſt, qui ſub nomine Didymi prodit Scholiaſtes, Ἡμιτελὴς, inquit ille, ἤτοι ἄτεκνος, ἢ ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν, ἢ ἀτελείωτος· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι.

αὐτῆς γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρω. Εὖ λέγεις. ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον. Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἁρπάσας. οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ᾽ ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος [3] ἄγχεσθαι, τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. Πρω. Ἄμεινον οὕτω.

2. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ [4] δύσπαρι, οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ. Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε. Καὶ ταῦτα, [5] ὁμότεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ Θεῷ κατέχημαι. Οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τι ἐστὶ, καί τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἔνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

3. Πρω. Εὖ λέγεις. Εἴθε οὖν μοι τὸν ἔρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Αι. Ἐγώ σοι καὶ περὶ τοῦ ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια, φήσει [6] γὰρ αὐτὸς μὲν, τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι [6] αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι, οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτε-

3 Ἄγχεσθαι.] Infin. paſſ. activum ejus præceſſit lin. 1. τί ἄγχεις; eſt autem ἄγχω proprie *fauces ſtringo*, id eſt, *ſuffoco*, ἀπὸ τοῦ ἄγχω, ὁ γὰρ ἄγχων, τὴν φάρυγγα συνάγει, ut Scholiaſtes habet, i. e. *qui ſuffocat, fauces*, vel *guttur conſtringit*.

4 Δύσπαρι.] Ita enim vocat *Hector*, Homer. Il. γ΄. v. 39. Idem autem valet ac αἰνόπαρι, quod ſic Euſtathius. Οὕτω καὶ Ἑλένη τὴν Ἴλιον κακοΐλιον καλεῖ, οὐχ᾽ ὅτι δύσφημον ἢ δυσοιωνιστον τὸ ὄνομα, ἀλλ᾽ ὅτι φησὶν, ἐμοὶ οὐκ ὀνομαστέα. i. e. Sic *Helena* vocat *Trojam* κακοΐλιον, non quod nomen Troja quicquam ominis mali portabat, ſed quod non eſſet a ſe nominanda ſine dolore.

5 Ὁμότεχνον.] Ὁμότεχνοι dicuntur artifices qui ejuſdem ſunt artis; hic autem *amatores*, nam & *ars* eſt *amandi*, teſte Ovidio.

6 Φήσει γὰρ αὐτὸς γεγενῆσθαι αἴτιος.] Sic loqui amant Græci, quando omittunt pronomen reciprocum. Vide Busb. Gr. pag. 177. a quo loquendi more nec abhorrent Latini; Ovid. de Triſt. lib. 1. El. 1.

Sed vereor tardæ cauſa fuiſſe moræ.

i. e. *Me* cauſam fuiſſe; plura hujuſmodi videas in ſupplemento noſtro vulgaris Grammaticæ, p. 141.

σίλαε, ἢ σεαυτόν, ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικός, ἐπεὶ [7] προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτω φιλοκινδύνως, καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης ἐρασθεὶς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρω. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα. οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι. Αἰ. Ὀρθῶς. τί οὖν τούτους αἰτιᾷ;

7 Προσεφέρεσθε.] i. e. Tu & cæteri Græci.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιϛʹ.

Πλούτωνος καὶ Πρωτεσιλάου.

1. Πρω. [1] Ὦ Δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ, καὶ σὺ Δήμητρος θύγατερ, μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρωτικήν. Πλου. Σὺ δὲ, τίνος δέῃ παρ' ἡμῶν, ἢ τίς ὢν τυγχάνεις; Πρω. Εἰμὶ μὲν [1] Πρωτεσίλαος ὁ [2] Ἰφίκλου, [3] Φυλάκιος, στρα-

1 Πρωτεσίλαος.] De voce Πρωτεσίλαος, vide quæ annotata ſunt ad Dialog. 14. Æac. Proteſil, &c.

2 Ὁ Ἰφίκλου.] i. e. ὁ υἱὸς Ἰφίκλου, vid. Hom. Il. βʹ. v. 213, &c. deducit autem Ἴφικλος Euſtathius κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ Ἰφίκωλος ὅ ἐστι ἰσχυρόπους. ab ἶφι, *fortiter*, & κῶλον, vulgo *membrum*, at proprie, ut ille vult, *pes*.

3 Φυλάκιος.] Derivativum patrium ἀπὸ τῆς φυλάκης κειμένης ἐγγὺς Θηβῶν τῶν φθιωτίδων, ut Euſtathius loquitur, hoc eſt, ut Benedictus in Pindar. Iſthm. Od. 1. ἀντιστρ. κωλ. ζʹ. interpretatur a *Phylace urbe Phthiotidis non procul* à Thebis, quæ tamen inter fines Theſſaliæ erat, unde nonnunquam apud hunc Autorem Θετταλὸς vocatur *Proteſilaus*; ea enim latitudine erat apud veteres Geographos *Theſſalia*, ut præter *Theſſaliam* ſtricte ſumptam comprehenderet etiam *Phthiotin Pelaſgiam*, & *Eſtiaotin*. Vid. Hill. in Διονυσ. περιηγ. v. 427.

τιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος ἀποθανὼν τῶν [4] ἐπ' Ἴλιον. δέομαι δὲ ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον ἀναβιῶναι πάλιν. Πλ. Τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι· πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχῃ. Πρω. Ἀλλ' οὐ τοῦ ζῆν [5] Ἀϊδωνεῦ, ἐρῶ ἔγωγε, τῆς γυναικὸς δὲ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, ᾠχόμην ἀποπλέων, εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς, οὐ μετρίως [6] ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα, καὶ βούλομαι κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ καταβῆναι πάλιν. Πλ. Οὐκ ἔπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης ὕδωρ; Πρω. Καὶ μάλα, ὦ δέσποτα. [7] τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν. Πλ. Οὐκοῦν περίμενον. ἀφίξεται γὰρ κἀκείνη ποτὲ, οὐδέ σε ἀνελθεῖν δεήσει. Πρω. Ἀλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβὴν, ὦ Πλούτων. [8] ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη, καὶ οἶσθα οἷον τὸ ἐρᾶν ἐστιν.

2. Πλ. Εἶτα. τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρόμενον; Πρω. Οἶμαι πείσειν κἀκείνην ἀκολουθεῖν παρ' ὑμᾶς, ὥστ' ἀνθ' ἑνὸς δύο νεκροὺς λήψῃ μετ' ὀλίγον. Πλ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα. οὐδὲ ἐγένετο πώποτε. Πρω.

4 Ἐπ' Ἰλίου.] Ἴλιος propr. Adject. deduct. ab Ἶλος, qui urbem amplificavit & denominavit, inde Pindar. Nem. Od. 8. ἀντιστρ. κωλ. ib. Ἴλου πόλιν. Homer. plerumque ἡ Ἴλιος cum reſpectu ad πόλις, cæteri fere ἄστυ reſpiciunt, & dicunt τὸ Ἴλιον. vid. Dial. 18. n. 66.

5 Ἀϊδωνεῦ.] Idem ac Ἀΐδης niger umbrarum cuſtos: locus, ubi concluduntur, conſimili nomine vocatur ᾅδης, ſive ἅις. τόπος σκοτεινὸς ὑπὸ γῆν ἀφανὴς ἀφωρισμένος ψυχαῖς· παρὰ τὸ ἀστερητικὸν, καὶ τὸ εἴδω εἴσω τὸ βλέπω, ut Euſtathius habet in Hom. Il. α'.

6 Ἀποκναίει.] Valde contriſtat. ἀπὸ præpoſit. hic auget ſignificationem, ut alibi de eadem notavimus. Vid. Dial. 19. n. 55.

7 Τὸ δὲ πρᾶγμα.] Τὸ in hoc loco ἐμφατικόν ἐστι. *hæc res*, ſcilicet *uxoris*, quod perpetuo eum urgebat, *deſiderium*.

8 Ἠράσθης.] Vox paſſiva, & activa ſignificatio: vid. Dial. 18. n. 36 & 62, & 64.

[9] ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων. Ὀρφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε, καὶ τὴν [10] ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. Πλου. Θελήσεις δὲ οὕτω κρανίον γυμνὸν ὤν, καὶ ἄμορφον τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ φανῆναι; πῶς δὲ κἀκείνη προσόψεταί σε, οὐδὲ διαγνῶναι δυναμένη; φοβήσεται γὰρ, εὖ οἶδα, καὶ φεύξεταί σε, καὶ μάτην ἔσῃ τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς. Περσ. Οὐκοῦν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτ' ἴασαι, καὶ τὸν Ἑρμῆν κέλευσον, ἐπειδὰν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ Πρωτεσίλαος ᾖ, καθικόμενον [11] ἐν τῇ ῥάβδῳ, νεανίαν εὐθὺς καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτὸν, οἷος ἦν ἐκ παστοῦ. Πλου. Ἐπεὶ Περσεφόνη συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὖθις ποίησον νυμφίον. σὺ δὲ μέμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.

9 Ἀναμνήσω.] Supplet hic ἀνὰ locum conjugationis Hiphil apud Hebræos, μνάομαι, *reminiſcor*, ἀναμνάομαι, *reminiſci facio*, i. e. ſuggero.

10 Ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν.] Interpretes reddunt *cognatam meam Alceſtin*; & recte, cognatio autem patet ex hoc Stemmate, quod ex Apollodoro & aliis Autoribus nobis exhibuit *Palmerius*.

Æolus.

Creteus. *Phylacus.*
Pelias. *Iphiclus.*
Alceſtis. *Proteſilaus.*
Dioneus.

11 Ἐν τῇ ῥάβδῳ.] Nonnunquam ἐν præponitur inſtrumento. Perfrequens id eſt apud N. T. Scriptores, nonnulli volunt eſſe Hebraiſmum, at ab hoc Hebraiſmo non abſtinent Atticiſſimi Autores. Ἑρμοῦ δὲ φόρημα ῥάβδος, Euſtath. in Hom. Od. έ. i. e. *Mercurii geſtamen virga.* Hanc autem accepit ab Apolline Mercurius facto fœdere poſt boves, quos furatus erat, reſtitutos, *Apollodor.* lib. 3. c. 10. ſ. 2. Primum ut aiunt ſimplicem nec anguibus obvolutam, antequam Mercurius in Arcadiam veniens, prælium inter duos angues, quos forte vidit pugnantes, interpoſitâ virgâ diremiſſet, & tamen τριπέτηλος vocatur ab Apolline quando eam daturus erat Mercurio, *Hom. hymn.* in *Mercurium*; hæc duo reconciliet cui opera eſt & otium; aurea erat *Apollodori*, loco ſupra citato. Hor. lib. 1. Od. 10. virtutes ejus deſcribit *Homer.* Odyſ. έ. *Virg.* Æneid. 4. v. 242, &c. & *alii.*

ΔΙΑ'-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιζ'.

Διογένους καὶ Ἡρακλέους.

1. Διογ. ΟΥ'Χ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος μὰ τὸν Ἡρακλέα. [1] τὸ τόξον, [2] τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντῆ, τὸ μέγεθος, ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ὤν; εἰπέ μοι, [3] ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθυον ὑπὲρ γῆς ὡς Θεῷ. Ἡρα. Καὶ ὀρθῶς ἔθυες. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν οὐρανῷ τοῖς Θεοῖς σύνεστι, [4] καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην. ἐγὼ δὲ [5] εἴδωλόν εἰμι αὐτοῦ. Διο. Πῶς λέγεις εἴδωλον τοῦ Θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμισείας μέν τινα Θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει; Ἡρα. Ναί· οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. Μανθάνω·

1 Τὸ τόξον.] Interpres reddit *arcus*, ſignificat etiam, & *telum* ſive *ſagittam*. Apollodorus in lib. 2. c. 3. ſ. 11. ubi numerat *Herculis* inſignia, pro τόξον habet τόξα, quod interpres vult eſſe *ſagittas*, locus apud Homer. 'Οδυσσ. λ'. quem deridet hic Lucianus; utrumque nominat γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν. Etymologiſta derivat a πάττω τάξον καὶ τροπῇ α εἰς ο τόξον. Pulchre quidem & prout decet nugatorem.

2 'Ρόπαλον.] Alibi apud Autores vocatur ξύλον, βάκτρον, & Heſychius interpretatur βακτηρία ῥάβδος· erat autem ex ligno oleaſtri, quem ſub monte Helicone inveniens radicitus evellit Hercules; ut Theocritus habet εἰδυλλ. κε' Ἡρακλ. λεοντ. v. 207. contra quam affirmat Apollodorus. vid. quæ annotavimus in Latin. verſionem, n. 1. ῥόπαλον autem deducit Etymolog. ἀπὸ τοῦ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν, ἢ παρὰ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸ ἀλοιᾶν· from the ſway or ſtrong fall it has in ſtriking.

3 Ὦ καλλίνικε.] Sic vocatur Hercules ob multas & præclaras quas adeptus eſt victorias, a καλὸς, *bonus*, & νίκη, *victoria*, verum ita & alii nonnunquam vocantur, vid. Eurip. Phœn. v. 259. ubi ita vocatur Polynices.

4 Καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.] Verba deſumpta ex Homer. 'Οδυσσ. λ'. non procul a fine.

5 Εἴδωλον.] Ita vocatur *larva* ſive *ſpectrum* ejus apud Homer. loco ſupra citato.

6 ἄνταυ-

[6] ἀντανδρόν σε τῷ Πλούτωνι παρέδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ. καὶ σὺ νῦν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ. Ἡρα. Τοιοῦτό τι. Διο. Πῶς οὖν ἀκριβὴς ὢν ὁ Αἰακὸς, οὐκ ἔγνω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο [7] ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα [7] παρόντα; Ἡρα. Ὅτι ἐῴκειν ἀκριβῶς. Διο. Ἀληθῆ λέγεις. ἀκριβῶς γὰρ, [8] ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. [9] ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί. σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἴδωλον γεγάμηκε τὴν Ἥβην παρὰ τοῖς Θεοῖς.

2. Ἡρα. Θρασὺς εἶ καὶ λάλος. καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων ἐς ἐμὲ, εἴσῃ αὐτίκα οἵου Θεοῦ εἴδωλον εἰμι. Τὸ μὲν τόξον * γυμνὸν, καὶ πρόχειρον. Δι. Ἐγὼ δὲ, τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε, ἅπαξ τεθνεώς; ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους, ὁπότε ἐκεῖνος ἔζη, συνῆς αὐτῷ, καὶ τότε εἴδωλον ὤν; ἢ, εἷς μὲν ἦτε περὶ τὸν βίον, ἐπεὶ δὲ ἀπεθάνετε διαιρεθέντες, ὁ μὲν, ἐς Θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ τὸ εἴδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ᾅδου πάρει; Ἡρα. Ἐχρῆν μὲν μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα ἐπίτηδες [10] ἐρεσχε-

6 Ἀντανδρόν.] Virunius reddidit *virum* pro *viro*; melius opinor Benedictus *ſui ſuccedaneum*.

7 Ὑποβολιμαῖον.] Idem ac ἄνδρανδρον ſupra, cui γνήσι@ opponitur. παρόντα negligit interpres, exponas *qui aderas*.

8 Ὥστε αὐτὸς ἐκεῖν@ εἶναι.] Virunius *ut ſi ille ipſe ſis*, melius Benedictus *ut ipſemet ille ſis*; putas forte ſcribi debere αὐτὸν ἐκεῖνον, nam inter ὥστε & verbum infinitum ut plurimum ſolet interponi Accuſat. ſed hic aliud ſuadet Nominat. σὺ quem reſpicit αὐτὸς ἐκεῖν@. Mancam enim orationem ſic redintegres ἀκριβῶς γὰρ σὺ ἐῴκεις ἐκείνῳ, ὥστε αὐτὸς ἐκεῖν@ εἶναι· ſimilem locutionem ex Plut. in Themiſtocl. citat H. Steph. λέγεται οὕτω κατάφορ@ εἰς ἐλθεῖν εἶναι, ὥστε τέλ@ ἂν ἔτι πάντας ὁμιλεῖν τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτὸν, &c.

9 Ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί.] Μὴ, *ne*, ſæpiſſime copulant Græci cum Indicativo, Latinis non licet eſſe tam diſertis.

* Γυμνόν.] i. e. *eductum e theca*. Veteres thecas habebant, in quibus ut cætera arma, reconditos etiam circumferebant arcus, ne cœli injuriâ violarentur, *Græv.*

10 Ἐρεσχελοῦντα.] Etym. ἐρεσχελεῖν idem vult eſſe ac ἀπατᾷν, & vocem deducit ἀπὸ τοῦ ἐρᾷν καὶ λέσχης, i. e. *amare garrulitatem*; σχέλης pro λέσχης per metatheſin, ut ἀλλόκοτ@ pro ἀλλότοκ@· φιλονικοῦντα, φλυαροῦντα, Bourd.

λοῦντα. ὅμως δ' ἓν καὶ τοῦτ' ἄκουσον. ὁπόσον μὲν Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε, καὶ εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖνο πᾶν. ὃ δὲ ἦν τοῦ Διὸς, ἐν οὐρανῷ σύνεστι τοῖς Θεοῖς. Διο. Σαφῶς νῦν μανθάνω· δύο γὰρ φὴς ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέας, τὸν μὲν ὑπ' Ἀμφιτρύωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διὸς, ὥστε * ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι.

3. Ἡρα. † Οὐκ, ὦ μάταιε, ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἤμην. Διο. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥᾴδιον, συνθέτους δύ' ὄντας Ἡρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ [11] ἱπποκένταυρός τις ἦτε, εἰς ἓν συμπεφυκότες, ἄνθρωπος καὶ Θεός. Ἡρα. Οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλύον ἐστὶ, τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἥπερ ἦν ἐκ Διὸς, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς; Διο. Ἀλλ', ὦ βέλτιστε [12] Ἀμφιτρυωνιάδη, καλῶς ἂν ταῦτ' ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα. νῦν δὲ ἀσώματον εἴδωλον εἶ. ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα. Ἡρα. Πῶς τριπλοῦν; Διο. Ὧδέ πως. εἰ γὰρ ὁ μέν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἴδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἤδη γενόμε-

* Ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι.] Ex quo factum eſt, ut gemini unius matris utero lateretis; diſplicere hæc interpretatio videtur *Gronovio*; melius fortaſſe & magis ad mentem ejus interpreteris, ſi dicis, *ita ut cum gemini eſſetis ejuſdem matris, id vos* latuerit. Vid. Meth. Noſtr. p. 125.

† Οὐκ, ὦ μάταιε, ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἤμην.] Ratio loquendi & ſententiæ requirit ut legas ἤμην, & vertas. *Nequaquam, fatue, ſolus enim ambo eram:* αὐτὸς eſt ſæpe μόνος, *Græv.*

11 Ἱπποκένταυρος.] Vox compoſita ab ἵππος & κένταυρος· ὁ δὲ Κένταυρος filius erat Ixionis, ſic dictus quod pater ἐκέντει τὴν αὔραν loco Junonis, ὃς ἵπποις Μαγνητίδεσσι μιγνύμενος, genuit biformes centauros, ſive Hippocentauros, ut, Pindarus habet, Pyth. Od. 2. ἐπωδ. κωλ. ιδ'.

12 Ἀμφιτρυωνιάδη.] Patronymicum, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιτρύωνος, is ſcilicet mos in formandis patronymicis obtinuit apud Græcos, ubi Genitivus primitivi quovis modo ſit longus, interponunt α.

σοι, τρία δὴ ταῦτα γίνεται. καὶ σκόπει ὅντινα δὴ πάλιν τρίτον ἐπινοήσεις τῷ σώματι. Ἡρα. Θρασύς τις εἶ καὶ σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὢν τυγχάνεις; Διο. Διογένους τοῦ Σινωπέως εἴδωλον, αὐτὸς δὲ, οὐ μὰ Δία
13 μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σύνειμι, Ὁμήρου καὶ τῆς τοσαύτης ψευδολογίας καταγελῶν.

13 Μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι.] Verba ſunt Homeri loco ſupra citato.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ ιη' 17.

[1] Γαλήνης καὶ Πανόπης.

1. Παν. Εἶδες, ὦ [1] Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη εἰς τὸ [2] συμπόσιον; Γαλ. Οὐ ξυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ [3] Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; Παν. Ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεισαν ἐς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῆς [5] Ἀμφιτρίτης

1 Γαλήνη.] Ἡ στόρεσις καὶ ἡσυχία τῶν ὑδάτων.] Sic Schol. in Heſiodi Θεογ. i. e. *ſtratura & quies aquarum*, utilis ſcilicet & proſpera navigantibus; quicquid enim inveniebatur utile per æquora iter facientibus ἀποθέωσιν habuit apud Poetas.

2 Συμπόσιον.] *Convivium*, à σὺν & πίνω, ſ. πιέσω, *bibo*; *vivere* Græcis *est bibere*.

3 Πανόπη.] Ἀπὸ τοῦ πᾶν & ὄπτομαι ἡ πᾶσιν ὁρωμένη, ut Scholiaſtes in Heſiod. Θεογον. exponit; mallem autem ἡ πάντα ὁρωμένη, nam quæ facta fuerint videbat *Panope & Galena* narrabat.

4 Θέτις.] Una Nereidum, ἡ θέσις τῶν ὑδάτων, Schol. in Heſiod. Θεογ.

5 Ἀμφιτρίτη.] Una etiam Nereidum, διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ φόβου, ἢ διὰ τὸ πανταχόθεν φόβον, ut ſupra dictus Scholiaſtes habet, quaſi eſſet ab ἀμφὶ, *circum*, & τρέω, *tremo*; ut Orion apud Fungerum.

καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ Ἔρις δʼ ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥᾳδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς μούσαις ᾀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν εἰς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον, ὦ Γαλήνη, ἐπεγέγραπτο δὲ, Ἡ ΚΑΛῊ ΛΑΒΕΤΩ. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο ὥσπερ [6] ἐξεπίτηδες ἧκε ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. κἀπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν [7] Νηρεΐδες ἀπεσιωπήσαμεν. Τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δʼ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη καὶ αὑτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν, καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτὰς, καὶ ἄχρι χειρῶν προυχώρησε τὸ πρᾶγμα.

2. Ἀλλʼ ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου, καί τοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν· ἄπιτε δʼ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα, ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὴν καλλίονα φιλόκαλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς. Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαὶ, ὦ Πανόπη; Παν. Τήμερον οἶμαι ἀπίασι πρὸς τὴν Ἴδην. Γαλ. Καὶ τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Παν. Ἤδη σοι φημὶ οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μή τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

6 Ὡς ἐξεπίτηδες.] Ex compoſito, vel datâ operâ; oppoſitum τῷ αὐτομάτως ἢ διʼ ἄγνοιαν. Angl. dicimus, on ſet purpoſe.

7 Νηρεΐδες.] Θυγατέρες τοῦ Νηρέως πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν. Pater autem dictus Νηρεὺς διὰ τὸ νέεσθαι ῥεῖν, i. e. propter facultatem natandi. Videatur Schol. in Heſiod. Θεογ. v. 242.

ΔΙΑ´ΛΟΓΟΣ ιθ´ 18.

Θεῶν Κρίσις.

1. Ἑρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν [1] Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον (νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ) καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὲ, ὦ Πάρι, κελεύει [2] ὁ Ζεὺς, ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, [3] δικάσαι ταῖς Θεαῖς, ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί. τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον Ἡ ΝΙΚΩ͂ΣΑ ΛΑΒΕΤΩ͂ ΤΟ` ΜΗ͂ΛΟΝ. ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν δικαστήν· ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν [4] δίαιταν, ὁπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ

1 Τὸν Πριάμου.] Ὁ μὲν Πρίαμος primum vocabatur Ποδάρκης, dicebatur autem poſtea Πρίαμος παρὰ τὸ πρίασθαι, emo, quia in bello, cum patre Laomedonte, eum, ab Hercule captum, emebat Heſione ſoror, flammeo aureo à capite in pretium dato. Vid. Apollodor. Biblioth. lib. 2. c. 6. ſ. 4.

2 Ὁ Ζεύς.] Ζεὺς πατὴρ θεῶν ὕπατος, καὶ ἄριστος· ut Homerus eum vocat Ὀδυσ. τ', παρὰ τὸ ζᾶν, καὶ αἴτιον εἶναι τοῖς ζῶσι, τοῦ ζῆν, Ἐτυμολ. μεγ. i. e. dictus eſt Ζεὺς à ζάω, vivo, quia vita, & cauſa vivendi eſt omni, quod vivit.

3 Δικάσαι ταῖς Θεαῖς.] Ἐπὶ δίκην, τὸ γὰρ δικάζω αἰτιατικῇ, Suidas, ut in illo, Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

4 Τὴν δίαιταν.] Recte vertit interpres τὴν δίαιταν arbitrium. Vox forenſis eſt, & in eadem ſignificatione uſurpata ab Ariſtophane, Σφηκ. Εἰπέ μοι τί δ' ἂν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς, i. e. *Dic mihi quid* fiet, *ſi non arbitrio ſteteris.* Etymologiſta deducit à δαὶς, δαιτὸς, δαῖτα, δίαιτα· τὸ δὲ δαὶς interpretatur ἡ μεριστὴ εὐωχία, à δαίω, *divido*, τὸ γὰρ παλαιὸν, inquit, διένεμον τὰς τροφὰς, i. e. olim accumbentes diviſerunt cibos; ita ut prandia quaſi judicia eſſent, ubi ſingulis accumbentibus, quæ ſua erat portio, diſtribueretur. Qui mos necdum prorſus deſuevit, ſaltem inter plebem Cantabrigenſis Academiæ, quando ego implevi numerum: ubi cum quatuor ad unam patinam accumbebant, tertii erat, qui inerat cibus in duas partes dividere, primi & ſecundi utram duarum vellent eligere; fit deinde utriuſque partis diviſio, ubi quarti & ſecundi erat ſecare, primi & tertii eligere. Δίαιτα igitur vox propria *triclinii*, at ob ſimilitudinem, quam olim convivium habebat ad judicium, tranſlata ad forum.

εἰ γε οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. [5] ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη μιᾷ τὸ [6] καλλιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ Φρὺξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστι, * καὶ Γανυμήδους τούτου συγγενὴς, τἄλλα δὲ [7] ἀφελὴς, καὶ ὄρειος, οὐκ ἄν τις αὐτὸν [8] ἀπαξιώσειε τοιαύτης [9] θέας. Ἀφρ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστὴν, θαῤῥοῦσα βαδιοῦμαι πρὸς [10] τὴν ἐπίδειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ ταύταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον. Ἡρα. Οὐδὲ ἡμεῖς, [11] ὦ Ἀφροδίτη, δεδίαμεν,

5 Ἄλλως τε.] Ἄλλος, *alius*, ἄλλως *aliter*, *alias*, *alioqui*; at ἄλλως τε, *præſertim*, *imprimis*; mirum eſt quomodo voces aliquot variant à prima origine alicujus particulæ additamento.

6 Τὸ καλλιστεῖον.] i. e. τὸ βραβεῖον ἢ ἆθλον τὸ δοθὲν ἐν τῷ περὶ κάλλους ἀγῶνι ταῖς καλλίσταις, ὥσπερ ἀριστεῖον τοῖς ἀρίστοις.

* Καὶ Γανυμήδους.] Γανυμήδης ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος παρὰ τὸ γάνος μηδεῖσθαι τῷ Διῒ, i. e. *Ganymedes Heros erat, qui vinum fundebat*; ſic dictus quia ei erat cura quod Jovi adminiſtraret, τὸ γάνος· τὸ δὲ γάνος πόμα ἐστὶ λαμπρόν. Ἐτυμολ. μεγ.

7 Ἀφελής.] Interpres reddit *ſimplex*, & Lexicographi etiam agnoſcunt hanc ſignificationem, malo autem interpretari *horridus*, *hirſutus*, *rudis*, *quem ſola natura ornavit*, *cui ars nec quicquam dedit*, *nec* vel pilam *dempſit*; ſic enim magis conveniet epitheto, quod ſequitur; *Montanus*, & Etymologiæ vocabuli. Derivat enim Etymologiſta παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ σώματος, i. e. *quod nulla privetur corporis parte*, ne vel pilâ barbæ; & Heſychius exponit ἀφελὴς, ὁ μήτε πλεινάζων μήτε δέων τι τοῦ σώματος.

8 Ἀπαξιώσειε.] Recte interpres *indignum putaverit*, ἀπὸ enim in compoſitione negat nonnunquam, ut alibi notavimus. Vide Dial. 20. n. 22.

9 Θέας.] Cum acuto in priore, ut diſtinguatur à θεᾶς, Genit. à θεὰ, *dea*; recte reddidit interpres *cognitione*: habet autem aliquando paſſivam ſignificationem, & ſignificat idem ac θέαμα, id ipſum quod *ſpectatur*, vel datur *ſpectandum*, ut infra, ὦ Ζεῦ τεράστιε, τῆς θέας. Orta autem eſt à θέω, quod idem ac θεάομαι, ὦμαι, *ſpecto*.

10 Πρὸς ἐπίδειξιν.] Ad verbum *ad oſtentationem*, i. e. ad oſtendendum meipſam.

11 Ὦ Ἀφροδίτη.] Sic vocatur etiam Jovis & Diones filia, quamvis ſi originem ſpectes proprie ad eam Venerem pertinet quæ ex *ſpuma* maris orta eſt, παρὰ τὸ ἀφρὸς, *ſpuma*, & δύμι, pro ἀναδύμι, *emergo*, *orior*: υ enim facile abit in ι, ut ab ὕδωρ, ἰδρὼς· ab ἴοι & θυμὸς ἴφθιμος· à δύο, δίς, &c. quemadmodum nos docet Euſtathius in Homer. Iliad. γ. p. 313.

οὐδ'

οὐδ᾽ ἂν ὁ [12] Ἄρης ὁ σὸς * ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν· ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν. Ζευ. Ἦ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ θύγατερ, συνδοκεῖ; τί φής; ἀποστρέφῃ καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαί γε τὰ τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δ᾽ ὅμως. ἄπιτε οὖν, καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ αἱ νενικημέναι, μηδὲ κακὸν ἐντρέψησθε τῷ νεανίσκῳ. οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας.

2. Ερ. Προΐωμεν [13] εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος· ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι. καὶ θαρρεῖτε, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν, νεανίας ἐστὶ καλὸς, καὶ τἆλλα ἐρωτικὸς καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος, οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. Ἀφ. Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν· πότερα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν; Ἑρ. Οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν, ὦ Ἀφροδίτη. Ἀφρ. Πῶς λέγεις; Ἑρ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν [14] Ἰδαία

12 Ὁ Ἄρης.] Derivant Ἄρης Etymol. παρὰ τὴν ἀρὰν, τοῦτ᾽ ἔστι τὴν βλάβην τὴν γενομένην ἐκ τοῦ πολέμου, i.e. à damno quod fit ex bello. In communi ſermone Genit. eſt. Ἄρεος, Dat. Ἄρεϊ, & contract. Ἄρει. Accuſat. Ἄρη, quo uſus eſt, ut aiunt, Ariſtophanes, contract. ex Ἄρεα; ſed pro eo uſitatius eſt Ἄρην, quod arguit olim fuiſſe etiam Genitivum Ἄρου, nec negare locum poſſumus etiam τῷ Ἄρητος, ob Patronymicum inde formatum Ἀρητιάδης, quo uſus Homerus Οδ. π'. v. 395. Genit. autem Ἄρευς eſt à Nom. Æolico Ἀρεύς, vide H. Steph. in voce Ἄρης.

* Ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν.] Talis locutio in N. T. 1 Cor. 9. 17. οἰκονομίαν πεπίστευμαι vid. etiam Gal. 2. 7. Tit. 1. v. 3. qui conatur ad verbum reddere Latine, fruſtra laborat.

13 Εὐθὺ τῆς Φρυγίας.] Εὐθὺ ſæpe conſtruitur cum Genitivo non ſua, ſed vi præpoſitionis ἐπὶ ſubintellectæ; quæ aliquando interponitur, εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἡμᾶς ἄγε, i. e. *duc nos recte viam ad Babylonem*, ut citavit Hen. Stephan. ex Xenophon. Pæd. 25. niſi mavis ſubintelligere Subſtantivum aliquod prout res poſtulat ἄστυ, πόλιν, χώραν, ὁδὸν, aut quid tale.

14 Ἰδαία γυνή.] Τοῦτ᾽ ἔστι ἡ Οἰνώνη ἡ Κεβρῆνος τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ, quam utut rem minuit Mercurius, ἔγημε Paris. Vide Apollodor Biblioth. lib. 3. c. 10. l. 6.

γυνή,

γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροῖκος δὲ, καὶ δεινῶς ὄρειος. ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς; Ἀφρ. [15] Ἄλλως ἠρόμην. Ἀθ. [16] Παραπρεσβεύεις ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος. Ἑρ. Οὐδὲν, ὦ [17] Ἀθηνᾶ, δεινὸν, οὐδὲ καθ' ὑμῶν. ἀλλ' [18] εἴρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν; Ἀθ. Ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; Ἑρ. Οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὖν ὅτι [19] ἄλλως ἐπελθὸν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετό με. Ἀθ. Τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν; Ἑρ. Οὐ δοκεῖ. Ἀθ. Τί δέ; τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; Ἑρ. Τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, [20] εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Ἀφρ. Ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐδὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ πρὸς

15 Ἄλλως ἠρόμην.] Satis ſenſum hujus vocabuli [ἄλλως] ἑρμηνεύει, poſtea ipſe Ἑρμῆς· οὐκ ἐπίτηδες, & ad mentem ejus Heſychius ὡς ἔτυχεν. Credo autem orationem eſſe mancam, quæ integra eſſet ἄλλως ἐπιτηδεύουσα, ἢ ἄλλως [illegible] ἠρόμην, i. e. *alias occupata*, vel *aliud cogitans*, rogavi ita; ut non opus ſit aliam exquirere ſignificationem τοῦ ἄλλως, quam vulgo habet.

16 Παραπρεσβεύεις.] Παρὰ in compoſitione ſæpe ſignificat *perperam*, vel *præter id quod oportet*, ut in παραφρονέω, παρακούω, παραλογίζομαι, &c.

17 Ἀθηνᾶ contract. ex Ἀθηναία, eliſo ι. derivat autem Etymologiſta παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ θῆν, τοῦτ' ἔστι ἡ θηλάζουσα quæ lactat, i. e. mater, ἀμήτωρ γὰρ ἡ Θεὸς, ἐκ γὰρ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς φασὶν αὐτὴν γεγενῆσθαι; cui non placet hæc Etymologia minus opinor placebit altera, ut dicta ſit, Ἀθήνη παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν· ἀθρήνη τις, οὖσα, ὡς τῶν μελλόντων καὶ ὄντων προβλεπτική. Vid. Euſtath. in Hom. Iliad. α. p. 62. lib. 43. &c.

18 Εἴρετο.] Vox ejuſdem ſignificationis, ac, quæ ſequitur, ἤρετο· ſed non ejuſdem originis. Eſt enim εἴρετο ab εἴρομαι. ἤρετο autem eſt ab ἔρομαι.

19 Ἄλλως ἐπελθόν.] Ne indignentur viri eruditi, ſi hæc, & verba ſequentia, puerorum gratia ſingulatim exponamus. ἄλλως ſupple ἐχομένη, *aliis rebus occupata*, vel *alii rei intenta*. ἤρετο, *rogabat*, ἐπελθὸν, *quod in mentem venit*, οὐκ ἐπίτηδες, *nullo ſtudio* vel *cura adhibita*, τὸ ἐπελθὸν εἰπεῖν, *temere quicquid in buccam venerit dicere*, trita phraſis eſt apud Græcos.

20 Εἰκάζειν δὲ χρή.] Alias habet ſignificationes τὸ εἰκάζειν, at in hoc loco idem eſt, ac στοχάζεσθαι, *conjicere, aliquantulo ductus argumento credere, opinari*: quo ſenſu uſurpatur à Platone in Epiſt. οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς.

ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν. μεμψίμοιρος γάρ, καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα. Ἑρ. Καὶ αὕτη σχεδὸν [21] τὰ αὐτά με ἤρετο, διὰ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μηδ' οἴου [22] μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην.

3. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες [23] ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων, καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὁρῶ, καὶ [24] τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν. Ἥρα. Ὅπου δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται. Ἑρ. Ταύτῃ, [25] ὦ Ἥρα, [26] πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὗ τὸ ἄντρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷς. Ἥρα. Ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην. Ἑρ. Τί φής; οὐχ ὁρᾷς βοΐδια κατὰ τὸν ἐμὸν [27] οὑτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καί τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα, [28] κα-

21 Τὰ αὐτά.] Supple καὶ σύ.

22 Μειονεκτεῖν.] Supple σέ. ad verbum *Te minus habere*, i. e. te inferiorem eſſe; ut πλεονεκτεῖν contrarium, *plus habere*, vel *priorem eſſe*.

23 Ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων.] Supple ἑαυτούς· ſubduximus nos ab aſtris, i. e. reliquimus; pronomen reciprocum omittunt ſæpe non Græci modo, ſed & Latini. Vide *Voſſii contracti* p. 153.

24 Τὸ Γάργαρον.] Dixit τὸ Γάργαρον in Neutro genere. Robertus Stephanus in Theſaur. habet *Gargarus*, Maſc. & vulgaris Grammatica, *altus Gargarus*. Farnabius tamen ait *Gargarus* in Maſculino genere nuſquam legi, & ſane, niſi apud eos quorum memini Autores, ego nuſquam reperio. Γάργαρον autem in fœminino genere agnoſcit Euſtathius, agnoſcit & Ἐτυμολ. μεγ. ſed ea πόλις, hoc ἀκρωτήριον.

25 Ὦ Ἥρα.] *Juno* ſic dicta, καθ' ὑπέρθεσιν ἐκ τοῦ ἀήρ. ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστι· aut ab αἶραι, *tollere*; quia cum Saturno mares libros perdere ſtatuenti oſtendebatur ἐκέλευσεν ἆραι καὶ ἐκτρέφειν, οἱ δὲ Κρῆτες τὸ ἆραι ἧραι φασί· καὶ Ἥραν ὠνόμασαν αὐτήν. Ἐτυμολ. μεγ.

26 Πρὸς τὰ λαιά, μὴ πρὸς ἄκρῳ.] Πρὸς, *ad*, ſuſque deque fert, utrum Dativo, an Accuſativo adhæreat.

27 Κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον.] Πλεονάζει οὑτωσί.

28 Καλαύροπα ἔχοντα.] Τοῦτ' ἐστι τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον, μικρὸν ἑκατέρωθεν ἀπεσκαμμένον, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. Schol. Dicitur autem baculum paſtorale, ſive pedum καλαῦροψ, παρὰ τὸ ῥέπειν τι κᾶλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστι παχύ, i. e. *à pondere ligni in ea parte ubi craſſius eſt.*

-λαύροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην; Ἥρα. Ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν. Ἑρ. [29] Ἀλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἐσμὲν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, [30] καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ἥρα. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν, [31] ὥρα σοι, ὦ Ἀφροδίτη, προϊέναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. σὺ γάρ, ὡς τὸ εἰκός, ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου, πολλάκις, ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχίσην. Ἀφρ. Οὐ σφόδρα, ὦ Ἥρα, τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν.

4. Ἑρ. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ Ἴδῃ, ὁπότε ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου τοῦ Φρυγός, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός. Καὶ ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαρεπτάμην αὐτῷ, καὶ συνεκούφιζον [32] τὸν καλόν. καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν. ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμνιον, καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλών, καὶ τῷ στόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν δάκνων, ἀνέφερε, τὸν παῖδα τεταραγμένον, καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν [33] ἀποβλέποντα. τότε

οὖν

29 Ἀλλ' ἐκεῖνος.] Interpres *ille vero*; malo *imo ille* eſt.

30 Καταστάντες βαδίζωμεν.] Interpres ſatis ad ſenſum *demiſſi pedibus iter faciamus*; ad verbum *ſiſtentes* volandi impetum *ambulemus*. Vox nautica καθίστημι, apud Homerum, Νῆα κατάστησον, Ὀδυσσ. μ. v. 185. nec ideò incongrua Deabus quæ æthera tranabant pennis.

31 Ὥρα σοι.] Interpres *tuum* eſt ad verbum *hora tibi*, i. e. *tempus eſt tibi*.

32 Τὸν καλόν.] Supple νεανίαν, τοῦτ' ἐστὶ Γανυμήδην.

33 Ἀποβεβλήκει γάρ.] Sic habent omnia quæ vidi exemplaria, non ἀπεβεβλήκει· nec id mirum cuiquam videri debet: Quamvis enim Grammatici præcipiant ut, quotieſcunque perfectum incipit à conſonante, pluſquam-perfecto præponatur ε: id tamen

ἓν ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλαβον· ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους. ἀλλὰ γὰρ [34] ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον, ὥστε προσείπωμεν αὐτόν.

5. Χαῖρε, ὦ βουκόλε. Πα. Νὴ καὶ σύ γε, ὦ νεανίσκε. τίς δὲ ὢν δεῦρο [35] ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; Οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν οὕτω γε οὖσαι καλαί. Ἑρ. Ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν, Ἥραν δὲ, ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς, κἀμὲ τὸν [36] Ἑρμῆν ἀπέστειλεν ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχριᾷς; [37] μὴ δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ οὐδέν· κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν. ἐπειδὴ γάρ, φησι, καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω. τοῦ δ' ἀγῶνος τὸν ἆθλον εἴση ἀναγνοὺς τὸ μῆλον. Πα. Φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται. Ἡ ΚΑΛΗ', φησι, ΛΑΒΕ'ΤΩ. πῶς ἂν οὖν, ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς, καὶ ἄγροικος ὢν, δικαστὴς γενέσθαι [38] παραδόξου θέας, καὶ [39] μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστι-

men ſubindè omittunt Græci Auctores, non tantùm qui Attici habentur, ſed & nonnulli, qui communi utuntur dialecto, quemadmodum nobis obſervavit Hen. Stephanus in Appendic. de Dial. *Attic.* p. 147. in N. T. nos obſervavimus πεποιήκεισαν, Marc. 15. 7. & παραδεδώκεισαν, v. 10, & δεδώκει, Marc. 14. 44.

34 Διαιτητής.] Quem alibi δικαστὴν appellat, hic vocat διαιτητήν. Vox deducta à δίαιτα, de quâ plus atis diximus ſupra n. 4.

35 Ἀφῖξαι.] 2 perſ. præt. perf. ἀφῖγμαι, utuntur ſæpe Attici Scriptores voce paſſivâ, ubi nulla eſt paſſio, vid. H. Steph. Animadv. de Di-. p. 15, & 64.

36 Τὸν Ἑρμῆν.] Ἑρμῆς ὁ τοῦ λόγου ἔφορος, i. e. *Mercurius præſes ſermonis*; ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. Ἐτυμμεν.

37 Μὴ δέδιθι.] Δέδιθι Imperat. eſt à δέδιμι, cujus 1, & 2. perſon. plur. δέδιμεν & δέδιτε legi apud Thucydidem notavit Conſtantinus.

38 Παραδόξου θέας.] Hic θέας idem eſt ac θεάματος, habuiſti in alia ſignificatione priùs, vid. n. 9.

39 Μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον.] Rectè aſſecutus eſt interpres mentem, *Majoris quam pro bubulci captu*: breviùs & magis ad verbum dicas, *Majoris quam penes bubulcum.* Κατὰ enim nonnunquam reddi poſſe *penes* notavit ex alio Luciani loco Busbæus: καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη, *penes nos erat victoria.*

κῶν

κῶν. τὸ δ' ἐμὸν, * αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων, καὶ δάμαλις ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην. αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ, καὶ οὐχ οἶδ' ὅπως ἄν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας. οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥᾳδίως. ἀλλ' ἔνθα [40] ἂν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ· κἂν ἐπ' ἄλλῳ μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῆς πλησίον παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ὥσπερ ὁ [41] Ἄργος, ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι.

6. Δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα· ταύτας δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις; Ἑρ. Οὐκ οἶδα· πλὴν οὐκ οἷόν τε [42] ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς

* Τὸ δὲ ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων.] Similis antiptoſis apud Ariſtoph. Νεφελ. α. 1. ſc. 2. ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας, vid. Meth. Noſtr. p. 124.

40 Ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ.] Supple ὄψιν, ubicunque infixerat oculos; ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενές. Lucian. in ἀναχαρ.

41 Ἄργος.] Υἱὸς Ἀγήνορος, ὁ Πανόπτης λεγόμενος· εἶχε γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι, Apollodor. lib. 2. c. 1. ſ. 2. de quo ſic Ovid. lib. 1. Metam. fab. 10. v. 625.

Centum luminibus cinctum caput Argos habebat,
Inde ſuis vicibus capiebant bina quietem;
Cætera ſervabant, atque in ſtatione manebant.

In priore verſu vocat eum Ovidius Areſtoriden, doctus id ab Aſclepiade, qui ait eum filium fuiſſe Areſtoris, teſte Apollodoro, lib. 2. Biblioth. c. 1. ſ. 3. Mirum eſt tam prodigioſi & πολυομμάτου viri nuſquam inveniri nominis Etymologiam; excogitari fortaſsè potuit aliqua non minùs credibilis, quam quæ proferri ſolent, ſi id eſſet operæ.

42 Ἀναδῦναι πρὸς Διὸς, &c.] Ἀναδῦναι aor. 1. Inf. ſi ab ἀναδύνω, præſ. ſi ab ἀναδῦμι. Ἐτυμολογ. μέγ. exponit ἀναδραμεῖν *recurrere*; Suidas ἀναδωρῆσαι, retrocedere. *Mandatum Jovis non poteſt recurrere, retrocedere*, i. e. *non progredi*

Διὸς κεκελευσμένον. Πα. Ἓν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, πεῖσαι αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν. Ἑρ. Οὕτω, φασί, ποιήσειν, ὥρα δέ σοι ἤδη 43 περαίνειν τὴν κρίσιν. Πα. Πειρασόμεθα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις;

7. Ἐκεῖνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως; Ἑρ. Τοῦτο μὲν 44 σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ. καὶ πρόσταττε ὅπῃ καὶ θέλεις. Πα. Ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι· Ἑρ. Ἀπόδυτε, ὦ αὗται· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' 45 ἀπεστράφην. Ἀφ. Καλῶς, ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς 46 ὠλένας λευκάς, μηδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπίσης δὲ εἰμὶ πᾶσα καὶ * ὁμοίως καλή. Ἀθ. Μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃς, ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν 47 κεστὸν ἀπόθηται (φαρμακὶς γάρ ἐστι) μή σε

σε

gredi, non perfici. Euſtathius in Homer. Il. α. p. 106. dicit τὸ ἀναδύναι, eſſe τὸ ἀπὸ βάθους ἀνελθεῖν, quod dici potuit de Jovis mandato, ſi in terras, tanquam in profundum demiſſum ad ſe rediret incaſſum. Interpres reddit ἀναδῦναι active *detrectare*; utrum rectè, judicet Lector.

43 Περαίνειν.] Idem ac περατοῦν. proprie *finio*, à πέρας πέρατος, *finis.*

44 Σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ.] Talis locutio apud Cicer. Phil. 2. *Tuum Hominis ſimplicis pectus vidimus.* Vide Voſſ. Contr. p. 127, & 138. ubi plura ejuſmodi loquendi exempla.

43 Ἀπεστράφην.] Niphal pro hithpael, *avertar* pro *avertam me.* Eſt autem *aor.* 2. ſed *futuri* ſignificationis, ut *aor.* 1. apud Ariſtophan. in Νεφελ. act. 3. ſc. 3. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ; e. i. *quid autem dices, ſi in hoc vinceris à me?*

46 Τὰς ὠλένας λευκὰς, &c.] Paſſim apud Homerum, λευκώλενος Ἥρη, Βοῶπις πότνια Ἥρη· Vide Il. ξ. v. 263, 277.

* Ὁμοίως καλή. Αθ.] Inter καλη, & Αθ. hæc verba interponi velle Bourdelotium ait Grævius. Παρ. καὶ σύγε ἀπόδυθι, Ἀφροδίτη. Sed quam inepte, oſtendit Jenſius Lect. Lucian. p. 98.

47 Κεστόν.] Κεστὸς οὐ κλῆσις, ἀλλ' ἐπίθετον ἐπὶ τοῦ ἱμάντος τῆς Ἀφροδίτης, διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοῦ παραθεὶς, κεστὸν ἱμάντα φησί· ſic Euſtath. in Hom. Il. ξ. v. 214. (ubi multa

de

σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ· καίτοι γε ἐχρῆν μηδ' οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, μηδὲ τοσαῦτα [48] ἐντετριμμένην χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν τινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. Πα. Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ καὶ ἀπόθου. Ἀφ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τὴν κόρυν ἀφελοῦσα, ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ [49] δέδιας μή σοι ἐλέγχηται [50] τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον; Ἀθ. Ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται. Ἀφ. Ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός.

8. Ἡρ. Ἀλλ' ἀποδυσώμεθα. Πα. Ὦ Ζεῦ τεράστιε, [51] τῆς θέας, τοῦ κάλλους τῆς ἡδονῆς· οἵα μὲν ἡ παρθένος· ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός· ὁρᾷ δὲ ἡδέως, καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν· ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας· εἰ δοκεῖ δὲ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος. Ἀφ. Οὕτω ποιῶμεν.

9. Πα. Ἄπιτε οὖν αἱ δύο· σὺ δὲ, ὦ Ἥρα, περίμενε.

de hoc cingulo legas) citat etiam Il. γ. v. 37. ubi Paridis galeæ retinaculum vocatur πολύκεστος ἱμάς. Etymologiſta dicit κεστὸν eſſe ἔνδυμα Ἀφροδίτης, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν φανταστῶδες ἔνδυμα. Deducit autem à κέντω, pungo, f. κένσω, p. κέκεκα, p. paſ. κέκεσμαι, κέκεσται, κεστός· Meminit etiam alterius etymi, ut ſit κεστὸς pro καστὸς, à κάζω, τὸ κοσμῶ, i.e. orno. Eſt enim κεκοσμημένος καὶ διαπεποικιλμένος, καὶ διακεκεντημένος, ut ille loquitur.

48 Ἐντετριμμένην χρώματα.] Fucus ſolet infricari genis; atque hinc *fucatæ* mulieres dici ἐντετριμμέναι, & *fucus* ſive *ceruſſa*, ἔντριμμα, ab ἐντρίβω, quod *eſt infrico*.

49 Δέδιας.] Præt. med. non à δείδω, ſed à δίω, *timeo*, quo uſus eſt Homer. Il. ε. v. 566. περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, & Il. ι. v. 433. περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

50 Τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων.] Γλαυκῶπις ἐπίθετον τῆς Ἀθήνης, paſſim apud Homer. vid. Il. ε. v. 719, 773, & 825.

51 Τῆς θέας.] Vide n. 9, & 38.

ἐμμένε. Ἡ. Περιμένω· κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, [52] ὥρα σοι καὶ τἆλλα ἤδη σκοπεῖν· εἰ καλά σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλήν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Πα. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα· πλὴν ἀλλ' ἄπιθι, πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ.

10. Σὺ δὲ πρόσιθι, Ἀθηνᾶ. Ἀθ. Παρέστηκά σοι, κἄν τοι ἤν με, ὦ Πάρι, δικάσῃς καλήν, οὔποτε ἥττων [53] ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν· πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον [54] ἀπεργάσομαι. Πα. Οὐδέν, Ἀθηνᾶ, δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης· εἰρήνη γάρ, ὡς ὁρᾷς, τανῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρρει δέ, οὐ [55] μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἔνδυθι ἤδη καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν, ἱκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός.

11. Ἀφ. Αὐτή σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καθ' ἓν ἀκριβῶς, μηδὲν παρατρέχων· ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ τῶν μελῶν. εἰ δὲ θέλεις, ὦ καλὲ καὶ τάδε μου ἄκουσον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα, καὶ καλόν, ὁποῖον, οὐκ οἶδα, εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους, καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. Τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες, ἔπρεπε δὲ ἤδη σε γεγαμηκέναι, μὴ μέντοι ἀγρικόν τινα, καὶ χωρίτιν, οἷα κατὰ τὴν Ἴδην αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ

52 Ὥρα σοι.] Prius n. 31.

53 Ἄπει.] *Abſcedes*, enallage temporis, præſentis pro futuro.

54 Ἀπεργάσομαι.] Plus eſt quam ſimplex ἐργάσομαι. Vide Dial. 16. 6.

55 Μειονεκτήσεις.] Prius n. 22.

56 Ἀπόναιντο.] Ab ἀπὸ & ὄνημι, *proſum*; ἀπόνημι, *juvo*, vel *fructum do*: ἀπόναμαι, *fruor*, vel *fructum accipio*.

τῆς

τῆς Ἑλλάδος, ἢ * Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λάκαιναν, οἵα περ ἡ Ἑλένη ἐστί, νέα, καὶ καλή, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική· ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε, οἶδ' ἐγὼ πάντα ἀπολιποῦσα, καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν 57 ἔκδοτον, ἕψεται, καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι περὶ αὐτῆς. Πα. Οὐδέν, ὦ Ἀφροδίτη, νῦν δ' ἡδέως ἂν 58 ἀκούσαιμί σου τὰ πάντα διηγουμένης.

12. Αφ. Αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπτη κύκνος γενόμενος. Πα. Ποία δέ τις τὴν ὄψιν; Ἀφ. Λευκὴ μέν, οἵαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγεννημένην· ἁπαλὴ δὲ ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα 59 γυμνὰς τὰ πολλά, καὶ παλαιστική. Καὶ οὕτω δή τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως 60 ἄωρον ἔτι ἁρπάσαντος, οὐ μήν, ἀλλ' ἐπειδήπερ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν, προεκρίθη δὲ Μενέλαος τῶν Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον. Πα. Πῶς φής; τὸν τῆς γεγαμημένης; Ἀφ. Νέος εἶ σύ,

* Ἀργῶθεν.] Perperam legitur in omnibus editionibus pro Ἀργόθεν, Grævius.

57 Παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον.] Ἔκδοτος vox ſatis frequens apud Græcos, cum ſignificare volunt aliquid tradi in poteſtatem alterius. Copulat eam cum αἰχμάλωτος, Herod. lib. 15. H. Steph. Edit. p. 117. οὔτε γὰρ μάχεσθαι ἤθελον ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος, παραδοῦναι δὲ αὐτοὺς ἐκδότους καὶ αἰχμαλώτους ἤδοντο.

58 Ἀκούσαιμί σου τὰ πάντα διηγουμένης.] Hæc verba ad ea referenda ſunt, quæ prius dixerat Venus, εἰ δὲ θέλεις, ὦ καλέ, καὶ τάδε μου ἄκουσον. τάδε μου expone *quæ ego habeo dicere*; τὰ σοῦ, *quæ tu*.

59 Γυμνὰς τὰ πολλά.] Γυμνάς ἐστι ὀνομαστική, ἧς γενικὴ γυμνάδος, παρὰ τὸ γυμνάζω exerceo. Hoc autem à γυμνός, *nudus*, quia olim οἱ γυμνάζοντες γυμνοὶ ἠγωνίζοντο.

60 Ἄωρον.] i. e. *crudam*, nondum viro maturam, ab α priv. & ὥρα ætas nubilis ſive tempus florentis ætatis. Unde puella dicitur ὡραῖος (ſive ἔνωρος) quando adulta eſt, ſive ad iſtam horam pervenit. ἄωρος quando impubes eſt, & nondum attigit. ἔξωρος ſive ὑπέρωρος quando exoleta eſt, & præterivit. Vide infra Διαλ. Μικυλ. & Ἀλεκτρ. n. 112.

καὶ

καὶ ἄγροικος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾷν. Πα. πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.

13. Ἀφ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις [61] ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος· κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ἑλένη. τοὐντεῦθεν δὲ, ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως [62] ἐρασθήσεταί σου, καὶ ἀκολουθήσει. Πα. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι. Ἀφ. Θάρρει τούτου γε ἕνεκα· παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ, Ἵμερος καὶ Ἔρως· τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω. Καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾷν· ὁ δ' Ἵμερος αὐτῷ σοι περιχυθεὶς, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἱμερτόν τι θήσει καὶ ἐράσμιον, καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν· ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν. Πα. * Ὅπως μὲν τάχα χωρήσει, ἄδηλον, ὦ Ἀφροδίτη· πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης, καὶ οὐκ οἶδα ὅπως καὶ ὁρᾷν αὐτὴν οἴομαι. καὶ πλέω [63] εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα· καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ.

14. Ἀφ. Μὴ πρότερον [64] ἐρασθῇς, ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν [65] προμνηστρίαν, καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι

61 Ἐπὶ θέαν.] Vide n. 9, 38, & 51. ubi hanc vocem reperias, ſed diverſâ ſignificatione; hic exponas *ad luſtrationem, ſpectatum*, i. e. *ſpectandi*, vel *luſtrandi gratia.*

62 Ἐρασθήσεταί σου.] Iterum vox paſſiva, ubi actio ſignificatur. Vide n. 36.

* Ὅπως μὲν τάχα.] Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει ἄδηλον. Græv.

63 Εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος.] Vide ſuprà, n. 13.

64 Ἐρασθῇς.] Aor. 1. paſſ. ſed activæ ſignificationis, ut ſuprà ἐρασθήσεται, n. 62. Vide etiam Dial. 20. n. 33.

65 Προμνηστρίαν καὶ νυμφαγωγόν.] Vox altera declarat alteram, hic enim νυμφαγωγὸς eadem eſt ac προμνηστρία, quæ *nuptiarum* eſt *conciliatrix*: alias autem νυμφαγωγὸς eſt vir ille, qui ſecundas contrahenti nuptias, quo ipſi pertingere nefas, è patris ædibus ducit ſponſam. Sin autem

ψαφθῇ τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ κἀμὲ * νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπινίκια. Πάντα γὰρ ἔνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ μήλου πρίασθαι. Πα. Δέδοικα, μή μου ἀμελήσεις μετὰ τὴν κρίσιν. Ἀφ. Βούλει ἐπομόσομαι; Πα. Μηδαμῶς. ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν. Ἀφ. Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα, καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἀφίξεσθαι παρ' ὑμᾶς [66] εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Πα. Καὶ [67] τὸν Ἔρωτα, καὶ τὸν Ἵμερον, [68] καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις; Ἀφ.

autem tunc primum contrahit, ipſi ſponſo licet indè petere, ſed amico aliquo ſibi, in eo obeundo munere, aſſumpto, qui ideò παράνυμφος aut πάροχος dicebatur. Vide de hac re, H. Steph. Suidam, & alios.

* Πρέπει γὰρ κἀμὲ νικηφόρον.] MS. καινηφόρον, Græv.

66 Εἰς τὴν Ἴλιον.] Vulgo τὸ Ἴλιον, & ita ſemel Hom. Iliad. ο. v. 71. ſed ſemel tantum, ut notavit in hunc verſum Euſtathius; aliàs enim θηλυκῶς εἴωθεν Ὅμηρος προφέρειν τὴν Ἴλιον· ut idem Autor loquitur, in Iliad. δ. v. 416. quem imitati ſunt Latinorum nonnulli. Ovid. Epiſtol. Penelop.

—— *veſtris disjecta lacertis,*
Ilios ——

& Metamorph. fab. 10.

—— *Poſtquam alta cremata eſt*
Ilios ——

& Horat. lib. 4. Od. 9.

—— *Non ſemel Ilios vexata.*

67 Τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἵμερον.] Hos duos paulò ante Venus vocavit παῖδες, quod reddere *ſervos* aut *miniſtros* præſtat, quam *liberos*; nam ἔρως major natu erat Venere, ſi fides habenda ſit Theogon. Heſiod. v. 120. neque uſquam lego Ἵμερον fuiſſe ejus filium. Miniſtros autem ſemper ei præſtò fuiſſe utrumque tradidit Heſiod. Theogon. v. 201.

Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος
ἕσπετο καλὸς, &c.

& in raptu Helenæ utrumque ſibi adfuiſſe affirmat Paris in ſuo cum ea ſermone apud Homerum, Iliad. γ. v. 442, &c.

68 Καὶ τὰς Χάριτας.] Χάρις deducit ὁ Ἐτυμολογικὸς παρὰ τὸ χαίρειν, ita ut generaliter Χάρις dici poſſit quicquid placet aut *gaudere* facit. Χάριτες autem, quas ſecum ducere promiſit Venus, quid aliud ſunt? quam quas dixit Heſiodus eam

Λελογχέναι ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

viz.

Παρθένιοι τ' ὄαροι μειδήματά τ'
ἐξαπάται τε,
Τέρψις τε γλυκερὴ, φιλότης, καὶ
μειλιχίη τε

Theog. v. 206. quæ ideò

—— ὀπαδοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ
Πλάττονται καὶ ὑπουργοὶ ——

atque ut nonnulli tradunt,

Θυγατέρες ἑτέρας δὲ παρὰ τὰς τρεῖς,
ἃς ἐν τῇ Θεογονίᾳ, v. 909.

σεμνύνει ὁ αὐτὸς Ἡσίοδος. Vid. Euſtath. in Homer. Il. ξ. v. 338.

Θάῤῥε, καὶ [69] τὸν Πόθον [70] καὶ τὸν Ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. Πα. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

69 Καὶ τὸν Πόθον.] Priùs promiſit ſe Paridi allaturam Venus Ἔρωτα καὶ Ἵμερον· illum qui cogat feminam amare, hunc qui reddat ipſam amabilem; nunc addit πόθον tertium, quo neuter alterius ferre poſſit abſentiam. Πόθος γάρ ἐστι τῶν ἀπόντων, Euſtath. in Hom. Ὀδ. λ. ν. Ἀλλά με σός τε Πόθος, &c.

70 Καὶ τὸν Ὑμέναιον.] Dicitur Ὑμέναιος, & Deus, & cantus Nuptialis, Γίνεται δὲ ἡ λέξις, ut Euſtathius loquitur in Hom. Il. σ. v. 494. ἢ παρὰ τὸ ὑμνεῖν, ὡς οἷον ὑμναῖός τις, ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν τοὺς νυμφίους, ἢ (quod veriſimilius eſt) παρὰ τὸν παρθένειον ὑμένα. verum utrum talis ſit *hymen*, aut *membrana virginalis* nondum convenit inter Medicos, dum alii aiunt ſe ſæpè, alii ſe nunquam vidiſſe; id igitur iis ulterius explorandum relinquimus; ſatis ad etymologiam nominis facit, ſi vulgò creditur eſſe.

ΔΙΑ´ΛΟΓΟΣ ιη´ 19.

Μίκυλλος καὶ Ἀλεκτρυών.

1. Ἀλλά σε, ὦ κάκιστε Ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε, φθονερὸν οὕτω, καὶ ὀξύφωνον ὄντα, ὅς με πλουτοῦντα, καὶ ἡδίστῳ Ὀνείρῳ ξυνόντα, καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα, [1] διάτορόν τι καὶ [2] γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῦν τὴν πολὺ [3] σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴγε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τῇ τε ἡσυ-

2 Διάτορον.] Ἀπὸ τοῦ διὰ, καὶ τείρω *tero* vel *terebro*, cujus præt. m. eſt τέτορα. Scholiaſtes legit διάτονον, & exponit cum Heſychio ὀξύτονον.

2 Γεγωνός.] Particip. præt. Med. à γνάω per Metatheſin pro γέγνωα, ſignificat autem γνάω γνωστῶς βοᾶν, hoc eſt, *ita clamare ut audiatur vox clamantis.*] Τὸ γεγωνὸς conjunctum cum ἀναβοήσας, οὐδὲν πλεῖν ἢ ἐξάκουστον.

3 Σοῦ.] Non amittit accentum poſt πολὺ, ut regulæ, quas tradunt Grammatici, exigunt, ob majorem ſcilicet emphaſin; ſenſus enim vult ut iſta vocula σοῦ præcipue audiatur.

χία πολλὴ ἔτι ἔσῃ, καὶ τῷ κρύει, μηδέπω με τὸ ὀρθρινὸν, ὥσπερ εἴωθεν, ἀποκναίοντι (γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προσελαυνούσης ἡμέρας) οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν· ὁ δὲ ἄϋπνος οὗτος, ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο [4] κώδιον φυλάττων, ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς ἤδη κέκραγεν. ἀλλ' οὔτι χαίρων γε, ἀμυνοῦμαι γάρ εὐθύς σε, ἢν μόνον ἡμέρα γένηται, συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ, νῦν γάρ μοι πράγματα παρέξεις, ἀναπηδῶν ἐν τῷ σκότῳ. Ἀλε. Μίκυλλε δέσποτα, ᾤμην τι χαριεῖσθαί σοι, φθάνων τῆς νυκτὸς ὁπόσον δυναίμην, ὡς ἔχοις ὀρθρευόμενος διανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. ἢν γοῦν πρὶν ἀνατεῖλαι ἥλιον μίαν κρηπῖδα ἐργάσαιο, [5] προοδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα πεπονηκώς. εἰ δέ σοι καθεύδειν ἥδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι, καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων.

2. Σὺ δὲ ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνεγρόμενος. Μι. Ὦ Ζεῦ * τεράστιε, καὶ Ἡράκλεις * ἀλεξίκακε, τί τὸ κακὸν τοῦτό ἐστιν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ Ἀλεκτρυών. Ἀλε. Εἶτά σοι

4 Κώδιον.] Etymologici Magni Autor atque eum ſecutus H. Steph. ſcribi volunt cum iota ſubſcripto κῴδιον, contractim ſcilicet ex καΐδιον, diminutivo à κᾶς, quod à verbo κῶ, idem ac κοιμῶμαι. σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι. Etym. magn. i. e. ſignificat autem *ovium pellis*, ſic dictum, quod in illas dormitur. Heſychius & Suidas non ſubſcribunt iota. Edit. Pariſienſis An. 1615. habet κώδειον, de quo vide quæ diximus ad Latin. verſ. n. 1.

5 Προοδοῦ.] Παροιμιῶδές ἐστι λεγόμενον ὥσπερ τι προτέλειον ἐκτελούμενον τῶν μετὰ ταῦτα γινομένων, Schol. eſt autem vox compoſita ex πρὸ & ὁδοῦ, & Latina vox vix occurrit, cui in hoc loco aptè reſpondeat. Anglice dicas onward, beforehand, προοδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα πεπονηκὼς, you ſhall have gone thus far onward towards the earning or getting your Bread.

* Ὦ τεράστιε.] Εἰώθασιν οἱ Ἀρχαῖοι ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὸν Δία καλεῖν, οἷον δεχόμενοι ξένον ἐκάλουν Δία Ξένιον, οὕτω καὶ ἐνταῦθα καλεῖ τὸν Δία τεράστιον, τὸν ἀποδιώκοντα τὰ τέρατα· τέρας δὲ λέγει τὸ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὸν ἀλεκτρυόνα χρήσασθαι, Schol.

* Ἀλεξίκακε.] Ὁ ἀποδιώκων τὰ κακὰ, ἀλεξίκακος δὲ ὁ Ἡρακλῆς ὡς πολλὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κακῶν ἰασάμενος. Schol.

τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ [6] τοιοῦτον, εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν εἰμι; Μι. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέπετε, ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν. Ἀλε. Σύ μοι δοκεῖς, ὦ Μίκυλλε, [7] κομιδῇ ἀπαίδευτος εἶναι, μηδὲ ἀνεγνωκέναι τὰ Ὁμήρου ποιήματα, ἐν οἷς ὁ τοῦ Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος, μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ χρεμετίζειν, ἕστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ διαλεγόμενος, ἔπη ὅλα ῥαψῳδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἄνευ τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκεῖνος καὶ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε. καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, οὐδὲ ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο ὥσπερ σὺ τὸν ἀλεξίκακον, [8] ἀποτρόπαιον ἡγούμενος τὸ ἄκουσμα. Καίτοι τί ἂν ἐποίησας, εἴ σοι ἡ τῆς [9] Ἀργοῦς [10] τρόπις ἐλάλησεν, ὥσπερ ποτὲ ἡ [11] Φηγὸς ἐν * Δωδώνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύετο; ἢ εἰ * βύρσας

6 Τοιοῦτον.] Cave hic putes errorem eſſe pro τοιοῦτο, quod ſolum probant Grammaticorum nonnulli, nam & τοιοῦτον & τοσοῦτον in Neut. gen. legas apud Atticiſſimos Autores, Sophoclem, Ariſtophanem, & alios. Vide Dial. 4. n. 1. & Dial. 11. n. 1.

7 Κομιδῇ.] Interpretatur Heſychius ἄγαν, πάνυ, σφόδρα, παντελῶς. videtur Dativus fuiſſe à κομιδὴ, *cura*; quoniam quicquid agimus *cura*, valde agimus.

8 Ἀποτρόπαιον τὸ ἄκουσμα.] Quoniam dixit Micyll. ἀποτρέπετε, ὦ θεοί. Tale enim eſt ἀποτρόπαιον τὸ ἄκουσμα, quale cum audimus, ut averruncent Dii, precamur; & interpretari licet *res auditu terribilis*. ἀποτρόπαιον ὃ ἀποτρέπεταί τις, Schol.

9 Ἀργοῦς.] Genit. à Nominat. Ἀργὼ, quo nomine appellatur navis illa quæ vexit Jaſonem, dum per mare aureum petebat vellus; de cujus nominis ratione ſic ἐτυμολογ. Εἴρηται δὲ ὅτι Ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη, ἢ ὅτι ταχεῖα ἦν, ἀργὸν γὰρ καὶ τὸ ταχύ. qui ex Hebræo volunt omnia, deducunt ab ארג texuit.

10 Τρόπις.] Cujus Genit. τρόπιος vel τρόπιδος· τὸ κατώτατον τῆς νεώς. Heſych. H. Steph. Vide quæ annotavimus ad Latinam verſionem.

11 Φηγός.] Vocalis arbor nonnunquam δρῦς vocatur, nonnunquam φηγός. Nec id mirum, ſpecies enim τῆς δρυὸς ἡ φηγὸς, ſi Pauſaniæ credamus. Sic enim ille in Arcadicis, Ἀρκάδων δ' ἐν τοῖς δρυμοῖς εἰσὶν αἱ δρῦς διάφοροι, καὶ τὰς μὲν πλατυφύλλους αὐτῶν τὰς δὲ φηγοὺς καλοῦσι. Vide annotation. in Latin. verſ. n. 7.

* Ἐν Δωδώνῃ.] Sophocles in Trachiniis v. 176. habet Δωδῶνι, quaſi eſſet à Nominat. Δωδὼν, ut Βαβυλὼν, Σιδὼν, & ſimilia; quem etiam agnoſcit Euſtathius in Dionyſium, Ἐλέγετο δὲ καὶ Δωδὼν διϲσυλλάβως.

* βύρσας εἶδες ἑρπούσας, καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα ἡμίοπτα καὶ ἑφθά, περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ Ἑρμοῦ πάρεδρος ὤν, λαλιστάτου καὶ λογιωτάτου θεῶν ἁπάντων, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοδίαιτος ὑμῖν, καὶ σύντροφος, [12] οὐ χαλεπῶς ἔμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν.

3. Εἰ δέ, * ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν εἰπεῖν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας, καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι οὕτω λαλεῖν. Μι. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, Ἀλεκτρυὼν οὕτω πρὸς ἐμὲ διαλεγόμενος; εἰπὲ δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ὦ βέλτιστε, ὅ, τι καὶ ἄλλό σοι τῆς φωνῆς αἴτιον· [13] ὡς δὲ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χρὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἴ τινι διηγοίμην ὡς Ἀλεκτρυόνος αὐτὰ εἰπόντος ἀκήκοα; Ἀλε. Ἄκουε τοίνυν παραδοξότατόν σοι λόγον, εὖ οἶδ' ὅτι λέγω, ὦ Μίκυλλε. οὑτοσὶ γὰρ ὁ νῦν σοι Ἀλεκτρυὼν φαινόμενος, οὐ πρὸ πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν.

4. Μι. Ἤκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον [14] ἀμέλει

ζας. Et iiſdem verbis in Homeri Iliad. β. v. 257. nomen autem duxit ἀπὸ Δωδώνης τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης, ἢ ἐκ ποταμοῦ Δώδωνος, ut Euſtathius habet, prius nuncupata Θεσπρωτὶς καὶ Ἑλλοπία ἀπὸ τῶν Θεσπρωτῶν, καὶ Ἑλλῶν, ſive Σελλῶν, τῶν πάλαι ἐνοίκων. Vid. Scholiaſt in Sophocl. Trach. v. 1175. & Euſtathium, in Hom. Il. π. v. 233, 234. & quæ annotavimus ad Latin. verſion. n. 6. licet Ἑλλοπία potius fluere videatur ἀπὸ τοῦ Ἔλλοπος, cujus meminit Euſtath. in Il. β. eſt autem Δωδώνη & regio & urbs.

* Βύρσας.] Παρὰ Ὁμήρου ταῦτα ἐπὶ τῶν Ἡλίου βοῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ, οὓς οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως σφάξαντες ἔθυον. αἱ Βύρσαι δὲ καὶ τὰ κρέα ἐκινοῦντό τε καὶ ἐβόων ὥσπερ ζωῆς ἐνεστης αὐτοῖς, Schol. vid. Ὀδ. μ. v. 396.

12 Οὐ χαλεπῶς ἔμελλον ἐκμαθήσεσθαι.] Ad verbum *non difficulter futurum eram*, vel *non ægrè cunctabar diſcere*, οὐ χαλεπῶς, οὐ δυσχερῶς, Schol.

* Ἐχεμυθήσειν.] σιωπήσειν, φυλάξαι τὰ μυστήρια.

13 Ὡς δὲ σιωπήσομαι.] ὡς ut ſæpè apud Atticos cum Indicativo.

14 Ἀμέλει.] Adverb. factum ex Imperat. ſecunda perſona τοῦ ἀμελέω, q. d. *ne cures*, hic recte exponitur *profecto*.

περὶ

περὶ ὑμῶν, ὡς Ἀλεκτρυών τις νεανίσκος, * φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει, καὶ συμπίνοι τῷ Θεῷ, καὶ συγκωμάζοι, καὶ κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν, ὁπότε γοῦν ἀπίοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοιχεύσων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα, δὲ ἐπειδήπερ μάλιστα τὸν Ἥλιον ὑφεωρᾶτο, μὴ κατιδὼν ἐξείπῃ πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν ἀεὶ τὸν νεανίσκον, μηνύσοντα ὁπότε φαίνοι ὁ Ἥλιος, εἶτα ποτὲ κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρυόνα, καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα. τὸν δὲ Ἥλιον * λαθόντα, ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ Ἄρει ἀφροντίδι ἀναπαυομένῳ, διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρυόνα μηνῦσαι ἄν, εἴ τις ἐπίοι, καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἡλίου μαθόντα, συλλαβεῖν αὐτοὺς περιβαλόντα, καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι μεμηχάνητο ἐπ' αὐτούς. ἀφεθέντα δὲ, ὡς ἀφείθη, τὸν Ἄρην ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος, καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς ἀντὶ τοῦ κράνους τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει, ὅτ' οὐδὲν * ὄφελος, ἐπειδὰν αἴσθησθε ἀνατέλλοντα τὸν Ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾶν, ἐπισημαινομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ.

5. Ἀλε. Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ Μίκυλλε. τὸ δὲ ἐμὸν ἑτεροῖόν τι ἐγένετο, καὶ πάνυ [15] ἔναγχος εἰς

* Φίλος.] Λέγεται ὅτι Ἀφροδίτη τὸν Ἥφαιστον εἶχεν ἄνδρα, καὶ ὁ Ἄρης ταύτην ἐμοίχευσε. Κατὰ κοινοῦ τὸ ὡς, καὶ ὡς ξυμπίνοι καὶ ὡς ξυγκωμάζοι καὶ ὡς κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν.

* Λαθόντα.] Ἀγνοηθέντα, Schol.

* Ὄφελος.] Τὸ ἑξῆς καίτοι οὐδὲν ὄφελος (ita lego, non καίτι) τί γὰρ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν προδοσίαν, εἰ κράζετε, ὠφελεῖτε;

15 Ἔναγχος.] Adverb. *paulo ante, nuper, modo.* Hesychius exponit πρώην, προσφάτως, πρὸ μικροῦ, ἀρτίως, &c. ab ἐν & ἄγχι, quod idem ac ἐγγύς, *prope*, πάνυ ἔναγχος, exponas hic *admodum nuper, nuperrime.*

Ἀλεκ-

Ἀλεκτρυόνα σοι μεταβέβηκα. Μι. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναι. Ἀλε. Οἶσθα ἄρα τὸν Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον; Μι. Τὸν σοφιστὴν λέγεις; τὸν ἀλαζόνα; ὃς ἐνομοθέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι, μήτε κυάμους ἐσθίειν, [16] ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον, * ἐκτράπεζον, ἄπονον ἀποφαίνων; ἔτι δὲ καὶ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι. Ἀλε. [17] Ἴσθι δῆτα κἀκεῖνο, ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου, * Εὔφορβος γένοιτο. Μι. Γόητα, φασὶ, καὶ τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον, ὦ Ἀλεκτρυών. Ἀλε. Ἐκεῖνος ὠυτὸς ἐγώ σοι εἰμὶ ὁ Πυθαγόρας. ὥστε παύου, ὦ ἀγαθὲ, λοιδορούμενός μοι, καὶ ταῦτα, οὐκ εἰδὼς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον. Μι. Τοῦτ' αὖ μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερον, Ἀλεκτρυὼν φιλόσοφος.

6. Εἰπὲ δὲ ὅμως, ὦ * Μνησάρχου παῖ, ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου, ὄρνις, * ἀντὶ δὲ Σαμίου, Ταναγραῖος ἀναπέφηνας; οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα, οὐδὲ πάνυ πιστεῦσαι ῥᾴδια, ἐπεὶ καὶ δύο ἤδη μοι τετηρηκέναι δοκῶ πάνυ ἀλλότρια ἐν σοὶ τοῦ Πυθαγόρου. Ἀλε. Τὰ ποῖα; Μι. Ἓν μὲν, ὅτι λάλος εἶ καὶ κρακτικός. ὁ δὲ σιωπᾶν ἐς πέντε ὅλα ἔτη, οἶμαι, παρῄνει. ἕτερον δὲ, καὶ παντελῶς παράνομον, οὐ γὰρ ἔχων ὅ, τι σοὶ παραβάλοιμι, κυάμους χθὲς, ὡς οἶσθα, ἔχων ἧκον, καὶ σὺ οὐδὲν μελλήσας, ἀνέλεξας αὐ-

16 Ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον, ἐκτράπεζον ἄπονον ἀποφαίνων.] Videtur eſſe hyperbaton pro ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον, καὶ ἄπονον ἀποφαίνων ἐκτράπεζον, i. e. ſuaviſſimum edulium, & quod ſine labore paratur, præcipiens non eſſe menſæ imponendum.

* Ἐκτράπεζον.] ἔξω τῆς τραπέζης.

17 Ἴσθι.] Pro ἴσαθι, *ſcito*, per Syncopen.

* Εὔφορβος.] οὗτος εἷς ἦν τῶν Τρώων, ὅς τις καὶ πρῶτος δόρατι τὸν Πάτροκλον ἔπληξεν.

* Μνησάρχου παῖ.] Μνήσαρχος πατὴρ ἦν Πυθαγόρου, καλῶς οὖν παίζων Μνησάρχου παῖδα τὸν ἀλεκτρυόνα ἐκάλεσεν, Schol.

* Ἀντὶ Σαμίου Ταναγραῖος.] Σάμος νῆσος ἦν, ὅθεν Πυθαγόρας· Τάναγρα δὲ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν Μίκυλλος.

τούς.

τές. ὥστε ἢ ἐψεῦσθαί σοι ἀνάγκη καὶ [18] ἄλλῳ εἶναι, ἢ * Πυθαγόρᾳ ὄντι παρηνομηκέναι. καὶ τὸ ἴσον ἠσεβηκέναι κυάμους [19] φαγόντα, ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς [20] ἐδηδόκεις.

7. Ἀλ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὦ Μίκυλλε, ἥτις αἰτία τούτων, οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἑκάστῳ βίῳ. ἐγὼ δὲ, τότε μὲν [21] οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων, ἐφιλοσόφουν γὰρ, νῦν δὲ, φάγοιμι ἄν, ὀρνιθικὴ γὰρ, καὶ οὐκ [22] ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ τροφή. ἀλλ' εἴ σοι φίλον, ἄκουε, πῶς ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο νῦν εἰμὶ, καὶ ἐν ὅσοις πρότερον ἐβίωσα βίοις, καὶ ἅτινα τῆς μεταβολῆς ἀπολέλαυκα ἑκάστης. Μι. Λέγοις ἂν, ὡς ἔμοιγε ὑπερήδιστον ἂν τὸ ἄκουσμα γένοιτο. ὥστε εἴ τις αἵρεσιν προθείη, πότερον μᾶλλον ἐθέλω σου ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος, ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὖθις ὁρᾷν τὸ μικρὸν ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἑλοίμην. οὕτως ἀδελφὰ ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανεῖσι, καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, σέ τε, καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.

8. Ἀλε. Ἔτι γὰρ σὺ [23] ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον,

18 Ἄλλῳ εἶναι.] Sic habet Bourdelotii editio Lutetiæ Pariſiorum, 1615. alia autem exemplaria habent ἄλλο εἶναι.

* Πυθαγόρᾳ ὄντι.] MS. Πυθαγόρειόν τι· Πυθαγόρειόν ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἴσον τὸ φαγεῖν κυάμους τῷ φαγεῖν τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρός.

19 Φαγόντα.] Non Φαγόντι, cum reſpectu ſcilicet ad infinitivum ἠσεβηκέναι.

20 Ἐδηδόκεις.] pl. perf. ab ἔδω edo: quod ſic deducas, ἔδω perf. ἦκα, Attice ἔδηκα, & pleonaſmo τοῦ δο ἐδήδοκα.

21 Οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων.] Supple τὶ, vel τινάς. Alias enim ἐσθίω regit Accuſat.

22 Ἀπόρρητος.] *Vetitus, interdictus*, per Synecdochem ſcilicet; nam proprie ſignificat *vetitus dici* vel *non dicendus*, à præpoſitione ἀπὸ, quæ in compoſitione frequenter negat, & ῥῆμι, *dico*. Vide Dial. 19. n. 8. Schol. οὐκ ἀπηγορευμένη.

23 Ἀναπεμπάζῃ.] ἀναπεμπάζειν τὸ ἀναμετρεῖν, καὶ ἀναλογίζεσθαι, proprie κατὰ πεντάδα, ἢ κατὰ πέντε τοὺς δακτύλους. πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε φασί. ἀναπεμπάζῃ τὰ προθεωρηθέντα ἀναμιμνήσκῃ.

ὅστις

ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν. καὶ τινὰ [24] ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενήν, καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, [25] ἀμενηνήν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων; ΜΙ. Ἀλλ' οὐδ' ἐπιλήσομαί ποτε, ὦ Ἀλεκτρυών, εὖ ἴσθι, τῆς ὄψεως ἐκείνης. οὕτως μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα, οἷον οὖν ἐν τοῖς ὠσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα, τοιοῦτον [26] γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα. ΑΛΕ. Ἡράκλεις, * δεινόν τινα φὴς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου, εἴγε * πτηνὸς ὤν, ὥς φασι, καὶ ὅρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον, ὑπὲρ τὰ * ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ, καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μελιχρὸς οὕτω καὶ [27] ἐναργὴς φαινόμενος.

9. Ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι οἷος τίς ἐστιν οὕτω σοι [28] τριπόθητος ὤν. ΜΙ. [29] Ἕτοιμος λέγειν· ἡδὺ γοῦν τὸ μεμνῆσθαι καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ

24 Ἰνδάλματα.] ἴνδαλμα ſimulachrum ab ἰνδάλλομαι, idem quod εἰδάλλομαι ſimilis ſum.

25 Ἀμενηνήν.] Deducit Euſtathius ἀμενηνὸς ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ μένος robur, πλεονασμῷ ſcilicet τοῦ νη proprie ſignificat *imbecillis, virium expers*, Homerus Ὀδυσσ. τ. tribuit ſomnio,

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.

at tunc *evandidus* exponi debet, ut & hic: Nam ποιητικὸς λόγος reſpicit, opinor, illud carmen Homericum.

26 Γάργαλον.] γάργαλος pro γαργαλισμός, à γαργαλίζω, *titillo*, ut placet Stephano.

* Δεινόν.] μέγα, θαυμαστόν. Schol.

* Πτηνὸς ὤν.] *neutrum*, ἐνύπνιον poſtulat, *neutrum* πτηνόν, *neutrum* ὄν, & ut quæ ſequuntur ἔχων, μελιχρὸς, ἐναργὴς, φαινόμενος, ſint etiam neutra. Plane quidem hoc *Luciani* feſtinantis & de *re* magis quam *dictione* cogitantis παρόραμα eſſe ait *Mucilius*.

* Ἐσκαμμένα.] παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ ὡρισμένον τι ποιούντων, Schol.

27 Ἐναργής.] Heſychius exponit δῆλος, φανερός, Etymol. magn. σαφής, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν. H. Stephanus ponit inter themata, ſive πρωτότυπα· at forte deducitur ab ἀργός, *albus*, quia, quæ alba ſunt, facilius oculis percipiuntur.

28 Τριπόθητος.] Exemplar Edit. à Johanne Benedicto, habet περιπόθητος.

29 Ἕτοιμος λέγειν.] ſupple εἰμι.

[30] πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν; Ἀλε. Ἐπειδὰν σύ, ὦ Μίκυλλε, παύσῃ ὀνειρώττων, καὶ * ἀποψήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι; τὸ νῦν δὲ, πρότερος εἰπὲ, ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν * ἐλεφαντίνων πυλῶν, εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἧκε πετόμενος. Μι. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων, ὦ Πυθαγόρα. Ἀλε. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύω ταύτας μόνας λέγει. Μι. Ἔα χαίρειν τὸν λῆρον ἐκεῖνον ποιητὴν, οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιούτων ἐκφοιτῶσιν, οἵους ἐκεῖνος ἑώρα, οὐδὲ πάνυ σαφῶς, * τυφλὸς αὐτὸς ὤν, ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἥδιστος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτὸς, καὶ χρυσᾶ πάντα περιβεβλημένος, καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

10. Ἀλε. Παῦε, ὦ * Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν· [31] Ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον, καὶ [32] μέταλλα ὅλα χρυσίου [33] κεκομίσθαί

30 Πηνίκα.] Vox uſurpata ab Atticis ſcriptoribus, pro quo uſitatius dicitur ποτέ.

* Ἀποψήσῃ.] ἀπομάξῃ.

* Ἐλεφαντίνων.] Λέγει Ὅμηρος διὰ τῶν μὲν ἐλεφαντίνων πυλῶν τοὺς ψευδεῖς ὀνείρους ἔρχεσθαι, διὰ δὲ τῶν κερατίνων τοὺς ἀληθεῖς.

* Τυφλὸς αὐτὸς ὤν.] Ἱστοροῦσιν Ὅμηρον οἱ μὲν καὶ ἀπὸ τῆς γενεᾶς τυφλὸν, καὶ τὸ σύμπτωμα ὄνομα τούτῳ γενέσθαι, Ὁμήρους καλούντων Δωριέων τοὺς τυφλούς. Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὁμήρου γράφων βίον, οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν ἱστορεῖ, ἀλλὰ πολλὴν ἀλώμενον γῆν ἱστορίας χάριν, γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν, κἀκεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν, Schol.

* Μίδα.] Λέγεται ὁ Μίδας πάνυ ὢν φιλόχρυσος, ὅτι ηὔξατο πρᾶγμα ὃ ἂν ἅψηται χρυσοῦν γίνεσθαι. Φασὶ δὲ ἀπὸ τούτου ἀπέθανε, καὶ γὰρ αὐτῇ ἡ τροφὴ ἧς ἥπτετο χρυσῆ ἐγένετο, Schol.

31 Ἀτεχνῶς.] ἀπὸ τοῦ ἀτεχνὴς, τοῦτ' ἔστιν ἄδολος· τέχνη γὰρ ὁ δόλος, ut Etymologicon habet, circumflexum exponitur ἀληθῶς, σαφῶς, &c. at penacutum ἀμαθῶς, ἀπὸ τοῦ ἄτεχνος.

32 Μέταλλα.] Μέταλλον σημαίνει τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ χρυσὸς τίκτεται. Etym. ideoque non male exponitur *venas*.

33 Κεκομίσθαι.] Præt. paſſ. & tamen activæ ſignificationis, ſi rectè interpretatus eſt Eraſmus *duxiſſe*: quod Atticis tribuit è Grammaticis non nemo. Vide Dial. 19. n. 35, 62, & 64.

μοι

μοι δοκεῖς. Μι. * Πολὺ, ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολὺ, πῶς οἴει, καλόν; οἵαν τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με, εἴπερ οἶσθα, ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπὼν, εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν, ἐν ἀρχῇ εὐθὺς τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων ἁπάντων. Ἀλε. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς, [34] Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλούτου; Μι. Νὴ Δία, αὐτὸ τοῦτο. ὥσπερ γὰρ τοὐμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος, οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον.

11. Ὡς δὲ ἤδη μάθῃς οἷόν τι ἦν, ἄκουσον, ὦ σοφώτατε Ἀλεκτρυών. ὅτι μὲν οὐκ [35] οἰκόσιτος ἦν χθὲς, οἶσθα· Εὐκράτης γάρ [36] με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Ἀλε. Οἶδα πάνυ τοῦτο πεινάσας παρ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν, ἄχρι μοι, βαθείας ἤδη ἑσπέρας, ἧκες * ὑποβεβρεγμένος, τοὺς πέντε ἐκείνους

* Πολύ.] Χυδαῖον γὰρ πολύ, Schol.

34 Ἄριστον, &c.] Sit ſcripti ſunt verſus apud Pindarum, Ode prima,

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

Quorum primus eſt ἀντισπαστικὸς δίμετρος Γλυκώνειος, ita dictus ἀπὸ τοῦ Γλύκωνος τοῦ εὑρόντος, conſtans ex antiſpaſto & diiambo. Secundus trochaicus, dimeter, brachycatalectus, qui dicitur etiam ἰθυφαλλικὸς, conſtans ex ditrochæo, & amphibracho. Tertius choriambicus, dimeter, catalecticus, conſtans ex choriambo, & amphibracho. Quartus anapæſticus, dimeter, catalecticus, conſtans ex diantidactylo, & Pæone tertio.

35 Οἰκόσιτος.] Vox compoſita ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *cibus*, ſed variæ ſignificationis: Heſychius interpretatur ὁ ἑαυτὸν τρέφων, μισθωτός. apud Lucianum in ſomnio ſuo ſignificat, *qui patris domi adbuc alitur*: atque hinc fortaſſe ortum eſt noſtrum vocabulum a coſtit; in hoc loco conjuncta cum ἦν nihil aliud eſt, quam *domi edebam*.

36 Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, &c.] Ita legunt omnia quæ vidi exemplaria ſine diſtinctione, ſed mallem diſtinguere poſt πλούσιος, & legere ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, quaſi in parentheſi, ita enim facilius patebit με, quo debet, referri ad ἐκέλευε; nam ad ἐντυχὼν ſi referretur, eſſet caſus Dativi.

* Ὑποβεβρεγμένος.] Ἀντὶ μεθύων, Schol.

κυάμους κομίζων οὐ πάνυ δαψιλὲς τὸ δεῖπνον Ἀλεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένῳ, καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ. Μι. Ἐπεὶ δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον εὐθὺς, τοὺς κυάμους σοι παραβαλὼν, εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἀμβροσίην διὰ νύκτα θεῖός τις, ὡς ἀληθῶς, [37] ὄνειρος ἐπιστάς. Ἀλε. Τὰ παρὰ τῷ * Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μίκυλλε, διήγησαι, καὶ τὸ δεῖπνον, οἷον ἐγένετο, καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ πάντα, κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθις σε δειπνεῖν, ὥσπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου * προάγοντα, καὶ [38] ἀναμηρυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

12. Μι. Ὤμην ἐνοχλήσειν, καὶ ταῦτα διηγούμενος. ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῇ, καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὦ Πυθαγόρα, παρὰ πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει. καὶ ἐγὼ μὲν προσειπὼν αὐτὸν, ὥσπερ εἰώθειν, δεσπότην, [39] ἀπηλλαττόμην ὡς μὴ καταισχύναιμι αὐτὸν, ἐν πενιχρῷ τῷ τρίβωνι συμπαρομαρτῶν. ὁ δὲ, Μίκυλλε, φησι, θυγατρὸς τήμερον ἑστιῶ γενέθλια, καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα πολλούς· ἐπεὶ δέ τινα φασὶν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ οἷόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν σὺ ἀντ' ἐκεί-

37 Ὄνειρος ἐπιστάς.] Locuturus eſſet plura Micyllus, ſed interrumpit ſermonem Gallus.

* Εὐκράτει.] οὗτος ὁ Εὐκράτης παρ' Ἀθηναίοις ἦν πλούσιος, Schol.

* Προάγοντα.] Grævius ex optimo ut ait codice vult legi *ἀναπλάττοντα*, dicit enim *προάγειν* non ſignificare *reducere*.

38 Ἀναμηρυκώμενον.] Particip. ab *ἀναμηρυκάομαι*· Etymologicon deducit à *μηρύκειν*, quod ſignificare ait *τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι, καὶ εἰς μικρὰ κόπτειν*, i. e. *è profundo haurire, & in minuta concidere*, quod faciunt pecudes, quæ *ruminant*.

39 Ἀπηλλαττόμην.] Imperf. ab *ἀπαλλάττομαι*, quod ſignificat *abeo, decedo*, &c. & hic, & alibi apud probatiſſimos autores.

νου ἧκε λουσάμενος· ἢν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὐτὸς εἴπῃ ἀφίξεσθαι. [40] ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι.

13. Τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ προσκυνήσας, ἀπῄειν εὐχόμενος ἅπασι Θεοῖς ἠπίαλόν τινα, ἢ * πλευρῖτιν, ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ ἐκείνῳ, οὗ [41] ἔφεδρος ἐγὼ, καὶ ἀντίδειπνος, καὶ διάδοχος ἐκεκλήμην καὶ τὸ ἄχρι λουτροῦ αἰῶνα μήκιστον [42] ἐτιθέμην, συνεχὲς ἐπισκοπῶν ὁπόσαπουν τὸ [43] στοιχεῖον εἴη, καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι· κἄπειτα δή ποτε ὁ καιρὸς ἀφίκετο, πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀποῤῥίψας, ἀπέρχομαι, κοσμίως μάλα ἐσχηματισμένος, ἀντιστρέψας τὸ τριβώνιον, [44] ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή· καταλαμβάνω τε [45] πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ δὴ κἀκεῖνον φοράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον, ᾧ με [46] ὑποδειπνεῖν ἔδει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον, καὶ ἐδήλου ὅτι πονήρως ἔχων, ὑπέστενε γοῦν, καὶ ὑπέβηττε, καὶ ἐνεχρέμπτετο

40 Ὡς νῦν, &c.] ὡς expone *nam*, ſæpe enim ita ſignificat apud Atticos ſcriptores.

* Πλευρῖτιν] ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ.

41 Ἔφεδρος.] Vox eſt militaris, & tribuitur ei, qui integris viribus defeſſo alicui pugnanti ſuccedit, Anglice dicimus a ſecond, ab ἐπὶ, *in*, & ἕδρα, *ſedes*, qui in *ſedem*, vel *locum* alterius venit, ἡνίκα δύο παλαίουσι ἀθληταὶ, κάθηται τις ἔξωθεν, ἄλλος ἐφείλων τῷ νικῶντι παλαῖσαι. Καὶ ὁ τοιοῦτος καλεῖται ἔφεδρος, ἀντὶ τοῦ ἡττωμένου ἐρχόμενος.

42 Ἐτιθέμην.] Imperfect. à τίθεμαι, quod recte redditur *judicabam*. Sic enim apud alios locupletiſſimos autores ſignificat.

43 Στοιχεῖον.] Recte emendavit Eraſmi verſionem Benedictus, qui pro *litera* poſuit *umbra ſolari*, ita enim τὸ στοιχεῖον hoc in loco reddendum eſt. στοιχεῖον ἐνταῦθα λέγει τὴν τοῦ ἡλίου σκιάν, Schol. Vide quæ diximus ad Lat. verſ. n. 32.

44 Ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή.] Ad verbum *ut amictus appareat in puriore* (ſupple) *parte.*

45 Πρὸς ταῖς θύραις.] πρὸς cum Dat. *ad*, non infrequens apud Autores, licet de eo taceat Vulgaris Grammatica.

46 Ὧ με ὑποδειπνεῖν ἔδει.] Non agnoſcunt, quos vidi, Lexicographi ὑποδειπνέω, quod componitur ex ὑπὸ, *ſub*, & δειπνέω, *cœno*; at diviſim exponas ὑφ᾽ ᾧ ἔδει με δειπνεῖν, hoc eſt, *ſub*, *quo*, vel *ſub cujus titulo*, *nomine*, *jure*, *oportebat me cœnare.*

47 μύ-

[47] μύχιόν τι, καὶ [48] δυσπρόσοδον, ὠχρὸς ὢν ὅλος, καὶ ῥικνώδης, ἀμφὶ τὰ ἑξήκοντα ἔτη σχεδόν. ἐλέγετο δὲ φιλόσοφός τις εἶναι τῶν πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὁ γοῦν πώγων μάλα τραγικὸς ἦν, ἐς ὑπερβολὴν [49] κουριῶν, καὶ αἰτιώμενος δὲ Ἀρχιβίου τοῦ ἰατροῦ.

14. Διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, τὰ καθήκοντα, ἔφη, οὐ χρὴ [50] προδιδόναι, καὶ ταῦτα φιλόσοφον ἄνδρα, κἂν μυρίαι νόσοι [51] ἐμποδὼν ἵστωνται. ἡγήσεται γὰρ Εὐκράτης ὑβρίζεσθαι πρὸς ἡμῶν. οὐ μὲν οὖν, εἶπεν ἐγὼ, ἀλλ' ἐπαινέσεταί σε, ἢν οἴκοι παρὰ σεαυτῷ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλεις, ἤπερ ἐν τῷ συμποσίῳ συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης, [52] οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ σκώμματος· ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελουμένος, καὶ ἰδὼν τὴν Θεσμόπολιν (τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο) Διδάσκαλε, φησιν, σὺ μὲν ἐποίησας αὐτὸς ἥκων πρὸς ἡμᾶς· οὐ μεῖον δ' ἄν τί σοι ἐγένετο, καὶ ἀπόντι γὰρ ἅπαντα ἑξῆς ἐπέσταλτο ἄν, καὶ ἅμα λέγων, εἰσῄει χει-

47 Μύχιόν τι, τοῦτ' ἔστι ἐκ τοῦ μύχου τι.] i. e. *ex profundo*, ex abdito: μῦχος γὰρ, ſive μυχός (δίτονον γὰρ ἐστὶ) ὁ ἐνδότατος τόπος, ut exponit Suidas.

48 Δυσπρόσοδον.] Refer etiam ad τι· Eraſmus expoſuit *quod ægrè graderetur*; Benedictus aliquantulum emendavit, *quod ægrè egrederetur*; neuter autem vim verbi ſatis aſſecutus eſt. Significat autem δυσπρόσοδον, *quod ita in profundo pectoris latet, ut ad id vis ſcreatus non niſi multo labore pervenire queat.*

49 Κουριῶν.] Part. præſ. ἀπὸ τοῦ κουριάω ῶ, *tonſuram appeto*, vel *poſtulo* i. e. *egeo*, à κουρὰ *tonſura*, hoc autem ἀπὸ τοῦ κείρω, *tondeo.*

50 Προδιδόναι.] Si partes compoſiti ſpectas, ſignificat *ante dare*; junctum autem cum Accuſat. ut hic cum καθήκοντα ſignificat *deſerere, deeſſe*, &c.

51 Ἐμποδών.] i. e. ἐν τοῖς ποσὶ, *in pedibus* aut, quod inde eſt, *impedimento.*

52 Οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι. Conjunge οὐ cum ἀκηκοέναι *ſimulabat ſe non audiiſſe*, quod idem eſt, ac *diſſimulabat ſe audiiſſe*, ut interpres habet.

ρας ὀρέγων αὐτῷ * ἐπερειδομένῳ καὶ τοῖς οἰκέταις. Ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμην· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἐπιπολὺ ἐνδιάσας, ἐπεί με πάνυ σκυθρωπὸν εἶδε, Πάρεθι, ἔφη, καὶ σὺ ὦ Μίκυλλε, καὶ συνδείπνει μεθ' ἡμῶν. τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω ἐν τῇ γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἑστιαθῆναι, ὡς σὺ χώραν ἔχῃς. [53] εἰσῄειν οὖν μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρὸν αἰσχυνόμενος, ὅτι ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ παιδίον τοῦ Εὐκράτους.

15. Κἀπειδὴ κατακλίνεσθαι καιρὸς ἦν, πρῶτον μὲν ἀράμενοι, ἀνέθεσαν τὸν Θεσμόπολιν οὐκ ἀπραγμόνως, νὴ Δία, πέντε, οἶμαι, νεανίσκοι εὐμεγέθεις, ὑπαυχένια [54] περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμένοι ἐν τῷ σχήματι, καὶ ἐπιπολὺ καρτερεῖν δύναιτο. εἶτα μηδενὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ, ἐμὲ * κατακλίνουσι φέροντες, ὡς * ὁμοτράπεζοι εἴημεν. τοὐντεῦθεν ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολύοψόν τι, καὶ ποικίλον δεῖπνον, ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ, καὶ ἀργύρου. Καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ. καὶ διάκονοι ὡραῖοι. καὶ μουσουργοὶ, καὶ γελωτοποιοί· καὶ ὅλως, ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή· πλὴν ἀλλ' ἕν με ἐλύπει, οὐ μετρίως, ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν, καὶ ἀρετήν τινα πρός με διεξιὼν, καὶ διδάσκων, ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι, καὶ ὡς εἰ ἡμέρα ἐστί, νύξ

* Ἐπερειδομένῳ.] Ἐπανακλινομένῳ, Schol.

53 Εἰσῄειν οὖν, &c.] ad verbum ſic exponas, *ingreſſus igitur eram pene lupus fruſtra inhians, pudefactus, &c.* παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι, καὶ παρ' ἐλπίδα ἀποτυγχανόντων.

54 Περιβύσαντες.] A περὶ *circum*, & βύω, *farcio, inſercio, conſtipo.*

* Κατακλίνουσι.] Grævius citat Manuſcriptum ubi eſt ὑποκατακλίνουσι, & ſic hunc locum exponit, *cum nemo vellet accumbere juxta eum, me ibi collocaverunt* infra ipſum, ut in eodem lecto jaceremus.

* Ὁμοτράπεζοι.] Ὁμοτράπεζοι ſunt qui eodem tricliniari lecto cumbunt, *Græv.*

οὐκ ἔστιν. Ἐνίοτε δὲ, καὶ κέρατα ἔφασκεν εἶναί μοι. καὶ τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεόμενος προσφιλοσοφῶν συνείρει, καὶ ὑπετέμνετο τὴν εὐφροσύνην, οὐκ ἐῶν ἀκούειν τῶν κιθαριζόντων, ἢ ᾀδόντων.

16. Τοῦτο μέν σοι, ὦ Ἀλεκτρυὼν, τὸ δεῖπνον. Ἀλε. Οὐχ ἥδιστον, ὦ Μίκυλλε, καὶ μάλιστα ἐπεὶ [55] συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι. Μι. *Ἄκουε δὴ καὶ τὸ ἐνύπνιον· ᾤμην γὰρ τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν, εἶτα προσκαλέσαντά με, καὶ διαθήκας θέμενον, ἐν αἷς ὁ κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπισχόντα ἀποθανεῖν· ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα ἐς τὴν οὐσίαν, τὸ μὲν χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, ἐξαντλεῖν σκάφαις τισὶ μεγάλαις, ἀέναόν τε καὶ πολὺ ἐπιρρέον· τὰ δ' ἄλλα, τὴν ἐσθῆτα, καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπώματα, καὶ διακόνους, πάντα ἐμὰ, ὡς τὸ εἰκὸς, εἶναι. Εἶτα [56] ἐξήλαυνον ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξυπτιάζων, περίβλεπτος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι, καὶ ἐπίφθονος. Καὶ προέθεον πολλοὶ, καὶ περιίππευον, καὶ εἵποντο πλείους. ἐγὼ δὲ, τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐκείνου ἔχων, καὶ δακτυλίους βαρεῖς, ὅσον ἑκκαίδεκα, [57] ἐξημμένους τῶν δακτύλων, ἐκέλευον ἑστίασίν τινα λαμπρὰν [58] εὐτρεπισθῆναι ἐς ὑποδοχὴν τῶν φίλων.

17. Οἱ δὲ, ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰκὸς, ἤδη παρῆσαν, καὶ

55 Συνεκληρώθης.] Expone *ſorte conjunctus eras.*

* Ἄκυε δή.] MS. ἄκυε δὲ ἤδη, Græv.

56 Ἐξήλαυνον.] ἐλαύνω proprie ſignificat *agito currum* ſcilicet vel *equum,* at omiſſo Accuſativo reddendum eſt *vehor, vector,* ut hic recte.

57 Ἐξημμένυς τῶν δακτύλων.] Quo magis videas vim præpoſitionis & rationem Genitivi caſus, exponas *digitis ſuſpenſos,* vel *de digitis pendentes*; ſatis ſenſum aſſecutus eſt interpres, *digitis inſertos.*

58 Εὐτρεπισθῆναι.] aor. 1. paſ. infin. ab. εὐτρεπίζομαι, hoc autem ab εὐτρεπὴς, *promptus, paratus,* ab εὖ, *bene,* & τρέπω, *verto*; quaſi ſit εὐτετραμμένος πρὸς τὸ ἔργον τι.

τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, καὶ [59] ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ἐν τούτῳ ὄντα με, καὶ [60] φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων, ἤδη τοῦ πλακοῦντος [61] ἐκκομιζομένου, ἀναβοήσας ἀκαίρως, συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον διασκεδάσας [62] ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας.

18. Ἆρά σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ δοκῶ, ὡς τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γενόμενον; Ἀλε. Οὕτω φιλόχρυσος, καὶ φιλόπλου-

59 Ὁ πότος συνεκροτεῖτο.] Citat hunc locum, ſed obſcure exponit Budæus; niſi quid rectius occurrit, ſic interpreteris, *potus quaſi comploſis manibus laudatur, & ut bibatur circumfertur.* κροτέω enim eſt *plaudo*, à κρότος, *pulſus*, quod à κέκροται præt. perf. à κρούω, *pulſo*; planius hunc ſenſum innuit in *Nigrino* Lucianus, τὸ οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρότων τε καὶ ἀσωμάτων ἐκχέοντας, i. e. *vinum in conviviis cum plauſibus & odoribus effundentes.* Aliam ſignificationem videas hujus vocabuli, n. 134.

60 Φιλοτησίας.] à φιλότης, *amicitia*; hic autem ſignificat, ut Budæus exponit, *invitatiuncula ad bibendum.* Suidas tradit φιλοτησίαν προπίνειν eſſe, ἡνίκα τὶς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν, μέρος τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος· i. e. *quando quis in prandio de phiala ipſi data, poſtquam hauſit partem, reliquam amico ſimul & phialam largitur ſui amoris declarandi cauſſa*; & iiſdem verbis id aſſerit Scholiaſtes, niſi quod pro παράσχῃ habet παράσχοι. Vide Eraſm. Adag. Philoteſius crater. Vid. etiam eandem vocem infra, n. 149.

61 Ἐκκομιζομένου.] Ita legunt tria quæ habeo mecum exemplaria, Baſilienſe, 1563. Aldi Venetis 1522. & Bourdelotii Pariſiis 1615. Benedictus autem in libro ſuo edito Salmurii 1619. pro ἐκκομιζομένου habet εἰσκομιζομένου, idem forſan ſecutus exemplar, quod habuit interpres; nam ille exponit *cum jam inferrentur bellaria*: quæ lectio etſi admitti poſſit, altera tamen pluribus nixa ſuffragiis minime rejicienda. ἤδη τοῦ πλακοῦντος ἐκκομιζομένου, *cum jam efferretur placenta*, non *è cœnatione, ſed promptuario: cum elata jam eſſet in itinere.* Angl. When the Cart was fetched out, and upon its march towards us, &c. ingratiſſimum quidem tempus finiendi epulas. Placenta enim adeo in deliciis erat pleriſque, ut Bion feratur dixiſſe, ἀδύνατον εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, εἰ μὴ πλακοῦντα γενόμενον ἢ Θάσιον, i. e. *Thaſium vinum,* cujus meminit Ariſtoph. πλουτ. act. 4. ſc. 4. 1021.

62 Ὑπηνέμιον.] Vox compoſita ab ὑπὸ, *ſub*, & ἄνεμος, *ventus*, q. d. *ſubventaneum*, i. e. *ſub venti arbitrio, quod à vento facile agitatur, leve, evanidum.* Satis hujus periodi ſenſum aſſecutus eſt interpres; at ut cujuſlibet verbi vim facilius videas, ſic, ſi libet exponas, *& divitias illas diſſipans, ad venti arbitrium agitatas feciſti auferri.*

τος, ὦ Μίκυλλε, καὶ μόνον τοῦτο δ' ἐξ ἅπαντος θαυμάζεις, καὶ ἡγῇ εὔδαιμον εἶναι πολὺ κεκτῆσθαι χρυσίον; Μι. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτὸς, ὁπότε Εὔφορβος ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον [63] ἐξημμένος τῶν [64] βοστρύχων, οὕτω δ' ἐξῄεις πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν. Σὺ δὲ καὶ τότε [65] ἠξίους χρυσῷ διαδεδεμένους τοὺς πλοκάμους ἔχων, διακινδυνεύειν· καί μοι δοκεῖ Ὅμηρος διὰ τοῦτο [66] Χαρίτεσιν ὁμοίας εἰπεῖν σοῦ τὰς κόμας, ὅτι χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ [67] ἐσφήκωντο, μακρῷ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ, καὶ ἐρασμιώτεραι ἐφαίνοντο, συναναπεπλεγμέναι τῷ χρυσίῳ, καὶ συναπολάμπουσαι μετ' αὐτοῦ· [68] καί τοι τὰ μὲν σὰ, ὦ χρυσοκόμη, μέτρια εἰ Πάνθου υἱὸς ὢν, ἐτίμας τὸ χρυσίον· [69] ὁ δὲ πάντων θεῶν πατὴρ, καὶ ἀνδρῶν, ὁ Κρόνου καὶ Ῥέας, ὁπότε [70] ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς

63 Ἐξημμένος τῶν βοστρύχων.] vide quæ diximus ad ἐξημμένους τῶν δακτύλων, n. 57.

64 Βοστρύχων.] βόστρυχος ὁ πλόκαμος τῆς τριχὸς, *cincinnus*, παρὰ τὸν βότρυν, βότρυχος καὶ βόστρυχος, ὁ βοτρυοειδής· μετὰ σχήματος γὰρ βοτρυώδους ἀπήρτηται. Nam ad figuram racemi componitur. Etymol. mag. ſatis quidem Etymologice.

65 Ἠξίους, &c.] ad verbum exponas *rem æquam*, vel *Te dignam eſſe cenſebas auro redimitos capillos habens periculis te exponere.*

66 Χαρίτεσιν.] opinor Lucianum ſcripſiſſe χαρίτεσσι, verſus enim Homeri, quem reſpicit, ſic ſe habet,

Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Iliad. lib. 17. ρ. v. 51.

67 Ἐσφήκωντο.] Integer verſus ſic eſt,

Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, Iliad. v. 55. libri. 17.

Eſt autem ἐσφήκωντο pl. perf. à σφηκόω, *ex lato, ad* figuram veſpæ, *in arctum contraho.* Eſt enim σφὴξ, σφηκὸς, *veſpa.*

68 Καίτοι τὰ μὲν σὰ, μέτρια.] ſatis aſſecutus eſt ſenſum Interpres; at verba ſonant, *Quamvis vel verum tua modeſta ſunt*, i. e. quæ tu feciſti, non alia ſunt quam quæ ſolent homines facere.

69 Ὁ δὲ πάντων, &c.] hic δὲ ponitur pro γὰρ, quod annotaverunt alibi Lexicographi, ut γὰρ pro δὲ Ariſtoph. Νεφελ. v. 34. φέρε, ποῖαι γάρ τινες εἰσί.

70 Ἠράσθη.] vocis paſſivæ, at activæ ſignificationis; ut ſupra annotavimus in voce κεκομίσθαι, n. 33. Vide etiam infra, n. 133.

ἐκείνης μείρακα, οὐκ ἔχων εἰς ὅ,τι ἐρασμιώτερον αὐτὸν μεταβάλοι, οὐδὲ ὅπως ἂν διαφθείρειε τοῦ Ἀκρισίου τὴν φρουρὰν, ἀκούεις ἤδη που ὡς χρυσίον ἐγένετο, καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέγους, συνῆν * τῇ ἀγαπωμένῃ.

19. Ὥστε τί ἄν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέγοιμι, ὅσας μὲν χρείας παρέχεται ὁ χρυσός; ὡς δὲ οἷς ἂν παρῇ, καλούς τε αὐτοὺς, καὶ σοφοὺς, καὶ ἰσχυροὺς ἀπεργάζεται, τιμὴν καὶ δόξαν συνάπτων, καὶ ἐξ ἀφανῶν, καὶ ἀδόξων, ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι; τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχνον οἶσθα, τὸν Σίμωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δειπνήσαντα παρ' ἐμοὶ, ὅτε τὸ * ἔτνος * ἧψον * τοῖς Κρονίοις δύο * τόμους τοῦ [71] ἀλλάντος ἐμβαλών. Ἀλε. Οἶδα, τὸν σιμὸν, τὸν βραχὺν, ὃς τὸ [72] κεραμεοῦν τρύβλιον ὑφελόμενος, ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων, μετὰ τὸ δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν, εἶδον γὰρ αὐτὸς, ὦ Μίκυλλε. Μι. [73] Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας, εἶτα [74] ἐπωμόσατο

* Τῇ ἀγαπωμένῃ.] pro τῇ ἐρωμένῃ, nam ἀγάπη plerumque *honeſtus* eſt *amor.* de hac autem amatâ puellâ ſic ſcribit Scholiaſtes, Ἀκρίσιος βασιλεὺς ὢν τοῦ Ἄργους ἔλαβε χρησμὸν, ὅτι γενόμενος ἀπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Δανάης φονεύσει αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς ἀπέκλεισεν αὐτὴν ἐν Χαλκῷ. καὶ ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς αὐτῆς κατεβλήθη εἰς χρυσὸν, καὶ ἔφθειρεν αὐτὴν εἰσελθὼν διὰ τοῦ δώματος.

* Ἔτνος.] πισσάριον, Schol.

* Ἧψον.] MS. ἥψησα, Græv.

* Τοῖς Κρονίοις.] ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Κρόνου.

* Τόμους.] MS. τεμάχη, Græv. τμήματα, Schol.

71 Τοῦ ἀλλάντος.] utrum ſic ſcribendum, an ἀλλᾶντος, quaſi contractum ex ἀλλάεντος, incertum reliquerunt Autores. ἀλλᾶντες ſunt *botuli*, non *exta* aut *inteſtina*, Græv.

72 Κεραμεοῦν.] nonnulla exemplaria habent κεραμοῦν, quod etiam agnoſcit H. Stephanus, nec non & κεράμεος à κέραμος, *terra figularis.*

73 Οὐκοῦν ἐκεῖνος, &c.] οὐκοῦν, non negat, licet connexam negationem habeat, ſed ſignificat *atqui :* Sic. H. Stephanus ex Budæo.

74 Ἐπωμόσατο Θεοὺς τοσούτους.] nempe ἑαυτὸν μὴ κεκλοφέναι· niſi mavis admittere ἐπομνύειν in forenſi ſignificatione, quam habet apud Schol. in Ariſtoph. Plut. ſcilicet ἀποδιδόναι αἰτίαν (νόσον δηλαδὴ ἤ τι τοιοῦτον) δι' ἣν ὁ μέλλων ἠτλᾶσθαι οὐχ ὑπαντᾷ πρὸς τὴν δίκην, hoc eſt, *reddere cauſſam (morbum ſcilicet, aut quid tale) quare, qui cauſſæ diffidebat, non veniebat ad judicium.* Eamque, opinor, juramento confirmare eſſe veram, alias enim quid rei habet cum ἐπομνύειν;

θεοὺς τοσούτους. ἀλλὰ τί οὐκ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε, ὦ Ἀλεκτρυὼν, ληϊζομένους ἡμᾶς ὁρῶν; Ἀλ. 75 Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν.

20. Τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν. Μι. Ἀνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος ἐς ὑπερβολὴν, Δριμύλος τοὔνομα, οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι, πῶς γὰρ, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τῶν χρημάτων; ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρῴην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους, Σίμων ὁ 76 τὰ ῥάκια τὰ πινναρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων, ἄσμενος ἐξελαύνει, 77 ἁλουργῆ καὶ 78 ὑσγινοβαφῆ 79 ἀμπεχόμενος, οἰκέτας, καὶ ζεύγη, καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα, καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἁπάντων προσκυνούμενος, οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς. ἔναγχος γοῦν ἐγὼ μὲν ἰδὼν προσιόντα, Χαῖρε, ἔφην, ὦ Σίμων, ὁ δὲ ἀγανακτήσας, 80 Εἴπατε, ἔφη, τῷ πτω-

75 Ἐκόκκυζον.] κοκκύζω ἀπὸ τοῦ κόκκυν φωνεῖν à ſonitu vocis, quam non ſolum *cuculus* ſed & *gallus* edit, re nempe aliqua ex improviſo motus.

76 Ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινναρά.] ſic habent pleraque, quæ vidi, exemplaria; at Benedicti πιναρὰ ſimplice *ν*, & rectius opinor, ortum enim eſt à πίνος, *ſordes*. Hic autem locus mutilatus eſt, quem ex Manuſcripto quodam libro ſic reſtituit *Grævius*, ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρῴην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους εἷλε Σίμων· καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια περιβεβλημένος πινηρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον λείχων, ἄσμενος ἐξελαύνει ἁλουργῆ καὶ ὑσγινοβαφῆ ἀμπεχόμενος.

77 Ἁλουργῆ.] Accuſat. pl. ab ἁλουργὴς *purpureus*, ἐκ τοῦ ἅλς, ἁλὸς, καὶ τοῦ ἔργον, ὁ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινόμενος, καὶ ἐργαζόμενος. Etymol. magn. πορφυρᾶ, Schol.

78 Ὑσγινοβαφῆ.] Ac. pl. ab. ὑσγινοβαφής· id autem ἀπὸ τοῦ βάπτω, *tingo*, & ὕσγινον, *plantæ genus*, cujus ſuccus violaceum vel purpureum tradit colorem, qualis autem ea ſit, utrum hyacinthus, an vaccinium, an coccus, an glaſtum, non convenit inter Autores. ſunt qui dicunt ὕσγην eſſe plantam, & ὕσγινον, quæ exinde fit, tincturam; eamque non purpuream ſed rubram eſſe, magis congrue fortaſſe huic loco, nam differunt, opinor, inter ſe τὸ ἁλουργὲς, καὶ τὸ ὑσγινοβαφές.

79 Ἀμπεχόμενος.] part. pr. ab. ἀμπέχομαι, hoc autem ab ἀμφὶ, & ἔχομαι; π poſito pro φ; quia verbum incipit à tenui, ut vice verſa fit, quando incipit ab aſpirata.

80 Εἴπατε.] Alloquitur qui ſecuti ſunt eum, clientes aut ſervos, at in plurativo numero, ſicut decet virum divitem, & ſuperbum, ut ſcilicet pateret, neminem ejus verba audire non eſſe paratiſſimum.

χω, μὴ κατασμικρύνειν με τοὔνομα, οὐ γὰρ [81] Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομάζομαι, τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ ἐρῶσιν αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες, ὁ δὲ [82] θρύπτεται καὶ πρὸς ταύτας, καὶ ὑπερορᾷ, καὶ τὰς μὲν προσίεται καὶ ἵλεώς ἐστιν, αἱ δ' ἀπειλοῦσιν * ἀνελεῖν αὑτὰς, ἀμελούμεναι. Ὁρᾷς ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος, εἴγε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμορφοτέρους, καὶ ἐρασμίους ἀπεργάζεται, ὥσπερ ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστὸς, ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων·

[83] Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον κτέρας, καὶ
Χρυσὸς γάρ ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

21. Ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλασας, ὦ Ἀλεκτρυών; Ἀλε. Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μίκυλλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσίων, οἳ δ', [84] εὖ ἴσθι, πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν τὸν βίον βιοῦσι, λέγω δέ σοι, καὶ πένης, καὶ πλούσιος, πολλάκις γενόμενος, καὶ ἅπαντος βίου πεπειραμένος,

81 Οὐ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης.] Σιμωνίδης quaſi patronymicum ſonat ἀπὸ τοῦ Σίμωνος, quo mallet appellari hic vir novus, ut ſcilicet videatur eſſe ſaltem à patre notus, & non merus terræ filius. Meminit hujus loci in *reliquiis ſuis* noſtras Camdenus, & *Simonem* vult eſſe nomen plebeium, *Simonidem* patricium, quod magis probo, quam quod paulo ante affirmat de *Thoma Magnus*, quem vult ignotis parentibus à Novarcæ incolis vocari *Thomam* among-us, i. e. *inter nos*, at poſtea factum locupletem mutaſſe among-us in *Magnus*. Nam in chirographo quodam, quo idem *Thomas* tradit latifundia quædam Novarcanis Civibus, meminit & *Patris Johannis*, & *Matris Aliciæ*, ſtatuitque, ut Ludimagiſter, qui ex eorum reditibus ſuſtentandus eſſet, ſtatutis diebus pro illorum animabus oraret: Parcet huic digreſſioni, qui novit quid mihi aliquando cum hoc *Thoma*, quid cum Novarca.

82 Θρύπτεται πρὸς ταύτας.] i. e. eas ſimulata fronte à ſe repellit, & paſcit ſe inde deliciis, quando videt, quam ægrè à ſe ferunt repulſam.

* Ἀνελεῖν.] Non reprehendo vulgatam, magis tamen probo libri veteris ſcripturam, in qua αἱ δὲ ἀπειλοῦσι ἀναρτήσειν αὑτὰς, i. e. minantur ſeipſas ſuſpenſuras. Grævius, pag. 138. l. 30. vitam non viam.

83 Ὦ χρυσὲ δεξίωμα, &c.] Δεξίωμα, id quod comiter accipimus, à δεξιόομαι, comiter & porrectâ dextrâ accipio. Verſus autem eſt Euripidis; ita affirmat H. Stephanus, ita Conſtantinus, ſed in Euripidis operibus nuſquam reperio.

84 Εὖ ἴσθι.] Ad verbum *benè ſcito*.

μετὰ

μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἴσῃ ἕκαστα. Μι. Νὴ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη [85] καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἠλλάγης, καὶ [86] ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ. Ἀλε. Ἄκουε, τοσοῦτόν γε προειδὼς, μηδένα με σοῦ εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἑωρακέναι. Μι. Ἐμοῦ, ὦ Ἀλεκτρυὼν; οὕτω σοι γένοιτο, [87] προάγεις γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι, ἀλλὰ εἰπὲ ἀπὸ Εὐφόρβου ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης, εἶτα ἑξῆς ἄχρι τοῦ Ἀλεκτρυόνος, εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ ἰδεῖν, καὶ παθεῖν ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.

22. Ἀλε. Ὡς μὲν ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ πρῶτον ἡ ψυχή μοι καταπταμένη εἰς τὴν γῆν ἐνέδυ ἐς ἀνθρώπου σῶμα, ἥν τινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ἄλλως τε, οὔτε ὅσιον οὔτε ἐμοὶ εἰπεῖν, οὔτε σοι ἀκούειν τὰ τοιαῦτα, [88] ἐπεὶ δὲ Εὔφορβος ἐγενόμην. Μι. Ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου, ὦ θαυμάσιε, τίς ἦν, τοῦτό μοι πρότερον εἰπέ, εἰ κἀγώ ποτε ἠλλάγην ὥσπερ σύ. Ἀλε. Καὶ μάλα. Μι. Τίς οὖν ἦν, εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν; ἐθέλω γὰρ τοῦτο εἰδέναι. Ἀλε. Σὺ μύρμηξ Ἰνδικὸς, τῶν τὸ χρυσίον ἀνορυττόντων. Μι. Εἶτα ὤκνουν ὁ κακοδαίμων [89] ὀλίγον τῶν ψηγμάτων ἥκειν ἐς τὸν βίον, ἐξ ἐκείνου

85 Καὶ σέ.] Retinet accentum σὲ ob eam quam in hoc loco habere debet ἔμφασιν. Vide ſupra, n. 3, & infra, n. 102.

86 Ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ.] Attica ellipſis, ſupple ἐν.

87 Προάγεις γάρ με λοιδορεῖσθαί σοι.] ſatis ſupine Eraſmus, *Nam videre me tibi ridendum proponere.* Hunc ſatis attente Benedictus; *Qui me tibi ad convitiandum impellis.* Non enim Micyllus convitiatur Gallo, cum optat ei vitam, qualis erat ſua, increpat potius, & reprehendit ob cæcum de rebus judicium: Ideo qui mecum ſentit, ſic exponat, *Nam me impellis te reprehendere,* vel *increpare.*

88 Ἐπεὶ δὲ Εὔφορβος ἐγενόμην.] Plura locuturi Galli interrumpit ſermonem Micyllus, ut ſupra, n. 37. Micylli Gallus.

89 Ὀλίγον τῶν ψηγμάτων ἥκειν εἰς τὸν βίον.] Ut plenus & integer ſit ſermo, poſt ἥκειν ſupple participium ἄγων aut φέρων. Cum his enim in hac ſignificatione nonnunquam conſtruitur ἥκειν. Grævius dicit legendum ἥκειν φέροντα, ſed nihil muto.

ἐπιστάμενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἰπέ· εἰκὸς γὰρ εἰδέναι σὲ, εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἴη, ἀπάγξομαι ἤδη ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ πατ7άλου, [90] ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας. Ἀλε. Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾷ μηχανῇ.

23. Πλὴν ἀλλὰ ἐπείπερ Εὔφορβος ἐγενόμην (ἐπάνειμι γὰρ ἐπ' ἐκεῖνα) ἐμαχόμην ἐν Ἰλίῳ, καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Μενελάῳ, χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἧκον. τέως δὲ περιέμενον * ἄοικος ἑστὼς, ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξεργάσηταί μοι τὸν οἶκον. Μι. Ἄσιτος ὤν, * ὦ τᾶν, καὶ ἄποτος; Ἀλε. Καί μάλα, οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων, ἢ μόνῳ τῷ σώματι. Μι. Οὐκοῦν τὰ ἐν Ἰλίῳ πρότερόν μοι εἰπέ. Τοιαῦτα ἦν οἷά φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά; Ἀλε. Πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστατο, ὦ Μίκυλλε, ὃς, γιγνομένων ἐκείνων, κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν; ἐγὼ δὲ [91] τοσοῦτόν σοι φημὶ * ὑπερφυὲς * μηδὲ γενέσθαι τότε, μήτε τὸν

90 Ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας.] Ad verbum *ſuper quam tu ſtetiſti.* Non tamen male Interpres, in *qua nunc ſtas.* Quia etſi diu ſuper iſtam perticam ſteterat Gallus, nondum tamen ceſſaverat ſtare. Vide annotat. in Lat. verſ. n. 52.

* Ἄοικος ἄχρι ὁ Μνήσαρχος ἐξεργάσηταί μοι τὸν οἶκον.] hoc eſt, ἕως ὅτι Μνήσαρχος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἔκτισέ μοι οἶκον, τουτέστι ἔσπειρέ με, Schol.

* Ὦ τᾶν.] σημαίνει τὸ ἑταῖρε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συγγενῆ· κασίγνητοί τε ἔται τε, ἐξ αὐτοῦ γίνεται, ἐτηταῖ, ὡς μέγιστος μεγιστὰν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐτάν. καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ ἐτὰν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε τάν. Sic Scholiaſtes, at dicitur etiam in Duali ω τὰν, Ariſtoph. Plut. v. 66. ὦ τὰν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ, quod fieri non potuit, ſi ἐτητὰν ſive ἐτὰν erat vox declinabilis, ut μεγιστάν. Scribitur & ὦ τᾶν & à nonnullis, quaſi ε eſſet eliſum ὦ 'τὰν & ὦ 'τᾶν. Videtur eſſe vox è multis contracta, quam ſolute dicas, ὦ σὺ ἧστις ἄν.

* Ἐν Βάκτροις.] Χώρα Περσικὴ, Schol. vide quæ diximus ad Lat. verſ. n. 52.

* Ὑπερφυές.] Propriè ſonat *quod naturæ modum excedit.* Si vocabulo purè Græco barbarum Latinum licuerit accommodare, exponerem *ſupernaturale.* Totum autem comma ſic reddas, *Ego autem dico tibi, nihil tam ſupra modum naturæ tunc temporis fuiſſe.*

* Μηδέ.] ſcribe μηδὲν γίνεσθαι τότε, & ſic legit interpres Latinus, quamvis omnes editiones Græcæ μηδέ. Græv.

91 Τοσοῦτόν σοι φημί.] ſi cui novum videtur, quod φημί non inclinat accentum ſuum in σοι, videat quid de Synencliticis in Gram. ſua obſervavit Busbæus.

Αἴαντα

Αἴαντα οὕτω μέγαν, μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλήν, ὡς οἴονται, εἶδον γὰρ λευκὴν μέν τινα, καὶ ἐπιμήκη τὸν τράχηλον, ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι· τἄλλα δέ, πάνυ πρεσβῦτιν, ἑλικιῶτιν σχεδὸν τῆς Ἑκάβης, ἥν γε Θησεὺς πρῶτον ἁρπάσας, ἐν [92] Ἀφίδναις εἶχε, [93] κατὰ τὸν Ἡρακλέα γενόμενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς πρότερον εἷλε Τροίαν κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, [94] τοὺς τότε μάλιστα. διηγεῖτο γάρ μοι ὁ Πάνθους ταῦτα, κομιδῇ μειράκιον ὤν, ἑωρακέναι λέγων τὸν Ἡρακλέα.

24. Μι. Τί δέ, ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν ἄριστος τὰ πάντα, ἢ μῦθος ἄλλος καὶ ταῦτα; Ἀλε. Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲ [95] συνηνέχθην, ὦ Μίκυλλε, οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγειν. Πόθεν γὰρ πολέμιος ὤν; τὸν μέντοι * ἑταῖρον αὐτοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα, διελάσας τῷ δόρατι. Μι. Εἶτά σε ὁ Μενέλαος μακρῷ εὐχερέστερον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς· τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

25. Ἀλε. Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Μίκυλλε, * σοφιστὴς

92 Ἐν Ἀφίδναις.] Diodorus Siculus habet in ſingulari Ἀφίδναν; ſic enim ille in Bibliothecæ Hiſtor. lib. 4. de Helena & Theſeo, Φοβηθεὶς ὁ Θησεὺς ὑπεξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Ἀφίδναν τῶν Ἀττικῶν πόλεων. Vide annot. in Lat. verſ. n. 59.

93 Κατὰ τὸν Ἡρακλέα γενόμενος.] hic κατὰ nihil aliud denotat, quam tempus aut ætatem Herculis; ut infra κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, i. e. *in tempore patrum noſtrorum:* loci alter alteri lucem præbent.

64 Τοὺς τότε μάλιστα.] Loquendi modus qualis haud ſæpè occurrit, conſentiunt Eraſmus & Benedictus reddere, *qui per id temporis maximè florebant*; niſi minùs placeat, brevius exponas, *qui tunc erant maximi.* Sic enim tradunt qui callent Græcè, ὁ *præfixus Adverbio dat illi nominis Adjectivi ſignificationem:* Angl. dicas, then at their beſt, or in the prime of their youth.

95 Συνηνέχθην.] aor. 1. à συμφέρομαι, rectè redditur *congreſſus ſum*; in prælio ſcilicet, quo vires ejus quantæ eſſent experior.

* Ἑταῖρον.] ὁ γὰρ Εὔφορβος τῶν Τρώων, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Scho'.

* Σοφιστής.] Καθόλου σοφιστὰς τοὺς ἀπατῶντας διὰ τῶν λόγων, Schol.

ἄνθρωπος

ἄνθρωπος ἦν, χρὴ γὰρ, οἶμαι, τἀληθῆ λέγειν, ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος, οὐδ' ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, ἀπεδήμησα δὲ εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς προφήταις [96] ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς [97] τὰ ἄδυτα κατελθὼν, ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὥρου καὶ Ἴσιδος· καὶ αὖθις εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας, οὕτω διέθηκα τοὺς [98] κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας· [99] ὥστε θεὸν ἦγόν με. Μι. Ἤκουσα ταῦτα, καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωκέναι ἀποθανὼν, καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδείξαιό ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, τί σοι ἐπῆλθε νόμον ποιήσασθαι μήτε [1] κρεῶν, μήτε κυάμων ἐσθίειν; Ἀλε. Μὴ ἀνάκρινε τὰ τοιαῦτα, ὦ Μίκυλλε. Μι. Διὰ τί, ὦ Ἀλεκτρυών; Ἀλε. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν [2] πρός σὲ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ αὐτῶν. Μι. Καὶ μὴν οὐδὲν ὀκνεῖν ἐχρῆν λέγειν πρὸς ἄνδρα σύνοικον καὶ φίλον· δεσπότην γὰρ οὐκ εἴποιμι ἔτι.

26. Ἀλε. Οὐδὲν ὑγιὲς, οὐδὲ σοφὸν ἦν. ἀλλ' ἑώρων ὅτι εἰ μὲν τὰ συνήθη, καὶ ταὐτὰ τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ἐπισπάσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θαῦμα· ὅσῳ δ' ἂν ξενίζοιμι, τοσούτῳ καινότερος ᾤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι. Διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἱλόμην, [3] ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες

96 Ἐπὶ σοφίᾳ.] *Propter ſapientiam*; ſic enim ſæpiſſimè reddenda eſt ἐπὶ, quando conſtruitur cum Dativo.

97 Τὰ ἄδυτα.] *loca ſecretiora Templi*, ad quæ ſoli ſacerdoti aditus patet, ab α priv. & δύω vel δῦμι, *ſubeo*.

98 Κατ' ἐκεῖνα.] Eraſmus, *juxta ea quæ in Ægyptum didici*: longe aliter Benedictus, *ejus temporis*. Ut Lectori abundè ſit conjecturæ, nos dicimus *in iis locis*, quaſi τὸ ἔλλειμμα eſſet τὰ χωρία. ut Ariſtoph. Nub. act. 2. ſc. 1. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα· ubi interpres, *Non alia ſunt præter hæc loca*.

99 Ὥστε θεὸν ἦγόν με.] ὥστε cum Indicativo, ut ſæpe alibi.

1 Μήτε κρεῶν.] Hic ſubaudi τί· aliter enim ἐσθίω regit Accuſ. caſum.

2 Πρός σὲ.] Encliticon cum accentu. vid. n. 85.

3 Ἀπόρρητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν.] Verbum verbo, faciens cauſam non dicendam; de voce autem ἀπόρρητος vid. ſupr. n. 22.

ἄλλοι ἄλλως, ἅπαντες ἐκπλήττωνται, καθάπερ ἐν τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν. Μι. Ὁρᾷς; καταγελᾷς μου καὶ σὺ [4] ἐν τῷ μέρει τοσοῦτον, ὅσον Κροτωνιατῶν, καὶ Μεταποντίων, καὶ Ταραντίνων, καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἑπομένων, καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη, ἃ σὺ πατῶν ἀπολιμπάνοις. ἀποδυσάμενος δὲ τὸν Πυθαγόραν, τίνα [5] μετημφιάσω μετ' αὐτόν; Ἀλε. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν. Μι. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γὰρ ἐγένετο, ἐν τοῖς ἄλλοις, ὁ Πυθαγόρας; καὶ ἦν ποτε χρόνος, ὅτε καὶ σὺ ᾠοτόκεις, ὦ Ἀλεκτρυόνων γενναιότατε, καὶ συνῆσθα Περικλεῖ Ἀσπασία οὖσα; καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔρια ἔξαινες, καὶ κρόκην κατῆγες, [6] καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἑταιρικόν; Ἀλε. Πάντα ταῦτα ἐποίουν, οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ * Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ, καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ * Καινεύς. ὥστε ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ, καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔσῃ.

27. Μι. Τί οὖν, πότερος ὁ βίος ἡδίων σοι ἦν, ὅτε ἀνὴρ ἦς, ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς [7] ὤπυεν; Ἀλε. Οἶδας, οἷον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ

4 Ἐν τῷ μέρει.] Similis locutio eſt apud Ariſtophan. Ran. act. I. ſc. I. ubi Scholiaſtes exponit ἐν τῷ ἴσῳ μέρει, i.e. *æqua portione* vel *parte*. Καὶ ἐκ μέρους φησὶ καταγελάσω σου, ὅσον κατεγέλασα Κροτωνιατῶν καὶ τῶν ἄλλων, Schol.

5 Μετημφιάσω.] 2 perſon. aor. I. med. μεταμφιάζομαι idem quod μεταμφιέννυμι, ex μετὰ, ἀμφὶ, & ἔννυμι, *induo*.

6 Καὶ ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἑταιρικόν.] *Et femina fiebas in meretricium quæſtum.*

* Τειρεσίας.] Τειρεσίας, ὥς λέγουσι, εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν λουομένην, κἀκείνη ὀργισθεῖσα μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυναῖκα, Sch. Vide quæ dicta ad Lat. verſ. n. 76.

* Καινεύς.] ὁ Καινεὺς πρότερον, ὥς φασί, γυνὴ ἦν, ἠράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν, ἡ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὀμόσει αὐτῇ πρότερον ποιήσειν, ὃ βούλεται, ὀμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν ὅτι ἄνδρα με ποίησον, ὁ δὲ διὰ τὸν ὅρκον ποιήσας οὐκ ἐδυνήθη συγγενέσθαι.

7 Ὤπυεν.] Ita habet omnia, quæ vidi exemplaria; & tamen monent Lexicographi, Heſychius, Stephanus, &c. ut ſcriberetur ὤπυιεν, vox non honeſtæ ſignificationis. Heſychius exponit ἐγάμει.

8 συνε-

[8] συνενεγκοῦσαν τὴν ἀπόκρισιν; Μι. Ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, [9] ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης διέκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπὼν, ὡς τρὶς ἂν θέλοι παρ' ἀσπίδα στῆναι, ἢ ἅπαξ τεκεῖν. Ἀλε. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε, ὦ Μίκυλλε, οὐκ εἰς μακρὰν ὠδίνουσαν. ἔσῃ γάρ ποτε γυνὴ καὶ σὺ [10] ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ πολλάκις. Μι. [11] Οὐκ ἀπάγξῃ, ὦ Ἀλεκτρυὼν, ἅπαντας οἰόμενος Μιλησίους, ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ οὖν φασι, καὶ Πυθαγόραν ὄντα [12] τὴν ὥραν λαμπρὸν πολλάκις, Ἀσπασίαν γενέσθαι τῷ τυράννῳ. Τίς δὴ μετὰ τὴν Ἀσπασίαν ἀνὴρ, ἢ γυνὴ αὖθις ἀνεφάνης; Ἀλε. Ὁ Κυνικὸς Κράτης. Μι. Ὦ [13] Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἑταίρας φιλόσοφος; Ἀλε. Εἶτα βασιλεὺς, εἶτα πένης, καὶ μετ' ὀλίγον σατράπης, εἶτα ἵππος, καὶ κολοιὸς, καὶ βάτραχος, καὶ ἄλλα μυρία. μακρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι ἕκαστα, τὰ πλεῖστα δὲ, Ἀλεκτρυὼν πολλάκις· ἥσθην γὰρ [14] τῷ βίῳ.

8 Συνενεγκοῦσαν.] ὅτι συμφέροντι γενομένην. ἠμφισβήτησαν γὰρ ἀλλήλοις ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τῆς λαγνείας μᾶλλον ὀρέγεται, ἀνὴρ ἢ γυνή; καὶ ἔλαβον δικαστὴν τὸν Τειρεσίαν ὡς ἔμπειρον τῶν δύο, ὁ δὲ ἔφη ὡς ἐννεαπλάσιον ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς ὀρέγεται, καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν, Schol. Vide quæ dicta ad Latin. verſ. n. 79.

9 Ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης, &c.] Vid. quæ annotavimus ad Latin. verſ. n. 80.

10 Ἐν πολλῇ περιόδῳ ἐλλείπει χρόνων.] ad verbum, *in multo temporum circuitu.*

11 Οὐκ ἀπάγξῃ.] id eſt, *nonne ſtrangulabis* aut *ſuffocabis te ipſum?* ſic plerumque ſignificat in media voce, eſt autem ἀπάγξῃ. fut. vel aor. med. ſubjunct. ab ἀπὸ & ἄγχω. ἄγχη autem παρὰ τοῦ ἄγω πλεονασμῷ τοῦ χ. οὐδὲν γάρ ἐστι ἄλλο τὸ ἄγχω, ἀλλ' ἢ ἄγω, τὸ τὴν φάρυγγα συνάγω, πνίγω, ut Etymologiſta exponit.

12 Τὴν ὥραν λαμπρόν.] non male interpretes, *forma venuſta decorum.* ὥρα enim, præter ſatis notam, quam habet, ſignificationem, ſignificat etiam pulchritudinem & venuſtatem oris, eam præſertim, opinor, quam ἡ ὥρα τῆς ἡλικίας, i. e. *flos ætatis afferre ſolet.* Vide quæ annotat. ad Judic. Dear. n. 60.

13 Διοσκόρω.] ἀπὸ τοῦ Διὸς, Jovis, & κόρω duo pueri; ita per excellentiam vocantur *Caſtor* & *Pollux, Jovis* & *Ledæ* filii.

14 Τῷ βίῳ.] Emphaſin egregiam habet hic articulus τῷ, *hac vita & hac præcipue,*

28. Καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι, καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις, τὰ τελευταῖα, καὶ σοὶ νῦν σύνειμι, καταγελῶν ὁσημέραι σοῦ [15] ποτνιωμένου καὶ οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ, καὶ τοὺς πλουσίους θαυμάζοντος, ὑπ᾽ ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ᾔδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν, ἃς ἔχουσιν, ἐγέλασας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον. Μι. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, [16] ἢ ὅ, τι μάλιστα χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον, ἄλλοτε ἄλλον καλῶν. Ἀλε. Διοίσει μὲν οὐδὲν, ἤν τε Εὔφορβον, ἤν τε Πυθαγόραν, ἤν τε Ἀσπασίαν καλῇς, [17] ἢ Κράτητα, πάντα γὰρ ἐγὼ ταῦτά εἰμι, πλὴν τὸ νῦν ὁρώμενον τοῦτο Ἀλεκτρυόνα ὀνομάζων, ἄμεινον ἂν ποιοῖς, ὡς μὴ ἀτιμάζοις [18] εὐτελὲς εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον, καὶ ταῦτα, τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς ἔχον.

29. Μι. Οὐκοῦν, ὦ Ἀλεκτρυὼν, ἐπειδὴ ἁπάντων σχεδὸν ἤδη τῶν βίων ἐπειράθης, καὶ πάντα οἶσθα, λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς, [19] ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων, ὅπως βιοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ πτωχικὰ, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῄς, εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων. Ἀλε. Ἰδοὺ δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ

15 Ποτνιωμένου.] Scholiaſt. ὀδυρομένου, non ſatis expreſsè. ποτνιῶμαι enim propriè ſignificat *cum Lacbrymis oro appellans* interea eum, qui rogatur πότνιον, i. e. *venerandum Dominum.* Anglice dicas, crying in the mean while, Good your Worſhip Sir.

16 Ἢ ὅ, τι μάλιστα χαίρεις καλούμενος.] *Quid maxime gaudes appellari*; ſic etiam & Benedictus; planius dias, *aut quocunque alio nomine appellari gaudes.*

17 Ἢ Κράτητα.] Eraſm. *ſive Cratetem.* Benedict. *ſive Cratem.* Neuter improbandus; nam ut à *Chremes, Chremetis, & Chremis*; ſic à *Crates, Cratetis, & Cratis.*

18 Εὐτελές.] ab εὖ (quæ particula in compoſitis facilitatem non raro denotat) & τέλος, *ſumptus,* quaſi dicas avis *facilis ſumptus,* hoc eſt, *quæ facile emi poſſit, pavi pretii, vilis.*

19 Ἰδίᾳ μέν.] Exponas *ſeorſim, ſeparatim.*

Μί-

Μίκυλλε, σοὶ μὲν ἔτι πολέμου πολὺς λόγος, ἢν λέγηται, ὡς οἱ πολέμιοι [21] ἐπελαύνουσιν, οὐδὲ φροντίζεις, μὴ τὸν [20] ἀγρὸν τέμωσιν [21] ἐμβαλόντες, ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, ἢ τὰς ἀμπέλους δηϊώσωσιν, ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόνον, εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν, οἷ τραπόμενον χρὴ σωθῆναι, καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν· οἱ δὲ εὐλαβοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' αὐτοῖς, ἀνιῶνται δὲ, ὁρῶντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἤν τε [22] εἰσφέρειν δέῃ, μόνοι καλοῦνται, ἤν τε ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες, ἢ ἱππαρχοῦντες, σὺ καὶ οἰσυΐνην ἀσπίδα ἔχων, εὐσταλὴς, καὶ κοῦφος εἰς σωτηρίαν, ἕτοιμος ἑστιᾶσθαι τὰ ἐπινίκια, ἐπειδὰν θύῃ ὁ στρατηγὸς νενικηκώς.

30. Ἐν εἰρήνῃ τε αὖ σὺ μὲν τοῦ δήμου ὢν, ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν, τυραννεῖς τῶν πλουσίων· οἱ δὲ, φρίττουσι, καὶ ὑποπτήσσουσι, καὶ διανομαῖς ἱλάσκονταί σε· λουτρὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις, καὶ ἀγῶνας, καὶ θεάματα, καὶ τἆλλα διαρκῆ, ἅπαντα ἐκεῖνοι πονοῦσι. Σὺ δὲ ἐξεταστὴς, καὶ [23] δοκιμαστὴς πικρὸς ὥσπερ δεσπότης, οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς ἐνίοτε, κἂν σοι δοκῇ,

20 Τὸν ἀγρὸν τέμωσι.] Ἀγρὸν τέμνειν dicitur hoſtis, cum ſuccisis ſegetibus vaſtat & populatur, H. Steph.

21 Ἐμβαλόντες.] Particip. activum, poſt quod ſi ſubaudias ἑαυτοὺς, vel πόδα ἑαυτῶν, exponas *injicientes*, vel *inferentes ſe*, vel *pedem ſuum*; *ingredientes*, *incurſantes*: poſt ἐπελαύνουσι autem in ſuperiore commate ſupple ἵππους vel ἅρματα, *agitant equos* vel *currus*, i. e. *adventant*, vel ut H. Steph. *infeſto curſu feruntur*. Vide ſupra n. 56.

22 Ἤν τε εἰσφέρειν δέῃ.] Locutio manca. Supple χρήματα εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν οὐσιῶν τοὺς πολίτας, ut Plutarchus in caſu non abſimili; non inuſitatum tamen eſt pro *tributum ſolvere* ſolum dicere εἰσφέρειν ſine ulla adjectione, atque hinc eſt quod εἰσφορὰ ſit idem ac τέλεσμα, *tributum*.

* Πονοῦσι.] Κατασκευάζουσι, Schol.

23 Καὶ δοκιμαστής.] Vox ejuſdem ſignificationis ac quæ præceſſit ἐξεταστής· *expenſor*, vertit Eraſm. necnon & Benedictus: vox autem ea nova eſt, *& cunctis non exaudita Cethegis*, vice cujus malo dicere *judex* vel *arbiter*.

* κατεχαλάζησας αὐτῶν [24] ἀφθόνους τοὺς λίθους, ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν [25] ἐδήμευσας· οὔτε δὲ [26] συκοφάντην δέδιας αὐτὸς, οὔτε λῃστὴν, μὴ ὑφέληται τὸ χρυσίον, [27] ὑπερβὰς τὸ θριγκίον, ἢ διορύξας τὸν τοῖχον· οὔτε πράγματα ἔχεις [28] λογιζόμενος, ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, καὶ [29] πρὸς τοσαύτας φροντίδας λογιζόμενος.

31. Ἀλλὰ κρηπῖδα συντελέσας, ἑπτὰ ὀβολοὺς τὸν μισθὸν ἔχων, ἐπαναστὰς περὶ * δείλην ὀψίαν, λουσάμενος, ἢν δοκῇ, * σαπέρδην τινὰ, ἢ μαινίδας, ἢ κρομμύων κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος, εὐφραί-

* Κατεχαλάζησας.] Κατέχεας, Sch.

24. Ἀφθόνους.] Ἄφθονος, *copioſus, multus, largus*, ἀπὸ τοῦ α ϛερητικοῦ μορίου καὶ φθόνος, *invidia*, quia quæ ſupra noſtrum modulum ſunt magna, & extra ſpem poſita, non ſolemus aliis invidere. Sunt autem quibus placet ut ἄφθονος ſit idem ac πολλοῦ φθόνου ἄξιος, nam neque parva videntur, quæ cuiquam alii invidemus ; at tum α eſt αὐξητικόν.

25 Ἐδήμευσας.] i. e. *feciſti juris eſſe* τοῦ δήμου *publicaſti, proſcripſiſti* : Anglus diceret, conticate his goods to the uſe of the Commonweal.

26 Συκοφάντην.] Ἀπὸ τοῦ σῦκον *ficus*, & φαίνω *indico* : proprie qui *indicabat* eos, qui *ficus* ex Attica exportaverant (id enim vetitum ab Athenienſibus) quod cum multi ex invidia moti falſo fecerunt, accidebat, ut quivis alius ψευδοκατήγορος appelletur συκοφάντης.

27 Ὑπερβὰς τὸ θριγκίον.] Θριγκίον, quæ vidi Lexica, non agnoſcunt ; haud vero dubium eſt, quin diminutivum ſit ἀπὸ τοῦ θριγκός, quod Etymologiſta derivat ἀπὸ τοῦ θρέξω, & dicit eſſe τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως. H. Stephanus interpretatur *pinnam, coronam murorum, & quaſi capillum* ; iis ſcilicet aſſentiens, qui deducunt à θρίξ.

28 Λογιζόμενος.] Particip. vice verbi infiniti λογίζεσθαι· οὐ πράγματα ἔχεις λογιζόμενος, *nihil negotii habes ſupputare* vel *in ſupputando.*

29 Πρὸς τοσαύτας φροντίδας λογιζόμενος.] Sic Bourdelotii exemplar Edit. Pariſiis 1615. alii, quos conſului libros, habent πρὸς τὰς φροντίδας. MS. autem pro λογιζόμενος habet μεριζόμενος.

* Δείλην ὀψίαν.] Interpres *ſero crepuſculi*, melius *ſera veſpera* ; duplex enim erat *veſpera, prior* ſtatim à prandio, *poſterior* cum ſol occideret. Atticis δείλη πρωΐα ut ὀψία. Suidas : Δείλη ὀψία ἡ περὶ δύσιν ἡλίου, δείλη πρωΐα ἡ μετὰ τὸ ἄριστον, hinc & *ſerus veſper* Latinis. Varro, *neſcis quid ſerus veſper vebat*, Græv.

* Σαπέρδην ἢ μαινίδας.] Diſplicet Gronovio, quod cum ſic notabiliter mutet numerum Lucianus, non enim ſequuntur Interpretes, ſed μαινίδας quaſi eſſet ſingularis numeri reddunt mænide ; dicit enim quod his verbis Lucianus clare ſubindicet unam ſaperdam ſatis eſſe ad cœnam, non itidem unam mænida ; ſi igitur piſcis ſaperda ſit, major eſt mænide : at ſunt qui de eo dubitant. Heſch. ὄνομα ἰχθύος, οἱ δὲ ταρίχου εἶδος.

νεις σαυτόν, ᾄδων τὰ πολλὰ, καὶ τῇ βελτίστῃ πενίᾳ προσφιλοσοφῶν· ὥστε διὰ ταῦτα, ὑγιαίνεις τε, καὶ ἔῤῥωσαι τὸ σῶμα, καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρύος, οἱ πόνοι γάρ σε παραθήγοντες οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγωνιστὴν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα εἶναι), ὥστε οὐδέν σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων ἐπιβουλεύει, ἀλλ' ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται, [30] πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ, ἀνεπήδησας εὐθὺς, ἀποσεισάμενος τῇ ἀσιτίᾳ· ὁ δὲ, φεύγει αὐτίκα φοβηθείς σε, ψυχροῦ τε ὁρῶν ἐμφορούμενον, καὶ μακρὰν οἰμώζειν λέγοντα ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις.

32. Οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας ἄθλιοι, τί τῶν κακῶν οὐκ ἔχουσι, ποδάγρας, καὶ φθόας, καὶ περιπνευμονίας, καὶ ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δείπνων ἀπόγονα. τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Ἴκαρος, ἐπὶ πολὺ ἄραντες αὑτοὺς καὶ πλησιάσαντες τῷ ἡλίῳ, οὐκ εἰδότες ὅτι κηρῷ ἥρμοστο αὐτοῖς ἡ πτέρωσις, μέγαν ἐνίοτε τὸν πάταγον ἐποίησαν, ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πέλαγος ἐμπεσόντες. ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάνυ μετέωρα μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόσγεια, ὡς νοτίζεσθαι ἐνίοτε τῇ ἅλμῃ τὸν κηρὸν, [31] ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῶς διέπτησαν. Μι. * Ἐπιεικεῖς τινας καὶ συνετοὺς λέγεις.

30 Πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ.] Verbum verbo, *ad exiguum* tempus *ei miniſtrans.*

31 Ὡς τὸ πολύ.] *Multoties, plerumque.* Ubi ὡς videtur poni pro εἰς vel ἐπὶ (quod non infrequens apud Atticos) niſi quod legitur etiam ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

* Ἐπιεικεῖς.] Τὸ ἐπιεικὲς τρία δηλοῖ, τὸν τρόπον ἀγαθὸν, ὡς ὅταν λέγομεν, ἐπιεικὴς ἄνθρωπος, καὶ σύμμετρον, ὡς ὅταν λέγεται, ἐπιεικῶς ὅδε ζῇ, ἀντὶ τοῦ συμμέτρως, καὶ τὸ πᾶν, ὡς ἐν τοῖς Ὀλυνθιακοῖς ὁ Δημοσθένης, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς τοῦτο δυσμαχώτατόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ πάνυ δυσμαχώτατόν ἐστι.

33. Ἀλε. Τῶν μέντοι γε ἄλλων, ὦ Μίκυλλε, τὰς ναυαγίας πάνυ αἰσχρὰς ἴδοις ἂν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένος τὰ πτερὰ γέλωτα παρέχῃ Πέρσαις, ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἢ [32] Διονύσιος καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκῃ, μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων. Μι. Εἰπέ μοι, ὦ Ἀλεκτρυὼν, σὺ δὲ ὁπότε βασιλεὺς ἦσθα (φῂς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι) * ποίου τινὸς [33] ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἦπου πανευδαίμων ἦσθα, τὸ κεφάλαιον ὅ, τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἔχων. Ἀλε. Μὴ δὲ ἀναμνήσῃς με, ὦ Μίκυλλε, οὕτω τρισάθλιος ἦν τότε, τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν, ὅπερ ἔφησθα, πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἔνδον δὲ, μυρίαις ἀνίαις συνών. Μι. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ οὐ πάνυ πιστὰ φῄς. Ἀλε. Ἦρχον μὲν, οὐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μίκυλλε, παμφόρου τινὸς, καὶ πλήθει ἀνθρώπων, καὶ κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας, ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταρρεομένης, καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης.

34. Καὶ στρατιὰ ἦν πολλὴ, καὶ [34] ἵππος συγκεκροτημένη, καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον, καὶ τριήρεις, καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνάριθμον, καὶ [35] χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς, δὲ ἡ ἄλλη τῆς * ἀρχῆς

32 Διονύσιος καταλυθείς.] Bourdelot. exemplar. habet καταδυθείς.

* Ποίου τινός.] MS. rectius ποῖος ποτε, nam τινος & quod ſequitur ἐκείνου non bene junguntur, Græv.

33 Ἐπειράσθης.] Vocis paſſivæ, ſed activæ ſignificationis, ut ſupra n. 33, & n. 72.

34 Ἵππος συγκεκροτημένη.] Ad verbum exponas, *conſentiens, quaſi in unum eſſet conflatus equitatus*; ſeu mavis, *compactus, coagmentatus equitatus*; à συγκροτέω, *conflo*, more eorum qui fundunt metalla, *compingo, coagmento, &c.* aliam ſignificationem hujus vocabuli videas, ſupra n. 59.

35 Χρυσὸς ὁ κοῖλος.] Ad verbum ſonat *aurum cavum*, i. e. *aurum* in vaſa redactum; ea enim, ut, quod imponatur, contineant, *cava* ſunt facta.

* Τῆς ἀρχῆς τραγῳδία.] Hoc eſt, *Regii faſtus Choragium*, omnia quibus Reges ſuperbiunt, & ſuam oſtentant potentiam, Græv. ἐπειδὴ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ κομπός ἐστιν, εἰκότως τραγῳδίαν τὸν ἑαυτοῦ κομπὸν καλεῖ, Schol.

τρα-

τραγῳδία πᾶσα, ἐς ὑπερβολὴν [36] ἐξωγκωμένη, ὥστε ὁπότε προΐοιμι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνουν καὶ θεόν τινα ὁρᾶν ᾤοντο. καὶ ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις συνέθεον ὀψόμενοί με, οἱ δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ τέγη ἀνιόντες, [37] ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεῦγος, τὴν * ἐφεστρίδα, τὸ διάδημα, τοὺς * προπέμποντας, τοὺς ἑπομένους· ἐγὼ δὲ εἰδὼς ὁπόσα με [38] ἠνία καὶ ἔστρεφεν, ἐκείνοις μὲν τούτοις τῆς ἀγνοίας συνεγίγνωσκον, ἐμαυτὸν δὲ ἠλέουν, ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις ἐκείνοις Κολοσσοῖς, οἵους ἢ * Φειδίας, ἢ Μύρων, ἢ Πραξιτέλης ἐποίησεν· ἐκείνων γὰρ ἕκαστος τὰ ἐκτὸς, ὁ μὲν Ποσειδῶν, ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος, [39] ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος, κεραυνὸν, ἢ ἀστραπὴν, ἢ τρίαιναν ἔχων τῇ δεξιᾷ· ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, ὄψει μοχλούς τινας, καὶ * γόμφους, καὶ ἥλους [40] διαμπὰξ πεπερονημένους, καὶ κορμοὺς, καὶ σφῆνας, καὶ [41] πίτταν, καὶ πηλὸν, καὶ τοιαύτην τινὰ πολλὴν ἀμορφίαν [42] ὑποικουροῦσαν, ἐῶ

36 Ἐξωγκωμένη.] *Turgida, inflata,* ab ὄγκος, *tumor.*

37 Ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο.] Verbatim *in magno ponebant,* i. e. *rem magnam habebant.*

* Ἐφεστρίδα.] Τὸ φορούμενον ἔξωθεν ἱμάτιον.

* Προπέμποντας.] Optimè MS. προπομπεύοντας, qui ante me ibant *pompam* quaſi Regiam *ducentes* ; nam προπέμποντας eſt præmittentes.

38 Ἠνία.] Imperf. ab ἀνιάω, *moeſtia afficio.*

* Φειδίας.] Οὗτοι ἀγαλματοποιοὶ ἦσαν.

39 Ἐκ χρυσοῦ.[Secuti ſumus ſupra dicti Bourdelotii exemplar : nam in aliis deeſt ἐκ.

* Γόμφους.] Τουτέστι οὔπω ἡμῖν εἶπας τὴν οὖσαν ἐντὸς τῆς ἀρχῆς συμφοράν.

40 Διαμπὰξ πεπερονημένους.] *Introrſum prominentes* : melius Benedict. *per univerſum infixos.* πεπερονημένους enim ortum eſt à περόνη, quæ vox, etſi vulgo *fibula* ſonet, ſi tamen Etymologiam ſpectes (ducta enim eſt à πείρω, *transfigo*) ſignificare poteſt *omne id, quod cujuſvis rei alteram partem alteri figit.*

41 Πίτταν καὶ πηλόν.] Sic noſter, quem ſecuti ſumus, Liber. Alia exemplaria pro καὶ πηλὸν habent ὑπόπηλον, quam vocem non agnoſcunt Lexicographi.

42 Ὑποικουροῦσαν.] Proprie *domum cuſtodientem,* ab οἶκος, *domus,* & οὐρέω, *cuſtodio.*

λέγειν * μυιῶν πλῆθος, ἢ μυγαλῶν ἐμπολιτευόμενον αὐτοῖς ἐνίοτε· τοιοῦτόν τι βασιλεία ἐστίν.

35. Μι. Οὐδέπω ἔφησθα τὸν πηλὸν, καὶ τοὺς γόμφους, καὶ μοχλοὺς, οἵτινες εἶεν τῆς ἀρχῆς· οὐδὲ τὴν ἀμορφίαν ἐκείνην τὴν πολλήν, ἥτις ἐστίν· ὡς τό γε [43] ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον, καὶ τοσούτων ἄρχοντα, καὶ προσκυνούμενον δαιμονίως, ἔοικεν οὕτως Κολοσσιαίῳ παραδείγματι, θεσπέσιον γάρ τι καὶ τοῦτο. Σὺ δὲ καὶ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ Κολοσσοῦ λέγε.

Ἀλε. Τί πρῶτον εἴπω σοι, ὦ Μίκυλλε, τοὺς φόβους καὶ τὰ δήγματα, καὶ ὑποψίας, καὶ μῖσος τὸ παρὰ τῶν συνόντων, καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ διὰ ταῦτα, ὕπνον τε ὀλίγον, [44] ἐπιπόλαιον κἀκεῖνον, καὶ ταραχῆς μεστὰ ὀνείρατα, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, καὶ ἐλπίδας ἀεὶ πονηράς; ἢ τὴν ἀσχολίαν, καὶ [45] χρηματισμοὺς, καὶ δίκας, καὶ ἐκστρατείας, καὶ προστάγματα, καὶ συνθήματα, καὶ λογισμούς; ὑφ᾽ ὧν οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαί τινος ἡδέος ἐγγίγνεται, ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπὲρ ἁπάντων μόνον διασκοπεῖν, καὶ μυρία ἔχειν πράγματα.

[46] Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα,
Καὶ ταῦτα, ῥεγκόντων Ἀχαιῶν ἁπάντων.

* Μυιῶν.] Lego μυῶν, i. e. *ſoricum* ſive *murium*, hi enim incolæ hujus loci magis, quam *muſcæ*, Græv.

43 Ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον.] Quid ἐξελαύνειν proprie ſignificat, prius monſtravi, n. 56. ἀποβλεπόμενον autem expone non ſimpliciter *ſpectatum*, ſed *unice & cum admiratione ſpectatum*, abreptis ſcilicet ab eo, quod prius ſpectabant, oculis; in compoſitis negat plerumque præpoſitio ἀπὸ, ut notavimus ſupra in ἀπόφημι n. 22. at hic accidit, ut adaugeat verbi ſui ſignificationem, quod annotavit etiam fieri Grammaticorum non nemo in ἀποβάπτω, ἀποβιάζομαι, ἀποδεικνύω.

44 Ἐπιπόλαιον.] Proprie *ſuperficiarius*, ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς, *in ſuperficie*; hujus contrarium eſt βαθὺς, *profundus*.

45 Χρηματισμούς.] Eraſmus reddit *occupationes*; Benedictus, *poſtulationes*; ad differentem ſignificationem Verbi χρηματίζομαι, neuter male.

46 Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδην, &c.] Ex Homero, Iliad. κ. v. 3, & 4.

36. Λυπεῖ δὲ τὸν μὲν Λυδὸν υἱὸς κωφὸς ὤν, τὸν * Πέρσην δὲ Κλέαρχος [47] Κύρῳ ξενολογῶν. ἄλλον δὲ Δίων, πρὸς οὖς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος, καὶ ἄλλον * Παρμενίων ἐπαινούμενος, καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος. ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεῖ, ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκην ξυνών, καὶ πολλακὶς ἄλλῳ χαίρουσα, καὶ ἀποστήσεσθαί τινες λεγόμενοι, καὶ δύ᾽ ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες· τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ τοὺς φιλτάτους μάλιστα, κἀξ ἐκείνων ἀεί τι δεινὸν ἥξειν [48] ἐλπίζειν· ὁ μὲν γοῦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν ἐκ φαρμάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλον ἴσως ὁμοιότερος θάνατος κατέλαβεν.

37. Μι. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φής, ὦ Ἀλεκτρυών· ἐμοὶ γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφότα, ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ καὶ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν [49] φιλοτησίαν. ὁ δὲ κίνδυνος ἐμοὶ μέν, εἰ παρολισθοι τὸ [50] σμιλίον, καὶ

* Πέρσην.] Ἀρταξέρξου Πέρσαις βασιλεύοντος, Κῦρος ὁ ἀδελφὸς τὴν βασιλείαν ἀποσπᾶσαι βουλόμενος, διὰ Κλεάρχου πολὺν συνῆξε στρατόπεδον, de quo vide plura in annotat. ad Latin. verſ.

47 Κύρῳ ξενολογῶν.] Eraſmi verſionem recte emendavit Benedictus, *Cyro milites peregrinos conſcribens*; deſcivit quidem ad Cyrum Clearchus, quando ei conſcripſit milites, & tamen aliud eſt *deſciſcere*, aliud ξενολογεῖν. Si vis autem ſcire quis hic Perſa erat, quem adeo triſtavit Clearchi defectio, vide annot. in Lat. verſ. n. 98.

* Ἄλλον Παρμενίων.] Τὸν Φίλιππον λέγει, Schol. *Philippum* pro *Alexandro* dicit. Vide annotat. in Latin. verſ. n. 101.

48 Ἐλπίζειν.] Non infrequens apud Græcos Auctores ἐλπίζειν ponere pro προσδοκᾶν, & ita exponit Heſychius. Virgilius etiam ſic uſurpat *ſperare*, Æn. 1. v. 547, & 4. v. 419. Suidas de participio ἐλπίσας· οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθῶν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Et Ariſtoteles in Rhetor. c. 5. ubi agit de animi affectibus, opponit θάρσος τῷ φόβῳ, non ἐλπίδα.

49 Φιλοτησίαν.] De hac voce vide ſupra, n. 60.

50 Τὸ σμιλίον.] *Scalpellum ſutorium*, diminutivum ἀπὸ τοῦ σμίλη, *ſcalper inciſorius*.

ἁμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθὺ, ὀλίγον τι [51] αἱμάξαι τοῦ δακτύλου ἐντεμόντα· οἱ δὲ, ὡς φῄς, θανάσιμα εὐωχοῦνται. καὶ ταῦτα, μυρίοις κακοῖς συνόντες, εἶτ' ἐπειδὰν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαίνονται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι, τέως μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας, ἢ Σισύφους, ἢ Τηλέφους, διαδήματ' ἔχοντας, καὶ ξίφη ἐλεφαντόκωπα, καὶ * ἐπίσειστον κόμην, καὶ χλαμύδα χρυσόπαστον· ἢν δὲ, οἷα πολλὰ γίγνεται, [52] προσκρούσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ, γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς θεαταῖς, τοῦ προσωπείου μὲν συντριβέντος [53] αὐτῷ διαδήματι [54] ἡμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ, καὶ τῶν σκελῶν ἐπιπολὺ γυμνουμένων, ὡς τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι ῥάκια, δύστηνα ὄντα, καὶ τῶν ἐμβάδων τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφοτάτην, καὶ οὐχὶ κατὰ λόγον τοῦ ποδός.

51 Αἱμάξαι τοῦ δακτύλου ἐντεμόντα.] i. e. ἐκ μέρους τοῦ δακτύλου, *cruentare me ſecantem ex parte digiti.* Licet enim non ignoremus Grammaticos nobis obſervaſſe, *partem* rei alicujus ſubjungi verbis in Genit. vide Poſſel. de Syntaxi verborum cum obliq. reg. 2. Busb. Gr. p. 157. id tamen fieri opinamur ex vi præpoſitionis aut ſubſtantivi alicujus ſubintellecti. Grævius ex Manuſcripto vult legi τοὺς δακτύλους, ſed nihil muto.

* Ἐπίσειστον.] Interpr. *comam ventilantem*, quam interpretationem nullum mortalium intelligere dicit Grævius, & loco ejus ponit *comam promiſſam*, quæ motu corporis aut aëris facile movetur.

52 Προσκρούσας.] Exponas neutraliter *offendens, titubans.* MS. habet κενεμβατήσας & παρέχοι pro παρεῖχε. Vocabulum rarum eſt κενοβατεῖν in locum vacuum venire, ubi ſit cadendum; ut ſi quis putet ſe per ſcalas ex editiore deſcendere, illis ablatis, neceſſe eſt ut cadat; talia autem fuiſſe in Theatris loca liquet ex Pollucis l. 4. c. 19. ubi agit de Theatri pedibus; & ex tali loco hic dicitur hiſtrio cadere, quod oſtendunt verba ſequentia ἡμαγμένης τῆς ἀληθοῦς κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ, quod ex caſu in loco plano fieri non ſolet. Hujus vocabuli vim cum non caperent ſcioli, ſuppoſuerunt notius & tritius προσκρούσας.

53 Αὐτῷ διαδήματι.] Plena eſſet oratio, ſi diceres σὺν τῷ διαδήματι.

54 Ἡμαγμένης.] Particip. præt. paſſ. αἱμάσσω, *cruento*; hoc autem ab αἷμα, *cruor*, vel *ſanguis.*

38. Ὁρᾷς

38. Ὁρᾷς ὅπως με καὶ εἰκάζειν ἐδίδαξας ἤδη, ὦ βέλτιστε Ἀλεκτρυών; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὖσα· ἵππος δὲ, ἢ κύων, ἢ ἰχθὺς, ἢ βάτραχος ὁπότε γένοιο, πῶς ἔφερες ἐκείνην τὴν διατριβήν; Ἀλε. Μακρὸν τοῦτον ἀνακινεῖς τὸν λόγον, καὶ οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ, πλὴν τόγε κεφάλαιον, [55] οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξέ μοι τοῦ ἀνθρωπείου, μόναις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρείαις * ἐμμεμετρημένος. * τελώνην δὲ ἵππον, ἢ συκοφάντην βάτραχον, ἢ σοφιστὴν κολοιὸν, ἢ ὀψοποιὸν κώνωπα, ἢ κίναιδον Ἀλεκτρυόνα, καὶ τἄλλα, [56] ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε, οὐκ ἂν ἴδοις ἐν ἐκείνοις. Μι. Ἀληθῆ ταῦτα ἴσως, ὦ Ἀλεκτρυών.

39. Ἐγὼ δὲ ὅ, τί γε πέπονθα, οὐκ αἰσχύνομαι πρός σε λέγειν. οὐδέπω δύναμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν [57] ἐκ παίδων εἶχον πλούσιος γενέσθαι· ἀλλά μοι καὶ τοὐνύπνιον ἔτι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἕστηκεν ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσίον· καὶ μάλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι [58] ἀποπνίγομαι, τρυφῶντι ἐν ἀγα-

55 Οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος, &c.] Hyperbaton; ordine debito ſic legas, οὐδεὶς, ὅστις ἂν τῶν βίων οὐκ ἔδοξέ μοι ἀπραγμονέστερος τοῦ ἀνθρωπείου.

* Ἐμμεμετρημένος.] Ἐμμεμετρημένος nuſquam legitur, niſi in hoc loco. MS. pro eo habet ξυμμεμετρημένος, Græv.

* Τελώνην δὲ ἵππον.] Πάνυ καταλλήλως τοῖς φυσικοῖς τῶν ζώων ἤθεσι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα ἥρμοσε, τῷ εἰς τὰς θηλείας πλεονεκτικῷ τοῦ ἵππου τὸ τοῦ τελώνου ἄπληστον, τῇ τῶν βατράχων φλυαρίᾳ τὸ συκοφαντικὸν, τῷ κωτίλῳ τῶν κολοιῶν, καὶ θορυβώδει τὸ σοφιστικὸν, καὶ δηκτικῷ τῶν κωνώπων καὶ παντὸς οὐτινος οὖν προσαπτικῷ, τὸ μαγειρικὸν, τῷ πρὸς ὀχείαν ἑτοίμῳ τοῦ ἀλεκτρυόνος τὸ τῆς κιναιδίας ἀκόλαστον.

56 Ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε.] i. e. *quæ eſſe ſtudetis.* τὸ γὰρ ἐπιτήδευμα, ut exponit Suidas, τοῦ βίου ἡ διαγωγή.

57 Ἐκ παίδων.] Licuit etiam dixiſſe ἐκ παιδὸς, ut Latini *à puero*, & *à pueris*, pro *à puerili ætate.*

58 Ἀποπνίγομαι.] Proprie *ſuffocor*, i. e. *præ indignatione diſrumpor, ob hunc execrandum Simonem inter tantas opes deliciis & luxui indulgentem.*

θεὶς τοσούτοις. Ἀλε. Ἐγώ σε ἰάσομαι, ὦ Μίκυλλε, καὶ ἐπείπερ ἔτι νὺξ ἐστίν, ἐξαναστὰς ἕπου μοι, ἀπάξω γάρ σε πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Σίμωνα, καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων πλουσίων οἰκίας, ὡς ἴδοις οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἐστι.

40. Μι. Πῶς τοῦτο [59] κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ * μὴν τοιχωρυχεῖν με συναναγκάσεις; Ἀλεκ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς [60] οὗπερ ἱερός εἰμι, ἐξαίρετον ἔδωκέ μοι τοῦτο, [61] ἤν τις τὸ οὐραῖον πτερὸν τὸ μήκιστον, ὃ δι' ἁπαλότητα ἐπικαμπές ἐστι. Μι. Δύω δ' ἐστί σοι τοιαῦτα. Ἀλε. Τὸ δεξιὸν τοίνυν, ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσαι παράσχω ἔχειν, ἐς ὅσον ἂν βούλωμαι, ἀνοίγειν τε ὁ τοιοῦτος πᾶσαν θύραν δύναται, καὶ ὁρᾷν τὰ πάντα, [62] οὐχ ὁρώμενος αὐτός. Μι. Ἐλελήθεις με, [63] ὦ Ἀλεκτρυών, καὶ σὺ γόης ὤν· ἐμοὶ δ' οὖν ἢν τοῦτο ἅπαξ παράσχῃς, ὄψει τὰ Σίμωνος πάντα ἐν βραχεῖ δεῦρο μετενηνεγμένα· μετοίσω γὰρ αὐτὰ παρελθών. ὁ δὲ αὖθις περιτρώξεται, [64] ἀποπίνων τὰ καττύματα. Ἀλε. Οὐ θέμις

59 Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.] i. e. *jam obſeratis foribus.* Similis locutio in SS. literis, Joh. 20. 19, & 26. ubi interpres neſcio quis hypercriticus vult κεκλεισμένων θυρῶν ſignificare *quando clauſæ fuerant januæ*; clauſæ fuerant januæ, ſed tunc temporis, ὅταν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, potuerunt eſſe apertæ; quæ interpretatio quam aliena ſit à communi verborum uſu, hic locus (opinor) poſſit oſtendere.

* Μὴν τοιχωρυχεῖν.] Μὴν τοιχωρυχεῖν, Marcilius. Grævius ex Manuſcripto, εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν γέ τέ με ἀναγκάσεις.

60 Οὗπερ ἱερός εἰμι.] Sic loqui amant Græci in Genitivo, quaſi ἱερὸς eſſet Subſtantivum: κύκνος ἱερὸς Ἀπόλλωνος, δράκων Ἀθηνᾶς. aliter autem Latini, *Cygnus ſacer Apollini, draco Minervæ.*

61 Ἤν τις τὸ οὐραῖον, &c.] Poſtulat Nominativus τίς, ut verbum aliquod ſequatur; dicturus erat (opinor) ἔχῃ, aut quid tale, Gallus; ſed impedit Mycillus.

62 Οὐχ ὁρώμενος αὐτός.] Ad verbum *ipſe non viſus.* Simile quoddam de *Gygis* annulo refert Tullius Offic. lib. 3.

63 Ὦ Ἀλεκτρυών.] Vocativus ſimilis Nominativo, quia eſt ὀξύτονον, nam in Gravitonis in ων, quæ flectuntur per ονος in Genitivo, Vocativus exit in ον.

64 Ἀποπίνων τὰ καττύματα.] Ita omnia, quæ vidi, exemplaria: Lexicographi autem non agnoſcunt ἀποπίνειν,

μις γενέσθαι τοῦτο, παρήγγειλε γὰρ ὁ Ἑρμῆς, ἢν τοιοῦτόν τι ἐργάσηται ὁ ἔχων τὸ πτερὸν, ἀναβοήσαντά με [65] καταφωρᾶσαι αὐτόν.

41. Μι. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτην τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα, [66] τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου. ἀπίωμεν δ' ὅμως· ἀφέξομαι γὰρ [67] τοῦ χρυσίου, ἢν δύνωμαι. Ἀλε. Ἀπότιλον, ὦ Μίκυλλε, πρότερον τὸ πτίλον, τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας; Μι. Ἀσφαλέστερον οὕτως, ὦ Ἀλεκτρυὼν, καὶ σοὶ ἧττον ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἴη, ὡς μὴ χωλεύοις διὰ θάτερον τῆς οὐρᾶς μέρος. Ἀλε. Εἶεν. ἐπὶ τὸν Σίμωνα πρῶτον ἄπιμεν, ἢ παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων; Μι. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ [68] ἐπὶ τὸν Σίμωνα, ὃς ἀντὶ δισυλλάβου τετρασύλλαβος ἤδη πλουτήσας εἶναι ἀξιοῖ, καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας, τί οὖν ποιῶ τὸ μετὰ τοῦτο;

42. Ἀλε. Ἐπίθες τὸ πτερὸν ἐπὶ τὸ κλεῖθρον. Μι. Ἰδὲ δὴ, ὦ Ἡράκλεις, ἀναπεπέταται ὥσπερ κλειδὶ ἡ θύρα. Ἀλε. Ἡγοῦ ἐς τὸ πρόσθεν. Ὁρᾷς

πίνειν, neque ſatis ſcio quid eſſet, &c. ἀποπίνειν κατλύματα· περιτρώγει μὲν κατλύματα cerdo, dum ad juſtam menſuram extendit dentibus; at neſcio quid inde biberet interea. Grævius vult legi ἀποπινῶν ab ἀποπινόω *ſordibus purgo*. Suſpicor igitur pro ἀποπίνων legi debere ἀποπίπτων, *delapſus, decidens*, ut ſenſus ſit, *ille autem in veterem conditionem decidens iterum rodet ſoleas*. Sic enim κατλύματα ſignificat, vox contracta à κατὰ, *ſub*, & σύω, *ſuo* (quæ calceo, ſcilicet, *ſubſuuntur*) de qua ſi plura velis, vide Schol. in Ariſtoph.

65 Καταφωρᾶσαι αὐτόν.] Καταφωρᾶν Heſychius reddit ἐρευνᾶν, ἐπιζητεῖν. Suidas ἐλέγχειν. Neuter ad hunc locum congruenter; recte interpres *prodere* vel *indicare ipſum eſſe furem*: quaſi vox ducta eſſet ἀπὸ τοῦ φωρὸς, *fur*, & κατὰ, *contra*. Vide eandem vocem infra, n. 171.

66 Τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου.] Ita mos Græcis φθονῶ cum Genit. rei, Dat. perſonæ: aliquando tamen more Latino efferunt rem in Accuſat. vide Busb. Gr. p. 149. *non invidere aliis tale*, vel *idem*, i. e. *furtum*. De furto autem Mercurii videas Lucian. Dialog. Apollinis & Vulcani, Philoſtrati τοῦ Ἑρμοῦ γονάς. Furatus eſt Apollinis boves, &, dum ille ea de re queritur Maiæ matri, pone venit & ſpoliavit etiam arcu.

67 Ἀφέξομαι τοῦ χρυσίου.] Ἐλλείπει τί, ut ſupr. n. 100.

68 Ἐπὶ τὸν Σίμωνα.] Baſilienſ. & Pariſienſ. edit. habet περὶ, ſed magis placuit ſequi Benedictum, qui legit ἐπί.

αὐτὸν

αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, καὶ λογιζόμενον; Μι. Ὁρῶ, νὴ Δία, πρὸς ἀμαυράν γε καὶ διψῶσαν τὴν θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ᾽ ἐστιν· οὐκ οἶδ᾽ ὁπόθεν, ὦ Ἀλεκτρυὼν, καὶ [69] κατέσκληκεν ὅλος, ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων δηλαδὴ, οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο. Ἀλε. Ἄκουσον ἅ φησιν, εἴσῃ γὰρ ὅθεν οὕτως ἔχει. Σι. Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται, καὶ οὐδεὶς ὅλως * εἶδε, τὰ δὲ ἑκκαίδεκα, εἶδε Σωσύλος ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με· ὅλως γοῦν περὶ τὴν ἱππῶνά ἐστιν οὐ πάνυ ἐπιμελὴς, ἄλλως τ᾽ οὐδὲ φιλόπονος ὤν, εἰκὸς δὲ διηρπᾶσθαι πολλῷ πλείω τούτων, ἢ πόθεν γὰρ ὁ * Τίβιος τάριχον αὐτῷ οὕτω μέγαν ὠψώνηκεν ἐχθές; ἐλέγετο δὲ τῇ γυναικὶ * ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν, ὅλως [70] τὰ μὰ οὗτοι * σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται, τοσαῦτα ὄντα, δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον, ὑφέληται ταῦτα. πολλοὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσί μοι, καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μίκυλλος.

43. Μι. Νὴ Δία, σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων. Ἀλε. Σιώπη-

69 Κατέσκληκεν.] Ἀπὸ τοῦ σκλέω vel σκλῆμι, *exareſco*, per ſync. nempe à σκελέω, *ſicco*.

* Εἶδε Σωσύλος MS. εἶδεν οἶμαι, Σωσύλος, Græv.

* Τίβιος.] Οἰκέτου ὄνομα.

* Ἐλλόβιον.] Ἐνώτιον τὸ ἐν τῷ λοβῷ ἐστι τὸ τοῦ ὠτὸς ἄκρῳ βαλλόμενον.

70 Τὰ μὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ κακοδαίμονος.] Refer Κακοδαίμονος ad Genit. ἐμοῦ incluſum in τὰ ἐμά, ſimilis apud Latinos locutio, *noſtros vidiſti flentis ocellos*. σπαθῶσι autem deducitur à σπάθη, quod, ut Etymologiſta interpretatur, eſt ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, i. e. *radius textoris*, Angl. a Weaver's Shuttle. τὰ μὰ οὗτοι σπαθῶσι, *Hi opes meas diſſipant*, i. e. *faciunt eas dextrorſum, ſiniſtrorſum volare, ut textor radium*; eadem voce ludit Ariſtoph. Νεφέλ. act. 1. ſc. 1.

* Σπαθῶσι.] Μετὰ τρυφῆς δαπανῶσι, Schol.

σου, ὦ Μίκυλλε, μὴ [71] καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς. Σι. Ἄριστον οὖν ἄγρυπνον αὐτὸν φυλάττειν. ἅπασαν περίειμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν· τίς οὗτος; ὁρῶ σέ τι, ὦ τοιχωρύχε, μὰ Δία, ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει, ἀριθμήσω αὖθις ἀνορύξας τὸ χρυσίον, [72] μή τί με πρῴην διέλαθεν· ἰδοὺ πάλιν ἐψόφηκέ τις ἐπ' ἐμέ, δηλαδὴ πολιορκοῦμαι, καὶ ἐπιβουλεύομαι πρὸς ἁπάντων· ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά. θάπτωμεν αὖθις τὸ χρυσίον.

44. Ἀλε. Τοιαῦτα μέν σοι, ὦ Μίκυλλε, τὰ Σίμωνος, ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' [73] ἄλλον τινά, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπόν ἐστιν. Μι. Ὁ κακοδαίμων οἷον βιοῖ τὸν βίον. ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο· κατὰ κόρρης γοῦν πατάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βούλομαι. Σι. Τίς ἐπάταξέ με; λῃστεύομαι ὁ δυστυχής. Μι. Οἴμωζε, καὶ διαγρύπνει, καὶ ὅμοιος γίγνου τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ, προστετηκὼς αὐτῷ.

45. Ἡμεῖς δέ, εἰ δοκεῖ, Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴδωμεν, οὐ μακρὰν δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ· ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. Ἀλε. Ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον ἐπὶ φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους, καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα, ὃν δεήσει

71 Μὴ καταφωράσῃ, &c.] *Ne deprehendat*; eandem vocem, ſed diverſæ ſignificationis, habes ſupra n. 65.

72 Μὴ τί με διέλαθεν.] Græcæ particulæ *μὴ* reſpondet Latina *ne*; ſed cum *ne* ſemper poſt ſe poſtulat aut Imperativum aut Subjunctivum, non infrequens eſt Græcis conjunctioni *μὴ* poſtponere verbum Indicativum.

73 Ἄλλον τινά.] Dictio enclitica τινά, poſt ἄλλον, non amittit accentum, ut de omnibus encliticis præter ἐστὶ præcipit Vulgaris Grammatica (cui, ut aiunt, Autor eſt Camdenus noſtras) nimis incaute, opinor; nam de diſſyllabis encliticis alia eſt ratio, ac de monoſyllabis. Vide Dial. Δωδ. & Γαλ. Busb. Gram. p. 232. & in hoc Dialogo paulo prius, ἂν λάβω τινά. & paulo inferius καταπυγοσύνη τινά.

μετ᾽ ὀλίγον πάντα ταῦτα λιπόντα, [74] σίλφην, ἢ ἐμπίδα, ἢ [75] κυνόμυιαν γενέσθαι; Μι. Ὁρῶ κακοδαίμονα, καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον, οὐδὲ νῦν πολὺ τῆς σίλφης, ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα, ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκτέτηκεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν.

46. Ἐπ᾽ ἄλλον ἀπίωμεν. Ἀλε. Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἀνέῳκται καὶ αὕτη ἡ θύρα, ὥστε εἰσίωμεν. Μι. Ἅπαντα ταῦτα μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμὰ ἦν. Ἀλε. Ἔτι γὰρ σὺ ὀνειροπολεῖς τὸν πλοῦτον; ὁρᾷς γοῦν τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου πρεσβύτην ἄνθρωπον. Μι. Ὁρῶ, νὴ Δία, [76] καταπυγοσύνην τινὰ, καὶ πασχητιασμὸν, καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην, τὴν γυναῖκα δὲ ἑτέρωθι ὑπὸ τοῦ μαγείρου μοιχευομένην καὶ αὐτήν. Ἀλε. Τί οὖν, ἐθέλοις ἂν καὶ τούτων κληρονομεῖν, ὦ Μίκυλλε, καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους; Μι. Μηδαμῶς, ὦ Ἀλεκτρυὼν, λιμῷ πρότερον ἀπολοίμην, ἢ τοιοῦτόν τι πείσωμαι, χαιρέτω τὸ χρυσίον, καὶ τὰ δεῖπνα, δύο ὀβολοὶ ἐμοί γε πλοῦτός ἐστι μᾶλλον, ἢν τοιχωρυχεῖσθαι πρὸς τῶν οἰκετῶν. Ἀλε. Ἀλλὰ νῦν, ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ * λυκαυγὲς αὐτὸ, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ᾽ ἡμᾶς, τὰ λοιπὰ δὲ, εἰσαῦθις ὄψει, ὦ Μίκυλλε.

74 Σίλφην.] i. e. *blattam*; ζώδιον ἐοικὸς κανθάρῳ, λέγεται δὲ καὶ τίφη, ἐμπὶς δὲ ζώδιον ἐοικὸς κώνωπι γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι.

75 Κυνόμυιαν.] Sic Bourdelotius ſcribit; at cæteri, quos vidi, ſimpliciter μυῖαν.

76 Καταπυγοσύνην πασχητιασμὸν καὶ ἀσέλγειαν.] Turpia vocabula, quæ, ut non libuit interpreti, ita nec fas mihi eſſe arbitror, explicare.

* Λυκαυγές.] τὸ ἑωθινόν ἐστι, μικρᾶς σκοτίας οὔσης.

ΔΙΑΛΟ-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ κ' 20.

1. ΖΕΥ'Σ. Σὺ μὲν [1] διατίθει τὰ [2] βάθρα, καὶ παρασκεύαζε τὸν τόπον τοῖς ἀφικνουμένοις. σὺ δὲ στῆσον ἑξῆς παραγαγὼν τοὺς βίους. ἀλλὰ κοσμήσας πρότερον, [3] ὡς εὐπρόσωποι φανοῦνται, καὶ [4] ὅτι πλείστους ἐπάξονται. σὺ δὲ, ὦ Ἑρμῆ, κήρυττε, καὶ συγκάλει [6] ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς ὠνητὰς ἤδη παρεῖναι πρὸς τὸ [7] πωλητήριον. ἀποκηρύξομεν δὲ βίους φιλοσόφους παντὸς εἴδους, καὶ προαιρέσεων ποικίλων. εἰ δέ τις οὐκ ἔχει [8] τοπαραυτίκα [9] τἀργύριον [10] καταβαλέσθαι, εἰς [11] νέωτα [12] ἐκτίσει, καταστήσας [13] ἐγγυητήν.

* Πρᾶσις.] Scribitur & πράσις, at magis probandum eſt πρᾶσις, quia prior ſyllaba longa eſt, ſi ulla fides Sibyllinis carminibus ſit habenda.

1 Διατίθει.] Attice pro διατίθετι, abjecto τ, tanquam à τιθέω.

2 Βάθρα.] Vox deducta à βαίνω, *gradior*; unde Heſychius exponit βάθρον, βῆμα, i. e. *gradus*: at ſignificat etiam *ſcamnum*, *ſedes*, *ſubſellium*. τὰ βάθρα σπογγίζων καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, i. e. *Scamna ſive ſubſellia abſtergens*, & *verrens ſcholam*; ut Hen. Stephan. citat ex Demoſthene περὶ στεφ.

3 Ὡς εὐπρόσωποι φανοῦνται.] Præcipit Vulgar. Grammat. ut ὡς ſequatur aut Subjunctivus aut Infinitivus: at hic aliter.

4 Ὅτι πλείστους.] Ὅτι hic αὐξητικὸν μορίδιόν ἐστι. auget ſignificationem ſequentis vocis πλείστους, quod & ὡς non raro. Benedictus legit conjunctim ὁτιπλείστους.

5 Ἑρμῆ, contracte ex Ἑρμέη.] Nomen enim ὁλοπαθές. N. ὁ Ἑρμέης, ου, Gr. Ἑρμέου, ου, &c.

6 Ἀγαθῇ τύχῃ.] Præpoſitione omiſsâ pro σὺν ἀγαθῇ τύχῃ, quod non raro fit apud Scriptores Atticos. Vide ſi libet H. Stephan. in Appendice ad Dialect. Attic.

7 Πωλητήριον.] Τὸ πωλητήριον καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσι οἱ πωληταὶ, i. e. *locus ille ubi conſident venditores*, *vocatur* πωλητήριον, ad eandem ſcilicet formam, qua δειπνητήριον, δικαστήριον, φροντιστήριον, &c.

8 Τοπαραυτίκα.] Ex παρὰ, & αὐτίς. τὸ ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, i. e. *præſens*, conjunctim τοπαραυτίκα, ut τοπαράπαν infra, num. 86, & 87.

9 Τἀργύριον.] Attica craſis pro τὸ ἀργύριον, in Gen. τἀργυρίου, Ariſtoph. Νεφ. act. 4. ſc. 5. Vid. infra, n. 44.

10 Καταβαλέσθαι.] i. e. πρὸς τὸ καταβαλέσθαι· vox nundinalis, infra habes iterum, n. 111.

11 Εἰς νέωτα.] Νέωτα τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἢ τὸ μέλλον, παρὰ τὸ ἔνος, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ἔνεσον, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔνοτα, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, νέωτα· ſic nugatur Ἐτυμολογικὸς ὁ μέγας. At hoc

 modo

[13] ἐγγυητήν. Ἑρ. Πολλοὶ [14] συνίασιν. ὥστε χρὴ μὴ διατρίβειν, μηδὲ κατέχειν αὐτούς. Ζ. [15] Πωλῶμεν οὖν. Ἑρ. Τίνα θέλεις πρῶτον [16] παραγάγωμεν; Ζ. Τουτονὶ τὸν κομήτην τὸν [17] Ἰωνικὸν, ἐπεὶ καὶ σεμνός τις εἶναι φαίνεται. Ἑρ. [18] Οὗτος ὁ Πυθαγορικὸς, κατάβηθι, καὶ πάρεχε σαυτὸν [19] ἀναθεωρεῖν τοῖς [20] συνειλεγμένοις. Ζ. Κήρυττε δή. Ἑρ. Τὸν * ἄριστον βίον πωλῶ, τὸν σεμνότατον, τίς ὠνήσεται; τίς ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι βούλεται; τίς [21] εἰδέναι τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν, καὶ [22] ἀναβιῶναι πάλιν; Α. Τὸ

modo quid non quidlibet ex quolibet? minus forte nugari videbitur, qui format νέωτα παρὰ τὸ νεόω, ῶτα, *renovo*; hinc verbum ruſticum νέωτος, *agrorum renovatio*, & εἰς νέωτα, *proximo anno*, i. e. ad tempus quando renovantur omnia.

12 Ἐκτίσει.] Ab ἐκ & τίω *ſolvo*.

13 Ἐγγυήτης.] Ὁ ἐγγυητὴς *fidejuſſor*, *præſ.* παρὰ τὸ ἐγγύη ut Etymol. exponit, ἡ ἐπ' ἀσφαλείᾳ πίστις, *ſponſio*, *fidejuſſio*, quemadmodum ille vult ἀπὸ τοῦ γῆ, ὅθεν γίνεται γύη καὶ ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἐστηριγμένη δόσις· δοκεῖ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων σταθηροτέρα εἶναι. H. Steph. deducit à γυίον, quaſi ἐν γυίοις, ſive χερσὶ τιθεῖσα τὸ ἔγγυθεν πρᾶγμα τῷ δεχομένῳ, καὶ οὕτως ὀχυρὸν ποιοῦσα τὸ ϛυνάλλαγμα.

14 Συνίασιν.] Grammatici una voce aiunt ſimplex ἴασι eſſe Ionicum; at in compoſitione nuſquam, quod ſcio, aliter ſcriptores Attici.

15 Πωλῶμεν.] Deeſt prima perſ. plur. Imperativi apud Græcos, cujus vice uſurpatur Subjunctivi præſens; nec niſi inde habent Latini *amemus*, *doceamus*, &c.

16 Παραγάγωμεν.] Attica ἔλλειψις pro ἵνα παραγάγωμεν, quam Latini etiam admittunt, *fac venias*, *quid vis faciam?* &c.

17 Ἰωνικόν.] Nomen patrium ἀπὸ τῆς Ἰωνίας, nam Samos, ubi natus Pythagoras, inſula eſt in Mari, quod à proxima terra dicitur *Ionium*; atque hinc eſt etiam quod Pythagoras uſus ſit *Ionica* Dialecto.

18 Οὗτος ὁ Πυθαγορικός.] Nominat. pro Vocat. Attice, ſic ὦ οὗτος pro *heus Tu*, quo nihil frequentius.

19 Ἀναθεωρεῖν.] Plus quam θεωρεῖν· ἀνὰ hic adauget ſignificationem duplicando, *ſpectandum* & *reſpiciendum*. Græciſſimus autem eſt pro ἀναθεωρεῖσθαι· ſimilis locutio in Ariſtoph. Nub. act. 1. ſc. 4. ἕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν, *propter hæc poſſum me præbere tanquam ferrum in incudem formandum*. Et act. 1. ſc. 5. τουτὶ τογ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπτειν. Vide etiam in N. T. Johan. 6. 31.

20 Συνειλεγμένοις.] Pro Συλλελεγμένοις, Attice.

* Τὸν ἄριστον βίον.] Reddi poteſt ut vult Grævius *optimum vitâ*, ſed non ita congruè cæteris locis in hoc *Dialogo*, ubi paſſim οἱ βίοι pro ipſis ſumuntur Philoſophis, ut recte obſervavit T. Jenſius.

21 Εἰδέναι.] Διὰ τῆς συγκοπῆς, ἀντὶ τοῦ εἰδηκέναι, vel Præſ. Inf. ab εἴδημι, ut τιθέναι à τίθημι.

22 Ἀναβιῶναι.] Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀναβιόωμι ἀορ. β. ἀνεβίων, Ὅθεν ἐν ἀπαρεμφάτῳ ἀναβιῶναι. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔγνων, γνῶναι. καίτοι ἔδων, παρὰ τὸ δίδωμι, σχηματίζει δοῦναι.

μὲν εἶδος οὐκ ἀγεννής. τί δὲ μάλιστα οἶδεν; Ἑρ. [23] Ἀριθμητικὴν, ἀστρονομίαν, τερατείαν, γεωμετρίαν, μουσικὴν, γοητείαν, μάντιν ἄκρον βλέπεις. Α. Ἔξεστιν αὐτὸν [24] ἀνακρίνειν; Ἑρ. Ἀνάκρινε [25] ἀγαθῇ τύχῃ.

2. Αγ. Ποδαπὸς εἶ σύ; Πυ. Σάμιος. Αγ. Ποῦ δὲ ἐπαιδεύθης; Π. Ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς ἐκεῖ σοφοῖς. Α. Φέρε δὴ, ἢν πρίωμαί σε, τί με διδάξεις; Π. Διδάξω μὲν οὐδέν. * ἀναμνήσω δέ. Α. Πῶς ἀναμνήσεις; Π. Καθαρὰν πρότερον τὴν ψυχὴν ἐργασάμενος, καὶ τὸν ἐπ' αὐτῇ [26] ῥύπον ἐκκλύσας. Α. Καὶ δὴ νόμισον ἤδη κεκαθάρθαι με. τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναμνήσεως; Π. Τὸ μὲν πρῶτον, [27] ἡσυχίη μακρὴ, καὶ ἀφωνίη, καὶ πέντε ὅλων [28] ἐτέων [29] λαλέειν μηδέν. Α. Ὥρα σοι, ὦ βέλτιστε, τὸν Κροίσου παῖδα παιδεύειν. ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριὰς εἶναι βούλομαι. * Τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν, ὅμως καὶ τὴν

23 Ἀριθμητικήν.] Adject. ut & μουσικὴν, & reſpicit τέχνην, *artem.*

24 Ἀνακρίνειν.] Mirum eſt quantum valent præpoſitiones in tranſmutando verborum ſignificationes, κρίνειν *judicare*, ἀνακρίνειν *interrogare*, & ἀποκρίνεσθαι *reſpondere.*

25 Ἀγαθῇ τύχῃ.] Vide n. 6.

* Ἀναμνήσω.] Malo *faciam reminiſci*, quam ut Interpres, *commonefaciam:* hic etenim deridetur eorum ſententia, qui μάθησιν tantum ἀνάμνησιν eſſe putant; earum ſcilicet rerum quas, ut nonnulli opinati ſunt, antequam ullum ingreſſa eſt corpus, norit anima, aut quemadmodum ſenſit Pythagoras, dum in alio vixit corpore, edocta fuit. Potuit enim Pythagoras ἀναμιμνήσκειν πολλοὺς τὸν πρότερον βίον, ὃν αὐτῶν ἡ ψυχὴ πρὸ τοῦ τῷ δὲ τῷ σώματι ἐνδυθῆναι πάλαι ποτὲ ἐβίωσε. Jamblic. cap. 14.

26 Ῥύπον.] Ῥύπος proprie ſordes, quæ contrahitur in extremis digitis, intra carnes, & quod prominet unguium: per ſynecdochen autem quamvis *ſorditiem* ſignificat.

27 Ἡσυχίη μακρή.] Pro ἡσυχία μακρὰ, Pythagoras qui ſupra n. 17. vocatur Ionicus, in reſponſis ſuis nuſquam non utitur Ionica Dialecto.

28 Ἐτέων.] Pro ἐτῶν, Ion.

29 Λαλέειν.] Pro λαλεῖν, Ion.

* Τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν, ὅμως καὶ τὴν πενταετίαν.] Malo cum Baſilienſi libro ante καὶ diſtinguere, & conjunctum ὅμως cum præcedente δὲ exponere *veruntamen*, ut in illo ex Plat. Timeo. citat. ab H. Steph. ἔστι δ' ὅμως οὐδὲν, &c. *veruntamen nihil eſt*, &c. & Διαλ. 19, n. 13. ἀπονεύεις δ' ὅμως.

Σια-

τὴν πενταετίαν; Π. Μουσουργίῃ καὶ γεωμετρίῃ [30] ἐνασκήσεαι. Α. Χαρίεν λέγεις, εἰ πρότερον κιθαρῳδὸν γενόμενον κατα εἶναι σοφὸν χρή. Π. Εἶτ' ἐπὶ [31] τουτέοισιν, ἀριθμέειν. Α. Οἶδα. καὶ νῦν ἀριθμεῖν. Π. Πῶς ἀριθμέεις; Α. Ἕν, δύο, τρία, τέτταρα. Π. Ὁρᾷς, ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα, ταῦτα δέκα εἰσὶ, καὶ [32] τρίγωνον ἐντελὲς, καὶ ἡμέτερον ὅρκιον. Α. Οὐ [33] μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον τὰ τέτταρα, οὔποτε θειοτέρους λόγους ἤκουσα, οὐδὲ μᾶλλον ἱερούς.

3. Π. Μετὰ δὲ, ὦ ξεῖνε, εἴσεαι γῆς τε πέρι, καὶ ἠέρος, καὶ ὕδατος, καὶ πυρὸς, ἥτις αὐτέοισιν ἡ φορὴ, καὶ [34] ὁκοῖα ἐόντα μορφὴν, καὶ ὅκως κινέονται. Α. Μορφὴν γὰρ ἔχει τὸ πῦρ ἢ ἀὴρ ἢ ὕδωρ; Π. Καὶ μάλα ἐμφανέα. οὐ γὰρ οἷά τε ἀμορφίῃ, καὶ ἀσχημοσύνῃ κινέεσθαι. Καὶ ἐπὶ τουτέοισι δὲ γνώσεαι τὸν θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα, καὶ ἁρμονίην. Α. Θαυμάσια λέγεις. Π. Πρὸς δὲ [35] τοῖσδεσι τοῖσιν εἰρημένοισι, καὶ

Σιωπὴν καὶ πενταετίαν, *ſilentium & quinquennium.* ἓν διὰ δυοῖν· pro σιωπὴν πενταετῆ, *ſilentium quinquenne,* ſeu *quinquennale.*

30 Ἐνασκήσεαι.] Pro ἐνασκήσῃ, Ion.

31 Τουτέοισιν.] Pro τούτοις, Ion.

32 Τρίγωνον.] Ideo dicit τρίγωνον. quia, 1, 2, 3, 4. ter conjuncta, & quaſi in tribus angulis ſe tangentia faciunt decem, ad hunc modum.

*
* *
* * *
* * * *

33 Οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον τὰ τέτταρα.] Idem fortaſſe ac τετρακτὺς in Pythagor. carm. i. e. τετραγράμματον, *Deum* ſcilicet *quatuor literarum* Hebr. יהוה, Interpretes vulgares, ſcio, volunt τετρακτὺν eſſe fœminini generis, & referri ad πηγὴν, ſed cum hic unus, &, ut aiunt, ſolus ſit locus, ubi hæc vox reperiunda ſit, quid non liberum ſit cuiquam, id ei dare genus, quod huic loco maximè videtur convenire ?

34 Ὁκοῖα ἐόντα.] Ion. pro ὁποῖα ὄντα, ut & poſtea ὅκως pro ὅπως.

35 Τοῖσδεσι.] Caninius ſcribit τοῖσδεσσι cum duplice σ, & videtur præcipere ita ſemper ſcribendum ; ſed reclamat & hic locus, & Homer. Ὀδ. ς. οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι, vox in utroque loco (contra quam ſtatuunt Grammatici) circumflectitur in antepenultima : de quo ſic Euſtathius : Οὐκ ἂν προπαροξυνθείη εὐλόγως διὰ τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχειν τὸν τόνον· οὐ γὰρ ἂν ἡ ἐπέκτασις ἀλλοιώσῃ τὴν τόνωσιν τοῦ ἄρθρου τῆς δοτικῆς. Ἰωνικὸν eſſe & hic locus exigit, & idem etiam teſtatur Euſtathius Ὀδ. β. Edit. Baſil. p. 79. lin. 29. licet Caninius videatur id tribuere Æolibus & Poëtis.

36 σεαυτὸν

[36] σεωυτὸν ἕνα δοκέοντα, καὶ ἄλλον ὁρεόμενον, καὶ ἄλλον ἐόντα εἴσεαι. Α. Τί φῄς; ἄλλος εἰμὶ, καὶ οὐχ οὗτος, ὅσπερ νῦν πρὸς σὲ διαλέγομαι; Π. Νῦν μὲν οὗτος, πάλαι δὲ ἐν ἄλλῳ σώματι, καὶ ἐν ἄλλῳ ὀνόματι [37] ἐφαντάζεο, χρόνῳ δὲ αὖθις ἐς ἄλλο μεταβήσεαι. Α. Τοῦτο φῄς ἀθάνατον ἔσεσθαί με ἀλλαττόμενον ἐς μορφὰς πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς. Τὰ δ' ἀμφὶ δίαιταν, ὁποῖός τις εἶ;

4. Π. [38] Ψυχήϊον μὲν οὐδὲν τι σιτέομαι. τὰ δ' ἄλλα πλὴν κυάμων. Α. Τίνος εἵνεκα [39] μυσάττῃ τοὺς κυάμους; Π. * Οὐκ. ἀλλ' ἱεροί εἰσι, καὶ θαυμαστὴ αὐτῶν ἡ φύσις. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν [40] γονή εἰσι. καὶ ἢν ἀποδύσῃς κύαμον ἔτι χλωρὸν ἐόντα, ὄψεαι τοῖσιν ἀνδρείοισι μορίοισιν [41] ἐμφερέα τὴν φυήν. ἑψηθέντα δὲ ἢν [42] ἐπαφῇς, ἐς τὴν

36 Σεωυτὸν.] Pro σεαυτόν, Ion.

37 Ἐφαντάζεο.] Pro ἐφαντάζου, proprium eſt Ionum ut contractiones fugere, ita & diphthongos diſſolvere.

38 Ψυχήϊον.] Citat hunc locum & H. Steph. & Conſtantin. quaſi hæc vox nuſquam alias eſſet reperiunda, ἐκ τῶν ἅπαξ, ut aiunt, λεγομένων, pro eo vulgo dicitur ἔμψυχον.

39 Μυσάττῃ.] Μυσάττεσθαι Heſych. exponit δυσχεραίνειν graviter & ægre ferre. De Etym. Lexicographi variant; dum alii derivant ἀπὸ τῶν μύω, μύσσω, *oculis conniveo*. ut ſit quaſi *oculos claudendo deteſtari aliquid*. Alii à μυκτὴρ, μυκτῆρος. *Naris, ex faſtidio*, vel *nauſea alicujus rei nares criſpare*.

* Οὐκ ἀλλ' ἱεροί εἰσι.] J. Jenſius ſentit ſcribendum οὐ γὰρ ἀλλ' ἱεροί εἰσι, idque Attice pro καὶ γὰρ ἱεροί εἰσι, & exponit, *enimvero ſacræ ſunt*. Citat Ariſt. Νεφελ. v. 230. ubi idem ut Atticiſmus reperitur, dicit præterea hanc dictionem in omnibus ferme ubi adhibetur locis, ita ſcribi (quod tamen non vidimus) ut *commate* ſit diviſa, οὐ γὰρ ἀλλά, & id Noſtratem Bentleium ad Callimachi fragmentum deleri jubere, ſe autem non dubitare, quin forma ſit elliptica ubi quædam ſubaudienda, quæ autem illa vere ſint, nondum liquido conſtituiſſe; quamdiu igitur nihil contra conſtituerit Jenſius, licet, opinor, Bentleii juſſu *comma* delere.

40 Γονή.] Vocem γονὴ ſatis exponunt quæ ſequuntur ἀνδρεῖα μόρια, τουτέστι αἰδοῖα, ea ſcilicet ſignificatione, qua dicit Galenus 3. περὶ τῶν ἄρθρων habere Hippocratem, ut H. Steph. & Conſtant. obſervant, γονή εἰσι, intellige diſtributive: ut ſingula faba ſit γονὴ ſive ὄρχις.

41 Ἐμφερέα.] i. e. ὁμοίαν, ἀπὸ τοῦ ἐν, καὶ φέρω, quæ figuram ejus rei, quam repræſentat, in ſe gerit.

42 Ἐπαφῇς.] Ab ἐπὶ, ἀπὸ & ἵημι, ἐπαφίημι· cujus aor. 2. eſt ἐπῆκα unde in Subjunct. ἐπαφῶ, ῇς, &c.

[43] σεληναίην νυξὶ μεμετρημένησιν αἷμα ποιήσεις. τὸ δὲ μεῖζον, Ἀθηναίοισι νόμος κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἱρέεσθαι. Α. Καλῶς πάντα ἔφης καὶ ἱεροπρεπῶς. ἀλλ' ἀπόδυθι, καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδεῖν βούλομαι, ὦ Ἡράκλεις, χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μηρός ἐστι. θεὸς οὐ βροτός τις εἶναι φαίνεται. ὥστε ὠνήσομαι πάντως αὐτόν. πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις; Ἑρ. Δέκα μνῶν. Α. Ἔχω τοσούτου λαβών. Ζ. Γράφε τοῦ ὠνησαμένου [44] τοὔνομα, καὶ ὅθεν ἐστίν. Ἑρ. [45] Ἰταλιώτης, ὦ Ζεῦ, δοκεῖ εἶναι, τῶν ἀμφὶ Κρότωνα καὶ [46] Τάραντα, [47] καὶ τὴν ταύτῃ Ἑλλάδα. Καίτοι οὐχ εἷς, ἀλλὰ τριακόσιοι σχεδὸν [48] ἐώνηνται κατὰ κοινὸν αὐτόν. Ζ. Ἀπαγέτωσαν.

5. Ἄλλον παραγάγωμεν. Ἑρ. Βούλει τὸν αὐχμῶντα ἐκεῖνον τὸν [49] Ποντικόν; Ζ. Πάνυ μὲν οὖν. Ἑρ. Οὗτος ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος, [50] ὁ ἐξωμίας,

43 Εἰς τὴν σεληναίην.] Ionice, pro σεληναίαν, dicitur etiam σελήνη, ut Ἀθηναία & Ἀθήνη. Vide Dial. 19. n. 37. vox autem deducta eſt à σέλας, *jubar*, & νέον, *novum*.

44 Τοὔνομα.] Pro τὸ ὄνομα, ſic enim voces amant Attici contrahere. Vide n. 9.

45 Ἰταλιώτης.] Nomen patrium ἀπὸ τῆς Ἰταλίας; ut Σικελιώτης, *Siculus*, vel *incola Siciliæ*, ἀπὸ τῆς Σικελίας.

46 Τάραντα.] Accuſat. à Nominat. Τάρας, Latini vocant *Tarentum*, oppidum in Italia, ut Ἀκράγας, *Agrigentum*.

47 Καὶ τὴν ταύτῃ Ἑλλάδα.] i. e. *Græciam quæ ibi eſt*; pars enim Italiæ olim vocabatur *Magna Græcia*. *Itala nam tellus Græcia Major* erat. Ovid. Faſt. lib. 4. v. 64.

48 Ἐώνηνται.] Præt. Paſſ. ab ὠνέομαι, Atticè pro ὤνηνται, paſſivæ quidem formæ, ſed activæ ſignificationis. Vide Dial. 11. n. 4. & Dial. 15. n. 8. & Dial. 19. n. 33. & n. 70.

49 Ποντικόν.] Τοῦτ' ἔστιν ἐκ Πόντου, Διογένης γὰρ Σινωπεύς, ut Laertius ſcribit, i. e. Diogenes erat *Sinopenſis*, *Sinope* autem urbs Ponti.

50 Ὁ ἐξωμίας.] Interpres exponit *ex humeris*; an recte dubito, vox deducta eſt ab ἐξ & ὤμιας, τοῦτ' ἔστι ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ut Heſychius habet: atque ideo H. Steph. interpretatur *qui altis eſt humeris*, melius forte, *cujus humerus altior eſt veſtimento*, vel *pallio exeritur*; certe pallium, quo quis ita induitur, vocatur ἐξωμὶς, quod Gronovius vult eſſe proprium Cynicorum & ἐξωμίζειν ἕτερον βραχίον, in Ariſtoph. Ἐκκλ. eſt ἄχρι τοῦ ὤμου γυμνοῦν, i. e. eo uſque denudare brachium, ut *humerus* appareat.

ἐλθὲ,

ἐλθὲ, καὶ περίιθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον· βίον ἀνδρικὸν πωλῶ· βίον ἄριστον, καὶ γεννικόν· βίον ἐλεύθερον. Τίς ὠνήσεται; Α. Ὁ κῆρυξ, πῶς ἔφης; πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον; Ερ. Ἔγωγε. Α. [51] Εἶτα οὐ δέδιας, μή σοι [52] δικάσηται [53] ἀνδραποδισμοῦ, ἢ καὶ προκαλέσηταί σε ἐς Ἄρειον πάγον; Ερ. Οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως, ὄνεται γὰρ εἶναι παντάπασιν ἐλεύθερος. Α. Τί δ' ἄν τις αὐτῷ χρήσαιτο, ῥυπῶντι καὶ οὕτω κακοδαιμόνως διακειμένῳ; πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν [54] ἀποδεικτέον. Ερ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ, ἢν θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιστήσῃς, πολὺ πιστοτέρῳ χρήσῃ τῶν κυνῶν. [55] ἀμέλει, κύων αὐτῷ καὶ τοὔνομα. Α. Ποδαπὸς δέ ἐστι, καὶ τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται; Ερ. Αὐτὸν ἐροῦ. Κάλλιον γὰρ οὕτω ποιεῖν. Α. Δέδια τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ, καὶ [56] κατηφὲς, μή με [57] ὑλακτήσῃ προσελθόντα, ἢ καὶ νὴ Δία δάκῃ γε. οὐχ ὁρᾷς ὡς διῆρκε τὸ ξύλον, καὶ συνέσπακε τὰς ὀφρῦς, καὶ [58] ἀπειλητικόν τι, καὶ χολῶδες ὑπο-

51 Εἶτα.] Exponas *num*, ſæpe enim εἶτα interrogativa particula.

52 Δικάσηται καὶ προκαλέσηται.] Futuræ ſignificationis, neque errabis ſi cogites eſſe etiam futuri temporis; nam eſſe futurum in Subj. docuimus prius, Dial. 12. n. 4. & ulterius liquet, quod Ariſtoph. in Ἀχαρν. dixit ἀφήσητε, quod non poteſt alius eſſe temporis.

53 Ἀνδραποδισμοῦ.] Ab ἀνδραποδίζω, hoc autem παρὰ τὸ ἄνδρα ἀποδίδοσθαι, τουτέστι πωλεῖν, n. 75. ἢν ἔθελε ἀποδόσθαι.

54 Ἀποδεικτέον.] Ἀποδεικνύω præter alias ſignificationes aliquando ſignificat *facio*, *creo*, ut ἀποδεικνῦναι στράτηγον, *creare ducem*; exponas igitur ἀποδεικτέον *neceſſe ſit creare.*

55 Ἀμέλει.] Adverbialiter ſumitur, ſed revera eſt Imper. ab ἀμελέω, *ne ſolicitus ſis*, Angl. ne'er fear, I'll warrant you

56 Κατηφές.] Ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βαλεῖν τοὺς ὀνειδιζομένους, ἢ λυπουμένους, ut Etymol. habet, i. e. à *dejiciendis oculis, quod illi faciunt quos triſtitia aut opprobrium movet.*

57 Μή με ὑλακτήσῃ.] Ὑλακτήσῃ cum Accuſat. ut prius σαίνουσι, Dial. 5. n. 7.

58 Ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει.] Purus Græciſmus, quem ſic reddas, ὑποβλέπει, *limis & dejectis oculis præ ſe fert.* ἀπειλητικόν τι, *minax aliquid*, καὶ χολῶδες *& iracundum*, i. e. *minas & iracundum*; talis conſtructio eſt, Dial. 18. S. 8. γλαφυρόν τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν.

N βλέπει;

βλέπει; Ερ. [59] Μὴ δέδιθι. [60] τιθασσὸς γάρ ἐστι.

6. Α. Τὸ πρῶτον, ὦ βέλτιστε, [61] ποδαπὸς εἶ; Δι. Παντοδαπός. Α. Πῶς λέγεις; Δι. Τοῦ κόσμου πολίτην ὁρᾷς. Α. Ζηλοῖς δὲ τίνα; Δι. Τὸν Ἡρακλέα. Α. Τί οὖν οὐχὶ καὶ λεοντῆν ἀμπέχῃ; τὸ μὲν γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ. Δι. [62] Τουτί μοι λεοντῆ [63] τὸ τριβώνιον. στρατεύομαι δὲ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς οὐ κελευστὸς, ἀλλ' ἑκούσιος, ἐκκαθᾶραι τὸν βίον προαιρούμενος. Α. Εὖγε τῆς προαιρέσεως. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν; ἢ [64] τίνα τὴν τέχνην ἔχεις; Δι. Ἐλευθερωτής εἰμι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἰατρὸς τῶν παθῶν· τὸ δ' ὅλον, ἀληθείας καὶ παῤῥησίας προφήτης εἶναι βούλομαι. Α. Ἄγε, ὦ προφῆτα, ἢν δὲ πρίωμαί σε, [64] τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις; Δι. Πρῶτον μὲν παραλαβών σε, καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφὴν, καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλείσας, τριβώνιον περιβαλῶ. μετὰ δὲ πονεῖν καὶ κάμνειν καταναγκάσω, χαμαὶ καθεύδοντα καὶ ὕδωρ πίνοντα, καὶ [65] ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον. τὰ δὲ χρήματα, ἢν ἔχῃς, ἐμοὶ πειθόμενος, ἐς τὴν θάλατταν φέρων ἐμβαλεῖς. γάμου δ' ἀμελήσεις, καὶ παίδων, καὶ πατρίδος, καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσται. Καὶ τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν, ἢ τάφον οἰκήσεις, ἢ πυργίον ἔρημον, ἢ καὶ πίθον. Ἡ πήρα δὲ

59 Μὴ δέδιθι.] Prius Dial. 19. n. 37.

60 Τιθασσός.] Ἥμερος, i. e. *manſuetus, cicur.*

61 Ποδαπός.] i. e. ποίου ἔθνους, ποίας χώρας, Suid.

62 Τουτί.] Pro τοῦτο, Attice.

63 Τριβώνιον.] Diminutiv. à τρίβων, breve & tritum pallium, quo ita obvolutus erat Diogenes, ut Hercules leonina pelle, altero ſcilicet humero exerto, atque inde ἐξωμίας vocatur, ſupra n. 50.

64 Τίνα τὴν τέχνην.] Ut & paulo poſt τίνα τὸν τρόπον, articulus abundat.

65 Ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον.] Integra eſſet oratio, ſi diceres ἐκείνων, ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον, ſimilis conſtructio, Dial. 13. n. 2.

σοι θέρμων ἔσται μεστή, καὶ [66] ὀπισθογράφων βιβλίων. Καὶ οὕτως ἔχων, [67] εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἤν μαστιγοῖ δέ τις, ἢ στρεβλοῖ, τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ. Α. Πῶς τοῦτο φῂς τὸ μὴ ἀλγεῖν μαστιγούμενον; οὐ γὰρ χελώνης ἢ καράβου τὸ δέρμα περιβέβλημαι. Δι. [68] Τὸ Εὐριπίδειον ἐκεῖνο ζηλώσεις, μικρὸν ἐναλλάξας. Α. Τὸ ποῖον; Δι. Ἡ φρὴν σοι ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος.

7. Ἃ δὲ μάλιστα δεῖ προσεῖναι, ταῦτά ἐστιν· [69] ἰταμὸν χρὴ εἶναι, καὶ θρασὺν, καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσιν ἑξῆς, καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώταις. οὕτω γὰρ [70] ἀποβλέψονταί σε καὶ ἀνδρεῖον ὑπολήψονται. Βάρβαρος δὲ ἡ φωνὴ ἔσται, καὶ [71] ἀπηχὲς τὸ φθέγμα, καὶ ἀτεχνῶς ὅμοιον κυνί. Καὶ πρόσωπον δὲ ἐντεταμένον, καὶ βάδισμα τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον. καὶ ὅλως, θηριώδη τὰ πάντα καὶ ἄγρια. αἰδὼς δὲ, καὶ [72] ἐπιείκεια, καὶ μετριότης ἀπέστω· καὶ τὸ ἐρυθριᾷν ἀπόξυσον τοῦ προσώπου παντελῶς. δίωκε δὲ τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων. Καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις

66 Ὀπισθογράφων βιβλίων.] Ὀπισθόγραφα βιβλία ſunt *libelli utraque pagella, & adverſa & averſa*, tumultuatim plerumque *ſcripti* minutis literis, & lituris pleni, quales inter lupinas eſſe decet. Vide quæ citat ex Hermol. Barb. H. Steph. in voce ὀπισθόγραφος, quæ idem ſonat ac *à tergo ſcriptus.*

67 Εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις.] Talis locutio ſupra, Dial. 14. n. 6.

68 Τὸ Εὐριπίδειον.] Locus totus in Hippolyto Eurip. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

69 Ἰταμόν.] Ἰταμός, ἀναιδής, σκληρὸς, ὠμὸς, Suid. παρὰ τὸ ἵεσθαι, ὅ ἐστι ὁρμᾷν, τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς. Etymol.

70 Ἀποβλέψονται.] Pluſquam ſimplex βλέψονται. Vide prius Dial. 18. n. 54. Dial. 15. n. 16. & Dial. 19. n. 43.

71 Ἀπηχές.] Κυρίως τὸ σκληρὸν καὶ ψευδὲς, δύσφορον, ἀηδὲς, ἐχθρὸν, ὃ καὶ τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα, ab ἀπὸ & ἦχος *ſonus*; alia eſt ac in priore verbo ἀπὸ, ibi auget, hic minuit, aut ſaltem vitiat. Vide Dial. n. 8.

72 Ἐπιείκεια.] Ab ἐπιεικὴς, quod Suidas exponit πρᾶος, μέτριος, Etymol. deducit παρὰ τὸ εἴκειν, καὶ ὑποχωρεῖν, καὶ γὰρ οἱ πρᾶεις ὑποχωροῦσι, καὶ οὐκ ἀντιπίπτουσι.

καὶ ἀκοινώνητος εἶναι θέλε, μὴ φίλον, μὴ ξένον προσιέμενος. κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς. ἐν ὄψει δὲ πάντων, ἃ μηδὲ ἰδίᾳ ποιήσειεν ἄν τις θαῤῥῶν, ποίει· καὶ ἀφροδισίων αἱροῦ τὰ γελοιότατα· καὶ τέλος, ἤν σοι δοκῇ, πολύποδα ὠμὸν, ἢ σηπίαν φαγὼν ἀπόθανε· ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν [73] προξενοῦμεν.

8. Αγ. Ἄπαγε, μιαρὰ γὰρ, καὶ οὐκ ἀνθρώπινα λέγεις. Δι. Ἀλλὰ ῥᾷστά γε, ὦ οὗτος, καὶ πᾶσιν εὐχερῆ [74] μετελθεῖν. οὐ γάρ σοι δεήσει παιδείας, καὶ λόγων, καὶ λήρων, ἀλλ' ἐπίτομος αὕτη σοι πρὸς δόξαν ἡ ὁδός. καὶ ἰδιώτης γὰρ ἂν ᾖς, ἤτοι σκυτοδέψης, ἢ ταριχοπώλης, ἢ τέκτων, ἢ τραπεζίτης, οὐδέν σε κωλύσει θαυμάσιον εἶναι. Ἢν μόνον ἡ ἀναίδεια, καὶ τὸ θράσος παρῇ, καὶ λοιδορεῖσθαι καλῶς ἐκμάθῃς. Αγ. Πρὸς ταῦτα μὲν οὐ δέομαί σου. Ναύτης δ' ἂν ἴσως, ἢ [75] κηπωρὸς ἐν καιρῷ γένοιο. καὶ ταῦτα, ἢν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι οὗτος τὸ μέγιστον δύ' ὀβολῶν. Ερ. Ἔχε λαβών. καὶ γὰρ [76] ἄσμενοι ἀπαλλαξόμεθα ἐνοχλοῦντος αὐτοῦ, καὶ βοῶντος, καὶ ἅπαντας ἀπαξαπλῶς ὑβρίζοντος καὶ ἀγορεύοντος κακῶς.

9. Ζ. Ἄλλον κάλει τὸν [77] Κυρηναῖον τὸν ἐν τῇ

73 Προξενοῦμεν.] Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους, τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας, Suid. atque inde verbum προξενέομαι proprie ξένοις, i. e *advenis*, ac ſynecdochice *cuivis homini præparo, procuro.*

74 Μετελθεῖν.] Μετὰ hic in compoſitione idem valet ac *ad*, ut extra compoſitionem nonnunquam, ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, Hom. Il. ν. verſ. 35. vide infra n. 80.

75 Κηπωρός.] Attic, vulgo κηπουρὸς ἐκ τοῦ κῆπος, *hortus*, καὶ τοῦ οὐρῶ, τοῦ φυλάττω, i. e. cuſtodio, ὡς οἰκουρὸς, *janitor, domi cuſtos.*

76 Ἄσμενοι.] Χαίροντες, Heſych. Ἐτυμολ. derivat. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω, cujus præter. paſſ. eſt ἦσμαι, particip. ἡσμένος, κατὰ συστολὴν τῆς ἀρχούσης ἄσμενος, καὶ ἅμα τῇ συστολῇ ἀναβιβάζει τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται.

77 Κυρηναῖον.] Derivat. patrium, ἀπὸ τῆς Κυρήνης, quæ civitas eſt Libyæ, & patria *Ariſtippi*, quem hic deridet Lucianus.

πορφυρίδι τὸν ἐστεφανωμένον. Ερ. Ἄγε δὴ πρόσεχε πᾶς. πολυτελὲς τὸ χρῆμα, καὶ πλουσίων δεόμενον. βίος οὗτος ἡδύς. βίος τρισμακάριστος. Τίς ἐπιθυμεῖ τρυφῆς; τίς ὠνεῖται τὸν ἁβρότατον; Α. Ἐλθὲ σὺ καὶ λέγε ἅπερ εἰδὼς τυγχάνεις, ὠνήσομαι γάρ σε, ἢν ὠφέλιμος ἦς. Ερ. Μὴ ἐνόχλει αὐτὸν, ὦ βέλτιστε, μηδὲ [78] ἀνάκρινε, μεθύει γὰρ, ὥστε οὐκ ἂν ἀποκρίναιτό σοι, τὴν γλῶτταν ὡς ὁρᾷς διολισθαίνων. Α. Καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, πρίαιτο διεφθαρμένον οὕτω καὶ [79] ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὅσων δὲ ἀπόζει μύρων; ὡς δὲ καὶ σφαλερὸν βαδίζει, καὶ παράφορον; ἀλλὰ κἂν σὺ, ὦ Ἑρμῆ, λέγε ὁπόσα πρόσεστιν αὐτῷ, καὶ ἃ [80] μετιὼν τυγχάνει. Ερ. Τὸ μὲν ὅλον, συμβιῶναι δεξιὸς, καὶ συμπιεῖν ἱκανὸς, καὶ [81] κωμάσαι μετὰ αὐλητρίδος, ἐπιτήδειος ἐρῶντι καὶ [82] ἀσώτῳ δεσπότῃ. τἄλλα δὲ πεμμάτων ἐπιστήμων καὶ ὀψοποιὸς ἐμπειρότατος. καὶ ὅλως σοφιστὴς ἡδυπαθείας. ἐπαιδεύθη μὲν οὖν Ἀθήνησιν. ἐδούλευσε δὲ, καὶ [83] περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις, καὶ

78 Ἀνάκρινε.] Supra n. 4.

79 Ἀκόλαστος.] Κυρίως ὁ ἀπαίδευτος. παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι, τουτέστι παιδείας. ἐπὶ δὲ κατωφεροῦς, παρὰ τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν, Ἐτυμ. μεγ. i. e. proprie *indoctus*, *non caſtigatus*, qui *non* aſſecutus eſt *caſtigationem*; dicitur autem de incontinente & libidinoſo viro, qui εἰς κάτω φέρεται, quia ſuas libidines non *caſtigat*, i. e. *cobibet*.

80 Μετιών.] Μετεῖναι Heſych. exponit προσήκειν, μετὰ enim non raro idem ac πρός. Vide ſupra n. 74.

81 Κωμάσαι.] Ἀπὸ τοῦ κῶμος· κῶμος vero, ut Suidas exponit, ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζοντος τοῦ οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον κυμβάλοις τισὶ, καὶ ὀργάνοις καθέλγων τοὺς δαιτυμόνας, i. e. κῶμος *eſt tibia ad ebrietatem conciliandum apta, potatione diutius producta, voluptatis illecebras irritans, & faciens convivium turpe theatrum, cymbalis quibuſdam & inſtrumentis convivas demulcens.*

82 Ἀσώτῳ.] Ἄσωτος, παρὰ τὸ α στερητικὸν & σώζω, Etym. ὁ σώζεσθαι μὴ ὀφείλων. ὁ ἐξώλης, i. e. *perditus*.

83 Περὶ Σικελίαν.] Conſtrue περὶ Σικελίαν cum τοῖς τυράννοις, non ἐδούλευσε. Nam τύραννοι περὶ Σικελίαν, ſunt *tyranni Sicilienſes*, ut οἱ περὶ Πλάτωνα, *Platonici*.

σοφι-

σφόδρα εὐδοκίμει παρ' αὐτοῖς, τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς προαιρέσεως, ἁπάντων καταφρονεῖν, ἅπασι χρῆσθαι, πανταχόθεν [84] ἐρανίζεσθαι τὴν ἡδονήν. Α. Ὥρα σοι ἄλλον περιβλέπειν τῶν πλουσίων τούτων, καὶ πολυχρημάτων· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιτήδειος ἱλαρὸν ὠνεῖσθαι βίον. Ερ. * Ἄπρατος ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, οὗτος ἡμῖν μένειν. Ζ. Μετάστησον.

10. Ἄλλον παράγαγε. μᾶλλον δὲ τὼ δύο τούτω τὸν γελῶντα τὸν [85] Ἀβδηρόθεν, καὶ τὸν κλαίοντα, τὸν [86] ἐξ Ἐφέσου. ἅμα γὰρ αὐτὼ πεπρᾶσθαι βούλεσθον. Ερ. Καταβῆτον ἐς τὸ μέσον. τὼ ἀρίστω βίω πωλῶ. τὼ σοφωτάτω πάντων ἀποκηρύττομαι. Α. Ὦ Ζεῦ, τῆς ἐναντιότητος. ὁ μὲν οὐ διαλείπει γελῶν. ὁ δέ τινα * ἔοικε πενθεῖν. δακρύει γὰρ τοπαράπαν· τί ταῦτ', ὦ οὗτος; τί γελᾷς; Δημόκριτος. Ἐρωτᾷς; ὅτι μοι γελοῖα πάντα [87] δοκέει

84 Ἐρανίζεσθαι] Συλλέγειν, Heſych. eſt autem ἀπὸ τοῦ ἔρανος, ἡ ἐκ κοινοῦ ἑστίασις, *commune convivium*, ut Suidas exponit, ad quod celebrandum unuſquiſque conviva ſuam ſymbolam conferebat: ἐρανίζεσθαι igitur proprie eſt *has ſymbolas colligere*.

* Ἄπρατος.] Penes lectorem ſit utrum legat, ut nos mutavimus, ἄπρατος: an, ut libri omnes quos vidi habent, ἄπρακτος. Nam licet nemo (quod ſcio) lexicographorum agnoſcat ἄπρακτος in hoc ſenſu, ſi tamen conſideretur quam ſignificationem infra habet πράττειν n. 10. nempe quod idem ſit ac *poſtulo*, aut *dare facio*, admitti poteſt ut ἄπρακτος idem ſit ac ἄπρατος, qui vendibilis non ſit, ἄπρακτος, qui nihil in ſe habet quod poſtulat ab emptore quicquam, aut facit, i. e. illicit emptorem ut pro ſe det quicquam, fruſtra πράττει pretium mercedis venditor: niſi etiam πράττει merces ipſa, & quæ non πράττει vocari poteſt ἄπρακτος, ut qui non κρίνει ἄκριτος, n. 159. Grævius ex Manuſcripto legit nobiſcum ἄπρατος.

85 Ἀβδηρόθεν.] i. e. ex *Abdera* oppido Thraciæ patria Democriti, Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης φιλόσοφος, Suid.

86 Ἐξ Ἐφέσου.] Ἔφεσος, ἡ πόλις τῆς Ἰωνίας.

* Ἔοικε πενθεῖν.] Grævius ex Manuſcripto legit πενθῶν, quod dicit ἑλληνικώτερον. ſed utrumque amat Lucianus, ut paulo ante ἄπρατος ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, οὗτος ἡμῖν μένειν, quemadmodum nobis obſervavit J. Jenſius.

87 Δοκέει, ὑμέων, ὑμέες.] Thrax Philoſophus utitur Ionica dialecto, licet longe diſtent Thracia & Ionica, illa cis Ægeum mare, hæc trans.

τὰ

τὰ πρήγματα ὑμέων, καὶ αὐτοὶ ὑμέες. Α. Πῶς λέγεις; καταγελᾷς ἡμῶν ἁπάντων, καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πράγματα; Δη. [88] Ὧδε ἔχει, σπουδαῖον γὰρ ἐν αὐτέοισιν οὐδὲν, κενὰ δὲ τὰ πάντα καὶ ἀτόμων φορὴ, καὶ * ἀπειρίη. Αγ. Οὐμὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ κενὸς ὡς ἀληθῶς καὶ ἄπειρος. ὢ τῆς ὕβρεως, οὐ παύσῃ γελῶν;

11. Σὺ δὲ τί κλάεις, ὦ βέλτιστε; πολὺ γὰρ οἶμαι κάλλιον σοὶ προσλαλεῖν. Ἡράκλειτ. Ἡγέομαι γὰρ, ὦ ξένε, τὰ ἀνθρώπινα πρήγματα [89] οἰζυρὰ, καὶ δακρυώδεα, καὶ οὐδὲν [90] αὐτέων ὅτι μὴ [91] ἐπικήριον. [92] τῷ δὴ οἰκτείρω τε σφέας καὶ ὀδύρομαι. τὰ μὲν παρεόντα οὐ δοκέω μεγάλα. τὰ δ' ὑστέρῳ ἐσόμενα πάμπαν ἀνιηρά. λέγω δὲ τὰς ἐκπυρώσιας, καὶ τὴν τοῦ ὅλου συμφορήν. τωῦτ' ὀδύρομαι, καὶ ὅτι ἔμπεδον οὐδὲν, [93] ἀλλάκως εἰς [94] κυκεῶνα πάντα [95] συνειλέονται, καὶ ἔστι τωυτὸ τέρψις, ἀτερψίη. γνῶ-

88 Ὧδε ἔχει.] Pro οὕτως ἔχει, in eodem ſignificatu habes ὧδε, infra n. 142. alias autem ſignificat *hic, huc*, &c.

* Ἀπειρίη.] Ionice pro ἀπειρία, haud male Bolerus reddidit *infinitum quiddam*: eandem vocem & in eodem ſenſu habet Cicero in lib. I. de Finib. *infinitio ipſa, quam* ἀπειρίαν *vocant, tota ab illo eſt*, i. e. *Democrito*; deducitur ab ἄπειρος ἀπειρία, ut à φίλος φιλία. Ἄπειρος autem ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ πεῖρας vel πεῖραν, idem ac πέρας, *finis*: παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, Etymol. Reperitur etiam ἄπειρος pro ἀμαθὴς, ὁ μὴ ἔχων πεῖραν; atque inde ἀπειρία pro ἀμαθία, quod nec ignoravit ὁ Ἀγοράζων, qui audita voce ἀπειρία, ſtatim ſubjungit, ἀλλὰ σὺ κενὸς καὶ ἄπειρος.

89 Οἰζυρά.] Οἰζυρὸς, ἐπίπονος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, χαλεπὸς, ἀτυχής. οἲ γάρ ἐστιν ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν ἢ θρηνητικόν· καὶ ἐκ τούτου γίνεται οἰζῶ, οἰζύα, οἰζυρός, ut ab αἲ αἰάζω, ab οἴμοι, οἰμάζω, &c.

90 Αὐτέων; σφέας, &c.] Ἰωνίζει καὶ Ἡράκλειτος ἄρα ἐκ τῆς Ἰωνίας. Vide ſupra n. 86.

91 Ἐπικήριον.] παρὰ τὸ κὴρ, κηρὸς, *fatum*.

92 Τῷ δή.] Pro ἐπὶ τῷ δὴ, *propter hoc igitur*, ἔλλειψις Ἀττική.

93 Ἀλλάκως.] Ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ πῶς. Ἰωνικῶς.

94 Κυκεῶνα.] κυκεὼν proprie ἐξ οἴνου, καὶ μέλιτος, καὶ ὕδατος, καὶ ἀλφίτων ἀναμεμιγμένων πόμα, Heſych. generaliter vero *quarumvis rerum confuſio*. à κυκάω, ſive κυκέω, *miſceo*.

95 Πάντα συνειλέονται.] Non ſemper neutra pluralia gaudent verbo ſingulari.

σις,

σις, ἀγνωσίη· μέγα, μικρὸν, ἄνω κάτω περιχορεύοντα, καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδιῇ. Α. Τί γὰρ ὁ αἰών ἐστι; Η. Παῖς παίζων, [96] πεσσεύων, [97] διαφερόμενος. Α. Τί δαὶ οἱ ἄνθρωποι; Η. Θεοὶ θνητοί. Α. Τί δαὶ οἱ θεοί; Ερ. Ἄνθρωποι ἀθάνατοι. Αγ. Αἰνίγματα λέγεις, ὦ οὗτος, ἢ [98] γρίφους συντιθεῖς; ἀτεχνῶς γὰρ ὥσπερ ὁ [99] Λοξίας οὐδὲν ἀποσαφεῖς. Η. Οὐδὲν γάρ μοι μέλει ὑμέων. Αγ. Τοιγαροῦν οὐδὲ ὠνήσεταί σε τὶς εὖ φρονῶν. Η. Ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν [100] ἡβηδὸν οἰμώζειν, τοῖσιν ὠνεομένοισι, καὶ τοῖσιν οὐκ ὠνεομένοισιν. Α. Τοῦτο τὸ κακὸν οὐ πόῤῥω μελαγχολίας ἐστὶν, οὐδ᾽ ἕτερον ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι. Ερ. Ἄπρατοι καὶ οὗτοι μένουσιν.

12. Ζ. Ἄλλον ἀποκήρυττε. Ερ. Βούλει τὸν Ἀθηναῖον ἐκεῖνον τὸν [1] στωμύλον; Ζ. Πάνυ μὲν οὖν. Ε. Δεῦρ᾽ ἐλθὲ σύ. βίον ἀγαθὸν, καὶ συνετὸν ἀποκηρύττομεν, τίς ὠνεῖται τὸν ἱερώτατον; Α. Εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις; Σωκράτ. Παιδεραστής εἰμι, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά. Α. [2] Πῶς οὖν

96 Πεσσεύων.] Παίζων τοῖς πεσσοῖς, i. e. *ludens talis vel calculis.*

97 Διαφερόμενος.] Μαχόμενος, Heſych. ἐρίζων, φιλονικῶν, Suid.

98 Γρίφους.] Γρῖφος τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος, καὶ συμπεπλεγμένος λόγος, ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον, Suid. *rete* proprie, at μεταφορικῶς, *ſermo implicitus*, ſive αἰνιγματώδης, quaſi *reti*, *quî* implicat audientem.

99 Λοξίας.] Ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἰαν. τουτέστι τὴν φωνὴν, Ἐτυμ. i. e. *quia obſcuram habet vocem.* In vaticiniis ſcilicet, ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ.

100 Ἡβηδό.] *A pueris* Interpres, an recte ipſe videat. Ὁ Ἐτυμολογιστὴς, & poſt eum Suidas, reddit ἀθρόον, i. e. *confertim, ſine diſcrimine, juvenum* ſcilicet *more* : eſt enim ab, ἥβη, *juventus.*

* Ἄπρατοι.] Habes ante inter n. 84, & 85.

1 Στωμύλον.] i. e. τὸν λάλον. πιθανολόγον, εὐτράπελον τῷ λόγῳ.

2 Πῶς οὖν.] Recte Interpres *Quî ergo te emam? etenim opus habeo Pædagogo, cum mihi ſit puer egregius*, mallem tamen dixiſſet *pulcher*, aut *formoſus*, quam *egregius*; metuit filio *pulchro*, à *Pæderaſta* Pædagogo. ſuſpicor mendam eſſe pro πῶς οὐκ; *quidni?* πῶς οὐκ ἐγὼ πρίωμαί σε, &c. *quidni te emam?*

ἐγὼ

ἐγὼ πείσομαί σε; παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι. Σω. Τίς δ' ἂν ἐπιτηδειότερος ἐμοῦ γένοιτο συνεῖναι καλῷ; καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει, κἂν ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιόν μοι [3] κατακέωνται, ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν. Α. Ἄπιστα λέγεις τὸ παιδεραστὴν ὄντα, μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα ὑπ' ἐξουσίας ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον. Σ. Καὶ μὴν [4] ὀμνύω γέ σοι τὴν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτ' ἔχειν. Α. Ἡράκλεις τῆς ἀτοπίας τῶν θεῶν. Σω. Τί σὺ λέγεις; οὐ δοκεῖ σοι ὁ κύων εἶναι θεός; οὐχ ὁρᾷς τὸν Ἄνουβιν ἐν Αἰγύπτῳ, ὅσος, καὶ τὸν ἐν οὐρανῷ [5] Σείριον, καὶ τὸν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον; Α. Εὖ λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρτανον.

13. Ἀλλὰ τίνα βιοῖς τὸν τρόπον; Σω. Οἰκῶ μὲν ἐμαυτῷ τινα πόλιν ἀναπλάσας, χρῶμαι δὲ πολιτείᾳ ξένῃ, καὶ νόμους νομίζω τοὺς ἐμούς. Α. Ἓν ἐβουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογμάτων. Σω. Ἄκουε δὴ τὸ μέγιστον ὃ περὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ. δοκεῖ μηδεμίαν αὐτῶν μηδενὸς εἶναι μόνου, παντὶ δὲ μετεῖναι τῷ βουλομένῳ τοῦ [6] γάμου. Α. Τί τοῦτο φής; ἀνῃρῆσθαι τοὺς περὶ μοιχείας νόμους; Σω. Νὴ Δία, καὶ ἁπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μικρολο-

3 Κατακέωνται.] Præſ. Subj. à κατακέωμαι, pro quo vulgo κατάκειμαι.

4 Ὀμνύω τὸν κύνα.] Sine præpoſit. ſic apud Ariſtoph. ἐν Ὄρνισι, legas, ὄμνυε θεὸν, ὄμνυε ὄρνιθας, ὄμνυσι χῆνα. & Νεφελ. act. 1. ſc. 3. ὀμοῦμαι τοὺς θεούς· ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; dicitur & cum Dat. τῷ ὀμνύετε; *per quem juratis?* ibid.

5 Σείριον.] Σείριος ὁ ἀστρῷος κύων, Suidas. Nugatur de hujus vocis origine ὁ Ἐτυμολογιστής, quem non ſemper libet ſequi.

6 Τοῦ γάμου.] i. e. γυναικὸς γεγαμηκυίας, *nuptæ mulieris.* Ut apud Plutarchum dicitur γάμον Τατίας ἔλαβε, *Tatias accepit nuptias;* i. e. *uxorem.*

γίαν. Α. Τί δὲ περὶ τῶν [7] ἐν ὥρᾳ παίδων σοι δοκεῖ; Σω. Καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἆθλον φιλῆσαι, λαμπρόν τι καὶ [8] νεανικὸν ἐργασαμένοις. Α. Βαβαὶ [9] τῆς φιλοδωρίας. τῆς δὲ σοφίας, τί σοι τὸ κεφάλαιον; Σ. Αἱ ἰδέαι, καὶ τὰ τῶν ὄντων παραδείγματα. ὁπόσα γὰρ δὴ ὁρᾷς, τὴν γῆν, τὰ ἐπὶ γῆς, τὸν οὐρανὸν, τὴν θάλατταν, ἁπάντων τούτων εἰκόνες ἀφανεῖς ἑστᾶσιν ἔξω τῶν ὅλων. Α. Ποῦ δὲ ἑστᾶσιν; Σ. Οὐδαμοῦ. εἰ γάρ που εἶεν, οὐκ ἂν εἶεν. Α. Οὐχ ὁρῶ ταῦθ' ἅπερ λέγεις τὰ παραδείγματα. Σ. Εἰκότως· τυφλὸς γὰρ εἶ τῆς ψυχῆς τὸν ὀφθαλμόν, ἐγὼ δὲ πάντων ὁρῶ εἰκόνας, καὶ σὲ ἀφανῆ, κἀμὲ ἄλλον, καὶ ὅλως διπλᾶ πάντα.

14. Αγ. Τοιγαροῦν ὠνητέος εἶ, σοφὸς, καὶ ὀξυδερκής τις ὤν. Φήρ' ἴδω, τί καὶ [10] πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ σύ; Ε. Δὸς δύο τάλαντα. Α. Ὠνησάμην ὅσου φής. Τἀργύριον μέντοι [11] ἐς αὖθις καταβαλῶ. Ε. Τί οὖν σοι τοὔνομα; Α. [12] Δίων Συῤῥακούσιος. Ε. Ἄγε λαβὼν ἀγαθῇ τύχῃ τὸν

7 Ἐν ὥρᾳ.] Ad verbum *in hora*, i. e. *in ætatis flore*. Vide plura de hac voce, & ejus proſapia, Dialog. 19. n. 60.

8 Νεανικόν.] A νεανίας, *juvenis*, quale *juvenes* in ætatis robore facere ſolent.

9 Τῆς φιλοδωρίας.] Proprie donandi amor: ſignificat etiam & munus ex amore profectum. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεὰ, Suid. luſum ex hoc vocabulo facit Lucian. quia φίλημα erat δωρεά.

10 Τί καὶ πράξεις με, &c.] Recte redditur ab Interprete, *quid à me exiges?* Nam πράττω aliquando idem ac αἰτῶ, & duplicem regit Accuſat. ut verba rogandi apud Latinos; quod & πράττομαι. μισθὸν ὅντινα ἂν πράττῃ με, ὀμοῦμαι καταθήσειν τοῖς θεοῖς, Ariſtoph. Νεφελ. act. 1. ſc. 3. Vide etiam in N. T. Luc. 19. 23.

11 Ἐς αὖθις καταβαλῶ.] Id ſcilicet initio auctionis concedebatur, εἴ τις οὐκ ἔχει τὸ παραυτίκα τἀργύριον καταβαλέσθαι, &c.

12 Συῤῥακούσιος.] i. e. *è Syracuſis* urbe Siciliæ. Ubi vixit *Dion* Platonis auditor & diſcipulus, cujus ſuaſu dedit Philolao Pythagoreo pro tribus libris centum minas, ut tradit Jamblicus in vita Pythagoræ.

ἐπι-

Ἐπικούρειον σε ἤδη καλῶ. τίς ὠνεῖται τοῦτον; ἔστι μὲν τοῦ γελῶντος ἐκείνου μαθητὴς, καὶ τοῦ μεθύοντος, οὓς μικρῷ πρόσθεν ἀπεκηρύττομεν. ἓν δὲ πλέον οἶδεν αὐτῶν. παρ' ὅσον ἀσεβέστερος τυγχάνει. τὰ δ' ἄλλα, ἡδὺς, καὶ [13] λιχνείᾳ φίλος. Α. Τίς ἡ τιμή; Ε. Δύο μναῖ. Α. Λάμβανε. [14] τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἴδω, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων; Ε. [15] Τὰ γλυκέα σιτεῖται καὶ μελιτώδη. καὶ μάλιστα τὰς ἰσχάδας. Α. Χαλεπὸν μὲν οὐδέν. ὠνήσομαι γὰρ αὐτῷ [17] παλάθας τῶν [18] Καρικῶν. Ζ. Ἄλλον κάλει. τὸν [19] ἐν χρῷ κουρίαν ἐκεῖνον τὸν σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς. Ε. Εὖ λέγεις. ἐοίκασι δ' οὖν πολύ τι πλῆθος αὐτὸν περιμένειν [20] τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηντηκότων. αὐτὴν τὴν ἀρετὴν πωλῶ. τὸν βίον τὸν τελειότατον. τίς πάντα μόνος εἰδέναι θέλει; Α. Πῶς τοῦτο φῄς; Ε. Ὅτι μόνος οὗτος σοφός. Μόνος καλὸς, μόνος δίκαιος, ἀνδρεῖος, βασιλεὺς, ῥήτωρ, πλούσιος, νομοθέτης, καὶ τἆλλα ὁπόσα ἐστίν.

13 Λιχνείᾳ.] Heſychius ſcribit monophthongo λιχνία, & interpretatur λιμβεία, ἀπληστία.

14 Τὸ δεῖνα.] *Quoddam, aliquid,* quaſi tunc temporis non occurrebat quid, ſtatim autem dicit.

15 Τὰ γλυκέα σιτεῖται.] Σιτέομαι cum Accuſat. ut apud Latinos *paſcor. Paſcuntur* vero *ſylvas,* & *ſumma* Lyæi, Virg. Georg. 3. v. 314.

16 Ἰσχάδας.] Τὰ λεπτυνθέντα σῦκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι, παρὰ τῷ ἰσχνάω, ῶ, idem ac ξηραίνω, quaſi eſſet ἰσχνάδας.

17 Παλάθας.] Παλάθαι, μάζαι σύκων, i. e. *ficuum maſſæ,* Suid. Etymologiam autem ex Heſychio habes, παλάθη ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις.

18 Τῶν Καρικῶν.] i. e. ἰσχάδων ἐκ τῆς Καρίας, quo nomine πάντα τραγήματα ἐκάλουν, Suid.

19 Ἐν χρῷ κουρίαν.] i. e. εἰς χρῶτα κεκαρμένον, *ad cutem raſum.* ἐν Ἐτυμ. μεγ. ὑφ' ἓν εἴρηται in Nominat. ἐγχρωκουρίας, & exponitur πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένος. Scribitur autem & ἐν χρῷ ab Attico N. χρὼς. G. χρώς, D. χρῷ, & ἐν χρῷ, ſine ι ſubſcript. per apocop. pro ἐν χρωτί. κουρίας vero eſt à κείρω, præt. med. κέκορα, à quo κουρὰ *tonſura,* & κουρίας *tonſus.*

20 Τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηντηκότων.] *qui ſibi invicem occurrerunt emendi cauſſa,* ἡ ἀγορὰ aliquando idem aç τὸ ἀγοραζόμενον πρᾶγμα αὐτὸν περιμένειν, i. e. *circa eum manere*; ut ſolent emptores circa bonas merces.

Αγ. Οὐκοῦν, ὦ 'γαθὲ, καὶ μάγειρος μόνος, καὶ νὴ Δία γε [21] σκυτοδέψης, καὶ τέκτων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ε. Ἔοικεν.

15. Α. Ἐλθὲ, ὦ 'γαθὲ, καὶ λέγε πρὸς τὸν ὠνητὴν ἐμὲ ποῖός τις εἶ, καὶ πρῶτον εἰ οὐκ ἄχθῃ πιπρασκόμενος καὶ δοῦλος ὤν. Χρύσιππος. Οὐδαμῶς. οὐ γὰρ [22] ἐφ' ἡμῖν ταῦτά ἐστιν, ὅσα δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν. Α. Οὐ μανθάνω [23] ἧ λέγεις. Χρ. Τί φὴς; οὐ μανθάνεις ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μέν ἐστι προηγμένα, τὰ δ' ἔμπαλιν [24] ἀποπροηγμένα; Αγ. Οὐδὲ νῦν μανθάνω. Χρ. Εἰκότως. οὐ γὰρ εἶ συνήθης τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν, οὐδὲ καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ὁ δὲ σπουδαῖος ὁ τὴν λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθὼν, οὐ μόνον ταῦτ' οἶδεν, ἀλλὰ καὶ [25] σύμβαμα, καὶ * παρασύμβαμα, [26] ὁποίων καὶ ὁπόσων ἀλλήλων διαφέρει. Αγ. Πρὸς τῆς φιλοσοφίας, μὴ φθονήσῃς κἂν τοῦτο εἰπεῖν, ὅ, τι σύμβαμα, καὶ τί παρασύμβαμα. Καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῶν ὀνομάτων.

21 Σκυτοδέψης.] Δερματομαλάκτης, Heſych.

22 Ἐφ' ἡμῖν.] Satis intelligit, quid hic alludit Lucianus, qui legit Epicteti Enchiridion.

23 Ἧ.] Articulus eſt Dativi caſus, & reſpicit αἰτία, aut aliquid tale. Adverbialiter autem hic ſumitur, & exponas *quo* vel *quorſum* : οὐ μανθάνω ᾗ λέγεις, ſub. ταῦτα, *non intelligo quorſum hæc dicis* : habes eandem particulam Dial. 6. n. 5. nonnulli autem in hoc loco pro ᾗ legunt ὅτι καί.

24 Ἀποπροηγμένα.] Ἀπὸ in compoſitione nonnunquam negare prius notavimus, Dial. 18. n. 28. & Dial. 19. n. 22. Cicero προηγμένα vertit *producta*, quæ aliis in eligendo præferuntur, ἀπροηγμένα *rejecta*, quæ nulla æſtimatione digna ſunt. Grævius.

25 Σύμβαμα.] Verbale à βαίνω, βῆμι, ſive ut Etymol. vocat βίβημι, πορεύομαι, *eo, vado* : recte opinor reddidit Interpres in hoc loco *accidens*, propter ea quæ ſequuntur ; licet apud Grammaticos & Stoicos aliam habere ſignificationem notaverit nobis Suidas.

26 Ὁποίων κ. ὁπόσων.] Magis probo alteram lectionem, quam è quodam apud Anglos, ut ait, codice obſervavit nobis Bourdelotius, (viz.) ὁποῖα καὶ ὁπόσα.

Χρ. Ἀλλ'

Χρ. Ἀλλ' οὐδεὶς φθόνος. ἢν γάρ τις χωλὸς ὤν, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ προσπταίσας λίθῳ, τραῦμα ἐξ ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοιοῦτος εἶχε μὲν δήπου σύμβαμα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ παρασύμβαμα προσέλαβεν.

16. Αγ. Ὢ τῆς ἀγχινοίας. τί δ' ἄλλο μάλιστα φῂς εἰδέναι; Χρ. Τῶν λόγων [27] πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσομιλοῦντας, καὶ [28] ἀποφράττω, καὶ σιωπᾶν ποιῶ, φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθείς. ὄνομα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ ὁ ἀοίδιμος συλλογισμός. Αγ. Ἡράκλεις, [29] ἄμαχόν τινα καὶ βίαιον λέγεις. Χρυ. Σκόπει γοῦν. ἔστι σοι παιδίον; Αγ. Τί μήν; Χρ. Τοῦτο ἢν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ πλησίον τοῦ ποταμοῦ πλαζόμενον εὑρών, κᾆτά σοι ἀποδώσειν ὑπισχνεῖται αὐτό, ἢν εἴπῃς τἀληθὲς ὅ, τι δέδοκται περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν [30] ἐγνωκέναι; Αγ. Δυσαπόκριτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον εἰπὼν ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ πρὸς Διὸς ἀποκρινάμενος ἀνάσωσαί μοι τὸ παιδίον, [31] μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ καταπιών.

17. Χρ. Θάρρει, καὶ ἄλλα γάρ σε διδάξομαι θαυμασιώτερα. Αγ. Τὰ ποῖα; Χρ. [32] Τὸν θερί-

27 Πλεκτάνας.] propriè *retia* à πλέκω, *plico*. Hic autem argumentandi modos, quibus incautus auditor tanquam piſcis reti implicatur.

28 Ἀποφράττω.] Auget hic ἀπὸ, ut prius animadverſum, n. 70. & alibi.

29 Ἄμαχόν.] ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον, Heſych. non *qui non pugnat*, ſed *contra quem non eſt pugnandum.*

30 Ἐγνωκέναι.] Recte decreviſſe, ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς. Lucian. in Prometh. 31.

31 Μὴ φθάσῃ καταπιών.] Ἐναλλαγὴ haud infrequens pro μὴ φθάσας καταπίῃ, i. e. *ne dum ego hæreo, & dubito quid reſponderem, ille præoccupans devoret puerulum.* Vide infra n. 49.

32 Τὸν θερίζοντα, &c.] Multas habuit Chryſippus argumenti formulas, quas commemorat Diogen. Laert. in vita Zenonis. Lucianus tantum quatuor meminit.

ζοντα.

ζοντα, καὶ τὸν κυριεύοντα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν Ἠλέκτραν καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον. Αγ. Τίνα τοῦτον τὸν ἐγκεκαλυμμένον, ἢ τίνα τὴν Ἠλέκτραν λέγεις; Χρ. Ἠλέκτραν μὲν ἐκείνην τὴν πάνυ, τὴν Ἀγαμέμνονος, ἣ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε ἅμα, καὶ οὐκ οἶδε. παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος, οἶδε μὲν Ὀρέστην, ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅτι δὲ οὗτος Ὀρέστης ἀγνοεῖ. τὸν δ᾽ αὖ ἐγκεκαλυμμένον, καὶ πάνυ θαυμαστὸν ἀκούσῃ λόγον. Ἀπόκριναι γάρ μοι, τὸν πατέρα οἶδας τὸν σεαυτοῦ; Αγ. Ναί. Χρ. Τί οὖν, ἤν σοι παραστήσας τινὰ ἐγκεκαλυμμένον ἔρωμαι, τοῦτον οἶδας; τί φήσεις; Αγ. Δηλαδὴ ἀγνοεῖν. Χρ. Ἀλλὰ μὴν αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ πατὴρ ὁ σὸς, ὥστε εἰ τοῦτον ἀγνοεῖς, δῆλος εἶ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἀγνοῶν. Αγ. Οὐ μὲν οὖν. ἀλλ᾽ ἀποκαλύψας αὐτὸν, εἴσομαι τὴν ἀλήθειαν.

18. Ὅμως δ᾽ οὖν τί σοι τῆς σοφίας τὸ τέλος; ἢ τί πράξεις πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἀφικόμενος; Χρ. Περὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν [33] καταγενήσομαι, λέγω δὲ πλοῦτον, ὑγείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρότερον δὲ ἀνάγκη πολλὰ προπονῆσαι, λεπτογράφοις βιβλίοις παραθήγοντα τὴν ὄψιν, καὶ σχόλια συναγείροντα, καὶ [34] σολοικισμῶν ἐμπιπλάμενον,

33 Καταγενήσομαι.] Κατὰ adauget ſignificationem verbi addendo continuationem. γίνομαι *ſum*, καταγίνομαι, *diu ſum, habito, verſor.*

34 Σολοικισμῶν.] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *Stribligo*. At Gellius de hac voce dubitat, cap. 5. lib. 20. & pro ea monet potius dicendum *Solœcum*; improbat plane Ἐτυμ. δεῖ λέγειν Σολοικιζόμενον κ. Βαρβαριζόμενον. Σολοικισμὸς δὲ κ. Βαρβαρισμὸς οὐ δεῖ λέγειν, & tamen ipſe Gellius uſus eſt, lib. 1. c. 7. & H. Steph. nobis obſervavit præter Autorem noſtrum in locis aliis, Plutarchum etiam non ſemel tantum uſurpaſſe. Deducitur autem vox à Σόλοικοι, qui cum Attici eſſent, & habitarent Solis Ciliciæ urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν, καὶ ἐξηγροικίσθησαν διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμόν. ut Euſtath. loquitur in Dion. de orbis ſitu, i. e. *amiſerunt ſermonem*

vere

μενον, καὶ ἀτόπων ῥημάτων. Καὶ τὸ κεφάλαιον, οὐ θέμις γένεσθαι σοφὸν, [35] ἢν μὴ τρεῖς ἐφεξῆς, [36] τοῦ Ἐλλεβόρου πίῃς. Αγ. Γενναῖά σου ταῦτα, καὶ δεινῶς ἀνδρικά. τὸ δὲ [37] γνίφωνα εἶναι, καὶ τοκογλύφον, καὶ γὰρ τάδε ὁρῶ σοι προσόντα, τί φῶμεν ἀνδρὸς ἤδη πεπωκότος [38] τὸν ἐλλέβορον, καὶ τελείου πρὸς ἀρετήν; Χρ. Ναί. μόνῳ οὖν τὸ δανείζειν πρέποι ἂν τῷ σοφῷ. ἐπεὶ γὰρ ἴδιον αὐτῷ συλλογίζεσθαι, τὸ δανείζειν δὲ καὶ λογίζεσθαι τοὺς τόκους πλησίον εἶναι δοκεῖ τοῦ συλλογίζεσθαι, μόνου ἂν εἴη τοῦ σπουδαίου καθάπερ ἐκεῖνο καὶ τοῦτο· καὶ οὐ μόνον γε ἁπλῶς ὥσπερ οἱ ἄλλοι τοὺς τόκους, ἀλλὰ καὶ [39] τούτων ἑτέρους τόκους λαμβάνειν. ἢ γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῶν τόκων οἱ μέν εἰσι πρῶτοί τινες, οἱ δὲ δεύτεροι, καθάπερ αὐτῶν ἐκείνων ἀπόγονοι. ὁρᾷς δὲ δῆτα καὶ τὸν συλλογισμὸν, ὁποῖά φησιν, εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, καὶ τὸν δεύτερον, ἀλλὰ μὲν καὶ τὸν πρῶτον λήψεται, ἄρα καὶ τὸν δεύτερον.

19. Αγ. Οὐκοῦν καὶ [40] μισθῶν πέρι τὰ αὐτὰ φῶμεν, οὓς σὺ λαμβάνεις ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, καὶ δῆλον ὅτι μόνος ὁ σπουδαῖος μισθὸν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ λήψεται; Χρ. Μανθάνεις. οὐ γὰρ ἐμαυτοῦ

vere Atticum propter ſolis commorationem. Ἐτυμ. μεγ. dicit Σολοικίζειν περὶ σύνταξιν ἁμαρτάνειν. Βαρβαρίζειν περὶ λέξιν· atque hinc Suidas, Σολοικισμός ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος; ſed Autores negligunt hanc differentiam, & generaliter appellant Solœciſmum quicquid in ſermone perperam ſit.

35 Ἢν μὴ τρεῖς.] Suſpicor legi debere τρίς; quod innuit etiam Bourdelotius in notis ſuis.

36 Τοῦ ἐλλεβόρου πίῃς.] Quando pars alicujus rei ſignificatur, ſubit Genitivus Accuſativi locum, qui reſpiciat τί, aut ἐκ; infra autem dicitur πεπωκότος τὸν ἐλλέβορον, n. 38.

37 Γνίφωνα.] Γνίφων eſt nomen cujuſdam δανειστοῦ, Διαλ. κ. hic autem ſumitur κοινῶς pro δανειστήν.

38 Τὸν ἐλλέβορον.] Prius dixit τοῦ ἐλλεβόρου, n. 36.

39 Ἀλλὰ καὶ τούτων.] Τουτέστι τόκων.

40 Μισθῶν πέρι.] Ἀντὶ τοῦ περὶ μισθῶν. ἀναστροφή.

εἵνεκα λαμβάνω, τὸ δὲ διδόντος αὐτοῦ χάριν. ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὁ μέν τις ἐκχύτης, ὁ δὲ περιεκτικὸς, ἐμαυτὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι περιεκτικὸν, τὸν δὲ μαθητὴν ἐκχύτην. Αγ. Καὶ μὴν τοὐναντίον ἔφης, τὸν νέον μὲν εἶναι περιεκτικὸν, σὲ δὲ τὸν μόνον πλούσιον ἐκχύτην. Χρ. Σκώπτεις, ὦ οὗτος. ἀλλ' ὅρα μή σε ἀποτοξεύσω [41] ἀναποδείκτῳ συλλογισμῷ. Αγ. Καὶ τί δεινὸν ἀπὸ τοῦ βέλους; Χρ. Ἀπορία, καὶ σιωπὴ, καὶ διαστραφῆναι τὴν διάνοιαν· ὃ δὲ μέγιστον, ἢν ἐθέλω, τάχιστά σε ἀποδείξω λίθον. Αγ. Πῶς λίθον; οὐ γὰρ Περσεὺς, ὦ βέλτιστε, εἶναί μοι δοκεῖς. Χρ. [42] Ὧδέ πως. ὁ λίθος σῶμά ἐστι; Αγ. Ναί. Χρ. Τί δὲ, τὸ ζῶον οὐ σῶμα; Αγ. Ναί. Χρ. Σὺ δὲ ζῶον. Α. Ἔοικα γοῦν. Χρ. Λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὤν. Αγ. Μηδαμῶς. ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς τοῦ Διὸς, καὶ [43] ἐξ ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον. Χρ. Οὐ χαλεπὸν, ἀλλ' ἔμπαλιν ἴσθι ἄνθρωπος. εἰπὲ γάρ μοι, πᾶν σῶμα ζῶον; Αγ. Οὔ. Χρ. Τί δὲ, λίθος ζῶον; Αγ. Οὔ. Χρ. Σὺ δὲ σῶμα εἶ; Αγ. Ναί. Χρ. Σῶμα δὲ ὢν, ζῶον εἶ; Αγ. Ναί. Χρ. Οὐκ ἄρα λίθος εἶ, ζῶόν γε ὤν.

20. Αγ. Εὖγε ἐποίησας, ὡς ἤδη μου τὰ σκέλη καθάπερ τῆς Νιόβης ἀπεψύχετο καὶ [44] πάγια ἦν. ἀλλὰ ὠνήσομαί γε σέ, πόσον ὑπὲρ αὐτοῦ καταβαλῶ; Ἑρ. Μνᾶς δώδεκα. Αγ. Λάμβανε. Ἑρ. Μόνος δ' αὐ-

41 Ἀναποδείκτῳ.] Non ab ἀνὰ, ſed ab α privandi particulâ & ἀποδείκνυμι, ν interpoſito tantum ut impleatur hiatus, quod fit in ἀνόμοιος, & ſimilibus, *qui nihil docere aut demonſtrare poteſt*, ſed *qui implicat magis, inſerendo animo* ἀπορίαν, *& linguæ* σιωπήν. qualis ſupra vocatur πλεκτάνη, n. 27. vox autem ejuſdem ingenii eſt, ac ἄκριτος, n. 159.

42 Ὧδέ πως.] Ὧδε ſignificare idem ac οὕτως prius notavimus, n. 88. τὸ δὲ πως παρέλκει.

43 Ἐξ ὑπαρχῆς.] Ἢ ὑφ' ἕν, ut nonnullibi legitur ἐξυπαρχῆς, ὑπ' ἀρχῆς, *ab initio, denuo, de novo.*

44 Πάγια,] *Solida, fixa,* à πήγνυμι, *figo.*

δι' αὐτὸν [45] ἐώνηται; Ἀγ. Μὰ Δί', ἀλλ' οὗτοι πάντες, ὡς ὁρᾷς. Ἑρ. Πολλοί γε καὶ τοὺς ὤμους καρτεροὶ, καὶ [46] τοῦ θερίζοντος λόγου ἄξιοι. Ζ. Μὴ διάτριβε, ἄλλον κάλει. Ἑρ. Τὸν Περιπατητικόν σε φημὶ, τὸν καλὸν, τὸν πλούσιον. ἄγε δὴ, ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπιστάμενον; Ἀγ. Ποῖος δέ τις ἐστί; Ἑρ. Μέτριος, [47] ἐπιεικής, [48] ἁρμόδιος τῷ βίῳ, τὸ δὲ μέγιστον, διπλοῦς. Ἀγ. Πῶς λέγεις; Ἑρ. Ἄλλος μὲν ὁ ἔκτοσθεν φαινόμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἔντοσθεν εἶναι δοκεῖ, ὥστε, ἢν πρίῃ αὐτὸν, μέμνησο τὸν μὲν ἐσωτερικὸν, τὸν δὲ ἐξωτερικὸν καλεῖν. Ἀγ. Τί δὲ γινώσκει μάλιστα; Ἑρ. Τρία εἶναι τὰ ἀγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός. Ἀγ. Ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσου δέ ἐστιν; Ἑρ. Εἴκοσι μνῶν. Ἀγ. Πολὺ λέγεις. Ἑρ. Οὐκ, ὦ μακάριε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν [49] φθάνοις ὠνούμενος, ἔτι δὲ εἴσῃ αὐτίκα μάλα παρ' αὐτοῦ, πόσον μὲν ὁ κώνωψ βιοῖ τὸν χρόνον, ἐφ' ὅσον δὲ βάθος ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὁποία τις ἐστὶν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρέων. Ἀγ. Ἡράκλεις τῆς ἀκριβολογίας. Ἑρ. Τί δὲ εἰ ἀκούσαις ἄλλα πολλὰ τούτων ὀξυδερκέστερα, γονῆς τε πέρι, καὶ γενέσεως, καὶ τῆς ἐν ταῖς μήτραις [50] τῶν ἐμβρύων

45 Ἐώνηται.] 2 perſ. pr. paſſ. ab ὠνέομαι, ſolent enim Attici verbis incipientibus ab ω præponere ε in præt, ut notum pueris, paſſivæ vocis, ſed activæ ſignificationis, ut prius ſæpe notavimus, Dial. 18. n. 36, & 62.

46 Τοῦ θερίζοντος.] Vide n. 33.

47 Ἐπιεικὴς] Vide ſupra, n. 72.

48 Ἁρμόδιος.] Ab ἄρω, *apto*, fit ἅρμος, *compago*, *articulus*; atque hinc ἁρμόδιος, *qui congruit*, *ſicut inter ſe articuli.*

49 Οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος.] Reddidit interpres *non nimis cito emeris*; tanquam eſſet ἐναλλαγὴ, qualis n. 31. Felicius fortaſſe reddi poteſt, *non poſſis quin emas*: in eo enim ſenſu invenio apud Ariſtophan. Plut. act. 2. ſc. 4. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντε, quod ſic reddit Interpres, *cauſſam haud poſſitis dicere, quin faciatis hoc.*

50 Τῶν ἐμβρύων.] Ἔμβρυον, νεογέ-

βρύων πλαστικῆς; καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικόν, οὐδὲ [51] τεκταινόμενον, οὐδὲ [52] πλωΐζόμενον; Ἀγ. Πάνσεμνα φῂς, καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα. ὥστε ὠνοῦμαι αὐτὸν εἴκοσιν. Ἑρ. Εἶεν.

21. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλέλειπται; ὁ Σκεπτικὸς οὗτος, σὺ [53] ὁ Πυῤῥίας πρόσιθι, καὶ ἀποκηρύττου κατὰ τάχος. ἤδη μὲν ὑποῤῥέουσιν οἱ πολλοί, καὶ ἐν ὀλίγοις ἡ πρᾶσις ἔσται. ὅμως δέ, τίς καὶ τοῦτον ὠνεῖται; Ἀγ. Ἔγωγε. ἀλλ' οὖν πρῶτον εἰπέ μοι σύ, τί ἐπίστασαι; Φιλόσ. Οὐδέν. Ἀγ. Πῶς τοῦτ' ἔφησθα; Φι. Ὅτι οὐδὲν ὅλως εἶναι μοι δοκεῖ. Ἀγ. Οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινές; Φι. Οὐδὲ τοῦτο οἶδα. Ἀγ. Οὐδ' ὅτι σὺ τίς ὢν τυγχάνεις; Φι. Πολὺ μᾶλλον ἔτι τοῦτ' ἀγνοῶ. Ἀγ. Ὢ τῆς ἀπορίας. Τί δαί σοι τὰ στάθμια ταυτὶ βούλεται; Φι. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸ ἴσον [54] ἀπευθύνω. καὶ ἐπειδὰν ἀκριβῶς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ ἀγνοῶ τὸ ἀληθέστερον. Ἀγ. Τῶν ἄλλων δέ, τί ἂν πράττοις ἐμμελῶς; Φι. Τὰ πάν-

νὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὄν. Heſych. ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστι αὐξάνεσθαι.

51 Τεκταινόμενον.] Idem ac τεκταίνοντα, *fabricantem*, *fabrum*.

52 Πλωΐζόμενον.] Πλωΐζω, πλέω καὶ πλώζω, ὁμοίως, i. e. *omnia ejuſdem ſignificationis*, Suid. Ετυμ. *ſic derivat.* ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω, πλόος. ἐξ οὗ πλοΐζω, καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς τὸ ω πλωΐζω, & ejuſdem ſignificationis πλοΐζομαι.

53 Ὁ Πυῤῥίας.] Nomen Sceptici Philoſophi, quem Diogen. Laert. vocat Πύῤῥων, qui fertur ab Agellio, lib. 11. c. 5. his ſolere uſum fuiſſe verbis, οὐ μᾶλλον οὕτως ἔχει τόδε, ἢ ἐκείνως, ἢ οὐδετέρως, ab hoc magiſtro ejus ſectæ Philoſophi vocabantur *Pyrrhonii*, Gr. Πυῤῥώνειοι, qui & ἐφεκτικοὶ & ἀπορητικοὶ dicuntur, ut idem Autor tradit.

54 Ἀπευθύνω.] *Dirigo*, vel ut interpres *redigo*, proprie *pœnis*. Vox enim judicialis eſt, & è foro deſumpta, fluxit ab εὐθὺς, *rectus*, & ἀπὸ præpoſit. quæ adauget ſignificationem, ut ſupra notavimus, n. 70.

τα πλὴν [55] δραπέτην [56] μεταδιώκειν. Ἀγ. Τί δαί; τοῦτό σοι ἀδύνατον; Φι. Ὅτι, ὦ 'γαθὲ, οὐ καταλαμβάνω. Ἀγ. Εἰκότως. βραδὺς γὰρ καὶ [57] νωθής τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως; Φι. Ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μήτε ἀκούειν, μήτε ὁρᾷν. Ἀγ. [58] Οὐκοῦν καὶ κωφὸς ἅμα καὶ τυφλὸς εἶναι λέγεις. Φι. Καὶ [59] ἄκριτός γε προσέτι, καὶ ἀναίσθητος, καὶ ὅλως τοῦ σκώληκος οὐδὲν διαφέρων. Ἀγ. Ὠνητέος εἶ διὰ ταῦτα.

22. Πόσου τοῦτον ἄξιον χρὴ φάναι; Ἑρ. Μνᾶς Ἀττικῆς. Ἀγ. Λάμβανε. τί φῂς, ὦ οὗτος, ἐπριάμην σε; Φι. Ἄδηλον. Ἀγ. Μηδαμῶς. ἐώνημαι γὰρ, καὶ τἀργύριον κατέβαλον. Φι. [60] Ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι. Ἀγ. Καὶ μὴν ἀκολούθει μοι καθάπερ χρὴ ἐμὸν οἰκέτην. Φι. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῂς; Ἀγ. Ὁ κήρυξ, καὶ ἡ μνᾶ, καὶ οἱ παρόντες. Φι. Πάρεισι γὰρ ἡμῖν τινες; Ἀγ. Ἀλλ' ἔγωγέ σε ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μύλωνα, πείσω εἶναι

55 Δραπέτην.] Δραπέτης, φυγάς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, καὶ μετὰ τοῦ πέτω (σημαίνει τὸ ὀρέπταμαι) γέγονε δραπέτης. ὁ ἀποπτὰς, καὶ ἀποστὰς τῆς ὑπηρεσίας, Ἐτυμ. μεγ.

56 Μεταδιώκειν.] Μεταδιώκειν nihil aliud ſignificat, quam *inſequi*, quod noluit Scepticus Philoſophus, cujus dogma erat ſe nihil poſſe comprehendere: ideò neque ſervum transfugam. ex μετὰ *ad*, & διώκειν. Vide n. 74, & 80.

57 Νωθής.] Παρὰ τὸ νω στερητικὸν. καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω γίνεται νωθὴς, Ἐτυμ. μεγ.

58 Οὐκοῦν.] Οὐκ conjunctum cum οὖν circumflexo nuſquam negat. Vide Dial. 20. n. 73. aſt aliud & οὔκουν, *penacutum*.

59 Ἄκριτος καὶ ἀναίσθητος.] Paſſivæ originis, ſed quæ hic capi debent activè, *qui nec judicare, nec ſentire poteſt*; ut prius συλλογισμὸς ἀναπόδεικτος, qui non demonſtrare poteſt: ſic apud Latinos, cauſſa *vincibilis* eſt, quæ vincere poteſt, telum *penetrabile*, quod *penetrare* poteſt.

60 Ἐπέχω περὶ τούτου.] Ἐπέχω verbum è Philoſophorum Scholis deſumptum. Laert. de Platone, Ὁ Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται· τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει, i. e. *Plato de iis quæ comprehendebat pronunciat: falſa redarguit: de incertis dubitat.* Atque hinc eſt quod Philoſophi, οἱ περὶ πάντων ἐπέχοντες

δεσπότης κατὰ [61] τὸν χείρω λόγον. Φι. Ἐπέχω περὶ τούτου. Ἀγ. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη γε ἀπεφηνάμην. Ἑρ. Σὺ μὲν παῦσαι ἀντιτείνων, καὶ ἀκολούθει τῷ πριαμένῳ, ὑμᾶς δ᾽ ἐς αὔριον παρακαλοῦμεν, ἀποκηρύξειν γὰρ τοὺς [62] ἰδιώτας καὶ [63] βαναύσους, καὶ [64] ἀγοραίους βίους μέλλομεν.

τες vocantur ἐφεκτικοί. Vide ſuprà v. 53. ut ſermo autem ſit integer, ſupple γνώμην, i. e. *de hac re ſententiam* intra animum *teneo*.

61 Κατὰ τὸν χείρω λόγον.] Alludit ad Socratis κρείττονα, καὶ ἥττονα λόγον, quem deridet Ariſtophanes, Νεφελ. act. 1. ſc. 1. obſervatio eſt Bourdelotii; quam ineptam vocat Gronovius, dicitque emptorem planè alludere ad ea, quæ paulò ante vendendus dixerat, ſe ſcilicet ζυγοστατεῖν τοὺς λόγους, &c. lepidè denunciare ſe πείσειν εἶναι δεσπότην miſeriore argumentandi modo, per flagra nempe, χείρων δὲ, ὁ κατὰ τὴν χεῖρα ἥττων. qui inferior eſt manu, vel manibus.

62 Ἰδιώτας.] Ἰδιώτης, ἀγράμματος, Suidas ab ἴδιος, *proprius*, *ſuus*, qui ultra quod propria mens ſibi ſuggerit, nihil novit; opponitur Philoſopho, qui multum debet libris & præceptoribus, & ex alieno plus quam ſuo ſapit ingenio.

63 Βαναύσους.] Βάναυσος κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὰς βαύνους αὔειν. τουτέστι τὰς καμίνους καίειν, μεταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην, Ἐτυμ. μεγ.

64 Ἀγοραίους.] Ἀγοραῖος ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος, Suid. i. e. *Homo qui in foro verſatur*, emendi ſcilicet aut vendendi cauſſa.

DIALOG. I.

Menippi & Mercurii.

AT ubinam formoſi illi ſunt ac formoſæ, Mercuri? Ducito me docetóque, utpote [1] recens huc profectum hoſpitem. *M.* Haud mihi licet per otium, Menippe, quin tu iſtuc ipſo è loco dextrorsùm oculos deflecte. Illic & [2] Hyacinthus eſt, & [3] Narciſſus ille, & [4] Nireus, & [5] Achilles, & [6] Tyro, & Helena, & [7] Leda, breviter quicquid eſt veterum formarum. *M.* Equidem præter oſſa nihil video, [8] calvariáſque carnibus denudatas, inter quæ omnia nihil ſit omninò diſcriminis. *M.* Atqui hæc ſunt quæ Poëtæ cuncti mirantur ac celebrant, oſſa ſcilicet, quæ tu videris contemnere. *M.* At Helenam ſaltem mihi commonſtra: nam ipſe quidem haud queam dignoſcere. *M.* Hæc calvaria Helena eſt. *M.* Et hujus ſcilicet

1 *Recens.*] Id eſt recenter, nomen pro Adverbio. Virg. *Sole recens orto.*

2 *Hyacinthus.*] Puer fuit formoſiſſimus, ab Apolline adamatus, quem cum ille imprudens diſco necaſſet, in florem rubrum vertit, qui etiam vocatur *Hyacinthus.*

3 *Narciſſus.*] Cephiſi fluminis ex Lyriope Nympha filius fuit admodum formoſus, qui cum à multis nymphis amaretur, & omnes ſuperbe contemneret, tandem cum ſe in fonte conſpicatus eſſet, ſua ipſius forma captus contabuit, & in florem pupureum mutatus eſt.

4 *Nireus.*] Formoſiſſimum eſſe eorum, qui ad Trojam venerunt, tradit Hom. *β.*

5 *Achilles.*] Pelei & Thetidis nymphæ filius, robore & forma præter cæteros Græcos inſignis.

6 *Tyro.*] Pater fuit Didonis, ſecundum Juſtinum. *Vide potius quæ annotata ſunt ad Græcum textum.*

7 *Leda.*] Fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, & illa duo ova protulit, ex quorum uno nati ſunt Pollux & Helena, ex altero Caſtor & Clytemneſtra.

8 *Calvaria.*] Caput mortui carne nudatum.

oſſis

oſſis gratia mille naves ex univerſa Græcia acto [9] delectu ſunt impletæ, tot Græci ac barbari ceciderunt, tot urbes ſunt everſæ? *M.* Cæterùm, Menippe, non vidiſti mulierem hanc vivam, quod ſi feciſſes, forſan diceres tu quoque vitio dandum non eſſe pro tali muliere diu tolerare labores. [10] Alioqui ſi quis flores etiam areſactos marcidóſque contempletur, poſteaquam coloris decus abjecerint, deformes nimiùm videantur. At iidem, donec florent, colorémque obtinent, ſunt ſpecioſiſſimi. *M.* Proinde illud jam demiror, Mercuri, ſi Græci non intellexerunt, ſeſe pro re uſque adeò momentanea, quæque tam facilè emarceſceret, elaborare. *M.* Haud mihi vacat tecum philoſophari, quare delecto loco ubicumque velis proſterne temet ac recumbe. Mihi jam aliæ ſunt reducendæ umbræ.

9 *Delectu.*] Eſt magis idoneum ad rem agendam ſecernere, ſed deligere refertur vel ad noſtram, vel illius qui eligitur dignitatem, & dicimus *ago delectum,* & *habeo delectum.*

10 *Alioqui*] Sine *n* literâ ſcribendum eſſe præcipit Caper grammaticus diligentiſſimus, & ſignificat interdum *aliter,* interdum *præterea.*

DIALOG. II.

SIMYLI ac POLYSTRATI.

1. VEniſti tandem, & tu, Polyſtrate, ad nos, quum annos vixeris haud multo pauciores centum opinor. *P.* Nonaginta octo, Simyle. *S.* Sed quìnam triginta iſtos annos egiſti, quibus mihi fueras ſuperſtes? Nam ipſe perii te fermè ſeptuagenario. *P.* Quam ſuaviſſimè profectò, etiamſi hoc mirum tibi videbitur. *S.* Mirum verò, ſiquidem tibi

tibi primum ſeni, deinde invalido, poſtremò etiam orbo, quicquam poterat eſſe in vita ſuave. *P*. Principio nihil erat quod non poſſem, præterea pueri formoſi complures aderant, tum mulieres nitidiſſimæ, unguenta, vinum mirè fragrans, poſtremò menſæ vel [1] *Siculis iſtis* lautiores. *S*. Nova narras; nam ego te plane ſordidum ac parciſſimum eſſe ſciebam. *P*. Atqui, vir præclare, ex alienis arcis opes mihi ſubſcatebant. Tum diluculò protinus quam plurimi mortales ad fores meas ventitabant, ſimulque ex omni rerum genere, quæ terrarum ubivis pulcherrimæ reperiuntur, munera deportabantur. *S*. Num me defuncto regnum geſſiſti? *P*. Minime, verum amantes habebam innumeros. *S*. Non poſſum non ridere. Tune amantes, tantus [2] *natu* quum eſſes, vixque tibi dentes ſupereſſent quatuor? *P*. Habebam, per Jovem optimates civitatis. Quumque eſſem tum ſenex, tum calvus, ſicuti vides. Præterea lippiens etiam ac ſenio cœcutiens, poſtremo naribus [3] *mucoſis*, tamen cupidiſſimè mihi inſerviebant; adeo ut is felix videretur, quemcunque vel aſpexiſſem modo. *S*. Num tu quoque, quemadmodum [4] *Phaon* ille, Venerem aliquam è [5] *Chio* tranſvexiſti, ut ob id optanti tibi illa dederit rurſum ad juventam

1 *Sicula menſa*] Prælauta atque opipara dicebatur. Unde *Plato* de Repub. lib. 3. Syracuſanam, amice, *menſam* & *Siculam* in opſoniis varietatem non videris approbare: ita *Deſid. Eraſmus* Centuria ii. Chiliadis ii.

2 *Natu.*] Id eſt, *nativitate* & *ætate*, ablativus ſolus in uſu eſt, teſte Servio.

3 *Muccus.*] Eſt uarium immundities, inde *muccoſus* mucco plenus & obſitus.

4 *Phaon.*] Trajiciendis viatoribus de ripa in ripam victum ſibi quæritavit, cumque ſemel Venerem nulla promiſſa mercede tranſvexiſſet, ignorans quod Dea eſſet, ab ea alabaſtrum unguento plenum mercedis loco accepit, quo cum ſe perunxiſſet formoſiſſimus omnium mortalium apparuit, atque à Sappho poetria celeberrima adamatus eſt, poſt tanquam mœchus interfectus eſt.

5 *Chios.*] Inſula eſt in mari Ægæo Lesbo vicina, quæ parvo freto ab Aſia dividitur.

redire, ac denuo formoſum atque amabilem fieri? *P.* Haudquaquam. Quin magis, quum talis eſſem, qualem dixi, tum ſupra modum adamabar. *S.* Ænigmata narras. *P.* Atqui notiſſimus eſt hic amor, quum vulgo fit frequens, nempe erga ſenes orbos ac divites.

2. *S.* Nunc tua forma unde tibi profecta fuerit intelligo, vir egregie, nimirum ab aurea illa Venere. *P.* Verum tum non parum multas commoditates ab amantibus tuli, Simyle, propemodum etiam adoratus ab illis. Porro ſæpius etiam quaſi [6] *procax* illis illudebam, excludens interdum nonnullos eorum. Interim illi inter ſeſe decertabant, & in ambiendis primis apud me partibus alium alius anteire nitebatur. *S.* Sed age de facultatibus tuis quid tandem ſtatueras? *P.* Palam quidem affirmabam me unumquemque illorum relicturum hæredem. Idque illi cum crediderunt futurum, certatim ſe quiſque obſequentiorem atque adulantiorem præbebat. Cæterum alteras illas veras tabulas, quas apud me ſervaveram, reliqui, in quibus omnes illos plorare juſſi. *S.* At poſtremæ illæ tabulæ quem pronunciabant hæredem? num è cognatis quempiam? *P.* Non per Jovem, imo novitium quendam ex formoſis illis adoleſcentulis, natione [7] *Phrygem.* *S.* Quot annos natum, Polyſtrate? *P.* Viginti ferme. *S.* Jam intelligo quibus obſequiis ille te [8] *demeruerit.* *P.* Attamen multo

6 *Procax.*] Id eſt, protervus & contumelioſus. *Procari* veteres petere dicebant. Unde *procax* impudens in petendo & laſcivus ſive libidinoſus: & quia impudicæ mulieres ne verbis quidem turpibus & mordacibus abſtinent; *procacia* contumelia dicitur, & *procax* contumelioſus & protervus.

7. *Phryx, gis.*] Vir ex *Phrygia.* Eſt autem *Phrygia* regio minoris Aſiæ, & in ea eſt Trojana provincia, cujus caput olim Ilium fuit, regia Priami. Fœmina verò dicitur *Phrygia,* Virg. *O vere Phrygiæ.*

8 *Demeruerit.*] Devinxerit & de te bene merendo obligaverit, nam *demereri* eſt *meritis obligare.* Quintil. Ut pleniori obſequio *demererer* amantiſſimos mei. Nec capitur *deme-*

multò illis dignior, qui ſcriberetur hæres, etiamſi barbarus erat ac [9] *perditus*. Quem jam ipſi etiam optimates colunt captantque. Is igitur mihi extitit hæres. Jamque [10] inter *Patricios* numeratur, ſubraſo mento, barbaróque cultu ac lingua. Quin eum [11] *Codro* generoſiorem, Nireo formoſiorem, Ulyſſe Prudentiorem eſſe prædicant. *S.* Non laboro vel totius Græciæ ſit Imperator, ſi libet, modò ne illi potiantur hæreditate.

demereri pro malefacere, ut vulgus putat: ſed *commeremur* mala, *meremur* bona, ut vult Donat.

9 *Perditus.*] Dicitur qui in omne ſcelus eſt traditus, teſte Valla. Nam *per* in compoſitione aliquando capitur in malum, Juv. Sat. 8. Libera ſi dentur populo ſuffragia quis tam *perditus*, ut dubitet Senecam præferre Neroni?

10 *Inter Patricios.*] *Patricii* dicuntur progenies ſenatorum, qui *patres* vel ab ætate vel à curæ ſimilitudine appellabantur. *Plebeii* autem *Patriciis* opponebantur.

11 *Codrus.*] Athenienſium dux, cùm bellum eſſet cùm latronibus, extaretque oraculum illos poſſe vincere quorum dux in bello caderet, ſumpta humili veſte juxta hoſtilia caſtra, jurgio hoſtes ſic laceſſivit, ut incognitus necaretur, *hæc Servius.* Undè hoſtes cognito Codri corpore per annulum quem geſtabat, ſine prælio diſceſſerunt. Hinc cum quempiam generoſiſſimum ſignificare volumus, dicimus *Codro* generoſior.

DIALOG. III.

VENERIS & CUPIDINIS.

QUID tandem rei eſt [1] *Cupido?* reliquos Deos omnes expugnaviſti, [2] *Jovem* ipſum, Neptu-

1 *Cupido.*] Martis & Veneris fuit filius, quem deluſi Veteres ingentis potentiæ amoris eſſe Deum voluerunt. Pingebatur puer imberbis, cæcus, alatus, facem geſtans & ſagittas, quarum una cuſpide auratâ vulneratos ad amorem, altera plumbeâ ad odium impellit, quorum omnium rationem pulcherrimis verſibus Pius pontifex & Marullus ingenioſiſſime complexi ſunt.

2 *Jupiter.*] Jupiter, Neptunus, & Pluto, Saturni & Opis filii fuerunt. Verum Jupiter Junonem ſororem ſuam eodem ſecum partu editam uxorem duxit, & cum Plu-

num, [3] *Apollinem*, Junonem, me denique matrem, à ſolâ verò [4] *Minerva* abſtines, & adverſus hanc nullum habet incendium tua fax, & jaculis vacua eſt [5] *Pharetra*, tum & ipſe arcu cares, neque jaculari nôſti? *C.* Equidem hanc metuo, mater, eſt enim formidabilis truculentoque aſpectu, ac ferocitate quadam ſupra modum virili. Proinde, ſi quando tenſo arcu petam illam, galeæ criſtam quatiens expavefacit me, & intremiſco, & arma mihi è manibus excidunt. *V.* Atqui Mars an non erat hac formidabilior? Et tamen eum ſuperatum exarmâſti. *C.* Imò ille cupidè me recipit, atque ultrò etiam invitat. Verùm Minerva adductis [6] *ſuperciliis* ſemper obſer-

tone Neptunoque regnum partitus. Olympum ſibi reſervans habitavit. Quam inſignis ſtupris & adulteriis fuerit, non ipſe tantum, ſed & reliqua gentilium caterva, poëtarum carmina perſonant, & numeroſa ex variis mulieribus ſuſcepta ſoboles docet.

3 *Apollo.*] Jovis & Latonæ filius à poëtis dicitur medicinæ artis repertor, divinationis Deus, & Muſarum præſes.

4 *Minerva.*] Sapientiæ, & omnium bonarum artium Dea appellatur Hanc dicunt poëtæ Jovis filiam ſine Matre: cùm enim Jupiter videret Junonem uxorem ſuam non ferentem liberos, percuſſo capite armatam Minervam emiſit, Ovid. in 3 Faſtorum,

An quia de capitis fertur ſine matre paterni
Vertice cum clypeo proſiluiſſe ſuo?

Eadem dicitur belli inventrix & princeps, hanc torvam oculis, & armis inſignem, longamque haſtam cùm cryſtallino clypeo in quo erat caput Meduſæ ferre, dicunt poëtæ. De qua re talem fingunt poëtæ fabulam, Meduſa una Gorgonum, cùm à Neptuno in templo Minervæ ſtuprata eſſet, irata Dea, ne tantum crimen inultum maneret, crines ejus, quibus Neptuno placuerat, in angues vertit, deditque ut eam aſpicientes in ſaxa verterentur. Hinc poſtea Perſeus Jovis & Danaes filius, acceptis talaribus & falcato enſe Mercurii, item ſcuto Palladis, Meduſam unico ictu interemit. Unde Pallas ut terribilior hoſtibus videretur, Gorgonis caput in ſuo clypeo geſtavit, Ovid.

Gorgonium crinem turpes mutavit in Hydros,
Nunc quoque, ut attonitos formidine terreat hoſtes,
Pectore in adverſo, quos fecit ſuſtinet angues.

5 *Pharetra.*] Theca ſagittarum, inde Cupido Pharetratus dicitur.

6 *Superciliis.*] *Cilium* eſt ſuperius oculi operimentum. Inde *ſupercilium* infima pars frontis quæ præeminet oculo; quoniam illo multis modis animum indicamus, ponitur pro *gravitate*, etiam & *ſuperbia.*

vat.

vat. Quin aliquando [7] *temerè* ad illam advolavi façem propiùs admovens. At illa ſiquidem ad me acceſſeris inquit, per parentem Jovem, aut lanceâ te transfigens, aut pedibus arripiens, & in [8] *tartarâ* præcipitem dans, aut ipſa te diſcerpens perdam. Plurima item id genus comminabatur. Ad hæc acribus obtuetur oculis, poſtremò & in pectore faciem quandam geſtat horrendam viperis, capillorum vice, comatam. Hanc nimirum maximopere formido. Territat enim me, fugioque quoties eam aſpicio.

2. *V.* Eſto: ſanè Minervam metuis, ut ais, atque hujus geſtamen Gorgona reformidas, idque cùm Jovis ipſius fulmen non formidaveris. Cæterùm [9] *Muſæ* quam ob cauſſam abs te non feriuntur, atque à tuis jaculis tutæ agunt? Num & hæ criſtas quatiunt aut Gorgonas prætendunt? *C.* Has quidem revereor mater. Sunt enim vultu pudico ac reverendo, præterea ſemper aliquo tenentur ſtudio, ſemper cantionibus animum intentum gerunt. Quin ipſe etiam non rarò illis aſſiſto carminis ſuavitate delinitus. *V.* Mitte has, propterea quòd ſint reverendæ. At [10] *Dianam* quâ tandem gratiâ non vulneras? *C.* Ut breviter dicam, hanc ne deprehendere quidem unquam

7 *Temerè.*] Adverbium eſt qualitatis ſignificans *ſtultè, inconſideratè,* ſive *ſine cauſſa.* Seneca in Oeta.

Nihil in propinquos temerè conſtitui debet.

Qui poſt Ciceronem nati ſunt *temerè* pro *ferè* accepêrunt, teſte Valla.

8 *Tartarus.*] Eſt propriè locus infimus infernorum.

9 *Muſæ.*] Ut dicit Heſiodus ex Jove & Mnemoſynâ, hoc eſt memoriâ, natæ ſunt; & ſunt novem, quarum nomina & inventa ſic percurrit, Virg. *Clio* Hiſtorias invenit. *Melpomene* Tragœdias. *Thalia* Comœdias. *Euterpe* Tibias. *Terpſichore* Pſalterium. *Erato* Geometriam. *Calliope* Literas. *Urania* Aſtrologiam. *Polyhymnia* Rhetoriam.

10 *Diana.*] Jovis filia ex Latona eodem partu cùm Apolline nata dicitur, quæ virginitatis ſtudio hominum conſortia fugiens ſylvas incolebat venationi intenta, quare cum arcu & pharetra illam inceſſiſſe ſcribunt poëtæ, Virg. *Illa pharetram fert humero.*

ſum potis, quippe perpetuò per montes fugitantem. Ad hæc alterius cujuſdam ſui Cupidinis illa tenetur cupidine. *V.* Cujus, ô gnate? *C.* Nempe venatu cervorum & hinnulorum, quos inſectatur ut capiat ac jaculo figat. Ac prorſum tota rerum hujuſmodi ſtudio tenetur. [11] *Tametſi* fratrem ejus qui nimirùm arcu valet & ipſe, feritque eminus. *V.* Teneo, gnate, eum ſæpenumero ſagitta vulneráſti.

11 *Tametſi fratrem ejus.*] Subaudi *ferio jaculis amoris*, eſt enim Apoſiopeſis.

DIALOG. IV.

MERCURII & [1] MAIÆ.

1. EST verò, mater, Deus quiſquam in cœlo me miſerior? *M.* Cave ne quid iſtiuſmodi dixeris, Mercuri. *M.* Quid non dicam? qui quidem tantum negotiorum ſolus ſuſtineam, quibus delaſſor in tam multa miniſteria diſtractus? Nam mane [2] protinùs ſurgendum eſt mihi, etiamque verrendum [3] cœnaculum,

1 *Maiæ.*] Atlantis ex Pleione conjuge filia Jovi concubuit, atque ex eo peperit *Mercurium*, quam Juno præ omnibus pellicibus adamavit; ita ut Mercurium mox natum ſuis uberibus lactaverit, ſicque divino lacte perfuſus (licet ex mortali natus) immortalis tamen effectus eſt, dictuſque eſt Mercurius, Deus facundiæ, mercatorum, palæſtræ, furtum, nunciuſque & interpres Deorum, galero tegitur, alata fert talaria, & virgam caduceam, qua animas ut ſcribit, Virg.

——— *ille evocat orco*
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit.

2 *Protinùs.*] Per *i* adverbium eſt temporale, id eſt, *ſtatim*: *Protinùs* per *è* adverbium locale, id eſt, *porrò tenus.* Autor eſt Caper Grammaticus.

3 *Cœnaculum.*] Locus appellatur ubi cœnamus ut Auctor eſt Varro. Sed poſtquam in ſuperiori parte cœnitare cœpêrunt, ſuperioris domus univerſa cœnacula dicta ſunt. Et cœnatio locus in ima ædium parte ad cœnam ſumendam.

naculum, ubi Dii compotant. Tum ubi curiam, in qua conſultant, undique ſtravero, ac ſingula ita ut oportet compoſuero, Jovi neceſſum eſt aſſiſtere, ac perferendis illius mandatis toto die ſurſum ac deorſum curſitare: Inſuper quum redeo, pulverulentus adhuc, [4] ambroſiam opponere cogor. Porrò priuſquam novitius iſte [5] pocillator adveniſſet, ego nectar etiam adminiſtrabam. Quodque eſt omnium indigniſſimum, ſoli omnium ne noctu quidem agere quietem licet, verum id quoque temporis neceſſe habeo defunctorum animas ad Plutonem deducere, maniumque gregi me ducem præbere, tum autem & tribunalibus aſſiſtere. Neque enim mihi ſufficiebant ſcilicet diurna negotia, dum verſor in [6] palæſtris, dum [7] in concionibus [8] præconis vices ago, dum oratores inſtruo: ni hæc quoque provincia accedat, ut ſimul etiam umbrarum res diſponam.

2. Atqui [9] Ledæ filii alternis inter ipſos vicibus

4 *Ambroſiam.*] Pro Deorum cibo & unguento uſurpant poëtæ. Nec temere, quia Ἀμβρόσιος dicitur *immortalis*, Martial.

> *Jupiter* ambroſiâ *ſatur eſt & nectare vivit.*

id eſt de *nectare*, Apulei, in *vi.* Tunc poculum *nectaris* quod Vinum Deor. eſt. Et capitur *ambroſia* etiam pro herba, quæ alio nomine *artemiſia* dicitur.

5 *Novitius pocillator.*] Id eſt, *Ganymedes*: fuit autem Ganymedes Trois regis Dardanorum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Jove in forma aquilæ raptus, quem Jupiter pincernam fecit amota, Hebe Junois filia, eo quod, dum Jovi apud Æthiopas comeſſanti miniſtraret, cadens corporis ſui obſcœna omnibus ſuperis monſtravit.

6 *Palæſtra.*] Dicitur à noſtris luctatio, Virg.

> *Corporaque agreſti nudant perduræ palæſtra.*

Capitur etiam pro loco ubi exercebantur *palæſtritæ.*

7 *In concionibus.*] *Concionem* tria ſignificare docet Aulus Gellius, *locum ſuggeſtumque* unde verba fierent. Itemque *cœtum populi aſſiſtentis.* Item *orationem ipſam qua ad populum dicitur* in *concionibus*, hoc eſt in *conventu* & *congregatione* multorum.

8 *Mercurius præconis vices agit.*] Dum Jovis & majorum mandata populo ore nunciat.

9 *Ledæ filii Caſtor* & *Pollux.*] Cum *Caſtor* in pugna adverſus Athenienſes cecidiſſet, *Pollux* ſuam immortalitatem cum eo communicavit, & impetravit à Jove ut alternatim viverent, Virg. in ſexto. Æn.

> *Sic fratrem* Pollux *alterna morte redemit.*

apud

apud ſuperos atque inferos agitant: mihi neceſſe eſt quotidie tum hoc, tum illud pariter agere. Deinde [10] duo illi Alcmena ac Semele miſeris prognati mulieribus, otioſi in conviviis accumbunt: At ego Maia Atlantide progenitus, illis miniſtro ſcilicet. Et nunc quum recens [11] Sidone à Cadmi filia reverſus eſſem (nam ad hanc me legarat viſum quid ageret puella) priuſquam reſpiraſſem, & adhuc anhelum de via ruiſum ad Argos amandavit, viſurum quid cum [12] Danae ageretur. Rurſum inde in Bœotiam profectus, inquit, obiter [13] Antiopam viſita: adeò ut planè jam pariturum me negarim. Quod ſi mihi licuiſſet, lubens profectò feciſſem id quod ſolent ii qui terris duram ſerviunt ſervitutem. *M.* Miſſa fac iſta, gnate: decet enim per omnia morem gerere parenti, quum ſis juvenis: Ac nunc quò juſſus es [14] Argos contende, deinde in Bœotiam: ne ſi ceſſaris, fueriſque lentior, plagas etiam auferas: nam iracundi ſunt qui amant.

10 *Duo illi Alcmena, &c.*] id eſt *Hercules* & *Bacchus*, nam Hercules fuit Jovis & Alcmenæ filius. Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia.

11 *Sidon.*] oppidum eſt Phœniciæ regionis, & apud Sidonem & Tyrum Cadmum cum Phœnice regnaſſe, ſcribit Euſebius. Cadmi filiæ quatuor fuere Semele, Agave, Autonoe & Ino, cum Semele Jovem concubuiſſe vulgatum eſt.

12 *Danae.*] Acriſii Argivorum regis filia à patre in quadam turri concluſa fuit, ob id quod in reſponſis habuit, ſe manu ejus qui ex filia naſceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cùm alia non pateret via) in aurem imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus ſe cadere permiſit, quæ ex eo compreſſu Perſæum genuit.

13 *Antiopa.*] Lyci Thebarum regis uxor fuit Æſopi filia, vel ut alii volunt Nyctei: Hanc Jupiter in Satyram converſus gravidam fecit, quæ Zetum & Amphionem ex eo compreſſu peperit.

14 *Argos.*] Nomen eſt unius regiunculæ in Græcia. Unde Græci Argivi dicti ſunt, fuit & nomen aliquot oppidorum Græciæ.

DIA-

DIALOG. V.

VENERIS & CUPIDINIS.

CUpido gnate, vide quæ facis flagitia. Non jam de his loquor, quæ te impulſore mortales in terra, vel in ſe quiſque, vel invicem alii in alios faciunt; verùm de his ago, quæ apud Superos quoque deſignas, qui quidem Jovem ipſum cogis [1] varias aſſumere formas, in quodcunque tibi pro tempore viſum fuerit, eum vertens: tum [2] Lunam è cœlo devocas: quin & Solem aliquoties compellis lentum apud [3] Clymenen ceſſare, [4] aurigandi muneris ablitum: nam quicquid injuriæ in me matrem committis, audacter ac tanquam tutò facis. Verùm tu quidem, ô Deorum omnium confidentiſſime, [5] Rheam inſuper ipſam jam anum, præterea Deorum tam multorum parentem, eò perpuliſti, ut puſionem adamet, atque in [6] Phrygium illum adoleſcentulum

1 *Varias formas.*] Nam Jupiter impatientia amoris ſe vertit in taurum, in aquilam, in olorem, ſatyrum Amphitryonem aurum, ignem, paſtorem, ſerpentem, ut ſcribit Ovidius in *vi.* Metamorph.

2 *Endymion.*] Paſtor fuit admodùm formoſus, cùm in Lamio Cariæ monte aliquando obdormiviſſet, à *Luna* deoſculatus eſt, quæ in ejus amorem exarſerat, ita ut fratri bigas ſuas agitandas dederit, Seneca in Hippolyto.

Arſit obſcuri dea clara mundi
Nocte deſerta, nitidoſque fratri
Tradidit currus aliter regendos.

3 *Clymene.*] Fuit Oceani & Tethyos filia, & quia forma præſtabat, Soli placuit; ex quo concepit Phaethontem & ejus ſorores.

4 *Aurigor.*] Rego, moderor, Valla. Hectori aliquis fratrum ferè aurigabatur currum.

5 *Rhea.*] Quæ & Cybele, & Berecynthia, & Ops dicitur, filia fuit *Cœli* & *Veſtæ*, & *Saturni* fratris ſui conjux. Hanc poetæ Jovis & aliorum plurium Deorum matrem dixerunt, eique quadrigam à quatuor Leonibus tractam aſſignaverunt, & capiti ejus turritam coronam, & ſceptrum manibus addiderunt. Et cùm incederet, ſacerdotes dicti Galli, tympana tangentes & æra, præcedebant, & Corybantes armati illam ambiebant.

6 *Atys.*] *Puer Phrygius* adamatus à matre Deorum, cùm ei caſtitatem promiſiſſet quam non ſervavit, in furorem verſus ſeipſum excaſtravit.

leſcentulum depereat: ac tua jam opera inſanit, junctiſque leonibus, adhibitis item Corybantibus (quippe qui & ipſi furore quodam ſunt afflati) per Idam montem ſurſum ac deorſum oberrat, ipſe quidem Atys amore ejulans: Cæterùm [7] Corybantum alius ſuum ipſe cubitum enſe deſecat, alius demiſſa coma per montes fertur inſanus, alius cornu canit, alius tympano tonat, alius cymbalo perſtrepat. Breviter, omnis undequaque Ida tumultus atque inſaniæ plena eſt.

2. Proinde cuncta timeo: metuo ne tale quid accidat quandoquidem te produxi, ut ſi quando reſipiſcat Rhea, vel potiùs ſi pergat inſanire, Corybantibus imperet, ut te correptum diſcerpant, aut leonibus objiciant. Hic me ſollicitat metus, quod videam tibi periculum imminere. *C.* Otioſo animo eſto, mater; ſi quidem leonibus etiam ipſis jam familiaris ſum factus, ita ut ſæpenumero conſcenſis eorum tergis, prehenſáque jubâ, equitis ritu inſidens illos agitem. At verò illi interim mihi caudis abblandiuntur, ac manum ori inſertam receptant, lambuntque, deinde mihi reddunt innocuam. Porrò Rheæ ipſi quando tandem vacaverit ut me ulciſcatur, quum in Aty ſit tota? Poſtremò quid ego pecco, quum res pulchras ut ſunt offero ac demonſtro? Vos ne appetite res pulchras, quare his de rebus ne in me crimen conferte. Num vis ipſa tu mater uti neque tu poſthac Martem ames, neque ille te? *V.* Ut es pervicax, & nulla in re non ſuperas! Attamen horum quæ dixi aliquando memineris.

7 *Corybantes.*] Sacerdotes ſunt Cybeles, ſive Rheæ, qui in ſacrificiis matris Deorum armati ſaltantes caſti ac puri ſunt aſſumpti; Corybantes autem appellati quod inter ſaltandum capita jactent.

DIA-

DIALOG. VI.

DORIDIS ac GALATEÆ.

1. FOrmoſum amantem, Galatea nempe [1] Siculum iſtum paſtorem aiunt amore tui deperire. *G*. Ne ride, [2] Doris: etenim qualis qualis eſt, Neptuno patre prognatus eſt. *D*. Quid tum poſteà, ſi vel Jove ipſo ſit progenitus, quum uſque adeò agreſtis atque [3] hiſpidus appareat, quodque omnium eſt deformiſſimum unoculus? An verò credis genus illi quicquam profuturum ad formam? *G*. Ne iſtuc quidem ipſum, quod hiſpidus eſt atque agreſtis, ut tu vocas, illum deformat, quin virile magis eſt. Porrò oculus media in fronte decet etiam, quo quidem nihilò ſegnius cernit, quam ſi duo forent. *D*. Videris Galatea non amantem habere Polyphemum, ſed illum potius adamare: ſic eum prædicas. *G*. Non equidem illum adamo, ſed tamen inſignem iſtam veſtram [4] inſultandi * opprobrandíque petulantiam ferre non queo. Ac mihi nimirùm invidentia quadam

1 *Sicilia.*] Regio eſt fertiliſſima, olim Italiæ conjuncta, nunc mari diſcreta: inde Siculus paſtor dictus eſt *Polyphemus* Cyclops, cui oculus duntaxat unus in fronte, qui in Sicilia paſcebat oves, de cujus inuſitatâ magnitudine, crudelitate in hoſpites animi, utque Ulyſſes eum cœcavit, Virg. in 8 Æneid. & Ovid. 14 Metam graphicè ſcripſerunt.

2 *Doris.*] Nympha eſt ſeu Dea Maris, *Oceani & Tethyos* filia: ponitur pro aqua interdum, veluti pleraque nomina deorum, dearumque, ut inventorum, pro rebus vel inventis vel quibus præſunt, ut Terent.

Sine cerere & Baccho friget Venus.

3 *Hiſpidus.*] Propriè ſetoſus dicitur, horrorem tamen quendam denotat, qui vel naturâ vel incuriâ accidit. Unde Polyphemus apud Ovid. in xiii.

Barba viros decet, hirtaque in corpore ſetæ.

Et Diogenes interrogatus, cur tam prolixam barbam nutriret, ut hanc tangens, reſpondit, *Meminerim me eſſe virum.*

4 *Inſultandi.*] Præter alia, ſignificat *irridere.*

* *Opprobrare.*] Eſt *convitiari* & *Contumelioſè* aliqua cuipiam *objicere.* Hinc *Opprobrium*, ignominia, deducus.

iſtuc facere videmini, propterea quòd ille, quùm fortè aliquando gregem paſceret ſuum, noſque è littorali [5] ſpecula in littore ludentes cerneret in prominentibus [6] Ætnæ pedibus, quæ videlicet inter montem & mare littus ſeſe in longum porrigit, vos ne aſpexerit quidem: at ego omnium una viſa ſum formoſiſſima, eoque unum in me [7] conjecerit oculum. Ea res vos [8] malè habet: nam argumentum eſt me forma præſtantiorem eſſe, ac digniorem quæ amer: vos contra faſtiditas eſſe. *D.* An iſtud tibi putas invidendum videri, ſi primum paſtori, deinde luſco formoſa viſa ſis? quanquam quid aliud ille potuit in te probare præter candorem? Idque, opinor, quod caſeo & lacti aſſueverit: proinde quicquid his ſit ſimile, id protinùs pulchrum judicat. Alioqui ubi libebit ſcire qua ſis facie, de ſcopulo quopiam in aquam, ſi quando tranquilla ſteterit, deſpectans teipſam contemplare: videbis aliud nil niſi [9] perpetuum candorem: verùm is quidem non probatur, niſi rubor decus illi adjunxerit.

2. *G.* Atqui ego illa * immodicè candida, tamen ejuſmodi habeo amantem: quum interim è vobis nulla ſit, quam vel paſtor, vel nauta, vel portitor aliquis miretur: cæterùm Polyphemus (ut alia ne dicam) etiam canendi peritus eſt. *D.* Tace, ô Galatea, audivimus illum canentem, quum nuper [10] pru-

5 *Specula.*] Locus eſt editus & eminens, undè procul liceat videre & ſpeculari.

6 *Ætna.*] Mons eſt Siciliæ perpetuo igne incenſus, qui flammas, cinerem, & favillas frequenter evomit. In hoc Cyclopes dicuntur Jovi fabricare fulmina.

7 *Jacere oculum in alium.*] Eſt amoris cauſſa & benevolentiæ quempiam blandè aſpicere.

8 *Malè habere.*] Eſt quandoque vexare & torquere: interdum ægrum eſſe morbo & laborare.

9 *Candorem perpetuum.*] benè & convenienter expreſſit colorem eximiè album, & Galatea dicitur quaſi *lactis dea.*

* *Immodicè.*] Non modicè, ſed multum.

10 *Prurire.*] Propriè eſt uri deſiderio & appetitu confricandi ſeſe. *Prurius* talis naturæ appetitus tranſumitur hic, ut libidinem notet, quâ homo laſciviens in mulieris concupiſcentiam ardeſcit.

riret in te : Sed ô ſancta Venus ! aſinum rudere dixiſſes : nam Lyræ corpus ſimillimum erat cervino capiti oſſibus renudato : tum cornua perinde quaſi cubiti prominebant : iis junctis inductiſque fidibus, quas ne collope quidem circumtorquebat, agreſte quiddam & abſonum cantillabat, quum aliquid interim ipſe voce caneret, aliud lyra ſuccineret : ita ut temperare nobis nequiverimus, quin rideremus amatoriam illam cantionem. Nam [11] Echo ne reſpondere voluit illi balanti, quum ſit adeò garrula : imò ipſam puduiſſet, ſi viſa fuiſſet ſtridulum illius & ridiculum cantum imitari. Ad hæc geſtabat in ulnis Amaſius iſte delicias ſuas, urſi catulum, pilis hirtum, ipſi non admodùm diſſimilem : quis autem non invideat tibi amicum iſtum, Galatea ? *G.* Quin tu etiam, Dori, tuum ipſius amicum nobis commonſtra, qui meo ſit formoſior, quique doctius ac melius vel voce canat, vel citharâ. *D.* Mihi quidem nullus eſt amator, neque me hoc nomine jacto, quaſi ſim vehementer amabilis, veruntamen iſtiuſmodi amicum, qualis eſt Polyphemus, nempe totus [12] hircum olens, tum crudis victitans carnibus, & hoſpites, ſi qui appulerint, devorans, tibi habeas, eumque tu mutuum ames.

11 *Echo.*] Dea eſt quæ clamantibus reſpondet. Phyſici vocant repercuſſionem ſoni ex objectu laterum loci cavernoſi aut concavi.

12 *Hircum olere.*] Eſt fœtere more hirci.

DIALOG. VII.

Panis & Mercurii.

1. *Pan.* SAlve pater Mercuri. *M.* Salva utique & tu : Sed quomodo ego pater tuus ſum? *P.* Annon [1] Cyllenius ille Mercurius es tu ? *M.* Atque admodum, quo pacto igitur filius meus es? *P.* Adulterinus ſum, ex amore tibi natus. *M.* Per Jovem hirci fortaſſe cujuſdam, qui capram per adulterium cognovit. Nam meus quomodo fueris, qui & cornua habes, & naſum talem, & barbam hirtam & pedes bifidos, hircinóſque præterea, & caudam ſuper natibus? *P.* Quæcunque in me convitiando dicis, iis tuum ipſius filium, pater, probroſum, ac turpem declaras : imò potius teipſum, qui ejuſmodi generas & tales liberos procreas : ego verò extra culpam ſum. *M.* Quam autem matrem tuam ais eſſe? Num ignorans alicubi cum capra adulterium exercui ego? *P.* Non cum capra ; ſed tibi ipſe in memoriam revoca. Num in Arcadia quandoque puellam liberam per vim ſtupràris? Quid mordendo digitum quæris, ac diu dubitas? Icarii filiam dico Penelopen. *M.* Quid igitur illi accidit, quod [2] pro me hirco ſimilem te peperit? *P.* Dicam tibi quæ ex illa ipſa audivi, quando enim me in [3] Arcadiam [4] ablegabat,

1 *Cyllenius.*] Ita vocatur Mercurius à *Cyllene* monte Arcadiæ, ubi natus erat, Virg. Æneid. 8. v. 138.

Vobis Mercurius Pater eſt, quem candida Maia
Cyllenes gelido conceptum vertice fudit.

2 *Pro me.*] i. e. Pro puero mei ſimili, &c.

3 *Arcadiam.*] Ita vocatur ab Arcade Jovis filio, Peloponneſi regio intima, à mari undique remota, pecori & paſtoribus gratiſſima.

4 *Ablegabat.*] E Lacedæmone vel Spartâ patriâ Icarii, & Penelopes, in Arcadiam breve erat iter. *Ablegabat* autem, quoniam hirtus erat & deformis. Vid. Hom. hymn. in Pana.

O puer,

O puer, inquit, mater quidem tua ego ſum, Penelope, ex [5] Sparta nata: cæterùm patrem nôris habere te Deum, Mercurium illum, [6] Maiæ ac Jovis filium. Quod ſi igitur cornutus ipſe es, ac pedes hircinos habes, ne id ægrè feras. Quando enim mecum rem habebat pater tuus, hirco ſeipſum aſſimulaverat, quo faciliùs lateret.

2. *M.* Per Jovem memini me tale quiddam facere. Ego igitur formoſus ille, qui ob formam ac pulchritudinem animum elatum præ me fero, qui adhuc imberbis ipſe ſum, pater tuus vocabor? & ab omnibus riſu excipiar ob præclaram liberorum procreationem? *P.* At verò dedecori tibi pater non ſum. Nam & muſicus ſum, & fiſtula cano, admodum pleno ſpiritu: & Bacchus ille nihil abſque me facere quicquam poteſt: ſed & ſocium & conſultatorem fecit me, & duco ipſi chorum. Jam & ovilia mea ſi videas, quot & per [7] Tegeam & per [8] Parthenium habeo, admodum delectaret te. Impero autem & Arcadiæ toti. Nuper verò etiam Athenienſibus auxilium ferens, ita præclarè rem geſſi in [9] Marathone, ut ceu donum militare quoddam, re-

5 *Sparta.*] Sparta erat Urbs Peloponneſi nobiliſſima.

6 *Maia.*] Maia Atlantis erat filia ex Pleione nata.

At Maiam (auditis ſi quicquam credimus) Atlas,
Idem Atlas genuit, Cæli qui ſidera fulcit.

Virg. Æneid. 8. *v.* 140. *à Patre vocatur* Atlantis, *à Matre* Pleias.

7 *Tegeam.*] *Tegea* eſt urbs Arcadiæ atque inde Pan aliquando vocatur *Tegeæus.*

8 *Parthenium.*] Sub hoc nomine multa notantur loca; urbs Eubœæ, Thraciæ, fluv. Paphlagonum; hic autem mons Arcadiæ, qui ſupra Tegeam eſt.

9 *In Marathone.*] *Marathon* eſt Attici agri civitas, ubi feliciter pugnatum eſt ab Athenienſibus contra Perſas. Vid. Juſtin. lib. 2. c. 9. & Herodot. lib. 6. Pauſan. in Attic. ait Pana Philippidæ in ſuâ ad Lacedæmonas legatione occurriſſe, & in eâ pugnâ Athenienſibus ſe fore auxilio dixiſſe. Atque is fortaſſe erat, qui ut ipſe non multò pòſt ait, τὸ εἶδος καὶ τὴν σκευὴν ἀγροῖκος multos barbarorum occidit aratro, & poſteà evanuit; licèt Apollo rogatus quis erat, non aliud reſpondebat, quam ut Echetlæus Heros coleretur. Quod autem ait Gilbertus Cognatus in hunc locum Pana majore quam humanâ ſtaturâ, inflatâ conchâ, terrorem incuſſiſſe hoſtibus, nuſquam alibi repperio: lapſus fortaſſe memoriæ eſt; nam id dicitur de *Pane* in Bello Giganteo.

tulerim

tulerim * antrum illud quod eſt ſub arce. Quod ſi igitur Athenas veneris, cognoſces quantùm ibi ſit nomen Panos. *M.* Ac dic mihi, duxiſtíne uxorem jam ? hoc enim opinor dictitant Te. *P.* Nequaquam pater : amator enim ſum, neque cum una aliqua rem habere contentus forem. *M.* Capras videlicet conſcendis. *P.* Tu quidem irrides me, at ego tamen & cum [10] Echone, & cum [11] Pity rem habeo, præterea & cum omnibus Bacchi [12] Mænadibus, atque admodum ſtudiosè ab illis obſervor. *M.* Scis igitur quid te gratificari mihi, fili, primum omnium velim. *P.* Impera pater, nos autem videbimus, hæc uti fiant. *M.* Et accedas ad me, & prehenſes licet, [13] patrem autem, vide ne me appellâris, quonam audiente.

* *Antrum.*] Meminit hujus antri Pauſanias in Rebus Atticis, idemque deſcribit.

10 *Echone.*] *Echo* primum erat Nympha fluvii Cephiſi accola, at capta Narciſſi & ipſam, & cæteras omnes ſpernentis amore contabuit, & in vocem evanuit, quæ quoniam à cautibus & nemoribus repercuſſa auditur, ideò Pani & paſtoribus dicitur eſſe grata, & quaſi Nympha adhuc eſſet adamari. Vid. Ovid. Metam. lib. 3. fab. 5. *v.* 355, &c.

11 *Pity.*] *Pityn* aiunt puellam fuiſſe à Pane ſimul & Borea adamatam, quæ quoniam Pani magis favebat, à Borea illiſa in ſcopulum mortem obibat, at ne tota periret, Tellus ex eo, quod reliquum erat, arborem produxit, quam Latini appellant pinum, cujus ramos coronatus Paſtorum Deus geſtare amat.

12 *Mænadibus.*] Mænades Bacchi erant ſacerdotes, fœminæ furore percitæ, ἀπὸ τοῦ μαίνομαι inſanio, quia ſacrificantes inſaniebant ; dictæ aliquando *Thyades* & *Mimallones.*

13 *Patrem autem.*] Patrem Panos eſſe Mercurium affirmat Homer. in *Hymno* ad Pana, atque eo nomine ideo fuiſſe vocatum, quòd cùm Mercurius cæteris Deorum eum oſtenderet, placebat omnibus.

Πᾶνα δέ μιν καλέσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.

Duris Samius autem, in eo libro quem de Agathocle ſcripſit, illius nominis aliam rationem dediſſe fertur, ſcilicet quod ex congreſſu *omnium* cum Penelope procorum natus erat.

DIA-

DIALOG. VIII.

Jovis & Mercurii.

Jup. ILlam Inachi puellam pulchram nôſti, Mercuri? *M.* Etiam, Io dicis. *J.* Non amplius puella illa eſt, ſed juvenca. *M.* Monſtroſum hoc. Quomodo mutata eſt? *J.* Zelotypiâ mota [1] Juno transformavit ipſam. Sed & novum aliud quoddam malum inſuper excogitavit. Infelici illi bubulcum quendam multioculum, Argum nomine, cuſtodem addidit, qui juvencam paſcit, inſomnis & pervigil ipſe exiſtens. *M.* Quid igitur nos oportet facere? *J.* Devolans [2] in Nemeam ſylvam (illic alicubi Argus paſcit) illum quidem interficito: ipſam verò Io per pelagus in Ægyptum abducens, Iſim facito, & de cætero pro Dea ab incolis habeatur, [3] Nilumque attollat, & ventos immittat, & præterea * navigantes ſervet.

1 *Juno transformavit.*] Transfert pam Jupiter in Junonem cujus ipſe reus erat, ſi rectè cecinit Ovidius; ſic enim ille:
Conjugis adventum præſenſerat, inque nitentem
Inachidos vultus mutaverat ille juvencam.

2 *In Nemeam ſylvam.*] Nemea Regio ſylvoſa eſt in Achaia inter Cleonas & Phliuntem, ſatis nobilis ob leonem quem occidit Hercules.

3 *Nilumque.*] Nilus fluvius Ægypti.

* *Navigantes ſervet.*] Pictores quis neſcit ab Iſide paſci? Juv. Sat. 12. v. 28.

DIA-

DIALOG. IX.

Apollinis & Vulcani.

1. *Vul.* Vidiſtin' Apollo [1] Maiæ infantulum illum nuper genitum, ut formoſus eſt, & arridet omnibus, & jam quoque tale quiddam præ ſe fert, quaſi in magnum aliquod bonum evaſurus ſit? *A.* Illumne ego infantem dicam, ô Vulcane, aut in magnum aliquod bonum evaſurum, qui ipſo [2] Japeto antiquior eſt, quantum ad fraudulentiam attinet? *V.* Et quem adeò injuriaa fficere potuerit jam primum in lucem editus? *A.* Interroga Neptunum, [3] cujus tridentem ſuffuratus eſt: aut Martem, nam hujus ſubtraxit clam è vaginâ gladium; ut interim de me ipſo non dicam, quem & arcu ſpoliavit, & ſagittis. *V.* Hæccine infantulus & modò natus ille, qui vix dum movebatur in cunis inter involucra?

2. *A.* Scies, Vulcane, ſi modò ad te aliquando venerit. *V.* Atque venit jampridem. *A.* Quid igitur? habeſne omnia fabrilia inſtrumenta? necdum quicquam illorum tibi amiſſum eſt? *V.* Omnia, Apollo. *A.* Attamen inſpice diligenter. *V.* Per Jovem, forcipem non video. *A.* Sed videbis illum alicubi inter involucra in cunis infantis. *V.* Adeóne aduncas manus habet, perinde ac ſi in ipſo ventre jam tum meditatus eſſet furandi rationem?

1 *Maiæ infantulum.*] i. e. Mercurius. Ille enim Jovis & Maiæ filius, furax & fraudulentus ſemper audiens.

2 *Ipſo Japeto antiquior.*] Japetus (ut ferunt) Cœli & Terræ filius, quo neminem Hominum credunt Græci antiquiorem.

3 *Cujus tridentem.*] Singulis Deorum ſingula inſignia, Neptuno tridens Marti framea ſeu gladius, Apollini arcus & ſagittæ, Jovi ſceptrum & fulmina.

A. An-

A. Annon audiviſti ipſum loquentem quoque jam arguta ac volubilia quædam? Atque etiam hic miniſtrare nobis vult. Heri autem vocato ad ſe Cupidine, ſtatim illum palæſtra ſuperavit, neſcio quo pacto pedes illi ſubtrahens. Deinde cùm à cæteris laudaretur, intereà Veneri ſurripuit cingulum, cùm illa amplexata ipſum fuiſſet ob victoriam. Jove autem ridente, ſceptrum illius ſuſtulit, & niſi gravius fuiſſet, & plus ignis habuiſſet, ipſum quoque fulmen ſubtraxiſſet.

V. Celerem atque agilem quendam puerum mihi narras. *A.* Quin imò & muſicum prætereà. *V.* Undenam hujus rei conjecturam facis? *A.* [4] Teſtudine mortuâ alicubi inventâ, inſtrumentum ex ea compactum dedit. Brachiis enim adaptatis, & jugo ſuperinducto, deinde calamis (chordarum anſulis videlicet) infixis, fundóque infra, & quaſi quodam dorſo ſubjecto, atque inde [5] ſeptem chordis ſuſpenſis & intentis, jucundum adeò quiddam modulatur & concinnum, ut ego quoque illi jam invideam, [6] jam olim perſonando citharam me exerceo.

4 *Teſtudine mortuâ alicubi inventa.*] Sunt qui dicunt iſtam teſtudinem eſſe repertam juxta Nilum poſt diluvium, quæ, cùm conſumpta carne, arida eſſet, percuſſis nervis ſuperſtitibus edidit ſonum, quo monitus, non ut hic traditur, ſed ad ejus exemplar, lyram, quam ὄργανον vocat Lucianus, compegit Mercurius.

5 *Septem chordis, &c.*] Conſentiunt omnes Mercurium eſſe Lyræ repertorem. Vide Horat. carm. lib. 1. Od. 10, & 21, ſed de numero chordarum non itidem liquet: ſunt qui dicunt primo fuiſſe tantum tres, ſunt qui quatuor. Videat cui libet Macrob. Saturn. lib. 1. c. 19. Pol. Virg. de rerum inventoribus, lib. 1. cap. 15. Diod. Sicul. lib. 1, & 5, ſentit cùm Luciano, Hor. lib. 1. c. 15.

Tuque teſtudo reſonare ſeptem callida nervis.

6 *Qui jam olim perſonando citharam, &c.*] Si rectè hic Lucianus, erravit Torrentius, qui in Horat. Od. 21. lib. 1. ſic ait, Lyrâ ſibi conceſsâ Orpheum Apollo docuit; at poſteà inventâ à ſe citharâ, ei Lyram conceſſit. Aliquid autem intereſſe inter (quas multi temerè confundant) *Lyram* & *Citharam* ſatis hinc liquet, ſed quid id ſit, laborat quidem oſtendere Martinius in Lexico ad Vocem *Lyra*, at quam feliciter judicet alius, ego ab eo in hac re parum redii inſtructior.

4. Cæterùm ipſa Maia illud quoque dicebat, quòd neque in cœlo noctu maneret, ſed præ nimio agendi ſtudio ad inferos uſque deſcenderet, furaturus etiam ſcilicet inde aliquid. Alatus autem quoque eſt, ac virgam quandam apparavit, mirificam poteſtatem ac vim habentem, [7] qua animas evocat, & educit mortuos. *V.* [8] Ego illam dedi ipſi, ut eſſet quaſi ludicrum. *A.* Proinde & mercedem iſtam tibi retulit, forcipem videlicet. *V.* Rectè ſanè admonuiſti, quare ibo ut illum recipiam, ſicubi, ut ais, inter involucra in cunis inveniri poterit.

7 *Qua animas evocat, & educit mortuos.*] Κατάγει non negamus ſignificare *educit,* ſed mallem interpretari *deducit* vel deorſum agit, ad mentem ſcilicet, Virg. Æneid. 4. v. 242.

Tum virgam capit, hac animas ille evocat orco
Pallentes, alias ſub triſtia tartara mittit.

8 *Ego illam dedi ipſi.*] Vulgò traditur hanc virgam ab Apolline Mercurio fuiſſe traditam, acceptâ ab eo lyrâ. Vid. Servium in Virg. Æneid. 4. v. 242.

DIALOG. X.

VULCANI & JOVIS.

1. *Vul.* QUid me oportet facere, Jupiter? venio enim ita ut juſſiſti, ſecurim habens acutiſſimam, etiam ſi lapides opus ſit uno ictu diſſecare. *J.* Rectà ſanè Vulcane, ſed jam impactâ illâ divide mihi caput in duas partes. *V.* Tentas me num proh inſaniam! Impera igitur verè quod vis tibi fieri, *J.* [1] Dividi mihi calvariam volo; ſi verò non obe-

1 *Dividi mihi calvariam volo.*] Nonnulli dicunt Jovem Thetidem à ſe compreſſam, quia metuit ſibi ab eo, quod naſceretur, obſorbuiſſe; ſatque, ut neceſſe erat gravidam factam, ad amnem Tritonem pepeſiſſe, cui ſi fidem habemus, opus erat, ut venter potiùs quàm calvaria divideretur.

dieris

dieris mihi, [2] me experiêris non nunc primùm iraſcentem. Veruntamen ferire oportet audacter, & præſenti animo, neque cunctari. Pereo enim præ doloribus, qui mihi cerebrum invertant. *V.* Vide Jupiter ne quid mali faciamus, acuta enim ſecuris eſt, & non abſque ſanguine, neque etiam [3] ad Lucinæ morem tibi obſtetricabitur. *J.* Incute modò Vulcane, audacter. Ego enim novi quid ſit conducibile. *V.* Invitus quidem, ſed tamen feriam. Quid enim agat aliquis te jubente?

2. Sed quid hoc? puella armata hæc eſt. Magnum, ô Jupiter, malum habuiſti in capite. Merito igitur & iracundus fuiſti, tantum intra cerebri panniculam virginem vivam nutriens, idque [4] armatam, nimirùm caſtra, non caput [5] habuiſti non advertens: Hæc verò etiam ſaltat, & cùm armis tripudiat, clypeum concutit, ac haſtam vibrat, & quaſi quodam furore concitatur, quod maximum eſt, formoſa admodum ac maturis nubilis annis brevi adeò jam facta eſt, cœruleos quidem oculos habens. Sed tamen & huic gratiam addit galea. Quare, ô Jupiter, obſtetricandi præmium hoc mihi refer, deſponde mihi illam. *J.* Impoſſibilia petis, Vulcane, perpetuò enim virgo manere vult: ego certè, quantum in me eſt, nihil repugno. *V.* Hoc volebam, reli-

2 *Me experiêris non nunc primùm iraſcentem.*] Iratus erat prius Vulcano Jupiter cùm offenſus ejus deformitate, cœlo dejecit in Lemnum inſulam, de quo vide Homer. Iliad. lib. 1.

3 *Ad Lucinæ morem.*] Lucina Dea quæ præeſt partubus, nunc Juno nunc Diana dicta: rationem nominis ab Ovidio accipe, lib. 2. Faſt. v. 449.

Gratia Lucinæ dedit hæc tibi nomina lucus,
Aut quia principium Tu Dea lucis habes.

i. e. Lucina dicta eſt aut quia præeſt lucis ſive nemoribus, aut quia ejus ope infans primùm profertur in lucem.

4 *Armatam virginem.*] Intellige Palladem vel Minervam quam natam eſſe ferunt ex Jovis capite.

5 *Habuiſti non advertens.*] Græcè ἐλελήθεις ἔχων. vix meliùs Latinè reddi poteſt, ad verbum autem ſonat *latueras, Teipſum* vel *Tibiipſi habens.*

 quum

quum quod eſt, ipſe curabo, ac jam ſimul rapiam hinc ipſam. *J.* Si tibi facile adeò hoc, facias licet, veruntamen illud ſcio, quod amas ea quæ tibi contingere nequeunt.

DIALOG. XI.

MERCURII & APOLLINIS.

1. *Mer.* QUid verò triſtis es, Apollo? *A.* Quoniam, ô Mercuri, miſer atque infelix circa amores ſum. *M.* Dignum quidem mœrore hoc, ſed tu quo pacto miſer atque infelix es: An adhuc dolore afficit te id [1] quod cum Daphne accidit? *A.* Nequaquam, ſed amaſium doleo Laconem illum [2] Oebali filium. *M.* An mortuus eſt Hyacinthus? dic mihi. *A.* Atque admodum. *M.* Unde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occideret formoſum illum puerum? *A.* Meum ipſius factum hoc eſt. *M.* Quid igitur? inſaniviſtin' Apollo? *A.* Non, ſed infortunium quoddam invito mihi accidit. *M.* Quomodo? cupio enim audire rationem hanc.

2. [3] Diſco ludere diſcebat, atque ego unà cum illo ludebam. Cæterùm ventorum omnium peſſimè [4] perditus Zephyrus amabat quidem longo jam tem-

1 *Quod cum Daphne accidit.*] Daphne fugiens Apollinis amplexus verſa eſt in laurum; de quâ vide Ovid. Metam. *v.* 470, &c. lib. 1.

2 *Oebali filium.*] Hinc vocatur *Oebalides* ab Ovidio, lib. 10. *v.* 196.

Laberis Oebalide *prima fraudate juventa.*

3 *Diſco ludere diſcebat.*] Quinque apud Græcos veteres erant certamina 1. *jactus diſci.* 2. *ſaltus.* 3. *jaculatio.* 4. *curſus.* 5. *lucta.* Diſcus autem erat, ut gloſſographus Græcus loquitur *βαρὺς λίθος*, i. e. *gravis lapis*, & formæ etiam rotundæ, quod ex Ovidio patet Metam. lib. 10. *v.* 183.

Tollere Tænarides orbem *properabat, &c.*

4 *Perditus Zephyrus.*] Iratus hoc

pore

pore etiam ipſe illum ; verùm neglecto eo, & contemptum iſtum non ferente, ego quidem, quemadmodum conſueveramus, diſcum in altum ſurſum verſus jaculabar, ille autem deorſum [5] à Taygeto ſpirans, ablatum hunc in caput puero inflixit, ita ut ex ea plaga [6] cruor manaret affatim, & ipſe puer ſtatim moreretur. Verùm ego è veſtigio Zephyrum ulciſcebar, tortis in eum ſagittis, fugientémque ad montem uſque perſequendo. Puero autem & tumulum extruxi [7] in Amyclis, quo loco diſcus eum proſtravit, & florem ex cruore illius terram inducere feci, ſuaviſſimum illum quidem, Mercuri, atque omnium fragrantiſſimum, præthereà [8] & literas quaſdam habentem, quæ mortuum ipſum quaſi deplorant : Num tibi igitur præter rationem mœſtus fuiſſe videor ? *M.* Sanè verò Apollo. Nôras enim mortalem te comparâſſe amaſium tibi, quare dolere non debes mortuo jam illo.

dixit Apollo, nam aliàs apud Apollineos viros nullus ventorum blandior audit quam Zephyrus, adeò floribus favens, ut *maritus veris* à nonnullo vocetur, & ferunt eum accepiſſe nomen ἀπὸ τοῦ ζωὴν φέρειν, quod mortuo anno vitam fert.

5 *A Taygeto ſpirans.*] *Taygetus* mons Laconiæ urbi Amyclis imminens.

6 *Cruor manaret.*] In florem abiit hic cruor, quem ex pueri nomine vocant *hyacinthum*, pulchrè eum deſcribit Ovidius, Metam. lib. 10. *v.* 210. Similis quædam mutatio olim facta eſt ex Adonidis cruore, & Veneris lachrymis, de quibus Bion in Epitaph. Adon.

Αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα
τὰν ἀνεμώναν.

7 *In Amyclis.*] Amyclæ urbs Peloponneſi Apollini ſacra, ut & cætera Laconia.

8 *Et Literas quaſdam.*] & *ai* ai Flos habet inſcriptum, &c. Ovid. Metam. lib. 10. *v.* 211, quæ particulæ ſunt lamentantium, ut liquet ex Tragœdiis.

DIALOG. XII.

Cupidinis & Jovis.

1. *Cup.* AT ſi quid etiam peccavi, Jupiter, ignoſce mihi, puer enim admodum ſum, & adhuc imprudens. *J.* Tu puer autem, Cupido, qui [1] antiquior multo Japeto es? an quia neque barbam habes, neque canos produxiſti, propterea etiam infans putari cupis, ſenex & verſutus adeò cùm ſis? *C.* Quâ verò injuriâ ego ille ſenex affeci te, ut tu ais? cur me vincire quoque cogitas? *J.* Specta, ô Sceleſte, an parva, qui me ita ludibrio habes, itaque nihil eſt jam quod me non effeceris, [2] Satyrum, taurum, aurum, cygnum, aquilam, omnia hæc feciſti me. At quæ me viciſſim amaret, nullam planè unquam feciſti, neque intellexi me etiam uxori propter te gratiorem fuiſſe, ſed oportet me præſtigiis uti ad illas, & meipſum abſcondere; illæ autem aut cygnum exoſculantur, me vero ſi aſpiciant, moriuntur præ formidine. *C.* Meritò, neque enim ferunt, ô Jupiter, ut quæ mortales ſint, aſpectum tuum.

2. *J.* Quomodo igitur Apollinem [3] Branchus ille & Hyacinthus tantoperè amant? *C.* At [4] Daphne

1 *Antiquior multo Japeto.*] Japetus Cœli & Terræ filius, Pater Promethei, Atlantis, &c. ſenior eo *Cupido*, quia ortus eſt ex Chao cum ipſa Tellure matre Cœli, ut docet nos Heſiodus in Theog. v. 116. & ſequentibus.

2 *Satyrum, Taurum, &c.*] *Satyrus* factus erat Jupiter, ut comprimeret *Antiopam*; *Taurus*, ut raperet *Europam*; *Aurum*, quo facilius acciperetur in *Danaes* gremium; Cygnus, ut rem haberet cum *Leda*; *Aquila* bis, Primò, ut *Ganymedem* in Cœlos portaret; Secundò, ut *Aſterien* in coturnicem verſam ſecum abriperet. Vide Ovid. Metam. lib. 10. fab. 4. & lib. 6. fab. 2. Lucian. Dial. inter Jovem & Ganymedem.

3 *Branchus ille.*] Branchus Theſſalus erat, & habitus etiam filius Apollinis, quem dolens interfectum templo & divinitate donavit, Alex. ab Alex. cap. 2. lib. 6.

4 *At Daphne.*] de *Daphnes* fuga ab Apolline, vide Ovid. Metam. lib. 1. fab. 9. v. 452.

etiam fugiebat illum, quamvis comatum, & imberbem. Quod ſi autem voles amabilis eſſe, neque concutias ægidem, neque fulmen geras; ſed quam ſuaviſſimum teipſum perhibe, utrinque demiſſo capillo, eoque [5] mitrâ revincto, veſtem ſume purpuream, crepidas ſubliga auratas, ad tibiam, & ad tympana compoſito greſſu incede, & videbis quod plures te ſequentur, quam Bacchum [6] Mænades. *J.* Apage, nolim equidem amabilis eſſe in hoc pacto, ut talem me ipſum exhibeam. *C.* Proindè & amare nolis, nam hoc certè facile eſt. *J.* Quin amare quidem volo, minore autem negotio, illo potiri. Atque ob hæc nunc dimitto te.

5 *Mitrâ.*] Tegmen capitis, ut aiunt, parum virile habitum.

6 *Mænades.*] Mænades ſunt mulieres, quæ liberum patrem furentium more ſemper ſecutæ orgia Bacchi celebrabant, παρὰ τοῦ μαίνεσθαι, i. e. à *furendo* vel ab *inſaniendo* dictæ.

DIALOG. XIII.

Zephyri & Noti.

Mycillo Interprete.

1. *Zeph.* Nunquam equidem pompam magnificentiorem vidi in mari, ex quo ego ſum & ſpiro; tu verò an non vidiſti [1] Note? *N.* Quamnam hanc dicis [2] Zephyre pompam? aut quinam ſunt qui illam duxerunt? *Z.* Suaviſſimo ſpectaculo

1 *Note.*] *Notus* Ventus Meridionalis à Νότις, humor, quia plerumque ſecum fert pluvias.

2 *Zephyre.*] *Zephyrus* ventus Occidentalis ἀπὸ τοῦ ζωὴν φέρειν, ut volunt; flat enim plerumque Verno tempore, ubi reviviſcunt plantæ omnes, ideóque vocatur *verus maritus*.

caruiſti,

caruiſti, & quale non facilè aliud unquam videris. *N.* Juxta [3] rubrum mare occupatus fui, afflavi autem & partem [4] Indiæ nonnullam, quantum videlicet ejus terræ mari adjacet, proindè nihil eorum, quæ tu dicis, novi. *Z.* Quid, [5] Sidonium illum Agenorem vidiſti? *N.* Etiam Europæ patrem ſcilicet; quid tum? *Z.* De illa ipſa narrabo tibi. *N.* Num quòd [6] Jupiter jam olim amare cœpit puellam? Nam hoc etiam pridem ſcivi. *Z.* Igitur quod ad amorem attinet nôſti; quæ verò poſtea conſecuta ſunt, ea nunc audi.

2. Deſcenderat Europa ad littus ludendi gratiâ, aſſumptis ſecum æqualibus ſuis, Jupiter autem in formam tauri aſſimulatus ludebat unà cum ipſis, pulcherrimus tum apparens: nam & candidus erat, ut nihil ſuprà, & cornua habebat reflexa pulchrè, vultúmque præ ſe ferebat admodum manſuetum, & placidum. Saltabat igitur & ipſe in littore, & mugiebat ſuaviſſimè, ita ut Europa etiam conſcendere ipſum jam ſuſtineret; cæterùm ubi hoc factum eſt, citato curſu Jupiter quidem unà cùm illa in mare prorupit, atque ibi, uti inciderat, natabat. Illa verò admodum perculſa animo ex hâc re, ſiniſtra apprehendit, ac tenuit cornua, ut ne delaberetur, alterâ autem manu diffluentem vento veſtem continebat. *N.* Dulce hoc ſpectaculum, Zephyre, vidiſti, &

3 *Rubrum mare.*] Non vult fretum illud quod Africam ab Aſia ſeparat, ſed mare in quod ſinus ille Arabicus & Perſicus ſimul confluunt. Undè autem hoc nomen contraxit inter Autores non convenit. Videantur Commentar. Hilli in Dionyſii periegeſin.

4 *Partem Indiæ.*] *Indiam* prope eſſe *mare rubrum* oſtendit Dionyſius, v. 37, & 38, eam ſcilicet quæ eſt intra Gangen. *Indus* etiam fluvius, à quo *India,* decurrit in *mare rubrum.*

5 *Sidonium.*] Ab urbe *Sidone,* quæ in Phœnicia eſt ad oram orientalem *maris mediterranei* quod in eo loco vocatur *mare Syriacum.*

6 *Jupiter jam olim amare.*] *Jovis* amorem & *Europæ* raptum pulchrè deſcribit Ovid. m. 2. f. 13.

amatorium,

amatorium, natantem videlicet Jovem, & ferentem ſecum amores ſuos.

3. *Z*. At verò quæ conſecuta ſunt ſuaviora multò, Note. Nam & mare ſtatim compoſitis fluctibus quietum fuit, & tranquillitate ultrò attractâ, placidum ac planum ſeipſum præbuit. Nos autem omnes ſilentium agentes, nihil aliud quam ſpectatore tantùm eorum quæ fiebant, quaſi quidam comites ſequebamur. Cupidines verò juxta volitantes paulùm ſupra mare, ita ut interim ſummis pedibus contingerent aquam, accenſas ferentes faces [7] Hymenæum cantabant. [8] Nereides autem emerſæ undis, delphinum tergis inſidentes obequitabant applaudentes, ſeminudæ pleræque, prætereà & [9] Tritonum genus, & ſi quid aliud marinorum aſpectu metuendum non eſt, omnia illa circum puellam quaſi choream ducebant. Nam ipſe quidem [10] Neptunus conſcenſo curru, & quaſi pronubus incedens, unà cum [11] Amphitrite lætus præibat, veluti viam aperiens natanti fratri.

4. Suprà omnes autem Venerem duo Tritones ve-

7 *Hymenæum.*] i. e. Carmen nuptiale, in quo ſæpe dicitur, ut in illo Catulli, n. 62.

Io Hymen Hymenæe Io, Io Hymen Hymenæe.

8 *Nereides.*] *Nerei* filiæ, de quibus vide quæ dicta in Dial. *Galen.* & *Panop.* n. 1. quicquid autem de iis canunt Poëtæ, *Nereis* revera non aliud eſt; quam animal marinum, quod.

Deſinit in piſcem, mulier formoſa ſuperne.

qualia nonnunquam in littore viſa fuerant mortua, unum etiam & alterum inter fluctus natantia. Vid. Plin. lib. 9. c. 5. Alex. ab Alex. lib. 3. c. 8. Verder, Imag. Deor. p. 164.

9 *Tritonum genus.*] *Tritonum* genus non multum abſimile erat *Nereidum* generi, eo excepto, quod ſexus fecit, cùm enim Nereides, ſub forma virili ſemper aparuerunt. Quales autem fuerunt capite, capillis, oculis, ore, naſo, necnon & cæteris corporis partibus oſtendit in Bœoticis Pauſanias, videantur etiam de iis ſuprà dicti Autores Plin. &c. è concha aliquando auditi fuerunt ſonum edere. Atque inde opinor eſt, quod dicti ſunt eſſe à buccinis Neptuno.

10 *Neptunus.*] *Neptunus* filius *Saturni*, frater *Jovis*, Deus qui mari præeſt.

11 *Amphitrite.*] Uxor *Neptuni.*

hebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aſpergentem ſponſæ. Atque hæc à [12] Phœnicia uſque in [13] Cretam fiebant. Poſtquam autem in inſulam aſcendit, ipſe quidem taurus non ampliùs apparebat. Jupiter autem apprehenſam manu Europam in antrum [14] Dictæum abduxit, erubeſcentem, atque oculos demittentem, intelligebat enim jam ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius partem fluctibus agitabamus. *N.* O beatum Zephyre te, qui iſtæc videris, ego vero intereà [15] Gryphas, & elephantos & nigros homines aſpiciebam.

12 *Phœnicia.*] Regio Aſiæ, pars Syriæ, quæ ab occidente habet mare Mediterraneum.

13 *Cretam.*] *Creta* Inſula in mari Mediterraneo, nunc *Candia* vocata.

14 *Dictæum.*] A dicte Monte in Creta patria Jovis, inde enim, ut perhibent, dicta eſt *Creta,* quod Jupiter ibi *Cretus.*

15 *Gryphas, & Elephantos,* &c.] Inveniuntur non ſolùm *Elephanti* apud Indos, quod ſatis notum, ſed & *Gryphes.* Teſte Johnſtono, p. 151. apud quem etiam videas eorum imagines.

DIALOG. V.

ÆACI, PROTESILAI, MENELAI, & PARIDIS.

Micyllo Interprete.

1. *Æac.* QUamobrem [1] Proteſilae in [2] Helenam irruens ſtrangulas illam? *Pr.* Quia

1 *Proteſilae.*] Unus è Græcis ducibus *Proteſilaus,* qui in uxore recuperanda comitati ſunt Menelaum; primus autem omnium in terram Phrygiam è nave inſiliens primus interiit. Vid. Hom. Il. 2. *v.* 205, &c. Ovid. Metam. lib. 9. fab. 3. *v.* 67. & Epiſt. Laod. *v.* 93.

2 *In Helenam.*] *Helena* uxor Menelai à Paride rapta, unde origo belli Trojani.

huјus cauſsâ, [3] Æace, imperfectâ quidem domo relictâ, & vidua [4] uxore, quam nuper duxi, redditâ, mortuus ſum. *Æ.* Accuſa igitur [5] Menelaum, qui vos omnes pro tali conjuge recuperandâ contra [6] Trojam duxit. *Pr.* Benè dicis, mihi accuſandum eſt illum. *M.* Nequaquam me, ſed multò juſtius [7] Paridem, qui hoſpiti mihi uxorem contra omne jus eripuit. Hic enim non modò abs te, verùm ab omnibus tum Græcis, tum barbaris meritò ſtrangulari debebat, ut qui tam multis mortis cauſſa extiterit. *Pr.* Melius hoc.

2. Proinde malè nominate Pari, nunquam te dimittam à manibus. *P.* Injuriam adeonum facis, Proteſilae, idque eò magis, quòd eandem tecum artem exerceo; nam & amori etiam deditus ipſe ſum, & ab eodem Deo quaſi vinctus teneor. Nôſti autem, quòd quædam ſunt quæ invitis nobis geruntur, & neſcio quis Deus nos ducit quocunque ipſi placet, atque impoſſibile eſt illi repugnare.

Pr. Rectè dicis: Utinam igitur [8] Cupidinem ipſum hic comprehendere mihi liceat. *Æ.* At ego etiam pro Cupidine tibi reſpondebo quæ juſta videntur. Sic enim ille dicet, ſeſe quidem Paridi fuiſſe fortaſſis cauſſam amandi; ſed mortis cauſſam tibi fuiſſe neminem alium quam teipſum, Proteſilae,

3 *Æace.*] *Æacus* unus è tribus infernis judicibus, qui præerat umbris Europenſibus cæteri duo *Rhadamanthus* & *Minos*, de quorum prima *inſtitutione*, & ſingulorum *munere*, Vide Platon. Gorgiam, non procul à fine, de *inſignibus*, Hom. Ὀδύσσ. λ. necnon & Chartariam de Imaginibus Deorum.

4 *Uxore.*] *Laodamia*, ſcilicet quam vehementer amavit.

5 *Menelaum.*] *Menelaus* filius Atrei frater Agamemnonis, cui ſoli è multis Helenæ procis eam dare viſum eſt Tyndareo patri. Vid. Apollodor. lib. 3.

6 *Trojam.*] *Troja* urbs Phrygiæ nemini non nota.

7 *Paridem.*] *Paris* Priami ex Hecubâ filius; judex inter Deas de pomo aureo, cui inſcriptum, *pulchriori dabitur:* ei, quod ſibi favebat in ſententia ferenda, pollicita erat *Venus* Helenam mulierum formoſiſſimam, & in raptu etiam adjuvit. Vid. de ea re Hygin. fab. 92.

8 *Cupidinem.*] *Cupido* filius Veneris, conciliator amoris.

qui clam uxore nuper ductâ, poſtquam appropinquabatis Troadi, ita omni contempto periculo, & velut deſperatus [9] antè reliquos omnes in littus exiluiſti, gloriæ nimirùm cupidus, propter quam & primus in egreſſu Navium occiſus fuiſti. *Pr.* Proindè & ego pro meipſo tibi, Æace, reſpondebo multò juſtiora quam tu. Neque ego mihi horum cauſſa fui; ſed fatum, & quod jam indè ab initio ita prædeſtinatum fuerat. *Æ.* Probe: quid ergo iſtos accuſas?

9 *Antè reliquos omnes in littus exiluiſti.*] Captus ſcilicet fraude Ulyſſis; qui primus ut alliceret alios è nave proſiluit, at memor oraculi, quod mortem minatum eſt ei, quicunque è Græcis primus tetigerit Phrygium ſolum, ſolùm non tetigit, ſed projecto prius clypeo in eum ſtetit. Vid. Auſon. in Epitaph. Proteſilai. Euſtathius autem ait malle eum ſic perire, ἤπερ κατεπτηχότας βλέπειν τοὺς Ἀχαιούς, i. e. *quam videre Græcos attonitos.*

DIALOG. XV.

PLUTONIS & PROTESILAI.

Micyllo Interprete.

1. *Pro.* O Domine, ô rex, [1] noſter Jupiter, & tu [2] Cereris filia, ne deſpicite preces amatorias. *Pl.* Tu vero quid precaris à nobis, aut quis denique es? *Pr.* Equidem [3] Proteſilaus ſum,

1 *Noſter Jupiter.*] Intelligit Plutonem, quem, quia ſummus eſt apud inferos, ut *Jupiter* in cœlis, eodem nomine appellat. Virg. Æneid. 4. *v.* 638. Jupiter Stygius. Hom. Ζεὺς καταχθόνιος.

2 *Cereris filia.*] i. e. Proſerpina, Plutonis uxor; quam, ut ne marito ſit minor titulis, Claudianus vocat *profundam Junonem.* Sic enim habet liber meus, non *infernam,* ut alii tradunt.

3 *Proteſilaus filius Iphicli, &c.*] Sic perhibetur eſſe apud Homerum

filius [4] Iphicli, patriâ [5] Phylacenſis, qui cùm reliquis Græcis in expeditione ad Trojam profectus, ac primus omnium contra Ilium pugnando occiſus ſum. Precor autem ut dimiſſus hinc modicum temporis in vitam denuò redire permittar. *Pl.* Hunc amorem, Proteſilae, omnes mortui amant : ſed nullus tamen ipſorum potitur eo. *Pr.* At non vitam, ô Pluto, tantoperè amo, verùm equidem [6] uxorem, quam nuper ductam domi reliqui, atque in bellum navigando profectus ſum, deindè infelix in egreſſu Navium [7] ab Hectore occiſus ſum. Amor itaque iſte uxoris non mediocriter me, ô domine, enecat : voloque, ſi vel paululùm ab ipſa conſpectus fuero, rurſum huc deſcèndere. *Pl.* Non bibiſti, Proteſilae, [8] aquam Lethæam ? *Pr.* Bibi equidem, ſed hæc res prævaluit pondere. *Pl.* Exſpecta igitur : advenit enim &

Iliad. *β.* *v.* 205, & ſequ. ſed non ita convenit de matre ; Euſtathius ait eum fuiſſe ex Aſtyoche, Hyginus ex Diomedea, & primum vocatum fuiſſe Iolaum ; nomen autem Proteſilai poſteà ex eventu fuiſſe inditum, in hanc ſententiam forſan adductus, quod Proteſilao & Iolao erat Pater ejuſdem nominis ; viros autem fuiſſe diverſos ſatis ex hoc conſtat, quod Proteſilaus mortuus eſt juvenis ; Iolaus autem vixit ad decrepitam ſenectutem , & Herculis precibus juvenili ætati fuit reſtitutus. Vid. Euſtathium in Hom. loco ſupradicto, Hygin. fab. 103. Ovid. Metam. lib. 9. *v.* 398, & ſequ.

4 *Iphicli.*] *Iphiclus* rex erat Phylaces ejuſdem nominis ac frater Herculis, ſed non vir idem. Hic enim filius erat Amphitryonis, ille Phylaci, hic è Thebis, ille è Phylace.

5 *Phylacenſis.*] *A Phylace* (ut in ſuis in Pindarum Commentariis tradit Benedictus) Phthiotidis urbe, non procul à Thebis, patria Iphicli. Euſtathius in Homer. Iliad. *β.* *v.* 207. conditam eſſe ait à Phylaco hujus Iphicli proavo.

6 *Uxorem.*] Laodamiam intelligit, cujus Epiſtola ad Maritum Proteſilaum eſt apud Ovidium, 13.

7 *Ab Hectore occiſus.*] Homer. Iliad. 2. *v.* 208. tantum dicit,

—— *τὸν δ᾽ ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ.*

quod nonnulli volunt eſſe nomen proprium, quod ſæpe accidit eſſe idem ac gentile, ut multis exemplis docet Euſtathius. Alii aiunt *hunc Dardanum* virum fuiſſe Æneam ; alii Achaten Æneæ ſocium. Hectorem autem ſi voluit Homerus, dixiſſet potiùs.

—— *τὸν δ᾽ ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.*

aut *Δάρδανος Ἕκτωρ.* Cùm Luciano autem ſentit, Hyginus fab. 103. ſentit & Ovid. lib. 12. Metam. v. 67.

—— *Hectorea primus fataliter haſta*
Proſeſilae codis ——

8 *Aquam Lethæam.*] quâ potâ ſolet oblivio ſequi eorùm omnium, quæ in vitâ accidebant. Vid. Virg. Æneid. l. 6. *v.* 705, & ſequ.

illa

illa, quandoque, neque nunc opus quicquam erit iterum aſcendere te. *Pr.* Sed moram hanc, ô Plute, ferre nequeo, [9] Amâſti autem tu quoque aliquando, ac nôſti qualis res ſit amor.

2. *Pl.* Et quid adeò juvabit te unum diem reviviſcere, deinde autem paulò pòſt eadem hæc lugere? *Pr.* Spero me etiam illam adducturum eſſe, ut huc ad vos ſequatur me: quare pro uno mortuo paulò poſt duos recipies. *Pl.* Haud fas eſt iſta fieri, neque etiam ſimile unquam factum eſt. *Pr.* At ego in memoriam tibi revocabo, Pluto, nam [10] Orpheo ob ipſam hanc cauſſam Eurydicen uxorem reddidiſtis, & [11] cognatam meam Alceſtin emiſiſtis, [12] Herculi gratificantes. *Pl.* Optâris autem cùm iſta nuda atque deformi calvariâ, formoſæ illi ſponſæ tuæ in conſpectum venire? quo pacto autem illa etiam aſpiciat te, quæ ne dignoſcere quidem ampliùs te poterit? terrebitur enim ſat ſcio atque aufugiet, tuque fruſtrà tantum iter exantlaveris. *Proſerpina.* Proinde mi vir, tu iſti quoque rei medicinam aliquam adhibe, ac Mercurium jube, ut poſtquam ad lucem pervenerit Proteſilaus, contactum

9 *Amâſti autem tu quoque.*] Proſerpinam ſcilicet, quam flore legentem in monte Ætnâ, cùm ſibi à matre dari ſperare non potuit, rapuit. Hiſtoriam habes apud Hyginum, fab. 146. Apollod. lib. 1. c. 5. quam etiam tangit, Ovid. Metam. lib. 5. fab. 8. *v.* 470, & ſequ.

10 *Orpheo.*] *Euridice* nuper nupta Orpheo, ut Ovidius habet, dum vagatur cùm Nymphis; ut Hyginus & Virgilius, dum Ariſtæum adulterum paſtorem fugit, morſa, à ſerpente interiit: cujus abſentiam cùm ferre non potuit ſuperſtes maritus, deſcendit ad inferos, ut repeteret, & recepit ea conditione, ut antequam domum ſuam perduxerat, eam ne reſpiceret. Vid. Apollodor. lib. 1. c. 3. Hygin. fab. 164. Ovid. Metam. lib. 10. fab. 1. Virgil. Georg. lib. 4. *v.* 457.

11 *Cognatam meam Alceſtin.*] Alceſtis uxor erat Admeti cujus cùm in fatis erat, ut aut ipſe moreretur, aut vice ſui è ſuis aliquis; patre & matre nolente, Alceſtis uxor ſponte ſe morti obtulit, & poſteà ab inferis Herculis beneficio revocata fuit. Vid. Apollod. lib. 1. c. 9. Sect. 15. Hygin. fab. 51.

12 *Gratificantes Herculi.*] Apollodorus loco ſupra notato eſſe dicit, qui Herculem priùs cùm Plutone pugnâſſe aiunt, gratificatus eſt igitur Herculi ingratus.

virgâ,

virgâ, mox in adoleſcentem formoſum convertat illum, qualis videlicet anteà fuit cùm ex ſponſæ thalamo prodiret. *Plu.* Quoniam [13] Proſerpina, & tibi hoc videtur, age perductum hunc iterùm ad ſuperos, Mercuri, ſponſum facito. Tu verò memineris [14] non ampliùs quàm unum diem tibi permiſſum eſſe.

13 *Quoniam Proſerpina, &c.*] illa etiam autor fuit Alceſtis reditûs, ut tradit Apollodorus ἡ Κόρη ἀνέπεμψε i. e. *Proſerpina remiſit.*

14 *Non amplius quam unum diem.*] ſatis erat, nam uxor viſo marito ſtatim præ gaudio in amplexibus ejus moriebatur; ut Servius habet in Virg. Æneid. lib. 6. *v.* 447. Hyginus aliter narrat hiſtoriam, fab. 103, & 104.

DIALOG. XVI.

DIOGENIS & HERCULIS.

P. Virunio Interprete.

1. *Diog.* NUnquid Hercules hic eſt? haud quiſquam mehercule alius; [1] arcus, clava, pellis leonina, magnitudo ipſa, totus denique Hercules eſt. E vita igitur deceſſit, [2] qui Jovis erat filius? dic quæſo, ô victorioſe, mortuúſne es? ego enim cum terræ ſupereſſem, tibi haud ſecus quam Deo ſacrificavi. *H.* Rectè quippe ſacrificâſti. [3] Her-

1 *Arcus, clava, leonina pellis.*] Inſignia Herculis, habuit & alia, *enſem aureum thoracem* & *peplum, enſem* ei dedit Mercurius, *arcum* & *ſagittas* Apollo, *aureum thoracem* Vulcanus, & Minerva *peplum, clavam* in Nemeæa ſylva cæſum ſibi comparavit, & occiſo leone pelle ſe induit. Vid. Appollodor. l. 2. c. 2. ſ. 11.

2 *Qui Jovis erat filius.*] Herculem fuiſſe Jovis filium ex Alcmena Amphitryonis uxore docet Apollodor. lib. 2. c. 4. ſect. 8.

3 *Hercules una cum Diis.*] De Herculis Apotheoſi, ſive migratione ad Deos, vide Ovid. Metam. lib. 9. fab. 4.

cules

cules enim ipſe in cœlo unà cùm diis immortalibus conſiſtit, [4] Heben apud ſe habens cruribus formoſiſſimam. Ego verò qui te alloquor, illius ſum umbra. *D*. Quidnam dicis amabo? umbra ipſius Dei? fieri enim poteſt, alterâ eundem ex parte Deum eſſe? alterâ vita deceſſiſſe? *H.* Utique, ille enim nequaquam mortuus eſt, ſed ego duntaxat, qui imago ipſius ſum. *D*. Intelligo rem; te virum pro viro [5] Plutoni pro ſe dedit, & tu nunc pro illo mortuus es. *H.* Sic res ſe habet. *D*. Quo pacto igitur, callidiſſimus cùm ſit [6] Æacus, te nequaquam illum eſſe non novit, ſed admiſit tanquam ſuppoſitium Herculem? *H.* Quoniam ille ipſe eſſe videor. *D.* Vera autumas: nam ita perſimilis, ut ſi ille ipſe ſis. Caveas igitur ne contra ſit: ut tu quidem Hercules exiſtas, imago vero apud Deos immortales Heben in uxorem duxerit.

H. Audax nimium es atque loquax: & niſi à ſcommatibus, quæ in me jacis, abſtinueris, ſenties quamprimùm qualis Dei imago ſim; arcus enim nudus atque paratus. *D*. Cur autem de cætero te timeam, quum ſemel mortuus ſis? Sed per tuum Herculem dic quæſo, dum ille vivebat, eraſne una cum ipſo, & tunc imago exiſtens? aut unus quidem eratis in vita? Poſteaquam autem è vita deceſſiſtis, ſe-

4 *Heben.*] *Hebe* filia Jovis & Junonis, *Homer.* Ὀδύσσ. lib. 11. *Apollodor.* lib. 1. c. 3. ſ. 1. Latinis vocata *Juventus, Hygin.* fab. 1. miniſtrabat Diis potantibus pocula, *Homer.* Iliad. 4. *v.* 2. à Romanis pingebatur quaſi eſſet pulcherrima adoleſcentula, veſtibus variis coloribus ornata, floreis ſertis redimita, & manu altera poculum tenens. *Chartar. de imaginibus Deorum.*

5 *Plutoni.*] *Pluto* Saturni filius dictus ab antiquis Deus eſſe inferorum, imago ejus homo terribilis in ſolio ſulphureo ſedens, ſceptrum regni in manu tenens dextra, ſiniſtra animam conſtringens cui tricipitem Cerberum ſub pedibus collocabant. Plura videas apud Albricum *de imaginibus Deorum.*

6 *Æacus.*] *Æacus* unus erat è tribus infernis judicibus qui umbris præerat, quæ ex Europâ venerunt ad *Veritatis agrum*, ita enim forum judiciale apud inferos vocabatur. Vid. *Chartar. de Imagin. Deorum.*

parati;

parati; ille quidem ad Deos immortales avolavit, tu verò umbra, ut dignum videtur, ad inferos adveniſti? *H.* Et ſi fas equidem foret nequaquam reſpondere viro ſophiſticè percunctanti; attamen aures ad hoc quoque porrigas. Quicquid enim [7] Amphitryonis in Hercule erat, idipſum morte affectum eſt, quod nempe ego ſum (ut dixi) totum; quod autem ex Jove erat, cùm diis immortalibus converſatur. *D.* Perſpicuè nunc intelligo; autumas in eâdem vice [8] Alcmenam duos peperiſſe Hercules: unum quidem ex Amphitryone, alterum verò ex ſummo Jove: ex quo factum eſt, ut gemini unius matris utero lateretis.

3. *H.* Nequaquam, ô inſane: idem profectò ipſi eramus ambo. *D.* Neque adhuc ad intelligendum id facile eſt, duos Hercules in unum eſſe compoſitos, niſi quis diceret vos, tanquam [9] Hippocentaurum, in unum fuiſſe copulatos: hominem videlicet & Deum. *H.* Annon & homines eodem pacto ex duobus componi tibi videntur, animo videlicet & corpore? Undè quid prohibet animum quidem ipſum ex ſummo Jove natum adeſſe cœlo, me verò mortalem ad inferos veniſſe? *D.* Utique eleganter hæc diſſeruiſſes, ô optime Amphitryoniade, ſi corpus hac tempeſtate eſſes: ſed incorporea es imago: itaque periculum eſt, triplicem te jam feciſſe Herculem. *H.* Quonam modo triplicem? *D.* Hoc quidem modo: nam ſi unus in cœlo exiſtit, tu verò apud nos imago; corpus autem in [10] Oeta jam in pulverem

V verſum,

7 *Amphitryonis.*] *Amphitryo* erat princeps Thebanus, Alcmenæ maritus.

8 *Alcmenam.*] *Alcmena* filia fuit Electryonis, nupta Amphitryoni, ſed quæ aliquando pro Amphitryone ſub ipſius forma admiſit Jovem, ex cujus ſemine peperit Herculem.

9 *Hippocentaurum.*] *Hippocentaurus* monſtrum eſt biforme, cujus pars ſuperior refert hominem, inferior equum.

10 *In Oeta.*] *Oeta* Mons eſt Theſſaliæ, inclytus ob mortem Herculis; ibi

verſum, hæc tria jam ſunt. Animadvertas igitur velim, quem tertium corpori eſſe intelligas patrem. *H.* Audax es, atque ſophiſta: ſed quod nomen tibi eſt? *D.* Diogenis [11] Sinopei imago: ipſe autem, per Jovem, minimè cùm diis immortalibus; ſed cùm mortuorum optimis converſor, [12] Homerum atque hujuſcemodi fabulas deridens.

ibi enim impatiens flammæ, quam carni & oſſibus intulit venenatum Neſſi ſanguine induſium, conſcenſo rogo mitiore igne extinxit. Vide Ovid. Metam. lib. 9. fab. 2.

11 *Sinopei.*] Dictus erat Diogenes *Sinopeus* ſive *Sinopenſis*, à *Sinope* urbe Ponti, undè ortus erat.

12 *Homerum.*] Quæ hic Homeri deridet Diogenes, invenias, *Odyſſ.* lib. 11. ubi deſcribit Ulyſſis deſcenſum ad inferos.

DIALOG. XVII.

GALENE & PANOPE.

1. *Pan.* VIdiſtine, [1] Galene, heri quid fecerit Eris ad cœnam in [2] Theſſalia, quod non ipſa ad convivium invitata fuerit? *G.* Non convivata ſum ego vobiſcum, nam me Neptunus juſſerat tranquillum interea, Panope, ſervare pelagus. Sed quid fecit Eris, cum præſens non eſſet? *P.* Thetis ac Peleus conceſſerant intrò in thalamum ab [3] Amphitrite ac Neptuno deducti. Intereà autem Eris clàm omnibus (id quod facile illi tum fuit, cùm alii biberent, nonnulli applauderent, vel Apollini cithа-

1 *Galene & Panope.*] Nymphæ erant marinæ, *Nereides* dictæ, à patre *Nereo.* Multa earum nomina habes, apud Homer. Iliad. α. v. 4-, &c. plura apud Heſiod. Theogon. v. 22, &c.

2 *In Theſſalia.*] *Theſſalia* Græciæ regio maritima, ideoq; aptior nuptiis Thetidos & Pelei, Deæ Marinæ, & Theſſali Principis.

3 *Amphitrite.*] Una Nereidum, ſed & uxor Neptuni.

ram perſonanti, vel muſis ore modulantibus animum adhibendo) projecit in convivium pomum quoddam perpulchrum, totum aureum, Galene, cui erat inſcriptum *Formoſa accipiat.* Dum autem hoc, tanquam ex compoſito volvitur, pervenit eò loci, ubi Juno, & Venus, & Minerva accumbebant. Et poſtquam Mercurius, eo ſublato, inſcripta legit; nos quidem Nereides conticuimus, quid enim agendum erat illis præſentibus? illæ verò inter ſe contendebant, ac quælibet ſuum illud eſſe volebat, ac niſi Jupiter ipſas diremiſſet, ad manus uſque res profeciſſet.

2. Verùm ille, ipſe quidem judicium hac de re non feram, inquit, tametſi illæ ipſum judicare vellent; ſed in [4] Idam ad [5] Priami filium abite, qui & diſcernere novit, quænam formoſior ſit, utpote elegantiæ ſtudioſus & ipſe, & qui non malè judicaverit. *G.* Quid igitur ad hæc Deæ illæ, Panope? *P.* Hodiè arbitror in Idam abeunt. *G.* Quis veniet paulò pòſt, qui, quæ vicerit, nobis renunciet? *P.* At jam nunc affirmo fore, ut nulla alia vincat, veniente in certamen Venere, niſi arbiter ipſe omninò hallucinetur.

4 *In Idam.*] *Ida* mons eſt Phrygiæ minoris, ſive Troadis, ubi Paris Priami filius, at tunc temporis ignotus, paſcebat patris pecora. Ibi habitum fuiſſe de Deabus judicium affirmat etiam Ovidius, in *Parid.* Epiſtola ad *Helenam.*

5 *Priami filium.*] i. e. Paridem non eo tempore à Rege agnitum, ſed inter Paſtores agentem. Nam cum mater prægnans ſomniâſſet ſe ardentem peperiſſe facem, Augures affirmabant fore, ut filius, quem utero geſtabat, cauſſa futurus eſſet Trojæ incendii, quod cùm cognoviſſet Priamus, eum quamprimum erat natus, Archelao ſervo exponendum tradidit. Sed Hecuba, ut fere mos eſt uxoribus, Mariti averſa conſiliis, curabat, ut furtim aleretur à Paſtoribus.

DIALOG. XVIII.

DEARUM JUDICIUM.

1. *Jup.* [1] MErcuri, [2] accepto hoc pomo, abi in [3] Phrygiam ad [4] Priami filium, paſtorem armenti, paſcit autem in Idâ monte (qua parte Gargarum vocant) ac dic illi : *Jupiter*, inquiens, *ô Pari, jubet te, poſteaquam & ipſe formoſus es, & rerum amatoriarum doctus, ſententiam ferre inter* [5] *Deas, quænam illarum omnium formoſiſſima ſit. Certaminis autem præmium, ea quæ vicerit pomum accipiat.* Porrò tempus jam eſt, ut & ipſæ vos abeatis ad judicem. Ego verò ablego à me arbitrium, ut qui ex æquo omnes vos amem, ac, ſi modo poſſibile foret, libenter omnes vos victrices videre vellem, præſertim quando neceſſe eſt, qui uni pulchritudinis ſummam adjudicabit eum omninò in odium cæterarum plurium incurrere. Quare equidem ipſe vobis idoneus judex non ſum : adoleſcens autem ille Phrygius, ad quem hinc abitis, regio quidem genere prognatus eſt, & [6] Ganymedis hujus [7] cognatus : cæterùm ſimplex, & montanus, neque quiſquam illum cognitione

1 *Mercuri.*] Alloquitur Jupiter *Mercurium*, quem ſibi & Diis infernis conſtituit nuncium, Apollod. l. 3. c. 10. ſ. 2.

2 *Accepto hoc pomo.*] Eo ſcilicet, quod in nuptiis clam in medium projecit *Diſcordia*. Vide Dial. *Galen.* & *Panop.* & Hygin. fab. 92.

3 *Phrygiam.*] *Phrygia* regio Aſiæ minoris Helleſponto finitima.

4 *Priami filium, paſtorem.*] Nempe Paridem tunc temporis, inſcio patre, in monte Ida greges ſervantem. Vide quæ annotata ſunt Dialog. *Galen.* & *Panop.* n. 5.

5 *Inter Deas.*] Scilicet, *Junonem*, *Palladem*, & *Venerem*.

6 *Ganymedis hujus.*] Qui aſtitit ſcilicet, pocula miniſtrans, olim à Jove ſub formâ aquilæ ex monte Ida in cœlum abreptus. Vide Apollodor. lib. 3. c. 11. ſ. 2.

7 *Cognatus.*] Tros pater Ganymedi erat, abavus Priamo, Paridi autem atavus. Vide Apollod. lib. 3. c. 11. ſ. 2, & 3, & Homer. Iliad. *υ.* 20. *v.* 232, 233, & 236, 237.

tione hac indignum merito putaverit. *V.* Ego verò, Jupiter, etiamſi [8] Momum ipſum præſtituas nobis Judicem, præſenti animo itura ſum ad documentum mei præbendum. Quid enim adeo reprehenderet ille in me? ſed oportet etiam hiſce placere hominem. *J.* Neque nos, Venus, timemus quicquam, etiamſi Mars [9] iſte tuus electus ſit arbiter: ſed recipimus & hunc Parin, quiſquis etiam fuerit. *J.* Num igitur & tibi eadem hæc, filia, placent? quid reſpondes? avertis te, & erubeſcis? Eſt quidem hoc peculiare virginibus vobis, verecundia affici erga talia: ſed tamen annuis. Abite igitur: ac videte ne infenſiores fiatis Judici, quæcunque victæ fueritis, neve malum aliquod inferatis ipſi adoleſcentulo. Neque enim fieri poteſt, ut æqualiter omnes formoſæ ſitis.

2. *M.* Procedamus igitur rectà verſus Phrygiam. Ac ego quidem præibo, vos autem non lentè, & ſequimini me, & bono animo eſte. Novi ego Paridem hunc, adoleſcens eſt formoſus, & quod ad cætera attinet, amori deditus, & ad talia diſceptanda maxime idoneus: neque ille facile judicaverit male. *V.* Hoc quidem totum bene, [10] adeóque pro me nar-

8 *Momum ipſum.*] Eraſmus & cùm eo non pauci, Natalis Comes, Robertus, & Carolus Stephanus, Calepinus, Chartarius, uno ore aiunt. *Heſiodum in Theogon.* docere *Momum* nocte matre eſſe progenitum, & ſomno patre: quis non crederet tot & tantis teſtibus in re tantilla? & támen qui credit, ſi quid ego video, hallucinatur. Nam de *ſomne* patre Momi, in *Heſiod. Theog.* adeo non liquet ut *Nox* & *Momum*, & cæteros filios peperiſſe dicatur οὔ τινι κοιμηθεῖσα, i. e. *non ulli condormiens.* *Momus* igitur filius erat *Noctis* abſque ope patris ullius, ut aiunt nonnulli Vulcanum fuiſſe Junonis, Deus difficilis & moroſus ſemper ſibi ferians; & aliorum opera magna libertate reprehendens; ei non placuit, ut taurus in fronte, non armis, gereret cornua; ut homo clauſum, non feneſtratum, haberet pectus; ut Veneris ſandalium tantum crepitaret. Vide *Eraſm. Adag.* Momo ſatisfacere, & *Natal. Com. de* Momo, c. 20.

9 *Mars iſte tuus.*] Invidioſe id loquitur, nam cùm Marte aliquando dormivit Venus, clam Vulcano marito. Vide *Ovid. Metamorph.* lib. 4. fab. 5. *Lucian. Gallum.*

10 *Adeóque pro me, &c.*] Non opus eſt *adeò*, expone, *& pro me hoc dicis.*

ras,

ras, juſtum videlicet eſſe nobis judicem. Utrum autem & uxore adhuc caret ille, an & mulier quæpiam ipſi cohabitat? *Mer.* Non omninò abſque uxore eſt, Venus. *V.* Quomodo hoc dicis? *Mer.* Videtur quædam cum eo habitare mulier Idæa, [11] ſic ſatis formoſa, cæterum ruſtica, [12] atque inter montes malè conſueta: ſed non admodum adhibere animum ipſi videtur. Cujus igitur gratia hæc interrogas? *V.* Nullius ſane rei, ſed ita temere in mentem venit. *Min.* Malè legationem obis, heus tu qui privatim cùm hac conſilia confers. *Mer.* Nihil mali, Minerva, hoc: neque etiam contra vos; ſed interrogabat me, an uxore adhuc careret Paris. *Min.* Quamobrem igitur hoc ſuperſtitiosè adeò illa curat? *Mer.* Neſcio. Aiebat igitur quod temerè ita in mentem veniſſet hoc, neque ex compoſito interrogâſſet me. *Min.* Quid ergo, carente uxore adhuc? *Mer.* Non videtur. *Min.* Quid autem? bellicæne rei ſtudio aliquo tenetur, atque amans gloriæ eſt, an nihil aliud quam bubulcus eſt? *Mer.* Verum quidem non poſſum dicere: conjecturam autem facere licet, juvenis cùm ſit, etiam has res conſequi illum cupere, ac velle præcipuum in præliis eſſe ſe. *Ven.* Vides? nihil ego nunc conqueror, neque crimini verto tibi, quod cùm hac ſeorſim nunc loqueris. Querulorum enim hoc, non Veneris. *Mer.* Etiam hæc ferme eadem interrogavit me, quamobrem graviter ne feras, neque putes eò minus conſecuturam eſſe te, quod huic quoque ſimpliciter & abſque dolo reſpondi.

3. Verùm intereà dum ſermones edimus, jam multum progreſſi, relinquimus poſt nos ſtellas; &

11 *Sic ſatis formoſa.*] Dele *ſic*, quid enim opus?

12 *Atque inter montes malè conſueta.*] Melius *Benedict.* & *vehementer montana*, intelligit *Oenonen*, cujus extat ad Parida Epiſtola. Ovid. Epiſt. 5.

prope-

propemodum Phrygiam contigimus. Ego verò etiam Idam video, [13] adeóque totum Gargarum exactè: & ſi non fallor, ipſum quoque Judicem veſtrum Paridem. *Juno.* Ubi autem is eſt, neque enim ipſa etiam video illum. *Mer.* Hac verſum, Juno, ad ſiniſtram reſpice, non ad ſummum montem, ſed ſecundum latus, ubi antrum illud & armentum vides. *Ju.* At non video armentum. *Mer.* Quid ais? an non vides buculas ſecundum meum hunc digitum ex mediis rupibus progredientes, & quendam à ſcopulo deorſum currentem, pedum manu tenentem, & prohibentem ne longius diſpergatur armentum? *J.* Video nunc tandem, ſi modò ille eſt. *Mer.* Ille verò ſed quia prope jam ſumus, in terram ſi videtur demiſſi, pedibus faciamus iter, ne conturbemus illum ſuperne ex improviſo devolando. *Jun.* Rectè dicis, atque ita faciamus. Cæterùm poſteaquam deſcendimus, tuum jam eſt Venus, ut præeas, ac viam nobis ducendo commonſtres. Tu enim, ut conſentaneum eſt, locorum perita es: quippe quæ ſæpius, ut fertur fama, [14] huc ad Anchiſen deſcenderis. *V.* Non admodum, Juno, me tua iſta movet dicacitas.

Mer. At igitur ego vos ducam, nam & ipſe frequenter in Ida verſatus ſum, quando Jupiter amabat [15] adoleſcentulum iſtum Phrygium: ac ſæpiùs huc veni ab illo miſſus, ut, quid ageret puer, obſervarem: & cum jam [16] in Aquilam converſus eſſet, unà

13 *Adeóque totum Gargarum.*] Amat πλεονάζειν interpres, nam *adeò* iterùm ſupervacaneum.

14 *Huc ad Anchiſen deſcenderis.*] De quo ſic Ovidius Epiſt. 15.

> *Phryx etiam Anchiſes, volucrum cui Mater Amorum.*
> *Gaudet in* Idæis *concubuiſſe jugis.*

Vide etiam Homer. Iliad. 2. *v.* 327, 328, & Hymn. in Venerem. Virg. Æneid. 1. *v.* 621, 622, Heſiod. Theogon. verſ. 1008, 1009.

15 *Adoleſcentulum iſtum Phrygium.*] Ganymedem intelligit, cujus hiſtoriam, ut tædium itineris fallat, jam incipit.

16 *In aquilam converſus.*] Cui convenit id quod eâ de re dixit, Ovid. Metam. lib. 10. fab. 4. *v.* 157, 158.

> —— *Nulla tamen alite verti*
> *Dignatur; niſi quæ portet ſua fulmina terræ.*

quoque

quoque cùm ipſo aderam, & unà formoſum illum ſublevabam. Et ſi modò ſatis memini, ab hâc ipſâ rupe illum in ſublime abripuit. Nam hic quidem fortè tum fiſtula canebat ab ovile, Jupiter autem à tergo illi devolans, leviter admodum unguibus circumjectis, & ore in tiaram quam ſuper caput habebat impreſſo, in altum ſuſtulit puerum, perturbatum, & cervice reflexa in ipſum intuentem. Tum igitur ego fiſtulam ſuſtuli, abjecerat enim illam præ timore. At enim arbiter hic prope eſt, quare compellemus ipſum.

5. Salve, Bubulce. *Paris.* Et tu certè, adoleſcens. Quis autem ipſe es, qui huc ad nos adveneris? aut quaſnam has adducis mulieres? non enim ejuſmodi apparent, quæ in montibus verſari commodè queant, formoſæ adeò cùm ſint. *Mer.* At non ſunt mulieres, Junonem verò, Pari, & Minervam & Venerem vides, & me, Mercurium videlicet, Jupiter ad te miſit. Sed quid tremis & expalleſcis? ne metue, nihil enim periculi hic. Jubet autem te judicem eſſe pulchritudinis ipſarum. *Quandoquidem enim*, inquit, *& formoſus ipſe es, doctus rerum amatoriarum, cognationem hanc tibi commendo:* certaminis autem præmium ſcies lecto hoc pomo. *Par.* Cedo, ut videam quid ſibi etiam velit: PULCHRA, inquit, CAPIAT. Quo pacto igitur, ô here Mercuri, potero ego, mortalis cùm ſim ipſe ac ruſticus, judex eſſe tam inopinati ſpectaculi, & majoris adeò, quam pro bubulci captu? nam hujuſmodi cauſſas diſceptare, delicatorum atque urbanorum magis eſt. Quod autem ad me attinet, utra capella formoſior altera ſit, & juvenca num alia aliam ſuperet, fortaſſis ex arte dijudicare poſſim. Hæ verò & formoſæ pariter omnes ſunt, & non video quo pacto aliquis ab una ad aliam tranſferendo aſpectum avellere queat. Non enim facilè

abſiſtere,

abſiſtere vult, ſed cuicunque ſe primò applicat, ei inhæret, & quod præſens eſt laudat. Inde ſi ad aliud tranſierit, etiam illud formoſum videt, & immoratur: & ſemper ab iis quæ propriora ſunt ceu per ſucceſſionem excipitur. Et in ſumma circumfuſa mihi eſt pulchritudo ipſarum, & totum me complexa tenet. Ac doleo quòd non & ipſe, quemadmodum [17] Argus ille, toto corpore videre poſſum.

6. Videor autem mihi bene tum judicâſſe, ſi omnibus pomum hoc reddidero. Nam & rurſum illud quoque accedit, quod hæc quidem Jovis ſoror & conjux eſt: [18] illæ verò filiæ. Quomodo igitur non periculoſum, etiam hoc pacto, Judicium hoc fuerit? *Mer*. Neſcio, niſi quòd non licet detrectare Jovis imperium. *Pa*. Unum igitur hoc, Mercuri, perſuade ipſis, ne ſuccenſeant mihi duæ illæ reliquæ quæcunque victæ fuerint: ſed quicquid peccatum videbitur, id ſolis oculis imputent. *Mer*. Ita facturas ſe aiunt. Tempus autem jam tibi eſt, ut peragas judicium. *Pa*. Faciemus periculum. Quid enim egat quiſpiam?

7. Cæterùm illud primum ſcire volo, utrùm ſatis erit ſpectare ipſas, ut nunc ſunt, veſtitas: an verò etiam exuere ſeſe neceſſe fuerit, ut diligentiùs inſpici, atque examinari eò poſſint. *Mer*. Hoc tuum erit officium videre, utpote judicis: ac imperes ipſis licet, quomodocunque etiam voles. *Pa*. Quo-

17. *Argus ille.*]
Centum luminibus cinctum caput Argus *habebat,*
Inde ſuis vicibus capiebant bina quietem:
Cætera ſervabant atque in ſtatione manebant.
Sic Ovid. Metam. lib. 1. fab. 10. *v.* 62, &c.

18 *Illæ verò filiæ.*] Ita vulgò habentur *Minerva*, ſive *Pallas*, & *Venus*. Illa è cerebro Jovis nata, hæc è Dione Matre ſuſcepta. De alterâ vid. *Apollon. Argon.* lib. 4. *v.* 1309, &c. *Lucan.* l. 9. *v.* 350, & ſequ. *Heſiod. Theog. v.* 13. de alterâ, *Tullium de Natur. Deorum*: de utraque *Diodor. Sicul.* bibliothec. lib. 5.

modocunque etiam volo? Nudas igitur videre volo. *Mer.* Exuite heus vos: tu verò inſpice eas, ego interim avertam me. *Ven.* Rectè, ô Pari, atque prima certè exuam me, ut nôris quòd non ſolùm lacertos habeam candidos, neque etiam magnos & auguſtos oculos præ me ferendo ſuperbiam. Equaliter verò ſum tota & uniformiter pulchra. *Min.* Ne prius ipſam exueris, ô Paris, quam [20] ceſtum à ſe depoſuerit (incantatrix enim eſt) ne te præſtigiis circumveniat per illum. Et certè quidem oportebat, neque etiam ſtudiosè ita exornatam hic adeſſe, neque tot coloribus fucatam, perinde ac verè meretricem aliquam, ſed ipſam formam nudam exhibere ſpectandam. *Pa.* Rectè ſanè admonent illud de ceſto: atque etiam depone illum. *Ven.* Cur non igitur & tu, Minerva, [21] galeâ depoſitâ nudum caput ſpectandum exhibes, ſed concutis conum, & perterres judicem? An vereris, ne tibi objiciat, & reprehendat [22] cœruleum iſtud oculorum, ſi dempto terribili iſto aſpiciatur? *Min.* Ecce tibi galea hæc ablata. *Ven.* Ecce tibi & ceſtus hic.

8. *Jun.* Sed exuamur tandem. *Pa.* O Jupiter monſtrifice, quod ſpectaculum! quæ pulchritudo! quæ voluptas! qualis virgo hæc! ut verò regalis illa & venerabilis effulget, adeóque verè digna Jove! Tuetur autem ſuave quiddam & jucundum, ac blandum & illecebroſum etiam arriſit. Sed jam ſatis habeo ſecilitatis hujus. Si videtur autem, etiam ſeorſim

20 *Ceſtum.*] i. e. *Cingulum Veneris*; quo, qui induitur, omnes omnium ad ſe allicit amores; de eo plura diximus in *Gallum.* n. 47. Vide Homer. Iliad. ξ'. *v.* 254, & ſequ. & Eraſm. Adag. *ceſtum Veneris habet.*

21 *Galeâ depoſitâ.*] Gratiam addidit Palladi, Vulcano Judice. Vide Dialog. *Vulcani & Jovis*; ideóque vult Venus ut deponatur.

22 *Cœruleum iſtud oculorum.*] Laudatur paſſim apud Poëtas Pallas, ut oculos cœruleos habens, quod deridet hic Venus.

unam-

unamquamque inſpicere volo: quoniam nunc certe ambiguus ſum, neque ſatis ſcio ad quid etiam me referam, viſu in omnes partes diſtracto. *Ven.* Ita faciamus.

9. *Par.* Abſcedite igitur vos duæ, tu verò, Juno, hic mane. *Jun.* Maneo: Ac poſteaquam me diligenter inſpexeris, tempus tibi erit & cætera jam ſpectare, num pulchra victoriæ meæ dona propoſita tibi. Nam ſi me, Pari, formoſiorem eſſe judicaveris, univerſæ eris Aſiæ dominus. *Pa.* At non donis noſtra hæc geruntur: ſed tamen abi: mox enim agetur quicquid æquum viſum erit.

10. Tu verò accede, Minerva. *Min.* Adſum tibi. Quod ſi igitur me, ô Pari, formoſam eſſe judicio declaraveris, haud unquam ex pugna victus abibis. Bellatorem enim te; & victoriarum compotem efficiam. *Pa.* Nihil, Minerva, opus mihi eſt bello & pugnis. Pax enim ut vides in præſentia tenet [23] Phrygiam ac Lydiam, & ab hoſtibus quietum eſt patris imperium. Sed tamen confide: neque enim eò minùs feres: tametſi ob munera nequaquam judicium feramus. Sed indue te tandem, & impone galeam: ſatis enim te inſpexi: ac nunc Venerem adeſſe tempus eſt.

11. *Ven.* Eccam meipſam tibi. Ac contemplare ſingulatim unumquodque diligenter, nihil curſu prætervehendo, ſed immorando ſingulis etiam membris. Quod ſi verò placet, ô formoſe, etiam hæc mea dicta accipe. Ego enim jamdudum aſpiciens te juvenem adeò & formoſum, qualem neſcio an ullum alium nutriat Phrygia, beatum quidem te puto ob pulchritudinem: reprehendo autem, quod non relictis hiſce rupibus & ſaxis, in urbe alicubi vitam

23 *Phrygiam ac Lydiam.*] *Phrygia & Lydia invicem in propinquo ſunt regiones minoris Aſiæ, olim inter ſe, finitimæ ſolent, præliantes.*

degis, ſed corrumpi pulchritudinem iſtam ſinis in ſolitudine. Quid enim te montes iſti juvant? aut quid proficiunt pulchritudine iſta tua boves? Decebat autem te jam & uxorem duxiſſe, non tamen ruſticam aliquam & indigenam, quales per Idam paſſim mulieres ſunt, ſed ex Græciâ aliquam, vel [24] Argivam, vel [25] Corinthiam, vel [26] Lacænam, cujuſmodi Helena illa eſt, adoleſcentula, & formoſa, & nulla parte meipſa inferior, & quod maximum eſt, amori quoque dedita. Nam illa, ſi ſolum etiam aſpiciat te, ſatis ſcio, relictis omnibus, ſeque ipſa ceu in deditionem tradita, ſequetur & cohabitabit tecum. Prorſum autem, & tu audîſti jam aliquando de ipſa. *Pa.* [27] Nihil etiam, ô Venus. Nunc autem lubens audiero omne, quicquid eſt, de illa te narrantem.

12. *Ven.* Eſt hæc filia quidem [28] Ledæ formoſæ illius, ad quam Jupiter è cœlo devolavit [29] in Cygnum converſus. *Par.* Qualis autem aſpectu eſt? *Ven.* Candida quidem, qualem conſentaneum eſt eſſe è Cygno prognatam: tenera autem, ut quæ in [30] ovo enutrita fuerit: nuda plerunque exercens ſeſe, & palæſtricæ rei dedita. [31] Adeò igitur magnoperè ab omnibus paſſim expetitur, ut & bellum ipſius cauſſa ſuſceptum fuerit, cùm [32] Theſeus nondum nubilem illum

24 [*Argivam.*] Ex *Argo* urbe Argiæ.

25 *Corinthiam.*] E *Corintho* urbe Achaiæ.

26 *Lacæna.*] E *Laconia.*

27 *Nihil etiam.*] Dele *etiam.*

28 *Filia Ledæ.*] *Leda* uxor erat Tyndari, ſive Tyndarei Regis Oebaliæ. i. e. Laconiæ, ubi Sparta, ſive Lacedæmon urbs, in quâ nata erat Helena.

29 *In Cygnum converſus.*] Simulatâ ab Aquila fugâ, quo faciliùs à commiſerante fœmina reciperetur. Vide *Euripid. Helen.* pag. 1.

30 *In ovo enutrita.*] Sunt qui dicunt non *Ledam* peperiſſe hoc ovum, ſed *Nemeſin* ſub forma *Anſeris* à *Cygno* Jove compreſſam. *Ledam* autem tantum incubâſſe. Vide *Apollodor. Biblioth.* lib. 3. c. 10. ſ. 7. & *Farnab. in Senec. Troad.* act. 4. nec non & *Brodæum* in lib. 1. Epigram. Græc. κεφ. λα. *Auſon. de Caſtore, Polluce* & *Helena.* Epigram. 55. *Iſocrat. Helen. Encom.*

31 *Adeò igitur.*] *Adeò* iterùm ſupervacaneum eſt.

32 *Theſeus nondum nubilem.*] Nempe tunc temporis decem tantùm annos natam: bellum autem quod inde ſequebatur excitaverant Caſtor & Pollux,

illam rapuiſſet. Poſteà verò, cùm jam ad florem ætatis perveniſſet, [33] optimi quique Achivorum ad petendas illius nuptias ſeſe obtulerunt. Antepoſitus autem reliquis tum Menelaus fuit, [34] ex genere Pelopidarum natus. Quod ſi autem voles, ego tibi conficiam has nuptias. *Pa.* Quid narras? ejúſne quæ jam nupſit alteri? *Ven.* Juvenis adhuc es, & ruſticus. Ego verò novi quo pacto talia perficere conveniat. *Pa.* Quomodo? cupio enim & ipſe ſcire.

13. *Ven.* Tu quidem proficiſcêris ad perluſtrandam Græciam, atque ubi [35] Lacedæmona perveneris, videbit te Helena. Poſt illa verò meum jam opus erit efficere, quo illa amore tui capiatur, teque ſectetur. *Pa.* Hoc ipſum etiam incredibile mihi videtur, ut illa, relicto conjuge, cum homine barbaro, atque hoſpite è patria navigare in animum inducat. *Ven.* Bono animo eſto. Nam hujus certè rei gratia liberos duos habeo pulchros, *Amabilitatem* & *Cupidinem* videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itineris futuri ſint. Ac Cupido quidem totus ſubingrediens illam, vi coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipſi circumfuſa, id quod ipſa eſt, & expetibilem te reddet, & amabilem. Deinde autem & ego unà præſens rogabo [36] Gratias, quò &

& Pollux, dum Theſeus aberat cùm Pirithoo apud inferos, ut raperent ſcilicet à Plutone Proſerpinam, quam Pirithous deperibat. Urbem autem, ubi detenta fuit Helena, & quam fratres expugnabant, Apollodorus ait fuiſſe Athenas, at Diod. Siculus, Iſocrates, Aphidnam ſive Aphidnas. Vide *Apollod. Biblioth.* lib. 3. cap. 10. ſ. 7. *Diod. Sicul. Biblioth.* lib. 4. pag. 185. *Iſocr. Helen. encom.*

33 *Optimi quique Achivorum.*] Apollodorus 8. ſectione ſupradicti capitis nominat. 28. præter Menelaum qui aut Diis, aut Viris, præclariſſimis orti, petebant Helenam.

34 *Ex genere Pelopidarum.*] i. e. eorum qui *Pelope* erant orti. *Pelops* autem filius erat Tantali, & rex illius regionis; quæ ab ipſo ducto nomine vocatur *Peloponneſus.*

35 *Lacedæmona.*] *Lacedæmon,* urbs Laconiæ eadem ac Sparta; ſunt tamen, qui dicunt Spartam peculiarem locum eſſe Lacedæmonis. Vide Hill. in Dionyſ. *v.* 418.

36 *Rogabo Gratias.*] *Gratiæ* ſunt tres *Aglaia, Euphroſyne* & *Thalia,* quæ vulgò aſſeclæ & comites dicuntur eſſe Veneris, &, ut nonnulli aiunt, filiæ; earum munera deſcribit Diod. Sic. bibl. lib. 5. p. 234. D.

illæ

illæ comites ſe præbeant: atque ita omnes ipſam ad hoc, quod volumus, impellemus. *Pa.* Quomodo fortaſſis hoc procedet, incertum adhuc, Venus, eſt: veruntamen amo jam Helenam, & neſcio quo pacto etiam videre ipſam mihi videor, & navigo recta verſus Græciam, & in ſparta peregrè abſum, & redeo una cum uxore: & doleo quod non omnia hæc jam nunc facio.

14. *Ven.* Ne priùs amaveris, Pari, quam pronubam me & ſponſæ conciliatricem judicio hoc remuneratus fueris. Decet enim & me victoriæ compotem factam adeſſe vobis, & celebritatem peragere nuptiarum pariter & victoriæ. Omnia enim licet tibi hæc, & amorem, & formam, & nuptias pomo iſto mercari. *Pa.* At metuo ne me poſt latum judicium negligas & contemnas. *Ven.* Vis igitur [37] ut jurem tibi? *Pa.* Nequaquam, ſed tantum promitte denuò. *Ven.* Promitto igitur Helenam tradituram me eſſe uxorem tibi, & futuram comitem proficiſcenti ad ipſam: deinde & Ilium venturam eſſe ad vos. Atque adeò ipſa præſens adero, & ad omnia opitulabor. *Pa.* Etiam Cupidinem, & Amabilitatem, & Gratias tecum adduces? *Ven.* Bonum animum habe: quin & Deſiderium & [38] Hymenæum prætereà comites aſſumam. *P.* Ob hæc igitur do tibi pomum, ob hæc accipe.

37 *Ut jurem.*] *Venereum juramentum* quanti æſtimandum. Vide *Eraſm. Adag.* nec major fortaſſe adhibenda fides ei quod facit, quam quod ſuadet Venus.

38 *Et Hymenæum.*] *Hymenæus,* qui & *Hymen* dicitur, Deus qui nuptiis præeſt. Inter Veteres Deorum imagines extabat coronatus floribus & amaraco, dextra facem tenens, ſiniſtra flammeum, quo novæ nuptæ ſe velare ſolebant, atque hinc *nuptæ* vocatæ. *Nubere* enim in proprio & primo ſignificatu, non aliud eſt quàm *velare.* Hymenæum ſic indutum, ſic ornatum ad *Juliæ & Manlii nuptias* invitat Catullus. Vide etiam *chartar. de imagin. Deorum.*

DIA-

DIALOG. XIX.

LUCIANI SOMNIUM, *ſive* GALLUS.

Deſ. Eraſmo Roterod. *Interprete*,

Gallus & Micyllus *Interloqutores*.

1. *Micyl.* AT te, ſceleſtiſſime Galle, cùm iſtâ tantâ invidentiâ, voceque tam acutâ ipſe perdat Jupiter, qui quidem opibus affluentem me, ac dulciſſimo in ſomnio verſantem, & admirabili felicitate fruentem, penetrabile quiddam, & clamoſum reſonans expergefeceris; adeo ut ne noctu quidem effugere liceat paupertatem vel teipſo longè nocentiorem; atqui ſi conjectandum eſt tum è ſilentio, quod etiamdum ingens eſt tum è rigore, frigoreque, quod nondum me, quemadmodum aſſolet, antelucano morſicat titillátque (nam hic mihi certiſſimus gnomon adventantis diei) ne medium quidem adhuc noctis eſt, ſed iſte pervigil, perinde quaſi [1] vellus illud aureum ſervet, ab ipsâ protinùs veſperâ [2] vociferari cœpit, verum haudquaquam impunè, ſiquidem mox pœnas de te ſumam, fuſtéque comminuam, ſi diluxerit modò, nam nunc negotium mihi faceres ſubſiliens in tenebris. *Gal.* Here Micylle, equidem arbitrabar me tibi gratum eſſe facturum, ſi

1 *Vellus illud aureum.*] Nota eſt fabula de *aureo vellere* à Phryxo, poſtquam aries, cujus erat, in Colchida eum portaſſet, ilici in luco Martis appenſo, & à vigilantiſſimo dracone ſervato, quem, antequam *vellus* illud abripere potuit, interfecit Jaſon. Vide Diodor. Sicul. Bibliothec. Hiſtor. lib. 4. Ovid. Metam. lib. 6. fab. ult. Apollodor. lib. 1.

2 *Cœpit vociferari.*] Græc. tantum. *κέκραγεν*, *vociferatus eſt*; mutat perſonam, quaſi ad alium verſus querebatur.

quoad

quoad poſſem altâ nocte lucem antevertiſſem, quo poſſes antelucano ſurgens quamplurimum operis conficere; ſi etenim priuſquam Sol exoriatur vel unicam feceris crepidam, iſtuc laboris lucro tibi acceſſerit ad parandum victum: quod ſi tibi magis libet dormire, equidem tuo arbitratu quietem egero, longéque magis mutus fuero piſcibus.

2. Cæterùm tute videto, ne per Somnium dives, eſurias experrectus. *Mic.* O prodigiorum averſor Jupiter, ô malorum depulſor, Hercules, quid hoc mali eſt? vocem humanam ſonuit Gallus. *Gal.* Hoccine tandem tibi prodigium videtur, ſi eâdem, quâ vos linguâ loquor? *Mic.* Quid? annon hoc portentum? ſed avertite Dii malum è nobis. *Gal.* At tu mihi videris admodum illiteratus eſſe, Micylle, nec evolviſſe Homeri poëmata, in quibus equus Achillis, [3] cui nomen Xanthus, poſteaquam hinnitus longùm valere juſſiſſet, medio in prælio conſtitit diſſerens, totoſque verſus ordine recitans, non quemadmodum nunc ego proſâ oratione loquens, quin etiam vaticinabatur ille, deque futuris edebat oracula, neque quicquam prodigioſum facere videbatur, neque is qui tum audiebat, malorum averſorem, ita uti tu facis implorabat, quaſi rem abominandam & avertendam audiſſe ſeſe judicaret; at quid tandem facturus eras, ſi tibi navis [4] cui nomen apud Homerum eſt Argo, [5] carina

3 *Cui nomen Xanthus.*] Xanthi orationem habes Homer. Iliad. τ'. 403. ſed Junone ſuggerente.

Αὐδήεντα δ' ἔθηκε Θέα λευκώλενος Ἥρη.

4 *Cui nomen apud Homerum Argo.*] Meminit quidem obiter hujus navis, Homer. Ὀδυσ. μ'. v. 69. ſed apud alios plura legas.

5 *Carina fuiſſet elocuta.*] Variant de hâc re Autores, dum alii proram, alii malum locutum fuiſſe aiunt, Lucianus τρόπιν, quod utrum *Carinam* vertendum ſit, haud adeo certus ſum. Heſychius quidem, & eum ſecutus H. Stephanus interpretatur τὸ κατώτατον τῆς νεώς, i. e. *infimam partem navis.* Cautius Suidas ἡ τῆς νεὼς. i. e. *pars navis. Et ſane ſi Etymologiam ſpectas, quia videtur à* τρέπω *deſcendere, partem eam ſignificare videtur, à qua navis vertitur, ſive ea ſit clavus, ſive malus, & magis profectò congruum eſſet,*

rina fuiſſet eloquuta, ita ut olim in [6] Dodonæâ ſylvâ [7] phagus [8] per ſe loquens oraculum edidit? aut ſi [9] tergora direpta ſerpere vidiſſes, ſi carnes boum mugire ſemiaſſas coctâſque verubus transfixas? ego verò quum [10] Mercurii ſim aſſeſſor loquaciſſimi deorumque omnium facundiſſimi, præterea contubernalis vobis & convictor, haud mirum videri debet, ſi ſermonem humanum edidici.

3. Quod ſi mihi promittas taciturum te, haudquaquam gravabor veriorem tibi cauſſam aperire, undè factum ſit ut eâdem quâ vos linguâ loquar, & undè mihi ſuppetat hujus orationis facultas. *Mic.* Modò ne iſthuc ipſum ſit ſomnium, Galle, quod ita mecum loqueris: ſed dicito per Mercurium, ô præclare, quid etiam aliud rei tibi ſit in cauſsâ, ut iſtam linguam ſones? nam ut taceam neque cuiquam proferam, quid attinet te ſollicitum eſſe? quis enim fidem mihi ſit habiturus, ſi cui narrem, me Gallum hæc loquentem audiſſe? *Gal.* Auſculta igitur, nam orationem ex me

eſſet, ut pars aliqua quæ extabat, loquax eſſet quam quæ ſubmerſa erat aquis, niſi fortè hæc navis ἐγγαστριμύθων more ex ventre loqueretur.

6 *Dodonæâ ſylvâ.*] Ita dicta à Dodona τῆς Μολοσσίδος ἐκ Ἠπείρῳ πόλη ut Euſtathius in Homer. Iliad. β'. loquitur, i. e. *Moloſſidis in Epiro urbe*, juxta quam ſylva erat, in qua arbor Jovi ſacra vaticinabatur, ἀρχαιότατον ὑποληφθεῖσα φυτὸν, καὶ πρῶτον τροφὴν τοῖς ἀνθρώποις παράσχον. ut idem Euſtath. in Ὀδύσσ. ξ'. i. e. *quæ antiquiſſima exiſtimatur fuiſſe arbor, & primum dediſſe alimentum mortalibus.*

7 *Phagus.*] Apud Græcos alios nonnullibi appellatur δρῦς. Homer. Ὀδύσσ. ξ'. ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο. Sophoc. in Trach. v. 1175. πολυγλώσσου δρυός. Atque hinc fortaſſe eſt, quod hanc arborem loquacem nonnulli *quercum* fuiſſe exiſtimant, non animadvertentes δρῦς, non modò quercum, ſed quamlibet etiam arborem frugiferam ſignificare. Certè Lucianus *phagum* apellat, quod etiam & Sophocles alibi. Vide ſi libet, Trach. v. 175.

8 *Per ſe loquens.*] Græc. αὐτόφωνος ſunt qui dicunt, non ipſam arborem fuiſſe locutam; ſed ex arbore columbas duas, Græc. πελείας, quas, qui ſagacioris ſunt oculi, non alias eſſe putant, quam anus duas Moloſſide lingua vocatas πολεάς. Videat cui libet, Scholiaſt. in Sophocl. Trachin. v. 176.

9 *Tergora direpta ſerpere, ſi carnes, &c.*] Vide Hom. Ὀδ. μ'. v. 395. verba ſunt εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, *&c.*

10 *Mercurii aſſeſſor.*] Gallus *Mercurio* dicitur eſſe *Aſſeſſor*, quia in imaginibus *Mercurii* quæ apud Veteres ſunt, *Gallus* ad pedes ſolet aſſidere. Vide Chartar. de Imag. Deor. p. 201.

audies omnium (ſat ſcio) maximè novam, atque incredibilem, ſiquidem hic qui nunc tibi Gallus appareo, non ita pridem homo fuit.

4. *Mic.* Profectò & olim iſtiuſmodi quiddam de vobis inaudieram adoleſcentulum quempiam fuiſſe Gallum, Marti adamatum, atque hunc Deo compotaſſe, colluſitaſſeque, & in voluptatibus geſſiſſe morem; cum itaque Venerem adiret Mars cum eâ cubiturus, hunc quoque Gallum unà ſecum adduxiſſe: quoniam autem Solem potiſſimùm metuerit, ne ſi è ſublimi conſpexiſſet, Vulcano ſe proderet, foris ad oſtium adoleſcentulum ſemper relinquere ſolitum, cujus indicio certior fieret, quando Sol emergeret, deinde Gallum aliquando ſomno correptum, excubias deſeruiſſe inſcientem, ſolemque nullo præſentiente imminuiſſe Veneri ac Marti ſecurè dormienti, proptereà quòd confideret Gallum indicaturum fuiſſe, ſi quis interveniſſet, Vulcanum itaque à Sole edoctum eos deprehendiſſe implicitos, atque irretitos iis vinculis, quæ jam olim in illos fuerat fabricatus: porrò Martem, ſimul atque dimiſſus eſt, indignatum adverſus Gallum fuiſſe, atque eum in avem tranſmutâſſe, iiſdem armis ut in capite pro galea criſtam obtineret: hanc ob cauſſam, quo vos Marti purgetis, quum jam nihil opus, ſimul atque Solem exorientem ſenſiſtis, multò antè vociferari, atque illius exortum prænunciare.

5. *Gal.* Feruntur quidem & illa, Micylle, at, quod ego narraturus ſum, multò aliud quiddam fuit, atque adeò nuper admodum in Gallum transformatus ſum. *Mic.* Quonam modo? nam iſthuc maximoperè cupio cognoſcere. *Gal.* Audiſtin' de Pythagora quodam [11] Mneſarchida [12] Samio? *Mic.* Num Sophiſtam

11 *Mneſarchida.*] Sic dictus quia filius erat Mneſarchi annulorum ſculptoris, ut Suidas habet ex Laertio, qui dicit etiam eſſe, qui aiunt patris

ſtam illum dicis glorioſum, qui inſtituit [13] nequis vel carnes guſtaret, vel [14] fabas ederet, ſuaviſſimum mihi edulium, ſalubre, & parabile à menſâ ſubmovens? prætereà autem qui mortalibus ſuaſit, ut ne intra [15] quinquennium loquerentur? *Gal.* Scis nimirùm & illud, quemadmodum priuſquam Pythagoras eſſet, [16] Euphorbus fuerit? *Mic.* Præſtigiatorem, & prodigiorum artificem hominem aiunt fuiſſe, ô Galle. *Gal.* Ille ipſe ego tibi ſum Pythagoras, quare parce quæſo mihi convitiari, præſertim cùm ignores quibus ſim moribus. *Mic.* At hoc rurſum multo etiam quam illud portentoſius, Gallus Philoſophus?

6. Attamen expone Mneſarchi gnate qui factum ſit, ut ex homine avis, ex Samio [17] Tanagræus repentè nobis prodires, neque enim iſta veriſimilia, neque omninò facilia creditu, quandoquidem duas quaſdam res jam mihi videor in te animadvertiſſe

tris ejus nomen fuiſſe Marmacum. in Jambl. perperam legitur Μνήμαρχος pro Μνήσαρχος, ut *Arcerius* benè notavit.

12 *Samio.*] *A Samo* inſula in mari Icario, ut plerique volunt, Pythagoræ patria. Lucian. in *Vitar. auctione*, ποδαπὸς εἶ σύ; Πυθαγ. Σάμιος, i. e. *Cujus Tu es?* P. *Samius*, & Ovid. Met. l. 25. fab. 2. *Vir fuit hic ortu* Samius. Ad quem locum annotavit Farnabius Laërtium eum dixiſſe eſſe *Thuſeum.* Jamblicum ex *Cephalenia*, utrum rectè videat Lector.

13 *Nequis carnes guſtaret.*] Ariſtoxenus apud Laertium ait eum, Πάντα τὰ ἄλλα συγχωρεῖν ἐσθίειν ἔμψυχα μόνων δὲ αὐτὸν ἀπέχεσθαι ἀροτῆρος βοὸς καὶ κριοῦ, i. e. *Omnia alia animata in cibum permiſiſſe, bove aratore & ariete exceptis*, à quibus, niſi cui abſunt alia, quis non abſtinet?

14 *Aut fabas ederet.*] E ſymbolis eſt ἀπέχεσθαι κυάμων, i. e. à *fabis abſtineto*, quod ænigmaticè ſolum intelligendum, ſi verum ſit id, quod ex Ariſtoxeno affirmat Agellius, lib. 4. c. 11. Eum nullo ſæpius legumento uſum fuiſſe, quam fabis.

15 *Ne intra quinquennium loquerentur.*] Ita tradidit de diſcipulis ejus Laert. Πενταετείαν ἡσύχαζον, i. e. *quinquennium ſilebant.* Agellius autem, lib. 1. c. 9. dicit eum non omnibus idem tempus præcepiſſe; ſed, ut ipſe loquitur, *pro æſtimato captu ſolertiæ, nemini* autem minus quam biennium.

16 *Euphorbus fuerit.*] Vide Ovid. Metam. lib. 15. *v.* 160, & Laert. in vita Pyth. *Euphorbus* autem erat inter Troas vir egregius, quem in bello Trojano interfecit Menelaus.

17 *Tanagræus.*] A *Tanagra* Bœotiæ urbe, ubi gens Gallorum egregiè nobilis. Vide Plin. lib. 10. c. 20. Var. de R.R. lib. 3. c. 9. & Columb. lib. 8. c. 2.

nimium aliena à Pythagora. *Gal.* Quæ? *Mic.* Alterum quidem quod garrulus es, & obſtreperus, quum ille ſilere [18] in ſolidos quinque annos (ſi memini) præceperit. Alterum verò planè cum illius legibus pugnat, cum etenim non haberem, quod tibi objicerem fabas heri (ſicuti nôſti) ad te attuli, at tu nihil cunctatus protinùs eas ſublegabas, undè fit, ut neceſſe ſit, aut ementitum eſſe te Pythagoram eſſe, cùm aliud quiddam ſis, aut ſi Pythagoras es, legem prætergreſſum eſſe te, juſque violâſſe, cùm fabas ederis, [19] perindè ac ſi caput patris comederis.

7. *Gal.* Non cognôſti, Micylle, quæ ſit harum rerum cauſſa, neque quæ ad unumquodque vitæ genus conducant, ego tum quidem non eſitabam fabas propterea quod Philoſophus eſſem, nunc contra comeſurus ſim, quippe, avicio [20] congruas, neque nobis repudiandum pabulum; verùm ſi moleſtum non eſt audi quemadmodum è Pythagora cœperim eſſe id, quod ſum in præſentiâ, quamque in multis vitæ generibus ante hac vixerim, & quid ex unaquaque tranſformatione ſim conſequutus. *Mic.* Narra, quæſo, nam mihi quidem auditu jucundiſſimum fuerit, adeò ut ſi quis mihi deferat opinionem, utrum te iſta narrantem audire malim, & rurſum feliciſſimum illud ſomnium quod paulò ante vidi, videre, haud ſciam utrum electurus ſim, uſque adeò cognata germanáque videntur eſſe iſta tua cum ſuaviſſimis illis viſis, & ex

18 *In ſolidos quinque annos.*] Vide ſupra, fig. 15.

19 *Perindè ac ſi caput patris.*] Ad mentem ſcilicet illius cujus verſum citat Clemens l. 3. Strom.

Ἶσόν τοι κυάμους τρώγειν κεφαλάς τε τέκνων.

i. e. *Æquè malum* eſt *edere fabas ac parentum capita.* Vide Ovid. Met. l. 15. fab. 2. & Agellii lib. 11. c. 4.

20 *Avicio congruas.*] Malim interpreteris *avibus* congruum, nam Græcè ὀρνιθικὴ reſpicit, quod ſtatim ſequitur, τροφή. i. e. *pabulum.* Niſi magis placet retinere *avicium,* ut ſcilicet nova vox reſpondeat novæ; neque enim *avicius* ullibi apud Latinos, neque ὀρνιθικὸς uſquam alibi apud Græcos reperio.

æquo vos æſtimo, te pariter ac præclarum illud inſomnium.

8. *Gal.* Etiamnum tu Somnium illud, quod dudum tibi viſum eſt in animum revocas, & inania quædam obſervas ſimulachra, atque (uti loquuntur poëtæ) evanidam quandam felicitatem memoriâ conſectâris? *Mic.* Imo illud ſcias, Galle, ne ullo quidem tempore unquam viſi illius mihi venturam oblivionem, tantum mellis ſomnium aufugiens in oculis mihi reliquit, ut præ illo vix queam palpebras attollere rurſus in ſomnum coëuntes, qualem itaque voluptatem movent pennæ in auribus verſatæ, talem titillationem mihi præbent ea quæ vidi. *Gal.* Novum quendam, Hercule, mihi narras amorem inſomnii, ſiquidem alatum cùm ſit (ſicut aiunt) [21] metaſque volandi præſcriptas habeat ſomnium, jam ſepta tranſilit, in oculis etiam vigilantis [22] obverſans, adeò mellitum, & evidens apparet.

9. Quare pervelim audire cujuſmodinam ſit iſtud, quod te ſupra modum delectat. *Mic.* Geſtio narrare, nam dulce eſt hoc ipſum meminiſſe, & commemorare de illo quippiam; verùm heus Pythagora, quando tu narrabis de tuis transformationibus? *Gal.* Ubi tu, Micylle, deſieris ſomniare, meique illud ab oculis abſterſeris, interim prior dicito uti intelligam utrumne per [23] portas eburneas, an per cor-

21 *Metaſque volandi, &c.*] Malo ſic interpretari, *& ſomnum habens volationis terminum, foſſam ſeu ſulcum jam tranſiliit* Proverbialiter dicitur ὑπὲρ ἐσκαμμένα πηδᾶν, pro *cujuſvis rei fines tranſgredi.* Ortum ex foſſa ſeu ſulco, qui, in pentathio ſeu quinquertio per tranſverſum ductus, erat ὅρος τοῦ πηδήματος, hoc eſt *meta*, ſeu, *limes*, quem tranſilire nefas erat.

22 *In apertis etiam oculis obverſans.*] Malo dicere, *& immoratur in apertis oculis*: ſic enim διατρίβει ſignificat.

23 *Per portas eburneas.*] Per *portas eburneas* utpote materiam minus pellucidam, inſomnia *falſa* intrabant; per *corneas*, ut quæ luminis facilius admittebant tranſitum *Vera.* De his autem portis, vide Virg. Æn. 6. prope finem; &, ex quo hauſit, Homer, Ὀδύσσ. τ΄. v.43. à fine & quæ etiam in eum locum dixit Euſtathius.

neas

neas tibi ſomnium advolarit. *Mic.* Neque per has, neque per illas, ô Pythagora. *Gal.* Atqui duas has tantum commemorat Homerus. *Mic.* Valere ſinas nugatorem illum poëtam qui nihil de ſomniis intellexit, paupertina fortaſſis ſomnia per iſtas commeant portas, qualia videbat ille, neque id admodum perſpicuè, quippe captus oculis, mihi vero per aureas quaſdam portas dulciſſimum hoc advenit ſomnium, & ipſum aureum, & aureis undique circumamictum, & auri plurimum ſecum adducens.

10. *Gal.* Deſine [24] optimè Mida, de auro fabulari, nam proculdubiò ex [25] illius voto iſtud tibi accidit inſomnium, & ſolidas auri venas mihi duxiſſe videris. *Mer.* Multam auri vim vidi, Pythagora, multam, quàm putas pulchri? quo fulgore coruſcantis? quid tandem Pindarus in illius laudem dicit? nam in memoriam redige, ſiquidem meminiſti, cùm aquam præſtantiſſimam dicens poſtea aurum admiratur, idque jure ſtatim [26] in initio carminis unius omnium belliſſimi. *Gal.* Num illud quæris?

Aqua eſt illa quidem optima,
Cæterum aurum, uti candens
Ignis, ita enitens, noctibus eminet eximiè unum
Cæteras ſupra opes, quæ
Gloriam, ac decus addunt.

Mic. Per Jovem iſtuc ipſum, perindè enim ac ſi inſomnium meum videat Pindarus, ita prædicat aurum.

11. Sed ut tandem cognoſcas quale fuerit, auſcul-

24 *Optimè Mida.*] Midas Rex erat Phrygiæ, qui, cùm quicquid optaret Bacchus ei daturum promiſerat, rogabat Deum, ut quodcunque tangeret, ſtatim ipſo tactu fieret aurum. Quod cum ſibi in gravamen ingens cedere ſentiret, facti eum pœnitebat; juſſus autem ob expiationem criminis in Pactoli flumine ſe lavare morem geſſit, & ex eo tempore ille fluvius volvit arenas aureas.

25 *Ex illius.*] Refer *illius* ad *Mida*, quod præceſſit, licet ſit Voc. caſ. atque ideo ſecundæ perſonæ; hic enim perſona mutatur.

26 *Initio carminis.*] Vide Pindar. Od. 1.

ta jam ſapientiſſime Galle, meminiſti ut heri nullum domi cibum acceperim, ſiquidem Eucrates dives ille fortè mihi in foro factus obviam, [27] lotum me in tempore ad cœnam venire juſſerat. *Gal.* Iſtuc planè quidem memini, nam totum eſuriebam diem, donec mihi profunda tandem veſpera domum reverſus, ſubuvidus, vinóque madens, quinque illas fabas proferres, non admodum opiparam cœnam Gallo, qui quondam fuerit athleta, quique Olympia olim non ſegniter decertarit. *Mic.* Aſt ubi reverſus à cœna fabas tibi objeciſſem, obdormii protinus: tum mihi, juxta Homerum, [28] ambroſiâ ſub nocte, divinum quoddam haud dubie [29] ſomnium aſſiſtens. *Gal.* Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micylle, narra, & cujuſmodi fuerit cœna, quæque ſuper cœnam acta ſunt omnia, nihil enim prohibet te denuò cœnare, [30] ſi veluti ſomnium quoddam ejus cœnæ reducas, & quæ tum ederis, rurſum commemoratione quaſi rumines.

12. *Mic.* Credebam moleſtum futurum me, ſi hæc quoque retuliſſem, verùm poſteaquam tu deſideras ea id quoque narrabo, cùm nunquam antehac in vita cœnâſſem apud ullum divitem, ô Pythagora, heri bonâ quâpiam fortunâ in Eucratem incidi, atque ego quidem ſimul atque dominum illum ſalutâſſem, ita uti conſueveram, ſubducebam me, ne pudori illi eſſem, ſi lacerâ in veſte fuiſſem affectatus; at ille, Micylle, inquit, hodiè natalitia filiæ celebro, plurimóſque ad convivium amicos invitavi; verum quoniam

27 *Lotum, &c.*] Intellige non de manibus ſolum, ut mos eſt apud nos Anglos; ſed de toto corpore. Frugi enim & honeſti cives epulas adituri ex more balnea prius petebant.

28 *Ambroſiâ.*] Epitheton noctis, apud Homer. Il. ω'.

29 *Somnium aſſiſtens.*] Verbum aliquod erat ſecuturum, ſed interrumpit ſermonem Gallus.

30 *Si veluti cœnæ illius.*] Græc. eſt ὥσπερ ὄνειρον, τινὰ τῦ δείπνυ ἐκείνυ προάγοντα, quod malim ſic interpretari, *ut qui ſomnium quoddam illius Cœnæ provehas*; Angl. AS ONE WHO MAY CARRY ON A DREAM OF THAT SUPPER, &c.

niam aiunt quendam ex his incommodâ eſſe valetudine, neque poſſe pariter ad convivium noſtrum accedere, tu ejus loco venito lotus, niſi ipſe fortè qui vocatus eſt ſemet adfuturum renunciârit, nam nunc quidem ambigit.

13. Hoc ubi audiſſem, adorato divite diſcedebam omnes obſecrans Deos, ut algidam aliquam febrem, aut laterum dolorem, aut podagram [31] morbi auctarium immitterent valetudinario illi, cujus ego ſellæ occupator, cœnæque vicarius, & hæres eram vocatus: interim hoc ſpatii, quod uſque ad balnei tempus interceſſiſſet, longiſſimum ſeculum eſſe judicabam, dum ſubinde reſpicio [32] quotquot pedum eſſet litera, & quando illos jam lavâſſe conſentaneum eſſet: hic ubi tempus adveniſſet, ocius me corripio, atque abeo nitidè admodum cultus ſic obverſo palliolo, ut quâ eſſet parte puriſſimum, ea videretur; offendo autem ad fores & alios complures, in quibus etiam illum (geſtabatur autem à viris quatuor) cujus eram ſubconviva vocatus, qui malè habere dictus erat, atque id etiam præ ſe ferebat, quòd afflictâ eſſet valetudine; nam ex alto gemebat, tuſſiebâtque, ac ſcreabat velut ex abdito, [33] quodque ægrè redderetur,

31 *Morbi auctarium.*] Quod exemplar ſecutus eſt interpres neſcio, ſed in iis, quæ vidi, nihil eſt in Græco, cui hæc verba reſpondeant.

32 *Quotquot pedum eſſet litera.*] Pro *litera* mallem dicere *umbra*: nam cùm illa erat ſex pedum, lavari, cùm decempes cœnari ſolebat. Illud patet ex Lucian. Crono ſolone, *Λοῦσθαι μὲν ὁπόταν ϛοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ*, *i. e.* Lavandum ubi umbra erat ſex pedum. *Hoc autem ex Ariſtoph.* Ἐκκλ. *Σοὶ δὲ μελήσει ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ ϛοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον*, i. e. *Tibi autem erit Curæ, quando fuerit umbra decempes, aſſiduè ire ad cœnam.* Veteres enim ad umbræ longitudinem, gnomonis puta alicujus ſolarii, aut forte ſui ipſorum corporum menſi ſunt horas diei. Id fieri poſſe oſtendit Schronerus in Gnomonices ſuæ, p. 78. at tunc pedes neceſſe eſt, ut varii eſſent, nunc breviores, nunc longiores, juxta cyclorum varietatem, quos per Zodiacum Sol facit.

33 *Quodque ægrè redderetur.*] Aliud exemplar habet *ægrè graderetur*, ſed male; neutrum autem plene expreſſit, qui in hoc loco ſit *δυσποσοδεν*, vide quæ annotavimus ad Græcum textum.

totus

totus pallidus ac tumens, annos natus circiter ſexaginta, ferebatur autem philoſophus quiſpiam eſſe, ex his, qui apud adoleſcentulos nugas deblaterant. At barba mirè erat tragica, id eſt, hircina ſupra quam credi poſſet tonſoris egens, porrò increpante Archibio medico.

14. [34] Quamobrem cùm ita eſſet affectus, adveniſſet, non oportet, inquit, promiſſa deſerere, præſertim hominem philoſophum, etiam ſi mille urgeant & inſtent morbi; putabit enim Eucrates ſeſe à nobis haberi ludibrio. Haudquaquam, inquam ego, collaudabit te ſi domi potius apud te velis emori, quam in convivio, animam unà cùm phlegmate excreans. Atque ille quidem præ arrogantia diſſimulabat ſeſe dicterium audiſſe: haud multò pòſt acceſſit & Eucrates jam lotus, conſpectóque Theſmopolide (nam id erat philoſopho nomen) præceptor, inquit, probè quidem factum abs te, qui ipſe ad nos veneris, tametſi nihilò deterius tibi fuerat futurum, ſiquidem etiam abſenti omnia ordine miſſa fuiſſent. Hæc ſimulatque dixerat, introgreditur manus illi porrigens pariter & famulis innitenti. Ego igitur jam abire parabam, verùm ille converſus, ubi diu ſecum hæſitâſſet, poſteaquam me triſtem admodum videret, ades, inquit, tu quoque, Micylle, ac nobiſcum cœna, nam filium in mulierum conclavi unà cùm matre convivium agere jubebo, quò tibi ſit locus. Ingrediebar itaque, quum parùm abfuerit, quin lupus fruſtrà [35] hians diſcederem. Verùm ingrediebar pudefactus, quod Eucratis filiolum è convivio viderer expuliſſe.

15. Aſt ubi jam tempus eſſet ut diſcumberemus, primum tollentes Theſmopolim compoſuerunt, haud

34 *Quamobrem cùm ita eſſet affectus.*] non opus eſt *eſſet*.

35 *Lupus hians.*] aiunt lupum latè diducto rictu prædam captare, quâ ſi fruſtretur obambulare hiantem. Vid. proverb. apud Eraſm.

ſine negotio per Jovem, quinque (ſi diis placet) proceri juvenes, cervicalia illi ſupponentes undiquaque, quo nimirùm in eodem habitu permanere, ac longum etiam tempus durare poſſet. Deinde ubi nemo jam tolerare poſſet, ut juxta illum accumberet, me adductum reclinant, ut eadem in menſa eſſemus: deinceps cœnabamus, O Pythagora, opiparam quandam, & variam cœnam, multóque in auro, multo item argento. Pocula erant aurea, miniſtri formoſi, tum cantores, & concitandi riſus artifices; in ſumma, jucundiſſima quæpiam erat vita, niſi quod unum quiddam me vehementer malè habebat, Theſmopolis obſtrepens, atque obturbans, virtutem neſcio quam mihi commemorans, docenſque quod duæ negationes unicam efficerent affirmationem, quodque ſi dies ſit, non nox ſit, nonnunquam & cornua mihi dictitabat eſſe, atque id genus multa philoſophabatur erga me, quibus ejuſmodi nihil opus, planéque voluptatem interpellatione minuebat, quum non ſineret exaudiri eos qui citharâ vocéque canebant.

16. Habes, Galle, de cœna. *Gal.* Non admodum ſuavi, Micylle, & maximè poſteaquam cùm illo deliro ſene ſortitus eras accubitum. *Mic.* Audi nunc & inſomnium, viſus enim mihi Eucrates ipſe, cùm orbus eſſet liberis, neſcio quomodo è vitâ diſcedere. Dehinc ubi me accerſiſſet, ac teſtamentum condidiſſet, quo [36] me in ſolidum hæredem omnium ſcripſerat, paulo tempore ſuperſtes emori. Porrò ipſe videbar adire facultates, & tum aurum, argentúmque ingentibus quibuſdam ſcaphis exhaurire, perpetuò ſubſcaturiens, & affatim affluens: [37] tum autem veſtes, menſas, pocula, miniſtros, omnia mea, ut par

36 *In ſolidum hæredem omnium.*] Nihil opus *in ſolidum*, idéoque ſi libeat deleas.

37 *Tum autem veſtes*, &c.] aptius exponas τὰ δ' ἄλλα τὴν ἐσθῆτα, &c. cætera verò, *veſtes*, &c.

erat, eſſe. Poſteà candido vehiculo vectabar reſupinus cunctis, qui intuebantur, conſpiciendus, & admirandus. Accurrebant permulti, ac circumequitabant, complures ſequebantur, ego interim illius indutus veſtitum, & annulos gerens circiter ſedecim, digitis inſertos, epulum quoddam ſplendidum jubebam adornari, quo amicos acciperem.

17. Jamque illi, ita ut in ſomnio fieri conſentaneum eſt, aderant; jam epulæ erant comportatæ; jam potus ex animi ſententia miniſtratus. In his cùm verſarer, & aureis phialis præbiberem omnibus, qui aderant, amicis, cùm jam inferrentur bellaria, intempeſtivo tuo clamore perturbâſti nobis convivium, menſaſque ſubvertiſti, ac divitias illas ita diſſipâſti, ut in auras evaneſcerent.

18. Num tibi videor ſtomachatus in te injuriâ? Nam vel tres noctes perpetuas libenter adhuc ſomnium illud, quod mihi accidit, videre cupiam. *Gal.* Adeóne es auri cupidus, & opum avidus, Micylle? idque ex omnibus unum admiraris, ac felicitatem unicam eſſe judicas, ſi plurimùm poſſideas auri? *Mic.* Equidem haud ſolus ita cogito, Pythagora, cùm ipſe quoque [38] tum cùm Euphorbus eſſes, auro atque argento comis intexto prodibas pugnaturus cùm Achivis, idque in bello, ubi ferrum, quàm aurum geſtare ſatius erat. At tu etiam tum voluiſti calamiſtris auro internexis in periculum deſcendere; atque ob eam (opinor) cauſſam Homerus comas tuas gratiis ſimiles dixit, quod auro argentóque revincirentur, longè etenim nimirùm meliores, atque amabiliores videbantur, quod eſſent auro religatæ, unáque cum eo relucerent: neque iſthuc novum eſt, Auricome, [39] ſi tu Pantho patre prognatus

38 *Tum cùm Euphorbus eſſes.*] Vide Ovid. Metam. lib. 15. fab. 3. *v.* 160. & Laert. in vit. Pythag.

39 *Si tu Pantho,* &c.] De *Pantho* non aliud lego, quam quod erat filius Otrei & Apollinis ſacerdos;

tus aurum in pretio habuiſti; quin & ipſe deorum omnium hominumque pater, ille Saturno [40] Rheaque progenitus, cum [41] Argolicam illam puellam adamaret, ubi nihil inveniret amabilius in quod ſe transformaret, neque quod Acriſii cuſtodias poſſet corrumpere, audiſti videlicet ut aurum factus ſit, atque ita per tegulas illapſus potitus eſt eâ quam deperibat.

19. [42] Jam verò quid tibi commemorem quam multos uſus præbeat aurum? & ut eos quibus adfuerit formoſos & ſapientes, & potentes reddat, decus & gloriam illis concilians? utque nonnunquam ex obſcuris & infamibus claros, & celebres repentè efficiat? nam nôſti vicinum mihi, & ejuſdem artificii Simonem, qui paucis antè diebus apud me cœnavit, cum legumen coquerem [43] Saturnalibus, duaſque extorum cæſuras imitterem. *Gal.* Novi Simonem illum brevem, qui fictilem ollulam, quæ nobis erat unica, ſuffuratus, peractâ cœnâ, abiit, ſub alâ geſtans. Nam ipſe vidi, Micylle. *Mic.* Atqui cùm eam ſuſtulerit, tam multos ille deos poſteà jurabat. Sed cur non prodebas, ac vociferabare, tum ô Galle, cùm nos furto ſpoliari conſpiceres? *Gal.* [44] Coccyzabam, quòd mihi ſolum licebat id temporis.

dos; neque opinor Lucianum hic eum taxare, quaſi cæteris hominibus auri eſſet avidior; ſed noluit videri mirum, ſi Euphorbus *Pantho*, i. e. mortali genitus tanti æſtimaret aurum, cùm Jovem ipſum ea facere non puduerit.

40 *Rheaque.*] Alio nomine vocatur *Ops & Cybele.*

41 *Argolicam puellam.*] Intelligit *Danaen* Acriſii Argivorum Regis filiam, quam, quoniam dixit Oraculum in fatis eſſe, ut ab illius filio occideretur, Pater in aheneâ incluſit turre. Vide Hor. carm. lib. 3. Od. 16. & Pauſaniam in Corinthiacis.

42 *Jam verò, &c.*] Magis ad verbum ſic exponas, *quid igitur præterea adhuc Tibi dicerem?*

43 *Saturnalibus.*] Saturnalia ſunt feſta in Saturni honorem Menſe Decembri celebrata, quibus ſervi cùm dominis ad eandem menſam diſcumbebant, in memoriam ſcilicet aurei illius ſeculi, quo regnabat Saturnus, quando nemo dominus, ſervus nemo; ſed omnes pares. Vide Macrob. Saturn. lib. 1. c. 7. Funger. in vocem *Saturnus*, Juſtin. lib. 43. c. 3.

44 *Coccyzabam.*] i. e. Eam edebam vocem, quam ſolent Galli re aliqua ex improviſo moti. Vide plura in annotationibus ad Græcum textum.

20. Ve-

20. Verùm quid Simon ille? nam videbare de illo dicturus neſcio quid. *Mic.* Ei conſobrinus erat vir ſupra modum dives, nomine Drimylus, is quoad vivebat ne obolum quidem donaverat Simoni, nam quî daret, cùm ne ipſe quidem pecunias attingeret? at ſimulatque mortuus eſt nuper, univerſis illis opibus juxta leges, Simon ille, qui coria putria, qui patellam circumlingebat, gaudens potitur, purpurâ oſtróque circumtectus; famulóſque & currus, & aurea pocula, & menſas eburnis enixas pedibus poſſidet, ab omnibus adoratur, jamque ne nos quidem aſpicit. Nuper etenim cùm illum procedentem conſpexiſſem, ſalve, inquam Simon, at ille indignè ferens, edicite, inquit, mendico iſti, ne [45] vocabulum meum diminuat; neque enim Simon, [46] ſed Simonides appellor. Porrò (quod eſt omnium maximum) mulieres etiam illius amore capiuntur, atque is quidem eludit eas, ac faſtidit, & alias quidem admittit, comémque ſe præbet, aliæ porrò, quæ negliguntur, necem conſcituras ſibi minitantur: vides quantas commoditates pariat aurum; quandoquidem eos, qui ſunt deformiſſimi, transfigurat & amabiles reddit, non ſecus ac [47] ceſtus ille poëticus. Audis inſuper & à poëtis dictum,

O aurum auſpicata res, & oſtentum optimum.

& rurſum,

Aurum eſt quod opibus imperat mortalium.

45 *Vocabulum.*] i. e. *Nomen*, quo ſenſu uſi fuerunt autores optimi.

46 *Sed Simonides.*] i. e. Filius vel nepos Simonis, novus cum eſſet, ita appellari voluit, quaſi ingenuis & honeſtis majoribus prognatus erat. Aut forſan quia nomen polyſyllabon affectavit. Vid. infr. n. 12. Alia mens erat Cinnamo, quem deridet Mart. quod Cinna voluit appellari. l. 6. c. 17.

47 *Ceſtus ille poëticus.*] Intelligit *Veneris baltheum*, ſeu *cingulum* in quo ſuavitas, & dulcia colloquia, & oſcula, & riſus, cæteræ omnes amoris illecebræ variis diſtincta coloribus intexebantur: Hunc commodavit Venus Junoni, quando in Gargaro cubitura cùm Jove prius ſtuduit conciliare amorem, Homer. Iliad. ξ'. *v.* 214, & ſequ.

21. Sed

21. Sed quid interim riſiſti, Galle? *Gal.* Quoniam tu quoque per inſcitiam, Micylle, ſimili modò falleris opinione de divitibus, quemadmodum vulgus: verum (crede mihi) longè etiam ærumnoſiorem vitam agunt quam vos: hæc autem loquor, qui ipſe & pauper, & dives aliquando fuerim, atque omne vitæ genus ſim expertus: Porrò paulò poſt ipſe quoque hæc omnia cognoſces. *Mic.* Per Jovem, tempeſtivum jam eſt, ut tu referas, quemadmodum ſis transfiguratus, & quod in unquoque vitæ genere perſpexeris. *Gal.* Auſculta hoc tantum præmonitus me neminem feliciorem vita, quam tu ſis, unquam vidiſſe. *Mic.* Quàm ego ſim, ô Galle? hanc felicitatem tibiipſi imprecor, nam videre me tibi ridendum proponere; verùm age, narra exordiens ab Euphorbo, quo pacto fueris in Pythagoram transformatus, deinceps ordine uſque ad Gallum; conſentaneum enim eſt te varias res tum vidiſſe, tum tuliſſe nimirùm tam diverſis vitæ formis.

22. *Gal.* Quemadmodum initio [48] ab Apolline profecta anima in terram devolarit, & corpus humanum ſubierit, [49] ut illic pœnam quandam dependeret, id longum dictu futurum ſit, prætereà neque mihi referre fas eſt, neque tibi ejuſmodi audire. Verùm ubi Euphorbus factus eſſem. *Mic.* Sed ego priuſquam

48 *Ab Apolline profecta, &c.*] Pythagoræ animam ab Apolline ad homines miſſam, ut rem certiſſimam, de qua, ut ipſe loquitur, *ὐδεὶς ἂν ἀμφισβητήσειε*, affirmat Jamblicus in vita Pythagoræ, c. 2. Animam autem priorem eſſe corpore à Pythagora docuit Plato. Tim. ed. 1556. Baſil. p. 478. l. 40. & alatam eſſe, Phædon. p. 204. l. 33.

49 *Ut illic pœnam quandam dependeret.*] Memorat Clemens Alexandr. Stromat. l. 3. Philolaum Pythagoreum ſic dixiſſe, Μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ *παλαιοὶ θεόλογοι τε καὶ μάντιες, ὡς διά τινας τιμωρίας, ἁ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται, καὶ καθάπερ ἐν σώματι τούτῳ τέθαπται*, hoc eſt, *Teſtantur autem veteres Theologi & Vates quod propter aliqua luenda ſupplicia, anima conjuncta ſit corpori, & in eo, tanquam in ſepulchro conditur.* Hujus ſententiæ Orpheum eſſe autorem tradit Plato. cratyl. p. 53. lin. penult.

eſſem is, qui nunc ſum, ô præclare, quiſnam eram? hoc mihi priùs dicito. Nunquid ego verſus fuerim itidem ut tu? *Gal.* Maximè. *Mic.* Quis igitur eram? ſi quo modo potes dicere, pervelim enim iſthuc cognoſcere. *Gal.* Tu [50] formica fueras Indica ex earum genere, quæ aurum effodiunt. *Mic.* Et poſteà neglexi infelix vel paucula fruſta in vitam importare, cùm illo eſſem alitus? ſed age, quid poſt hæc futurus ſim dicito, quandoquidem conſentaneum eſt ſcire te, ſiquid etenim bonæ ſit rei, [51] jam nunc ſuſpendero me ab iſta pertica in qua [52] nunc ſtas. *Gal.* Iſthuc profectò nullâ ratione poſſis cognoſcere.

23. Cæterùm cùm Euphorbus eſſem (nam ad illa redeo) in Troja pugnabam, atque [53] à Menelao necatus aliquantò poſt tempore in Pythagoram perveni. Porrò eouſque abſque tecto perdurabam, [54] donec Mneſarchus aliquando mihi ædificaret domum. *Mic.* Obſecro te num abſque potu cibóque? *Gal.* Maximè; nihil enim iſtis rebus opus, niſi corpori duntaxat. *Mic.* Illud igitur prius dicito, ea quæ ad Trojam geſta ſunt, num ita ſe habent, qualia fuiſſe dixit Homerus? *Gal.* Quinam ille ſcire potuiſſet, Micylle, qui quidem, dum iſta gerebantur,

50 *Formica Indica.*] De quâ Propert. lib. 3. eleg. 14.

Inda cavis aurum mittit formica metallis.

Et mira de eadem narrat Plinius lib. 11. cap. 31. eſſe colore felium, magnitudine Ægypti luporum, Indos à ſe furantes quod effoderant aurum è cavernis ſollicitatas odore ſequi, & quamvis præ velocibus camelis, fugientes, aſſequi etiam & lacerare. Huic non multum abſimile narrat etiam Herodotus in Thalia.

51 *Jam nunc ſuſpendero,* &c.] Expone potiùs, *Jam nunc ſurgens me ſuſpendam.*

52 *In qua nunc ſtas, &c.*] Non malè etſi Græcè ſit ἕστηκας; nam Latini, cùm nondum finita ſit actio, uſurpant ſæpe tempus præſens pro præterito. Ut Terent. And. a. 4. ſ. 1. *parum ſucceſſit quod ago,* i. e. *quod egi, & adhuc ago.*

53 *A Menelao necatus.*] Prælium inter *Euphorbum* & *Menelaum* deſcribit Homer. Iliad. 17.

54 *Donec Mneſarchus, &c.*] i. e. Donec Pater *Mneſarchus* me genuit: corpus *domum* vocat. vid. fig. 11.

ipſe

ipſe Camelus erat [55] in Bactris? Cæterùm ego tibi tantum effabor divinitùs, nihil id temporis eximium fuiſſe, neque Ajacem uſque adeò magnum, neque Helenam adeo formoſam, quemadmodum arbitrantur, ſiquidem vidi candidâ quandam, & procerâ cervice, ut hinc [56] Cygno prognatam eſſe adſimularent; cæterùm [57] vehementer anum [58] æqualem propemodum Hecubæ. Hanc Theſeus primùm raptam [59] in Aphidnis poſſedit, is vixit Herculis fermè ætate. Porrò [60] Hercules prius Trojam ceperat patrum noſtrorum memoriâ, qui per id temporis maximè florebant, nam hæc mihi Panthus narravit ſe, cùm eſſet admodum adoleſcens, vidiſſe Herculem.

24. *Mic.* Quid autem Achilles? num talis erat nempe quavis in re præſtantiſſimus? an & iſthæc fabulamenta ſunt? *Gal.* Cùm illo quidem congreſſus non ſum, neque queam adeò compertè de rebus Græcorum dicere; quî etenim ſcire potui cùm hoſtis eſſem? certè Patroclum illius amicum [61] haud ita magno negotio [62] peremi lancea diſſectum. *Mic.* Deinde

55 *In Bactris.*] *Bactra* urbs *Bactrianæ* in Aſia, pingue ſolum & camelis aptum, ſi verum id quod tradit Plinius, ibi tantæ magnitudinis tritici grana fieri, ut ſingula ſpicas noſtras æquent, lib. 18. c. 7.

56 *Cygno prognatam.*] Jove ſcilicet ſub forma cygni. Vide quæ annotata ad *judicium Dearum*, n. 29, & 30.

57 *Vehementer anum.*] Magnum quidem pretium decennalis belli, pellex anus.

58 *Æqualem propemodum Hecubæ.*] i. e. Paridis matri, uxori Priami.

59 *In Aphidnis poſſedit.*] Aphidnæ eſt una Atticarum urbium, quo, cùm eâ Athenis potiri non licuiſſet, Helenam ex Lacedæmone raptam primum portâſſe Theſeum ait Diodor. Sicul. *Bibliothec.* lib. 4. ſed tunc temporis *δεκαέτη τὴν ἡλικίαν*, i. e. *decem annos natam.*

60 *Hercules prius.*] De capta ab Hercule Trojâ, vid. Homer. Iliad. 5. Eo autem tempore regnabat Laomedon, cui proximè ſucceſſit Priamus.

61 *Haud ita magno negotio.*] Nec mirum cùm aggreſſus à tergo. Vide Hom. Iliad. 61. π'. v. 802, & ſequ.

62 *Peremi.*] Non peremiſti, ô bone! vulneraſti tantum Hector peremit. Vide libri prædicti, v. 818, & ſequ.

inde [63] te Menelaus multo minore negotio. Verùm iſtis de rebus ſatis, nunc res Pythagoricas refer.

25. *Gal.* Illud in ſumma, Micylle, ſophiſta quiſpiam eram (oportet enim videlicet fateri verum) alioqui non imperitus, neque inexercitatus in honeſtiſſimis diſciplinis. Profectus ſum autem [64] in Ægyptum, quò cùm prophetis congrederer de ſapientia communicaturus. Hic adyta ſubii, atque ibi [65] Ori & Iſidis libros perdidici. Poſt rurſum in Italiam [66] renavigabam; [67] ac Græcos juxta ea, quæ in Ægypto didiceram, ita inſtitui, ut me perindè ac Deum ſuſpicerent. *Mic.* Inaudieram equidem iſthæc, præterea quemadmodum creditus fueris [68] defunctus in vitam rediiſſe, utque [69] aureum femur illis ſubinde oſtenderis. Verùm illud mihi dicito, quid tibi venit in mentem, ut legem ſtatueres, uti neque carnibus, neque fabis veſcerentur homines? *Gal.* Ne perconteris iſta, Micylle. *Mic.* Quamobrem, ô Galle. *Gal.* Nam pudet hiſce de rebus verum fateri.

63 *Te Menelaus.*] De prælio inter Euphorbum & Menelaum, vide Homer. Iliad. 17. ρ'. in initio.

64 *In Ægyptum.*] Ægyptus in Africa eſt; ad ſeptem oſtia Nili fluvii.

65 *Ori & Iſidis.*] *Orum* aiunt Regem Ægypti fuiſſe, neſcio quot annos ante urbem Romanam conditam. *Iſis* autem eſt Dea ab Ægyptiis culta, eadem ac Io. Gilbertus Cognatus, in ſuis in hunc locum annotationibus, ait *Ori* extare duos libros, eos opinor vult, qui annexi Pieri Valeriani Hieroglyphicis, ſcripti primi fuerunt ab *Oro* iſto, ut ibi vocatur, *Apolline*, in linguâ Ægyptiacâ, in Græcam autem, à neſcio quo Philippo, verſi. *Iſidis* autem librorum meminit Plato in 2 Dialog. de Legumlatione vocatque τῆς Ἴσιδος ποιήματα, τὰ τ̃ πολὺν τοῦτον σεσωσμένα χρόνον μέλη.

66 *Renavigabam,* &c.] Græcè eſt, εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας, quod magis ad verbum reddas, *hinc ad Italiam navigans.*

67 *Ac Græcos.*] Græcos eſſe in Italia non mirum videri debet; eam enim partem Italiæ, quæ vocata erat *Magna Græcia,* incolebant olim veteres Græci.

68 *Defunctus in vitam rediiſſe.*] Diog. Laertius ex Hieronymo quodam refert Pythagoram deſcendiſſe εἰς ᾅδου, i. e. *ad inferos*; atque ibi vidiſſe Heſiodi, & Homeri animas neſcio quas pœnas luentes.

69 *Aureum femur.*] De aureo femore Pythagoræ meminit Lucianus in alio Dialogo, cui titulus *Vitarum auctio.* Jamblic. in vit. Pythag. c. 28. nec non & Diog. Laërt. Λέγεται δὲ αὐτοῦ ποτὲ γυμνωθέντος τ̃ μηρὸν ὀφθῆναι χρυσοῦν. Porphyrius ait, id eum oſtendiſſe Abaridi Sacerdoti Apollinis, ante opinanti ipſum eſſe Apollinem, ut eo viſo, pro certo habeat.

 Mic. At-

Mic. Atqui non convenit, uti id facere graveris apud hominem contubernalem, & amicum: nam herum poſthàc abſit ut dixerim.

26. *Gal.* Nihil ſani, neque præclari quicquam erat. Verùm animadvertebam, ſi conſueta modo, atque eadem quæ vulgò traduntur à multis præcepiſſem, non fore, ut mortales in admirationem adducerem; ſed quo peregriniora magíſque aliena propoſuiſſem, futurum, ut hoc magis novus, magíſque viderer admirandus. [70] Proinde inſtitueram in animo novæ quiddam rei deſignare, ejuſmodi propoſito decreto cujus cauſſa eſſet inexplicabilis, quo videlicet aliis aliud conjectantibus omnes redderentur attoniti, quemadmodum in obſcuris oraculis ſolet uſu venire. *Mic.* Illud vide, ut rides me tu quoque non minùs atque [71] Crotoniatas, ac [72] Metaponticos, & [73] Tarentinos, cumque his alios qui muti ſequuntur, tuaque adorant veſtigia, quæ tu calcata reliquiſti, verum ubi Pythagoram exureas, quem poſt eum induiſti? *Gal.* [74] Aſpaſiam Mileтenſem illam meretricem. *Mic.* Papæ! quid ego audio? ſiquidem inter alia mulier quoque fuit Pythagoras? itane fuit aliquando tempus, quo tu, Galle generoſiſſime, ova pariebas, cumque [75] Pericle rem habebas, Aſpaſia cùm eſſes, atque ex illo gravida facta es? prætereà lanam tondebas, tramámque deducebas? poſtremò meretri-

70 *Proinde inſtitueram, &c.*] Quam verſionem Johannes Benedictus ſic emendavit, *Proinde nova comminiſci ſtatueram, eorumque cauſſam ſilentio comprimere.*

71 *Crotoniatas.*] Crotoniatæ populi Italiæ, incolæ *Crotonis* urbis, non procul à Tarento.

72 *Metapontici.*] Incolæ *Metaponti* oppidi in ſinu Tarentino.

73 *Tarentini.*] Incolæ *Tarenti* urbis Italiæ.

74 *Miletenſem.*] Latinis opinor eſſet *Mileſiam.* Miletus autem unde fluxit Mileſia eſt urbs in finibus Ioniæ & Cariæ, ubi habitabat meretrix illa.

74 *Aſpaſia.*] Magnâ propter doctrinam famâ, Sophiſtria, Rhetorices magiſtra, Pericli in ſtudiis dux, poſtea & conjux.

75 *Pericles.*] Vir erat Athenienſis multâ authoritate & eloquentia, de quo & Meretriculâ ſuâ ſi plura vis, vide Ariſtoph. in Acharnenſibus, & Plutarchum in vita Periclis.

cum

cum in morem geſtiebas, vultúmque componebas? *Gal.* Iſta quidem omnia feci tametſi non ego ſolus, verum & ante me tum [76] Tireſias, tum [77] Elati proles [78] Cæneus, proindè quicquid in me convitii dixeris, tantundem & in illos dixeris.

27. *Mic* Age igitur utra tibi vita erat ſuavior, cum vir eſſes; an cùm Pericles tecum haberet conſuetudinem? *Gal.* Vides cujuſmodi iſtuc eſt quod percontaris? nempe cui ne [79] Tireſiæ quidem expedierit reſpondere. *Mic.* Atqui ſi minùs tu fateare, tamen iſtud [80] Euripides ſatis explicuit, cùm ait ſe malle ter ſub clypeo conſiſtere, quàm parere ſemel. *Gal.* Imò præmoneo te paulò pòſt puerperam fore, ſiquidem & tu mulier es olim futurus, idque ſæpiùs longo nimirùm ſeculorum orbe, atque recurſu. *Mic.* Non tu pendebis, ô Galle, qui quidem omnes mortales Mileſios aut Samios eſſe ducas? nam aiunt te etiam, tum cùm Pythagoras eſſes, [81] venuſtâ formâ decorum, ſæpius Aſpaſiam fuiſſe tyranno. Verùm age [82] ſecundum Aſpaſiam, in quem virum

76 *Tireſias.*] Rex Thebanus, primo vir erat, at percuſſis anguibus duobus, quos videbat coeuntes, ſtatim de viro factus erat femina; poſt annos autem ſeptem, iiſdem anguibus viſis, & eodem modo percuſſis,

Forma prior rediit, genitivaque venit imago.

ut Ovidius loquitur, lib. 3. Metam. fab. 4. *v.* 331.

77 *Elati proles.*] Elatus rex erat Lapitharum.

78 *Cæneus.*] Natus erat femina, à Neptuno autem cùm paſſa eſſet vim, promittente Deo ipſi concedi quodcunque vellet, rogabat, ut femina eſſe deſineret, & facta erat vir non ſolum fortis, ſed etiam invulnerabilis. Vid. Anton. liberal. Metam. c. 16.

79 *Ne Tireſiæ expediret.*] Rectè quidem, nam in certamine de hac inter Jovem & Junonem Tireſias vocatus arbiter, quoniam in ferendâ ſententiâ diſplicuit Junoni, privatus erat oculis. Vide Ovid. lib. 3. Metam. fab. 4. *v.* 335.

80 *Euripides,* &c.] Verba ſunt Medeæ apud Euripidem in Tragœdia illa, cui titulus *Medea,* non procul ab initio, ſed nonnihil mutata, ibi enim ſic ſe habent,

——ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.

81 *Venuſtâ formâ decorum.*] Diog. Laert in vitâ Pythag. καὶ γὰρ σεμνοπρεπέστατος λέγεται, γενέσθαι, i. e. dicitur formâ fuiſſe, *adeò honeſta, adeò venuſta, ut nihil ſupra.*

82 *Secundum Aſpaſiam.*] i. e. Poſt Aſpaſiam nullo interveniente. De Aſpaſiâ autem qualis erat. Vid. ſup. n. 74.

aut mulierem denuò renatus es? *Gal.* In [83] Cratem Cynicum. *Mic.* O Caſtor, & ô Pollux, [84] quam diſſimile! ex ſcorto philoſophus? *Gal.* Deinde rex, deinde pauper, paulò pòſt Satrapes, dehinc equus, graculus, rana, aliáque innumerabilia, perlongum enim fuerit ſingula recenſere, poſtremò Gallus: atque id ſæpius, nam hoc vitæ genere ſum delectatus.

28. Intereà & aliis diverſis mortalibus ſervivi, regibus, pauperibus, divitibus, poſtremò nunc tecum vivo, rideóque quotidiè, cùm video te paupertatis tædio complorantem, ejulantémque, ac divitum admirantem fortunas, propter eà quod ignores, quantum illis adſit malorum; alioqui ſi curas nôris, quibus illi diſtringuntur, teipſum profectò riſeris, qui anteà credideris eum, qui ſit opulentus, ſtatum feliciſſimum eſſe omnium. *Mic.* Ergo Pythagora, aut [85] quòd maximè gaudeas appellari, ne confundam orationem, ſi te nunc hoc, nunc illo nomine compellem. *Gal.* Nihil intererit ſive Euphorbum, ſive Pythagoram, ſive vocaris Aſpaſiam, ſive Cratem: quandoquidem iſta omnia ſum ùnus, niſi quod rectiùs feceris, ſi (id quod [86] impræſentiarum eſſe videor) Gallum me voces, ne avem hanc parvi ducere, contemneréque videare: præſertim cùm tam multas contineat animas.

83 *In Cratem Cynicum.*] Hic autem erat Diogenis diſcipulus, domo Thebanus, qui dicitur à Philoſtrato in vitâ Apoll. pecuniam ſuam in mare projeciſſe. Alii autem tradunt apud Trapezitam aliquem, depoſuiſſe hâc ſcilicet lege, ut filiis ſuis, nam & hic canis maritus erat, ſi indocti & idiotæ eſſent, redderet, ſin fierent Philoſophi, ſibi ſervaret.

84 *Quam diſſimile! ex ſcorto philoſophus.*] Non adeò diſſimile, nam ſcortum erat philoſophicum. Vide ſupra, n. 74.

85 *Quod maximè gaudeas, &c.*] malo dicere *quodcunque* loco *quod.*

86 *Impræſentiarum.*] Sæpiùs huic vocabulo invidi honorem, quem ei tribuunt Academici Cantabrigienſes: apud quos raró auditur oratio, cui alicubi quaſi purpureus eſſet pannus non inſeritur; implet quidem, os, & emiſſum ſpiritu forti, haud parum iis commodare poteſt, qui nugas ſonoras venditant. Cicero & Cæſar puritatis Latini ſermonis ſemper obſervantiſſimi pro eo dicunt, *in præſentia,* aut *in præſens.*

26. *Mic.* Ergo Galle, quandoquidem omnia penè vivendi genera jam expertus es, atque omnia cognita habes, age dilucidè, mihi narrato, quæ ſint peculiaria divitum ad vitæ rationem, quæ pauperum propria, quo videlicet cognoſcam, veréne iſthuc affirmes me divitibus eſſe feliciorem. *Gal.* En hunc ad modum interim perpende, Micylle; te quidem non magnoperè tangit cura belli, ſi quando rumor ſit adventare hoſtes, neque ſollicitus es, ne in agros incurſantes populentur, neve hortum proculcent, proterántque, aut vineas vaſtent; ſed ſimul atque turbam audieris, ſi tamen audieris, de teipſo uno circumſpectas quo deflexus ſervari queas, ac diſcrimen effugere. Contra illi tum de ſe ſolliciti ſunt, tum animo diſcruciantur, cùm de mœnibus quicquid opum poſſidebant in agris, id omne tolli, deportaríque conſpiciunt. Ac ſive inferendum eſt aliquid in ærarium, ſoli accerſuntur; ſive in prælium exeundum, periclitantur, aut peditum turmis, aut equitum alis præfecti. Tu interim [87] vimineum gerens [87] clypeum expeditus, ac levis ad ſaluti conſulendum, paratus [88] victoriale convivium agere, ſiquando victoriâ potius imperator ſacra fecerit.

30. Rurſum pacis tempore tu quidem cùm de plebe ſis, ingreſſus in concionem, tyrannidem in divites obtines, illi verò trepidant, pavitántque, ac largitionibus,

87 *Clypeum.*] Rectè vertitur ἀσπίδα, *Clypeum*: nam aliud eſt *ſcutum* Græc. θυρεὸς, ita dictum à ſimilitudine τῆς θύρας, i. e. *januæ.* Cùm ἄσπις rotundâ figurâ ſit ad inſtar ἄσπιδος, i. e. *ſerpentis in orbem contracti*; clypeus minor erat & tegebat pectus tantum, ſub ſcuto autem totum corpus latere potuit. Lexicographi ferè has voces confundunt, ſed diſtinguunt qui de veteri armaturâ tractare ſatagunt. Vide περὶ τοῦ θυρεοῦ. Polyb. lib. 6. & περὶ τῆς ἀσπίδος, Schol. in Ariſtoph.

87 *Vimineum.*] Qualis pauperem & militem gregarium decebat; nam Majorum virorum clypei, quos nonnunquam deſcribere adeò laborant Poëtæ, plerumque erant Vulcani opera.

88 *Victoriale convivium.*] Mos erat finitis triumphis victimas offerre, & poſteà epulari. Vide Funger. in voce *Triumphus.*

gitionibus [89] choragiiſque te placant, ſiquidem quo tibi balnea, ludi, ſpectacula, reliquaque id genus abundè ſuppeditent, [90] ea omnia curant illi. At tu cenſor, & acerbus expenſor perindè quaſi dominus ne alloquio quidem interdum dignaris illos, quod ſi tibi collubitum ſit ingentibus ſaxis in illos degrandinas, vel facultates eorum publicas facis. Ipſe neque calumniatorem metuis, neque latronem, ne tollat aurum, vel ædium conſcenſo faſtigio, vel pariete perfoſſo, neque neceſſe habes rationibus occupari, neque exactionibus, neque tibi cùm ſceleratis diſpenſatoribus conflictandum eſt, neque tantas in ſollicitudines diſtraheris.

31. Verùm ſimul atque unam crepidam perfeceris, mercedémque retuleris ſeptem obolos, ſero ſurgis crepuſculo, & ſi libuerit lavaris: tum empto [91] Saperdâ quopiam, aut [92] mænide piſciculo, aut paucis cœparum capitulis, temet ipſe oblectas, canens plerumque, optimâque cùm paupertate philoſophans; adeò ut eas ob res ſalubri ſis valentique corpore, obduruerisque adverſus gelu. Siquidem labores, qui te exacuunt muniuntque, certatorem haudquaquam contemnendum reddunt adverſum eas res, quæ compluribus inexpugnabiles eſſe videntur. Atque hinc nullus ex morbis illis gravioribus impetit te, quod ſiquando levis cœperit febricula, paulo negotio eam medicatus, protinùs exilis, inedia excutiens, illa porrò fugit illicò, quippe metuens te, quem videat etiam frigore ali, ſaturumque fieri, ac medicorum illis recurſibus longùm plorare renunciantem.

89 *Choragiis.*] Nihil eſt in Græco textu, quod huic vocabulo reſpondeat, ideò negligas.

90 *Ea omnia curant illi.*] Melius Benedictus, *Aliaque omnia tibi abunde ſuppetant illi operam* dant.

91 *Saperdæ.*] Et Mænides piſces fuerunt vilis pretii, quorum nominibus & Latini & Angli carent; ut apud nos A HERRING nec Græcè, nec Latinè reddi poteſt.

32. At

32. At illi ex adverſo propter intemperantiam vitæ, quid tandem mali non habent infelices? podagras, phthiſes, pulmonum exulcerationes, aquas intercutes, nam hæc omnia à ſumptuoſis illis conviviis naſcuntur, proinde quicunque ex his [92] Icari in morem (ut ferè faciunt) ſeſe attollunt, propiuſque ſe ſoli admovent, haud cogitantes quod alas habent cerâ adglutinatas, ingentem nonnunquam ſtrepitum movent, præcipites in mare cadentes: Cæterùm qui Dædali exemplo non admodùm ſublimia, neque excelſa appetunt, verùm humilia, terræque vicina, adeo ut cera nonnunquam ſalis aſpergine madeſceret, ii tuto plerunque ac citra diſcrimen tranſvolarunt. *Mic.* Moderatos iſtos & cordatos narras.

33. *Gal.* Verùm aliorum, Micylle, naufragia fœdiſſima conſpicias, nempe ubi [93] Crœſus revulſis alis riſum exhiberet Perſis, [93] conſcenſo rogo, aut [94] Dionyſius cùm abdicatus tyrannide Corinthiorum in urbe ludi literarii magiſtrum ageret, poſt geſtum tantum imperium, puellos compellens ut ſyllabas connecterent. *Mic.* Dic mihi, Galle, tu cùm rex eſſes (nam ais te regem quoque fuiſſe) cujuſmodi tandem id vitæ genus experiebaris? Mirum nî tum felix eras, quandoquidem id quod eſt bonorum omnium caput poſſidebas. *Gal.* Ne mihi in memoriam regeras, ô Micylle, uſque adeò ſupra modum infelix tum eram. Quoad quidem res externas, quemadmodum dixiſti, planè fortunatus eſſe videbar; at intùs innumerabilibus curis diſtringebar. *Mic.* Quibus

92 *Icari in morem.*] Quomodo *Icarus* & Dædalus in Creta clauſi conati ſunt alis ſublati Athenas patriam ſuam repetere, oſtendit, Ovid. Metam. lib. 18. *v.* 184.

93 *Crœſus revulſis alis.*] Crœſus Rex erat Lydiæ, revulſæ autem ejus fuerunt alæ, quando regno eum ſpoliaverat Cyrus: quomodo autem conſcenſo rogo ludibrio erat Perſis, id ample narrat Herodotus in Clio.

94 *De Dionyſio.*] Syracuſano exuto imperio, & Corinthi docente pueros. Vide Juſtin. lib. 21. c. 5.

tandem

tandem curis? nam rem prorſus abſurdam, neque credibilem narras. *Gal.* Imperabam equidem regioni neutiquam exiguæ, Micylle, omnigenarum rerum feraci, tum incolarum frequentiâ, neque non urbium pulchritudine cùm primis admirandæ, præterea fluminibus navigabilibus, ac mari portuoſo commodæ.

34. Ad hæc exercitus ingens, equitatus inſtructus, ſatellitium haud exiguum, triremes, pecuniarum vis major quam ut poſſit numerari, vaſorum aureorum plurima copia, reliquaque omnis principatus tragœdia, ſupra quam credi potuit ingens. Cùm itaque prodirem, plerique adorabant, Deum quempiam intueri ſe rati, aliique trudentes alios concurrebant, quo me conſpicerent, nonnulli conſcenſis tectis magni æſtimabant, ſi plenè contemplari licuiſſet quadrigam, ſtragulam, diadema, tum anteambulones, & eos qui à tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conſcius, quantæ me res diſcruciarent, verſaréntque, illos quidem propter inſcitiam veniâ dignos judicabam: at mei ipſius miſereſcebat, qui prægrandibus illis [95] Coloſſis viderer perſimilis, qualis vel [96] Phidias, vel Myron, vel Praxiteles fabricatus eſt, illorum etenim quiſque quoad ea, quæ foris apparent, Neptunus ipſe eſt, aut Jupiter, mirificè decorus auro, eboréque compactus, & aut fulmen, aut fulgur, aut tridentem dextrâ tenens. Cæterùm ſi immiſſo, capite, quæ ſunt intùs, inſpicias, videbis vectes quoſdam, paxillos, & clavos introrſum prominentes, neque non vimina, cuneóſque, &

95 *Coloſſis.*] Coloſſi ſunt ſtatuæ vel imagines hominum ſupra modum magnæ, & quæ uno oculorum aſpectu videri nequeant, ἀπὸ τοῦ κολούειν τὰ ὄσσα, i.e. *à detruncando oculos.*

96 *Phidias.*] Athenienſis erat *Phidias*, ante omnes arte ſtatuaria peritus, propter Jovem Olympium ebore factum egregie nobilis; neminem eum æmulari, ait Plinius, lib. 34. c. 8. quem etiam ibidem videas de Myrone & Praxitele ejuſdem etiam artis callentiſſimus.

picem

picem ſublitam, & aliam item id genus deformitatem intrinſecus inhabitantem. Omitto recenſere muſcarum, muſtelarúmque vim, quæ nonnunquam in eis manſitant, hujuſmodi quædam res etiam regnum eſſe videtur.

Mic Nondum explicuiſti lutum, & clavos, & vectes quinam fuerint in imperio, neque fœditatem illam plurimam quænam ſit, nam iſtum ad modum vectari, tam multis imperare mortalibus, ac numinis inſtar adorari, hactenus quidem cùm Coloſſi exemplo quadrat, ſiquidem hoc quoque divinum quiddam eſt. Nunc autem quæ ſunt intra Coloſſum exponito. *Gal* Quid primo loco tibi referam, Micylle, utrum metas, curas mordaces, ſuſpiciones, odium, quo regem perſequuntur ii, qui cùm illo vivunt, inſidias atque eas ob res ſomnum rarum, & hunc ipſum pertenuem, ac plena tumultus inſomnia, cogitationes perplexas, ſpes ſemper improbas, an otii penuriam, & occupationes, judicia, expeditiones, edicta, fœdera, conſultationes? quibus rebus fit, ut ne per ſomnium quidem aliquâ re ſuavi frui liceat; verum ut omnibus de rebus ſolus diſpiciat neceſſe eſt, milléque negotia ſuſtineat.

Quippe nec Atridem Agamemnona dulcis habebat
Somnus, multigenas verſantem pectore curas.

Idque cùm reliqui omnes Achivi ſterterent.

36. Adde quòd [97] Lydum illum diſcruciat filius mutus, [98] Perſam vero Clearchus ad Cyrum deſciſ-

97 *Lydum illum.*] i. e. Crœſum, qui filium habebat mutum; de patris autem ſalute adeo ſollicitum, ut quando Perſam quendam in eum, quaſi eſſet occiſurus, ruentem videret, rupto linguæ ligamine, exclamaret ἄνθρωπε μὴ κτεῖνε Κροῖσον. Vide Herod. Clio & Solin. c. 7.

98. *Perſam.*] Intelligit *Arſacen*, ſive *Artaxerxen*, *Perſarum* Regem, quando contra Cyrum fratrem bellum gerebat, ad cujus partes deſcivit Clerachus Græcorum dux. Vide Photium in excerptis ſuis ex Cteſiæ Perſicis.

cens, atque [99] alium quempiam Dion cùm Syracuſanis nonnullis ad aurem communicans: [1] rurſum alium quendam urit Parmenion collaudatus, item [2] Perdiccam Ptolemæus, [3] Ptolemæum Seleucus: quin illa quoque moleſtiam adferunt, amaſius per vim [4] *non ſponte* convivens, concubina alio gaudens, tum ſi qui defectionem parare dicantur, aut duo quatuórve Satellites inter ſe conſuſurrantes. Porrò (quod eſt omnium graviſſimum) amiciſſimi quique vel maximè ſunt formidandi, ſempérque metuendum, ne quid magni mali ab illis exoriatur; nam alius à filio veneno necatus eſt, alius item ab amaſio, alium ſimile quoddam ſortaſſis mortis genus eripuit.

Mic. Apageſis, atrocia miráque ſunt iſta, quæ narras, ô Galle, mihi igitur multo ſit tutius operæ cerdonicæ pronum incumbere, quàm ex aureâ bibere phialâ comitèr delatum hauſtum, *cæterum* cicutâ, aconitóque temperatum. Nam mihi quidem hoc unum eſt periculi, ut ſi paulùm aberret ſmilion, deflectatque à rectâ inciſione, ſummum ſecantis digitum exiguo ſanguine tingat; at iſti, quemadmodum narras, letifera agunt convivia, atque id innumerabilibus in malis conſtituti; deinde, ubi conciderint, perſimiles eſſe videntur tragœdiarum hiſtrionibus:

99 *Alium quempiam.*] Scilicet Dionyſium Tyrannum, contra quem excitavit Dion Syracuſanos. Vide Diod. Sic. Biblioth. lib. 16.

1 *Rurſum alium quendam.*] i. e. Alexandrum, qui Parmenionem à militibus dilectum trucidari juſſit. Vide Curt. lib. 7. cap. 2. & Diod. Sicul. Biblioth. lib. 17.

2 *Perdiccam Ptolemæus.*] Perdiccas gente erat Macedo; in bellis, quæ cùm variis gentibus geſſit, Alexandro comes, ei moribundus tradidit Alexander annulum, quo notum eſſe voluit, ſe eum ſibi in regno deſignaſſe ſucceſſorem. Sed obſtitit Ptolemæus. Vide Curt. lib. 10. c. 6. & Diodor. Sicul. lib. 18.

3. *Ptolemæum Seleucus.*] Non eundem Ptolemæum; nam *Ptolemæus Lagus* erat, qui Perdiccæ moleſtiam creavit; cui autem Seleucus, Ptolemæus Ceraunius. Vide Juſtin. lib. 27. c. 2.

4 *Non ſponte.*] Non opus eſt his vocibus, niſi ut planius appareat ſenſus, nihil enim habet textus Græcus, cui reſpondeant.

nam multi, ſicut videre licet, quoad [5] Cecropes ſunt ſcilicet, aut Siſyphi, aut Telephi, diademata geſtant argenteíſque capulis gladios, comamque ventilantem, & auro intertextam chlamydem. Quod ſiquis (qualia nimirùm permulta ſolent accidere) impulſos illos media [6] in ſcena præcipites det, riſum profectò moveant ſpectatoribus, videlicet perſonâ una cum ipſo diademate contritâ; verò autem actoris capite [7] luxato, cruribuſque maximâ ex parte renudatis: ut jam interioris amictus, quam miſeri ſint panni fiat perſpicuum, ac cothurnorum, quos pedibus induxerunt, appareat deformitas haudquaquam ad pedis modum reſpondentium?

38. Vide ut me jam ſimilitudines conferre docueris, optime Galle, cæterùm tyrannis talis quædam res tibi viſa eſt eſſe. Verùm ubi equus eſſes, aut canis, aut piſcis, aut rana, quomodo eam vitæ rationem ferebas? *Gal.* Iſtum [8] quem nunc ſuſcitas ſermonem & longior ſit, neque hujus temporis; illud autem unum in genere dixerim, nullam ex omnibus vitam mihi non viſam tranquilliorem vita humanâ, naturalibus duntaxat cupiditatibus, & uſibus circumſcriptam. Siquidem publicanum equum, aut ſycophantam ranam, aut ſophiſtam graculum, aut propinatorem culicem, aut cinædum gallum, atque id genus alia quæ vos ſtudio comminiſcimini; haudquaquam inter illos videbis. *Mic.* Quæ dicis, ô Galle, fortaſſis vera ſunt.

39. Verùm non pudet me apud te fateri id, quod mihi accidit: [9] haudquaquam quivi dediſcere cupiditatem

5. *Cecropes, &c.*] Omnes Reges. *Cecrops* Athenis, *Siſyphus* Corinthi, *Telephus* Myſiæ.

6 *Impulſos illos, &c.*] Melius reddidit προσκρούσας Benedictus unâ voce *impingens*.

7 *Luxato.*] Expreſſius Benedictus *cruentato*.

8 *Quem nunc, &c.*] Ad verbum, *Longum talem excitas ſermonem, neque hujus præſentis temporis.*

9 *Haudquaquam quivi.*] Magis ad verbum *nondum poſſum.*

tatem illam à puero mihi inſitam, videlicet, ut dives evadam. Quin nunc quoque ſomnium illud ob oculos verſatur aurum oſtentans. Potiſſimum autem ſceleſtus ille Simon excruciat, qui quidem tantas inter opes delicietur. *Gal.* At ego te iſtoc levabo morbo, Micylle, [10] tametſi nox [10] etiamnum eſt, Surge modo, ac ſequere me ; ſiquidem ad ipſum te Simonem adducam, atque in aliorum divitum ædes, quo nimirum videas, quomodo res habeant apud illos.

40. *Mic.* Iſthuc quo pacto clauſis foribus ? num me parietes transfodere compelles ? *Gal.* Nequaquam, verùm Mercurius, cui ſum ſacer, hoc optanti mihi largitus eſt, ut ſiquis longiſſimam caudæ plumam, quæ ob mollitiem inflectitur. *Mic.* Atqui duas habes ejuſmodi. *Gal.* At dextram ex his avulſam cuicunque ego geſtandam dedero, is quoad voluero fores omnes poterit aperire, cunctaque videre ipſe inviſibilis. *Mic.* Ignorabam equidem, ô Galle, te præſtigiarum quoque peritum eſſe, porrò ſi mihi ſemel iſthuc præſtiteris, videbis illicò Simonis univerſas opes huc deportatas, nam eas huc rediens transferam. At ille rurſus circumrodet, ebibétque putria coria, quibus conſuevit ſoleas compingere. *Gal.* Atqui ne fas ſit iſthuc facere ; ſiquidem Mercurius illud mihi mandavit, ut ſiquis pennam tenens iſtiuſmodi quippiam patrârit, vociferans furem proderem.

41. *Mic.* Rem neutiquam veriſimilem narras, nempe Mercurium, [11] cùm ipſe ſit ſur, non ſinere alios, ut idem faciant. Sed tamen abeamus, nam aurum auferam ſi modò poſſim. *Gal.* Pennam priùs revellito, quid hoc rei ? ambas revulſiſti. *Mic.* Tutius

10. *Tametſi.*] Melius, *& quoniam :* vel ut Benedict. *& ſiquidem.*

10 *Etiamnum.*] i. e. *Jam adhuc.*

11 *Cùm ipſe ſit fur.*] Vide Hymnum Homeri in Mercurium, & etiam Horatii Carm. lib. 1. Od. 11.

hoc

hoc quidem, ô Galle, tum tibi minùs fœdum ſit futurum, ne alterâ caudæ parte mutilatus claudices. *Gal.* Age ſanè, ſed utrum Simonem priùs adimus an alium quempiam divitem? *Mic.* Haud aliò, imò ad Simonem, qui videlicet pro [12] diſſyllabo tetraſyllabus eſſe affectet, poſteaquam dives evaſit; ſed jam ad fores acceſſimus. Quid igitur deinceps facio?

42. *Gal.* Pennam ſeræ admove. *Mic.* Ecce autem dii boni, oſtium perinde atque clavi reſiliit. *Gal.* Perge porrò præcedens, vides illum vigilantem ac ſupputantem? *Mic.* Video per Jovem, & quidem ad obſcuram ſiticuloſamque lucernulam, præterea pallet, haud ſcio unde, Galle, totúſque exaruit, atque extenuatus eſt, mirum ni curis; neque enim auditum eſt illum alioqui male habere. *Gal.* Auſculta quid dicat, ſiquidem intelliges quibus de cauſſis ad eum modum ſit affectus. *Simon.* Nimirum ſeptuaginta illa talenta tuto admodùm ſub lectica defoſſa ſunt, neque quiſquam alius omnino vidit, at vero ſedecim illa Soſylus equiſo vidit me ſub præſepi occultantem, itaque de curando ſtabulo non eſt admodum ſollicitus, quanquam nec aliàs admodum laboris appetens; veriſimile eſt autem illum multo etiam his plura ſuſtuliſſe, nam undè alioqui Tibius heri tam ingens ſalſamentum illi opſonio propoſuiſſet? tum autem aiunt illum [13] monile emiſſe uxori [14] drachmis quinque. Heu miſero mihi, hi omnia

12 *Pro diſſyllabo tetraſyllabus, &c.*] i.e. *Simonides* pro *Simo.* Vide ſupra n. 45. Cinnamus apud Martialem pro triſſyllabo voluit diſſyllabon. *Cinnam, Cinname, te jubes vocari*, l. 6. ep. 17.

13 *Monile.*] Ἐλλόβιον rectius redditur *inauris*, quam *monile*; eſt enim ornamentum quod inſeritur τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων. i.e. imis partibus aurium, *monile* autem eſt colli proprium.

Dat gemmas digitis, dat longa monilia collo.

Ovid. Metam. lib. 10.

14 *Drachmis quinque.*] Duplex erat drachma, altera *Attica*, altera *Æginea*, cujus valorem ad amuſſim dare, multi fortaſſe erit laboris, pretii non multi, quantum autem conjicere licet, *drachma Attica* noſtræ monetæ valebat 7 d. Æginea autem 1 s.

mea diſſipabunt bona, quid quòd ne pocula quidem ſat in tuto mihi recondita ſunt, cum ſint multa? vereor enim ne quis ea ſuffoſſo pariete tollat. Complures mihi invident, atque inſidias parant, præter cæteros autem Micyllus iſte vicinus.

43. *Mic.* Ita per Jovem, nam tibi ſum ſimilis, ac patellas ſub ala geſto. *Gal.* Tace, Micylle, ne protinus ipſe in furto nos prodas. *Si.* Optimum igitur fuerit, ut ipſe inſomnis ſervem. Omnem obibo domum in orbem obambulans. Quis iſte? video te per Jovem, ô parietum perfoſſor; poſteaquam es columna, benè res ſe habet. Pernumerabo denuò refoſſum argentum, ne quid forte dudum me fugerit. En rurſum obſtrepuit mihi neſcio quis: nimirum obſideor, atque inſidiis appetor ab omnibus: ubi mihi gladius? ſi quemquam deprehendero. Rurſum aurum defodiamus.

44. *Gal.* Sic tibi habent, ô Micylle, res Simonis, ſed abeamus ad alium quempiam donec noctis adhuc aliquantulum ſupereſt. *Mic.* O miſer, ejuſmodi vivit vitam! hoſtibus eveniat ad hunc modum divites eſſe; itaque pugno in maxillam illi illiſo volo diſcedere. *Simon.* Quis me pulſavit? latrocinio deſpolior miſer. *Mic.* Plora ac vigila, auríque ſimilis reddaris corpore; quandoquidem illi affixus dedi-túſque es.

45. Nos autem ſi videtur Gniphonem fœneratorem viſamus; nam nec is procul hinc habitat: ipſæ nobis ſuâpte ſponte fores patuerunt. *Gal.* Vides hunc quoque curis invigilantem, & uſurarum rationes iterantem digitis contortis? cui prope diem relictis his omnibus ſit in [15] Silpham, aut culicem, aut muſcam abeundum. *Mic.* Video equidem miſerum

15 *In Silpham.*] *Silpha* idem ac *blatta* Budæo, Teſte Stephano.

ac

ac vecordem hominem ne nunc quidem multo meliorem vivere vitam quam ſilphæ aut culicis, adeo totus & hic à curis & rationibus eſt extenuatus.

46. Nunc ad alium eamus. *Gal.* Ad tuum, ſi videtur, Eucratem, en tibi fores per ſe patuere, quin introimus? *Mic.* Paulò ante hæc omnia mea erant. *Gal.* At etiam nunc tu divitias ſomnias? vides igitur Eucratem, ipſum quidem [16] à famulo, virum natu grandem. *Mic.* Video profectò quiddam haudquaquam virile, porrò alterâ ex parte ipſam item uxorem à coquo conſtuprari. *Gal.* Quid ergo? num optaris & horum hæres exiſtere, *Micylle*, cunctáque poſſidere quæ ſunt Eucratis? *Mic.* Haudquaquam, Galle, imò fame citiùs interirem, quàm id genus quippiam patrarem: valeant aurum & convivia, duo oboli mihi potiores divitiæ ſunt, quàm ſi à domeſticis mihi domus perfodiatur. *Gal.* Sed jam nunc quandoquidem dies fermè diluxit, domum ad nos redeamus, reliqua rurſus aliàs videbis, Micylle.

16 *A famulo.*] Modeſta Elleipſis.

DIALOG. XX.

Luciani Vitarum [1] Auctio, *ad* Johannis Benedicti *Exemplar.*

1. *Jup.* TU quidem compone ſcamna, & locum advenientibus adorna; tu verò ſiſte vitas ordine adductas. Verùm eas priùs exorna, ut

1 *Auctio.*] *Auctio* eſt venditio quædam in publico ac celebri loco, qualis conclamatur apud Plautum, Menech. act. 5. ſc. ult. Dicitur autem *auctio* ab augendo pretium, nam merx traditur plus offerenti.

formoſæ

formoſæ appareant, & quamplurimos alliciant. Tu autem Mercuri, quod felix fauſtúmque ſit, proclama, & emptores, ut jam ad forum adſint, convoca. Philoſophicas autem omnes generis, & variarum ſectarum vitas proclamabimus. Quòd ſi quis præſentes pecunias numerare nequeat, is dato ſponſore ſequenti anno ſolvet. *Mer.* Multi conveniunt: Itaque nec differre, nec diu ipſos detinere par eſt. *Jup.* Vendamus igitur. *Mer.* Quem vis ut primum producamus? *Jup.* Ionicum illum [2] comatum: gravitatem enim quandam præ ſe fert. *Mer.* Heus tu Pythagorice deſcende, téque his qui ſunt congregati conſpiciendum præbe. *Jup.* Proclama. *Mer.* Optimam vitam vendo, & maximè venerandam: quis emet? quis homine [3] major eſſe vult? quis cupit [4] univerſitatis [5] harmoniam nôſſe, & [6] reviviſcere? *Mercat.* Formâ certè non eſt illiberali: verùm quid potiſſimum ſcit? *Mer.* [7] Arithmeticam, Aſtronomiam, [8] Prodigiorum ſcientiam, [7] Geometriam, [7] Muſicam, 9. Præſti-

2 *Comatum.*] Sic ἐν παροιμίᾳ vocabatur Pythagoras ὁ ἐν Σάμῳ κομήτης, Jamblic. lib. 1. p. 31.

3 *Homine major.*] Pythagoram divino ſoli honore à nonnullis, credi eſſe Apollinem; aut quendam è Geniis, qui Lunam habitant: & cùm Deus reverâ eſſet, veniſſe autem in humanâ formâ, notum eſt ex Jamblico.

4 *Univerſitatis.*] i. e. *Mundi*, nam Pythagoras docuit καθ' ἁρμονίαν συνεστάναι τὰ ὅλα ut Laertius affirmat, i. e. *per harmoniam conſtare omnia*, i. e. *totum mundum*; & Cicero in 3. de natura Deor. affirmat Pythagoram exiſtimaſſe *ad harmoniam Mundum canere.*

5 *Harmoniam.*] Vox ſatis Latina, ſed Græca origine ab ἄρω, apto, & ſignificat idem ac ἁρμός *apta commiſſura.* Ad Muſicam autem tranſlata eſt *concentus*, *conſonantia*, aut *correſpondens proportio vocum diſſimilium*, ut Scaliger exponit l. 1. Poët. c. 1.

6 *Reviviſcere.*] In alio ſcilicet corpore, nam migrationem è corpore in corpus, quam Græci vocant μετεμψύχωσιν, vel potius μετασωμάτωσιν, eſſe Pythagoræ doctrinam, res vel lippis nota.

7 *Arithmet. Geomet. Muſic.*] Summum in his fuiſſe Pythagoram, notavit in vita ejus Jamblicus, c. 5, & 25.

8 *Prodigiorum ſcientiam.*] Græcè eſt τερατείαν, quam Suidas exponit ψευδολογίαν, παραδοξολογίαν, i. e. *mendacium* & *falſiloquium.* Intellige vero, aut de iis quæ ipſe docuit, ſcilicet, quod ſæpe erat mutatus; prius vixit in Æthalide, Euphorbo, &c. aut de iis quæ de illo dicuntur,

[9] Præſtigiarum artem: [10] vatem ſummum vides. *Mer.* Licétne ipſum interrogare? *Mer.* Quod fauſtum ſit interroga.

2. *Merc.* Cujas es tu? *Pyth.* [11] Samius. *Mercat.* Ubi verò inſtitutus es? *Pyth.* [12] In Ægypto apud ſapientes qui illic ſunt. *Mercat.* Age verò, ſi te emam, quid me docebis? *Pyth.* Nihil equidem te docebo, ſed [13] commonefaciam. *Mercat.* Quomodo commonefacies? *Pyth.* Primùm animam tuam puram faciam à ſordibus quibus eſt immerſa, [14] repurgans eam. *Mercat.* Atqui finge me jam purum eſſe: quis erit commonefaciendi modus? *Pyth.* Primùm quidem longa quies, & taciturnitas, & [15] quinquennale ſilentium. *Mercat.* Ergo bone vir, tibi [16] Crœſi filius eſt erudiendus: ego enim loquax, non ſtatua eſſe volo. Verùm quid poſt illud ſilentium, & quinquennium

cuntur, ſuſurrando nempe in aurem bovis docuiſſe eum abſtinere à fabis: Aquilam ad ſe vocaſſe, quæ forte, dum de auguriis diſſerebat, tranſvolârat, & poſtquam manu demulſiſſet, iterum demiſiſſe. De quibus vid. Jambl. in vit. Pythag. lib. 1. c. 13.

9 *Præſtigiarum artem.*] Græcè γοητείαν, à γόης γόητος, quod Suidas interpretatur κόλαξ, περίεργος, πλάνος, ἀπατεών, *aſſentator, ardelio, impoſtor, fallax.* Qualem τερατουργόν fuiſſe Pythagoram affirmat, Lucian. Dialog. 19. negat Jamblicus in vita ejus cap. 31.

10 *Vatem ſummum.*] Imo ſuperiorem Apolline, inde enim dicitur habere nomen, ὅτι ἀγορεύει ἀληθέστερα ἐστὶ, ἢ ἃ λέγει Πύθιος, i. e. *quoniam quæ loquitur veriora ſunt quam quæ dicit Apollo.*

11 *Samius.*] quicquid eum facit de ſe reſpondere Lucianus, non tamen inter omnes convenit Pythagoram eſſe *Samium*; ſunt enim qui contendunt eum fuiſſe *Etruſcum*, & in *Etruria* etiam natùm, ſive quod idem eſt, *Tyrrhenum*. Vide *Plut.* ſympoſ. quæſt. 7. lib. 7. & Theodoret. de Fide; qui ait etiam eum Tyrium à Neanthe dici.

12 *In Ægypto.*] Id teſtatur Jamblicus, atque inde didiciſſe Aſtronomiam, & Geometriam.

13 *Commonefaciam.*] Vide quæ diximus ad ἀναμνήσει in G. T. n. 25.

14 *Repurgans eam.*] Multus erat in purgationibus Pythagoras. Jamblicus ait eum tinctorum more animas præparare.

15 *Quinquennale ſilentium.*] De hòc vide quæ diximus Dial. 19. n. 15, & n. 18.

16 *Crœſi filius.*] Fertur Crœſi filius fuiſſe mutus, at videns aliquando militem quendam in prælio interfecturum Patrem magno nixu rupto linguæ vinculo exclamaſſe, ἄνθρωπε μὴ κτεῖνον Κροῖσον, i. e. ô *Homo ne Crœſum occidito.* Ut docuit nos Agellius, c. 9. lib. 5. ex Herodoti, lib. 1.

fiet?

fiet? *Pyth.* In Muſicâ, & Geometriâ exercebere. *Mercat.* Rem lepidam dicis: ſi priùs quàm ſapiens fiam, citharœdum me eſſe oportet. *Pyth.* Poſt hæc numerandi artem addiſces. *Mercat.* Nunc etiam numerare ſcio. *Pyth.* Quomodo numeras? *Mercat.* Unum, duo, tria, quatuor. *Pyth.* Vides ea eſſe decem, quæ tibi quatuor videntur, & perfectum [17] trigonum, noſtrúmque juramentum. *Mercat.* Per maximum igitur juramentum quatuor, nunquam neque diviniores, neque ſanctiores ſermones audivi.

3. *Pyth.* Poſt hæc vero hoſpes, de terrâ, aëre, aquâ, & igne ſcies, cujuſmodi ſit illis impetus, quam habeant formam, & quomodo moveantur. *Mercat.* Formámne habent ignis, aër, & aqua? *Pyth.* Certè manifeſtam. Neque enim ſine formâ, & ſpecie moveri poſſent; præterea ipſum etiam [18] Deum numerum eſſe, & harmoniam cognoſces. *Mercat.* Mira narras. *Pyth.* Ad hæc quæ dicta ſunt teipſum quoque unum videri, aliúmque conſpici, & alium eſſe ſcies. *Mercat.* Quid ais? alius ſum, & non is qui tecum nunc colloquor? *Pyth.* Nunc quidem ille es, quondam verò [19] in alio corpore, alióque nomine videbaris, & progreſſu temporis [20] iterum in aliud tranſibis. *Mercat.* Hocne dicis? immortalem me fore dum plures in formas mutabor? ſed de his ſatis. Jam quod ad victus rationem attinet, qualis es?

17 *Trigonum, noſtrúmque juramentum.*] De his vide quæ diximus ad Græcum Textum, n. 32.

18 *Deum numerum eſſe & harmoniam.*] Id dixiſſe Pythagoram teſtatur in vita ejus Diogenes Laertius.

19 *In alio corpore alióque nomine.*] primus ſcilicet *Æthalides*, deinde *Euphorbus*, poſtea *Hermotimus*, quarto *Pyrrhus Delius* piſcator, & poſtremo qui nunc eſt *Pythagoras*. Vide Diog. Laert.

20 *Iterum in aliud tranſibis.*] Id nactus erat Pythagoras à patre ſuo Mercurio, quando erat Æthalides, ut anima ſua per quæcunque vellet φυτὰ καὶ ζῶα, i. e. *arbores & animalia* tranſiret, & dum in illis vixit, omnia quæ ipſi contigerant meminerit. Quas autem mutationes poſt vitam defunctam ſubivit Pythagoras, docemur ſupra Dial. 19. Sect. 26.

4. *Pyth.*

4. *Pyth.* [21] Nullum quidem animal edo, ſed reliqua omnia, præter fabas. *Mercat.* Quamobrem odiſti fabas? *Pyth.* Non odi; ſed ſacræ ſunt, & ipſarum natura mirabilis: ac primum, genitales ſunt in totum, & ſi fabam adhuc viridem exueris, videbis eam virilibus membris ſimilem naturam habere. [22] Elixam verò ſi certis noctibus Lunæ expoſueris, ſanguinem facies. Et (quod majus eſt) conſuetum eſt Athenienſibus fabis magiſtratus eligere. *Mercat.* Præclarè & religiosè omnia dixiſti. Verùm te exue: etenim nudum te videre volo. Hercle, [23] femur eſt illi aureum. Deus, non mortalis videtur eſſe. Itaque illum omninò emam. Quanti illum æſtimas? *Mer.* [24] Decem minis. *Mercat.* Tanti acceptum habeo. *Jup.* Scribe nomen emptoris & unde ſit. *Mer.* Italus videtur eſſe, Jupiter, ex iis, qui [25] Crotonem, & Tarentum, ibique ſitam Græciam incolunt. Atqui non unus tantùm, ſed propè trecenti ipſum communiter emerunt. *Jup.* Abducunt.

5. Alium adducamus. *Mer.* Vis ſqualidum illum [26] ex Ponto? *Jup.* Maximè. *Mer.* Heus tu, cui ex humeris pera dependet, accede, & conſeſſum hunc circumeas. Vitam virilem vendo: vitam optimam, & generoſam; vitam liberam; quis emet? *Mer.* Quid dixiſti, præco? tunc liberum hominem vendis? *Mer.* Maximè. *Mercat.* Annon times [27] plagii te

21 *Nullum animal edo, &c.*] Vide ſupra Dial. 19. n. 13.

22 *Elixam verò ſi certis, &c.*] Neſcio quod hic ſibi vult autor noſter, niſi ut redderet Philoſophum ſupra modum ridiculum. Quis enim unquam videbat ex fabis, utut Lunæ expoſitis, ſanguinem fieri?

23 *Femur eſt illi aureum.*] De eo, vide ſupra Dial. 19. n. 69.

24 *Decem minis.*] *Mina* continet monetæ noſtræ, ut aiunt 33 s. 4 d.

25 *Qui Crotonem, &c.*] Magnus inter Crotoniatas & Tarentinos habitus erat Pythagoras, quibuſcum & vixit, & leges tulit. Vide Diog. Laert.

26 *Ex Ponto.*] Pontus regio eſt Aſiæ, ubi regnavit olim Mithridates, ex Sinope ejuſdem regionis oppido ortus Diogenes Cynicus.

27 *Plagii.*] i. e. *Criminis vendendi Hominis liberi.*

accuſet, aut in [28] Areopago tibi litem intendat? *Merc.* Nihil [29] ipſi curæ eſt quòd venditur; omninò enim liberum ſe eſſe putat. *Mercat.* At cui foret uſui hic ſordidus, tamque miſerè affectus? niſi quis foſſorem, & aquæ gerulum facere ipſum velit. *Merc.* Non hoc tantùm: imò ſi ipſum quoque janitorem conſtitueris, ipſo longè fideliore, quam aliis canibus utere: nimirum & [30] ille canis appellatur. *Mercat.* Cujas autem eſt, & quam artem profitetur? *Merc.* Ipſum interroga: ſic enim facere præſtiterit. *Mercat.* Vultum ipſius ſeverum, & triſtem timeo, & ne me accedentem allatret, aut per Jovem mordeat: non vides ut baculum ſuſtulit, & ſupercilia contraxit, & minaci, iracundóque oculo obtuetur. *Mercat.* Ne timeas: [31] cicur enim eſt.

28 *In Areopago.*] i. e. In foro ſive loco judicii apud Athenienſes in *Colle Marti* ſacro. Ἄρη enim Græce eſt *Mars* & πάγος, *collis*, cujus prior ſyllaba corripitur atque ideo dicendum *Areopago* cùm accentu in antepenultima. Quod obiter monuimus, ut obvium eatur eorum inconſulto mori, qui producunt penultimam in errorem forſan ducti autoritate Roberti Stephani, & Calepini, qui producendam affirmant, & quod Auguſtinus de Civitate Dei, lib. 18. cap. 10. interpretatur Ἀρεόπαγον, *Martis pagum*, cujus prior ſyllaba longa eſt. Aliam enim eſſe priorem in πάγος, oſtendit illud unum Iambicum Æſchyli Eumenid.

Πέτρα πάγος τ' Ἄρειος ἐν δὲ ᾧ σέβας.

quod qui recte metiri novit, novit ſpondeum in loco pari nuſquam reperiri. Dicitur autem *Areopagus* ſive *Martis Collis*, quia in eo loco cognitio habita erat de *Martis* homicidio, & cùm cauſa referebatur ad duodecim Deos, ſex eorum ſententiis abſolutus eſt.

29 *Nihil ipſi curæ eſt, &c.*] Quippe qui prius venditus erat, quando à piratis captus deductus erat in Cretam. Quem cùm præco rogaſſet, quid ſciret facere, *Scio*, inquit, *Hominibus imperare.* Et Xeniade prætereunte, extenſo digito, *Huic*, inquit, *me vende. Huic enim opus eſt domino*; emit igitur Xeniades, & ductum ſecum Corinthum præfecit liberis. Vide Laert. in vita Diog.

30 *Et ille canis appellatur.*] Græc. κύων, κυνός, unde Philoſophi *Cynici, i. e. canini*; rogatus autem aliquando, quid faciens ita appellabatur, reſpondebat τοὺς μὲν διδόντας σαίνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων, i. e. *quod adblandior iis qui dant, eos qui non dant oblatro, malos autem mordeo.* Et alias roganti ποδαπὸς εἴη κύων; i. e. *cujus erat canis?* dixit, πεινῶν Μελιταῖος, χορτασθεὶς δὲ Μολοττικός, i. e. *famelicus Melitenſis, ſatur verò Moloſſus.*

31 *Cicur.*] i. e. *Mitis, Manſuetus.*

6. *Mercat.* Primùm quidem, ô bone, cujus es? *Diog.* Omnis ego ſum ſoli. *Mercat.* Quid ais? *Diog.* [32] Mundi civem vides. *Mercat.* Quem verò imitaris? *Diog.* Herculem. *Mercat.* Cur igitur [33] leoninam pellem non induis? nam [34] baculo quidem illum refers. *Diog.* Hoc palliolum leoninæ pellis loco mihi eſt, & quemadmodum ipſe, adverſus voluptates pugno, [35] non juſſus, ſed ſponte meâ, cum vitam repurgare conſtituerim. *Mercat.* Euge, quàm præclarum inſtitutum! Sed quid te potiſſimum ſcire dicamus? aut quam artem nôſti? *Diog.* Liberos homines facio, & medeor affectibus; in ſummâ, veritatis, & audaciæ in loquendo propheta eſſe volo. *Mercat.* Age propheta, ſi te emero, quâ re me exercebis? *Diog.* Primùm ubi te accepero, & deliciis exuero, inque egeſtatem concluſero, te palliolo amiciam: deinde ad [36] labores compellam: tum humi dormire, aquam bibere: & iis rebus quæ caſu offeruntur veſci faciam: quòd ſi pecunias habes, meo conſilio, eas in mare projicies: [37] nuptias,

32 *Mundi civem vides.*] Refert Plutarchus, in libro περὶ φυγῆς de Socrate, quod dixit ſe neque *Athenienſem*, neque *Græcum*, ſed κόσμιον, i. e. *mundi civem*; idem de Diogene alias dici non memini.

33 *Leoninam pellem.*] Interfecit Hercules Leonem Nemeæum clavo, & pugno, quia pellis Junonis ope nulli ſagittæ erat penetrabilis, & poſtea quo ipſe etiam immunis eſſet ab omni ſagittarum vulnere, eadem ſe involvit; ſic enim apud Pindarum Iſthm. Ὠδ. 6. ἐπῳδ. κωλ. ια. precatur Jovem patrem de Telamonis filio, ut ἄῤῥηκτος ſit φυὰν ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἄθλων κτεῖναί ποτ' ἐν Νεμέᾳ. Vide etiam Hyg. Fab. 30. & Apollodor. lib. 2. cap. 4. ſ. 10.

34 *Baculo enim illum refers.*] Clava Herculis ubique celebrata eſt, de qua vide quæ diximus ad Dial. 16. n. 1. & Διαλ. 16. n. 2. Baculo autem utebatur Diogenes primus cùm infirmus eſſet, poſtea autem ſemper ferebat in urbe, in itinere una cùm pera. Diog. Laert.

35 *Non juſſus.*] Juſſus enim ab Euriſtheo Hercules duodecim confecit labores vide Apollodor. l. 2. c. 4. ſ. 1. erat autem Euryſtheus Rex Græciæ.

36 *Ad labores compellam.*] Ipſe in æſtate in calidam arenam ſe volutabat, in hyeme ſtatuas nive perfuſas complectebatur. Diog. Laert.

37 *Nuptias, liberos, &c.*] Τὰς γυναῖκας τε γάμον μηδὲν ὀνομάζῃ, ἀλλὰ τὸν πείσαντα τῇ πεισάσῃ συνεῖναι. Laert. de Diogene.

liberos,

liberos, patriámque non curabis: ſed tibi nugæ erunt hæc omnia: & relictâ domo paternâ, ſpecum, aut deſertam turriculam, [38] aut dolium inhabitabis, plena lupini & opiſthographis libris pera tibi erit. Hoc modo inſtructus, magno illo rege fœliciorem te prædicabis. Si [39] autem vapules, aut torquearis ab aliquo nihil horum moleſtum eſſe putabis. *Mercat.* Quid dicis? num cœſus non dolebo? neque enim [40] teſtudinis, aut carabi cutem circumfero. *Diog.* Illud Euripidis imitabere, paucis immutatis. *Mercat.* Quale illud eſt? *Diog.* Dolente mente, lingua ſit dolens nihil.

7. Hæc verò in primis adeſſe tibi neceſſe eſt. Oportet, ut ſis impudens, & audax, & omnibus ſine delectu, tam regibus quàm privatis maledicas. Ita enim fiet, ut omnes in te oculos conjiciant, téque fortem eſſe exiſtiment. Barbara quoque vox, & ſonitus abſonus, ac planè ſimilis ſit canino. Intentus ſit vultus: & greſſus, qui talem vultum deceat: in ſummâ belluini, & agreſtes ſint mores omnes: abſint autem verecundia, æquitas, & modeſtia: [41] erubeſcendi etiam facilitatem de facie prorſus abſtergas: loca hominibus frequentiſſima quæras, & in

38 *Aut dolium.*] Diogenes ſcripſit ad amicum quendam, ut ſibi conduceret οἰκίδιον, i. e. *cellulam* vel *caſam*, quod cum ille tardius exſequeretur, dolium, quod in *Metroo* eſt, pro domo habuit Laert. *Metroum* autem eſt templum Phrygiæ Deæ, ſive matris Deorum, ubi leges ponebantur, quod & βουλευτήριον vocatur apud Suidam. Vide Pettit. de legib. Attic. lib. 2. Dolium autem hoc non è ligno ſed è terra tanaci ſive cretâ, Plin lib. 35. c. 12. de quo juvenal. ſi fregeris altera fiet Cras domus, aut eadem plumbo commiſſa manebit. Sat. 14. *v.* 308.

49 *Si autem vapules, &c.*] Fertur de Diogene, quum ad Antiſthenem Athenis veniret, & ſublato baculo à ſe voluerit pellere Antiſthenes, quod inclinato capite dicebat, παῖε· οὐ γὰρ εὑρήσεις οὕτω σκληρὸν ξύλον ὅ με ἀπείρξεις, ἕως ἄν τι φαίνῃ λέγων. i. e. *cæde, non enim baculum ita durum invenies, qui me abs Te quamdiu aliquid dixeris arcere poſſit.*

40 *Teſtudinis & carabi.*] Piſcium, quibus teſtacea pellis pro lorica eſt.

41 *Erubeſcendi facilitatem.*] Aliud ſenſit opinor, quando (ut Laertius refert) videns adoleſcentem rubore perfuſum, dixit θάῤῥει, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα, i. e. *bono eſto animo, talis eſt virtutis color.*

his ſolus, & ſine ullo commercio eſſe velis, neque amicum, neque hoſpitem adeundo. Nam res iſtiuſmodi hoc imperium diſſolverent; in conſpectu verò omnium ea facias, quæ ne privatim quidem quiſpiam alias facere auſit, & Venerem maximè ridiculam eligas. Denique, ſi tibi videtur, [42] crudo polypo, vel ſepiâ devoratâ mortem oppetas; hæc eſt illa felicitas, quam tibi conciliamus.

8. *Mercat.* Apage, ſceleſta enim, & inhumana dicis. *Diog.* Sed, heus tu, ſanè facillima, & quæ quis nullo negotio aſſequatur. Neque enim ad gloriam conſequendam tibi opus erit eruditione, orationibus, ac nugis. Verùm compendiaria ad illam via eſt; nam etſi plebeius fueris, ſive coriarius, ſive ſalſamentarius, aut faber, aut nummularius; nihil tamen vetat quò minus ſis admirationi, ſi modò adſit [43] impudentia, & audacia, & convitiari egregiè didiceris. *Mercat.* Ad hæc non indigeo tuâ operâ. Forſan autem [44] nauta, vel hortulanus per occaſionem fieri poſſes: idque ſi velit iſte [45] duobus ad ſummum obolis te vendere. *Mer.* Eum accipe; nam ab eo libenter liberabimur, cum nos clamoribus obtundat, prorſuſque omnes contumeliis, & maledictis laceſſat.

9. *Jup.* Alium acceriſe, purpuratum illum, & co-

42 *Polypo vel ſepiâ devoratâ.*] Non multum abſimili naturâ eſt *polypus* à *ſepia*, & ſi à pedum multitudine nactus ſit nomen, *ſepia* etiam *polypus* vocari poteſt, nam non ſecus ac *polypus* octo habet pedes, ut notavit ex Ariſtotele Athenæus. Videtur Lucianus dubitare, *polypum* an *ſepiam*, at aperte Athenæus, Διογένης ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα καταφαγὼν ἀπέθανε, Diog. Laertius autem affirmat eum occidiſſe, non ex devorato aut *polypo* aut *ſepia*; ſed ex morſu ejuſdem canis, dum inter mulios dividit *polypum*: alii, ut idem ait, perhibent eum ex ſpiritus retentu ſponte migrâſſe è vitâ.

43 *Si modo adſit impudentia, & audacia.*] Fertur apud Laertium dixiſſe Diogenes παῤῥησίαν εἶναι κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις.

44 *Vel nauta vel hortulanus, &c.*] Xeniades autem, qui eum dicitur emiſſe ſupra, n. 29. illum præfecit filiis ſuis, eoſque ille Cynicus, poſt alias diſciplinas, docuit equitare, & arcus tendere, & fundas rotare, atque jaculari.

45 *Duobus obolis.*] Vili pretio, obolus enim noſtræ monetæ eſt 1 d. q.

ronatum [46] Cyrenæum. *Mer.* Agite, animum advortite omnes; hæc res ſumptuoſa eſt, & divitibus indiget; vita hæc jucunda, vita ter beata eſt; quis cupit delicias? quis molliſſimum emet? *Mercat.* Accede tu, & dic quid nôris; emam enim te ſi utilis fueris. *Mer.* Ne obturba ipſum, ô bone, neque interroga: ebrius enim eſt. Itaque non poterit tibi reſpondere, lingua, ut vides, titubans. *Mercat.* Ecquis mentis compos emat tam corruptum, & immodeſtum mancipium? [47] quot unguenta olet! quam lubrico, & errabundo greſſu incedit! ſed dic, Mercuri, quibus artibus ſit præditus, & quænam tractare ſoleat. *Mer.* In ſummâ, [48] convivator eſt, & compotor egregius: & ad laſcivas ſaltationes unà cum tibicinâ exercendas, [49] amatori, & perdito cuipiam hero idoneus. Cæterùm parandorum bellariorum gnarus eſt, & in adornandis eduliis exercitatiſſimus: breviter, voluptatis artifex eſt. Inſtitutus autem eſt Athenis, & [50] Siciliæ tyrannis ſervivit, apud quos in magno pretio fuit. Summa verò propoſiti ipſius eſt, omnia contemnere, omnibus rebus uti, undique voluptatem conquirere. *Mercat.* Tempus eſt aliquem ex divitibus, & pecunioſis iſtis circumſpiciendo quæras. Ego enim emendæ hilari vitæ non ſum idoneus. *Mer.* Iſte, ô Jupiter, quantum apparet, inemptus nobis manebit. *Jup.* Amove illum.

10. Aliúmque adhuc: ac potiùs duos iſtos, ſcilicet ridentem illum [51] Abderitam, & flentem illum

46 *Cyrenæum.*] i. e. Ariſtippum Socratis diſcipulum.

47. *Quot unguenta olet.*.] Sic oſtenditur ab Æaco & Menippo apud inferos in Lucian. Dial. inter Æacum & Menippum.

48. *Convivator.*] Vocabatur à Platone ὀψοφάγος, ut Athenæus refert, lib. 8.

49 *Amatori.*] Λαΐδα [illegible] εἶχε ἑταίραν, Athen. lib. 12.

50 *Siciliæ tyrannis ſervivit.*] Præcipue Dionyſio.

51 *Abderitam.*] i. e. Democritum, ſic dictum à patria Abdera oppido Thraciæ.

52 Ephe-

[52] Epheſium : ſimul enim vendi volunt. *Mer.* Deſcendite in medium. Vitas optimas vendo, omnium ſapientiſſimos proclamo. *Mercat.* O rem contrariam, *Jupiter!* ille quidem perpetuò ridet : hic aliquem videtur lugere : omninò enim plorat. Heus tu, quid hoc ſibi vult, quid rides? *Demo.* Interrogas? quoniam ridicula videntur omnia quæ facitis, ac vos ipſi. *Mercat.* Quid ais? nos omnes irrides, reſque noſtras nihili facis? *De.* Sic eſt. Serium enim nihil ipſis ineſt, ſed inania ſunt omnia quæ facitis; & atomorum concurſio, & infinitio. *M.* Nequaquam, imò tu vanus es revere, & imperitus; ô contumeliam! non deſines ridere?

11. Tu vero quid fles, ô optime? nam tecum colloqui longè, ut puto, melius fuerit. *Heracl.* Exiſtimo enim, ô hoſpes, calamitoſas, & flebiles eſſe res humanas, nihilque ex illis non eſſe fato obnoxitum : eas idcirco miſereor, & lamentor; præſentia autem magni non facio : futura verò planè ærumnoſa fore puto : [53] conflagrationes dico, mundique totius calamitatem : iſta ſunt quæ ego deploro : quodque nihil ſtabile eſt; ſed omnia in [54] cyceonem quodammodò convolvuntur : tum quòd eadem res delectat, & offendit, eſtque cognitio, ignoratio : magnum, parvum : ſursùm deorsùm feruntur omnia, pérque vices in hoc ſeculi ludo mutantur. *Mercat.* Quidnam eſt ſeculum? *Heracl.* Puer ludens, ludens talis, contendens. *Mercat.* Quid verò homines ſunt? *Heracl.* Mortales Dii. *Mercat.* Quid verò Dii? *Heracl.* Immortales homines. *Mercat.* Heus tu ænigmata dicis, an [55] griphos componis? planè

52 *Epheſium.*] i. e. Heraclitum qui natus Epheſi. Epheſus autem Ioniæ urbs.

53 *Conflagrationes.*] Mundum flammis periturum fuiſſe Heracliti ſententiam notavit Plutarchus de *Oracul. defect.* atque idem etiam ſenſiſſe Orpheum & univerſam Stoam, unde vocatur Στωικὴ ἐκπύρωσις.

54 *Cyceonem.*] i. e. *rerum confuſionem* ſive *Chaos.*

55 *An griphos.*] *Griphus* ſermo implicitus & intricatus, qui ut ſolvatur, opus eſt Oedipo.

enim tanquam Apollo, nihil explicas. *Heracl.* Quia nihil vos curo. *Mercat.* Itaque neque quiſquam mentis compos te eſt empturus. *Heracl.* At ego òmnes à pueris plorare jubeo, tam eos qui me emunt, quàm qui non emunt. *Mercat.* Hoc malum ab inſaniâ non diſtat: neutrum horum emam. *Mer.* Inempti etiam hi manent.

12. *Jup.* Alium proclama. *Mer.* Viſne facundum illum Athenienſem? *Jup.* Maximè. *Mer.* Accede tu; vitam bonam, & prudentem proclamamus, quis emet ſanctiſſimum hominem? *Mercat.* Dic mihi, quam potiſſimum artem nóſti? *Soc.* [56] Pæderaſtes ſum, & in rebus quæ ad amorem ſpectant prudens. *Mercat.* Qui ergo te emam? etenim opus habeo pædagogo, cùm mihi ſit puer egregius. *Soc.* At quis magis me idoneus eſſe queat, qui cùm egregio puero verſetur? etenim non ſum amator corporum: animam enim formoſam eſſe duco: & quanquam ſub eodem palliolo decumbunt, dicentes illos audies, à me nihil grave perpeti. *Mercat.* Incredibilia dicis eum qui ſit pæderaſtes, nihil præter animam curare; præſertim cùm jacendi ſub eâdem veſte fiat copia. *Soc.* Atqui [57] per canem, & [58] platanum, rem ſic habere juro. *Mercat.* Hercle quanta abſurditas Deorum! *Soc.* Quid tu dicis? non videtur tibi canis eſſe Deus? Nonne vides quantus ſit in Ægypto [59] Anubis in cœ-

56 *Pæderaſtes ſum.*] i. e. *Amator puerorum.* Vide Dialog. Menip. & Æaci, ubi etiam apud inferos oſtenditur ſedens cùm *Charmide, Phædro,* & *Clinia* pulchris adoleſcentibus.

57 *Per canem.*] Ita juraſſe Socratem & diſcipulos ejus obſervavit nobis Scholiaſtes *in Ariſtophan. Aves,* id ſcilicet doctos à Rhadamantho, qui non ſivit quenquam è ſuis jurare per Deos, ſed per anſerem, per canem, per arietem & ſimilia. Vide etiam Eraſm. Adag. *Rhadamanthi Jusjurandum.*

58 *Et platanum.*] Malo vertere per *hanc platanum,* vult etenim, opinor, ἐκείνην ὑψηλοτάτην juxta Iliſſum amnem Atticæ, ſub qua docuit aliquando. Cujus meminit Plato in Dial. *Phædri* & *Socrat.* Meminit etiam aliàs Lucianus, in *Domo* nempe & *Amoribus.*

59 *Anubis.*] Deus Ægyptius qui vocatur Latrator apud Virg. Æn. 8. v. 698. ut Servius perhibet, quia

lo [60] Sirius, apud inferos [61] Cerberus? *Mercat.* Rectè dicis: ego verò peccavi

13. Verum quod vitæ genus inſiſtis? *Soc.* Mihi ipſi civitatem quandam extruxi, quam incolo: peregrinâ autem politiâ utor, meaſque leges præſcribo. *Mercat.* Unum aliquod ex tuis dogmatibus audire velim. *Soc.* Audi ergo maximum illud, quo [62] ſententiam meam de uxoribus propono. Cenſeo nullam debere cujuſquam eſſe propriam, ſed ad quemvis accedere qui nuptias ejus appetat. *Mercat.* Quid ais? ſuntne abrogandæ leges de adulterio? *Soc.* [63] Ita per Jovem, utque uno verbo dicam, reliquæ omnes nugæ eâ de re conſtitutæ. *Mercat.* Quid verò tibi de pueris jam maturis videtur? *Soc.* Et hi optimatibus, qui præclari aliquid geſſerunt, præmium erunt, [64] ut eos ament. *Mercat.* Papæ, quanta benevoli animi largitio? ſed quæ tuæ ſapientiæ eſt ſumma? *Soc.* Ideæ, & eorum quæ exiſtunt paradigmata. Nam quæcunque vides, terram, quæ ſupra terram ſunt, cœlum, mare, omnes horum imagines obſcuræ extra univerſitatem exiſtunt. *Mercat.* Ubi autem exiſtunt? *Soc.* Nullibi: nam ſi alicubi eſſent, non eſſent. *Mercat.* Hæc quæ dicis paradigmata, non video. *Soc.* Meritò: cæcus enim eſt tibi animæ oculus. Ego autem omnium rerum video ima-

capite canino pingitur: idem etiam teſtatur Plutarch. in libro de Iſide & Oſiride, Ἄνουβις κυνὶ τὸ εἶδος ἐπείκαστο, ubi videas etiam cauſſam quod ita pingitur.

60 *Sirius.*] i. e. Canis cœleſtis cultus tanquam Deus ab Ægyptiis, ſub nominibus Iſis & Sothis. Vide Plut. de Iſide & Oſiride. Tranſlatus autem à Jove in cœlos, cum prius eſſet Cephalicunis, & *Lalaps* vocatus, adeo celer, ut nulla fera eum potuerit effugere. Vide Raderum in Martial. epigr. 39. lib. 11.

61 *Cerberus.*] Canis ſatis notus apud inferos, ſed & Deus habitus. Vide Dial. *Menip.* & *Cerber.*

62 *Sententiam meam de uxoribus.*] hanc fuiſſe ſententiam Diogenis ſupra videas n. 37. at fuiſſe etiam Socratis nuſquam alias lego.

63 *Ita per Jovem.*] Haud mos erat Socrati & Diſcipulis jurare per Deos, ſed per canem, per anſerem, &c. Vide Schol. in Ariſtoph. Ὀρνιθ.

64 *Ut eos ament.*] Reddendum erat, *ut eos oſculentur.*

gines, & te latentem, & me alium: in ſummâ dupliciâ video omnia.

14. *Mercat.* Ergo emendus es, ſapiens cùm ſis, & acute cernas. Age videam, quid tu à me pro ipſo exigas. *Mer.* Da [65] duo talenta. *Mercat.* Emi quanti dixiſti: pecuniam verò in poſterum numerabo. *Mer.* Quodnam igitur tibi nomen eſt? *Mercat.* [66] Dion Syracuſius. *Mer* Age quod fœlix, fauſtumque ſit, accipe eum. Te jam voco Epicure, quis hunc emet? eſt riſoris diſcipulus, item illius ebrii, quos paulò ante proclamabamus. Unius autem rei cognitione vincit ipſos, quatenus magis eſt impius. Cæterum ſuavis eſt, & gulæ amans. *Mercat.* Quo pretio venditur? *Mer.* [67] Duabus minis. *Mercat.* Accipe: Verum, ut hoc quoque ſciam, quibus delectatur eduliis? *Mer.* Dulcia edit & mellita, maximè verò ficus. *Mercat.* Benè ſe res habet: emam enim ipſi caricarum maſſas. *Jup.* Alium accerſe: illum videlicet ad vivum detonſum, ſeveróque vultu [68] Stoicum. *Mer.* Rectè dicis: videtur enim magna multitudo, quæ ad forum accurrit, illum exſpectare. Ipſam virtutem vendo, vitam perfectiſſimam, quis vult omnia ſcire ſolus? *Mercat.* Quid iſtud eſt, quod dicis? *Mer.* Quòd ſolus hic ſapiens eſt, ſolus pulcher, ſolus juſtus, fortis, rex, rhetor, dives, legiſlator, & alia quotquot ſunt. *Mercat.* Num, ô bone, ſolus etiam coquus eſt, & coriarius, & faber, & ſimilia? *Mer.* Sic videntur.

15. *Mercat.* Accede, ô bone, & dic mihi tuo emptori,

65 *Duo talenta.*] Incertum eſt utrum Atticum talentum majus an minus vult. Majus, ut ferunt, continebat 80 minas; noſtræ monetæ 233 l. minus minas 60, 165 l.

66 *Dion Syracuſius.*] Platonis diſcipulus, cui Socrates non potuit non eſſe charus.

67 *Duabus minis.*] Multo minore pretio quam Socrates: Mina enim noſtri nummi eſt 33 s. 4 d.

68 *Stoicum.*] Sic dictum à *ſtoa*, i. e. porticu in Athenarum urbe, ubi Zeno autor *Stoicæ* Philoſophorum ſectæ docuit diſcipulos.

ptori, qualiſnam ſi., ac primùm an doleas quod venderis, & ſervis. *Chry.* Nequaquam: neque enim in nobis hæc ſunt: quæcunque verò in nobis non ſunt, iſta indifferentia eſſe ſolent. *Mercat.* Non intelligo quid dicas. *Chry* Quid ais? non intelligis, quod horum quædam ſunt prælata, quædam non prælata? *Mercat.* Ne nunc quidem intelligo. *Chry.* Merito quidem, neque enim aſſuetus es vocabulis noſtris: neque imaginationem habes quæ facile apprehendat. Verum ſtudioſus dialecticæ contemplationis non hæc tantum novit: verum etiam qualiter, & quantum accidens, & præter-accidens inter ſe differunt. *Mercat.* Per Philoſophiam quæſo ne invideas explicare, quidnam ſit accidens, & præter-accidens; neſcio enim quomodo vocum iſtarum numero perculſus ſum. *Chry.* Citra invidiam dixero. Si quis claudus exiſtat, illiſóque pede claudo ad lapidem ex inopinato vulnus acceperit, is certè accidens habet claudicationem, vulnus autem præter-accidens accepit.

16. *Mercat.* O argutiam! præterea verò quidnam potiſſimùm ſcire te profiteris? *Chry.* Retia ſermonum, quibus implico, & obſtringo, denique tacere cogo eos qui contra me diſputant, planè frænum illis obducens; iſti verò tantæ orationis vi nomen eſt *ſyllogiſmus celeberrimus.* *Mercat.* Hercle fortem, & inexpugnabilem ſyllogiſmum dicis. *Chry.* Vide ergo, eſtne tibi puer? *Mercat.* Quidni? *Chry.* Si Crocodilus hunc ad flumen errantem nactus rapuerit, poſtea verò ſe redditurum polliceatur hâc lege, ut verum dicas, quod de pueri redditione decretum eſt: quid illum decreviſſe dices? *Mercat.* Quæſtionem rogas, ad quam reſpondere difficile eſt: dubito enim utrum dicere debeam, quo puerum recipiam; ſed tu quæſo per Jovem, reſpondens, incolumem puerum mihi ſerva, ne priùs ipſum devoret.

17. *Chry.*

17. *Chry.* Bono es animo: etenim alia magis mira te docebo. *Mercat.* Quænam ſunt illa? *Chy.* Iſtum ſermones *metentem*, illúmque *dominantem*, præterea eam quæ eſt ſupra omnes, *Electram* & *opertum* illum. *Mercat.* Quis ille *opertus* ſermo, aut quæ *Electra* eſt quam dicis? *Chry.* [69] *Electram* illam dico Agamemnonis valdè celebrem, quæ eadem novit ſimul, & non novit; aſtante enim Oreſte illi adhuc incognito, novit quidem Oreſtem ſuum eſſe fratrem, hunc verò Oreſtem eſſe ignorat. Rurſus verò *opertum* illum, ac planè mirabilem ſermonem audies. Reſponde mihi: nôſtíne tuum patrem? *Mercat.* Maximè. *Chry.* Quid igitur, ſi prope te ſtatuerem quempiam opertum, atque interrogarem: nôſtíne hunc? quid diceres? *Mercat.* Scilicet me non nôſſe. *Chry.* Atque hic tuus erat pater, itaque ſi iſtum non nôſti, palam eſt te patrem tuum non nôſſe. *Mercat.* Nequaquam: ſed ſi ipſum detexeris, verum novero.

18. Sed quiſnam tuæ ſapientiæ eſt finis? aut quid facturus es, ſi ad virtutis faſtigium perveneris? *Chry.* In his quæ naturâ prima ſunt, verſabor, dico divitias, ſanitatem, & ſimilia. Sed priùs oportet multos labores impendere, libris exiguis literis deſcriptis oculos admovendo, interpretationes congerendo, teque Solœciſmis, atque abſurdis vocibus implendo; in ſummâ, te ſapientem fieri fas non eſt, quin [70] ter ex ordine helleborum biberis. *Mercat.* Egregia ſunt iſta tua, fortíque viro digna. Verùm meticuloſum eſſe fœneratorem (hoc enim tibi ineſſe video) num dicemus eſſe viri, qui helleborum biberit, & juſtam virtutis magnitudinem attigerit?

69 *Electram.*] *Electra* erat Agamemnonis filia.

70 *Ter ex ordine helleborum, &c.*] fertur de ipſo Chryſippo, quod non potuit in beatorum inſulam ingredi priuſquam quarto ſe helleboro purgaret. Vide Lucian. de Ver. Hiſtor. lib. 2.

Chr. Maxi-

Chr. Maximè: ſolum enim ſapientem fœnus exercere decet; quandoquidem enim illius proprium eſt ſyllogiſmis concludere, fœnerari autem, & uſuras computare, atque ſyllogiſmis concludere, parùm differre videntur, hoc etiam, ut & illud, ſoli ſtudioſo competit: nec illum ſimpliciter fœnus, quemadmodùm alii ſolent, accipere decet, verùm etiam alterius quoque fœnoris fœnus; niſi fortè ignoras, fœnus aliud eſſe primum, aliud ſecundum, velut quandam illius progeniem. Vides autem quid ſyllogiſmus quidam concludat. Si primum fœnus acceperit, accipiet ſecundum; atqui primum accipiet, ergo & ſecundum.

19. *Mercat.* Num ergo & de mercede, quam pro ſapientiæ diſciplinâ à juvenibus accipis, ſimilia dicamus? & ſit manifeſtum ſolum ſtudioſum pro virtute mercedem accepturum eſſe? *Chry.* Intelligis: Certè non meâ causâ, ſed dantis gratiâ accipio. Cùm enim alius ſit effuſor, alius comprehenſor, me quidem ipſum, ut ſim comprehenſor, præparo, diſcipulum verò, ut fiat effuſor. *Mercat.* At tu contrarium dixiſti, juvenem eſſe comprehenſorem, te verò, qui ſolus dives es, effuſorem. *Chry.* Heus tu ſcommate me perſtringis. Sed vide tu, ne te petam indemonſtrabili ſyllogiſmo. *Mercat.* Quid verò mali ex hoc telo accidet? *Chry.* Dubitatio, & ſilentium, mentíſque ſubverſio. Quod autem eſt maximum, ſi voluero, te celerrimè in lapidem convertam. *Mercat.* Quomodò lapidem me feceris? neque enim [71] Perſeus, ô bone, mihi eſſe videris. *Chry.* Hoc modo, lapis eſt corpus. *Mercat.* Certè. *Chry.* Quid

71 *Perſeus.*] Is ſcilicet *Perſeus* Jovis & Danaes filius, qui oſtenſo Atlanti Meduſæ capite vertebat eum in montem, & oſſa in lapidem. Hiſtoriam videas Ovid. Metam, lib. 4, fab. 18. exinde etiam fiebant corallia, ex virgis ſcilicet ſub capite Meduſæ poſitis, dum ceto pugnans liberabat Andromedam. Fab. 19.

verò?

verò? nonne & animal eſt corpus? *Mercat.* Maximè. *Chry.* Tu verò nonne es animal? *Mercat.* Sic videtur. *Chry.* Lapis igitur es, cùm ſis corpus. *Mercat.* Nequaquam: ſed me per Jovem ſolve, & de novo fac hominem. *Chry.* Non eſt factu difficile: quare rurſus ſis homo; dic enim mihi; nonne omne corpus animal eſt? *Mercat.* Non. *Chry.* Tu verò corpúſne es? *Mercat.* Maximè. *Chry.* Corpus autem cùm ſis, animálne es? *Mercat.* Maximè. *Chry.* Ergo non es lapis, animal cùm ſis.

20. *Mercat.* Euge effeceras, ut jam mea crura [72] non aliter ac Niobes refrigeráta & ſaxea facta eſſent, attamen te emam. Quantum pro ipſo numerabo? *Mer.* Duodecim minas. *Mercat.* Accipe. *Mer.* Solúſne ipſum emiſti? *Mercat.* Non per Jovem: verùm illi omnes quos vides. *Mer.* Certè multi ſunt, iique validis humeris, & colligente ſermone digni. *Jup.* Ne tempus teras: alium acceſſe. *Mer.* Te Peripateticum acceſſo, formoſum, divitem. Agite, emite hunc prudentiſſimum, qui omnia omninò ſcit. *Mercat.* Qualiſnam ille eſt? *Mer.* Modeſtus, æquus, vitâ benè compoſitâ, quódque maximum eſt, duplex. *Mercat.* Quid dicis? *Mer.* Alius quidem foris apparet, quàm intus eſſe videtur. Itaque ſi ipſum emas, memento internum hunc, externum illum appellare. *Mercat.* Quid verò potiſſimum novit? *Mer.* Novit triplicia eſſe bona, animæ ſcilicet, corporis, & rerum externarum. *Mercat.* Humana ſapit, ſed quanti venditur? *Mer.* Viginti minis. *Mercat.* Multùm certè dicis. *Mer.* Nequaquam, ô beate: etenim pecuniam aliquam habere ipſe videtur; itaque non nimis citò ipſum emeris. Præterea autem protinus ab

72 *Non aliter ac Niobes.*] *Niobes crura* facta eſſe marmorea legas apud Ovid. lib. 6. fab. 4.

eo diſces quamdiu vivat culex, & quam profundè mare à ſole illuſtretur, & quale ſit oſtrearum anima. *Mercat.* Hercle quanta argutia! *Mer.* Quid ſi audias alia multa his acutiora, de ſemine, & generatione, deque embryonis in utero formatione, utque riſibilis eſt homo, non riſibilis autem aſinus, neque ad ædificandum, neque ad navigandum habilis? *Mercat.* Planè admiranda, & utilia præcepta narras; itaque viginti minis ipſum emam. *Mer.* Eſto.

21. Quis adhuc reliquus eſt? iſte ſcepticus: accede tu Pyrrhonie, ſtatim proclamandus es, multi jam effluant, & in paucis erat venditio. Veruntamen quis emet iſtum? *Mercat.* Ego; ſed primùm dic mihi, tu quid nôſti. *Phil.* Nihil. *Mercat.* Quid ita? *Phil.* Quia nihil omninò mihi videtur exiſtere. *Mercat.* Nos verò nihilne ſumus? *Phil.* Neque hoc ſcio. *Mercat.* Neque tu es aliquis? *Phil.* Hoc multò etiam magis ignoro. *Mercat.* O ignorantiam! verùm quid ſibi volunt hæ ſtateræ? *Phil.* Sermones in illis trutino, & ad æqualitatem redigo: poſtquam autem eos exquiſitè ſimiles, & æqualis eſſe ponderis cognovero, tunc quis horum verior ſit, ignoro. *Mercat.* Ex aliis autem rebus, quid compoſitè facere ſoles? *Phil.* Omnia facio, præterquam quòd fugitivos non perſequor. *Mercat.* Quid? anne hoc tibi impoſſibile eſt? *Phil.* Quia, ô bone, non comprehendo. *Mercat.* Rectè, tardus enim, & piger videris eſſe. Verùm quis tibi ſcientiæ eſt finis? *Phil.* Ignorantia: & nihil videre neque audire. *Mercat.* Ergo te ſurdum ſimul, & cœcum dicis. *Phil.* Imò, judicio etiam, & ſenſu careo: breviter nihil à verme differo. *Mercat.* Propterea emendus es.

22. Quanti facis illum? *Mercat.* [73] Atticâ minâ.

73 *Atticâ minâ.*] An *mina Attica* differt ab ea cujus mentio ſupra n. 67. videant curioſi nummorum æſtimatores.

Mercat. Accipe : heus tu, quid dicis, tene emi? *Phil.* Incertum eſt. *Mercat.* Nequaquam : emi enim, & pecuniam numeravi. *Phil.* Judicium ſuſpendo hâc de re, & eam conſidero. *Mercat.* Atqui ſequere me, ut famulum decet. *Phil.* Quis ſcit num vera dicas? *Mercat.* Præco, mina, & qui adfuerunt. *Phil.* An aliqui etiam nobiſcum ſunt? *Mercat.* At ego te jam conjectum in piſtrinum adducam, ut credas me tuum eſſe herum, ſecundùm pejorem cauſſam. *Phil.* Hâc de re aſſenſionem etiam retineo. *Mercat.* Sed per Jovem jam oſtendi. *Merc.* Tu quidem deſine obniti, & eum, qui te emit, ſequere. Vos autem cras advocabimus ; etenim idiotas, & fabriles, vileſque vitas proclamaturi ſumus.

DIA-

DIALOGORUM

SELECTORUM

PARS ALTERA.

VIRO HONORANDO

EDMUNDO POLEY,

NUNC

A Sereniſſima Anglorum *Regina Legationis obeunti Munus* Hannoveræ *in* Brunſwici *Ducatu Urbe Florentiſſima*, Ed. Leedes *Hanc Secundam* Luciani *Dialogorum Partem dat, dicat, conſecrátque.*

P*RIORI* Dialogorum *Parti* multis abhinc annis à me editæ, cùm ſemel ſtatueram, *Hanc* addere, non diu mecum deliberavi, *cui dicarem*, quando Alterum *Fratri dicaveram.* Quid enim in hac hujus Libelli Dedicatione *Vos* non *conjungerem*, qui in *omni re*, præcipue autem *veſtro* erga me *amore*, *Pueri*, *Juvenes*, *Viri*, ſemper fuiſtis *conjunctiſſimi?* Hoc autem non auſus fueram feciſſe, niſi prius noram Te, quamvis *majoribus* rebus plerumque *occupatum*, His tamen *exiguis aliquando vacare* non deſiiſſe. Novi enim, & ipſe opinor ſcis unde, quod, quando prius prodibas foras, & inter *Allobrogum* Gentes aliquandiu Tibi erat morandum, ſumebas Tecum duos *Atticos* Scriptores, qui in itinere tuo Tibi forent comites, *Xenophontem* ſcilicet & *Lucianum*: non *totum Lucianum*, ſed *Partem* tantum, eos nempe *Selectos Dialogos*, quos hic habes eodem involucro cum His incluſos,

cluſos, quos ideo gratiores Tibi fuiſſe judico, quod *Fratris* gerebant Nomen, nec minus fortaſſe, ſic enim ſperare libet quod & *meum*. *Cælum* iterum *mutâſti* Vir Humaniſſime, *Patrium*, *placidum*, *Britannicum*; *alieno*, *turbido*, *Germanico*; *animum* autem Tuum, ſuaviſſimum *animum*, *animum* Nobis ſemper faventiſſimum, nequaquam *mutabis*; neque enim id vulgo facit quiſpiam. Pro eo igitur *animo*, quem ſemper Tecum fers, ſemper *bono*, ſemper *optimo*, accipias rogo *Hunc* Libellum, qui ambit apud Te locum aliquem, ubi gravioribus Legationis Tuæ *curis*, ſuos aliquando intermiſceat *luſus*, *earumque* iis tollat, aut ſaltem levet *tædium*. Vale, Vir optime, & favere perge multa jam confecta ætate,

Dat. Buriæ 9°
Kalend. Junias
A. D. 1704.

Tui ſemper ſtudioſiſſimo

EDWARDO LEEDES.

PRÆFATIO.

CUM ſemel ſtatueram Hos, qui ſequuntur *Dialogi, ſelegere, eiſdemque prout opus fuerit,* Scholiis *aliquot ſive Notis lucem dare, quo id melius facerem, ſumebam mihi* Luciani *Opera, non multis abhinc annis à* J. G. Græveio *edita, atque inde deprompſi, quicquid illic* Grævius *aut* Gronovius, *aut* Græcus Scholiaſtes, *aut alius quiſpiam dixerat, quod in eam rem fore utile judicabam, idque hic appoſui, non quidem* fusè & eiſdem, *quibus ipſi uſi ſunt*, verbis, *ſed, quò* anguſtiorem *occuparet* locum, *quantum potui,* pauciſſimis. *Huc etiam contuli quicquid in ſuis* Lectionibus Lucianeis *animadverterat in* his Dialogis *magnus ille* Oſcitantium *Scriptorum* Cenſor, *ipſe ſemper* non ſatis vigilans J. Jenſius, *ſi quid Hi reliquerunt* intactum, *quod cuiquam inter legendum eſſet* remora, *aut impedimentum, ipſe, ni fallor, abſtuli.*

Invenientur fortaſſe in Græco Textu vocabula multa nullo Accentu nota, quod accidit ex Typorum vitio, *& præter voluntatem meam. Non enim ex eorum numero ſum, qui putant* * Accentus *eſſe commentum* Grammaticorum Poſteriorum, *aut* Veteres Græcos *nullis uſos eſſe* Accentibus in ſcribendo, *ideóque à nobis* negligendos : *Sed nec ero, opinor, quamdiu extabunt*

* Sic ait *J. Verwey* ſcripſiſſe *J. G. Grævium.* Vide *J. Verwey* Præfat. ad Novam Viam Docendi Græca, pag. 23.

legenda

legenda hæc Verba in Athenæo, *Lib.* 7. Σηπίας, ὡς αἰτίας, ἣ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων ἱστορεῖ ὁμοίως καὶ ταῦτα παιδία, ταινία, οἰκία. *Vixit autem* Athenæus *præter propter mille quingentis & quadraginta abhinc annis ; & antequam ipſe ſcripſit,* Philemon *ut ait, dixerat idem,* hanc *ſcilicet* vocem Σηπία παροξύνεσθαι, *hoc eſt, habere accentum Acutum in penultima ſyllaba, quod arguit, opinor, inter ejus ætatis Græcos uſum aliquem in ſcribendo fuiſſe Accentum : utrum rectè ſecundum eos jam Græca verba enunciamus,* aliud *eſt, &* alius *loci.*

ΔΙΑ-

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ α΄. I.

Ἁλιεὺς, ἢ Ἀναβιοῦντες.

Σωκρ. ΒΑ'λλε, [1] βάλλε τὸν κατάρατον τοῖς ἀφθόνοις λίθοις· [2] ἐπίβαλλε τῶν βώλων, [3] προσεπίβαλλε καὶ τῶν ὀστράκων· παῖε τοῖς ξύλοις τὸν [4] ἀλιτήριον. ὅρα μὴ διαφύγῃ. Καὶ σὺ, ὦ Πλάτων, βάλλε. Καὶ σὺ, ὦ Χρύσιππε, καὶ σύ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν, [5] ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις. Κοινὸς γὰρ πόλεμος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅν τινα ἡμῶν οὐχ ὕβρισε. σὺ δὲ, ὦ Διόγενες, εἴ ποτε ἄλλοτε, χρῶ τῷ ξύλῳ, μηδὲ ἀνῇς· διδότω τὴν ἀξίαν βλάσφημος ὤν· τί τοῦτο; κεκμήκατε, * ὦ Ἀρίστιππε, καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν· ἐστὲ σοφοὶ, μνήσασθε δὲ θούριδος ὀργῆς. Ἀριστότελες, ἐπισπούδασον ἔτι θᾶσσον. καλῶς ἔχει. ἑάλωκε τὸ θηρίον, εἰλήφαμέν σε, ὦ μιαρέ· εἴσῃ γοῦν αὐτίκα οὕς τινας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις· [7] Τῷ τρόπῳ δέ τις

1 Βάλλε.] i. e. *pete*, ſic, Theoc. εἰδ. ϛ. v. 6. Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια Μάλοισι. quem imitatus eſt Virgilius, Malo me Galatea *petit*, Eclog. 3. 63.

2 Ἐπίβαλλε τῶν βώλων.] Supple τὶ, aliter enim ἐπίβαλλε non regit Genitivum Caſum.

3 Προσεπίβαλλε τῶν ὀστράκων.] Supple iterum τί. Vide Method. noſtr. p. 127. reg. 12.

4 Τὸν ἀλιτήριον.] *Hunc peccatorem, hoc ſcelus*, ab ἀλιτέω, *pecco.*

5 Ὡς πήρη πήρηφιν, &c.] Alludit ad illud Hom. Il. β. 363. ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.

* Ὦ Ἀρίστιππε.] Vetus codex ὦ Ἐπίκουρε καὶ Ἀρίστιππε, Græv.

6 Ἐστὲ σοφοὶ, &c.] Verba Homeri ſunt Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, non ἀλγῆς, ut citat J. Jenſius ιλ. θ. v. 174. ο, v. 487, & 734. π. v. 270.

7 Τῷ τρόπῳ.] Attice pro τίνι τρόπῳ.

αὐτὸν καὶ [8] μετέλθοι; ποικίλον γάρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον κατ' αὐτοῦ, πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυνάμενον· καθ' ἕκαστον ἑπτάκις γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι. Πλάτων. Ἐμοὶ μὲν ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ αὐτὸν νὴ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθω, τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἐπιπολὺ πρότερον ἀποτετμήσθω. σοὶ δὲ τί Ἐμπεδόκλεις δοκεῖ; Ἐμπεδ. Ἐς τοὺς [9] κρατῆρας ἐμπεσεῖν αὐτὸν, ὡς μάθοι μὴ λοιδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι. Πλ. Καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα, ἢ Ὀρφέα [10] λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον, ἵνα ἂν καὶ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔχων ἀπαλλάττοιτο. Λου. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πρὸς [11] Ἱκεσίου φείσασθέ μου.

I. Σω. [12] Ἄραρεν οὐκ ἂν ἀφεθείης ἔτι. ὁρᾷς δὲ δὴ καὶ τὸν Ὅμηρον ἃ λέγει, ὡς * οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά. Λου. Καὶ μὴν καθ' Ὅμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱκετεύσω. αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη, καὶ οὐ παρόψεσθε ῥαψῳδήσαντά με. * Ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα, καὶ ἄξια [13] δέχθετ' ἄποινα, χαλ-

8 Ἀυτὸν μετέλθοι.] Interpres reddit *Ulciſcatur*; quis credat qui tantum ſpectat voces unde ſit, μετὰ & ἔρχομαι; Verum uſus ita vult. Sic Alexander in Dial. inter ipſum & Hannibalem, φονέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον, i. e. *de Patris interemptoribus ſupplicium ſumpſi*. I met with, or I was even with my Father's Murtherers.

9 Ἐς τοὺς κρατῆρας.] Sic dicta ſunt Ætnæ *foramina*, in quæ ſe præcipitare dicitur Empedocles. Unde ad eum Epigrammatiſta, lib. 3. πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἔκπιεν ἀθανάτων, καλοῦνται δὲ τὰ κοιλώματα κρατῆρες ἐκ μεταφορᾶς.

10 Λακιστὸν εὑρέσθαι μόρον.] Expone ut *laniatus inveniret fatum*. εὑρέσθαι enim active ſignificat, quod latuit interpreti. Λακιστὸς autem à λακίζω proprie cum ſtrepitu diſcerpo, à λακίς, ſono.

11 πρὸς Ἱκεσίου.] ἐλλείπει Διὸς per Jovem *ſupplicibus* propitium.

12 Ἄραρεν.] Vide Eurip. Oreſt. v. 1330. Ubi exponitur, *decretum eſt*. Schol. ἥρμοσται. videtur Solenne eſſe vocabulum, quo uſi ſunt veteres Græci, quando ſignificare voluerunt aliquid eſſe ratum. Optime Suidas, βεβαίως οὕτως ἔχει, καὶ ἀμετακινήτως. eſt autem ab ἄρω, *apto*, atque hinc ἀραρότως, *firmiter*, Eurip. Med. v. 1192.

* Ὀυκ ἔστι λέουσι, &c.] Verba ſunt Achillis Hectori, ιλ. χ. 262.

* Ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα, &c.] Sic mutavit ad ſuum Uſum verba Homeri ιλ. κ. v. 378.

13 Δέχθε.] Nuſquam alias reperio, puto eſſe δέχεσθε.

κόν τι, χρυσόν τι, τά τε φιλέουσι σοφοί περ. Πλα. Ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς ἀπορήσομεν πρὸς σὲ Ὁμηρικῆς ἀντιλογίας. ἄκουε δή, [14] μή δή μοι φύξιν γε, κακηγόρε, βάλλεο θυμῷ, χρυσόν περ λέξας ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς. Λου. Οἴμοι τῶν κακῶν, ὁ μὲν Ὅμηρος ἡμῖν [15] ἄπρακτος ἡ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον. τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με. * μὴ κτεῖναι τὸν ἱκέτην, Εὐριπίδου ἐστὶν, οὐ γὰρ θέμις κτανεῖν. Πλ. Τί δὲ οὐχὶ κἀκεῖνο οὐ * δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους; Λου. Νῦν οὖν [16] ἕκατι ῥημάτων κτείνετέ με; Πλα. Νὴ Δία φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὐτὸς, Ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία. Λου. Οὐκοῦν ἐπειδὴ δέδοκται πάντως ἀποκτιννύναι καὶ οὐδεμία [17] μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με, φέρετε, τοῦτο γοῦν εἴπατέ μοι, οἵτινες ὄντες, ἢ τί πεπονθότες ἀνήκεστον πρὸς ἡμῶν, ἀνήκεστα ὀργίζεσθε, καὶ ἐπὶ θανάτῳ

* Ἄποινα.] ἄποινον, donum datum, ut *pœna ne detur.*

14 Μὴ δή μοι φύξιν, &c.] ιλ. κ. v. 447, 448.

15 Ἄπρακτος.] Vulgò *non factus*, at hic activè *Nihil faciens.* Sic Legati Romani dicuntur remitti ἄπρακτοι, Herodian. lib. 6. i. e. *re infecta.* Verba ejus ſunt hæc, ὁ δὲ βάρβαρος τοὺς μὲν πρέσβεις τῶν Ῥωμαίων ἀπέπεμψεν ἀπράκτους. Vide Dial. 20. inter n. 84, & 85.

* Μὴ κτεῖναι τὸν ἱκέτην, οὐ γὰρ θέμις κτανεῖν.] Verſus Iambicus

* Οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.] Verſus itidem Iambicus Eurip. Oreſt. 408.

16 Ἕκατι ῥημάτων.] Citat hunc locum non Nemo in Collectaneo illo Lexico quod ſub Conſtantini & Probi prodiit nomine, & exponit *Semotis verbis*, quaſi ἕκατι idem eſſet ac ἕκας, procul, à ſenſu Autoris, ut nobis videtur, ſatis procul. Sed neque Benedictus ſatis bene, *propter hæc Verba.* Melius *propter Verba*, quaſi dixiſſet propter *Verba*, non *facta*, quæ ſola damnaverunt citata ex Euripide Verba δεινὰ πάσχειν, &c. cui ſenſui convenit quod ex eodem Eur. Bacch. 385. reſpondet Plato ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία. Nam hic damnantur etiam verba. lege autem Verba κτείνετέ με ſine interrogatione, interficitis me propter *Verba*, quæ in Verbis citatis non damnat Euripides.

17 Μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν.] J. Jenſius ait, haud dubie hoc eſſe Solœcum, & ſcribere jubet τοῦ διαφυγεῖν.

συνειλήφατέ με; Πλ. Ἅτινα μὲν εἴργασαι ἡμᾶς τὰ δεινὰ, σεαυτὸν ἐρώτα, ὦ κάκιστε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λόγους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτὴν κακῶς ἠγόρευες, καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβριζες, ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄνδρας καὶ τὸ μέγιστον ἐλευθέρους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σε, παραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Ἀϊδωνέα, Χρύσιππος οὑτοσὶ, καὶ Ἐπίκουρος, καὶ Πλάτων ἐγὼ, καὶ Ἀριστοτέλης ἐκεῖνος, καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, καὶ ἅπαντες, ὁπόσους διέσυρες ἐν τοῖς λόγοις.

2. Λου. Ἀνέπνευσα, οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, εἰ μάθητε ὁποῖος ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην· ὥστε ἀπορρίψατε τοὺς λίθους. μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων. Πλ. Ληρεῖς. σὲ δὲ χρὴ σήμερον ἀπολωλέναι. καὶ ἤδη γε * λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας. Λου. Καὶ μὴν, ὦ ἄριστοι, ὃν ἐχρῆν μόνον ἐξ ἁπάντων ἐπαινεῖν οἰκεῖόν τε ὑμῖν ὄντα, καὶ εὔνουν, καὶ ὁμογνώμονα, καὶ εἰ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν ἐπιτηδευμάτων εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε, τοσαῦτα ὑπὲρ ὑμῶν πεπονηκότα· ὁρᾶτε γοῦν μὴ τὸ τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιεῖτε, ἀχάριστοι, καὶ ὀργίλοι, καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην. Πλ. Ὢ τῆς ἀναισχυντίας· καὶ χάριν σοι τῆς κακηγορίας προσοφείλομεν; οὗτος ἀνδραπόδοις ἀληθῶς οἴει διαλέγεσθαι; ἢ καὶ εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, καὶ παροινίᾳ τῶν λόγων; Λου. Ποῦ γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς, ἢ πότε ὕβρικα, ὃ ἀεὶ

* Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, &c.] Verba ſunt Hectoris ad Paridem, ιλ. γ. v. 58.

Φιλοσο-

φιλοσοφίαν τε θαυμάζων διατετέλεκα, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπερεπαινῶν, καὶ τοῖς λόγοις, οὓς καταλελοίπατε, ὁμιλῶν; αὐτὰ γοῦν ἃ φημὶ ταῦτα, πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ' ὑμῶν παραλαβὼν, καὶ κατὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος, ἐπιδείκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ ἐπαινοῦσι, καὶ γνωρίζουσιν ἑκάστου τὸ ἄνθος, ὅθεν, καὶ παρ' ὅτου, καὶ ὅπως ἀνελεξάμην. Καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῦσι τῆς ἀνθολογίας, τὸ δ' ἀληθὲς, ὑμᾶς καὶ τὸν λειμῶνα τὸν ὑμέτερον, οἳ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, πολυειδῆ τὰς βαφὰς, εἴ τις ἀναλέξασθαί γε αὐτὰ ἐπίσταιτο, καὶ ἀναπλέξασθαι, καὶ ἁρμόσασθαι, ὡς μὴ ἀπᾴδειν θάτερον θατέρου. ἔσθ' ὅστις οὖν ταῦτα εὖ πεπονθὼς παρ' ὑμῶν, κακῶς ἂν εἰπεῖν ἐπιχειρήσειεν εὐεργέτας ἄνδρας, ἀφ' ὧν εἶναί τις ἔδοξεν, ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν, ἢ τὸν Εὔρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν, παρ' ὧν εἴληφε τὴν ᾠδὴν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐριδαίνειν, ἐναντία τοξεύων, καὶ ταῦτα, δοτῆρι ὄντι τοῦ τοξικῆς.

3. Πλ. Τοῦτο μὲν, ὦ γενναῖε, κατὰ τοὺς Ῥήτορας εἴρηταί σοι. ἐναντιώτατον γοῦν ἐστι τῷ πράγματι, καὶ χαλεπωτέραν σου ἐπιδείκνυσι τὴν τόλμαν, * εἴγε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσεστιν, ὃς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα, ὡς φὴς, λαβὼν, καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, ἕνα τοῦτον ὑποθέμενος τὸν σκοπὸν, ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς. Τοιαῦτα παρὰ σοῦ ἀπειλήφαμεν, ἀνθ' ὧν σοι τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπεπτακότες, οὐκ ἐκωλύομεν δρέπεσθαι, καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν. ὥστε, διά γε τοῦτο μά-

* Εἴγε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσεστι.] i. e. ſi injuſtitiæ etiam ingratitudo adeſt, vel ineſt.

λιστα

λιστα, δίκαιος ἂν εἴης ἀποθανεῖν. Λου. Ὁρᾶτε; πρὸς ὀργὴν ἀκούετε, καὶ οὐδὲν τῶν δικαίων προσίεσθε, καί τοι οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ, ὡς ὀργὴ Πλάτωνος, ἢ Χρυσίππου, ἢ Ἀριστοτέλους, ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καθίκοιτο ἄν. Ἀλλά μοι ἐδοκεῖτε μόνοι δὴ πόῤῥω εἶναι τοῦ τοιούτου. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἄκριτόν γε, ὦ θαυμάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκτείνητέ με. Ὑμέτερον γοῦν καὶ τοῦτο ἦν, μὴ βίᾳ, μηδὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον πολιτεύεσθαι, δίκῃ δὲ τὰ διάφορα διαλύεσθαι διδόντας λόγους, καὶ δεχομένους [18] ἐν τῷ μέρει· ὥστε δικαστὴν ἑλόμενοι, κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς, ἢ ἅμα πάντες, ἢ ὅν τινα ἂν χειροτονήσητε ὑπὲρ ἁπάντων. Ἐγὼ δὲ καὶ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα. Κἆτα εἰ μέν τι ἀδικῶν φαίνωμαι, καὶ τοῦτο περὶ ἐμοῦ [19] γνῷ τὸ δικαστήριον, ὑφέξω δηλαδὴ τὴν [20] ἀξίαν. ὑμεῖς δὲ, βίαιον οὐδὲν τολμήσετε. ἢν δὲ [21] τὰς εὐθύνας ὑπέχων, καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος εὑρίσκωμαι, ἀφήσουσί με οἱ δικασταὶ, ὑμεῖς δὲ εἰς τοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, καὶ παροξύναντας καθ' ἡμῶν, τὴν ὀργὴν τρέψετε. Πλ. Τοῦτο ἐκεῖνο [22] ἐς πεδίον τὸν ἵππον, ὡς παρακρουσάμενος τοὺς δικαστὰς ἀπέλθοις· φασὶ γοῦν ῥήτορά σε, καὶ δικανικόν τινα εἶναι, καὶ πανοῦργον ἐν τοῖς λόγοις. τίνα δὲ καὶ δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι, ὅν τινα μὴ σὺ δωροδοκήσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε ἄδικα, πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι;

18 Ἐν τῷ μέρει.] Supple ἑτέρῳ, i. e. *viciſſim.*

19 Περὶ ἐμοῦ γνῷ.] Ad verbum *cognorit*, i. e. judicaverit.

20 Τὴν ἀξίαν.] Supple δίκην, aut ποινήν.

21 Εὐθύνας ὑπέχων.] i. e. Scrutinium ſubiens, ἡ γὰρ εὐθύνη ἐξέτασις, Heſych.

22 Ἐς πεδίον τὸν ἵππον.] Supple εἰσάγειν, aut aliquid tale, proverbialiter dictum. Ut *Gallus in ſuo ſterquilinio.* Lucianus non minus valet in *foro*, quam *equus* in campo.

4. Λου.

4. Λυ. Θαῤῥεῖτε τούτου γε ἕνεκα· οὐδένα τοιοῦτον [23] διαιτητὴν ὕποπτον, ἢ ἀμφίβολον ἀξιώσαιμ᾽ ἂν γενέσθαι, καὶ ὅστις [24] ἀποδόσεταί μοι τὴν ψῆφον. ὁρᾶτε γοῦν, τὴν Φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ᾽ ὑμῶν ποιοῦμαι δικάστριαν ἔγωγε. Πλ. Καὶ τίς ἂν κατηγορήσειεν, εἴγε ἡμεῖς δικάσομεν; Λυ. Οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε, καὶ δικάζετε· οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο δέδια. τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις, καὶ ἐκ περιουσίας ἀπολογήσεσθαι ὑπολαμβάνω. Πλ. Τί ποιοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, καὶ Σώκρατες; ἔοικε γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἄλογα προκαλεῖσθαι [25] δικάζεσθαι ἀξιῶν. Σω. Τί γὰρ ἄλλο, ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον; καὶ τὴν Φιλοσοφίαν παραλαβόντες, ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ ἀπολογήσεται. [26] τὸ πρὸ δίκης γὰρ οὐχ ἡμέτερον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωτικὸν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ τιθεμένων. Παρέξομεν γοῦν ἀφορμὰς τοῖς κατηγορεῖν ἐθέλουσι, καταλεύσαντες ἄνδρα μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Καὶ ταῦτα, δικαιοσύνῃ χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες, ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτου καὶ Μελίτου πέρι τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικαστῶν, εἰ οὗτος τεθνήξεται μηδὲ τὸ παράπαν

23 Διαιτητήν.] De hac voce vide quæ diximus Dial. 19. n. 34.

24 Ἀποδόσεται.] Ita habet Pariſienſis editio, & Aldi, necnon & liber vetuſtus impreſſus Haganoæ, A. D. 1539. Ut ἐκδόσεται in N. T. Mat. 21. v. 41. Sic enim legitur in multis, iiſque optimis exemplaribus. alii quidem libri in hoc loco habent ἀποδώσεται, & in illo N. T. ἐκδώσεται. Nec quiſquam Grammaticorum, quod ſcimus, eſt; qui agnoſcit aliud fut. at nihilominus poſtulat ἀναλογία potius δόσομαι. Med. à δίδωμι quam δώσομαι. Nam ut à δέδωκα, fit δέδομαι, ſic à δώσω δώσομαι, atque ut à δέδομαι fit verbale δόμα, ſic à δόσομαι δόσις.

25 Δικάζεσθαι.] Interpres reddit *judicio experiri*, nec male, nam experiri apud juriſconſultos aliquando ſignificat paſſive, & *expertum eſt* pro *experimento probatum eſt*, legitur Agell. lib. 17. c. 7.

26 Τὸ πρὸ τῆς δίκης γὰρ.] Intellige παίειν, ἢ τύπτειν, ἢ ἀποκτείνειν, aut aliquid tale.

[27] ὕδατος μεταλαβών; Πλ. Ἄριστα παραινεῖς, ὦ Σώκρατες, ὥστε ἀπίωμεν ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν, ἡ δὲ δικασάτω. Καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ. Λου. Εὖγε, ὦ σοφώτατοι. ἀμείνω ταῦτα, καὶ νομιμώτερα. τοὺς μέντοι λίθους φυλάττετε, ὡς ἔφην. δεήσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ποῦ δὲ τὴν Φιλοσοφίαν εὕροι τις ἄν; οὐ γὰρ οἶδα ἔνθα οἰκεῖ. Καίτοι πάνυ πολὺν ἐπλανήθην χρόνον ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν, ὡς συγγενοίμην αὐτῇ. Εἶτα ἐντυγχάνων ἄν τισι τριβώνια περιβεβλημένοις, καὶ πώγωνας βαθεῖς καθειμένοις, * παρ᾽ αὐτῆς ἐκείνης ἥκειν φάσκουσιν, οἰόμενος εἰδέναι αὐτοὺς, ἀνηρώτων. Οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνοοῦντες, ἢ οὐδὲν ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοιντο οὐκ εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ᾽ ἄλλης ἀπεδείκνυον. οὐδέπω γοῦν καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύνημαι τὴν οἰκίαν.

5. Πολλάκις δὲ αὐτὸς * εἰκάσας, ἢ ξεναγήσαντός τινος, ἧκον ἂν ἐπί τινας θύρας, βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὑρηκέναι· τεκμαιρόμενος τῷ πλήθει τῶν ἐσιόντων τε καὶ ἐξιόντων ἁπάντων σκυθρωπῶν, καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν, καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν. Μετὰ τούτων οὖν [28] ξυμπαραβυσθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐσῆλθον ἄν· εἶτα ἑώρων γύναιόν τι οὐχ ἁπλοϊκὸν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα [29] ἐς τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀκόσμητον

27 Μηδὲ τὸ παράπαν ὕδατος μεταλαβών.] ad verbum *Nullius omnino particeps aquæ*, i.e. *non dicta*, vel *inaudita cauſſa*. Oratores enim ad Menſuram in Clepſydra currentis aquæ agebant cauſſas.

* Παρὰ αὐτῆς ἐκείνης ἥκειν φάσκουσιν.] Interp. *ſe ad eam conferre dicebant*. Malo *ſe ab ea venire*.

* Εἰκάσας.] Interp. *ſuſpicans*. Mallem *conjecturis viam explorans*.

28 Ξυμπαραβυσθείς.] Decompoſitum à ξὺν, παρὰ, & βύζομαι *confertim impleor*; reddas *denſa turba miſtus*.

29 Ἐς τὸ ἀσφαλές.] J. G. Grævius in notis vult pro ἀσφαλὲς legi ἀφελὲς,

κόσμητον ἑαυτὴν ἐπερρύθμιζεν, ἀλλὰ [30] κατεφάνη μοι αὐτίκα. [31] οὐδὲν τὸ ἄφετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλώπιστον ἐῶσα, οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστέλλουσα. Περίδηλος δὲ ἦν κοσμουμένη αὐτοῖς, καὶ πρὸς εὐπρέπειαν τῷ [32] ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι προσχρωμένη. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον, καὶ φῦκος, καὶ [33] τὰ ῥήματα πάνυ ἑταιρικά. Καὶ ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, [34] ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε. καὶ εἰ δοίη τις, προχείρως ἐδέχετο. Καὶ τοὺς πλουσιωτέρους ἂν παρακαθισαμένη πλησίον, τοὺς πένητας τῶν ἐραστῶν οὐδὲ προσέβλεπε. Πολλάκις δὲ καὶ γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκούσιον, ἑώρων περιδέραια χρυσᾶ, [35] τῶν ἐγχέλεων παχύτερα. Ταῦτα ἰδὼν, ἐπὶ πόδας αὖ εὐθὺς ἀνέστρεφον, οἰκτείρας δηλαδὴ τοὺς κακοδαίμονας ἐκείνους * ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς τῆς ῥινὸς, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος, καὶ κατὰ τὸν Ἰξίονα, εἰδώλῳ ἀντὶ τῆς Ἥρας ξυνόντας.

ΠΛ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας. οὐ γὰρ πρόδηλος, οὐδὲ πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα· πλὴν ἀλλὰ οὐδὲν δεήσει βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα γὰρ ἐν [36] Κεραμεικῷ

& cum Verbis præcedentibus, & ſequentibus ſic interpretatur, *ibi mulierem quandam vidi, non ſimplicem, etſi ſe compoſuiſſet, ut videretur maxime infucata & inculta.*

30 Κατεφάνη μοι αὐτίκα.] i. e. apparuit mihi illico.

31 Οὐδὲν τὸ ἄφετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλώπιστον ἐῶσα.] Interpres videtur ſatis aſſecutus eſſe ſenſum; ad Verbum fortaſſe ſic melius reddas, *apparuit mihi non permittens mentitam comæ libertatem eſſe omni cultu expertem.*

32 Τῷ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι.] *Mentito neglectu*, i. e. qui *videtur* tantum, & non eſt.

33 Τὰ ῥήματα.] Putat Gronovius Lucianum ſcripſiſſe τὰ χρώματα, ut in Jud. Dearum, Μηδὲ τοσαῦτα ἐκτετριμμένα Χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν τινα.

34 Ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε.] *Propter pulchritudinem gaudebat.* Neglexit interpres.

35 Τῶν ἐγχέλεων παχύτερα.] J. Græviυs dicit ſua excerpta, & Angl. codicem habere κλοιῶν, i. e. *craſſiora vinculis ferreis.*

* Ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς.] Uterque Interpres reddidit *ad illam* ſine exemplo, reddas potius *ab ipſa.*

36 Ἐν κεραμεικῷ.] Suidas dicit Athenis duos fuiſſe hujus nominis locos, alterum

ραμεικῷ ὑπομένωμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἤδη που ἀφίξεται ἐπανιοῦσα ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς περιπατήσειε καὶ ἐν τῇ [37] Ποικίλῃ. τοῦτο γὰρ ὁσημέραι ἔθος ποιεῖν αὐτῇ μᾶλλον δὲ ἤδη πρόσεισιν. ὁρᾷς τὴν κόσμιον τὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν * προσηνῆ τὸ βλέμμα, τὴν ἐπὶ συννοίᾳ * ἠρέμα βαδίζουσαν; Λυ. Πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τό γε σχῆμα, καὶ τὸ βάδισμα, καὶ τὴν ἀναβολήν. καίτοι [38] μία πάντων ἥγε ἀληθὴς φιλοσοφία καὶ ἐν αὐταῖς.

6. Πλ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ δηλώσει ἥτις ἐστὶ, φθεγξαμένη μόνον. Φι. Τί Πλάτων καὶ Χρύσιππος ἄνω, καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων; τί αὖθις ἐς τὸν βίον; ἆρά τις ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω; ὀργιζομένοις γοῦν ἐοίκατε. καὶ τίνα τοῦτον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἢ [39] που λωποδύτης τις, ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἱερόσυλός ἐστι; Πλ. Νὴ Δία, ὦ Φιλοσοφία, πάντων γε ἱεροσύλων ἀσεβέστατος· ὃς τὴν ἱερωτάτην σε, κακῶς ἀγορεύειν ἐπεχείρησε, καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, ὁπόσοι τι παρὰ σοῦ μαθόντες, τοῖς μεθ' ἡμᾶς καταλελοί-

alterum intra, alterum extra Urbem: in altero ſepeliebantur mortui qui in bello peribant, in altero proſtabant meretrices. Pauſanias deducit nomen ἀπὸ Ἥρωος κεράμου, Scholiaſt. à κεραμεὺς, cujus Genitivus eſt κεραμέως, inde κεραμεϊκὸς, & συναιρέσει κεραμεικὸς, & pro varietate etymologiæ ſcribitur varie κεραμικὸς & κεραμεικός. In eo erat imago Chryſippi, Diog. Laert.

37 Ποικίλῃ.] ἡ Ποικίλη στοὰ ἦν παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐκαλεῖτο δὲ ἐκ τῆς Ποικίλης ἐν αὐτῇ ζωγραφίας, quam, ſi fidem habemus Plinio, pinxerunt Thaſius & Mycon; hic mercede, ille gratuito, lib. 35. c. 9.

* Προσηνῆ.] προσηνὴς, προσφιλής. Heſych. & in neutro προσηνὲς, καλὸν, ἡδὺ, ἐπιεικὲς, ἀγαθὸν, πρᾶον, χρηστὸν, deducunt nonnulli ab ἐΰς, *bonus*.

* Ἠρέμα.] i.e. ἡσυχῶς. ut Etymol. μεγ. exponit.

38 Μία πάντων.] ἀντὶ τοῦ πασῶν. Atticiſmus. Vid. Method. Noſtr. pag. 122. ubi plures ejuſmodi. J. Jenſius dicit hunc locum non carere Solœciſmo.

39 Λωποδύτης.] ὃς ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας, παρὰ τὸ λῶπος, τὸ ἱμάτιον, καὶ δύω, ἀποδύω, λῃστής. Ἐτυμ. μεγ.

παμεν.

παμένων. Φι. [40] Εἶτα ἠγανακτήσατε λοιδορησαμένου τινός, καὶ ταῦτα, εἰδότες ἐμὲ οἷα [41] πρὸς τῆς κωμῳδίας [42] ἀκοῦσα ἐν Διονυσίοις; ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἥγημαι, καὶ οὔτε ἐδικασάμην, οὔτε ᾐτιασάμην προσελθοῦσα. ἐφίημι δὲ παίζειν τὰ εἰκότα, καὶ τὰ ξυνήθη τῇ ἑορτῇ. οἶδα γὰρ ὡς οὐκ ἄν τι ὑπὸ σκώμματος χεῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅπερ ἂν ᾖ καλόν, ὥσπερ τὸ χρυσίον, * ἀποσπώμενον τοῖς κόμμασι, λαμπρότερον ἀποστίλβει, καὶ φανερώτερον γίνεται. ὑμεῖς δὲ οὐκ οἶδα ὅπως ὀργίλοι, καὶ ἀγανακτικοὶ γεγόνατε. τί δ' οὖν αὐτὸν ἄγχετε; Πλ. Μίαν ἡμέραν ταύτην παραιτησάμενοι ἥκομεν ἐπ' αὐτόν, ὡς ὑπόσχῃ τὴν [43] ἀξίαν ὧν δέδρακε. φῆμαι γὰρ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλεγεν ἐπιὼν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν. Φι. Εἶτα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπολογησάμενον ἀποκτενεῖτε; [44] δῆλος γοῦν ἐστιν εἰπεῖν τί θέλων. Πλ. [45] Οὔκ, ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀναβαλόμεθα, καί σοι ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέ-

40 Εἶτα.] Recte vertitur *Num.* ut ſupra notavimus; πρασ. βίων. n. 51.

41 Πρὸς τῆς κωμῳδίας ἐν Διονυσίοις.] Comœdias exhiberi in Bacchanalibus ſatis notum eſt Plutarcho de Gloria Athen. ἐγγὺς οὖν, Μένανδρε, τὰ Διονύσια, καὶ σὺ κωμῳδίας οὐ πεποίηκας. Κωμῳδίας autem interpretatur Suidas ὕβρεις, διασυρμοὺς, ἐμπαίγματα, ſatis congrua ad vocis ἐτυμολογίαν. ſcilicet ἐκ τοῦ κῶμος ebrietas, & ᾠδὴ cantus, cantus nempe quos Bacchi furore acti in aliorum opprobria cantabant Poëtæ.

42 Ἀκοῦσα.] ἀκοῦσα non reſpicit Ac. ἐμὲ qui præceſſit, ſed Nom. ἐγὼ, qui ſequitur, ſubintellectum ſcilicet ante ἥγημαι, quod magis patet, ſi tollas punctum poſt Διονυσίοις, & ſic legas, εἶτα ἀγανακτήσατε λοιδορησαμένου τινὸς, καὶ ταῦτα εἰδότες ἐμὲ οἷα πρὸς τῆς κωμῳδίας ἀκοῦσα ἐν Διονυσίοις, ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἥγημαι.

* Ἀποσπώμενον.] M. S. ἀποσμώμενον, ut ait Grævius.

43 Τὴν ἀξίαν ὧν δέδρακε.] i. e. τὴν τιμὴν ἀξίαν ἐκείνων ἃ δέδρακε. Atticiſmus. Vide Method. Noſtr. p. 123.

44 Δῆλος γοῦν ἐστιν εἰπεῖν τί θέλων.] Rectius opinor Pariſ. edit. εἰπεῖν τι θέλων. ad verbum *certe manifeſtus eſt volens dicere aliquid.* modus loquendi Græcorum proprius, nemo enim ita loquitur Latine.

45 Οὔκ.] Habet tonum, quia ſolum. Vid. N. T. Joh. 1.

λος τῆς δίκης. Φι. Τί φῂς σύ; Λυ. Τοῦτο αὐτὸ, ὦ δέσποινα Φιλοσοφία, ἥπερ καὶ μόνη τἀληθὲς ἐξευρεῖν δύναιο, μόλις γοῦν [46] εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας, τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην. Πλ. Νῦν, ὦ κατάρατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς, πρώην δὲ τὸ ἀτιμότατον φιλοσοφίαν ἀπέφαινες, ἐν τοσούτῳ ἀποκηρύττων θεάτρῳ κατὰ μέρη δύ᾽ ὀβολῶν ἕκαστον εἶδος αὐτῆς τῶν λόγων. Φι. Ὁρᾶτε μὴ οὐ φιλοσοφίαν οὗτός γε, ἀλλὰ * γόητας ἄνδρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλὰ καὶ μιαρὰ πράττοντας ἠγόρευε κακῶς.

7. Λυ. Εἴσῃ αὐτίκα, ἢν ἐθέλῃς ἀπολογουμένου ἀκούειν, μόνον ἀπίωμεν [47] ἐπ᾽ Ἄρειον Πάγον· μᾶλλον δὲ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν αὐτὴν, ὡς ἂν ἐκ περιωπῆς ἅμα καταφανείη πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει. Φι. Ὑμεῖς δὲ, ὦ φίλαι, ἐν τῇ Ποικίλῃ τέως περιπατήσατε· ἥξω γὰρ ὑμῖν ἐκδικάσασα τὴν δίκην. Λυ. Τίνες δέ εἰσιν, ὦ φιλοσοφία; πάνυ γὰρ κόσμιαι καὶ αὗται δοκοῦσιν. Φι. Ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη, σωφροσύνη δὲ ἐκείνη, καὶ δικαιοσύνη παρ᾽ αὐτήν. ἡ προηγουμένη δὲ παιδεία· ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη, καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα, ἡ ἀλήθειά ἐστιν. Λυ. Οὐχ ὁρῶ
[48] ἥντινα καὶ λέγεις. Φι. Τὴν ἀκαλλιώπιστον ἐκείνην οὐχ ὁρᾷς, τὴν γυμνὴν, τὴν ὑποφεύγουσαν ἀεὶ, καὶ διολισθαίνουσαν; Λυ. Ὁρῶ νῦν μόλις. ἀλλὰ τί οὐχὶ

46 Εὑρόμην.] Non male interp. *obtinui.* εὑρίσκω enim vox generalis eſt, & ſignificat non ſolum *quærendo* aut *caſu*, ſed & *prece* & *labore* aliquid *aſſequor.*

* Γόητας.] ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γόης· ὁ ψεύστης, ἀπατεὼν, παραλογιστής. Ἐτυμολ. μεγ.

47 Ἄρειον Πάγον.] De hoc loco diximus Vit. Auct. Latin. verſ. n. 28.

48 Ἥντινα καὶ λέγεις.] Καὶ videtur πλεονάζειν.

καὶ

καὶ ταύτας ἄγεις, ὡς πλῆρες γένοιτο καὶ ἐντελὲς τὸ συνέδριον; τὴν ἀλήθειαν δέ γε, * καὶ συνήγορον ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν δίκην βούλομαι. Φι. Νὴ Δία, ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς. οὐ βαρὺ γὰρ μίαν δικάσαι δίκην· καὶ ταῦτα, περὶ ἡμετέρων ἐσομένην. Ἀλ. Ἄπιτε ὑμεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι ἀκούειν, ἃ πάλαι οἶδα ὁποῖά ἐστιν. Λου. Ἀλλ' ἡμῖν, ὦ Ἀλήθεια, [49] ἐνδέοντι ξυνδικάζοις ἂν, ὡς καὶ καταμηνύοις ἕκαστα. Φι. [50] Οὐκοῦν ἐπάγωμαι καὶ τὼ θεραπαινιδίω τούτω, εὐνοϊκωτάτω μοι ὄντε. Λου. Καὶ μάλα [51] ὁπόσας ἂν ἐθέλῃς. Φι. Ἕπεσθον, ὦ ἐλευθερία, καὶ παῤῥησία μεθ' ἡμῶν, ὡς τὸν δείλαιον τοῦτον ἀνθρωπίσκον ἐραστὴν ἡμέτερον ὄντα, καὶ κινδυνεύοντα ἐπὶ μηδεμιᾷ προφάσει δικαίᾳ, σῶσαι δυνηθῶμεν· σὺ δ' ἔλεγχε, αὐτοῦ περίμεινον. Λου. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα. ἡκέτω δὲ καὶ οὗτος, καὶ εἴ τις ἄλλος. οὐ γὰρ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις προσπολεμῆσαι δεήσει μοι, ἀλλ' ἀλαζόσιν ἀνθρώποις, καὶ δυσελέγκτοις ἀεί τινας ἀποφυγὰς εὑρισκομένοις. ὥστε ἀναγκαῖος ὁ Ἔλεγχος. Φι. Ἀναγκαιότατος μὲν οὖν. ἄμεινον δὲ εἰ καὶ τὴν ἀπόδειξιν παραλάβοις. Ἀλ. Ἕπεσθε πάντες, ἐπείπερ ἀναγκαῖοι δοκεῖτε πρὸς τὴν δίκην. Ἀρισ. Ὁρᾷς, προσεταιρίζεται καθ' ἡμῶν, ὦ Φιλοσοφία, τὴν Ἀλή-

* Καὶ ξυνήγορον.] Legas eandem vocem apud Ariſtophanem in *Veſpis*, ubi Schol. reddit ῥήτορα, at hic opinor reddi potius debere *artem Rhetoricam*; aut ut Birchimerus interpretatur, & *patrocinium*, quam, ut Benedictus neglectâ copulâ, *patronam*, ob plurativum ſcilicet verbum, quod ſequitur, ἀκολουθήσατε, &c.

49 Ἐνδέοντι.] Conſtrue cum præcedenti ἡμῖν, quod ponitur pro ἐμοὶ, & expone *Mihi te indigenti*, aut, ſi id diſplicet, ſcribe diviſim ἐνδέον τι, & redde *Cum re aliqua opus* ſit. Ac ſcilicet pro Gen. abſolute poſito Atticorum more.

50 Οὐκοῦν.] οὐκ cum οὖν conjunctum non negat.

51 Ὁπόσας.] Cum præcedente θεραπαινιδίω potius congrueret ὁπόσα Neutr.

θεαν.

θειαν. Φι. Εἶτα δέδιατε, ὦ Πλάτων, καὶ Χρύσιππε, καὶ Ἀριστότελες, μή τι ψεύσηται ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀλήθεια οὖσα; Πλ. Οὐ τοῦτο, ἀλλὰ δεινῶς πανοῦργός ἐστιν καὶ κολακικός. [52] ὥστε παραπείσει αὐτήν.

8. Φι. Θαῤῥεῖτε· οὐδὲν οὐ μὴ γένηται ἄδικον, δικαιοσύνης ταύτης συμπαρούσης. ἀπίωμεν οὖν. ἀλλ᾽ εἰπέ μοι σὺ, τί σοι τοὔνομα; Λου. Ἐμοὶ [53] Παῤῥησιάδης, [54] Ἀληθίωνος τοῦ Ἐλεγξικλέους. Φι. Πατρὶς δέ; Λου. [55] Σύρος, ὦ Φιλοσοφία, τῶν ἐπ᾽ Εὐφρατιδίων. ἀλλὰ τί τοῦτο; καὶ γὰρ τούτων τινὰς οἶδα τῶν ἀντιδίκων μου, οὐχ ἧττον ἐμοῦ βαρβάρους τὸ γένος· ὁ τρόπος δὲ, καὶ ἡ παιδεία, οὐ [56] κατὰ Σολέας, ἢ [57] Κυπρίους, ἢ [58] Βαβυλωνίους, ἢ [59] Σταγειρίτας. καίτοι πρός γε σὲ, οὐδὲν ἂν γένοιτο ἔλαττον, οὐδ᾽ εἰ τὴν φωνὴν βάρβαρος εἴη τις, εἴπερ ἡ γνώμη ὀρθὴ, καὶ δικαία φαίνοιτο οὖσα. Φι. Εὖ λέγεις. [60] ἄλλως γοῦν τοῦτο ἠρόμην, ἡ τέχνη δέ σοι

52 Ὥστε παραπείσει.] ὥστε *ut*, cum Indicativo. Non licet Latinis eſſe tam diſertis.

53 Παῤῥησιάδης.] Patronymicum fictum à παῤῥησία.

54 Ἀληθίωνος.] Fictum etiam Patronymicum ab ἀλήθεια. ἐλεγξικλέους autem Genit. eſt ab Ἐλεγξικλέης ad formam Ἡρακλέης. Vid. Methodum Noſtr. p. 22.

55 Σύρος τῶν ἐπ᾽ Εὐφρατιδίων.] Ita loquitur quoniam Samoſata, unde ortus eſt Lucianus, erat urbs Syriæ εὐφρατίδος, ſic dictæ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ Εὐφράτου. legitur autem & ἐπευφρατιδίων conjunctim, melius fortaſſe.

56 Κατὰ Σολέας.] Σολεὺς Gentile eſt deductum, à Σόλοι quæ urbs eſt τῆς Κιλικίας, & patria Cratonis & Chryſippi: οἱ γὰρ ἄμφω Σολεῖς οὐκ ἄσημοι κατὰ φιλοσοφίαν, Schol. eſt & Urbs Cypri ejuſdem Nominis, at ejus incolæ vocantur Σόλοι, non Σολεῖς.

57 Ἡ Κυπρίους.] Ζήνων ὁ τῆς στοᾶς κοσμήτωρ τε καὶ καθηγητὴς ἐκ Κιτίου τοῦ Κύπρου ὥρμητο, Σχολ.

58 Βαβυλωνίους.] Neſcio quis inter Babylonios erat Philoſophus, Diogenes Laertius tradidit nobis Philoſophiam ſumpſiſſe initia à Barbaris gentibus, & ejus autores inter cæteros fuiſſe Χαλδαίους παρὰ Βαβυλωνίοις.

59 Σταγειρίτας.] Qualis erat Ariſtoteles, ſic dictus ἀπὸ τῶν Σταγείρων πόλεως τῆς Θρακίας, poſtea à Phil. acceptæ inter terminos Macedoniæ.

60 Ἄλλως γοῦν τοῦτο ἠρόμην.] *fruſtra igitur id rogabam.* Sic locum hunc expoſuit nobis Gronovius.

τίς; ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτο γε. Λυ. Μισαλαζών εἰμι, καὶ μισογόης, καὶ μισοψευδὴς, καὶ μισότυφος. καὶ μισῶ πᾶν τὸ τοιουτῶδες εἶδος τῶν μιαρῶν ἀνθρώπων. πάνυ δὲ πολλοί εἰσιν, ὡς οἶσθα. Φι. Ἡράκλεις, πολυμισῆ τινα [61] μέτει τὴν τέχνην. Λυ. Εὖ λέγεις. ὁρᾷς γοῦν ὁπόσοις ἀπεχθάνομαι, καὶ ὡς κινδυνεύω δι' αὐτήν, * οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ πάνυ ἀκριβῶς οἶδα, λέγω δὴ τὴν ἀπὸ τοῦ φιλῶ τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν. φιλαλήθης γὰρ, καὶ φιλόκαλος, καὶ φιλαπλοϊκὸς, καὶ ὅσα τῷ φιλεῖσθαι συγγενῆ. πλὴν ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ ταύτης ἄξιοι τῆς τέχνης. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ ταττόμενοι, καὶ τῷ μίσει οἰκειότεροι, πεντακισμύριοι. κινδυνεύω τοιγαροῦν τὴν μὲν, ὑπ' ἀργίας ἀπομαθεῖν ἤδη· τὴν δὲ πάνυ ἠκριβωκέναι. Φι. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν. τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ τάδε φασὶ καὶ τάδε· ὥστε [62] μὴ διαίρει τὼ τέχνα· μία γὰρ ἐστὸν δύ' εἶναι δοκοῦσαι. Λυ. Ἄμεινον σὺ οἶσθα ταῦτα, ὦ Φιλοσοφία. τὸ μέντοι ἐμὸν, τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον τοὺς μὲν πονηροὺς μισεῖν, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς χρηστοὺς, καὶ φιλεῖν. Φι. Ἄγε δὴ, πάρεσμεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν. ἐνταῦθά που ἐν τῷ προνάῳ τῆς [63] Πολιάδος δικάζωμεν· ἡ Ἱέρεια, διάθες ἡμῖν τὰ βάθρα, ἡμεῖς δὲ, ἐν τοσούτῳ προσκυνήσωμεν τὴν [64] θεόν. Λυ. Ὦ Πολιάς, ἐλθέ

61 Μέτει.] à μετὰ & εἶμι, *eo*. Interpr. *exerces*, melius fortaſſe *ſequeris*.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, &c.] In multis caſibus οὐ non negat.

62 Μὴ διαίρει τὼ τέχνα.] i. e. ne divide has duas artes. τὼ femin. Attice pro τά. Vid. Methodum noſtram, pag. 8.

63 Πολιάδος.] Πολιὰς τῆς πόλεως θεὰ, i. e. Minerva, Ariſtoph. in *Avibus* conjungit cum Ἀθηναία· τί δαὶ οὐκ Ἀθηναίαν ἐάσομεν Πολιάδα;

64 Τὴν θεόν.] θεὸς utriuſque generis apud Græcos, ut Deus apud Latinos. Vid. Virgil. Æneid. 2, 632. 12, 42.

μοι

μοι κατὰ τῶν ἀλαζόνων. σύμμαχος, ἀναμνησθεῖσα ὁπόσα ἐπιορκούντων ὁσημέραι ἀκούεις αὐτῶν· καὶ ἃ πράττουσι δὲ μόνη ὁρᾷς, [65] ἅτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα, νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτοὺς, ἐμὲ δ' ἤν που κρατούμενον ἴδῃς, καὶ πλείους ὦσιν αἱ [66] μέλαιναι, σὺ [67] προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς, σῶζε.

9. Φι. Εἶεν· ἡμεῖς μὲν ὑμῖν [68] καὶ δὴ καθήμεθα ἕτοιμοι ἀκούειν τῶν λόγων· ὑμεῖς δὲ προελόμενοί τινα ἐξ ἁπάντων, ὅστις ἄριστα [69] κατηγορῆσαι ἂν δοκῇ, ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν, καὶ διελέγχετε. οὐ γὰρ οἷόν τε πάντας ἅμα λέγειν. σὺ δὲ, ὦ Παῤῥησιάδη, ἀπολογήσῃ τὸ μετὰ τοῦτο. Ἀναβιοῦντες. Τίς οὖν ὁ ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν ἂν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σὺ, ὦ Πλάτων, ἥτε μεγαλόνοια θαυμαστὴ, καὶ ἡ καλλιφωνία δεινῶς Ἀττικὴ, καὶ τὸ κεχαρισμένον, καὶ πειθοῦς μεστὸν, ἥτε σύνεσις, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦτα σοι ἀθρόα πρόσεστιν, ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνήσθητι πάντων ἐκείνων, καὶ συμφόρει εἰς τὸ αὐτὸ, εἴ τί σοι [70] πρὸς Γοργίαν, ἢ Πῶλον, ἢ Πρόδικον, ἢ Ἱππίαν εἴρηται· δεινότερος οὗτός ἐστιν, ἐπίπαττε οὖν καὶ τὰς εἰ-

65 Ἅτε ἐπίσκοπος οὖσα.] i. e. quippe qui ſpeculatrix es. ὁ καὶ ἡ ἐπίσκοπος.

66 Αἱ μέλαιναι.] Supple ψῆφοι, i. e. *calculi* ſive *lapilli*.

Mos erat antiquus niveis atriſque lapillis
His *damnare reos*, illis *abſolvere culpa*.

Ovid. Metam. l. 15. v. 41, & 42.

67 Προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς.] λευκὴν ſcilicet, aliter enim non potuit σώζειν. potuit autem ſi modo *albos calculos* fecit numero æquare nigros: ſic enim Euripid. Electr. verſ. 1265. Ἴσαι δ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ ψῆφοι τεθεῖσαι.

68 Καὶ δή.] Melius fortaſſe ἤδη, ut vult Marcilius.

69 Κατηγορῆσαι ἂν δοκῇ.] MS. κατηγορήσειν δοκεῖ, Grævius.

70 Πρὸς Γοργίαν ἢ Πῶλον.] Nomina virorum, quorum mentio in Platonis dialogis.

ρωνείας,

ρωνείας, καὶ τὰ κομψὰ ἐκεῖνα καὶ συνεχῆ ἐρωτᾷ. κἂν σοι δοκῇ κἀκεῖνό που παράβυστον, ὡς ὁ μέγας Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων, ἀγανακτήσειεν ἂν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχῃ τὴν δίκην. Πλ. Μηδαμῶς. ἀλλά τινα τῶν σφοδροτέρων προχειρισώμεθα, [71] Διογένην τοῦτον, ἢ Ἀντισθένην, ἢ Κράτητα, ἢ καὶ [72] σὲ, ὦ Χρύσιππε, οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ παρόντι καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρὸς, ἀλλά τινος ἐλεγκτικῆς, καὶ δικανικῆς παρασκευῆς· ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρησιάδης ἐστίν. Δι. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτοῦ κατηγορήσω. καὶ γὰρ οὐδὲ πάνυ μακρῶν οἶμαι τῶν λόγων δεήσεσθαι· καὶ ἄλλως δὲ ὑπὲρ ἅπαντας ὕβρισμαι, δύ' ὀβολῶν πρώην ἀποκεκηρυγμένος. Πλ. Ὁ Διογένης, ὦ φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον τὸν ὑπὲρ ἁπάντων· μέμνησο δὲ, ὦ γενναῖε, μὴ τὰ σεαυτοῦ μόνον [73] πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, τὰ κοινὰ δὲ ὁρᾷν. εἰ γάρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις, σὺ δὲ, τοῦτο μὲν μὴ ἐξέταζε, μηδ' ὅστις ἐστὶν ἀληθέστερος νῦν λέγε, ὅλως δὲ, ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγανάκτει περιυβρισμένης, καὶ κακῶς ἀκουούσης ἐν τοῖς Παρρησιάδου λόγοις. καὶ τὰς προαιρέσεις ἀφεὶς, ἐν αἷς διαλλάττομεν, ὃ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. ὅρα, σὲ μόνον προεστησάμεθα, καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται, ἢ [74] σεμ-

71 Διογένην] ſic Σωκράτην, Ἄρην, & infra Ἀντισθένην, licet ſint primæ Decl. contractorum, Accuſat. habent quaſi eſſent primæ ſimplicium.

72 Ἢ καὶ σὲ, ὦ Χρύσιππε, οὐ γὰρ δὴ κάλλους, &c.] i. e. Aut *te, O Chryſippe*, *non enim hic in præſens locus eſt elegantiæ* & *ſolertiæ* dicendi, cujus tu, ſatis ſcimus, minime peritus es. Sic enim de eo Diog. Laert. πλεονάσας δὲ τοῖς πράγμασι τὴν λέξιν οὐ κατώρθωσε. Σὲ autem non inclinat, quia emphaticum.

73 Τὰ σεαυτοῦ πρεσβεύειν.] πρεσβεύειν ſignificat *quodvis munus* ad quod delegatus ſit aliquis *obire*. τὰ σεαυτοῦ πρεσβεύειν, i. e. *Tuas res agere.*

74 Σεμνότατα.] σεμνὸς· παρὰ τὸ σέβω σεβνὸς καὶ σεμνὸς ὁ σεβασμοῦ ἄξιος, ὁ θαυμαστὸς, καὶ ἄξιος ἐντροπῆς. Ἐτυμ. μεγ.

νόταλα δόξαι, ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι, οἷα οὗτος ἀπέφηνε.

10. Διο. Θαῤῥεῖτε, οὐδὲν ἐλλείψομεν, ὑπὲρ ἁπάντων ἐρῶ. κἂν ἡ φιλοσοφία δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα (φύσει γὰρ ἥμερος καὶ [75] πρᾶός ἐστιν) ἀφεῖναι διαβουλεύηται αὐτὸν, ἀλλ' οὐ [76] τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει, δείξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ μάτην ξυλοφοροῦμεν. Φι. Τοῦτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον· [78] ἄριστον γὰρ, ἤπερ τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' οὖν. ἤδη γὰρ [79] ἐκκέχυται τὸ ὕδωρ, καὶ πρός σε τὸ δικαστήριον [80] ἀποβλέπει. Λυ. Οἱ λοιποὶ καθιζέσθωσαν, ὦ φιλοσοφία, καὶ ψηφοφορείτωσαν μεθ' ὑμῶν. Διογένης δὲ, κατηγορείτω μόνος. Φι. [81] Οὐ δέδιας οὖν μή σου καταψηφίσωνται; Λυ. Οὐδαμῶς. [82] πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι. Φι. Γενναῖά σου ταῦτα· καθίσατε δ' οὖν. σὺ δὲ, ὦ Διόγενες, λέγε. Δι. Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγενόμεθα ἐπὶ τὸν βίον, ὦ φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἶσθα, καὶ οὐδὲν δεῖ λόγων. ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω, ἀλλὰ Πυθαγόραν τοῦτον, καὶ Πλάτωνα, καὶ Ἀριστοτέλην, καὶ Χρύ-

75 Πρᾶος.] i. e. φιλοσοφία πρᾶός ἐστι. ita amant loqui Attici, quamvis licuerit dixiſſe πραεῖα. vid. Methodum noſtr. p. 122.

76 Οὐ τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει.] ad verbum *quæ mea ſunt non deerunt*, ab ἐνδεὴς indigus.

77 Τοῦτο.] J. Jenſius vehementer ſuſpicatur legendum eſſe τούτῳ, quia τῷ λόγῳ ſequitur.

78 Ἄριστον γὰρ ἤπερ.] ſuperlat. pro comparativo, ut alibi apud Græcos, in Nov. Teſt. Joh. I. v. 10. πρῶτός μου ἦν.

79 Ἐκκέχυται.] diximus prius Rhetoras locutos fuiſſe ad menſuram *currentis aquæ*, n. 27.

80 Πρός σε ἀποβλέπει.] i. e. *ab aliis omnibus verſos oculos in te ſolum tendit*, ἀπὸ non ſecus ac α interdum auget ſignificationem verbi.

81 Οὐ δέδιας οὖν, &c.] exponas potius *nonne vereris igitur*, quam ut Interpres Birch. & Benedict. *Numquid:* Reſpondet enim Lucianus μηδαμῶς.

82 Πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι.] i. e. πλείοσι ψήφοις. pluribus enim vel plurium ſententiis volo vincere. γοῦν variæ ſignificationis eſt, & malo hic reddere *enim* cum Birch. quam cum Benedict. *at.*

σιππον,

σιππον, καὶ τοὺς ἄλλους, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα ἐς τὸν βίον καλὰ ἐσεκομίσαντο; ἃ δὲ τοιούτους ὄντας ἡμᾶς, ὁ τρισκατάρατος οὑτοσὶ Παῤῥησιάδης ὕβρικεν, ἤδη ἐρῶ. ῥήτωρ γάρ τις, ὥς φασιν, ὤν, ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμήσεις, ὁπόσον ἢ δεινότητος, ἢ ἀκμῆς ἐπιπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, τοῦτο πᾶν ἐφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος, οὐ παύεται μὲν ἀγορεύων κακῶς, γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπείθων καταγελᾶν ἡμῶν, καὶ καταφρονεῖν, ὡς τὸ μηδὲν ὄντων· μᾶλλον δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἤδη πεποίηκεν αὐτούς τε ἡμᾶς, καὶ σὲ τὴν φιλοσοφίαν, φληνάφους, καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σά, καὶ τὰ σπουδαιότατα, [83] ὧν ἡμᾶς ἐπαίδευσας, [84] ἐπὶ χλευασμῷ διεξιών, ὥστε ἑαυτὸν μέν, κροτεῖσθαι, καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεατῶν, ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι. φύσει γὰρ [85] τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς, χαίρουσι τοῖς ἀποσκώπτουσι, καὶ λοιδορουμένοις. καὶ μάλισθ' ὅταν τὰ σεμνότατα εἶναι δοκοῦντα, διασύρηται· ὥσπερ [86] ἀμέλει καὶ πάλαι ἔχαιρον [87] Ἀριστοφάνει, καὶ Εὐπόλιδι, Σωκράτην τουτονὶ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγουσιν ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ κωμῳδοῦσιν ἀλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ [88] κωμῳδίας. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλμων τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν [88] Διονυσίοις ἐφειμένον αὐ-

83 Ὧν ἡμᾶς, &c.] i. e. ἐκείνων ἅ. Vid. Method. Noſtr. p. 123.

84 Ἐπὶ χλευασμῷ διεξιών.] ad verbum *recitans ad riſum*, vel *ad movendum riſum*.

85 Τοιοῦτον.] pro τοιοῦτο. Vid. Meth. Noſtr. p. 46.

86 Ἀμέλει.] Recte Interpres *nimirum*, nam ſic ſæpe. Si ad originem autem ſpectes, ſignificat *ne cures*.

87 Ἀριστοφάνει, καὶ Εὐπόλιδι.] Antiquis Poëtis, de quibus Horat. Sermon. ſat. 4. *Eupolis atque Cratinus Ariſtophaneſque Poëtæ*.

88 Κωμῳδίας ἐν Διονυσίοις.] *Comœdias* permiſſas eſſe in Bacchanalibus, prius notavimus not. 41.

τὸ δρᾷν. καὶ τὸ σκῶμμα, μέρος τι ἐδόκει τῆς ἑορτῆς. καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελώς τις ὤν. ὁ δὲ τοὺς ἀρίστους ξυγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ φροντίσας, καὶ παρασκευασάμενος καὶ βλασφημίας τινὰς ἐς παχὺ βιβλίον ἐγγράψας μεγάλῃ τῇ φωνῇ διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην τοῦτον, Χρύσιππον ἐκεῖνον, ἐμὲ καὶ ὅλως ἅπαντας, οὔτε ἑορτῆς ἐφιείσης, οὔτε ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθών. εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, [89] ἀλλὰ μὴ ἄρχων αὐτὸς ἔδρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν, καὶ ὑπὸ τὸ σὸν ὄνομα, ὦ φιλοσοφία, ὑποδύεται· καὶ [90] ὑπελθὼν τὸν διάλογον ἡμέτερον οἰκέτην ὄντα, τούτῳ ξυναγωνιστῇ, καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν· ἔτι καὶ Μένιππον ἀναπείσας ἑταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμῳδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά. ὃς μόνος οὐ πάρεστιν, οὐδὲ κατηγορεῖ μεθ' ἡμῶν προδοὺς τὸ κοινόν, ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἄξιόν ἐστιν αὐτὸν ὑποσχεῖν τὴν δίκην. [91] ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχῃ, τὰ σεμνότατα διασύρων ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων; χρήσιμον [92] γοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον, εἰ θεάσαιντο αὐτὸν κολασθέντα, ὡς μὴ δὲ ἄλλος τις ἔτι καταφρονοίη φιλοσοφίας. ἐπεὶ τόγε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ ὑβριζόμενον ἀνέχεσθαι, οὐ μετριότητος, ἀλλὰ ἀνανδρίας, καὶ [93] εὐηθείας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τὰ μὲν [94] γὰρ

89 Ἀλλὰ μὴ ἄρχων, &c.] ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί.

90 Ὑπελθὼν, &c.] *Subiens*, i. e. *repræſentans*. fac autem ne diſtinguas poſt ὑπελθὼν, quod fit in omnibus, quæ vidi, exemplaribus.

91 Ἢ τί γὰρ ἂν, &c.] ἢ πλεονάζει.

92 Γοῦν.] Recte Interpres *quare*, non ut ſupra n. 44.

93 Εὐηθείας.] μωρίας, ἀνοίας, Heſych. ita vult. ut ut reclamat vocis etymologia; eſt enim ab εὖ *bene*, & ἦθος *mos*. Budæus reddit *incauta probitas*.

94 Μὲν γάρ.] Non male Interpres *cæterum*. aliud ſignificant hæ voculæ ſeparatæ, aliud ſimul junctæ.

τελευταῖα, τίνι φορητά; ὃς καθάπερ ἀνδράποδα παραγαγὼν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ πωλητήριον, καὶ κήρυκα ἐπιστήσας, ἀπεμπόλησεν ὥς φασι, τοὺς μὲν, ἐπὶ πολλῶν, ἐνίους δὲ, μνᾶς Ἀττικῆς· ἐμὲ δὲ ὁ πονηρότατος οὗτος, δύ᾽ ὀβολῶν. οἱ παρόντες δὲ ἐγέλων. ἀνθ᾽ ὧν γε αὐτοί τε ἀνεληλύθαμεν, ἀγανακτήσαντες. καὶ σὲ ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν ἡμῖν, τὰ αἴσχιστα ὑβρισμένοις.

II. Αν. Εὖγε, ὦ Διόγενες, ὑπὲρ ἁπάντων καλῶς, ὁπόσα ἐχρῆν, ἅπαντα εἴρηκας. Φι. Παύσασθε ἐπαινοῦντες. [95] ἔγχει τῷ ἀπολογουμένῳ. σὺ δὲ, ὦ Παῤῥησιάδη, [96] λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει. [97] σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν. μὴ μέλλε οὖν. Παρ. Οὐ πάντα μου, ὦ φιλοσοφία, κατηγόρησε Διογένης, ἀλλὰ τὰ πλείω, ὅσα ἦν χαλεπώτερα, οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι παθὼν, παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ἔξαρνος γενέσθαι, ὡς οὐκ εἶπον αὐτὰ, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελετηκὼς ἀφῖχθαι, ὥστε καὶ εἴ τινα ἢ αὐτὸς οὗτος ἀπεσιώπησεν, ἢ ἐγὼ, μὴ πρότερον [98] ἔφθην εἰρηκὼς, νῦν προσθήσειν μοι δοκῶ. οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὕστινας ἀπεκήρυττον, καὶ κακῶς ἠγόρευον, ἀλαζόνας, καὶ γόητας ἀποκαλῶν. καί μοι μόνον τοῦτο παραφυλάττετε, εἰ ἀληθῆ περὶ πάντων ἐρῶ. εἰ δέ τι βλάσφημον, ἢ

95 Ἔγχει.] i. e. ἔγχει τὸ ὕδωρ. vid. N. 27. & N. 79.

96 Λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει.] ἀντὶ τοῦ τὸ σὸν μέρος. ῥεῖ γὰρ ἤδη τὸ κατὰ σὲ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἀμφορέως, Schol.

97 Σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν.] ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθήνησι δικασταὶ ἐπέχειν βουλόμενοι τὰς ἀπεράντους φλυαρίας τῶν Ῥητόρων, ὑδρίας ὕδατος ἐπλήρουν, καὶ διά τινος διατρήματος παρεῖχον τῷ ὕδατι ἔκροιαν, καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀφέσεως τοῦ κρατηρίσκου ἐκέλευον τὸν Ῥήτορα λέγεσθαι ἄχρις ἂν τὸ πᾶν ἐκρεῖ. ἅτε δὲ οὖν πρὸς τὸ μέτρον τοῦ ὕδατος τὸν λόγον ποιούμενοι ἐνέτεμνον καὶ ἄκοντες τὴν δημηγορίαν ὅθεν παροιμία, Μὴ λέγε ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, Schol.

98 Ἔφθην εἰρηκώς.] i. e. dixi. Ut τυγχάνει ἄν eſt. Vid. Method. Noſtr. p. 125.

τραχὺ

τραχὺ φαίνοιτο ἔχων ὁ λόγος, οὐ τὸν διελέγχοντα ἐμέ, ἀλλὰ ἐκείνους ἂν οἶμαι δικαιότερον αἰτιᾶσθαι, τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ξυνεῖδον ὁπόσα τοῖς ῥητορεύουσι τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον προσεῖναι, ἀπάτην, καὶ ψεῦδος, καὶ θρασύτητα, καὶ βοὴν, καὶ ὠθισμοὺς, καὶ μυρία ἄλλα· ταῦτα μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἀπέφυγον. ἐπὶ δὲ τὰ σὰ, ὦ φιλοσοφία, καλὰ ὁρμήσας, ἠξίουν ὁπόσον ἔτι μοι λοιπὸν τοῦ βίου, καθάπερ ἐκ [99] ζάλης, καὶ κλύδωνος, ἐς εὔδιόν τινα λιμένα ἐσπλεύσας, ὑπό σοι σκεπόμενος, καταβιῶναι. κἀπειδὴ [100] μόνον παρέκυψα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μὲν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τούσδε ἅπαντας ἐθαύμαζον, ἀρίστου βίου νομοθέτας ὄντας, καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπειγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ κάλλιστα, καὶ ξυμφορώτατα παραινοῦντας, εἴτις μὴ παραβαίνοι αὐτὰ, μὴ δὲ διολισθάνοι, ἀλλ' ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας, οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ῥυθμίζοι, καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον. ὅπερ νὴ Δία καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ὀλίγοι ποιοῦσιν. ὁρῶν δὲ πολλοὺς ἐκ υρωτι φιλοσοφίας ἐχομένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγματος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα, καὶ δημόσια, καὶ ὁπόσα παντὶ μιμεῖσθαι ῥᾴδιον, εὖ μάλα ἐοικότας ἀγαθοῖς ἀνδράσι, τὸ γένειον λέγω, καὶ τὸ βάδισμα, καὶ τὴν ἀναβολήν. ἐπὶ δὲ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγομένους τῷ σχήματι, καὶ [1] τἀναν-

99 Ζάλης.] ζάλη, μεγάλη ἄελλα, παρὰ τοῦ ζα valde & ἄελλα *procella*. ἢ παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα.

100 Μόνον παρέκυψα.] Recte Interp. *obiter intuitus ſum*, licet παρακύπτειν alibi plus ſignificat. *prono* ſcilicet *capite & extenſo collo accurate* inſpicio. Vide in Nov. Teſt. 1. Pet. 1. v. 12.

1 Τἀναντία ἡμῖν.] Interpretes videntur habuiſſe exemplar, ubi legitur ὑμῖν. Bened. ſtudiis *veſtris* contraria. Birch. *vobis* penitus contraria.

τία

πία ἡμῖν ἐπιτηδεύοντας, καὶ διαφθείροντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποσχέσεως, ἠγανάκτουν· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιον ἐδόκει μοι, καθάπερ ἂν εἴτις ὑποκριτὴς τραγῳδίας μαλθακὸς αὐτὸς ὢν, καὶ [2] γυναικίας, Ἀχιλλέα, ἢ Θησέα, ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτὸν, μήτε βαδίζων, μήτε φθεγγόμενος ἡρωϊκὸν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τηλικούτῳ προσωπείῳ. ὃν οὐδ᾽ ἂν ἡ Ἑλένη πότε, ἢ Πολυξένη ἀνάσχοιτο [3] πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προσεοικότα. οὐχ [4] ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος, ἀλλά μοι δοκεῖ, τάχιστ᾽ ἂν ἐπιτρίψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον, αὐτόν τε. καὶ τὸ προσωπεῖον, οὕτως ἀτίμως [5] κατατεθηλυσμένος πρὸς αὐτοῦ.

12. Τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς πάσχοντας ὑπ᾽ ἐκείνων ὁρῶν, οὐκ ἤνεγκα τὴν αἰσχύνην τῆς ὑποκρίσεως, εἰ πίθηκοι ὄντες, ἐτόλμησαν ἡρώων προσωπεῖα περιθέσθαι, ἢ τὸν ἐν κύμῃ ὄνον μιμήσασθαι· ὃς λεοντῆν περιβαλόμενος, ἠξίου λέων αὐτὸς εἶναι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς Κυμαίους ὀγκώμενος μάλα τραχὺ, καὶ καταπληκτικόν. [6] ἄχρι δή τις αὐτὸν ξένος, καὶ λέοντα ἰδὼν, καὶ ὄνον πολλάκις ἤλεγξε, καὶ ἀπεδίωξε παίων τοῖς ξύλοις. ὃ δὲ μάλιστά μοι δεινὸν, ὦ φιλοσοφία, κατεφαίνετο, τοῦτο ἦν. οἱ γὰρ

2 Γυναικίας.] ἐπίθετον μονογενές. Ut multa apud Græcos, inflecte autem ὁ γυναικίας. Gen. ου.

3 Πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προσεοικότα.] i. e. *Ultra modum illis aſſimulatum*

4 Οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος.] Manca oratio, ut indignabundum decet, quam ſic ſanes, οὐκ ἔστ᾽ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος ἀνάσχηται. i. e. *fieri non poteſt, ut Hercules Callinicus* ferret. Καλλίνικος autem vocatur Hercules ob egregias quas de hoſtibus reportavit victorias.

5 Κατατεθηλυσμένος.] Attice pro κατατεθηλυμένος, à καταθηλύνω.

6 Ἄχρι δή τις αὐτὸν.] hunc locum male verſum à Benedict. ſic reddidit *J. Jenſius, Donec eum hoſpes quidam, qui & Leonem & Aſinum ſæpe viderat, coarguit, & fuſtibus pulſans abegit.*

ἄνθρω-

ἄνθρωποι εἴ τινα τούτων ἑώρων πονηρὸν, ἢ ἀσχήμον, ἢ ἀσελγές τι ἐπιτηδεύοντα, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ φιλοσοφίαν αὐτὴν ᾐτιᾶτο, καὶ τὸν Χρύσιππον εὐθὺς ἢ Πλάτωνα, ἢ Πυθαγόραν, [7] ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον, ὁ διαμαρτάνων ἐκεῖνος ἐποιεῖτο, καὶ οὗ [8] τοὺς λόγους ἐποιεῖτο. Καὶ ἀπὸ τοῦ κακῶς βιοῦντος, πονηρὰ περὶ ὑμῶν [9] εἴκαζον τῶν πρὸ πολλοῦ τεθνηκότων. (οὐ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἡ ἐξέτασις ἐγίνετο, [10] ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν ἐκ ποδῶν) ἐκεῖνον δὲ ἑώρων σαφῶς ἅπαντες δεινὰ καὶ ἄσεμνα ἐπιτηδεύοντα, [11] ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατεσπᾶσθε. ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὁρῶν ἔγωγε, ἀλλ᾽ ἤλεγχον αὐτοὺς, καὶ διέκρινον ἀφ᾽ ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ, τιμᾶν ἐπὶ τούτοις [12] δέον, εἰς δικαστήριον ἄγετε. [13] οὐκοῦν ἤν τινα καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα [14] ταῖν Θεαῖν τὰ ἀπόρρητα, καὶ [15] ἐξορχούμενον, ἀγανακτήσω, καὶ διελέγξω, ἐμὲ τὸν ἀσεβοῦντα ἡγήσεσθε εἶναι; ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον. ἐπεὶ καὶ οἱ [16] ἀθλοθέται μαστιγοῦν εἰώθα-

7 Ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον.] Hyperbaton pro αὐτὸν ὅτου ἐπώνυμον, *aut eum cujuſcunque cognomen*, &c. J. Jenſius pro αὐτὸν legit αὑτὸν, & ſic interpetatur, *vel eum à cujuſcunque nomine ſe ille, qui quicquam commiſiſſet, appellavit.*

8 Οὐ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο.] Gronov. dicit Lucianum ſine dubio ſcripſiſſe, οὐ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, & ποιεῖσθαι vult idem eſſe ac ἀσκεῖν. verum οὗ τοὺς λόγους poteſt ſtare, ſi pro προσεποιεῖτο ponitur ἐποιεῖτο, & redditur *ſimulabat.*

9 Εἴκαζον.] Interpr. *ſentiebant*, melius fortaſſe *conjiciebant.*

10 Ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν ἐκ ποδῶν.] Supple ἦτε, *quippe vos procul remoti fuiſtis.* Sic ſæpe ſignificat, ſive conjunctim ſcribis ἐκποδῶν. Ἐτυμ. μεγ᾽ ἐκ ποδῶν ἀφανὴς, ἐκ μέσου.

11. Ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε.] Manca oratio pro κατὰ ἐρήμην δίκην ἡλίσκεσθε, i. e. *deſerto judicio, ubi nemo erat qui vos defenderet.*

12 Δέον.] *Quando oporteret.* particip. ab imperſonali δεῖ in Accuſat. abſolute poſitum. Vid. Method. Noſtram, p. 127.

13 Οὐκοῦν.] recte Interpr. *Numquid.* οὐκ hic non negat. vid. n. 50.

14 Ταῖν Θεαῖν.] i. e. Δημήτρος καὶ Περσεφόνης.

15 Ἐξορχούμενον.] ὀρχέομαι *ſalto*; ἐξορχέομαι *extra ſalto*, ſeu *ſaltationes in ſacris ritibus ſolum uſitatas extra effero.*

16 Οἱ ἀθλοθέται.] i. e. οἱ βραβευταὶ, qui certamina exhibent, & præmia proponunt.

σι,

σιν, ἤν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς μὴ καλῶς ὑποκρίνοιτο, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν Θεῶν, καὶ οὐδὲν που ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκεῖνοι, ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν τὰ προσωπεῖα, καὶ τὸ σχῆμα ἐνδεδυκότα, ἐπέτρεψαν παίειν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἥδοιντο ἂν οἶμαι, μαστιγουμένων. οἰκέτην μὲν γὰρ, ἢ ἄγγελον, μὴ δεξιῶς ὑποκρίνασθαι, μικρὸν τὸ πταῖσμα· τὸν Δία δὲ, ἢ τὸν Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς, [17] ἀποτρόπαιον ὡς, καὶ αἰσχρόν· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε πάντων ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ὑμῶν, πάνυ ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δὲ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀναγινώσκοντες αὐτοὺς, καὶ μελετῶντες, ὡς τἀναντία ἐπιτηδεύοιεν, οὕτω βιοῦσι· πάντα μὲν γὰρ ὅσα φασὶν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν, καὶ δόξης, καὶ μόνον τὸ καλὸν οἴεσθαι ἀγαθὸν, καὶ ἀόργητον εἶναι, τῶν λαμπρῶν τούτων ὑπερορᾶν, καὶ ἐξ ἰσοτιμίας αὐτοῖς διαλέγεσθαι, καλὰ, ὦ θεοὶ, καὶ σοφὰ, καὶ θαυμάσια λίαν ὡς ἀληθῶς.

13. Οἱ δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπὶ μισθῷ διδάσκουσι, καὶ τοὺς πλουσίους [18] τεθήπασι, καὶ πρὸς τὸ ἀργύριον κεχήνασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων ὄντες, δειλότεροι δὲ τῶν λαγωῶν, κολακευτικώτεροι δὲ τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι δὲ τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι δὲ τῶν γαλῶν, [19] φιλονεικώτεροι δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων. τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνουσιν, ὠθιζόμενοι ἐπὶ ταῦ-

17 Ἀποτρόπαιον ὡς.] ὡς αὐξητικὸν, ut infra non ſemel ὡς ἀληθῶς, &c.

18 Τεθήπασι.] 3. pl. à præt. Med. τέθηπα, quod non in alio tempore reperiundum, deducunt autem alii à θάπω, alii à θήπτω, Schol. ἐξεπλάγησαν.

19 Φιλονεικώτεροι.] accuratius ſcribe cum Baſilienſi φιλονεικότεροι, J. Jenſius.

τα, καὶ περὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους [20] παρωθούμενοι, καὶ δεῖπνα πολυάνθρωπα δειπνοῦντες, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις ἐπαινοῦντες φορτικῶς, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορούμενοι, καὶ μεμψίμοιροι φαινόμενοι, καὶ ἐπὶ τῆς κύλικος ἀτερπῆ, καὶ ἀπῳδὰ φιλοσοφοῦντες, καὶ τὸν ἄκρατον οὐ φέροντες. οἱ ἰδιῶται δὲ, ὁπόσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι δηλαδὴ, καὶ καταπτύουσι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρματα ἐκτρέφει. τὸ δὲ πάντων αἴσχιστον ὅτι μηδενὸς δεῖσθαι λέγων ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφὸν κεκραγὼς, μικρὸν ὕστερον αἰτεῖ προσελθὼν, καὶ ἀγανακτεῖ μὴ λαβὼν, ὅμοιον, ὡς εἴ τις ἐν βασιλικῷ σχήματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων, καὶ διάδημα, καὶ τἄλλα. ὅσα βασιλείας γνωρίσματα, προσαιτοίη, τῶν ὑποδεεστέρων δεόμενος. ὅταν μὲν οὖν αὐτοὺς τι δέῃ λαμβάνειν, πολὺς ὁ περὶ τοῦ κοινωνικὸν εἶναι δεῖν λόγος, καὶ ὡς ἀδιάφορον ὁ πλοῦτος. καὶ τί γὰρ τὸ χρυσίον, ἢ τἀργύριον, οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρον; ὅταν δέ τις [21] ἐπικουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ φίλος ἀπὸ πολλῶν, ὀλίγα αἰτῇ προσελθὼν, σιωπὴ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμαθία, καὶ παλινῳδία τῶν λόγων πρὸς τὸ ἐναντίον. οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκεῖνοι λόγοι, καὶ ἡ ἀρετὴ, καὶ τὸ καλὸν, οὐκ οἶδ᾽ ὅπῃ ποτὲ οἴχεται. πάντας ταῦτα ἀποπτάμενα [22] πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ὁσημέραι πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς

20 Παρωθούμενοι.] MSS. 2. παραγκωνιζόμενοι.

21 Ἐπικουρίας.] βοηθείας, συμμαχίας, Hesych. παρὰ τὸ ἐπικουρεῖν τὸ βοηθεῖν, quod Ἐτυμ. μεγ. ſic exponit, ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον, οἷον πρέπει καὶ προσήκει τοῖς κούροις, τοῦτ᾽ ἔστι, τοῖς νέοις πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν.

22 Πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη.] Alludit ad illud toties ab Homero repetitum, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

δια-

διατριβαῖς σκιαμαχούμενα. μέχρι γὰρ τούτου, φίλος ἕκαστος αὐτῶν ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργύριον, ἢ χρυσίον, ᾖ προκείμενον ἐν τῷ μέσῳ· ἢν δέ τις ὀβολὸν ἐπιδείξηται μόνον, λέλυται μὲν ἡ εἰρήνη, [23] ἄσπονδα δὲ καὶ ἀκήρυκτα πάντα. καὶ τὰ βιβλία [24] ἐξαλήλιπται, καὶ ἡ ἀρετὴ πέφυγεν. οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν, ἐπειδάν τις ὀστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς ἐμβάλῃ, ἀναπηδήσαντες δάκνουσιν ἀλλήλους, καὶ τὸν προαρπάσαντα τὸ ὀστοῦν ὑλακτοῦσι.

14. Λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις Αἰγύπτιος, πιθήκους ποτὲ πυῤῥιχίζειν διδάξαι, καὶ τὰ θηρία μιμηλότατα δέ ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων, ἐκμαθεῖν τάχιστα καὶ ὀρχεῖσθαι, [25] ἀλουργίδας ἀμπεχόμενα, καὶ προσωπεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι πολλοῦ εὐδοκιμεῖν τὴν θέαν, ἄχρι δή τις θεατὴς ἀστεῖος, κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων, ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον. οἱ δὲ πίθηκοι ἰδόντες, καὶ ἐκλαθόμενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ' ὅπερ ἦσαν, πίθηκοι ἐγένοντο ἀντὶ πυῤῥιχιστῶν, καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα, καὶ τὴν ἐσθῆτα κατεῤῥήγνυον, καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς [26] ὀπώρας πρὸς ἀλλήλους. τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυῤῥίχης διελέλυτο, καὶ κατεγελᾶτο ὑπὸ τοῦ θεάτρου. τοιαῦτα καὶ οὗτοι ποιοῦσι· καὶ ἔγωγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον, καὶ οὔποτε παύσομαι διελέγχων καὶ κωμῳδῶν. περὶ ὑμῶν δὲ, ἢ τῶν ὑμῖν παραπλησίων (εἰσὶ γὰρ, εἰσί τινες ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες, καὶ τοῖς ὑμετέροις

23 Ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα.] Hesych. per unam vocem ἀδιάλλακτα reddit utrumque *irreconciliabilia*, ſcilicet quæ nec *admittunt* σπονδὴν, i. e. *pacem*, nec κήρυκα, i. e. *caduceatorem*.

24 Ἐξαλήλιπται.] Non ἐξαλήλειπται præ. paſſ. ab ἐξαλείφω. Vid. Method. noſtr. p. 64.

25 Ἀλουργίδας.] πορφύρας χλαμύδας, Schol.

26 Περὶ τῆς ὀπώρας.] Ὀπώρα κυρίως ἡ σταφυλὴ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων.

νόμοις

νόμοις ἐμμένοντες) μὴ οὕτω μανείην ἐγὼ, ὡς βλάσφημόν τι εἰπεῖν τι ἢ σκαιόν· ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι; τί γὰρ ὑμῖν τοιοῦτο βεβίωται; τοὺς δὲ ἀλαζόνας ἐκείνους, καὶ Θεοῖς ἐχθροὺς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γὰρ, ὦ Πυθαγόρα, καὶ Πλάτων, καὶ Χρύσιππε, καὶ Ἀριστότελες, τί φατὲ προσήκειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους, ἢ οἰκεῖόν τι, καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ; νὴ Δία [27] Ἡρακλῆς, φασὶ καὶ Πίθηκος. ἢ διότι πώγωνας ἔχουσι, καὶ φιλοσοφεῖν ἀσκοῦσι, καὶ σκυθρωποί εἰσι, διὰ τοῦτο χρὴ ὑμῖν εἰκάζειν αὐτούς; ἀλλ' ἤνεγκα ἂν εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν καὶ ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως αὐτῆς, νῦν δὲ θᾶττον ἂν γὺψ ἀηδόνα μιμήσαιτο, ἢ οὗτοι φιλοσόφους.

15. Εἴρηκα τὰ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὁπόσα εἶχον. σὺ δὲ, ὦ Ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτοὺς, εἰ ἀληθῆ ἐστι. Φι. [28] Μετάστηθι, ὦ Παρρησιάδη, πορρωτέρω ἔτι. τί ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἀνὴρ ἔδοξεν; Ἀρ. Ἐγὼ μὲν, ὦ φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ [29] κατὰ τῆς γῆς δῦναι ηὐχόμην, οὕτως ἀληθῆ πάντα εἶπεν. ἐγνώριζον γοῦν, ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτὰ, καὶ ἐφήρμοζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις, τοῦτο μὲν ἐς τόνδε. τοῦτο δὲ ὁ δεῖνα ποιεῖ. καὶ ὅλως ἔδειξε τοὺς ἄνδρας [30] ἐνεργῶς, καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς τὰ πάντα προσεοικότας, οὐ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικάσας. Φι. Κἀγὼ πάνυ ἠρυθρίασα,

27 Ἡρακλῆς καὶ Πίθηκος.] Παροιμία ἐπὶ πάντη παρηλλαγμένων ἀσυμβάτων πραγμάτων, Schol.

28 Μετάστηθι.] Interp. abſiſte. μετὰ extra compoſit. vulgo *cum* ſignificat, at hic contra *a* vel *ab*.

29 Κατὰ τῆς γῆς δῦναι.] Præ pudore hæc dicit Ἀρετὴ, cui conſonam poſtea Philoſophia κἀγὼ πάνυ ἠρυθρίασα.

30 Ἐνεργῶς.] i.e. φανερῶς. Vid. quæ dicta Dial. 20. Not. 27.

ὦ Ἀρε-

ὦ Ἀρετή. ὑμεῖς δὲ τί φατε; Ἀναβιοῦντες. τί δὲ ἄλλο ἢ ἀφεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ φίλον ἡμῖν, καὶ εὐεργέτην ἀναγεγράφθαι; τὸ γοῦν τῶν Ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγῳδόν τινα τοῦτον ἐφ' ἡμᾶς κεκινήκαμεν, ἀσόμενον τὰς φρυγῶν ξυμφοράς. ᾀδέτω γοῦν, καὶ τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς ἐκτραγῳδείτω. Δι. Καὶ αὐτός, ὦ φιλοσοφία, πάνυ ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα, καὶ [31] ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα, καὶ φίλον ποιοῦμαι αὐτὸν, γενναῖον ὄντα. Φι. Εὖγε, ὦ Παῤῥησιάδη. ἀφίημεν σε τῆς αἰτίας, καὶ [32] ἁπάσαις κρατεῖς. καὶ τὸ λοιπὸν, ἴσθι ἡμέτερος ὤν. Παρ. Προσεκύνησα τήν γε [33] πρώτην. μᾶλλον δὲ τραγικώτερον [34] αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ. Σεμνότερον γὰρ ὦ [35] μέγα σεμνὴ Νίκη τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις, καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα. Ἀρ. Οὐκοῦν [36] δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα προσκαλῶμεν κἀκείνους, ὡς δίκην ὑπόσχωσιν, ἀνθ' ὧν εἰς ἡμᾶς ὑβρίζουσι. κατηγορήσει δὲ Παῤῥησιάδης ἑκάστου. Παρ. Ὀρθῶς, ὦ ἀρετὴ, ἔλεξας. ὥστε σὺ παῖ συλλογισμὲ, [37] κατακύψας ἐς τὸ ἄστυ,

31 Ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα.] ἀθετῶ. μεταγινώσκω ἐφ' οἷς εἴρηκα, Schol.

32 Ἁπάσαις κρατεῖς.] Τοῦτ' ἔστι, ψήφοις. Vid. ſupra N. 82.

33 Τήν γε πρώτην.] Ad Minervam verſus hæc dicit.

34 Αὐτό.] Interpretes videntur legiſſe ἄλλο, nam ambo vertunt *aliud*.

35 Ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη.] i. e. Ἀθηνᾶ. Eurip. Ion. 1527. Μὰ τὴν Νίκην Ἀθηνᾶν.

36 Δευτέρου κρατῆρος.] Sic vocatur vas illud, è quo effluxit aqua, ad cujus menſuram locuti ſunt Rhetores. Vid. ſupra N. 97. Ubi ὑδρία vocatur à Scholiaſta κρατηρίσκος, quod diminutivum eſt ἀπὸ τοῦ κρατῆρος. In ſuâ defenſione ad unius *clepſydræ* ſive κρατῆρος effuſionem locutus eſt Lucianus, & ad accuſationem nomine tantùm tenus Philoſophorum hortatur Ἀρετὴ ut incipiat alteram. Bourdelot. de cratere ſecundo citat longe Paſt. lib. 3. & Achill. Tatii l. 2. Ubi quidem invenias δεύτερος κρατὴρ, ſed qui in convivio adhibebatur, non in foro.

37 Κατακύψας.] Propr. deorſum ſpectans, erant enim in ἀκροπόλει.

προ-

προσκήρυττε τοὺς φιλοσόφους. Συλ. Ἄκουε. Σίγα τοὺς [38] φιλοσόφους ἥκειν ἐς ἀκρόπολιν, ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ φιλοσοφίας, καὶ δίκης.

16. Παρ. Ὁρᾷς; ὀλίγοι συνέρχονται, γνωρίσαντες τὸ κήρυγμα. [39] ἄλλως γὰρ δεδίασι τὴν δίκην. οἱ πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οὐ σχολὴν ἄγουσιν, ἀμφὶ τοὺς πλουσίους ἔχοντες, εἰ δὲ βούλει πάντας ἥκειν, κατὰ τάδε, ὦ Συλλογισμὲ, κήρυττε. Φι. Μηδαμῶς· ἀλλὰ σὺ, ὦ Παῤῥησιάδη, προσκάλει, καθότι σοι δοκεῖ. Παρ. Οὐδὲν τόδε χαλεπόν. ἄκουε. σίγα. ὅσοι φιλόσοφοι εἶναι λέγουσι, καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς οἴονται τοῦ ὀνόματος, ἥκειν ἐς ἀκρόπολιν ἐπὶ τὴν διανομήν. δύο μναῖ ἑκάστῳ δοθήσονται, καὶ [40] σησαμαῖος πλακοῦς. ὃς δ᾽ ἂν πώγωνα βαθὺν ἐπιδείξηται, καὶ [41] παλάθην ἰσχάδων, οὗτός γε προσεπιλήψεται. κομίζειν δ᾽ ἕκαστον σωφροσύνην μὲν, καὶ δικαιοσύνην, ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς. Οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦτά γε, ἢν μὴ παρῇ. [42] πέντε δὲ Συλλογισμοὺς ἐξ ἅπαντος. οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν. [43] κεῖται δ᾽ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα, τῷ δόμεν, ὃς μετὰ πᾶσιν ἐρίζεμεν ἔξοχος εἴη. βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων ἐπεὶ τὰς δύο μνᾶς [44] ὡς ἤκουσαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ [45] πελασγικὸν ἄλλοι, καὶ

38 Τοὺς φιλοσόφους ἥκειν.] i. e. προσκήρυττε τοὺς φιλοσόφους ἥκειν.

39 Ἄλλως.] Birk. Interpretatur ἄλλως *partim*, atque ideo forte legendum ἄλλοι.

40 Σησαμαῖος πλακοῦς.] Ἡ σησάμη vel τὸ σήσαμον Indici frumenti genus.

41 Παλάθην.] Heſych. habet παλλάθη, & ſic interpretatur, ἡ τῶν συκῶν ἐπάλληλος θέσις.

42 Πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξ ἅπαντος.] Ἔλλειψις, quam ſic ſuppleas, αἰτεῖ ἐξ ἅπαντος ἵνα φέρῃ μεθ᾽ ἑαυτῷ πέντε συλλογισμούς.

43 Κεῖται ἐν μέσσοισι, &c.] Hom. Ιλ. σ. 507, 508.

44 Ὡς ἤκουσαν μόνον.] Copula ὡς cum μόνον. Ut ὡς ἀληθῶς ſupra.

45 Πελασγικὸν.] Supple τεῖχος vel τειχίον, ut Heſych. vult, exſtructum ſcilicet à Pelaſgis.

κατὰ

κατὰ τὸ [46] Ἀσκληπιεῖον ἕτεροι, καὶ περὶ τὸν [47] Ἄρειον πάγον ἔτι πλείους· ἔνιοι δὲ, καὶ κατὰ τὸν [48] τοῦ Τάλω τάφον· οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ [49] Ἀνακεῖον προσθέμενοι κλίμακας, ἀνέρπουσι βομβηδὸν, νὴ Δία, καὶ βοτρυδὸν, ἑσμοῦ δίκην [50] ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω, ἀλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα πολλοὶ, κἀντεῦθεν [51] μυρίοι ὅσσα τε φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρι. μεστὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ, [52] κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, καὶ πανταχοῦ πήρα, πώγων, κολακεία, ἀναισχυντία, βακτηρία, λέχνια, συλλογισμὸς, φιλαργυρία. οἱ ὀλίγοι δὲ, ὁπόσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκεῖνο ἀνῄεσαν, ἀφανεῖς, καὶ ἄσημοι, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει τῶν ἄλλων, καὶ λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων σχημάτων. τοῦτο γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὦ φιλοσοφία, καὶ ὅ τις ἂν μέμψαιτό σου μάλιστα, τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς. πιθανώτεροι γὰρ οἱ [53] γόητες οὗτοι πολλάκις τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων.

17. Φιλ. Ἔσται τοῦτο μετ' ὀλίγον. ἀλλὰ δεχώμεθα ἤδη αὐτούς. Πλατωνικός. Αὐτοὺς ἡμᾶς πρώτους χρὴ τοὺς Πλατωνικοὺς λαβεῖν. Πυθαγορικός. Οὐκ. ἀλλὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἡμᾶς. πρότερος γὰρ Πυθαγόρας ἦν. Στωϊκός, Ληρεῖτε ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς [54] στοᾶς. Περιπατ. Οὐ μὲν οὖν. ἀλλ' ἔνγε

46 Ἀσκληπιεῖον.] Supple ἱερὸν ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

47 Ἄρειον πάγον.] De eo ſupra Dial. 21. Lat. n. 28.

48 Τοῦ Τάλω τάφον.] Τάλως, Ἥρως παλαιὸς ἐν ἀκροπόλει τεθαμμένος, Schol.

49 Ἀνακεῖον] Τῶν Διοσκούρων (ſcilicet Caſtoris & Pollucis) ἱερόν. Ἄνακες γὰρ οἱ Διόσκουροι λέγονται, Schol.

50 Ἵνα καθ' Ὅμηρον.] Vid. Ιλ΄. β. v. 89. βοτρυδὸν δὲ πέτονται, &c.

51 Μυρίοι ὅσσα τε φύλλα.] Ιλ. β΄. v. 468.

52 Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων.] Ιλ. β. v. 463.

53 Οἱ γόητες.] Γόης, ψεύστης, ἀπατεὼν παραλογιστὴς, Ἐτυμ. μεγ.

54 Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς.] Ποικίλης, ſcilicet, de qua ſupra, n. 37.

τοῖς χρήμασι, πρῶτοι ἂν ἡμεῖς εἴημεν, [55] οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου. Ἐπικ. Ἡμῖν [56] τοῖς Ἐπικουρείοις τοὺς πλακοῦντας δότε, καὶ τὰς παλάθας· περὶ δὲ τῶν μνῶν περιμενοῦμεν, κἂν ὑστάτους δέῃ λαμβάνειν. Ἀκαδη. Ποῦ τὰ δύο τάλαντα; δείξομεν γὰρ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμὲν ἐριστικώτεροι. Στωϊ. Οὐχ ἡμῶν γε τῶν στωϊκῶν παρόντων. Φιλ. Παύσασθε φιλονεικοῦντες. ὑμεῖς δὲ οἱ [57] κυνικοί, μήτε ὠθεῖτε ἀλλήλους, μήτε τοῖς ξύλοις παίετε. ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι. καὶ νῦν ἔγωγε, ἡ φιλοσοφία, καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη, καὶ ἀλήθεια, δικάσομεν τίνες οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντές εἰσιν, εἶτα ὅσοι μὲν ἂν εὑρεθῶσι κατὰ τὰ ὑμῖν δοκοῦντα βιοῦντες, εὐδαιμονεύσουσιν ἄριστοι κεκριμένοι. τοὺς γόητας δέ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκοντας, κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὡς μὴ ἀντιποιοῖντο τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς ἀλαζόνες ὄντες. τί τοῦτο; φεύγετε νὴ Δία κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἁλλόμενοι. κενὴ δ' οὖν ἡ ἀκρόπολις. πλὴν ὀλίγων τούτων, ὁπόσοι μεμενήκασιν, οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν. οἱ ὑπηρέται ἀνέλεσθε τὴν πήραν, ἣν ὁ Κυνίσκος ἀπέρριψεν ἐν τῇ τροπῇ· φέρ' ἴδω τί καὶ ἔχει, ἦπου θέρμους, ἢ βιβλίον, ἢ ἄρτους τῶν [58] αὐτοπυριτῶν; Παῤῥ. Οὔκ. [59] ἀλλὰ χρυσίον τουτί, καὶ

55 Ἐκ τοῦ περιπάτου.] Ex ambulatione ſcilicet quam habebant in Lycæo. Sic enim Cicero in Academ. Quæſt. lib. 1. Qui erant cum Ariſtotele Peripatetici dicti ſunt, quia diſputabant ambulantes in Lycæo, hoc eſt, in Ariſtotelis Gymnaſio.

56 Τοῖς Ἐπικουρείοις.] Sic dicti ab Epicuro Athenienſi, Principe ejus ſectæ.

57 Κυνικοί.] Horum primus erat Antiſthenes. Locus, ubi docuerunt, vocabatur κυνόσαργες, unde volunt eos vocatos eſſe Cynicos.

58 Αὐτοπυριτῶν.] Αὐτοπυρίτης ἄρτος ὁ λιτὸς καὶ σχεδίως ὠπτημένος, ἢ πρὸς ἥλιον, ἢ ἐν τῇ σποδιᾷ, ὃν καὶ ἐγκρυφίαν φασί, Schol.

59 Ἀλλὰ χρυσίον τουτί.] Τὸ μὲν χρυσίον ὡς φιλάργυροι ἔχοντες ἀνευρίσκονται, τὸ μύρον ὡς τρυφᾷν εἰωθότες, τὸ κάτοπτρον ὡς εὐθετίζοιεν τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ τὴν ὑπήνην, ὁ κύβος δὲ δεῖγμα σχολῆς ἀκαίρου, καὶ ἀκολάστου διαίτης, Schol.

μύρον ϗ [60] μαχαιρίδιον θυτικὸν, ϗ κάτοπτρον, ϗ κύβους. Φι. Εὖγε, ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν τὰ ἐφόδια τῆς ἀσκήσεως, ϗ μετὰ τούτων ἠξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασι, ϗ τοὺς ἄλλους παιδαγωγεῖν. Πα. Τοιοῦτο μὲν ἡμῖν οὗτοι. χρὴ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν ὅντινα τρόπον ἀγνοούμενα ταῦτα πεπαύσεται, ϗ διαγνώσονται οἱ ἐντυγχάνοντες ὅτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν, ϗ οἵτινες αὖ πάλιν οἱ τοῦ ἑτέρου βίου. σὺ δὲ, ὦ ἀλήθεια, ἐξεύρισκε, [61] ὑπὲρ σοῦ γὰρ τοῦτο γένοιτ᾽ ἂν, ὡς μὴ ἐπικρατῇ σου τὸ ψεῦδος, μηδὲ ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ λανθάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν [62] ἐς τοὺς χρηστοὺς μεμιγμένοι.

18. Ἀλη. Ἐπ᾽ [63] αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, Παῤῥησιάδῃ, ποιησώμεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρηστὸς ὦπται, ϗ εὔνους ἡμῖν, ϗ σὲ, ὦ φιλοσοφία, μάλιστα θαυμάζων, παραλαβόντα μεθ᾽ αὐτοῦ τὸν ἔλεγχον ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ἐντυγχάνειν, εἶθ᾽ ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον, ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας στεφανωσάτω [64] θαλλοῦ στεφάνῳ ϗ ἐς [65] τὸ πρυτανεῖον καλεσάτω. ἢν δέ τινι, οἷοι πολλοί εἰσι, καταράτῳ ἀνδρὶ ὑποκριτῇ φιλοσοφίας ἐντύχῃ, τὸ τριβώνιον [66] περισπασάσας,

60 Μαχαιρίδιον θυτικόν.] i.e. cultellum Sacrificatorium ſive cultrum ad Sacrificia, ac feſtos dies, atque epulas.

61 Ὑπὲρ σοῦ.] i.e. ἕνεκα σοῦ.

62 Ἐς τοὺς χρηστούς.] Bourdelot. dicit alium codicem habere τοῖς χρηστοῖς.

63 Ἐπ᾽ αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, παῤῥησιάδῃ.] Ita malo legere iota ſubſcripta, quam ut Bourdelot. Παῤῥησιάδη, ſcilicet, faciamus ut penes ſit Parrhaſiaden, &c.

64 Θαλλοῦ στεφάνῳ.] Θαλὸς idem ac θαλλός. θαλλὸς δὲ ἁπλῶς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. Schol. in Theocrit. εἰδ. δ. v. 45.

65 Πρυτανεῖον.] Τόπος ἦν ἐν Ἀθηναίοις ἐν ᾧ κοιναὶ σιτήσεις τοῖς δημοσίοις εὐεργέταις ἐδίδοντο. ὅθεν πρυτανεῖον ἐκαλεῖτο οἱονεὶ πυροταμεῖον (πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος) τοῦτ᾽ ἔστι τοῦ δημοσίου σίτου ταμεῖον.

66 Περισπασάσας.] Suidas interpretatur περισπᾷ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖταί τι. Ideo malo interpretari περισπάσας τριβώνιον *abripiens* veſtem tritam, quam, ut Interpres, *dilaceret*.

ἀποκειράτω τὸν πώγωνα ἐν [67] χρῷ πάνυ [68] τραγοκουρικῇ μαχαίρᾳ, καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου στίγματα ἐπιβαλλέτω, ἢ ἐγκαυσάτω κατὰ τὸ μεσόφρυον. ὁ δὲ τύπος τοῦ καυτῆρος, ἔστω ἀλώπηξ, ἢ πίθηκος. Φι. Εὖγε, ὦ ἀλήθεια. [69] ὁ δ᾽ ἔλεγχος, ὦ Παρρησιάδη, τοῖός δε ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεται. οὐ, μὰ Δία, ὥστε κἀκείνους ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι. ἀλλὰ προθεὶς χρυσίον, καὶ δόξαν, καὶ ἡδονὴν, ὃν μὲν ἂν αὐτῶν εἴδῃς ὑπερορῶντα, καὶ μηδαμῶς ἑλκόμενον πρὸς τὴν ὄψιν, οὗτος ἔστω. ὁ τῷ θαλλῷ στεφόμενος, ὃν δ᾽ ἂν ἀτενὲς ἀποβλέποντα, καὶ τὴν χεῖρα ὀρέγοντα ἐπὶ τὸ χρυσίον, [70] ἀπάγειν ἐπὶ τὸ καυτήριον τοῦτον, ἀποκείραντα πρότερον τὸν πώγωνα. Παρ. Ὡς ἔδοξεν, ἔσται ταῦτα, ὦ φιλοσοφία. καὶ ὄψει αὐτίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, ἀλωπεκίας, ἢ πιθηκοφόρους, ὀλίγους δὲ καὶ ἐστεφανωμένους. εἰ βούλεσθε μέντοι, κἀνταῦθα ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νὴ Δί᾽ αὐτῶν. Φι. Πῶς λέγεις ἀνάξεις τοὺς φυγόντας; Παρ. Καὶ μάλα, ἢν ἡ [71] ἱέρειά μοι ἐθέλῃ πρὸς ὀλίγον χρῆσαι τὴν [72] ὁρμιὰν ἐκείνην, καὶ [73] τὸ ἄγκιστρον, ὅπερ [74] ὁ ἁλιεὺς ἀνέθηκεν, ὁ [75] ἐκ Πειραιῶς. Ἰε.

67 Ἐν χρῷ.] i. e. εἰς χρῶτα, ut ſupra habebas εἰς pro ἐν n. 72. vid. quæ annotavimus Dial. 21. n. 119.

68 Τραγοκουρικῇ. Scilicet quâ hirci ſolent radi, à τράγος hircus, & κουρὰ tonſura.

69 Ἔλεγχος.] i. e. ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων, παρὰ τὸ ἕλην ἔχειν, ἤγουν λαμπηδόνα, καὶ φῶς· ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς φῶς ἄγει τὸ πρᾶγμα.

70 Ἀπάγειν.] Ἀντὶ τοῦ ἄπαγε, ſive μέμνησο ἀπάγειν. Vid. Method. noſtr. p. 136.

71 Ἱέρειά.] Τῆς Πολιάδος ſcilicet.

72 Ὁρμιάν.] Ὁρμιὰ ἡ σειρὰ πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐπησφάλισται δεδεμένον, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. Ἐτυμ. μεγ. λέπτον σχοινίον, Schol.

73 Ἄγκιστρον.] παρὰ τὸ ἄγω. ἄγκιστρον, καὶ ἄγχιστρον, Ἐτυμ. μεγ.

74 Ὁ ἁλιεὺς ἀνέθηκεν.] Ἀνέθηκεν arma piſcatoria in Templo Minervæ ille piſcator quemadmodum Vejanius ſua alius generis Herculis ad Poſtem, apud Horat. Epiſt. 1.

Ἰδοὺ δὴ λάβε καὶ τὸν κάλαμόν γε ἅμα, ὡς πάντ' ἔχοις. Παρ. Οὐκοῦν, ὦ Ἱέρεια, καὶ ἰσχάδας μοι τινὰς δὸς ἀνύσασα, καὶ ὀλίγον τῶν χρυσίου.

19 Ἱερ. Λάμβανε. Φι. [76] Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται; Παρ. Δελεάσας τὸ ἄγκιστρον ἰσχάδι, καὶ χρυσίῳ καθεζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τειχίου, καθῆκεν ἐς τὴν πόλιν. Φι. Τί ταῦτα, ὦ Παῤῥησιάδη, ποιεῖς; ἦπου τοὺς λίθους ἁλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ; Παρ. Σιώπησον, ὦ φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν περίμενε. σὺ δὲ Πόσειδον ἀγρεῦ, καὶ Ἀμφιτρίτη φίλη, πολλοὺς ἡμῖν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. ἀλλ' ὁρῶ τινα [77] λάβρακα εὐμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσοφρυν. Ἐλευθ. Οὐκ. ἀλλὰ [78] γαλεός ἐστι προσέρχεται δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. ὀσφρᾶται τῶν χρυσίου. πλησίον ἤδη ἐστίν. ἔψαυσεν. εἴληπται. ἀνασπάσωμεν. Παρ. Καὶ σὺ, ὦ Ἔλεγχε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ τῆς ὁρμιᾶς. ἄνω ἐστί. φέρ'. ἴδω τίς εἶ, ὦ βέλτιστε ἰχθύων. αὔων [79] οὗτός γε. Ἡράκλεις τῶν ὀδόντων, τί τοῦτο, ὦ γενναιότατε, εἴληψαι λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, [80] ἔνθα λήσειν ἤλπισας [81] ὑπο-

75 Πειραιῶς.] Κρᾶσις Ἀττική, ἀντὶ τοῦ πειραιέως, ἀπὸ τοῦ ὀρθῆς Πειραιεύς, ὁ λιμήν. Portus enim eſt viginti quinque ſtadiis diſtans Athenis, ut Stephanus habet. Suidas dicit nomen duxiſſe ἀπὸ τοῦ διαπειρᾷν.

76 Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται.] Cum quadam admiratione in tertia perſona interrogat Philoſophia, itidemque in tertia perſona reſpondet Parrhaſiades, quamvis loquatur de ſe.

77 Λάβρακα.] Λάβρος λάβραξ, ὡς λίθος λίθαξ, ἐστιν παρὰ τὸ λάβρως (i. e. voraciter) ἐσθίειν. ἀδηφάγον γὰρ ἐστὶ τὸ ζῶον, ὡς ἱστορεῖ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς ἁλιευτικοῖς, Ἐτυμ. μεγ.

78 Γαλεός.] Ἰχθῦς, catella. Ut enim Græci à Γαλῆ Γαλεὸς, ſic Latini à Catus Catella. Angli vocant a Dog-fiſh.

79 Αὔων.] Αὖε, ψιλὰς μὲν ἐφώνει. ἐβόα, δασέως δὲ ἐξήκαιε, Heſych.

80 Ἔνθα λήσειν ἤλπισας.] Benedict. *Ubi te latiturum ſperabas.* Sane nullus horum ſic ſe gerit, ut latitare velit, idque præcipue ſtudeat; ideo Birk. Ubi *prædari ſperabas,* & adſcripſit Pater ληΐζειν, Gronov.

81 Ὑποδεδυκώς.] Neglexit Interpres, exponas *abſconditas,* apud Suidam enim ὑποδύθι ἐστὶ καλύπτου.

δεδηκώς; ἀλλὰ νῦν ἔσῃ φανερὸς ἅπασιν, ἐν τῶν βραγχίων ἀπηρτημένος. ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ, καὶ τὸ ἄγκιστρον τουτί. κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον. ἡ δ' ἰσχὰς ἤδη προσέχηται, καὶ τὸ χρυσίον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Δι. Μὰ Δία ἐξεμεσάτω, ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν. Παρ. Εὖ ἔχει. τί φῄς, ὦ Διόγενες; οἶσθα τοῦτον ὅστις ἐστὶν, ἢ προσήκει σοί τι ἁνήρ; Δι. Οὐδαμῶς. Παρ. Τί οὖν, πόσου ἄξιον αὐτὸν χρὴ φάναι; ἐγὼ μὲν γὰρ δύ' ὀβολῶν πρώην αὐτὸν ἐτιμησάμην. Δι. Πολὺ λέγεις, ἄβρωτός τε γάρ ἐστι, καὶ [82] εἰδεχθὴς, καὶ σκληρὸς, καὶ ἄτιμος. ἄφες αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας· σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπασον, καθεὶς τὸ ἄγκιστρον· ἐκεῖνο μέντοι ὅρα, ὦ Παρρησιάδη, μὴ καμπτόμενός σοι ὁ κάλαμος, ἀποκλασθῇ. Παρ. Θάρρει, ὦ Διόγενες, κοῦφοί εἰσι καὶ τῶν [83] ἀφυῶν ἐλαφρότεροι. Δι. Νὴ Δία [84] ἀφυέστατοί γε ἀνάσπα δὲ ὅμως. Παρ. Ἰδοὺ τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλατὺς ὥσπερ ἡμίτομος ἰχθὺς προσέρχεται; [85] ψῆττά τις κεχηνὼς ἐς τὸ ἄγκιστρον. κατέπιεν. ἔχεται. ἀνασπάσθω. τίς ἐστιν; Δι. Ὁ Πλατωνικὸς εἶναι λέγων. Πλ. Καὶ σύ, ὦ κατάρατε, ἥκεις ἐπὶ τὸ χρυσίον; Παρ. Τί φῄς, ὦ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν; Πλ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας καὶ οὗτος. Δι. Ἐπ' ἄλλον καθείσθω.

82 Εἰδεχθής.] Non male Interpres *turpis*: ἄμορφος, ἀπρεπής. quaſi ab ἔχθος odium, & εἴδειν videre.

83 Ἀφυῶν.] Ἀφύη, ἰχθύδιον μικρόν· Ἐτυμ. μεγ. σμικροτρεπεστάτη ἐν ἰχθῦσι, Euſt. deducunt autem nomen παρὰ τὸ α στερητικὸν, & φύω naſcor, quaſi ἀφυὴς ἤγουν μικροφυὴς, ut ναφὺ σίνηπι παρὰ τὸ νὴ στερητικὸν καὶ φύω.

84 Ἀφυέστατοι.] Κακότροποι, Ἐτυμ. μεγ. ἄπειροι, Suid. Alludit autem Lucianus ad vocem quæ præceſſit ἀφυῶν. unde Interpr. *leviſſimi*.

85 Ψῆττα.] Ἰχθύδιον ὄψον τῶν πλατέων ἐκ δύο δερμάτων συγκολλᾶσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν· οἵτινες σανδάλιον καλοῦσι, οἱ δὲ βούγλωσσον, Schol.

20. Παρ. Καὶ μὴν ὁρῶ τινα πάγκαλον προσιόντα [86] (ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειε) ποικίλον τὴν χρόαν, ταινίας, τινὰς ἐπὶ τοῦ νώτου ἐπιχρύσους ἔχοντα· ὁρᾷς. ὦ Ἔλεγχε; ὁ τὸν Ἀριστοτέλην προσποιούμενος, οὗτός ἐστιν, ἦλθεν. εἶτα πάλιν ἀπενήξατο. περισκοπεῖ ἀκριβῶς. αὖθις ἐπανῆλθεν. ἔχανεν. εἴληπται. [87] ἀνιμήσθω. Ἀρ. Μὴ ἀνέρῃ με περὶ αὐτοῦ, ὦ Παρρησιάδη, ἀγνοῶ γὰρ ὅστις ἐστίν. Παρ. Οὐκοῦν καὶ οὗτος Ἀριστότελες κατὰ τῶν πετρῶν; Δι. Ἀλλ' ἰδοὺ πολλούς που τοὺς ἰχθῦς ὁρῶ κατὰ ταυτὸν ὁμόχροας, ἀκανθώδεις, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκτετραχυσμένους, ἐχίνων δυσληπτοτέρους. ἦπου σαγήνης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει; ἀλλ' οὐ πάρεστιν. ἱκανὸν εἰ κἂν ἕνα τινὰ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπασαίμην. ἥξει δὲ ἐπὶ τὸ ἄγκιστρον δηλαδὴ, ὃς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ᾖ. Ἐλεγ. Κάθες, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ πολὺ τῆς ὁρμιᾶς, ὡς μὴ ἀποπρίσῃ τοῖς ὀδοῦσι, καταπιὼν τὸ χρυσίον. Παρ. Καθῆκα. σὺ δὲ, ὦ Πόσειδον, ἐπιτέλει τὴν ἄγραν. βαβαί, μάχονται περὶ τοῦ δελέατος. καὶ οἱ μὲν, συνάμα πολλοὶ περιτρώγουσι τὴν ἰσχάδα. οἱ δὲ, προσφύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου. εὖ ἔχει. [88] περιεπάρη τις μάλα καρτερός. φέρ' ἴδω τίνος ἐπώνυμον σαυτὸν εἶναι λέγεις. καίτοι γελοῖός τίς εἰμι ἀναγκάζων, ἰχθῦν [89] λαλεῖν.

86 Ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειε ποικίλον τὴν χρόαν.] Recte nobis interpretatus eſt hunc locum Gronovius, *accedentem* video *prout in profundo videatur varium colore*. Sedere enim fingitur in Muris arcis, unde deſpiciens ait, quantum ex diſtantia iſtius altitudinis judicare poſſet, ſe videre aliquem varium.

87 Ἀνιμήσθω.] Ἀνιμᾶσθαι, ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι, ἀναφέρειν, ἀπὸ τοῦ ἱμᾶς, lorum, Suid.

88 Περιεπάρη τις.] A περὶ & πείρω transfigo.

89 Ἰχθῦν λαλεῖν.] Alludit ad proverbium, ἀφωνότερος τῶν ἰχθύων, cujus videtur fuiſſe immemor n. 89. Verum fortaſſe hæc verba αὐτῶν ὅς τις γε non fuerunt Luciani, non enim ſunt in Angl. Cod. ut docuit nos Bourdelotius, & in ſua verſione omiſit Berkeimerus.

ἄφωνοι

ἄφωνοι γὰρ αὐτοί. ἀλλὰ σὺ, ὦ ἔλεγχε. εἰπὲ ὅντινα ἔχει διδάσκαλον αὐτοῦ. Ἐλεγ. Χρύσιππον τουτονί. Παρ. Μανθάνω, διότι χρυσίον οἶμαι προσῆν τῷ ὀνόματι, σὺ δ᾽ οὖν, Χρύσιππε, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰπὲ, οἶσθα τοὺς ἄνδρας, ἢ τοιαῦτα παρῄνεις αὐτοὺς ποιεῖν; Χρυ. Νὴ Δία ὑβριστικὰ ἐρωτᾷς, ὦ Παῤῥησιάδη. προσήκειν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων τοιούτους ὄντας. Παρ. Εὖγε, ὦ Χρύσιππε, γενναῖος εἶ. οὕτω γοῦν καὶ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκανθώδης ἐστὶ, καὶ δέος μὴ διαπαρῇ τις τὸν λαιμὸν ἐσθίων.

21. Φι. Ἅλις, ὦ Παῤῥησιάδη, τῆς ἄγρας, μὴ καί τις σοι, οἷον πολλοί εἰσιν, οἴχηται ἀποσπάσας τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἄγκιστρον. εἶτά σε ἀποτίσαι τῇ ἱερείᾳ δεήσει· ὥστε ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περιπατήσουσαι. καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἥκετε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γένησθε τῆς [90] προθεσμίας, σὺ δὲ καὶ ὁ ἔλεγχος, ὦ Παῤῥησιάδη, κύκλῳ ἐπὶ πάντας αὐτοὺς ἰόντες, ἢ στεφανοῦτε, ἢ ἐγκατακαίετε, ὡς ἔφην. Παρ. Ἔσται ταῦτα, ὦ φιλοσοφία. χαίρετε, ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ κατίωμεν, ὦ ἔλεγχε, καὶ τελῶμεν τὰ παρηγγελμένα. ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει; μὲν [91] ἐς τὴν Ἀκαδημίαν; ἢ ἐς τὴν Στοάν; ἀπὸ τοῦ [92] Λυκείου ποιησώμεθα τὴν ἀρχήν.

90 Προθεσμίας.] Προθεσμία, καιρὸς, ὅρεσις, διορία, ὅρισμα.

91 Ἐς τὴν Ἀκαδημίαν.] Διέτριβεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ὁ Πλάτων. τὸ δὲ ἐστὶ γυμνάσιον προαστεῖον ἀλσῶδες ἀπό τινος Ἥρωος ὀνομασθὲν Ἀκαδήμου, Diog. Laert.

92 Ἀπὸ Λυκείου.] Lucæum locus erat, ad quem, poſtquam functus legatione apud Philippum Regem, & reverſus Athenas inveniſſet in Academia Σχολάρχην γενέσθαι Ξενοκράτην, recepit ſe Ariſtoteles, ibique in Περιπάτῳ ſolitus erat cum diſcipulis philoſophari περιπατῶν, atque inde vocatus περιπατητικὸς, ut ex Hermippo nos docuit Diog. Laert. lib. 5.

οὐδὲν διοίσει τοῦτο, πλὴν οἶδα ἐγὼ, ὡς ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν τῶν στεφάνων, πολλῶν δὲ τῶν καυστηρίων δεησόμεθα.

ΔΙΑ'ΛΟΓΟΣ β' 2.

Κατάπλους, ἢ Τύραννος.

Χάρων, Κλωθὼ, Κυνίσκος, Μεγαπένθης, Μίκυλλος, Πλοῦτος, Ἐριννὺς, Ῥαδάμανθος.

Χα. [1] Εἶεν, ὦ [2] Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο ἡμῖν πάλαι εὐτρεπὲς, καὶ πρὸς ἀναγωγὴν [3] εὖ μάλα παρεσκευασμένον, [4] ὅ, τε γὰρ [5] ἄντλος ἐκκέχυται, καὶ ὁ ἱστὸς ὤρθωται, καὶ ἡ ὀθόνη [6] παρακέκρουσται, καὶ τῶν κωπῶν ἑκάστη [7] τετρόπωται. κωλύει τε οὐδὲν ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσαντας ἀποπλεῖν. ὁ δ' Ἑρμῆς βραδύνει, πάλαι παρεῖναι [8] δέον. κενὸν γοῦν ἐπιβατῶν, ὡς ὁρᾷς, τὸ

1 Εἶεν.] Tertia opt. pro εἴησαν, i. e. ταῦτα μὲν ὅπως εἶεν· hic autem ἐστιν ἐπίρρημα παρακελεύσεως ἀντὶ τοῦ ἄγε.

2 Κλωθοῖ.] Τινὲς λέγουσι εἶναι τὰς μοίρας Κλωθὼ, Λάχεσιν, Ἄτροπον, ἐνταῦθα οὖν ποιεῖ (Lucianus) τὸν Χάρωνα πρὸς μίαν τῶν μοιρῶν τὴν Κλωθὼ προσδιαλεγόμενον.

3 Πρὸς ἀναγωγήν.] Ἀνάπλουν.

4 Ὅ, τε γὰρ ἄντλος.] Ita ſcribitur ὅ, τε, & ita ſcribi debet, ut diſtinguatur ab adverbio ὅτε *quando*, vid. Hom. Ιλ. π. 54, & ρ. 757. Sic jubent Grammatici ὅ, τι Neutr. ab ὅστις diſtingui ab ὅτι *quod*, licet hic ſileant.

5 Ἄντλος.] Τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ.

6 Παρακέκρουσται.] Εἴπη εἶχεν ἐχισμένον ὑφάνθη· οὕτως γὰρ σημαίνει καὶ παρὰ τοῖς ναύταις τὸ παρακέκρουσται, καὶ οἱ

———— ———— Ἀθηναῖοι οὕτως φασὶν ἰδίως τὸ τὴν ὀθόνην τῇ κεραίᾳ συμβαλεῖν.

7 Τετρόπωται.] Ἐν τῷ τροπωτῆρι ἐμβέβληται, τροπωτὴρ δέ ἐστι λῶρος εἰς ὃν τὴν κώπην ἐμβάλλουσι.

8 Δέον.] De hac voce vid. Διαλ. αʹ. n. 112.

πόρθμειον. τρὶς ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνάμενον. καὶ σχεδὸν ἀμφὶ 9 βουλυτόν ἐστιν. ἡμεῖς δὲ οὐδέπω οὐδ' ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. Εἶτα ὁ Πλούτων εὖ οἶδ', ὅτι ἐμὲ ῥαθυμεῖν ἐν τούτοις ὑπολήψεται· καὶ ταῦτα παρ' ἄλλῳ οὔσης τῆς αἰτίας. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν κἀγαθὸς νεκροπομπὸς, ὥσπερ τις ἄλλος, καὶ αὐτὸς ἄνω τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πεπωκὼς, ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται. καὶ ἤτοι 10 παλαίει μετὰ τῶν ἐφήβων, ἢ κιθαρίζει, ἢ λόγους τινὰς διεξέρχεται, ἐπιδεικνύμενος τὸν λῆρον τὸν αὐτοῦ. ἢ * ταχα που καὶ 11 κλωπεύει ὁ γεννάδας παρελθών· μία γὰρ αὐτοῦ καὶ αὕτη τῶν τεχνῶν, ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει πρὸς ἡμᾶς. καὶ ταῦτα, 12 ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος ὤν. Κλ. Τί δὲ οἶδας, ὦ Χάρων, εἴ τις ἀσχολία προσέπεσεν αὐτῷ τοῦ Διὸς ἐπὶ πλέον δεηθέντος ἀποχρήσασθαι περὶ τὰ ἄνω πράγματα; δεσπότης δὲ κἀκεῖνός ἐστιν. Χα. Ἀλλ' οὐχ ὥστε, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τοῦ μέτρου δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος, ἐπεὶ οὐδ' ἡμεῖς ὅτε αὐτὸν ἀπιέναι δέοι κατεσχήκαμεν, ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος μόνον, καὶ 13 χοαὶ, 14 καὶ πόπανα, καὶ 15 ἐναγίσματα. τὰ δ' ἄλλα ζόφος, καὶ ὀμίχλη, καὶ σκότος. ἐν δὲ τῷ

9 Ἀμφὶ βούλυτον. i. e. περὶ ἑσπέρας, ὅτε τοὺς βόας λύουσι.

* Ἐν τούτοις.] i. e. *in his* quæ prius diximus.

10 Παλαίει μετὰ τῶν ἐφήβων.] Ἔφηβοι καλοῦνται οἱ ἀπὸ ιδ ἐτῶν νέοι ἄχρι τῶν εἴκοσι.

11 Κλωπεύει.] Λέγεται γὰρ τῶν κλεπτῶν προΐστασθαι ὁ Ἑρμῆς.

* Τάχα.] *Nonnunquam* idem ac ταχὺ vel ταχέως, at hic *forſan*.

12 Ἐξ ἡμισείας.] Suppl. μερίδος, τὸν γὰρ Ἑρμῆν καὶ τοῖς ἄνω, καὶ τοῖς κάτω συναριθμοῦσι, καὶ τοῦτον οὖν διαπαίζει.

13 Καὶ Χοαί.] Τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς μελίκρατον.

14 Καὶ πόπανον.] Τὸ πόπανον λέγεται πλακούντιόν τι πλατὺ, καὶ λεπτὸν, καὶ περιφερὲς, τούτοις γὰρ ποπάνοις καὶ πλακουντίοις ἔθος εἶχον αἱ γυναῖκες θεσμοφοριάζουσαι ταῖς θεαῖς προθύειν τοῦ εὐτραγεῖν, εὐτυχεῖν, Schol. in Ariſtophan. θεσμοφορ.

15 Καὶ ἐναγίσματα.] Τὰ προσφερόμενα τοῖς νεκροῖς εἰς τίμην θύματα.

οὐρανῷ

ἐρανῷ φαιδρὰ πάντα, καὶ ἥ τε [16] ἀμβροσία πολλὴ, καὶ τὸ [17] νέκταρ ἄφθονον· * ὥστε μοι ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε, καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπταται, καθάπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων. ἐπειδὰν δὲ καιρὸς κατιέναι ᾖ, σχολῇ, καὶ βάδην, μόγις ποτὲ κατέρχεται.

2. Κλω. Μηκέτι χαλέπαινε, ὦ Χάρων, πλησίον γὰρ αὐτὸς οὗτος, ὡς ὁρᾷς, πολλούς τινας ἡμῖν ἄγων, μᾶλλον δὲ ὥσπερ τι αἰπόλιον, ἀθρόους αὐτοὺς τῇ ῥάβδῳ [18] σοβῶν· ἀλλὰ τί τοῦτο; [19] δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλον [20] γελῶντα, [21] ἕνα δέ τινα καὶ [22] πήραν ἐξημμένον, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὁρῶ ἔχοντα, δριμὺ ἐνορῶντα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισπεύδοντα. οὐχ ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ἱδρῶτι ῥεόμενον, καὶ τὼ πόδε κεκονιμένον, καὶ πνευστιῶντα, μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα; τί ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ; τίς ἡ σπουδή; τεταραγμένῳ γὰρ ἡμῖν ἔοικας. Ἑρ. Τί δ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τουτονὶ τὸν * ἀλιτήριον ἀποδράσαντα μεταδιώκων, ὀλίγου δεῖν [23] λειπόνεως ἡμῖν τήμερον ἐγενόμην. Κλ. Τίς δέ ἐστιν; ἢ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκε; Ἑρ. Τουτὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ζῆν μᾶλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις, ἢ τύραννος ἀπὸ γοῦν τῶν ὀδυρμῶν, καὶ ὧν ἀ-

16 Ἀμβροσία.] Τὸ τῶν θεῶν βρῶμα.
17 Νέκταρ.] Τὸ τῶν θεῶν πόμα.
* Ὥστε.] Cum indicativo ἔοικε, vid. Method. noſtr. p. 137.
18 Σοβῶν.] Διώκων.
19 Δεδεμένον.] Τὸν τύραννον λέγει Μεγαπένθην.
20 Γελῶντα.] Μίκυλλον πένητα.
21 Ἕνα δέ τινα.] Τὸν κυνίσκον λέγει.
22 Πήραν ἐξημμένον.] Videtur deeſſe τραχήλου, *peram habentem collo ſuſpenſam*; ſic enim prius Διαλ. 20. n. 57. δακτυλίους βαρεῖς ἐξημμένους τῶν δακτύλων, & n. 67. χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐξημμένος τῶν βοστρύχων.
* Ἀλιτήριον.] Ἀλιτήριος, ἁμαρτωλὸς, πλανήτης, θανάτου αἴτιος καὶ ἔνοχος, Heſych.
23 Λειπόνεως.] Ὁ μεταλιμπάνων τὴν ναῦν, Bourdel.

 νακακύει

νακωκύει πολλῆς τινος εὐδαιμονίας ἐστερῆσθαι λέγων. Κλ. * Εἶθ' ὁ μάταιος ἀπεδίδρασκεν ὡς ἐπιβιῶναι δυνάμενος, ἐπιλελοιπότος ἤδη τοῦ ἐπικεκλωσμένου αὐτῷ [24] νήματος; Ἑρ. Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναιότατος οὗτος, [25] ὁ τὸ ξύλον, συνήργησέ μοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγών. ἀφ' οὗ γὰρ παραδέδωκεν αὐτὸν [26] ἡ Ἄτροπος παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν ἀντέτεινε καὶ ἀντέσπα. καὶ τὼ πόδε [27] ἀντερείδων πρὸς τοὔδαφος οὐ παντελῶς [28] εὐάγωγος ἦν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἱκέτευε καὶ * κατελιπάρει ἀφεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξιῶν, καὶ πολλὰ δώσειν ὑπισχνούμενος· ἐγὼ δὲ, ὥσπερ εἰκός, οὐκ ἀνίειν, ὁρῶν ἀδυνάτων ἀφιέμενον. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸ ἤδη [29] τὸ στόμιον ἦμεν, ἐμοῦ τοὺς νεκροὺς ὡς ἔθος ἐπαριθμοῦντος [30] τῷ Αἰακῷ, κἀκείνου [31] λογιζομένου αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὰ τῆς σῆς ἀδελφῆς πεμφθὲν αὐτῷ σύμβολον, [32] λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ὁ τρισκατάρατος ἀπιὼν ᾤχετο. [33] ἐνέδει οὖν νεκρὸς εἷς [34] τῷ λογισμῷ. καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείνας τὰς ὀφρῦς, μὴ ἐπὶ πάντων, ὦ Ἑρμῆ, φησι; χρῶ

* Εἶθ'.] Εἶτα hic interrogat, ut Διαλ. 21. n. 51.

24 Νήματος.] Λέγεται γὰρ ὡς ἐν ἀτράκτῳ στρέφειν ἡ Κλωθὼ τὸ νῆμα τῆς ἑκάστου ζωῆς, ὡς συμπληροῦσθαι τὸν τῆς ζωῆς ἑκάστου χρόνον τῷ νήματι.

25 Ὁ τὸ ξύλον.] i. e. ἔχων, aut βαστάζων.

26 Ἡ Ἄτροπος.] Ἄτροπός ἐστι μία τῶν μοιρῶν ἡ τὰ γενόμενα μὴ συγχωροῦσα τρέπεσθαι, διὸ καὶ ταύτην λέγουσι παραδιδόναι τοὺς ἀποθνήσκοντας τῷ Ἑρμῇ.

27 Ἀντερείδων.] Ἀντιβαίνων τοὔδαφος.

28 Εὐάγωγος.] Ἀχειρὴς, ita Schol. legendum forte εὐχειρής, ita enim Heſ.

* Κατελιπάρει.] Recte interpr. *intente ſupplicabat*, à λιπαρὴς *ſedulus*, ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι.

29 Τὸ στόμιον.] Ἐν Ταινάρῳ ἀκρωτηρίῳ τῆς Λακωνικῆς λέγουσι εἶναι τὸ στόμιον, ἀφ' οὗ οἱ νεκροὶ ἐπὶ τὸν Ἅδη κατέρχονται.

30 Τῷ Αἰακῷ.] Ὁ Αἰακὸς υἱὸς λέγεται τοῦ Διὸς, καὶ τοῦτον, ὡς φασὶν, ἐπέστησε τοῖς καταχθονίοις.

31 Λογιζομένου αὐτούς.] Ἀριθμοῦντος, μετροῦντος.

32 Λαθών.] Ἀγνοηθείς.

33 Ἐνέδει.] Ἐνέλιπε.

34 Τῷ λογισμῷ.] Ἀριθμῷ.

Τῷ

τῇ κλεπτικῇ 35 ἅλις σοι αἱ ἐν οὐρανῷ παιδιαί· τὰ νεκρῶν δὲ, * ἀκριβῆ καὶ οὐδαμῶς λαθεῖν δυνάμενα. τέτταρας, ὡς ὁρᾷς, πρὸς τοῖς χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκεχαραγμένους. Σὺ δέ μοι * παρ' ἕνα ἥκεις ἄγων, εἰ μὴ τοῦτο φῂς, ὡς 36 παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος. Ἐγὼ δὲ ἐρυθριάσας πρὸς τὸν λόγον ταχέως ὑπεμνήσθην τῶν κατὰ τὴν ὁδόν. κἀπειδὴ περιβλέπων οὐδαμοῦ τοῦτον εἶδον, 37 συνεὶς τὴν ἀπόδρασιν ἐδίωκον * ὡς εἶχον τάχους * κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ φῶς. εἵπετο δὲ 38 αὐθαίρετός μοι ὁ βέλτιστος οὗτος· καὶ ὥσπερ ἀπὸ 39 ὕσπληγγος θέοντες καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδε ἐν Ταινάρῳ. * παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν.

3. Κλω. Ἡμεῖς δὲ, ὦ Χάρων, 40 ὀλιγωρίαν ἤδη τοῦ Ἑρμοῦ κατεγιγνώσκομεν. Χα. Τί οὖν ἔτι 41 διαμέλλομεν, ὡς οὐχ ἱκανῆς ἡμῖν γεγενημένης διατριβῆς; Κλ. Εὖ λέγεις. ἐμβαινέτωσαν. ἐγὼ δὲ προχειρισαμένη τὸ βιβλίον, καὶ 42 περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη, ὡς ἔθος, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν διαγνώσομαι, τίς, καὶ πόθεν, καὶ ὅντινα τεθνεὼς τὸν τρόπον· σὺ δὲ παραλαμβάνων * στοίβαζε, καὶ συντίθει, ὦ Ἑρμῆ· σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶ-

35 Ἅλις σοι.] Ἀρκέτω.
* Ἀκριβῆ.] Interpr. *accurata*, melius fortaſſe *explorata*.
* Παρ' ἕνα.] i. e. Πάντας παρ' ἕνα.
36 Παραλελόγισται.] Παρελόγισε, παρηρίθμησε.
37 Συνείς] Νοήσας.
* Ὡς εἶχον τάχους.] i. e. τί τάχους.
* Κατὰ τὴν ἄγουσαν] Deeſt ὁδόν.
38 Αὐθαίρετος.] Ἐξ ἰδίας γνώμης.
39 Ὕσπληγγος.] Ἀφετηρίας.

* Παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν.] Græciſmus, quem Latini non poſſunt verbatim reddere, melius fortaſſe Angli, So near he was come to getting quite away.
40 Ὀλιγωρίαν.] Ῥαθυμίαν.
41 Διαμέλλομεν.] Βραδύνομεν.
42 Περὶ τὴν ἀποβάθραν.] Οὕτω καλεῖται ὁ τῆς νεὼς τόπος, δι' οὗ ἐπὶ τὴν γῆν ἐξερχόμεθα, ἢ εἰσερχόμεθα.
* Στοίβαζε.] Πύκαζε, περίβαλλε, στέγαζε, σκίαζε, ἀπὸ τοῦ στείβειν, Bourd.

τα ἐμβαλεῖ. τί γὰρ ἂν ἀποκρίναιτό μοι; Ἑρ. Ἰδοὺ δή σοι, ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν, οὗτοι οἱ τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων. Χα. Βαβαὶ 43 τῆς εὐαγρίας, 44 ὀμφακίας ἡμῖν νεκροὺς ἥκεις ἄγων. Ἑρ. Βούλει, ὦ Κλωθοῖ, τοὺς ἀκλαύστους ἐπὶ τούτοις ἐμβιβασώμεθα; Κλ. Τοὺς γέροντας λέγεις; οὕτω ποίει. τί γάρ με δεῖ πράγματα ἔχειν, τὰ πρὸ 45 Εὐκλείδου πῶς νῦν ἐξετάζουσαν; οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη. τί τοῦτο; οὐκ ἐπακούουσί μου 46 βεβυσμένοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. δεήσει τάχα καὶ τούτους 47 ἀράμενον παραγαγεῖν. Ἑρ. Ἰδοὺ πάλιν οὗτοι δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι, 48 τακεροὶ πάντες, καὶ * πέπειροι, καθ' ὥραν 49 τετρυγημένοι. Κλ. Νὴ Δί' ἐπεὶ * ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί. τοὺς τραυματίας ἐπὶ τούτοις, ὦ Ἑρμῆ, παράγαγε. καὶ πρῶτόν μοι εἴπατε, ὅπως ἀποθανόντες ἥκετε; μᾶλλον δὲ αὐτὴ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ἐπισκέψομαι. πολεμοῦντας ἀποθανεῖν ἔδει χθὲς ἐν Μηδίᾳ τέτταρας ἐπὶ τοῖς ὀγδοήκοντα, καὶ τὸν Ὀξυάρτου υἱὸν μετ' αὐτῶν Γωβάρην. Ἑρ. Πάρεισι. Κλ. Δι' ἔρωτα αὐ-

43 Εὐαγρίας.] Τῆς καλῆς ἄγρας.

44 Ὀμφακίας.] Ἀώρους, μικροὺς, ἀνεψήτους τὰ τετελευτηκότα, τὰ νήπια, Bourd.

45 Τὰ πρὸ Εὐκλείδου.] Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἀθηναίων περιγενόμενοι (i. e. κρείττονες) τριάκοντα τυράννους ἔστησαν παρ' αὐτοῖς, οἵ τινες παραλαβόντες τινὰς τῶν πολιτῶν, μετὰ ταῦτα, κακῶς ἐνέχρηντο τοῖς λοιποῖς. καταλυθέντων οὖν τῶν τυράννων, καὶ γινομένου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησικακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται, συνθήκας ἐποίησαν, ὥστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι. τοῦτο οὖν λέγει νῦν (ἡ Κλωθὼ) ὅτι τῶν πάνυ γερόντων ἀναζητῆσαι τὸν βίον οὐ βούλομαι. Simile dictum videas in Dial. qui vocatur Hermotimus, λήθη τις ἔσω αὐτῶν ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου Ἄρχοντος πραχθέντων.

46 Βεβυσμένος.] Πεφραγμένος.

47 Ἀράμενον.] Κουφίσαντα.

48 Τακεροί.] Τακέντες.

* Πέπειροι.] Contra Ὀμφακίαι, de quibus ante n. 44.

49 Τετρυγημένοι.] Ἑψημένοι ἐν τῷ δέοντι τῷ καιρῷ.

* Ἀσταφίδες.] Σταφὶς uva paſſa Attic. ἀσταφίς.

τοὺς

τοὺς ἀπέσφαξαν ἑπτά. καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης διὰ τὴν ἑταίραν τὴν Μεγαρόθεν. Ἑρ. Οὑτοῖ πλησίον. Κλ. Ποῦ δὲ οἱ περὶ τῆς βασιλείας ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντες; Ἑρ. Παρεστᾶσιν. Κλ. Ὁ δ' ὑπὸ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς φονευθείς; Ἑρ. Ἰδού σοι πλησίον. Κλ. Τοὺς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παράγαγε. λέγω δὲ τοὺς [50] ἐκ τυμπάνου, καὶ τοὺς ἀνεσκολοπισμένους. οἱ δ' ὑπὸ λῃστῶν ἀποθανόντες ἑκκαίδεκα; Κλ. Ποῦ εἰσιν, ὦ Ἑρμῆ; Ἑρ. Πάρεισιν οἵδε οἱ τραυματίαι, οὓς ὁρᾷς. τὰς δὲ γυναῖκας ἅμα βούλει παραγάγω; Κλ. Μάλιστα, καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων γε. ἅμα γὰρ τεθνᾶσι, καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον. καὶ τοὺς ἀπὸ πυρετοῦ δὲ τούτους ἅμα, καὶ τὸν ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα.

4. Ποῦ δὲ ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὃν ἔδει τῆς Ἑκάτης [51] τὸ δεῖπνον φαγόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων ᾠὰ, καὶ πρὸς τούτοις γε * σηπύαν ὠμὴν, ἀποθανεῖν; Κυν. Πάλαι σοι παρέστηκα, ὦ βελτίστη Κλωθοῖ, τί δέ με ἀδικήσαντα, τοσοῦτον εἴασας ἄνω τὸν χρόνον, σχεδὸν γὰρ ὅλον μοι τὸν ἄτρακτον ἐπέκλωσας. καίτοι πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακόψας ἐλθεῖν· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἄρρηκτον ἦν. Κλ. Ἔφορόν σε καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτη-

50 Τοὺς ἐκ τυμπάνου.] Τύμπανόν ἐστι ξύλον, ἐν ᾧ τοὺς καταδίκους ἐφόνευον, Schol. cui congruit quod dixit H. Grotius in vocem ἐτυμπανίσθησαν, Heb. 11. v. 35. Tympanum eſſe fidiculas, per quas humana pellis ita extenditur, ut bubula in tympano, doctus id à Scholiaſte Ariſtophan. in Plut. v. 345. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες.

51 Τῆς Ἑκάτης.] Ὡς ἔοικεν ἐν τῷ τῆς Ἑκάτης δείπνῳ ταῦτα παρατιθέναι εἰώθασι. ἡ δὲ Ἑκάτη μία ἐστὶ τῶν παρ' Ἕλλησι θεῶν. λέγει ἐν οἷς καθῄροντο.

* Σηπύαν ὠμήν.] Ita omnes quos vidi libros, eundem opinor eſſe piſcem, quem Athen. vocat σηπίαν lib. 7. cap. 21. parvi pretii.

μάτων

μάτων ἀπολιμπάνον. ἀλλ' [52] ἔμβαινε * ἀγαθῇ τύχῃ. Κυν. Μὰ Δί'. ἢν μὴ πρότερόν γε τουτονὶ τὸν δεδεμένον ἐμβιβασώμεθα. δέδια γὰρ μή σε παραπείσῃ δεόμενος. Κλ. Φέρ' ἴδω τίς ἐστι· [53] Μεγαπένθης ὁ Λακύδου τύραννος. Κλ. Ἐπίβαινε σύ. Μεγ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα Κλωθοῖ. ἀλλά με πρὸς ὀλίγον ἔασον ἀνελθεῖν. εἶτά σοι αὐτόμολος ἥξω, καλοῦντος μηδενός. Κλ. Τί δ' ἐστιν, οὗ χάριν ἀφικέσθαι θέλεις; Μεγ. Τὴν οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπίτρεψον, ἡμιτελὴς γὰρ ὁ δόμος καταλέλειπται. Κλ. Ληρεῖς, ἀλλ' ἔμβαινε. Με. [54] Οὐ πολὺν χρόνον, ὦ μοῖρα, αἰτῶ. μίαν με ἔασον μεῖναι τήνδε ἡμέραν, ἄχρις ἄν τι ἐπισκήψω τῇ γυναικὶ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τὸν μέγαν εἶχον θησαυρὸν κατορωρυγμένον. Κλ. [55] Ἄραρεν. οὐκ ἂν τύχοις. Μέγ. Ἀπολεῖται οὖν χρυσὸς τοσοῦτος; Κλ. Οὐκ ἀπολεῖται. θάρρει τούτου γε ἕνεκα. Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνεψιὸς παραλήψεται. Με. Ὢ τῆς ὕβρεως, ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ ῥαθυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα. Κλ. Ἐκεῖνος αὐτός. καὶ ἐπιβιώσεταί σοι ἔτη τετταράκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς τὰς παλλακίδας καὶ τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σου παραλαβών. Με. Ἀδικεῖς, ὦ Κλωθοῖ, τἀμὰ τοῖς

52 Ἔμβαινε.] Schol. habet ἐπίβαινε, τουτέστι, ἄνελθε εἰς τὸ πλοῖον.
* Ἀγαθῇ τύχῃ.] i. e. Σὺν ἀγαθῇ τύχῃ.
* Μὰ Δία.] Deeſt οὐκ ἐμβαίνω.

53 Μεγαπένθης Λακύδου Τύραννος.] De hoc *Magapenthe Tyranno* non unquam me legiſſe memini, & alibi (credo) non invenitur mentio de eo facta; ex nomine videtur Græcus, ex iis vero quæ infra dicit, ἐς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι μέχρις ἂν ὑπαγάγωμαι Πισίδας, καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους, videtur fuiſſe Tyrannus cujuſdam urbis Cariæ vel Ioniæ, *Palmer*.

54 Οὐ πολὺν χρόνον.] Εἰς Πρωτεσίλαον ἀποσκώπτει, do quo vide quæ diximus Διαλ. 15. n. 1.

55 Ἄραρεν.] Schol. ἤρηρεν, ἔδοξεν. vide quæ de hac voce diximus prius, Διαλ. 1. n. 12.

πολε-

πολεμιωτάτοις διανέμουσα. Κλ. Σὺ γὰρ οὐχὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα, ὦ γενναιότατε, παρειλήφεις ἀποκτείνας τε αὐτὸν καὶ τὰ παιδία ἔτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας. Με. Ἀλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν. Κλ. Οὐκοῦν [56] ἐξήκει σοι ὁ χρόνος τῆς κτήσεως.

5. Μεγ. Ἄκουσον, ὦ Κλωθοῖ, ἅ σοι ἰδίᾳ, μηδενὸς ἀκούοντος, εἰπεῖν βούλομαι. ὑμεῖς δὲ ἀπόστητε πρὸς ὀλίγον. ἄν με ἀφῇς ἀποδρᾶναι, χίλιά σοι τάλαντα χρυσίου [57] ἐπισήμου δώσειν ὑπισχνοῦμαι σήμερον. Κλ. Ἔτι γὰρ χρυσὸν, ὦ γελοῖε, καὶ τάλαντα διὰ μνήμης ἔχεις; Με. Καὶ τοὺς δύο δὲ κρατῆρας, εἰ βούλει, προστίθημι, οὓς ἔλαβον ἀποκτείνας Κλεόκριτον, ἕλκοντας ἑκάτερον χρυσοῦ [58] ἀπέφθου, τάλαντα ἑκατόν. Κλ. Ἕλκετε αὐτόν, ἔοικε γὰρ οὐκ ἐπεμβήσεσθαι ἡμῖν ἑκών. Με. Μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελὲς μένει τὸ τεῖχος, καὶ τὰ νεώρια ἐξετέλεσα γὰρ ἂν αὐτὰ * ἐπιβιοὺς πέντε μόνας ἡμέρας. Κλ. Ἀμέλησον. ἄλλος τειχιεῖ. Με. Καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως [59] εὔγνωμον αἰτῶ. Κλ. Τὸ ποῖον; Με. [60] Ἐς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι, μέχρις ἂν [61] ὑπαγάγωμαι Πισίδας, καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους, καὶ μνῆμα * ἑαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας ἐπιγράψω ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον. Κλ. Οὗτος, οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν αἰτεῖς, ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσιν ἐτῶν διατριβήν. Με. Καὶ μὴν

56 Ἐξήκει.] Ἀντὶ τοῦ παρῆλθε, οὕτω καὶ τοῦ ἐξήκοντος φαμὲν χρόνου ἀντὶ τοῦ παρελθόντος.

57 Ἐπισήμου.] Ἐσφραγισμένου.

58 Ἀπέφθου.] *Puri, & crebra coctione defæcati*, ab ἕψω coquo. Scholiaſtes interpretatur ἐνρίζου. Sed ſcribi debuit ὀβρύζου.

* Ἐπιβιούς.] Partic. ab ἐπιβίωμι, ut γνοὺς à γνῶμι.

59 Εὔγνωμον.] Εὔλογον.

60 Ἐς τοσοῦτον.] Ἐπὶ τοσοῦτον.

61 Ὑπαγάγωμαι.] Schol. ὑπάγωμαι, ὑποτάξω.

* Ἑαυτῷ.] Pro ἐμαυτῷ, ut ἑαυτοῦ pro σεαυτοῦ, vid. Method. noſtr. p. 47.

ἐγγυη-

ἐγγυητὰς ὑμῖν ἕτοιμος παρασχέσθαι τοῦ τάχους καὶ τῆς ἐπανόδου. εἰ βούλεσθε δὲ καὶ [62] ἀντάνδρον ὑμῖν ἀντ' ἐμαυτοῦ παραδώσω τὸν Ἀγαπητόν. Κλ. Ὦ μιαρὲ, ὃν ηὔχου πολλάκις ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν; Με. Πάλαι ταῦτ' ηὐχόμην· νυνὶ δὲ ὁρῶ τὸ βέλτιον. Κλ. Ἥξει κἀκεῖνός σοι μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ νεωστὶ βασιλεύοντος ἀνῃρημένος. Με. Οὐκοῦν, ἀλλὰ τοῦτό γε μὴ ἀντείπῃς, ὦ μοῖρά μοι. Κλ. Τὸ ποῖον; Με. Εἰδέναι βούλομαι τὰ μετ' ἐμὲ, ὅντινα ἕξει τὸν τρόπον. Κλ. Ἄκουε, μᾶλλον γὰρ ἀνιάσῃ μαθών. τὴν μὲν γυναῖκά σοι, Μίδας ὁ δοῦλος ἕξει, καὶ πάλαι δὲ αὐτὴν ἐμοίχευεν. Με. Ὁ κατάρατος ὃν ἐγὼ πειθόμενος αὐτῇ ἀφῆκα ἐλεύθερον. Κλ. Ἡ θυγάτηρ δέ σου ταῖς παλλακίσι τοῦ νυνὶ τυραννοῦντος [63] ἐγκαταλεχθήσεται. εἰκόνες δὲ, καὶ ἀνδριάντες, οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατετραμμένοι γέλωτα παρέξουσι τοῖς θεωμένοις. Με. Εἰπέ μοι, τῶν φίλων δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ τοῖς δρωμένοις; Κλ. [64] Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος, ἢ ἐκ τίνος αἰτίας δικαίας γενόμενος; ἀγνοεῖς ὅτι καὶ πάντες οἱ προσκυνοῦντες, καὶ τῶν λεγομένων καὶ πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦντες, ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων, τῆς ἀρχῆς ὄντες φίλοι, καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες; Με. Καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐπηύχοντό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, προαποθανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἕτοιμος, εἰ οἷόν τε εἴη. καὶ ὅλος

62 Ἀντάνδρον.] Ὄνομα κύριον, ita Schol. ſed non ita interpres, qui reddit *ſuccedaneum*. Ἀγαπητὸν autem ὄνομα κύριον.

63 Ἐγκαταλεχθήσεται.] Schol. ἐγκαταλογήσεται, συγκαταριθμήσεται.

64 Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος.] Δι' εἰδὸς τούτου πᾶσαν τὴν τῶν τυράννων ἐμφανίζει οὐδένειαν· καὶ ὅτι οὐδεὶς φίλος, ἀλλὰ κόλακες πάντως αὐτῶν, τὸν καιρὸν ἐξανέμενοι.

* ὅρκος

* ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ. Κλ. Τοιγαροῦν παρ' ἑνὶ αὐτῶν χθὲς δειπνήσας, ἀπέθανες. τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθὲν, ἐκεῖνο δεῦρο κατέπεμψέ σε. Με. Τοῦτ' ἄρα πικροῦ τινος ᾐσθόμην· τί βουλόμενος δὲ ταῦτ' ἔπραξε; Κλ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ἐμβῆναι δέον.

6. Με. Ἕν με πνίγει μάλιστα, ὦ Κλωθοῖ, διόπερ ἐπόθουν καὶ πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι πάλιν. Κλ. Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γὰρ παμμέγεθες εἶναι. Με. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης, [65] ἐπεὶ τάχιστά με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δείλην ὀψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἴκημα, ἔνθα ἐκείμην, σχολῆς οὔσης (οὐδεὶς γὰρ οὐδὲ ἐφύλαττέ με) Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου, καὶ πάλαι δὲ, οἶμαι, κεκοινωνήκει, ἐπισπασάμενος τὴν θύραν, ἐσπόδει, καθάπερ οὐδενὸς ἔνδον παρόντος· εἶτα ἐπειδὴ ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ, σὺ μέν τοι φησὶν, ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον, πληγάς μοι πολλάκις οὐδὲν ἀδικοῦντι [66] ἐνέτεινας, καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων, παρέτιλλέ τέ με, καὶ [67] κατὰ κόρρης ἔπαιε. τέλος δὲ, [68] πλατὺ χρεμψάμενος, καὶ καταπτύσας μου, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἄπιθι ἐπειπὼν ᾤχετο, ἐγὼ δὲ * ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως ὅ, τι καὶ [69] δράσαιμι αὐτὸν, αὖος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὤν· καὶ ἡ μιαρὰ δὲ παιδίσκη, ἐπεὶ ψόφου προσ-

* Ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ.] *Jurant paraſiti per reges ſuos*, Bourd.

65 Ἐπεὶ τάχιστά με ἀποθανόντα εἶδε.] Ἔθος Ἀττικοῖς οὕτω χρῆσθαι (i. e. loqui) ἐπὶ τῶν ἀνυπερθέτως καὶ εὐθὺς γινομένων ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐπεὶ ἀπέθανον, εὐθὺς τοῦτο εἴργασται, εἶπεν, ἐπεὶ τάχιστά με ἀποθανόντα εἶδε.

66 Ἐνέτεινας.] Ἐπήγαγες.

67 Κατὰ κόρρης.] Κατὰ τῆς κεφαλῆς.

68 Πλατὺ χρεμψάμενος.] Τὸν ἐν τῷ στόματι συναγὼν πτύελον.

* Ἐνεπιμπράμην.] Ἐκαιόμην, ἐμηνιόμην.

69 Δράσαιμι αὐτόν.] Non αὐτῷ, vid. Method. noſtr. p. 134. δράω cum eodem caſu conſtruitur ac ποιῶ.

ὄντων τινῶν ᾔσθετο, σιέλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοί, κωκύουσα, καὶ τοὔνομα ἐπικαλουμένη, ἀπηλλάττετο, [70] ὧν εἰ λαβοίμην. ΚΛ. Παῦσαι ἀπειλῶν. ἀλλ' ἔμβηθι, καιρὸς ἤδη σε ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον. ΜΕ. Καὶ τίς ἀξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον λαβεῖν; ΚΛ. Κατὰ τυράννου μὲν οὐδείς, κατὰ νεκροῦ δὲ ὁ [71] Ῥαδάμανθυς, ὃν αὐτίκα μάλα ὄψει δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίαν ἐπιτιθέντα ἑκάστῳ τὴν δίκην. τὸ νῦν δὲ ἔχε, μὴ διάτριβε. ΜΕ. Κἂν ἰδιώτην με ποίησον, ὦ Μοῖρα, τῶν πενήτων ἕνα, κἂν δοῦλον ἀντὶ τοῦ βασιλέως, ἀναβιῶναι με ἔασον μόνον. ΚΛ. * Ποῦ δὲ ὁ τὸ ξύλον, καὶ σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, σύρετ' αὐτὸν [72] εἴσω τοῦ ποδός, οὐ γὰρ ἂν ἐμβαίη, ἑκών. ΕΡ. Ἕπου νῦν δραπέτα. δέχου τοῦτον σὺ πορθμεῦ, καὶ τὸν δεῖνα, [73] καὶ ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμέλει πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται. ΜΕ. Καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέζεσθαί με δεῖ. ΚΛΩ. * Ὅτι τί; ΜΕ. Ὅτι νὴ Δία Τύραννος ἦν, καὶ δορυφόρους εἶχον μυρίους. ΚΛ. Εἶτ' οὐ δικαίως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων, οὑτωσὶ σκαιὸν ὄντα; πικρὰν

70 Ὧν εἰ λαβοίμην.] Καὶ τοῦτο δραματικὸν τὸ μὴ συντελεῖν τὸν λόγον ἐᾶσθαι, ἀλλ' ἀποτέμνεσθαι, ἐνδεοῦς ἔτι ὄντος, ὡς καὶ ἐν τῷ βίῳ εἴωθε γίνεσθαι ὑπὸ μειζόνων κωλυομένου τοῦ λόγου.

71 Ῥαδάμανθυς.] Καὶ οὗτος υἱὸς ἐστιν, ὡς λέγουσι, τοῦ Διός· ἀφωρίσθη δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῷ ἐκζητεῖν τὰς τῶν τετελευτηκότων πράξεις, καὶ τὰς εἰς ἀξίαν ἐπιτιθέναι δίκας.

* Ποῦ δὲ ὁ τὸ ξύλον.] i. e. κωνίσκος. Vid. prius n. 25.

72 Εἴσω τοῦ ποδός.] Τοῦτ' ἔστι κατὰ τοῦ ποδός. Vid. Method. noſtr. 127.

73 Καὶ ὅπως.] Κἀνταῦθα ἐλλείπει Ἀθηναίων ἔθει, τὸ φρόντιζε. quo admiſſo, ſic interpreteris, *vide ut tuto & ſecure malo alligatus fuerit, idque actutum*, ita enim δεδήσεται proprie ſignificat, neque novum videri debet adjungere ὅπως indicativo; vid. M. N. 137. δεδήσεται autem eſt, non δεδέσεται, ut docent Grammatici, nam illi volunt paulo poſt Fut. deduci à Præt. quod eſt δέδεμαι.

* Ὅτι τί;] Præpoſterum dictum, videtur deeſſe αἴτιον· τί αἴτιον ὅτι; verum ita locutus eſt Plato, Πολιτ lib. 1. ὅτι δὴ τί; & ὅτι τί δή;

δι' οὗ τὴν τυραννίδα ἕξεις, γευσάμενος τοῦ ξύλου. Με. Τολμήσει γὰρ Κυνίσκος ἐπανατείνασθαί μοι τὸ βάκτρον; οὐκ ἐγώ σε πρῴην, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ τραχὺς ἦσθα, καὶ ἐπιτιμητικός, μικροῦ δεῖν [74] προσεπατταλευσα; Κλ. Τοιγαροῦν μενεῖς καὶ σὺ τῷ ἱστῷ προσπεπατταλευμένος.

7. Μίκυλλος. Εἰπέ μοι, ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς ὑμῖν λόγος; ἢ διότι πένης εἰμί, διὰ τοῦτο καὶ τελευταῖον ἐμβῆναί με δεῖ; Κλ. Σὺ δὲ τίς εἶ; Μι. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Κλ. Εἶτα ἄχθῃ βραδύνων; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσα ὁ Τύραννος ὑπισχνεῖται δώσειν ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον; θαῦμα γοῦν ἔχει με, εἰ μὴ [75] ἀγαπητὴ καί σοι ἡ διατριβή. Μι. Ἄκουσον, ὦ βελτίστη μοιρῶν. οὐ πάνυ με ἡ τοῦ [76] Κύκλωπος ἐκείνη εὐφραίνει δωρεά, τὸ ὑπισχνεῖσθαι, ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὖτιν κατέδομαι· ἄν τε γοῦν πρῶτον, ἄν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὀδόντες περιμένουσιν. ἄλλως τε, οὐδ' ὅμοια τἀμὰ τοῖς τῶν πλουσίων. [77] ἐκ διαμέτρου γὰρ * ἡμῶν οἱ βίοι φασίν. ὁ μὲν γὰρ Τύραννος, εὐδαίμων εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον φοβερὸς ἅπασι καὶ περίβλεπτος, ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἀργύριον, καὶ ἐσθῆτα, καὶ ἵππους, καὶ δεῖπνα, καὶ παῖδας ὡραίους, καὶ γυναῖκας εὐμόρφους, εἰκότως ἠνι-

74 Προσεπατταλευσα.] Εἰς πάτταλον ἔδησα, ἀντὶ τοῦ ἐσταύρωσα.

75 Ἀγαπητή.] Ἀντὶ ἀρκετή, ἐπιπόθητος.

76 Ἡ τοῦ Κύκλωπος.] Ὁ Κύκλωψ πρὸς τὸν Ὀδυσσέα ἐν τῷ σπηλαίῳ φησί· σοὶ χαρίζομαι τοῦτο, ὅτι μετὰ πάντων ὕστερον σὲ ἐσθίω. τοῦτο καὶ ὁ Μίκυλλος φησίν, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος γίνεται, τί με ὠφελεῖ τὸ ἀποθανεῖν ὕστερον; Οὖτιν δὲ λέγει τὸν Ὀδυσσέα, οὕτω γὰρ ἑαυτὸν Ὀδυσσεὺς καλεῖ διαπαίζων τὸν Κύκλωπα.

77 Ἐκ διαμέτρου.] Τὸ λόγιον ἐπὶ πάνυ διαφερόντων. εἴληπται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου σχήματος τοῦ κύκλου, ἐπ' ἐκείνου πασῶν τῶν τεμνουσῶν αὐτὸν εὐθειῶν διὰ τοῦ κέντρου ἐγγίσῃ (i. e. μή) διάμετρος καλεῖται.

* Ἡμῶν οἱ βίοι.] Supple διαφέρουσι.

ἄτο. καὶ ἀποσπώμενος αὐτῶν ἤχθετο. [78] οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἰξῷ τινι [79] προσέχεται τοῖς τοιούτοις ἡ ψυχὴ, καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥᾳδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι [80] προσετετηκυῖα. μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἄῤῥηκτός τις ἔτος ὁ δεσμός ἐστιν, ᾧ δεδέσθαι ξυμβέβηκεν αὐτούς. ἀμέλει, κἂν ἀπάγῃ τις αὐτοὺς μετὰ βίας, ἀνακωκύουσι. καὶ τἄλλα ὄντες θρασεῖς, δειλοὶ πρὸς ταύτην εὑρίσκονται τὴν ἐπὶ τὸν ᾅδην φέρουσαν ὁδόν. ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοὔπισω ὥσπερ οἱ [81] δυσέρωτες, πόῤῥωθεν ἀποβλέπειν τὰ ἐν τῷ φωτὶ βούλονται, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει. καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποδιδράσκων, κἀνταῦθά σε καταλιπαρῶν. ἐγὼ δὲ, ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρὸν, οὐ [82] συνοικίαν, οὐ χρυσὸν, οὐ σκεῦος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας, εἰκότως [83] εὔζωνος ἦν. κἀπειδὴ μόνον ἡ Ἄτροπος ἔνευσέ μοι, ἄσμενος ἀποῤῥίψας τὴν σμίλην, καὶ τὸ κάττυμα, [84] κρηπῖδα τινὰ ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων, ἀναπηδήσας εὐθὺς ἀνυπόδετος, οὐδὲ τὴν μελαντηρίαν ἀπονιψάμενος, εἱπόμην. μᾶλλον δὲ ἡγούμην, [85] ἐς τὸ πρόσω ὁρῶν. οὐδὲν δέ με τῶν κατόπιν ἐπέστρεφε, καὶ μετεκάλει. καὶ νὴ Δί' καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ὁρῶ. τό, τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἅπασιν εἶναι καὶ μηδένα τοῦ πλησίον διαφέρειν ὑπερήδιστον ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. τεκμαίρομαι δὲ

78 Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως.] Καινοπρεπὲς τοῦτο, οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως, δέον εἰπεῖν, ὁ δὲ οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως, εἴρηκε.
79 Προσέχεται.] Κρατεῖται.
80 Προσετετηκυῖα.] Προστακοῦσα, ἐπιθυμητικῶς ἔχουσα.
* Ἀμέλει κἂν.] i. e. *certe ſi*, non ut interpres *licet*, ſenſum enim verborum ſequentium id vetat.

81 Δυσέρωτες.] Οἱ πάνυ ἐρῶντες.
82 Συνοικίαν.] Τὰ νῦν ἐνοικικὰ λεγόμενα.
83 Εὔζωνος ἦν.] Ὁ ταχὺς, καὶ ὀξέως λεγόμενος.
84 Κρηπῖδα.] Ὑπόδημα.
85 Εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν.] Τοῦτ' ἔστιν, οὐχ ὥσπερ οἱ πλεῖστοι εἰς τὰ ὀπίσω ἐθεώρουν, ὡς ἐπιθυμοῦντες τοῦ φωτός.

μηδ' ἀπαιτεῖσθαι χρέα τοὺς ὀφείλοντας ἐνταῦθα, μηδὲ φόρους ὑποτελεῖν. τὸ δὲ μέγιστον, μηδὲ ῥιγοῦν, τοῦ χειμῶνος, μηδὲ νοσεῖν, μήθ' ὑπὸ δυνατωτέρων ῥαπίζεσθαι. εἰρήνη δὲ πᾶσα, καὶ τὰ πράγματα [86] ἐς τοὔμπαλιν ἀνεστραμμένα. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ πένητες γελῶμεν· ἀνιῶνται δὲ καὶ οἰμώζουσιν οἱ πλούσιοι. Κλ. Πάλαι οὖν σε, ὦ Μίκυλλε, γελῶντα ἑώρων. τί δ' ἦν ὅ σε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν;

8. Μι. Ἄκουσον, ὦ τιμιωτάτη μοι θεῶν, παροικῶν ἄνω τυράννῳ πάνυ ἀκριβῶς ἑώρων τὰ γιγνόμενα ὑπ' αὐτῷ. καί μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι· τῆς τε γὰρ πορφύρας τὸ ἄνθος ὁρῶν ἐμακάριζον, καὶ τῶν ἀκολουθούντων τὸ πλῆθος, καὶ τὸν χρυσὸν, καὶ τὰ λιθοκόλλητα ἐκπώματα, καὶ τὰς κλίνας τὰς ἀργυρόποδας. ἔτι δὲ καὶ ἡ [87] κνίσσα ἡ τῶν σκευαζομένων ἐς τὸ δεῖπνον [88] ἀπέκναιέ με. ὥστε ὑπεράνθρωπός τις ἀνὴρ, καὶ τρισόλβιος κατεφαίνετο. καὶ μονονουχὶ καλλίων καὶ ὑψηλότερος, ὅλῳ [89] πήχει βασιλικῷ ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ, καὶ σεμνῶς προβαίνων, καὶ ἑαυτὸν [90] ἐξυπτιάζων, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκπλήττων. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν, αὐτός τε παραγέλοιος ὤφθη μοι ἀποδυσάμενος τὴν τρυφήν· κᾀμαυτοῦ ἔτι μᾶλλον κατεγέλων, οἷον κάθαρμα [91] ἐτεθήπειν, ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὴν εὐ-

86 Εἰς τοὔμπαλιν.] Τουτέστιν ἐναντία τοῖς γινομένοις ἐν τῇ ζωῇ. τοὔμπαλιν pro τὸ ἔμπαλιν, ut τοὐναντίον, Method. p. 32.

87 Καὶ ἡ κνίσσα.] Ὁ καπνός.

88 Ἀπέκναιέ με.] Ἀντὶ τοῦ νωθρότερόν με εἰς τὸ ζῆν διετίθει. ἢ ὅτι τρόπον τινὰ ἐκέντει, καὶ ἠμμάτει, καὶ πονηρῶς ἔχειν ἐποίει.

89 Ὅλῳ πήχει βασιλικῷ.] Ἀντὶ μέτρῳ μεγάλῳ. ὁ γὰρ βασιλικὸς πῆχυς ὑπὲρ τὸν ἰδιωτικὸν καὶ κοινὸν ἔχει τρεῖς δακτύλους.

90 Ἐξυπτιάζων.] Ἀντὶ τοῦ τείνων τὸν τράχηλον καὶ τὸ στῆθος προβαλλόμενος, ἅμα καὶ τοὺς ἰδίους ὤμους περισκοπούμενος, ὅ ἐστι, γαυριῶν, καὶ ὑπερηφάνως περιπατῶν.

91 Ἐτεθήπειν.] Ἐθαύμαζον, Schol. ἐπεπλήμμην, Heſych. vide ſupra Διαλ. ἀλ. N. 118.

δαιμο-

δαιμονίαν, καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῷ ἐν [92] τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων. οὐ καὶ μόνον δὲ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδὼν στένοντα, καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄγευστος αὐτῶν ἀπέθανε, τῷ Ἀσώτῳ Ῥοδοχάρει τὴν οὐσίαν ἀπολιπὼν, οὗτος γὰρ [93] ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους, καὶ πρῶτον ἐπὶ κλῆρον ἐκαλεῖτο κατὰ τὸν νόμον, οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω τὸν γέλωτα. καὶ μάλιστα μεμνημένος ὡς ὠχρὸς ἀεὶ, καὶ αὐχμηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλεως, καὶ μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας [94] ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον, ἐκλυθησόμενα πρὸς μακαρίου τοῦ Ῥοδοχάρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ * μεταξὺ γὰρ πλέοντες, τὰ λοιπὰ γελασόμεθα οἰμώζοντας αὐτοὺς ὁρῶντες. Κλ. Ἔμβαινε, ἵνα καὶ [95] ἀνιμήσηται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον.

9. Χα. Οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλῆρες ἤδη τὸ σκάφος, αὐτοῦ περίμενε ἐς αὔριον ἕωθέν σε διαπορθμεύσομην. Μι. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, [96] ἕωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων, ἀμέλει, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. οἴμοι τῶν κακῶν, ἤδη πλέουσιν, ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι, τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ [97] ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ ἤδη τεθνεώς. ἀλ-

92 Ἐν τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων.] Ὅτι ἡ Λακωνικὴ κόχλις τῶν ἄλλων εὐδοκιμωτέρα.

93 Ἄγχιστα.] Ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα, πλέον πάντων πλησιάζων.

94 Ἐλογίζετο.] Ἠρίθμει.

* Μεταξὺ πλέοντες.] Sic Græci loqui amant, *μεταξὺ πλέοντες* inter navigandum. *μεταξὺ λέγων* inter confabulandum.

95 Ἀνιμήσηται.] Ἀνασπάσηται.

96 Ἕωλον.] Χθεσινόν, Schol. τὸ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν λειπόμενον, Suid.

97 Ἀπαγορεύσας.] Ἀπονήσας.

λως

λως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχων [98] τὰ πορθμεῖα καταβαλεῖν. Κλ. Τί τοῦτο; περίμεινον, ὦ Μίκυλλε, οὐ θέμις οὕτω σε διελθεῖν. Μι. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι. Κλ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες ἀναλάβωμεν αὐτόν. καὶ σύ, ὦ Ἑρμῆ, συνάρπασον. Χα. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ πάντα, ὡς ὁρᾷς. Ἑρ. Ἐπὶ τοὺς ὤμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου. Κλ. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν· ἀνάβαινε οὖν, καὶ * τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει, [99] ἡμεῖς δὲ εὐπλοῶμεν. Κυν. Ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναί σοι, καταπλεύσας· πλέον γὰρ οὐδέν ἐστι τῆς πήρας, ἣν ὁρᾷς, καὶ τουτουὶ τοῦ ξύλου. τἄλλα δὲ ἢν ἀντλεῖν ἐθέλῃς, ἕτοιμος καὶ [100] πρόσκωπος εἶναι, μέμψῃ δὲ οὐδέν, ἢν [1] εὐῆρες, καὶ καρτερόν μοι [2] ἐρετμὸν δῷς μόνον. Χα. Ἐρέττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν. Κυ. [3] Ἦ καὶ [4] ὑποκελεῦσαι δεήσει; Χα. Νὴ Δί', ἤνπερ εἰδῇς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν. Κυ. Οἶδα καὶ πολλά, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν, ἀλλ' ὁρᾷς, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ᾆσμα ἐπιταραχθήσεται. Πλούσιος. Οἴμοι τῶν κτημάτων, οἴμοι τῶν ἀγρῶν, ὀττοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἵαν ἀπέλιπον, ὅσα τάλαν-

98 Πορθμεῖα.] Πορθμεῖα λέγει τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ διαπεράσαι διδόμενον.

* Σὺ Ἑρμῆ συνάρπασον.] Angl. συναναστασον.

* Τὸν τένοντα.] Τένων ἐστὶ τράχηλος, Moquot.

99 Ἡμεῖς εὐπλοῶμεν.] Ἐπικέλευσμὸς ἢ ἐπίφθεγμα τῶν πλεῖν ἀρχομένων, ἤτοι πορθμὸν διαβαλλόντων, ἢ εἰς πέλαγος ἀφιέναι μελλόντων.

100 Πρόσκωπος εἶναι.] Ἐπὶ τῇ κώπῃ καθήμενος.

1 Εὐῆρες.] Καλῶς κωπηλατοῦν.

2 Ἐρετμόν.] Κώπην.

3 Ἦ.] Ἆρα.

4 Ὑποκελεῦσαι δεήσει.] Ὡς ἐν τοῖς πλοίοις λέγειν εἰώθασι κελεῦσαι, ᾠδὴν δὲ λέγει ναυτικήν, ἣν ὑποκέλευσμα καλεῖ, διότι ἑνὸς καταρχομένου οἱ ἄλλοι ὑπήκουον· τὸ ᾀδόμενον, ὥσπερ καὶ ὅτε τὴν ὀθόνην τῶν πλοίων μετὰ τῆς κεραίας ἐπὶ τὸν ἱστὸν ἀναφέρουσι.

τὰ ὁ κληρονόμος σπαθήσει λαβὼν, αἲ, αἲ, τῶν νεογνῶν μου παιδίων, τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφυτεύσαμεν; Ἑρ. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμώζεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἀδακρυτὶ διαπλεῦσαί τινα. Μι. Ἄπαγε. οὐδὲν * ἐστὶν ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι εὐπλοῶν. Ἑρ. Ὅμως ἂν μικρόν τι πρὸς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον. Μι. Οἰμώξομαι * τοίνυν, ἐπειδή σοι, ὦ Ἑρμῆ, δοκεῖ. οἴμοι τῶν καττυμάτων τῶν παλαιῶν, ὀττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. οὐκ ἔτι ὁ κακοδαίμων ἕωθεν ἐς ἑσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδετός τε καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω, τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν σμίλην ἕξει, καὶ τὸ κεντητήριον; ἱκανῶς τεθρήνηται. Σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν. 10. Χα. Ἄγε δὴ, τὰ πορθμία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε. καὶ σὺ δὲ δός. παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δὸς καὶ σὺ τὸν ὀβολὸν, ὦ Μίκυλλε. Μι. Παίζεις, ὦ Χάρων, ἢ § καθ' ὕδατός, φασιν, γράφεις παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν· * ἀρχὴν δὲ, οὔτε οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὀβολὸς, ἢ στρογγύλον· Χα. Ὢ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαίνετε δ' ὅμως. ἐγὼ δ' ἵππους, καὶ βοῦς, καὶ κύνας, καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι· διαπλεῦσαι γὰρ κἀκεῖνα δεῖ. Κλ. Ἄπαγε αὐτοὺς, ὦ Ἑρμῆ, παραλαβών. ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἐς τὸ ἀντιπέρας * ἀποπλευσοῦμαι, Ἰνδοπάτην

* Ἐφ' ὅτῳ.] Pro ἐφ' ᾧ, vid. Method. noſtr. p. 47.

* Τοίνυν.] Οὖν, ut ſæpe alibi.

§ Καθ' ὕδατός φασιν ἤδη γράφεις.] Παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων πράγμασι, τὸ γὰρ καθ' ὕδατος γράφειν ἀδύνατον.

* Ἀρχὴν.] Sæpius τὴν ἀρχὴν, i. e. κατὰ τὴν ἀρχὴν, imprimis.

* Ἀποπλευσοῦμαι.] Mirum eſt invenire Doricum Futurum in Attico Scriptore. vide Method. n. p. 71.

καὶ

καὶ Ἡραμίθρην τοὺς [6] Σύρους διάξουσι, τεθνᾶσι γὰρ δὴ πρὸς ἀλλήλων περὶ γῆς ὅρων μαχόμενοι. Ἑρ. Περίειμεν, ὦ οὗτοι. μᾶλλον δὲ πάντες ἑξῆς ἕπεσθέ μοι. Μι. Ἡράκλεις τοῦ ζόφου, ποῦ νῦν ὁ καλὸς [7] Μέγιλλος; [8] ἢ τῷ διαγνῷ τις ἐνταῦθα εἰ [9] καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ ὁμόχροα, καὶ οὐδὲν οὔτε καλὸν, οὔτε κάλλιον. ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον, [10] πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν, ἰσότιμον γίγνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως ἀφανῆ γὰρ ἄμφω, ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα· Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε ἄρα ὢν τυγχάνεις; Κυ. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε. ἀλλ' ἅμα, εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν. Μι. Εὖ λέγεις· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι, * ἐτελέσθης γὰρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ [11] ἐλευσίνια, οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε σοι δοκεῖ; Κυ. Εὖ λέγεις. ἰδοὺ οὖν προσέρχεται δᾳδουχοῦσά τις, φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα, ἢ ἄρά που Ἐριννύς ἐστίν; Μι. Ἔοικεν ἀπό γε τοῦ σχήματος. Ἑρ. Παραλάμβανε τούτους, [12] ὦ Τισιφόνη, τέτταρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Τι. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς οὗτος ὑμᾶς περιμένει. Ῥα.

6 Τοὺς Σύρους.] Bourdelotius habet Σῆρας, de quibus ſic Scholiaſtes, Σῆρες εἰσὶν ἔθνος παρ' ὃ γίνεται τὰ Σήρικα ἱμάτια.

7 Μέγιλλος.] Οὗτος δὲ ὁ Μέγιλλος Κορίνθιος ἦν ὑπερφέρων κάλλει τοὺς κατ' αὐτόν.

8 Ἢ τῷ.] Ἢ τίνι ὅ ἐστι (Schol. habet ἰάζοντος; puto legendum) διστάζοντος, i. e. dubitantis.

9 Εἰ καλλίων.] Πορνῶν, ambæ enim meretrices, & Φρύνη & Σιμμίχη.

10 Πρότερον τέως.] Παρέλκει ὁπότερον τῶν δύο ἢ τὸ πρότερον, ἢ τὸ τέως, ἄμφω γὰρ ταύτη σημαίνει. Ita Schol. ſuſpicor legendum ταὐτό.

* Ἐτελέσθης.] *Celebraviſti*, paſſivæ vocis & activæ ſignificationis. Vide Method. noſtr. p. 87.

11 Ἐλευσίνια.] Ἑορτὴ ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Ἐλευσίνια ἐπιτελουμένη Δήμητρι καὶ Περσεφόνῃ, ἐν ᾗ ἐγίνοντο ἀνόητά τινα τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις μυστήρια, ἅπερ Λουκιανὸς συνδιαπαίζει.

12 Τισιφόνη.] Τισιφόνη μία ἐστὶ τῶν Ἐριννύων. Ἐριννύας δὲ λέγουσι θεὰς ἐπιτεθραμμένας κολάζειν τοὺς πλημμελοῦντας κατὰ τὸν βίον.

Πρόσαγε αὐτούς, ὦ Ἐριννύ. σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, κήρυττε καὶ προσκάλει. Κυ. Ὦ Ῥαδάμανθυ[13] πρὸς τοῦ πατρός, ἐμὲ πρῶτον ἐπίσκεψαι παραγαγών. Ῥα. Τίνος ἕνεκα; Κυ. Πάντως βούλομαι κατηγορῆσαί τινος, ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ * περὶ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος εἴην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον, αὐτὸς φανεὶς οἷός εἰμι, καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τρόπον. Ῥα. Τίς δὲ σύ; Κυ. Κυνίσκος, ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος. Ῥα. Δεῦρ' ἐλθέ, καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατάστηθι. Σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγόρους.

10. Ἑρ. Εἴ τις Κυνίσκου τουτουῒ κατηγορεῖ, δεῦρο προσίτω. οὐδεὶς προσέρχεται. ἀλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε, ἀπόδυθι δέ, ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων. Κυ. Πῶς γὰρ ἐγὼ[14] στιγματίας ἐγενόμην; Ῥα. Ὁπόσα ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσηται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει. Κυ. Ἰδού σοι γυμνὸς παρέστηκα. ὥστε αἰαζήτει ταῦτα ἅπερ σὺ φὴς τὰ στίγματα. Ῥα. Καθαρὸς ὡς ἐπίπαν οὑτοσί, πλὴν τούτων τριῶν ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων. καίτοι τί τοῦτο; ἴχνη μὲν καὶ σημεῖα[15] τῶν ἐγκαυμάτων οὐκ οἶδα δὲ ὅπως * ἐξαλήλειπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται. πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκε, ἢ

13 Πρὸς τοῦ πατρός.] Ἐνορκῶ κατὰ τοῦ πατρός, λέγει δὲ τοῦ Διός. πατέρα γὰρ λέγουσι τοῦ Ῥαδαμάνθυος τὸν Δία.

* Περὶ τὸν βίον.] Varia eſt hujus præpoſitionis ſignificatio. Vide Method. n. p. 134. Schol. paulò ſupra dixit κατὰ τὸν βίον.

14 Στιγματίας.] Στιγματίας καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους, ὡς ἀχρήστους εἰς τοῦτο οὖν ἀφορμῶν ὁ Κυνίσκος, πῶς ἐγεννόμην πρῶτον στιγματίας ἠπάτησε.

15 Τῶν ἐγκαυμάτων.] Φρονίμως αἰνίττεται πάνυ ὡς ὁ φιλόσοφος εἰ καί τι ἔχῃ πρώην ἁμάρτημα, δυνατὸν διὰ τῶν πόνων ἀποκαθᾶραι αὐτό.

* Ἐξαλήλειπται.] Sic habent omnes quos vidi libros, non ἐξαλήλιπται. Vide Piſcat. n. 124. ubi ἐξαλήλιπται legitur, non ἐξαλήλειπται in iiſdem libris.

πῶς

πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφηνα. Κυ. Ἐγώ σοι φράσω· πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν γενόμενος, καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο [16] ἐμπολήσας στίγματα, ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἁπάσας τὰς κηλῖδας ἐκ τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην. Ῥα. Ἀγαθῷ γε, οὗτος καὶ * ἀνυσιμωτάτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ. ἀλλ' ἄπιθι ἐς τὰς [17] Μακάρων νήσους, τοῖς ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας δὲ πρότερον οὗ φῂς τυράννου, ἄλλους προσκάλει. Μι. Καὶ τοὐμὸν, ὦ Ῥαδάμανθυ, μικρόν ἐστι, καὶ βραχείας τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον. πάλαι γοῦν σοι καὶ γυμνός εἰμι· ὥστε ἐπισκόπει. Ῥα. Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις; Μι. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Ῥα. Εὖγε, ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ [18] ἀνεπίγραφος· ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί· τὸν τύραννον ἤδη προσκάλει. Ἑρ. Μεγαπένθης Λακύδου ἡκέτω. ποῖ στρέφῃ; πρόσιθι. σὲ τὸν τύραννον προσκαλῶ. [19] πρόβαλλ' αὐτὸν, ὦ Τισιφόνη, ἐς τὸ μέσον, ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα. σὺ δὲ, ὦ Κυνίσκε, κατηγόρει καὶ διέλεγχε ἤδη· πλησίον γὰρ ἁνὴρ οὑτοσί. Κυ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἔδει. γνώσῃ γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μάλα οἷός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· ὅμως δὲ καὐτὸς ἀποκαλύψω σοι τὸν ἄνδρα, κἀκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον. οὑτοσὶ γὰρ ὁ τρισκατάρατος, ὁπόσα μὲν ἰδιώτης ὢν ἔπραξε, παραλείψειν μοι δο-

16 Ἐμπολήσας.] Κερδάνας, συνάξας.

* Ἀνυσιμωτάτῳ.] Ἀνύω perficio, ἄνυσις perfectio, ἀνύσιμος perfectus, ἀνυσιμώτατος perfectiſſimus, ἀνυσιμώτατον φάρμακον perfectiſſimum ſeu præſentiſſimum remedium.

17 Μακάρων.] Μακάρους νήσους λέγουσι διάγουσιν αἱ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ψυχαὶ μετὰ θάνατον, ita Schol. μακάρους legendum opinor μάκαρας.

18 Ἀνεπίγραφος.] Μηδεμίαν γραφὴν ἢ στίγμα ἔχων.

19 Πρόβαλλ' αὐτόν.] Πρὸ τῶν ἄλλων βάλλε, πρόσαγε.

 κῶ,

κῶ. ἐπεὶ δὲ τὲς θρασυτάτες προσεταιρέμενος, καὶ δορυφόρες συναγαγὼν ἐπαναςὰς, τῇ πόλει τύραννος κατέςη, ἀκρίτες μὲν ἀπέκτεινε πλείονας ἢ μυρίες. τὰς δὲ ἐσίας ἑκάςων ἀφαιρέμενος, καὶ πλέτε πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, ἐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν. ἁπάσῃ δὲ ὠμότητι, καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, παρθένες διαφθείρων, καὶ ἐφήβες καταισχύνων, καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις [20] ἐμπαροινῶν. κὶ ὑπεροψίας μέν γε, καὶ τύφε, καὶ τὲ πρὸς τὲς ἐντυγχάνοντας * φρυάγματος, ἐδὲ κατ᾽ ἀξίαν δύναιο ἂν αὐτὲ λαβεῖν τὴν δίκην, ῥᾴδιον γὲν ἄν τις τὸν ἥλιον ἢ τἕτον [21] ἀσκαρδαμυκτὶ προσέβλεψεν. ὁ μὴν κὶ τὸ τῶν κολάσεων πρὸς ὠμότητι καινεργὸν αὐτὲ, τίς ἂν διηγήσασθαι δύναιτο, ὅς γε μὴ δὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχετο.

11. Καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἄλλως [22] κενή τις ἐςὶ κατ᾽ αὐτὲ διαβολὴ αὐτίκα εἴσῃ προσκαλέσας τὲς ὑπ᾽ αὐτὲ πεφονευμένες. μᾶλλον δὲ ἄκλητοι, ὡς ὁρᾷς, πάρεισι κὶ περιςάντες ἄγχεσιν αὐτόν. ἕτοι πάντες, ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τὲ ἀλιτηρίε τεθνᾶσιν· οἱ μὲν γυναικῶν ἕνεκα εὐμόρφων ἐπιβελευθέντες. οἱ δὲ υἱέων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων ἀγανακτήσαντες. οἱ δὲ ὅτι ἐπλέτεν, οἱ δὲ ὅτι ἦσαν δεξιοὶ κὶ σώφρονες, καὶ ἐδαμῶς ἤρεσκοντο τοῖς δρωμένοις. Ῥα. Τί ταῦτα φὴς, ὦ μιαρὲ σύ; Με. Τὲς μὲν φόνες εἴργασμαι, ὃς λέγει. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας, κὶ τὰς τῶν ἐφήβων ὕβρεις, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν παρθέ-

20 Ἐμπαροινῶν.] Ἀνυβρίζων.

* Φρυάγματος.] Φρύαγμα, ἔπαρσις, μετεώρισμα, ὑπερηφάνεια, Hesych.

21 Ἀσκαρδαμυκτί.] Μὴ μύων τὲς ὀφθαλμές.

22 Κενή τις ἐςὶ.] Ψευδὴς μάτην ὡς ἔτυχε.

νων,

νων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου κατεψεύσατο. Κυ. Οὐκοῦν καὶ τούτων, ὦ Ῥαδάμανθυ, παρέξω σοι μάρτυρας. Ῥα. Τίνας τούτους λέγεις; Κυ. [23] Προσκάλει, ὦ Ἑρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ, καὶ τὴν κλίνην. μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες οἷα πράττοντι συνηπίσαντο αὐτῷ. Ἑρ. Ἡ κλίνη καὶ ὁ λύχνος ὁ Μεγαπένθους * παρέστω. εὖ γε ἐποίησαν ὑπακούσαντες. Ῥα. Εἴπατε οὖν ὑμεῖς, ἃ σύνιστε Μεγαπένθει τούτῳ. προτέρα δὲ σὺ ἡ κλίνη λέγε. Κλ. Πάντα ἀληθῆ κατηγόρησε Κυνίσκος· ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἰπεῖν, ὦ δέσποτα Ῥαδάμανθυ, αἰσχύνομαι. τοιαῦτα ἦν, ἃ ἐπ᾽ ἐμοῦ διεπράττετο. Ῥα. Σαφέστατα μὲν οὖν, καταμαρτυρεῖς, μηδ᾽ εἰπεῖν αὐτὰ ὑπομένουσα. καὶ σὺ δὲ ὁ λύχνος ἤδη μαρτύρει. Λυ. Ἐγὼ [24] τὰ μεθ᾽ ἡμέραν οὐκ οἶδα, οὐ γὰρ παρῆν. ἃ δὲ τὴν νύκτα ἐποίει, καὶ ἔπασχεν, ὀκνῶ λέγειν. πλὴν ἀλλὰ ἐθεασάμην γε πολλὰ καὶ ἄρρητα καὶ πᾶσαν ὕβριν [25] ὑπερπεπαικότα· καίτοι πολλάκις ἑκὼν τοὔλαιον οὐκ ἔπινον ἀποσβῆναι θέλων. ὁ δὲ καὶ προσῆγέ με τοῖς δρωμένοις τὸ φῶς μου πάντα τρόπον κατεμίαινεν. Ῥα. Ἅλις ἤδη τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαῖ ὅλος οὑτοσὶ * πελιδνός, καὶ κατάγραφος. μᾶλλον δὲ κυανέος ἐστὶν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· τίνα οὖν κολασθείη τρόπον; Ἆρ᾽

23 Προσκάλει.] Καὶ τοῦτο εἰς πλείονας τῶν Ἑλλήνων ἐποίησε κατὰ γέλωτα, ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι καὶ τὰ φυτὰ λέγουσι ἔμψυχα, ἐπίτηδες οὕτως ἐμπαίζων λύχνον καὶ κλίνην μαρτυροῦντας παρήγαγε.

* Παρέσω.] In ſing. dicit. παρέσω, quamvis præceſſerant ἡ κλίνη καὶ ὁ λύχνος, ita etiam aliquando amant loqui Latini, *Mens & ratio & conſilium in ſenſibus eſt*, Tull. de Senectute.

24 Τὰ μεθ᾽ ἡμέραν.] Τὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

25 Ὑπερπεπαικότα.] Ὑπερβαλλόμενα.

* Πελιδνός.] Μόλυβδος, ἢ ὕφαιμος, Heſych. à πελὸς niger, fuſcus.

ἐς

ἐς [26] τὸν Πυριφλεγέθοντά ἐστιν ἐμβλητέος, ἢ παραδοτέος [27] τῷ Κερβέρῳ. Κυ. Μηδαμῶς. ἀλλ' εἰ θέλοις, ἐγώ σοι καινήν τινα καὶ πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι. Ρα. Λέγε, ὡς ἐγώ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ [28] χάριν * εἴσομαι. Κυ. Ἔθος ἐστὶν οἶμαι τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ λήθης ὕδωρ. Ρα. Πάνυ μὲν οὖν. Κυ. Οὐκοῦν μόνος ἐξ ἁπάντων ἄποτος ἔστω. Ρα. Διὰ τί δή; Κυ. Χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην, [29] μεμνημένος οἷος ἦν, καὶ ὅσον ἐδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τρυφήν. Ρα. Εὖ λέγεις. καὶ καταδεδικάσθω, καὶ παρὰ τὸν [30] Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὑτοσὶ, δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε κατὰ τὸν βίον.

26 Εἰς τὸν πυριφλεγέθοντα.] Ποταμὸν πυρὸς λέγουσι τοῦτον ἐν τοῖς καταχθονίοις.

27 Τῷ Κερβέρῳ.] Ὁ Κέρβερος κύων ἐστὶ τρεῖς ἔχων, ὡς λέγουσι, κεφαλὰς, φύλαξ τοῦ Ἅδου.

* Ὡς ἐγὼ εἴσομαι.] Ὡς cum indicativo, ut ὅπως ſupra.

28 Χάριν εἴσομαι.] Ἀντὶ εὐχαριστήσω, τὸ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ λέγεται.

29 Μεμνημένος.] Ἀναλογιζόμενος.

30 Τάνταλον.] Λέγουσι γὰρ οἱ Ἕλληνες, ὅτε Τάνταλος ἄνθρωπος ἦν, ἠξιώθη γενέσθαι τοῖς θεοῖς ὁμοτράπεζος, καὶ ἀκούων τὰ λαλούμενα, παρ' αὐτοῖς κατερχόμενος ἔλεγε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο οἱ θεοὶ ὀργισθέντες κολάζουσιν αὐτὸν ἐν τῷ Ἅδῃ, θεορῶν γὰρ δένδρα πεπληρωμένα καρπῶν καὶ ποταμοὺς παραρρέοντας, οὐδὲν αὐτῶν δύναται γεύσασθαι, αὐτοῦ γὰρ πλησιάζοντος ἐκεῖνοι φεύγουσι.

ΔΙΑ΄ΛΟΓΟΣ γ΄. 3.

Προμηθεύς, ἢ Καύκασος.

Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Προμηθεύς.

Ἑρ. Ὁ Μὲν Καύκασος, ὦ Ἥφαιστε, οὗτος, ᾧ τὸν ἄθλιον Τιτᾶνα τουτονὶ προσηλῶσθαι δεήσει. περισκοπῶμεν ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον,

εἴπου

ἔπου τοῦ χρόνου γυμνός ἐστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγείη τὰ δεσμὰ, καὶ οὕτως ἅπασι περιφανὴς εἴη κρεμάμενος. Ἡφ. Περισκοπῶμεν, ὦ Ἑρμῆ, οὔτε γὰρ ταπεινὸν καὶ πρόσγειον ἐσταυρῶσθαι χρὴ, ὡς μὴ ἐπαμύνειν αὐτῷ, [1] τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὴν κατὰ τὸ ἄκρον. ἀφανὴς γὰρ ἂν εἴη τοῖς κάτω. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, κατὰ μέσον ἐνταῦθά που ὑπὲρ τοῦ φάραγγος ἀνεσταυρώσθω, ἐκπετασθεὶς [2] τὼ χεῖρε ἀπὸ τουτουῒ πρὸς τὸ ἐναντίον. Ἑρ. Εὖ λέγεις. [3] ἀπότομοί τε γὰρ αἱ πέτραι γὰρ ἀπρόσβατοι, πανταχόθεν [4] ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι, καὶ τῷ ποδὶ στενὴν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς ἀκροποδοτί που μόλις ἑστάναι. καὶ ὅλως ἐπικαιρότατος ὁ σταυρὸς ἂν γένοιτο. μὴ μέλλε οὖν, ὦ Προμηθεῦ, ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ πάρεχε σεαυτὸν καταπαγησόμενον πρὸς τὸ ὄρος. Προ. [5] Ἀλλ' ὑμεῖς γοῦν, ὦ Ἥφαιστε, καὶ Ἑρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα. Ἑρ. [6] Τοῦτ' ἔφης, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε, ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα

Annotata in Prometheum maximam partem è Scholiis à J. G. Grævio *editis A. D.* 1687. *deſumpta.*

1 Τὰ πλάσματα, Schol. habet τὰ πλάσται.] Προμηθέα γὰρ λέγουσι Ἕλληνες τοὺς ἀνθρώπους δημιουργῆσαι.

2 Τὼ χεῖρε.] Attice pro τὰ χεῖρες. Vid. Meth. noſtr. p. 8.

3 Ἀπότομοι.] Ἀποτέτμηνται, μηδεμίαν ἔχουσιν διάβασιν. legendum opinor ἀποτέτμηνται. πέτραι enim non eſt neutrum.

4 Ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι.] Ἠρέμα ſæpius *quiete*, at hic *ſenſim, paulatim*, ἐπινεύω frequentius *annuo*, at hic *deorſum vergo*.

5 Ἀλλ' ὑμεῖς γοῦν.] Γοῦν ſæpe occurrit & varia ſignificatione, hic *certe* potius exponas quam *ergo*.

6 Τοῦτ' ἔφης, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε.] J. G. Gronovius pro κατελεήσατε vult legi κατελεήσαντας, quod ſane magis congruit cum verbis ſequentibus ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα παρακούσαντος τοῦ ἐπιτάγματος.

παρακου-

παρακούσαντας τοῦ ἐπιτάγματος; ἢ, οὐχ ἱκανὸς εἶναί σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος, καὶ ἄλλους ἂν χωρῆσαι δύο προσπατταλευθῆναι. ἀλλ' ὄρεγε τὴν δεξιάν. σὺ δὲ, ὦ Ἥφαιστε, κατάκλειε, καὶ προσήλου, καὶ τὴν σφῦραν ἐρρωμένως κατάφερε. δὸς καὶ τὴν ἑτέραν, κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὐτή· εὖ ἔχει. καταπτήσεται δὲ ἤδη καὶ ὁ ἀετὸς ἀποκερῶν τὸ ἧπαρ, ὡς πάντα ἔχοις ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηχάνου πλαστικῆς. Πρ. Ὦ [7] Κρόνε, καὶ Ἰάπετε, καὶ σὺ Γῆ μῆτερ, οἷα πέπονθα ὁ κακοδαίμων, οὐδὲν δεινὸν εἰργασμένος.

7. Ἑρ. Οὐδὲν δεινὸν εἰργάσω, ὦ Προμηθεῦ, ὃς πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν [8] ἐγχειρισθεὶς, οὕτως ἄδικον ἐποιήσω, καὶ ἀπατηλὴν, ὡς αὑτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι, ὀστᾶ καλύψας [9] ἀργέτι δημῷ; μέμνημαι Ἡσιόδου νὴ Δί' οὕτως εἰπόντος. ἔπειτα δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας πανουργότατα ζῶα, καὶ μάλιστά γε τὰς γυναῖκας. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας, καὶ τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις τοσαῦτα δεινὰ εἰργασμένος, φὴς μεδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι; Πρ. Ἔοικας, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σὺ κατὰ [10] τὸν ποιητὴν ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι, ὃς τὰ τοιαῦτα προφέ-

7 Κρόνε καὶ Ἰάπετε.] Κρόνος πατὴρ ἦν τοῦ Διός· ὁ δὲ Ἰάπετος ἀδελφὸς Προμηθέως. ἦσαν τῶν διωχθέντων ἀπὸ Διὸς καὶ θεῶν διὰ τοῦτο αὐτοὺς καλεῖ. Ita Schol. Sed Heſiod. dicit Japetum Promethei eſſe patrem, Θεογ. 510. & fratrem Saturni, ambos ſcilicet filios terræ & cœli, & è numero Titanum. Idem dicit etiam & Apollodor. lib. 1. cap. 1.

8 Ἐγχειρισθείς.] Ἐμπιστευθεὶς τὴν νομήν. Helleniſmus eſt, qualem videas Method. noſtr. p. 132.

9 Ἀργέτι.] A Nominat. ἀργὴς pro ἀργῆς. ποιητικῶς. ἀργέτι δημῷ Homeri ſunt Ιλ. λ. 817. & Heſiod. Θεογ. v. 540.

10 Κατὰ τὸν ποιητήν.] Homerum ſcilicet Ιλ. ν. 775. Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι.

ρεις,

ρεις, ἐφ' οἷς ἔγωγε, τῆς ἐν [11] πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ δίκαια ἐγίνετο, [12] ἐτιμησάμην ἂν ἐμαυτόν. [13] εἰ γοῦν σχολή σοι, ἡδέως ἄν σοι καὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, ὡς δείξαιμι ἄδικα [14] ἐγνωκότα περὶ ἐμοῦ τὸν Δία. σὺ δὲ στωμύλος γὰρ εἶ καὶ δικανικός, ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς δικαίαν τὴν ψῆφον ἔθετο ἀνεσταυρῶσθαί με πλησίον τῶν Κασπίων τούτων πυλῶν, ἐπὶ τοῦ Καυκάσου, οἴκτιστον θέαμα πᾶσι Σκύθαις. Ἑρ. [15] Ἕωλον μὲν, ὦ Προμηθεῦ, [16] τὴν ἔφεσιν ἀγωνιῇ, καὶ ἐς οὐδὲν δέον, ὅμως δ' οὖν λέγε, καὶ γὰρ ἄλλως περιμένειν ἀναγκαῖον, ἔστ' ἂν ὁ ἀετὸς καταπτῇ ἐπιμελησόμενός σου τοῦ ἥπατος. τὴν ἐν τῷ μέσῳ δὴ ταύτην σχολὴν [17] καλῶς ἂν εἴη ἔχον, εἰς ἀκρόασιν καταχρήσασθαι σοφιστικὴν, οἷος εἶ σὺ πανουργότατος ἐν τοῖς λόγοις. Πρ. Πρότερος οὖν, ὦ Ἑρμῆ, λέγε. [18] καὶ ὅπως μου ὡς δεινότατα κατηγορήσῃς, μηδὲ [19] καθυφῇς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρός. σὲ δὲ, ὦ Ἥφαιστε, δικαστὴν ποιοῦμαι ἔγωγε. Ἡφ. Μὰ Δί', ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ τοῦ

11 Ἐν Πρυτανείῳ.] Πρυτανεῖον δέ ἐστι ἐν ᾧ οἱ πρῶτοι συνήγοντο τῶν βουλευτῶν, ὅθεν καὶ τὰς σιτήσεις ἀπέλυον, τοὺς δέ τι μέγα εἰργασμένους τῶν πολιτικῶν καλῶν ταύτῃ δωρεᾷ οἱ πάλαι ἐτίμων.

12 Ἐτιμησάμην ἄν.] Ita omnes quos vidi libros. Schol. ἐτιμησαίμην ἄν.] ἄξιον ἂν ἐμαυτὸν ἔλεγον.

13 Εἰ γοῦν.] *Si vero*, Luſcin.

14 Ἐγνωκότα.] Γινώσκω, non ſecus ac Latinum *cognoſco*, eſt verbum forenſe & aliquando *judico* aut *fero ſententiam* ſignificat.

15 Ἕωλον.] Ψυχρὸν καὶ ἀνωφελὲς, ut cibi ſunt qui in craſtinum diem ſervantur, id enim ἕωλος propr. ſignificat; vid. prius n. 96.

16 Ἔφεσιν ἀγωνιῇ.] Ἔφεσίς ἐστιν ἡ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἄλλο δικαστήριον μετάβασις, ἣν καλοῦσι ἔκκλητον, φησὶ δὲ ὅτι ἀνωφελὴς σοι ἐστὶν ἡ ἔφεσις, μετὰ γὰρ τὴν ψῆφον τοῦ Διὸς οὐδὲν ποιῆσαι ἄλλο δυνάμεθα. ἔφεσιν δὲ οἱ δικανικοὶ φασὶν, ἡνίκα ὁ κρινόμενος μεῖζον δικαστήριον ἐξαιτῆται.

17 Καλῶς ἂν εἴη ἔχον.] Καλῶς ἔχει bene ſe habet. καλῶς ἔχον res *bene ſe habens*, i. e. bonum. recte igitur Interpres *bonum* fuerit.

18 Καὶ ὅπως μου ὡς δικαιότατα καταγορήσῃς.] Videtur deeſſe ὅρα, ut alibi Tyr. n. 73.

19 Καθυφῇς.] Decompoſitum à κατὰ, ὑπὸ, & ἵημι. προδῷς καταλίπῃς, Heſych.

δικαστοῦ [20] ἴσθι με ἕξων. ὃς τὸ πῦρ ὑφελόμενος ψυχρὰν μοι τὴν κάμινον ἀπολέλοιπας. Πρ. Οὐκοῦν διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη συνείρε. ὁ Ἑρμῆς δὲ καὶ τὴν ἀνθρωποποιΐαν καὶ τὴν κρεανομίαν αἰτιάσεται, ἄμφω δὲ τεχνῖται, καὶ εἰπεῖν δεινοὶ ἐοίκατε εἶναι. Ἡφ. Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρεῖ. ἐγὼ [21] γὰρ οὐ περὶ λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἰμι, ἀλλ᾽ ἀμφὶ τὴν κάμινον ἔχω τὰ πολλά. ὁ δὲ ῥήτωρ ἐστὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ παρέργως μεμελέτηται αὐτῷ.

2. Πρ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄν ποτε ᾤμην καὶ περὶ τῆς κλοπῆς τὸν Ἑρμῆν ἐθελῆσαι ἂν εἰπεῖν, οὐδὲ ὀνειδιεῖν μοι τὸ τοιοῦτο ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἀλλ᾽ εἰ καὶ τοῦτο, ὦ Μαίας παῖ, [22] ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη περαίνειν τὴν κατηγορίαν. Ἑρμῆς. [23] Πάνυ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων, καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς, ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα. οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων, ὅτι [24] ἐπιτραπέντι σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα, σαυτῷ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας [25] οὐδὲν δέον. καὶ τὸ πῦρ κλέψας παρ᾽ ἡμῶν, ἐκόμισας παρ᾽ αὐτοὺς καί μοι δοκεῖς, ὦ βέλτιστε, μὴ συνιέναι ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις, πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειρα-

20 Ἴσθι με ἕξων.] *Scito te me habiturum*, vel *eſto me habiturus*; nam ἴσθι, imperat. eſt, & ab ἴσημι ſcio & ab εἰμὶ ſum.

21 Ἐγὼ γὰρ οὐ πρὸς λόγοις δικανικοῖς, &c.] Videtur melius vertiſſe hunc locum Benedictus, *ego enim ad judiciales diſſertationes non ſum comparatus, ſed de rebus quæ ad focum pertinent multa quidem dicere poſſum.*

22 Ὑφίστασαι.] *Suſcipis.*

23 Πάνυ γοῦν.] Exponas γοῦν *profecto* potius quam *igitur.*

24 Ἐπιτραπέντι.] Græciſmus, ut prius n. 8.

25 Οὐδὲν δέον.] Οὐδὲν pro οὐ.

μένος.

μένος· εἰ μὲν οὖν ἔξαρνος εἶ μὴ εἰργάσθαι αὐτά, δεήσει καὶ διελέγχειν, καὶ ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν. καὶ πειρᾶσθαι [26] ὡς ἔνι μάλιστα ἐμφανίζειν τὴν ἀλήθειαν. εἰ δὲ φὴς τοιαύτην [27] πεποιῆσθαι τὴν νομὴν τῶν κρεῶν, καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καινουργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγόρηταί μοι καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἴποιμι, λῆρος γὰρ ἄλλως τὸ τοιοῦτον. Πρ. [28] Εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρός ἐστιν ἃ εἴρηκας, ὀψόμεθα μικρὸν ὕστερον. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπείπερ ἱκανὰ φὴς εἶναι τὰ κατηγορημένα, πειράσομαι ὡς ἂν οἷός τε ὦ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἄκουσον τὰ περὶ τῶν κρεῶν· καίτοι, νὴ τὸν οὐρανόν, καὶ νῦν λέγων ταῦτα, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός, εἰ οὕτω μικρολόγος καὶ μεμψίμοιρός ἐστι. [29] ὡς διότι μικρὸν ὀστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὗρεν, ἀνασκολοπισθησόμενον πέμπειν [30] παλαιὸν οὕτω θεὸν μήτε τῆς Συμμαχίας μνημονεύσαντα, μήτε αὐτὸ τῆς ὀργῆς τὸ κεφάλαιον ὅ ἐστιν ἐννοήσαντα καὶ ὡς μειρακίου τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς * λήψεται· καίτοι τάς γε ἀπάτας, ὦ Ἑρμῆ τὰς τοιαύτας συμποτικὰς οὔσας, οὐ χρὴ οἶμαι ἀπομνημονεύειν. ἀλλ᾽ εἰ καί τι ἡμάρτηται μεταξὺ εὐωχουμένων, παιδιὰν ἡγεῖσθαι, καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπεῖν τὴν ὀργήν, ἐς δὲ τὸ αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος, καὶ μνησικακεῖν, [31] καὶ

26 Ὡς ἔνι μάλιστα.] Ἔνι pro ἔνεστι *licet*, i.e. quantum licet maxime.

27 Πεποιῆσθαι.] Paſſivæ vocis & Activæ ſignificationis, ut εἰργάσθαι paulo ante.

28 Εἰ μέν.] i.e. utrum.

29 Διότι.] Pro διὰ ὅ, τι παρέλκει autem poſt ὡς.

30 Παλαιὸν οὕτω θεόν.] Ita loquitur de ſe παλαιὸν θεόν. qualem ſcilicet eum facit Heſiodus in Θεογ. 510. utpote filium Japeti.

* Εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήψεται.] Λήψηται, Jenſius.

31 Ἕωλον.] De hac voce vide Tyran. 96. hic enim *heſternum* ſignificat non ut prius n. 15.

ἑωλόν τινα μνήμην διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον, οὔτε ἄλλως βασιλικόν.

3. Ἢν γοῦν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα, καὶ τὸ [32] σιλλαίνειν, καὶ ἐπιγελᾶν, [33] καταλειπόμενόν ἐστι μέθη, καὶ κόρος, καὶ σιωπή, σκυθρωπὰ καὶ ἀτερπῆ πράγματα, καὶ ἥκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἐγὼ οὐδὲ μνημονεύειν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἔτι ᾤμην τὸν Δία. οὐχ ὅπως καὶ τηλικαῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσειν, καὶ πάνδεινα ἡγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις κρέα, παιδιάν τινα ἔπαιζε, πειρώμενος εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτιον ὁ αἱρούμενος. τίθει δὲ, ὦ Ἑρμῆ, τὸ χαλεπώτερον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονενεμηκέναι τῷ Διῒ, τὴν δὲ ὅλην ὑφῃρῆσθαι. τί οὖν διὰ τοῦτο ἐχρῆν, [34] τὸ τοῦ λόγου, τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμῖχθαι, καὶ δεσμὰ, καὶ σταυροὺς, καὶ Καύκασον ὅλον ἐπινοεῖν, καὶ ἀετοὺς καταπέμπειν, καὶ τὸ ἧπαρ ἐκκόπτειν; ὅρα γὰρ μὴ πολλὴν ταῦτα κατηγορῇ τοῦ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ μικροψυχίαν, καὶ ἀγένειαν τῆς γνώμης, καὶ πρὸς ὀργὴν εὐχέρειαν. τί ἂν ἐποίησεν οὗτος ὅλον βοῦν ἀπολέσας, εἰ κρεῶν ὀλίγων ἕνεκα τοιαῦτα ἐργάζεται; καίτοι πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὓς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς ὀργὴν ὀξυτέρους εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ' ὅμως ἐκείνων οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ [35] σταυ-

32 Σιλλαίνειν.] Multa habet de hac voce Scholiaſtes, maximam partem ἐκ τοῦ Ἐτυμολογικοῦ μεγάλου deprompta, quæ, quoniam nugatoria videntur, non libet deſcribere. melius Heſych. Σιλλαίνειν σιλλοῦν τὸ διασύρειν καὶ μωκᾶσθαι ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σιλλαίνειν.

33 Τὸ καταλειπόμενον ἐστὶ μέθη.] Sic apud Latinos, *triſte lupus ſtabulis. varium & mutabile ſemper femina.*

34 Τὸ τοῦ λόγου.] Ἐλλείπει κατὰ, modus loquendi Græcorum proprius.

35 Σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο.] Ἐλλείπει δίκην.

ρου ἂν τιμήσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἕψων, καθεὶς τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ περιελιχμήσατο, ἢ ὀπτωμένων [36] ἀποσπάσας τῶν κρεῶν κατεβεβρόχθισεν, ἀλλὰ [37] συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ πάνυ ὀργισθεῖεν, ἢ [38] κονδύλους ἐνέτριψαν, ἢ καὶ [39] κατὰ κόρρης ἐπάταξαν, ἀνεσκολοπίσθη δὲ οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἕνεκα. καὶ περὶ μὲν τῶν κρεῶν, τοσαῦτα. αἰσχρὰ μὲν κἀμοὶ ἀπολογεῖσθαι, πολὺ δὲ αἰσχίω κατηγορεῖν ἐκείνῳ.

4. Περὶ δὲ τῆς πλαστικῆς, καὶ ὅτι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησα, καιρὸς ἤδη λέγειν. τοῦτο δὲ, ὦ Ἑρμῆ, διττὴν ἔχον τὴν κατηγορίαν, οὐκ οἶδα καθ' ὃ πρότερον αἰτιᾶσθέ με. πότερα, ὡς οὐδὲ ὅλως ἐχρῆν τοὺς ἀνθρώπους γεγονέναι, ἀλλ' * ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργαστον, ἢ ὡς πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν, ἄλλον δέ τινα καὶ μὴ τοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ. καὶ πρῶτόν γε ὡς οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γεγένηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παρεχθέντων, πειράσομαι δεικνύειν. [40] ἔπειτα δὲ ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς παρὰ πολὺ, ἢ εἰ ἐρήμην καὶ ἀπάνθρωπον συνέβαινε τὴν γῆν μένειν [41] ἦν τοίνυν πάλαι (ῥᾷον γὰρ οὕτω δῆλον ἂν γένοιτο εἴ τι ἠδι-

36 Ἀποσπάσας τῶν κρεῶν.] i. e. τι τῶν κρεῶν, vid. M. n. p. 127.

37 Συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς.] Pro αὐτῷ.

38 Κονδύλους ἐνέτριψαν.] Ἐλλείπει αὐτῷ; ſimilis locutio apud Plut. in Alcibiade, ἐνέτριψε κόνδυλον τῷ Ἱππονίκῳ ἐπὶ γέλωτι. κόνδυλος δὲ παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων.

39 Κατὰ κόρρης ἐπάταξαν.] Theocrit. εἰδ. 18, v. 34. πὺξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα, i. e. πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῷ ἔπαισε, ut Scholiaſtes habet.

* Ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν.] Ἡσυχάζειν, Heſych.

40 Ἔπειτα δὲ ὡς.] Melius Benedict. *deinde, etiam.*

41 Ἦν τοίνυν πάλαι.] Deeſt ἔτος, *atqui ita erat olim*, ita Moquot. ſed aliter Benedict. vid. annotat. in Lat. verſionem. N. 11.

κηνται

ᾤκησα ἐγὼ μετακοσμήσας, καὶ νεωτερίσας τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους) τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον γένος. ἡ γῆ δὲ, ἄγριόν τι χρῆμα καὶ ἄμορφον ὕλαις ἅπασα, καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος. οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν, ἢ νεώς. πόθεν δὲ ἄγαλμα, ἢ ξόανον, ἢ τί ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἁπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμώμενα; ἐγὼ δὲ, ἀεὶ γάρ τι προβουλεύω εἰς τὸ κοινὸν, καὶ σκοπῶ ὅπως αὐξηθήσεται μὲν τὰ τῶν θεῶν, [42] ἐπιδώσει δὲ καὶ τἄλλα πάντα εἰς κόσμον, καὶ κάλλος, ἐνενόησα ὡς ἄμεινον εἴη ὀλίγον ὅσον τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ζῶά τινα συστήσασθαι, καὶ ἀναπλάσαι μὲν τὰς μορφὰς, ἡμῖν αὐτοῖς [43] προσεοικότα. καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ᾤμην τῷ θείῳ, [44] μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτῷ. καὶ πρὸς ὃ ἔμελλεν ἡ [45] ἐξέτασις γιγνομένη, [46] εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνειν αὐτό. θνητὸν μέντοι αὐτὸ εἶναι, εὐμηχανώτατον δ᾽ ἄλλως, καὶ συνετώτατον, καὶ τοῦ βελτίονος αἰσθανόμενον. καὶ δὴ [47] κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον γαῖαν ὕδει φύρας, καὶ διαμαλάξας, ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους. καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλέσαι συνεπιβαλέσθαι μοι τοῦ ἔργου.

5. [48] Ταῦτ᾽ ἐστὶν ἃ μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζημίωμα ὁρᾷς πηλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ ζῶα πεποίηκα, καὶ τὸ τέως ἀκίνητον, εἰς κίνησιν ἤγαγον. καὶ [49] ὡς ἔοικε τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου, ἧττον θεοί εἰ-

42 Ἐπιδώσει.] Benedict. *incrementum capient*, videtur deeſſe τί. *addent aliquid.*

43 Ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα.] Vocavit ſe ſupra παλαιὸν θεὸν, n. 30. & hic numerat ſe inter Deos.

44 Μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου.] Τὸ ἐναντίον *ex adverſo aliquid.*

45 Ἐξέτασις.] Ἀντὶ τοῦ παράθεσις, Schol.

46 Εὐδαιμονέστερον.] Τοῦ θείου δηλονότι.

47 Κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον.] Heſiod. ἔργ. 61. Γαῖαν ὕδει φύρας, &c.

48 Ταῦτ᾽ ἐστὶν.] Βαρύτατος ὁ λόγος.

49 Ὡς ἔοικε τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου.] Benedict. videtur ſubintelligere χρόνου, & ita exponit & *quemadmodum videtur ab illo tempore.* τὸ παρέλκει.

σιν οἱ θεοί, διότι καὶ ἐπὶ γῆς θνητὰ ζῶα τινὰ γεγένηται. οὕτω γὰρ καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Ζεύς, ὥσπερ ἐλαττουμένων τῶν θεῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γενέσεως. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιε, μὴ καὶ οὗτοι ἀπόστασιν ἐπ' αὐτὸν βουλεύσωσι, καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι πρὸς τοὺς θεούς, ὥσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ οὐδὲν ἠδίκησθε πρὸς ἐμοῦ, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῶν ἐμῶν ἔργων, δῆλον. ἢ σὺ δεῖξόν τι καὶ ἓν τὸ μικρότατον, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ δίκαια ἔσομαι πεπονθὼς πρὸς ὑμῶν. ὅτι δὲ χρήσιμα ταῦτα γεγένηται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἂν μάθοις, εἰ ἐπιβλέψειας τὴν γῆν οὐκέτι αὐχμηρὰν καὶ [50] ἀκαλλῆ οὖσαν, ἀλλὰ πόλεσι, καὶ γεωργίαις καὶ φυτοῖς ἡμέροις διακεκοσμημένην, καὶ τὴν θάλατταν πλεομένην, καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας, ἁπανταχοῦ δὲ βωμούς, καὶ θυσίας, καὶ ναούς, καὶ πανηγύρεις. μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί, πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ κτῆμα τοῦτο ἐπλασάμην, [51] ἐπλεονέκτουν ἂν τῆς χρήσεως. νῦν δ' εἰς τὸ κοινὸν φέρων, τέθεικα ὑμῖν αὐτοῖς. [52] μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ σοῦ δέ, ὦ Ἑρμῆ, νεὼς ἰδεῖν ἁπανταχοῦ ἔστι. Προμηθέως δὲ οὐδαμῶς. ὁρᾷς ὅπως τἀμαυτοῦ μόνα σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι, καὶ ἐλάττω ποιῶ. [53] τίθει δέ μοι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τόδε, ἐννόησον εἴ τι σοι δοκεῖ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον ἢ κτῆμα, ἢ ποίημα, ὃ μη-

50 Ἀκαλλῆ οὖσαν.] Schol. ἀκαμῆ οὖσαν] γράφεται δὲ καὶ ἀκαλῆ ἀντὶ τοῦ ἀπαρασκεύαστον, ἀπεριποίητον, ἀκατέργαστον.

51 Ἐπλεονέκτουν.] Πλεονεκτέω τὸ πλέον ἔχω, Suid.

52 Μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος.] Κατ' εἰρωνείαν, καὶ τοῦτο βαρύτητος εἰρωνεία.

53 Τίθει.] i. e. *da mihi* vel *concede mihi*, eſt aut τίθει Imperat. tanquam à τιθέω, τιθέεις, τιθεῖ. Vide Method. n. p. 99.

δείς

δεὶς ὄψεται, μὴ δὲ ἐπαινέσεται [54] ὁμοίως ἡδὺ καὶ τερπνὸν ἔσεσθαι τῷ ἔχοντι· [55] πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην, ὅτι μὴ γιγνομένων τῶν ἀνθρώπων, ἀμάρτυρον συνέβαινε τὸ κάλλος εἶναι τῶν ὅλων, καί πλοῦτόν τινα πλουτήσειν ἐμέλλομεν, οὔτε ὑπ' ἄλλου τινὸς θαυμασθησόμενον, οὔτε ἡμῖν αὐτοῖς [54] ὁμοίως τίμιον. οὐδέ γὰρ ἂν εἴχομεν πρὸς ὅ, τι ἔλαττον [56] παραθῶμεν αὐτόν. οὐδ' ἂν συνίεμεν ἡλίκα εὐδαιμονοῦμεν, οὐχ ὁρῶντες ἀμοίρους τῶν ἡμετέρων τινάς. οὕτω γὰρ δὴ καὶ τὸ μέγα δειχθείη ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παραμετροῖτο. ὑμεῖς δέ, τιμᾶν ἐπὶ [57] τῷ πολιτεύματι τούτῳ δέον, ἀνεσταυρώκατέ με, καί ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος.

6. Ἀλλὰ * κακοῦργοί τινες φὴς εἶναι ἐν αὐτοῖς, καὶ μοιχεύουσι, πολεμοῦσι, καὶ ἀδελφὰς γαμοῦσι, καὶ πατράσιν ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὴ τούτων [58] ἀφθονία; καὶ οὐδήπου διὰ τοῦτο αἰτιάσαιτ' ἄν τις τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς συνεστήσαντο; [59] ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἴσως φαίης ἄν, ὅτι [60] ἀνάγκη πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελουμένους αὐτῶν. οὐκοῦν διά γε τοῦτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθέσθω ἐπὶ τῷ ἔχειν τὴν ἀγέλην, διότι ἀναγκαῖον αὐτῷ ἐπιμελεῖ-

54 Ὁμοίως.] Τουτέστι ἴσως, *æque.*

55 Πρὸς δή τι τοῦτο ἔφην.] Grævius vult legi interrogativè, *Quare autem hæc dixi?*

56 Παραθῶμεν αὐτῷ.] Ἀντὶ τοῦ ἐξετάζοιμεν, συγκρίνοιμεν, παραβάλλοιμεν· γράφεται δὲ καὶ παραθεωρῶμεν, Schol.

57 Ἐπὶ τῷ πολιτεύματι.] Benedict. *pro bene conſulto facinore* proprie quod ad *Civitatem* ſpectat.

* Κακοῦργοί τινες φὴς εἶναι.] Εἰσὶ, Jenſ.

58 Ἀφθονία.] Πλῆθος, Heſych. quod ſcilicet ſupra invidiam eſt. miramur magna, *invidemus* tantum ea alicui, quorum aliquando ſperemus fieri compotes, ἀφθονία πλῆθος ἔξω φθόνου παντός, ut infra n. 67.

59 Ἐπεὶ καὶ τοῦτο φαίης ἄν.] Benedict. *quin &c.* Vigerus *veruntamen.*

60 Ὅτι ἀνάγκη.] Neglexit interpres ἀνάγκη, *quod neceſſe eſt*, &c.

θαι

σθαι αὐτῆς. ἢ εἰ τούτῳ γε ἐργῶδες τοῦτο, καὶ ἡδὺ ἄλλως, καὶ ἡ φροντὶς οὐκ * ἀτερπὴς ἔχουσά τινα [61] διατριβήν. τί γὰρ ἂν ἐπράττομεν, οὐκ ἔχοντες ὧν προνοούμεθα, ἠργοῦμεν ἂν, καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν, καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφορούμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. ὃ δὲ μάλιστά με [62] πνίγει, τοῦτ' ἐστὶν, οἱ μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποιΐαν, καὶ μάλιστα τὰς γυναῖκας, ὅμως ἐρᾶτε αὐτῶν, καὶ οὐ διαλείπετε κατιόντες, [63] ἄρτι μὲν ταῦροι, ἄρτι δὲ σάτυροι, καὶ κύκνοι γενόμενοι, καὶ θεοὺς ἐξ αὐτῶν ποιεῖσθαι ἀξιοῦντες· ἀλλ' ἐχρῆν, ἴσως φήσεις, ἀναπεπλάσθαι τοὺς ἀνθρώπους. ἄλλον δέ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ἐοικότας· καὶ τί ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην, ὃ πάντως καλὸν ἠπιστάμην; ἢ ἀσύνετον καὶ θηριῶδες ἔδει, καὶ ἄγριον ἀπεργάζεσθαι τὸ ζῶον; καὶ πῶς ἂν ἢ θεοῖς ἔθυσαν, ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν, οὐχὶ τοιοῦτοι γενόμενοι; ἀλλ' ὑμεῖς, ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς ἑκατόμβας προσάγωσιν, οὐκ ὀκνεῖτε, κἂν ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν ἐλθεῖν δέοι [64] μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν αἴτιον, ἀνεσταυρώκατε, περὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα ἱκανά.

7. Ἤδη δὲ, εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὸ πῦρ μέτειμι, καὶ τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλοπήν. καὶ πρὸς θεῶν τοῦτό μοι

* Οὐκ ἀτερπής.] Grævius legi vult ἀτερπῆ, & refert ad διατριβήν.

61 Διατριβήν.] Ἡ διατριβὴ ἐνταῦθα τὴν ἄνεσιν σημαίνει, καὶ τὴν κατὰ σχολὴν ἀπόλαυσιν.

62 Πνίγει.] Proprie *ſuffoco*, Metaphorice *torqueo*, *male habeo*.

63 Ἄρτι μὲν ταῦροι, &c.] Ταῦτα πάντα ὁ Ζεὺς γέγονε· δι' Εὐρώπην ταῦρος, δι' Ἀντιόπην σάτυρος, διὰ Λήδαν κύκνος.

64 Μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.] Verba ſunt Homeri Iliad. α 423. Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα.

ἀπόκειται, μηδὲν ὀκνήσας. * ἔσθ᾽ ὅτι ἡμεῖς τοῦ πυρὸς ἀπολωλέκαμεν, ἐξ ὅτου καὶ παρ᾽ ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν εἴποις. αὕτη γὰρ οἶμαι φύσις τουτουῒ τοῦ κτήματος. οὐδέν τι ἔλαττον γίγνεται, εἰ καί τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι. οὐ γὰρ ἀποσβέννυται [65] ἐναυσαμένου τινός. φθόνος δὴ ἄντικρυς τὸ τοιοῦτο, ἀφ᾽ ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις, καίτοι θεούς γε ὄντας, ἀγαθοὺς χρὴ εἶναι, καὶ δωτῆρας [66] ἑάων, καὶ ἔξω φθόνου παντὸς [67] ἑστάναι. [68] ὅπου γε εἰ καὶ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ ὑφελόμενος κατεκόμισα εἰς τὴν γῆν, μηδ᾽ ὅλως τι αὐτοῦ καταλιπὼν, οὐ μέγα ὑμᾶς ἠδίκουν. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς δεῖσθε αὐτοῦ, μήτε ῥιγοῦντες, μήτε ἕψοντες τὴν ἀμβροσίαν, μήτε φωτὸς ἐπιτεχνητοῦ δεόμενοι. οἱ δὲ ἄνθρωποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίως χρῶνται τῷ πυρὶ, μάλιστα δὲ εἰς τὰς θυσίας, ὅπως ἔχοιεν [69] κνισσᾶν, ἀγυιάς, καὶ τοῦ λιβανωτοῦ θυμιᾶν, [70] καὶ τὰ μηρία καίειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ, καὶ τὴν εὐωχίαν ταύτην ἡδίστην οἰομένους, ὁπόταν [71] εἰς τὸν οὐρανὸν ἡ κνίσσα γένηται ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. ἐναντιωτάτη τοίνυν ἡ μέμψις ἂν γένοιτο αὕτη τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιθυμίᾳ. θαυμάζω δὲ ὅπως οὐχὶ καὶ τὸν ἥλιον κεκωλύκατε καταλάμπειν αὐτούς. [72] καίτοι πῦρ οὗτός

* Ἔσθ᾽ ὅτι.] Grævius ἔσθ᾽ ὅτε, Jenſius ἔσθ᾽ ὅ, τι.

65 Ἐναυσαμένου τινός.] Ἅψαντος, Schol.

66 Δωτῆρας ἑάων.] Ἀγαθῶν, Odyſſ. θ. 325. θεοὶ δωτῆρες ἑάων.

67 Ἑστάναι.] Non ut ſæpe ἑστᾶναι, ab ἕστημι ſcilicet, cujus Infinit. ἑστάναι.

68 Ὅπου γε εἰ καὶ, &c.] *Ubi ſi*, melius Benedict. *quandoquidem, etſi, &c.*

69 Κνισσᾶν.] θυμιᾶν, Schol.

70 Καὶ λιβανωτοῦ θυμιᾶν. Deeſt ἐκ vel τι ἐκ. Vide Method. noſtr. p. 117. regul. 12.

71 Εἰς οὐρανὸν κνίσσα γένηται.] Iliad. α. 317.

72 Πῦρ οὗτος.] i. e. Οὗτος ἥλιός ἐστι πῦρ, &c.

ἐπι

ἔστι πολὺ θειότερόν τε, καὶ πυρωδέστερον. ἢ κἀκεῖνον αἰτιᾶσθε, ὡς σπαθῶντα ἡμῶν τὸ κτῆμα; εἴρηκα. σφὼ δὲ, ὦ Ἑρμῆ, καὶ Ἥφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, διευθύνατε, καὶ διελέγχετε. κἀγὼ αὖθις ἀπολογήσομαι.

8. Ἑρ. Οὐ ῥᾴδιον, ὦ Προμηθεῦ, πρὸς οὕτω γενναῖον σοφιστὴν ἁμιλλᾶσθαι· πλὴν ἀλλὰ [73] ὤνησο, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. εὖ γὰρ οἶδα ὡς ἓξ καὶ δέκα γῦπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας. οὕτω δεινῶς αὐτοῦ κατηγόρηκας, ἀπολογεῖσθαι δοκῶν. ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὢν, οὐ προεγίνωσκες οὕτω κολασθησόμενος. Προ. Ἠπιστάμην, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ταῦτα μὲν, καὶ ὅτι ἀπολυθήσομαι αὖθις, οἶδα. καὶ ἤδη τις ἐκ Θηβῶν ἀφίξεται σὸς φίλος οὐκ εἰς μακρὰν, κατατοξεύσων ὃν φὴς ἐπιπτήσεσθαί μοι τὸν ἀετόν. Ἑρ. [74] Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα, καὶ ἐπίδοιμί σε λελυμένον, καὶ κοινῇ σὺν ἡμῖν εὐωχούμενον. [75] οὐ μέν τοι γὰρ κρεανομοῦντά γε. Προ. Θάῤῥει. καὶ συνευωχήσομαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσει με, οὐκ ἀντὶ μικρᾶς εὐδαιμονίας. Ἑρ. Τίνος ταύτης; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν. Πρ. [76] Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν; ἀλλ' οὐ

73 Ὤνησο.] Εὐφράνθητι, ὡμοίωσο, Scholiaſtes, aliter autem interpres, & quaſi ὤνησο eſſet pluſquam perfect. Indicat.

74 Εἰ γὰρ γένοιτο.] Εἰ pro εἴθε *utinam*, unde per apocopen derivari videtur, Devar. γὰρ παρέλκει.

75 Οὐ μέν τοι γὰρ.] *Non tamen*, ita Interpres, & ita etiam Devarius reddit.

76 Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν;] Λέγουσι ὅτι ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς τῆς Θετίδος ἐδίωκε φθεῖραι βουλόμενος, ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Προμηθέα, ὁ Προμηθεὺς εἰς τὸν Δία ἔφη, ὅτι ἐὰν συγγένῃ τῇ Θέτιδι, ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος ἀναιρεῖ σε, ὡς ἀνεῖλες σὺ τὸν πατέρα σου Κρόνον, καὶ αἰσθόμενος ὁ Ζεὺς, ὅτι ἀληθῆ εἶπεν, τὴν μὲν Θέτιν ἔζευξε τῷ Πηλεῖ. τὸν Προμηθέα δὲ δι' Ἡρακλέους τῶν δεσμῶν ἔλυσεν. ita Scholiaſtes. at juſſiſſe Jovem id facere Vulcanum patet ex proxime ſequente Dialogo.

χρὴ λέγειν. φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόῤῥητον, ὡς μισθὸς εἴη, καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης. Ἑρ. Ἀλλὰ φύλαττε, ὦ Τιτάν, εἰ τοῦτ' ἄμεινον· ἡμεῖς δὲ ἀπίωμεν, ὦ Ἥφαιστε, καὶ γὰρ οὗτος ἤδη πλησίον ὁ ἀετός. ὑπόμενε οὖν καρτερῶς. 77 εἴη δέ γε ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον, ὃν φῂς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειέ σε ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου.

77 Εἴη δέ γε ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον, ὃν φῂς τοξότην ἐπιφανῆναι.] Pro Ὁ Θηβαῖος τοξότης, ὃν φῂς ἐπιφανῆναι, *adſit tibi ille Thebanus ſagittarius, quem dicis affore*, in proprio loco reticetur Antecedens, & poſtea effertur cum Relativo; Similis locutio apud Latinos, *Cecidere manu quas legerat herbas*, Ovid.

ΔΙΑ΄ΛΟΓΟΣ ιβ΄. 12.

Προμηθέως καὶ Διός.

1. ΛΥσόν με, ὦ Ζεῦ, δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα. Ζεύς. Λύσω σε 1 φῄς, ὃν ἐχρῆν βαρυτέρας πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον, ὑπὸ 2 ἑκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἧπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦθ' ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπους ἔπλασας. καὶ τὸ πῦρ ἔκλεψας, καὶ τὰς γυναῖκας ἐ-

1 Φῄς.] Cum Iota ſubſcripto, quod peculiare eſt ſecundæ perſonæ verbi φημὶ, nam τίθης à τίθημι, ἵσης ab ἵσημι, &c. ſcribuntur mera vocali.

2 Ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν.] Non ut prius ἓξ καὶ δέκα inter n. 72, & 73. in quæ verba ſic Scholiaſtes, ἓξ καὶ δέκα τὸ ξ Ἀττικῶς ἐφυλάχθη, αὐτοὶ γὰρ ἐπὶ τῆς τῶν Ἀριθμῶν συνθέσεως τὰ πλὴν φυλάττουσι τῶν ἁπλῶν. βάβαι· Lucianus, qui in priore Dialog. erat Atticus, hic non eſt Atticus.

δημιούργησας; ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρεῶν, ὀστᾶ πιμελῇ κεκαλυμμένα μοι παραθείς. καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων, τί χρὴ λέγειν; Προ. Οὐκοῦν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα [3] τοσοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος, [4] τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον ἀετὸν τρέφων τῷ ἥπατι. Ζευ. Οὐδὲ [5] πολλοστημόριον τοῦτο, ὧν σε δεῖ παθεῖν.

2. Προ. Καὶ μὴν οὐκ [6] ἀμισθί με λύσεις, ὦ Ζεῦ, ἀλλά σοι μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον. Ζευ. Καταςοφίζῃ με, ὦ Προμηθεῦ. Προ. Καὶ τί πλέον ἕξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις αὖθις ἔνθα ὁ Καύκασός ἐστιν, οὐδ' ἀπορήσεις δεσμῶν ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι. Ζευ. Εἰπὲ πρότερον ὅν τινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα; Προ. Ἂν εἴπω ἐφ' ὅ, τι βαδίζεις νῦν, ἀξιόπιςος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντευόμενος; Ζευ. Πῶς γὰρ οὔ; Πρ. Παρὰ τὴν Θέτιν, συνεσόμενος αὐτῇ. Ζευ. Τουτὶ μὲν ἔγνως, τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γάρ τι ἀληθὲς ἐρεῖν. Πρ. Μηδὲν, ὦ Ζεῦ, κοινωνήσῃς τῇ Νη-

3 Τοσοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος.] Æſchylus in Prometheo v. 94. dicit Prometheum aliquot annorum millia affixum fuiſſe Caucaſo τὸν μυριετῆ χρόνον. in quæ verba ſic Scholiaſtes, τρεῖς μυριάδας αὐτόν φασι δεδέσθαι. quod ſane haud convenit cum eo quod in priore Dialogo dixit Prometheus, ὅτι ἀπολυθήσομαι αὖθις οἶδα. καὶ ἤδη τις ἐκ Θηβῶν ἀφίξεται σὸς φίλος, οὐκ εἰς μακρὰν κατατοξεύσων ὅν φῄς ἐπιπτήσεσθαί μοι τὸν ἀετόν.

4 Τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον ἀετόν.] Κάκιστα ἀπολούμενον, i. e. perditiſſimum. Benedicto autem refert κάκιστα ad ὀρνέων, & reddit *peſſimam avium*, ut Timon in Dialogo illo qui nomen ejus habet dicitur eſſe πρῶτα Ἀθηναίων, i. e. primus Athenienſium. Vide Method. noſtr. p. 122.

5 Πολλοστημόριον.] Verbum verbo *multeſima pars*, à πολλοστὸς, *multeſimus*, & μόριον, diminutivo à μόρος, *portio* vel *pars*.

6 Ἀμισθί.] *Gratis*, vel *ſine mercede*, ab α privandi particulâ, & μισθὸς, *merces*; paſſim in Græco ſermone reperiunda, ejuſmodi adverbia, qualia ἀναιμωτὶ, *ſine ſanguine*, ἀνιδρωτὶ, *ſine ſudore*, &c.

ρηΐδι,

ρηΐδι, ἣν γὰρ αὐτὴ [7] κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα [8] ἐργάσηταί σε, οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον. Ζευ. Τοῦτο φὴς, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς; Πρ. Μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ, πλὴν τοιοῦτό τι ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεῖ. Ζευ. Χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις, σὲ δὲ ὁ [9] Ἥφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

7 Κυοφορήσῃ.] A κυὸς, *fœtus*, & φορέω, *geſto*; aor. 1. ſeu mavis futur. 1. modi Subjunctivi, quod licet non agnoſcant Grammaticorum plerique, eſſe tamen ſatis patet, ubi characteriſtica futuri differt ab aoriſti. Legimus enim δώσῃ 3. perſon. in N. T. Joh. 17. v. 2. & Apocal. 13. v. 16. & nonnullibi apud Theocr. quod nemo opinor contendit aliud eſſe, quam futur. Subjunct. nam ab aor. indic. ἔδωκα eſſet δώκῃ, non δώσῃ.

8 Ἐργάσηταί σε.] Cum duplice Accuſativo poſt verba operandi, contra morem Latinum, qui mavult Dativum.

9 Ἥφαιστος.] Ἀπὸ τοῦ ἀφὴν αἴθει, ſcilicet quod tactum urit.

DIA-

DIALOG. I.

Piſcator ſive Reviviſcentes.

Benedicto *Interprete.*

1. *Socr.* IMpete, impete crebris lapidibus hunc exe-crandum, inceſſe glebis, inceſſe præterea teſtis, percute fuſtibus calumniatorem. Vide ne effugiat : & tu Plato, impete, et Chryſippe, & tu; omnes ſimul in illum obarmemur:

Pera ut reddat opem peræ, baculuſque bacillo :

Siquidem communis eſt hoſtis, nec è nobis eſt quiſpiam, quem injuriâ non affecerit. Tu vero, ô Diogenes, ſi unquam aliàs, utere baculo, nec remittas : dignas conviciator ille pœnas luat. Quid hoc rei eſt ? Numquid, Ariſtippe, defeſſi eſtis ? atqui non oportebat :

Eſte cati, & memores vehementis & iræ.

Ariſtoteles magis propera, bene habet : capta eſt fera ; prehendimus te, ſceleſte. Quare protinus intelliges quoſnam viros maledictis laceſſiveris. ſed quo quis pacto ipſum ulciſcatur ? varium quoddam mortis genus in ipſum excogitemus, quod nobis omnibus ſatisfacere poſſit : æquum eſt, ut ſepties ſaltem ſingulis nobis pereat. *Pl.* Mihi quidem cruci videtur ſuffigendus, ubi prius fuerit flagris cæſus, erutique ipſi oculi, & in multas partes abſciſſa lingua. Tibi vero quid videtur, Empedocles ? *Em.* In crateras Ætnæ præcipitandus eſt, ut præſtantiores conviciis diſcat not laceſſere. *Pl.* Quin imo eſſet

 optimum

optimum, ut [1] Penthei vel Orphei inſtar inter ſaxa dilaniatus inveniretur, ut quiſque particulam ejus habens, diſcederet. *Luci.* Minime, verum mihi parcatis obſecro per ſupplicem Jovem. *Soc.* Placuit. non dimitteris amplius. Homerum audis quid dicat:

Non eſt tuta fides hominum generique leonum.

Luci. Atqui ex Homero vos ipſos orabo: nam forte carmina ejus reverebimini, meque verſus recitantem non ſpernetis:

Me vivum capite, haud hominem pravum; hæc quoque dona
Suſcipite, æs, aurum, quæ curant & ſapientes.

Plat. Verum, neque nobis adverſum te Homerica deerit reſponſio. Audi igitur:

Nec mihi mente fugam tu perſuadere valebis.
Poſtquam te teneo, licet aurea verba loquaris.

Luci. Hei malorum! ſiquidem ſpes maxima Homerus nos fruſtratur; ad Euripidem mihi igitur confugiendum, forſan enim ille me ſervaverit:

Ne ſupplicem occide, eſt nefas occidere.

Pl. Quid vero? nonne & illa ſunt Euripidis?

Par eſt mala pati qui patraverunt mala.

Luci. Nunc ergo verba propter hæc me occiditis?

Pl. Rectè per Jovem idem enim inquit:

Effrænioris & exlegis dementiæ extremum infelicitas occupat.

Luci. Proinde quoniam omnino me interficere decreviſtis, nullumque mihi reſtat effugium, agite hoc ſaltem mihi indicate, quinam ſitis, aut quid tam a-

1 *Penthei & Orphei inſtar.*] De priore vide Ovid. Metam. lib. 3. Fab. 7. v. 51. & ſequentes; de altero Metam. lib. 10. Fab. 1. v. 81. & qui ſequuntur, ubi *Pentheus* tantum dicitur à Bacchantibus feminis fuiſſe diſcerptus. *Orpheus* autem glebis, ſilicibus, & quæ à colonis arripuerunt ſarculis, raſtris, ligonibus periiſſe.

trox à nobis perpeſſi, atrociter iraſcamini, méque occidendum comprehenderitis. *Pl.* Quibus nos affeceris contumeliis à te ipſo, ſceleratiſſime, perquire, &c, à tuis bellulis ſermonibus, in quibus & Philoſophiam ipſam maledictis petiiſti, noſque contumeliis laceſſiviſti, cùm tanquam ex foro ſapientes viros, &c, quod maximum eſt, liberos venderes. Quare indignati, impetratâ à Plutone veniâ, adverſus te prodimus, Chryſippus iſte, & Epicurus, & ego Plato, & Ariſtoteles ille, & ſilens iſte Pythagoras, & Diogenes, & omnes quotquot ſermonibus tuis inſectatus es.

2. *Luc.* Reſpiravi. non enim me interficietis, ſi intellexeritis qualiſnam erga vos ego fuerim : itaque abjicite lapides : imo potiùs aſſervate : vobis enim contra meritos uſui erunt. *Pl.* Nugaris : te certè hodie mori neceſſe eſt : jámque ob perpetrata ſcelera *lapideum* induas amictum. *Luc.* Atqui vir optimi, quem ſolum ex omnibus laudare oportebat, familiarem veſtrum, benevolum conſentientem, ac niſi grave eſt ut dicam, ſtudiorum veſtrorum procuratorem, probe ſcitote vos interfecturos, ſi me interficiatis, qui tot labores pro vobis exantlavi. videte igitur nè hujus temporis Philoſophorum more faciatis, ingrati, iracundi, ac perfidi erga virum beneficum videamini. *Pl.* O impudentiam ! numquid tibi ob convitia gratiam debemus ? verè hic cùm mancipiis ſibi rem eſſe exiſtimat. an etiam tantam injuriam & debacchationem verborum pro beneficio computabit ? *Luc.* Ubinam ego, vel quando injuriâ vos affeci ? ego qui ſemper Philoſophiam ſum admiratus, vóſque ipſos laudibus extuli, & cùm ſermonibus quos reliquiſtis, aſſidue ſum verſatus, quin & hæc ipſa quæ dico, unde quàm à vobis accepta, & apicularum more decerpta hominibus oſtendo ? At illi laudant, & cognoſcunt uniuſcujuſque florem,

unde, à quo, & quomodo collegerim: méque oratione ob hoc florilegium commendant: imo verè vos ipſos, veſtrúmque pratum, qui tot, tamque varios, ac multiplicis coloris flores produxiſtis, quos ſi quis colligere, connectere, & concinnare norit, ita ut alterum ab altero non diſſonet, numquid qui tam egregiè à vobis affectus fuerit, viris benefactoribus obloqui conabitur, quorum gratiâ exiſtimationis alicujus eſſe reputatur. Ni ejuſdem naturæ, cujus [2] Thamyris vel [3] Eurytus, ut muſis occinat, à quibus canendi normam acceperit, vel Apollinem, idque jaculationis præceptorem, jaculando provocet.

3. *Pl.* Hoc, ô Generoſe, Rhetorum more dixiſti. igitur rei maximè eſt contrarium, & proterviorem tuam audaciam indicat, ſiquidem injuriam, atque ingratitudinem præ ſe fert, ſi cùm à nobis, ut fateris, jacula acceperis, adverſus nos jaculatus es, hunc unum ſcopum obſervans, ut nos omnes conviciis laceſſas. talem à te conſequimur gratiam, pro eo, quod tibi pratum illud reſeravimus; nec ut decerperes, plenóque ſinu diſcederes, inhibuimus, itaque ob id maximè dignus es qui moriaris. *Luc.* An videtis? aures iræ præbetis: & quæ juſta ſunt, minime approbatis. Ego verò me nunquam in Platonis, vel Chryſippi, vel Ariſtotelis, vel aliorum veſtri ordinis iram incidere poſſe exiſtimâſſem. Verum, ſoli utique hinc procul abeſſe, mihi videbamini. At verò, ô Admirandi, ne indemnatum, cauſáque non

2 *Cujus Thamyris.*] Thamyris genere erat Thrax qui cùm egregiâ erat corporis pulchritudine, & arte canendi peritiſſimus, ad certamen provocabat Muſas, in quo certamine ſi acciderit ut victor eſſet, pactum erat, ut πλησιάζῃ πάσαις, ſi autem victus, στερηθῇ οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. Victrices igitur muſæ ſpoliaverunt eum oculis & Cithara. Apollodor. lib. 1. c. 3. ſ. 3.

3 *Vel Euritus.*] Hic conceſſa ab Apolline ſagittarum ſcientiâ cùm Autore muneris contendiſſe dicitur, Hygin. Fab. 14.

cog-

cognitâ me interficiatis. veſtrum eſt igitur ut nec violentia, nec ſævitia graviore agatis, ſed jure controverſias diluatis, locum dicendi cauſam pariter dantes, & accipientes. itaque facto judicis delectu, vos quidem accuſate vel ſimul omnes, vel aliquem qui id agat pro omnibus conſtituite. ego verò adverſus crimina me defendam: deinde ſiqua viſus fuero in re injurius, idque de me judicium ſtatuerit, meritas pœnas dabo: vóſque violentum mihi perpetrabitis. Si verò dicta cauſa, inſons, & ab omni culpâ alienus inveniar, me judices dimittent: vos verò in eos à quibus decepti, & in nos inſtigati eſtis, iram convertetis. *Pl.* Hoc illud eſt in campum educere equum, ut deceptis judicibus abeas: ſiquidem te Rhetorem, & Cauſidicum vehementem, atque in orationibus valde callidum eſſe dicunt, quem autem judicem eſſe cupis? quem muneribus non corruptum (qualia injuſta multa perpetratis) adducas ut pro te ſententiam ferat?

4. *Luc.* Confidite: hujus utique rei gratiâ nullum talem arbitrum ſuſpectum vel ancipitem, mihi contingere velim, & qui ſuum calculum injuſtè mihi tribuat. Ego Philoſophiam ipſam vobiſcum judicem eligo. *Pl.* Ecquis accuſaverit ſi nos judicemus? *Luc.* Voſmetipſi accuſate, & judicate. neque enim illud timeo, tam juſtâ causâ antecello, tamque abundè cauſam me dicturum credo. *Pl.* Quid faciamus Pythagora & Socrates? nam cùm iſte vir judicio velit experiri, haud abſurdè provocare videtur. *Soc.* Quid verò aliud quàm ut ad judicium pergamus, aſſumptâque Philoſophiâ quidnam ſit reſponſurus audiamus? nam causâ non cognitâ cædere, non noſtrum eſt, ſed ſummæ ruditatis, hominum iracundorum, & jus in manu ſitum habentium. nam obloqui volentibus occaſionem præbebimus, ſi virum

hunc non propoſitâ ſui defenſione lapidibus petamus, idque noſmetipſi juſtitiam valere jubentes. Aut quid [4] Anyto, & Melito accuſatoribus meis, vel me tum damnarunt judicibus, reſpondebo, ſi hic aquæ non compos factus moriatur? *Pl.* Optimè admones ô Socrates. itaque Philoſophiam adeamus: illa vero judicet. nos autem quicquid ſtatuerit amplectemur. *Luc.* Euge, Viri Sapientiſſimi, meliora hæc & juſtiora: lapides vero ut dicebam ſervate: iis enim in judicio paulo poſt opus erit. Verùm ubi quis Philoſophiam inveniat? neſcio enim ubi habitet, quamvis longo circumerraverim tempore, domum quærens ut eam convenire poſſem. inde in quoſdam vilibus amictos veſtibus barbaſque prolixas geſtantes incidi, qui ſe ad eam conferre dicebant, quos ſcire ratus, interrogavi. At illi ejus rei me multò magis ignari, nihil omnino reſponderunt, ne ignorantiæ arguerentur, aut januam aliam pro aliâ oſtenderent. ego verò in hunc uſque diem domum invenire nequivi.

5. Sæpius autem ipſe ſuſpicans, vel ductore quopiam, ad quaſdam januas perveni, certiſſimè tum inveniſſe ſperans, à multitudine ingredientium & egredientium ſumptâ conjecturâ, qui omnes ſeveritatem præ ſe ferebant, formâ decorâ, erant, & vultu meditabundi. Quare inter hos deliteſcens ingreſſus ſum. ibi mulierem vidi quandam non carentem fuco: & ſi in modum quàm maximè opportunum, & incomptum ſe aptabat: verum illico deprehendi

4 *Anyto & Melito accuſatoribus.*] præter Anytum & Melitum meminit & Lyconem in Socratis Apologia Plato. qui in Ἐυθύφρον de Melito ſic loquitur, νέος τίς μοι φαίνεται ϗ ἀγνὰς, ὀνομάζουσι δὲ αὐτὸν ὡς ἐγὼ οἶμαι, Μέλιτον, ἔςι δὲ τὸν δῆμον Πιτθεύς. εἴ τιν ἐν νῷ ἔχεις Πιτθέα. Μέλιτον οἷον τετανότριχον, ϗ πάνυ εὐγένειον, ἐπίγρυπον δέ. Quæ verba ſic interpretatur Coronarius Medicus. *Juvenis quidam & ignotus eſſe mihi videtur, appellant tamen ipſum, ut arbitror Melitum, eſt autem de populo Pittheus ſi quem forte noſti Pitthea Melitum rigente capillo & valde barbatum verum naſo adunco.*

eam

eam dependulos capillos non relinquere inornatos, nec non veſtitus cultum ſtudioſè affectare. manifeſtum autem erat eam his munditiis eſſe ornatam, decoris tamen gratiâ, cultu qui neglectus videretur uti. apparebat autem ceruſſa & fucus, & verba perquam meretricia. Ab amatoribus laudata valdè gaudebat : & ſiquis aliquid dediſſet, avidè excipiebat : & propè ſe opulentiores collocabat : at ne aſpiciebat quidem pauperes amatores. Sæpius quoque cùm ſe præter mentem nudaſſet, torques aureos, anguillis craſſiores conſpiciebam. Hæc cum vidiſſem, confeſtim ad pedes converſus ſum, nimirum miſeratus illos infœlices, qui non naribus, ſed barbis ad illam pertrahuntur, atque [5] Ixionis inſtar, non cùm Junone, ſed ejus idolo congrediuntur. *Pl.* Hoc quidem rectè dixiſti : non enim manifeſtum, notúmque omnibus eſt oſtium : nec ad ipſius ædes ire oportebit. hic enim in [6] Ceramico ipſam opperiemur : jamque aderit illa revertens ex Academiâ ut in Pæcilo etiam deambulet : id enim quotidie facere conſuevit. Quin potiùs jam præſtò eſt, vidéſne illam habitu decoram, aſpectu manſuetam, & ob meditationem placidè incedentem ? *Luc.* Multas habitu, greſſu, & veſtitu video ſimiles. Atqui hæc omnium una inter has eſt vera Philoſophia.

6. *Pl.* Rectè dicis : verùm quænam ſit loquuta ſolùm, indicabit. *Ph.* Papæ ! Cur Plato, & Chryſippus & Ariſtoteles, necnon reliqui omnes ipſa mea diſciplinarum capita apud ſuperos ? Cur rurſus in vitam ? numquis ex inferis vobis fuit mole-

5 *Ixionis inſtar.*] Ixion Rex erat Theſſaliæ, qui à Jove Deorum convivio adhibitus ſtuduit rem habere cùm Junone, id autem cùm notum eſſet Jovi, ille uxoris loco poſuit nubem, atque inde Centauri, ἀπὸ τοῦ κεντεῖν τὴν αὔραν.

6 *Ceramico.*] Seu Ceramico vocas, ſeu cùm Stephan. Ceramico idem eſt, ſcribetur enim & κεραμεικῷ & κεραμικῷ, ut ſupra notatum eſt ad Græcum textum, n. 36.

ſtus ?

ſtus? iratis ſimiles eſtis. quiſnam iſte eſt quem deprehenſum ducitis? Numquid fur eſt, vel homicida, vel ſacrilegus? *Pl.* Ita per Jovem, ô Philoſophia, omniumque ſacrilegorum maxime impius, qui te maledictis inceſſere conatus eſt, noſque omnes, quotquot abs te quippiam didicimus, ac poſteris utendum relinquimus. *Ph.* Num maledicente quopiam indignati eſtis, cùm ſciatis quænam ego à Comœdiâ audire ſoleo in [7] Dionyſiis? attamen ipſam amicam duco, neque in jus voco, ſeu accedens incuſo: verùm convenientia, & feſto conſueta ludere ſino. Novi enim nihil reddi deterius à ſcommate. ſed contra quod bonum eſt, quemadmodum aurum quod erutum inciditur, clariùs refulget, fitque ſplendidius. At vos neſcio quomodo iracundi, & queruli evaſiſtis. Cur igitur ipſum ſtrangulatis? *Pl.* Hoc unico die impetrato, contra illum venimus, ut injuriarum quas intulit meritas pœnas exolvat: Nam fama nobis denunciavit, qualia in vulgus progrediens adverſum nos dixerit. *Ph.* An eum indictâ causâ interficietis? Atqui videtur velle quippiam dicere. *Pl.* Minimè. Sed negotium omne tibi committemus. quodque tibi viſum fuerit litis finem faciet. *Phil.* Quid tu dicis? *Lu.* Hoc idem, ô Domina Philoſophia. Siquidem ſola veritatem invenire potes, multiſque precibus vix obtinui, ut cauſa tibi ſervaretur. *Pl.* Nunc, ô Execrande, ipſam Dominam appellas, at pridie Philoſophiam rem eſſe viliſſimam aſſerebas, cum duobus obolis ſingulatim, unumquemque ſermonum ejus proclamares? *Phil.* Videt ne non Philoſophiam hic maledictis inſectatus ſit, ſed præſtigiatores viros ſub noſtro nomine multa & fœda perpetrantes.

7 *Dionyſiis.*] i. e. Bacchanalibus, ὁ Διόνυσος, enim idem ac Bacchus.

7. *Lu.* Quamprimum cognoſces ſi cauſam dicentem audire velis. Eamus tandem in Areopagum, imo potius in ipſam arcem, ut tanquam ex ſpeculâ, omnia quæ in urbe ſunt ſimul pateant. *Ph.* At vos Amicæ, in [8] Pœcilo tantiſper deambuletis. Ad vos veniam cùm litem dijudicavero. *Lu.* Quænam hæ ſunt, ô Philoſophia? nam hæ quoque admodum honeſtæ videntur. *Ph.* Virtus eſt, virilis iſta, modeſtia illa & juxta ipſam juſtitia. At anteſignana diſciplina: obſcura vero hæc & dubii coloris, eſt veritas. *Lu.* Non video quam dicas. *Ph.* Incomptam illam, nudam, ſubterfugientem ſemper, ac ſubterlabentem non vides? *Lu.* Nunc ægrè video. Sed quare has etiam non ducis, ut plenus, perfectúſque ſit conſeſſus? ſiquidem veritatem patronam in judicium adducere volo. *Ph.* Per Jovem, Vos quoque ſequimini: non enim grave erit, cauſam unam judicare, præſertim cùm de rebus noſtris ſit futura. *Ver.* Abite vos. nihil enim audire mihi eſt opus, quæ qualia ſint jampridem novi. *Lu.* Verum, ô Veritas, noſtrâ intereſt, ut judicio interſis atque ſingula indices. *Ph.* Igitur has famulas, mihi maximè benevolas adducam. *Lu.* Imo & quotquot volueris. *Ph.* Sequimini ingenuitas, & loquendi libertas: ut miſerum hunc homuncionem, amatorem noſtrum, ac nullo prætextu juſto periclitantem, ſervare poſſimus. At tu Elenche, illic remane. *Lu.* Nequaquam, ô Hera: Sed hic quoque veniat, & ſiquis alius. Non enim mihi cùm feris trivialibus erit pugnandum, ſed cùm arrogantibus hominibus, quos redarguere difficile eſt, cùm effugia ſemper inveniant. Quare neceſſarius eſt Elenchus. *Ph.* Ergo maximè neceſſarius. Melius ſi demonſtrationem etiam tecum aſſumas. *Ver.* Sequimini omnes, ſiquidem neceſſarii ad

8 *Pœcilo*] Legendum potius *Poecila*, Gr. Ποικίλη.

judicium

judicium videmini. *Ariſt.* Vides, ô Philoſophia, ſociam contra vos Veritatem, ſibi aſſumit. *Ph.* An verimini Plato, & Chryſippe, & Ariſtoteles, nequid in ejus gratiam mentiatur, Veritas cùm ſit? *Pl.* Non hoc, ſed callidus admodum eſt, & blandus, ita ut ipſam perſuaſione flectere poſſit.

8. *Ph.* Confidite nihil hâc juſtitiâ præſente, iniqui fiet. Abeamus igitur. Verùm dic mihi tu quod tibi nomen eſt? *Lu.* Vocor Parrheſiades, Alethionis Elenxiclei filius. *Ph.* Patria vero quænam? *Lu.* Syria, ô Philoſophia, juxta Euphratem: Sed quid hoc? Novi enim quoſdam ex meis adverſariis, non minùs me barbaros eſſe genere, moribus autem, & diſciplina, non Solenſes, aut Cyprios, aut Babylonios, aut Stagiritas. Quanquam quod ad te attinet, nihil refert, ſiquis voce ſit barbarus, dummodo juſtè, ac rectè ſentire videatur. *Ph.* Rectè dicis. Verùm & hoc quæro, quamnam artem nôſti? nam & hoc quoque ſcire eſt operæ pretium. *Luc.* Arrogantiæ, impoſturæ, mendacii, & faſtus ſum oſor, & omne iſtiuſmodi ſceleſtorum hominum genus odi: admodum autem multi ſunt, ut nôſti. *Ph.* Hercle! multi odii artem exerces. *Lu.* Rectè dicis: vides igitur quam multis odio ſim, utque propter eam periclitor? Verùm & contrariam admodum artem probè novi: eam, inquam, quæ ab amare principium habet. Etenim Veritatis, Honeſtatis, ac Sinceritatis ſum amator, atque omnium quæ amandis ſunt cognata. Verum pauci admodum hac arte ſunt digni: qui verò ſub adverſa ſunt ordinati, magiſque odio familiares, ſunt infiniti. Periclitor igitur, illam quidem ob ſegnitiem dediſcere jam ſed hanc nimium callere. *Ph.* Atqui non oportebat; ejuſdem enim ferunt eſſe & iſta, & illa itaque indiviſibilis eſt ars: nam unica eſt etſi duæ eſſe videantur.

Melius tu hæc nôſti, ô Philoſophia. Ego verò talis ſum ut pravos odio proſequar, probos verò laudem & amem. *Ph.* Age, quo oportebat, jam devenimus: Hic in Minervæ veſtibulo judicemus. Heus tu, Sacerdos, diſpone ſedilia: nos interim Deam adorabimus. *Luc.* Obſecro, Dea, fer adverſus arrogantes opem, ac recordare quantum ipſos quotidie pejerantes audias. & ſola quæ perpetrant, vides tanquam Speculatrix. Nunc illos ulciſcendi tempus adeſt. Si verò me vinci cernas, pluréſque eſſe nigros calculos, tu tuo addito me ſerva.

9. *Ph.* Eſto. Jam conſedimus, querelas veſtras audire parati. Vos verò quempiam ex omnibus eligatis, qui optimè videatur accuſare, & accuſationem exponite, ac confutate. Non enim omnes ſimul loqui poſſibile eſt. Tu autem Parrheſiades dehinc reſpondebis. *Reviv.* Quis igitur è nobis maximè idoneus erit ad cauſam hanc agendam? tua Plato mirabilis eſt animi celſitas, & Attico lepore referta facundia, venuſta, & perſuaſionis plena: etiam prudentia, & diligentia, necnon tempeſtiva demonſtrationum pellacia, hæc omnia tibi abundè adſunt. Itaque dicendi primas ſuſcipe, omniúmque nomine quæ par eſt eloquere. Nunc in memoriam revoca illa omnia & in unum confer, ſi quid in Gorgiam, vel Polum, vel Prodicum, vel Hippiam à te eſt dictum, hic eſt ad dicendum [9] habilior. inſperge igitur Ironias, crebráſque illas ac feſtivas interrogatines. Quin ſi videtur, illud inculca, ut magnus ille Jupiter alatum impellens currum indignaturus eſt, niſi pœnas iſte expendat: *Pl.* Nequaquam: ſed ex his vehementioribus aliquem eligamus, Diogenem

9 *Habilior ad dicendum.*] *habilis* idem eſt ac *aptus* vel *accomodus* Quintil. l. 6. c. 3. Natura non tantum in hoc valet ut acutior quis atque *habilior* ad inveniendum, &c.

hunc, vel Antiſthenem, vel Craterem, vel etiam tu, Chryſippe: Non enim elegantiæ in præſenti, nec facultatis conſcribendi tempus eſt, ſed refutationis & judicialis actionis apparatus. Rhetor enim eſt Parrheſiades. *Diog.* Proinde ipſum accuſabo. neque enim longâ oratione opus fore arbitror: præterea me ſupra omnes injuriâ affecit, cùm duobus obolis venalis fuerim proclamatus. *Pl.* Diogenes, ô Philoſophia, omnium nomine verba faciet. Verùm, ô Generoſe, memineris non ſolum pro te hac accuſatione poſtulare, ſed rem communem etiam reſpicere. Siquid enim nos alii ab aliis rationibus diſcrepamus, tu id nunc minimè ſcruteris, neque quis ſit veracior nunc dicas. Sed hoc ſolum, quoniam Philoſophia injuria eſt affecta, indigneris, & quoniam Parrheſiades ſermonibus malè audivit: atque opiniones omitte, in quibus diſſidemus, communémque omnium cauſam defende, vide te ſolum præfecimus, & in te omnia noſtra nunc periclitantur, ut vel graviſſima cenſeantur, vel qualia hic expreſſit, credantur.

10. *Diog.* Confidite, nihil omittemus: pro omnibus verba faciam. Ac quamvis Philoſophia verbis exorata (natura enim manſueta eſt & mitis) ipſum dimittere decernat: meo tamen officio non deero, nam ipſi me non fruſtra baculum geſtare, oſtendam. *Ph.* Non hoc: ſed potius ſermone: ſic enim optimum eſt, non ligno rem agere. Ergo ne cuncteris, jam enim effuſa eſt aqua, conciliúmque oculos in te convertit. *Lu.* Reliqui conſideant, ô Philoſophia, & ſuffragia vobiſcum ferant: ac ſolus Diogenes accuſet. *Ph.* At numquid vereris ne contra te ſententiam pronuncient? *Lu.* Nequaquam: imo plures volo vincere. *Ph.* Generoſa ſunt hæc tua verba. Sedete igitur: Tu verò Diogenes loquere. *Di.* Quales viri nos in agendâ vitâ fuerimus, ô Philoſophia,

Philoſophia, tute optimè nôſti, nihilque verbis eſt opus. Nam ut de me ſileam, quis ignorat quanta Pythagoras iſte, & Plato, & Ariſtoteles, & Chryſippus aliique boni in vitam introduxerint? Verùm quibuſnam contumeliis, quamvis tales extiterimus, ſceleſtiſſimus hic Parrheſiades nos laceſſiverit, jam dicam. Cùm enim Rhetor, ut aiunt, eſſet, dereliƈto foro, ac illius exiſtimatione, quicquid vehementiæ, ac vigoris oratorii conſecutus eſt, univerſo illo contra nos colleƈto, non deſinit inſeƈtari maledictis, præſtigiatores, ac deceptores ſubinde vocans, & vulgo, ut nos, tanquam nullius momenti ſimus, derideat & contemnat perſuadens. Quinimo multorum jam odium nobis tibíque Philoſophia, conflavit, nugas & commenta vocans tua documenta, reſque maximè ſerias, quibus nos imbuiſti, ſubſannatione inceſſens: ita ut à ſpeƈtatoribus plauſu excipiatur, & laudetur: Nos vero contumeliis afficiamur. Ea enim eſt vulgi natura, ut cavillantibus & conviciantibus gaudeant: ac præcipuè quum rebus ſpecie graviſſimis detrahitur: ut nimirum & olim gaudebat Ariſtophane, & Eupolide, quum hunc Socratem irriſionis gratiâ in ſcenam introducerent, & abſurdas quaſdam de illo Comœdias commentarentur. Atque illi contra virum unum talia ſunt auſi, etiam in Dionyſiis, ubi id facere erat conceſſum, & cavillatio, feſti pars quædam videbatur, ac ſi Deus ille fortaſſis gauderet utpote joci amans. Hic autem accitis optimis quibuſque, multo jam tempore commentatus, ac præmeditatus obtreƈtationes quaſdam, caſque magno libro complexus, magnâ voce Platonem, Pythagoram, Ariſtotelem hunc, Chryſippum illum, me, ac denique omnes maledictis inſeƈtatur, cùm neque feſtivitas id permittat, neque privatim ullâ in re à nobis læſus fuerit. Hæc enim illi res

 veniam

veniam obtineret ſi ut injuriæ vindicem, non ut aggreſſorem ſe geſſiſſet. Sed illud omnium eſt graviſſimum quod hæc faciendo, tuum, ô Philoſophia, nomen ſibi vendicat, & repræſentato Dialogo familiari noſtro, eo adjutore & mimo contra nos utitur: ac præterea Menippo amico noſtro ut multa ſecum cavillaretur, perſuaſit: qui ſolus non adeſt, neque nobiſcum, proditâ ſocietate accuſat: pro quibus omnibus æquum eſt ut pœnas pendat. Quid enim contra hæc dicere poſſet, cùm res haſce graviſſimas coram tot teſtibus carpſerit? Quare illis in utilitatem vertat iſtud, ſi pœnas dantem ſpectaverint, ut nemo poſthac Philoſophiam contemnat. Quandoquidem hac in re ſilere, & contumeliam tolerare, non modeſtiæ, ſed ignaviæ & amentiæ eſſe meritò cenſeretur. Cæterum poſtrema, cuinam videantur tolerabilia? Siquidem nos tanquam mancipia in venalitium deductos, adhibito, ut aiunt, præcone, divendidit: nonnullos ingenti precio, quoſdam minâ Atticâ, me verò nequiſſimus hic, duobus obolis: ita ut circumſtantes riderent. Eam ob cauſam indignatione perciti, & ipſi venimus, & te rogamus ut nos turpiſſimis affectos injuriis ulciſcaris.

11. *Reviv.* Euge, ô Diogenes, omnia pro omnibus ut par erat, egregiè dixiſti. *Ph.* Deſinite laudare. Infunde reſponſuro. Tu verò Parrheſiades, viciſſim fare: Tibi enim aqua nunc defluit: ergo ne cuncteris. *Parrh.* Non omnia mea, ô Philoſophia, in accuſatione ſua Diogenes recenſuit: ſed plura quæ acerbiora erant, neſcio cur prætermiſit. Tantum verò aberit ut ea me dixiſſe negem, vel præmeditatam quandam excuſationem prætendam, ut ſiqua hic ipſe reticuit, vel ego antehac non protuli, mihi nunc proponenda putem. Ita enim intelliges, quoſnam arrogantes, & præſtigiatores appellans proclamaverim,

rim, & maledictis inſectatus ſim. Proinde hæc ſolum obſervate, numquid de cunctis verum dixero. Quod ſi blaſphemi vel aſperi quid habere videbitur oratio: non me qui redarguo, ſed illos qui talia comittunt, culpandos potius arbitror. Ego enim quumprimum intellexi quam improbæ res cauſidicos neceſſariò comittentur, nimirum fraus, mendacium, temeritas, vociferatio, conflictatio, aliáque infinita: hæc equidem, ut par erat, declinavi: & ad tua bona me conferens, ô Philoſophia, reliquum vitæ curriculum, tanquam ex procellâ, & tempeſtate ad tranquillum portum appulſus, ſub tuâ tutelâ vivere expetivi. Ac poſteaquam obiter tantùm ſtatuta veſtra intuitus eſſem, te quidem ut neceſſum erat, hóſque omnes admirabar, qui optimæ vitæ fuiſſent inſtitutores, & manus ad ipſos feſtinantibus porrigerent, & ad optima ac utiliſſima adhortarentur, ſiquis ea non tranſgrederetur, nec interlaberetur. ſed intentis oculis ad regulas illas à vobis propoſitas, ad eas vitam ſuam componeret, ac dirigeret, quod quidem per Jovem pauci noſtrum faciunt. Cùm autem viderem multos, non Philoſophiæ ſed Gloriæ tantùm quæ ex eâ capitur ſtudio teneri: & in his quæ ſunt in promptu, & vulgaria, quæque cuivis imitari ſit facile, viris bonis valde ſimiles eſſe, barbâ dico greſſu, & veſtitu: vitâ autem & factis ſpeciei contradicere, & ſtudia veſtris contraria amplecti, ac profeſſionis dignitatem corrumpere, indignabar. Eaque res mihi videbatur ſimilis eſſe Tragico Hiſtrioni, molli & effœminato, qui Achillem aut Theſeum aut Herculem ipſum ageret, cùm tamen neque incederet neque loqueretur Heroicè, ſed ſub larvâ iſtiuſmodi laſciviret, ut [10] nec Helena, nec Polyxena cùm

10 *Nec Helena nec Polyxena.*] ſatis notum qualis erat Helena. Polyxena autem erat Priami Regis ex Hecuba uxore filia, qua à Pyrrho ad Patris Achilli tumulum jugulata fuit, de qua vid. Ovid. Metam. l. 13. Fab. 2.

id

id earum modeſtiæ minùs conveniret tolerare poſſent. Nec ſe continuiſſet Hercules [11] Callinicus, quin ocyſſimè talem clavâ percuſſum contriviſſet, ipſum inquam & perſonam illam, quæ tam effœminatè eum repræſentando contaminaſſet.

12. Et cùm ipſe talia vos ab illis perpeti viderem, non tuli Hypocriſeos impudentiam: quòd cùm ſimiæ eſſent, perſonas Heroum aſſumere, vel Cumanum illum aſinum imitari auderent, qui leoninâ pelle indutus leo quoque ipſe videri volebat, cùm adverſus Cumæos ignaros valde aſperum, horrendúmque rugitum ederet, donec quidam hoſpes ſe leonem & aſinum videre ſæpe arguit, & fuſte cædens inſecutus eſt. Sed quod mihi videbatur maximè indignum hoc erat: quod nemo non illorum, qui ex iis quempiam viderent, flagitioſum quid aut turpe, aut impudicum committentem, Philoſophiam ipſam accuſabat: illico etiam Chryſippum, aut Platonem, aut Pythagoram, vel cujuſcunque cognomen, vel cujuſcunque doctrinam delinquens ille aſſumebat: & ex eo quòd male viveret aliquis, de vobis multò antè vitâ ſunctis male ſentiebant, non enim de vobis viventibus ſed è medio ſublatis inquiſitio fiebat: omnes vero manifeſtè cernebant eum atrocia, & indecora perpetrare: vos verò cum ipſo damnabamini ſimilíque calumniâ pariter convellebamini. Equidem ego cùm hæc viderem non tuli, verùm eos redarguebam & à vobis ſecernebam. At vos propter hoc honore me dignum, in judicium rapitis. Nunquid ſi initiatum quempiam viderem arcana Dearum prodentem ac in publicum myſteria efferentem, ideoque indignarer, & reprehenderem, me impium eſſe exiſtimaretis? At injuſtum eſt: quandoquidem

11 *Callinicus.*] Epitheton Herculis ſed non proprium, nam Theſeus etiam ita vocatur, vid. ſupra Διαλ. Diogen. & Hercul. n. 3.

cer-

certaminum quoque præfecti, eum hiſtrionem qui quum Minervam, vel Neptunum, vel Jovem aſſumpſit agendum, non rectè neque ex dignitate Deorum ſimulavit, flagellare conſueverunt. Ac non iraſcuntur ipſis Dii illi quod eum qui ſuas perſonas aſſumpſit, habitúmque induit, flagelliferis cædendum tradiderunt, verùm ut puto vapulantibus delectantur, ſervum enim vel nuncium minus aptè agere parvus eſt error. Sed Jovem aut Herculem non pro dignitate ſpectatoribus oſtendere, turpe ac piaculo ſimile eſſe videtur. Quinimo etiam hoc omnium eſt abſurdiſſimum, quòd cùm ex iis multi dogmata veſtra exactè calleant: ita tamen vivunt, ac ſi illa ideò tantùm legerint, ac meditati ſint ut contraria exerceant. Etenim quæcunque dicunt, ut contemnendas eſſe pecunias, & gloriam, ſolumque honeſtum bonum putandum, ira vacandum, & res haſce ſplendidas eſſe deſpiciendas, & cùm ipſis æqualiter converſandum, eximia ſunt, ô Dii, & ſcita, aut ſummopere miranda profectò.

13. Verum hi hæc ipſa mercede docent, & divites admirantur, & pecuniis inhiant caniculis iracundiores, leporibus timidiores, ſimiis blandiores, aſinis petulantiores, felibus rapaciores, gallis contentiores. Itaque riſum movent quum de his rixantur, & circum januas divitum, ſe invicem pulſant, & in conviviis frequentibus epulantur, in eiſque tædium laudando pariunt, ac præter decorum ſeſe ingurgitant, & queruli apparent, & inter calices injucunda & abſona philoſophantur, ac merum non ferunt. [12] Idiotæ autem quotquot compotant, rident ſcilicet, ac Philoſophiam conſpuunt, quoniam hujuſmodi ducat piacula. Illud vero omnium eſt turpiſſimum,

12 *Idiotæ.*] i. e. illiterati, aut indocti.

quòd quam unuſquiſque eorum, nullius ſe rei indigum profiteatur, ſed ſolum divitem eſſe ſapientem vociferetur, paulò poſt tamen poſcit, & ni accipiat ſtomachatur perinde ac ſiquis regiè ornatus rectam geſtat tiaram, & diadema, cæteraque regni inſignia, frivolarum tamen rerum indigus mendicet. Proinde quum illis quippiam eſt accipiendum, multâ oratione proſequuntur, oportere de ſuo libenter conferre & indifferentes eſſe divitias: quid enim aurum & argentum littoralibus à lapillis differat? At quum vetus quiſpiam amicus, & familiaris, opis egens, paucula quædam ex multis poſtulatum venit, taciturnitas, inopia, ruditas & dictorum in contraria palinodia, varii autem illâ de amicitiâ ſermones, & virtus, & honeſtum quonam abeant ignoro: nam omnino avolantia & vere alata verba hæc ſunt, quibus illi quotidie in diſputationibus inter ſe umbratili certamine depugnant, eouſque enim unuſquiſque eorum eſt amicus, quouſque nec de auro, nec de argento quicquam in medium affert. Quòd ſiquis obolum tantumodò indicârit, confeſtim pax ſolvitur, omniáque turbantur atque implacata redduntur, libri obliterantur, virtus aufugit, iiſque accidit quod canibus, in quorum medium ſiquis os projecerit, exiliunt, ſeque invicem mordent, eique qui os præripuit, allatrant.

14. Fertur autem Rex quidam Ægyptius ſimias tripudiare docuiſſe, eaque animalia (nam ad imitandum humanas actiones maximè ſunt apta) celerrimè didiciſſe, ut purpureis veſtibus induta, & perſonis circundata ſaltarent, idque ſpectaculum multo tempore claruiſſe, donec ſpectator quidam urbanus, quas nuces in ſinu habebat, in medium projecit. Quibus conſpectis ſimiæ ſaltationis oblitæ id quod erant, ſimiæ pro ſaltatoribus fuerunt, & perſonas conterebant, & veſtem diſcrepebant & pro fructu inter

inter ſe pugnabant, ita ut [13] Pyrrhiches ordo ſolveretur, & à Theatro deſideretur. Talia & hi perpetrant, & ego tales inſectatus ſum conviciis, nec redarguere unquam deſinam, & comicè perſtringere. Sed quod ad vos vobíſque ſimiles attinet (ſunt enim profectò nonnulli, qui Philoſophiam amplectuntur, veſtríſque legibus immorantur) abſit ita inſania, ut quid probroſum, & ſiniſtrum proferam. Nam quid dicere poſſem? quid enim in vitâ ſimile commiſiſtis? ſed arrogantes illos, & Deorum inimicos, odio dignos eſſe puto. Tu enim Pythagora, & Plato, & Chryſippe, & Ariſtoteles quâ in re tales vobiſcum dicitis convenire, aut proprium ac cognatum in vitâ præſtitiſſe? Ita per Jovem, Hercules, inquiunt, & ſimia. An quia barbas habent & ſe philoſophari profitentur, & ſeveritatem vultu prætendunt, propterea cùm vobis ſunt comparandi? At tuliſſem ſi ſaltem illi ad ſimulationem fuiſſent apti. Nunc verò citiùs vultur luſciniam imitabitur, quam illi Philoſophos.

15. Quæ pro me dicenda habebam, expoſui. At tu Veritas numquid vera ſint apud ipſos teſtificare. *Ph.* Nunc longiùs, ô Parrheſiades, abſiſte, quid nos faciamus? quomodo vir hic vobis videtur dixiſſe. *Virtus.* Ego quidem, ô Philoſophia, dum iſte perorabat, terram ſubire optabam: adeo vera omnia dixit, itaque audiens unumquemque eorum qui talia faceret agnoſcebam: interímque ex iis quæ dicebantur, hoc ad iſtum, hoc vero ad certum illum qui faceret, referebam. Denique viros illos perſpicuè indicavit, tanquam ex aliquâ picturâ expreſſos: nec ſolùm corpora, ſed animas etiam ipſas abſolutiſſimè effinxit. *Ph.* Ego quoque planè erubui, ô Virtus.

13 *Pyrrhiches.*] Pyrrhica, æ, vel Pyrrhiche, es, ſaltatio eſt quam primus in Creta inſtituit Pyrrhus.

Vos vero quid dicitis? *Reviv.* Quid aliud quam à crimine eum abſolvi inter amicóſque & benefactores noſtros aſcribi debere? Planè enim nobis, [14] idem quod Ilienſibus, accidit: hunc tanquam Tragœdum quempiam in nos excitavimus, qui Phrygum calamitates decantaret. Canat igitur, & Dei inimicos tragicè exagitet. *Dio.* Ego quoque, ô Philoſophia, planè hominem laudo, quæque illi objeci retracto, & quia generoſus eſt, amicum eum facio. *Ph.* Euge! ô Parrheſiades, ab accuſatione te abſolvimus, in omnibus vincis. Cæterùm te noſtrum eſſe ſcias. *Parrh.* Hanc primam adoravi: verum aliud magis tragicum opus mihi ſupereſſe puto. Siquidem ô valde veneranda victoria *quotidie* vitam meam reddis venerabilem, nec coronare deſinis. *Virtus.* Numquid igitur à ſecundo jam ordiamur cratere, & illos citemus, ut ob ea quibus in nos injurii fuêre pœnas expendant? Parrheſiades autem unumquemque accuſabit. *Ph.* Rectè ô Virtus, elocuta es. Quapropter heus tu miniſter Syllogiſme in urbem te confer, & Philoſophos advoca. *Syllog.* Audi, tace. Philoſophi in arcem aſcendant, ut apud virtutem, Philoſophiam & Juſtitiam accuſationem diluant.

16. *Par.* Vidéſne? Pauci conveniunt citatione cognitâ. Nam Juſtitiam præſertim timent. Nec otioſi ſunt plerique ipſorum, dum circa divites verſantur. Sed ſi vis ut veniant omnes, præconium his verbis pronuntia Syllogiſme. *Ph.* Minimè: Sed tu Parrheſiades prout tibi viſum fuerit illos advoca. *Par.* Hoc non eſt difficile. Audi; tace. Quicunque ſe philoſophos eſſe dicunt, & quicunque nomen hoc ad ſe ſpectare arbitrantur, ad diſtributionem in

[14] *Idem quod Ilienſibus.*] Alludit ad Proverbium Ilienſis Tragœdos conduxit, Græcè ὁ Ἰλιεὺς τραγῳδοὺς ἐμισθώσατο ubi qui ultrò provocat quempiam unde audiat probra veluti ſi Trojani accerſunt Hiſtrionem qui ipſas calamitates quas ſemel pertulere denuò quaſi renovat. Eraſm.

arcem

arcem veniant: duæ minæ ſingulis dabuntur, & ſeſamina placenta. Quicunque verò barbam profundam oſtenderit ille caricarum maſſam inſuper accipiet: Nemo verò modeſtiam & juſtitiam, & continentiam afferat (hæc enim neceſſaria non ſunt, ſi non adſint) ſed ex modis omnibus quinque Syllogiſmos. Non enim fas abſque his ſapientem eſſe.

In medioque auri duo ſunt objecta talenta,
Danda illi, qui ſit melior certamine cunctis.

Papæ! quam refertus eſt confligentium aſcenſus, poſtquam duarum minarum mentionem tantùm audiverunt. Ad Pelaſgicum alii, alii juxta templum Æſculapii; & circum Areopagum etiam plures, nonnulli quoque penes Tali ſepulchrum: Pars etiam admoti ſcalis templo Dioſcurorum, cùm ſtrepitu aſcendunt, per Jovem etiam confertim, examinis apum inſtar: & ut Homeri verbis utar: ſed inde quà plurimi illic quoq; innumeri,

Quot folia & flores naſcuntur tempore verno.

Plena autem eſt arx brevi tempore, cùm clangore conſidentium: eſtque undique pera, barba, adulatio, impudentia, baculus, edacitas, ſyllogiſmus, avaritia. Ac pauci illi, quotquot ad primum illud præconium, aſcenderunt obſcuri, & ignoti, reliquorum turbæ immixti, ſub aliarum formarum ſimilitudine deliteſcunt. Eſt & hoc, ô Philoſophia, moleſtiſſimum, & in quo te maximè quis reprehendat, quod nullas illis notas & ſigna inuſſiſti; ſiquidem præſtigiatores iſti, ſæpiùs ad perſuadendum, verè philoſophantibus ſunt aptiores.

17. *Ph.* Fiet illud paulò poſt: ſed jam excipiamus. *Platonicus.* Nos *Platonicos* par eſt accipere primos. *Pythagoricus.* Minimè: ſed nos *Pythagoricos.* prior enim fuit *Pythagoras.* *Stoicus:* Deſipitis: non *Stoici* ſumus præſtantiores. *Peripateticus.* Minimè quidem: verùm nos ex *Peripato* primi ſumus in pecuniis. *Epicureus.* Nobis *Epicureis* date placentas, &

caricarum maſſas. Quod ad minas attinet exſpectabimus, quamvis oporteat nos poſtremos accipere. *Academicus.* Ubi ſunt illa duo talenta? ſiquidem nos *Academici* oſtendemus, quantum aliis ſimus contentioſiores. *Stoic.* Non præſentibus nobis *Stoicis.* *Phil.* Deſinite contendere, vos verò *Cynici*, ne vos invicem pulſetis, neque baculis cædatis: nam vos ad alia vocatos eſſe ſcitis: Nunc equidem ego Philoſophia, & hæc Virtus, Veritáſque, judicabimus quinam ſint qui verè philoſophantur: inde qui noſtrum inſtitutis vivere invenientur fœlices erunt, quòd optimi habiti fuerint. Sed præſtigiatores illos nihilque ad nos ſpectantes malos malè perdemus; ne ſuperbi illi quæ ſunt ſupra ſe affectent. Quid hoc rei eſt? Fugitis per Jovem multi per confragoſa deſilientes? jamque arx eſt vacua: præter paucos illos qui judicium non formidantes remanſêre. Vos vero miniſtri peram tollite, quam Cyniſcus fugiendo abjecit. Age videam quid habeat, an lupinos libriúmve, aut panes cibarios? *Pa.* Minimè: ſed aurum hoc & unguentum hoc ſacrificuli, & ſpeculum, & talos. *Ph.* Euge, ô Generoſe, hæc tibi exercitationis erant viatica: Cumque his æquum eſſe cenſebas omnia conviciari, atque alios docere. *Pa.* Tales iſti ſunt nobis. Cæterùm oportet vos conſiderare, quo pacto deſinent hæc ignota eſſe, & dignoſcentur qui tecum conſueſcunt, quinam illorum ſint boni, quinam contra alterius ſint vitæ. Tu autem Veritas illud comperito. Nam è re tuâ fuerit, ut tibi mendacium non prævaleat: neu præ ignorantiâ, pravi homines immixti bonis deliteſcant.

18. *Ver.* Hac in re Parrheſiadis arbitrio, ſiquidem probus, ac nobis benevolus eſt viſus, téque, ô Philoſophia, maximè admiratur: ita faciamus: ut aſſumpto ſecum Elencho conveniat omnes qui ſe philoſophari profitentur, tum quem verè legitimum

Philoſophiæ alumnum invenerit, coronâ coronet oleaginâ, & in Prytaneum vocet. Si verò in aliquem, quales multi ſunt, execrandum virum, ac Philoſophiæ ſimulatorem inciderit, attritam veſtem dilaceret, barbámque hirci tonſoria novacula abradat, frontique ſtigmata imprimat, vel inter media ſupercilia inurat, ſitque inuſtionis figura vulpes aut ſimia. *Ph.* Euge Veritas. Talis autem, ô Parrheſiades, ſit Elenchus qualis aquilarum pullus ad ſolem eſſe fertur. Non per Jovem tamen, ita ut lumen obtueantur, indeque probentur. Verùm expoſito coram illis auro, gloriâ, voluptate, quem ipſorum ea deſpicere videris, & nequaquam ad aſpiciendum trahi, is eſto qui oleagino ramo coronetur. Quem verò fixis oculis intuentem, manúmque ad aurum protendentem, deprehenderis, hunc abraſâ prius barbâ inurendum adducas. *Par.* Hæc, O Philoſophia, erunt, ut cenſes; & confeſtim permultos eorum vulpe vel ſimiâ notatos videbis, paucos verò coronatos: Quinimo ſi placuerit nonnullos illorum vobis per Jovem huc adducam: *Phil.* Quid ais? fugientes adduces? *Par.* Ita quidem, ſi ſacerdos funiculum hunc, & hamum à Piræenſi piſcatore dicatum velit mihi parumper commodare. *Sacer.* En accipe, calamúmque ſimul, ut habeas omnia. *Par.* Quin igitur *Sacerdos* caricas aliquas, parúmque auri da mihi properè.

19. *Sacer.* Accipe. *Ph.* Quidnam vir hic facere intendit? *Par.* Hamo, carica, & auro ineſcato, ſummo muro inſidens in urbem demiſit. *Ph.* Quid agis, ô *Parrheſiades?* Numquid lapides ex Pelaſgico piſcari decreviſti? *Par.* Tace, *Philoſophia*, ac prædam exſpecta. Tu verò, piſcator, Neptune, Tu quoque chara Amphitrite, multos piſces nobis immitte. At lupum quendam ingentem video, vel potiùs auratam. *Libert.* Minimè, felis eſt, accedit ad hamum hians, aurum odoratur, prope jam adeſt, tetigit, captus

captus eſt, attrahamus. *Par.* Tu quoque *Elenche*, nunc una funiculum arripe: attractus eſſe: Age videam quis ſit ô piſcium optime. Clamat iſte: quales hercle dentes: Quid hoc rei eſt, O Generoſiſſime, circa petras liguriendo captus es, ubi te latiturum ſperabas? At nunc à brachiis pendens manifeſtus eris omnibus, eſcam hanc & hamum hunc extrahamus. En vacuus hamus, carica cùm auro ventri jam adhæret. *Diog.* Per Jovem evomat ut alios etiam ineſcemus. *Par.* Bene habet, quid ais, ô *Diogenes?* Tune hunc quiſnam ſit nôſti? num ad te attinet? *Diog.* Nequaquam. *Par.* Quid igitur? quo pretio dignus hic eſt dicendus? ego enim pridie duobus obolis eum æſtimavi. *Diog.* Nimium dicis: nam & cibo eſt inutilis, & turpis, & durus, & neglectus. Hunc in caput à ſaxo præcipitem da. Tu verò alium demiſſo hamo attrahe: Atqui videſis, ô *Parrheſiades*, ne tibi calamus inflexus abrumpatur. *Par.* Confide, *Diogenes*, leves ſunt, & aphyis tenuiores. *Diog.* Per Jovem leviſſimi: attamen trahe. *Par.* Ecce, quiſnam alius hic latus tanquam ſemiſectus piſcis accedit? pſetta quædam hamo inhians: deglutivit: tenetur: attrahatur: Quiſnam eſt? *Diog. Platonicum* ſe eſſe aſſerit. *Pl.* Et tu execrande ad aurum accedis? *Par.* Quid ais *Plato?* Quid illo agamus? *Pl.* Ab hac eadem petrâ & ille. *Diog.* Ad capiendum alium dimittatur.

20. *Par.* Atqui belliſſimum quendam accedentem video, ac ſi in profundo varii coloris appareat, ac vittas quaſdam auratas, ſuper dorſo habeat. vidéſne, Elenche? Hic eſt qui Ariſtotelem ſimulat: venit, deinde rurſus enatavit: circumſpice diligenter: iterùm venit, hiavit, captus eſt: extrahatur. *Ariſt.* Ne me Parrheſiades de ipſo interroges: quis enim ſit ignoro. *Par.* Numquid, ô Ariſtoteles etiam, iſte è ſaxo dejiciendus? *Diog.* At ecce multos hic conſpicio

ſpicio piſces, paricolores: ſpinoſos, in ſuperficie aſperiores: echinis captu difficiliores. verriculo opus eſſet, at non adeſt: ſatis erit ſi vel unum ex grege attrahamus: veniet autem ad hamum is nimirum qui eſt ipſorum audaciſſimus. *Elen.* Demitte, ſi videtur: priúſque ferro multum munias funiculum, ne eum devorato auro dentibus ſecet. *Par.* Demiſi, tu verò, *Neptune*, capturam abſolve. Papæ! pro eſcâ depugnant: aliique ſimul multi caricam circumrodunt: alii vero adhærent auro tenaciter. Bene habet, valdè robuſtus aliquis transfixus. Age ſciam qui te cognominem eſſe dicas. Atqui ridiculus ſum, qui piſcem loqui cogam, muti enim ſunt illi. Verum, *Elenche*, dic quemnam magiſtrum hic habeat. *Elen. Chryſippum* hunc. *Par.* Intelligo: puta quoniam aurum ineſt nomini: Tu igitur, *Chryſippe*, per *Minervam* dicito. Nôſtíne viros iſtos, vel ipſos ut talia faciant hortaris? *Chr.* Per Jovem *Parrheſiades* interrogas contumelioſè, qui nobis cùm talibus convenire ſuſpicaris. *Par.* Euge, *Chryſippe*, generoſus es. Ergo & iſte cùm aliis in caput præcipitetur: ſiquidem eſt ſpinoſus, verendúmque eſt, ne qui comederit guttur configat. *Ph.* Prædæ ſatis eſt, ô *Parrheſiades*, ne quis (ut multi ſolent) auro & hamo deglutitis abeat: deinde te ſacerdoti rependere oporteat, proinde nos eamus ambulatum. Tempus etiam eſt ut vos unde veniſti revertamini: ne ultra præſcriptum diem commoremini. Tu vero, *Parrheſiades* & *Elenche*, omnes in orbem obeundo, vel coronate, vel inurite ut dixi. *Par.* Hæc fient, ô *Philoſophia*. Valete homines optimi. Nos vero, *Elenche*, deſcendamus, & juſſa exequamur. Sed quo primum erit eundum? num in *Academiam*, vel in *Stoam*? A *Lyceo* initium faciamus: nihil hoc refert. At hoc ego novi, fore ut quocunque pervenimus, paucis coronis, multis cauteriis indigeamus.

DIA-

DIALOG. II.

CATAPLUS ſive TYRANNUS.

Charon, Clotho, Mercurius, Cyniſcus, Megapenthes, Micyllus, Dives, Tiſiphone, Rhadamanthus.

MOQUOTO *Interprete.*

Char. AGE, ô *Clotho*, navigium hoc dudum nobis paratum *eſt* ad navigationem commodè inſtructum: ſentina enim exhauſta eſt, malus erectus eſt, & velum expanſum, & remorum unuſquiſque ad ſcalmum alligatus. Nihil autem impedit, qantum ad me *attinet*, *quo minus* anchoram ſubtrahentes navigemus. Mercurius autem moratur *cum* pridem adeſſe debuiſſet, vacuum igitur [1] vectoribus, ut vides, navigium eſt, *quod* ter jam hodie navigare potuiſſet; & fere circa veſperam eſt, neque vero adhuc vel obolum lucrati ſumus. Porro, Pluto, ſat ſcio, me pigreſcere [2] in hujuſmodi arbitrabitur, idque apud alium exiſtente culpâ. Præclarus vero nobis & bonus mortuorum ductor, non ſecus ac aliquis alius *Mortuorum*, & ipſe ſupra, Lethes aquam ubi ebibit, redire ad nos oblitus eſt, aut certe luctatur cum ephebis, aut cytharam pulſat, aut orationes quaſdam recitat oſtentans nugas ſuas, aut verò alicubi furatur generoſus ille progrediens: nam una ipſius artium hæc eſt: Ille ergo liberius agit nobiſcum,

1 *Vectoribus.*] Ita vocantur qui recti ſunt cymba, quemadmodum *vehens* aliquando ponitur pro *vectus*. Cicero de *Claris Oratoribus* Adoleſcentia per medias laudes quaſi Quadrigis *vehens*, i. e. *vecta*.

2 *In hujuſmodi.*] i. e. in rebus hujuſmodi.

nobiſcum, idque cùm ex dimidio *tantum* noſter ſit. *Clo.* Quid enim nôſti, ô Charon, ſi quæ occupatio incidit ipſi; Jove diutius indigenti ut eo utatur ad ſuperiora negotia? Dominus ſiquidem ille eſt. *Cha.* Sed non ita eſt *Dominus*, ut immodicè *debeat*, imperare communi famulo: ſiquidem neque nos aliquando ipſum Mercurium, cùm abire debuit, retinuimus. Sed ego novi cauſſam, apud nos ſiquidem [3] aſphodelus tantum, libamina, & placentæ, & ſepulchrales oblationes; cætera vero, caligo, nebula, tenebræ: in cœlo autem læta omnia, & ambroſia multa, & nectar copioſum; itaque mihi jucundius apud illos morari videtur: & à nobis quidem avolat, velut ex carcere aliquo effugiens, ubi autem tempus deſcendendi *advenit*, lentè & pedetentim vix aliquando deſcendit.

2. *Clotho.* [4] Non amplius indignare, ô *Charon*, prope enim eſt *ille* ipſe, ut vides, multos nobis adducens, imo velut gregem, confertos illos virgâ abigit *ante ſe*? ſed quid hoc? vinctum neſcio quem inter illos, & alium ridentem, unum autem quendam & peram appenſam habentem, & lignum in manu video habentem, torvè intuentem & alios urgentem. Non vides ipſum Mercurium ſudore diffluentem & pedes pulvere conſperſum & anhelantem, & plenum flatu ipſi eſt os. quid hæc, ô Mercuri? Quæ hæc feſtinatio? Turbatus, enim nobis videris. *Mercurius.* Quid enim aliud quam *dum* hunc ſceleſtum fugientem perſequor, parum abeſt *quin* navis deſertor vobis fuerim. *Clotho.* Quiſnam eſt? aut

3. *Aſphodelus.*] Hujus herbæ meminit Plinius Nat. Hiſtor. l. 21. c. 17. dicit mandi ſemine toſto & bulbo, meminit & Heſiodus ἐργ. 4. dicitque Νηπίας neſcire ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ, hoc eſt, in tenui victu. Aſphodelus enim pauperum cibus atque ideo magis congruus tenuibus umbris.

4 *Non amplius indignare.*] Expone potius *ne*, *non* enim nuſquam jungitur modo Imperativo.

quid volens fugiebat? *Mer.* Hoc quidem clarum, quod vivere diutius volebat: eſt autem Rex aliquis vel Tyrannus, quantum ex ejulatu *conjiccre eſt*, & *ex iis* quæ deplorat, ingenti quadam felicitate *ſe* privatum dicens. *Clo.* Itáne ſtultus, quaſi ſupervivere poſſet, deficiente jam, quod ei fato ſtatutum fuerat, ſtamine. *Mer.* Fugiebat ais? *Equidem* niſi generoſiſſimus ille qui lignum *geſtat*, adjuviſſet me, & accipientes ipſum ligaviſſemus, certe abiviſſet effugiens nos. Ex quo enim tradidit mihi illum Atropos, totâ viâ reſiſtebat, & retrahebat ſe, & pedibus renitens ſolo non plane ductu facilis erat: interdum autem orabat, & intente ſupplicabat dimitti [5] ad modicum petens, & multa daturum pollicebatur. Ego verò, ut par eſt, [6] non remittere, videns *eum* quæ fieri non poſſunt, deſiderare. Ubi verò prope ipſum jam os eramus, & mortuos, ut mos *eſt*, numerarem Æaco, & ille recenſeret eos, juxta ſymbolum tranſmiſſum à ſorore tuâ clam, neſcio quo pacto, ter maledictus ille abibat. Deerat ergo mortuus unus numero. Æacus autem attollens ſupercilia, ne in omnibus, ô Mercuri, inquit, utere arte furandi, ſatis tibi in cœlo luſus: Mortuorum negotia accurata, quæ nullo modo latere poſſunt. Quatuor, ut vides ſupra, mille ſymbolum habet inſculptos, tu verò mihi præter unum venis adducens, niſi hoc dicas, quod decepit te Atropos. Ego autem erubeſcens ad hunc ſermonem, ſtatim memini eorum, quæ in viâ acciderant: atque ubi circumſpiciens nullibi eum vidi, intelligens fugam inſecutus ſum quantâ celeritate potui per viam ducentem ad lumen. Sequebatur autem me lubens præclarus

5 *Ad modicum.*] Supple *tempus.*
6 *Non remittere.*] Redde potius non remittebam, ἀνίειν enim non eſt Infinitivi modi ſed Imperfecti Indicativi, vide Method. Noſtr. n. 106. Minore charactere ιειν, ιεις, ιει.

ille,

ille, & velut à carceribus currentes, comprehendimus illum jam in Tœnaro *exiſtentem*, tam parum abfuit quin effugeret.

3. *Clo.* Nos autem ô Charon, ſocordiam Mercurii jam condemnabamus. *Cha.* Quid igitur adhuc moramur, quaſi non ſufficiente nobis factâ morâ? *Clo.* Bene dicis: conſcendant. Ego verò in manibus habens librum, & circa ſcalam ſedens, ut mos eſt, conſcendentem, unumquemque ipſorum dignoſcam, quis & unde, & quo pacto mortuus. Tu autem aſſumens comprime, & compone ô Mercuri: Tu verò infantulos iſtos primos injice, quid enim mihi reſpondeant? *Mer.* En tibi ô Portitor, numerum. Illi trecenti cùm *pueris* expoſitis. *Cha.* Papæ! [7] fœlicem capturam, immaturâ morte præventos nobis mortuos venis adducens. *Mer.* Vis, O Clotho, indefletos *illos* præter iſtos inducamus? *Clo.* Senes dicis? Ita fac. quid enim me oportet negotia habere, ea quæ ante Euclidem *erant*, quomodo nunc ſe *habeant* examinantem? Vos, qui ſupra ſexageſimum *annum eſtis*, venite jam. Quid hoc? non audiunt me, obturatas aures habentes præ annis; oportebit forte, & te illos ubi ſuſtuleris, adducere. *Mer.* Ecce tibi duobus minus quadraginta, tabefacti omnes, & maturæ ætatis, & tempori-decerpti. *Clo.* Per Jovem, ſiquidem [8] uvæ paſſæ omnes jam ſunt. Vulneratos inſuper, O Mercuri, adducas; & primum mihi dicite, quomodo mortui *huc* veniſtis? Magis autem ipſa ſecundum ea quæ ſcripta ſunt, vos inſpiciam. Bellantes mori oportebat heri in Media, quatuor ſupra octoginta, & [9] Gobarem Oxyartæ

7. *Fælicem.*] Felicem potius ſic Græcè εὔλιξ, nomen viri, non Φαίλιξ, aut Φεῖλιξ.

8 *Uvæ paſſæ.*] Colorem ſi ſpectas & rugas.

9 *Gobarem.*] Virum hujus nominis habes Plin. l. 6. c. 26. Sed utrum ille Oxyartæ filius non liquet.

filium cùm illis. *Mer.* Adſunt. *Clo.* Propter amorem ſeipſos jugulârunt ſeptem, & Philoſophus Theagenes propter meretricem è [10] Megara. *Mer.* Illi ipſi prope *ſunt.* *Clo.* Ubi autem & à ſe mutuo occiſi propter regnum? *Mer.* Adſtant. *Clo.* Ille autem qui ab adultero ſuæ conjugis occiſus eſt? *Mer.* En tibi illum prope. *Clo.* Qui ex tribunalibus, illos adduc, dico autem, eos, qui tympano *puniti ſunt*, & in crucem acti. Qui verò à prædonibus occiſi ſedecim illi ubi ſunt, O Mercuri? *Mer.* Adſunt, vulnerati autem illi quos vides, & fœminas ſimul vis ſiſtam? *Clo.* Maximè: Item qui naufragio *perierunt*: ſimul enim mortui ſunt & eodem modo, qui febre *perierunt*, & illos ſimul *adducito*, ſed & Medicum Agathoclem cùm ipſis.

4. Ubinam eſt philoſophus Cyniſcus, quem oportebat Hecates cœnam manducantem & ex luſtratione ova *relicta*, inſuper autem & ſepiam crudam, mori? *Cy.* Olim tibi adſto, O Clotho optima: quidnam autem peccâram, ut me tantum temporis ſurſum ſineres? fere enim [11] integram mihi colum neviſti: quanquam ſæpius conatus ſum, ſtamen abrumpentem venire, ſed neſcio quomodo, infrangibilis erat. *Clo.* Inſpectorem te, & Medicum humanorum delictorum reliqueram, ſed conſcende bonâ fortunâ. *Cy.* Per Jovem *non aſcendam*, niſi prius hunc vinctum conſcendere fecerimus, vereor enim ne te à ſententia dimoveat, rogans. *Clo.* Age, videam quis ſit. *Mer.* Megapenthes Lacydæ filius Tyrannus. *Clo.* Conſcende tu. *Mer.* Nequaquam, O Domina Clotho, ſed me ad modicum ſinas aſcendere *ad vitam*, deinde ſpontaneus veniam, vocante

10 *E Megara.*] Urbe Achaiæ inter Athenas & Corinthum.

11 *Integram mihi colum neviſti.*] Hi: *Clotho* dicitur *Nere*: contra quam vulgo cantatur, *Clotho* colum geſtat, *Lacheſis* trahit, *Atropos* occat.

nemine.

nomine. *Clo.* Quid porrò eſt cujus gratiâ redire vis? *Meg.* Domum perficere mihi primum permitte, ſemiperfecta ſiquidem domus relicta eſt. *Clo.* Deliras: enimverò aſcende. *Meg.* Non multum tempus, O Parca, peto, unam permitte me manere hanc diem, donec aliquid injunxero conjugi de pecuniis, ubi magnum habeo theſaurum defoſſum. *Clo.* Fixum eſt, non conſequeris. *Meg.* Peribit igitur tantum aurum? *Clo.* Non peribit, ſecurus eſto hâc de re. *Megacles* enim tuus conſobrinus accipiet. *Meg.* O contumeliam! inimicus, quem præ ſocordiâ non ante occidi? *Clo.* Ille ipſe, & ſupervivet tibi annos quadraginta, & aliquid ultra, pellices autem & veſtem, & totum tuum aurum excipiens, *velut ſucceſſionis jure.* *Meg.* Injuſte agis, O Clotho, mea inimiciſſimis diſtribuens. *Clo.* Tu autem nonne Cydimachi illa ipſa cùm eſſent, O Generoſe, excepiſti? ubi ipſum occidiſti & liberos ipſo adhuc ſpirante inſuper jugulâſti? *Meg.* Sed nunc mea erant. *Clo.* Igitur præteriit tempus poſſeſſionis.

5. *Meg.* Audi, O Clotho, quæ tibi privatim nemine audiente dicere volo: vos autem recedite ad modicum: ſi me [12] dimiſeris fugere, mille tibi talenta auri ſignati daturum tibi promitto hodie. *Clo.* Adhuc aurum, O Ridicule, & talenta in memoriâ habes? *Meg.* Et duos crateres ſi vis addam, quos accepi occidens Cleocritum, pendentes ſingulos auri defæcati talenta centum. *Clo.* Trahite illum, videtur enim non aſcenſurus nobis volens. *Meg.* Teſtor vos, murus imperfectus manet, locus in quo naves cuſtodiantur: abſolutos ſupervivens quinque ſolos dies. *Clo.* Securus eſto, alius muro circundabit. *Meg.* Tamen hoc omninò æquum puto. *Clo.* Qua-

12 *Dimiſeris fugere.*] Malo dicere permiſeris.

lenam? *Meg.* Tantùm vivere donec ſubegero Piſidas, & Lydis impoſuero tributum, & monumentum mihi valde magnum extruens inſcripſero quæcunq; feci magna & imperatoria, per vitam. *Clo.* Non unum diem poſtulas, ſed ferme viginti annorum moram. *Meg.* Vades vobis paratus ſum præbere celeritatis & reditûs. Quin ſi vultis, ſuccedaneum vobis pro me ipſo præbeto Agapetum. *Clo.* O ſceleſte, hunc quem optabas ſæpius ſuper terram relinquere? *Meg.* Olim hoc optabam, nunc autem video meliùs. *Clo.* Veniet tibi ille paulo poſt à [13] nupero Rege interfectus. *Meg.* Igitur ne hoc deneges O Parca, mihi? *Clo.* Qualenam? *Meg.* Scire volo, quæ poſt me ſunt quomodo ſe habebunt. *Clo.* Audi, magis tamen dolebis, ubi didiceris, tuam quidem conjugem Midas ſervus habebit, olim autem & ipſam vitiabat. *Meg.* Sceleſtus, quem ego illi parens dimiſi liberum? *Clo.* Filia autem tua, pellicibus ejus qui Tyrannus eſt, annumerabitur: imagines autem & ſtatuæ, quas Urbs erexit tibi olim, omnes everſæ riſum præbebunt ſpectantibus. *Meg.* Dic mihi: nullus amicorum indignatur ob ea quæ fiunt? *Cl.* Et quis tibi erat amicus, vel ex quâ cauſâ juſta factus? Ignoras quod ii qui adorabant te, dicta & facta ſingula laudantes vel metu, vel ſpe hæc faciebant, imperii amici exiſtentes, & ad tempus reſpicientes. *Meg.* Et tamen libantes in conviviis, magnâ voce precabantur mihi multa, & bona: præmori unuſquiſque paratus erat, ſi fieri potuiſſet, & omninò juramentum ipſis ego eram. *Clo.* Ergo apud unum eorum, *apud quem* heri cœnaſti, mortuus es: quod enim poſtremo loco tibi ad bibendum, allatum eſt, illud ipſum huc te dimiſit. *Meg.* Hoc illud eſt

13 *Nupero rege.*] Benedict. ab eo qui recens Regem agit.

quod

quod amarum ſenſeram: quorſum autem fecit? *Clo.* Multa me interrogas, cùm aſcendere oporteat.

6. *Meg.* Unum me maximè angit, propter quod cupiebam ad modicum tempus in lucem emergere. *Clo.* Quid porrò illud eſt? Videtur enim aliquid magnum eſſe. *Meg.* Caryon ſervus meus, ſtatim atque me defunctum vidit, circa veſperam aſcendens in conclave ubi jacebam, cùm otium eſſet (nullus enim me cuſtodiebat) intuitus me, tu quidem, inquit, impure homule, plagas mihi ſæpius nihil peccanti incuſſiſti; & ſimul hæc dicens vellicabat me, & in gena percutiebat: demum excreans & conſpuens, in impiorum locum abi, cùm adjeciſſet, diſceſſit. Ego autem incendebar ira, non habebam tamen quid ei facerem, ſiccus jam & frigidus exiſtens. [14] Sceleſta autem famula ubi ſtrepitum quorundam accedentium ſenſit, ſalivâ inungens oculos quaſi lugeret ſuper me, ejulans, & nomen meum invocans, diſcedebat: quos ſi comprehendero--- *Clo.* Deſine minari, ſed conſcende, tempus eſt jam te [15] occurrere tribunali. *Meg.* Et quis volet contra virum Tyrannum calculum accipere? *Clo.* Contra Tyrannum quidem nullus, contra Mortuum autem Rhadamanthus, quem ſtatim videbis juſtum, & ſecundum meritum imponentem unicuique pœnam. Nunc autem ne cunctare. *Meg.* Saltem privatum, O Parca, & ex pauperibus unum, licet ſervum, pro eo qui *Rex fui*, reviviſcere me ſinas tantum. *Clo.* Ubinam qui lignum habet? & tu, O Mercuri, trahite illum intus pede, non enim conſcendit volens. *Mer.* Sequere nunc fugitive. Cape hunc tu Portitor, & illum

14 *Sceleſta famula.*] i. e. Glycerium quæ ſimul erat cùm Caryone.

15 *Occurre tribunali.*] *Ut in judicium concedas.* Benedict.

quen-

quendam, [16] & quomodo ſecurè *cave*, certe malo alligabitur. *Meg.* Atqui in primo loco ſedere me oportet. *Clo.* Quid ita? *Meg.* Quia per Jovem Tyrannus eram, & ſatellites habebam plurimos. *Clo.* An non juſte te vellicabat Caryon adeo ineptum exiſtentem? Amaram igitur Tyrannidem habebis, ubi guſtaveris baculum. *Meg.* Audebit Cyniſcus ſublatum intentare mihi baculum? Nonne ego te nuper, quod liber nimium & aſper eras & proclivis ad objurgandum, parum abfuit *quin* cruci affixerim? *Clo.* Igitur manebis & tu malo affixus.

7. *Micyllus.* Mei nulla ratio & vobis habebitur? an quia ſum pauper propter hoc poſtremum conſcendere me oportet? *Clo.* Tu verò quiſnam es? *Mi.* Sutor Micyllus. *Clo.* Itane indignaris [17] tardans? Non vides quanta Tyrannus pollicetur daturum dimiſſus ad breve tempus? Miror ergo ſi non amabilis tibi erat mora. *Mi.* Audi, O optima Parca, non valde me Cyclopis illud delectat donum promittere, quod poſtremum ego Ulyſſem devorabo: [18] ſive ergò primum ſeu poſtremum iidem dentes manent. Cæterum neque ſimilia mea & divitum ſunt, ex diametro enim oppugnant (ut dicunt) vitæ noſtræ: ille ſiquidem Tyrannus qui felix eſſe videbatur in vitâ; terribilis omnibus conſpicuus, ubi reliquit tantum aurum, & argentum, & veſtes, & equos, & cœnas, & pueros ſpecioſos, & feminas pulchras, jure triſtabatur, & avulſus ab iſtis graviter ferebat. Neſcio enim quomodo velut viſco alicui adhæret talibus *rebus* anima, neque vult diſcedere facile, utpote illis olim inhærens, magis vero infrangibile neſcio quod vinculum eſt, quo alligatos

16 *Quomodo ſecurè cave.*] Græca verba ſunt ὅπως ἀσφαλῶς. Imperfecta, quæ ſic ſuppleas, ὅρα ὅπως ἀσφαλῶς φυλάττῃς, i. e. Vide ut ſecurè teneas.

17 *Tardans.*] i. e. Commoratus, eodem ſenſu uſurpat Tullius ad Brutum.

18 *Sive ergò.*] Malo dicere *ſive enim.*

eſſe

eſſe contingit. Certè licet abducat aliquis illos per vim ejulant, & cætera audaces, timidi ad hanc inveniuntur, quæ ad Orcum ducit, viam. Convertuntur ergo retrorſum, ſicut qui vehementer amant, & procul aſpicere ea quæ in luce *fiunt*, volunt, ut ſtultus ille faciebat. & in viâ aufugiens, & hic te valde deprecans. Ego verò ut qui nullum habebam pignus in vitâ, non agrum, non contubernium, non aurum, non vaſculum, non gloriam, non imagines, jure expeditus ſum. ſolum autem Atropos innuebat mihi, lubens projeci ſcalprum & corium, crepidam quandam in manibus tenens, exiliens ſtatim diſcalceatus, [19] neque melanteriam abſtergens ſequebar, quin potius præibam ante aſpiciens, nihilque eorum quæ retro *erant*, retroagebat & revocabat *me*. & per Jovem præclara apud vos omnia video. Nam æqualitatem omnibus ineſſe, & neminem à vicino differre, ſuaviſſimum mihi eſſe videtur. Conjicio autem neque exigi debita à creditoribus, neque tributa pendere *quenquam*, & quod præcipuum eſt, neque rigere hyeme, neque ægrotare, neque à potentioribus colaphis cædi *tenuiores* : pax autem omnis & res in contrarium converſæ. Nos ſiquidem pauperes ridemus, contriſtantur autem & lugent divites. *Clo.* Olim igitur te ridentem videbam, O Micylle, quid igitur te maxime movebat ad ridendum ?

7. *Mi.* Audi, honoratiſſima mihi Dea : ſurſum habitabam prope Tyrannum, valde exacte intuebar quæ fiebant ab ipſo, & mihi videbatur tunc Deo æqualis eſſe : Purpuræ florem videns, beatificabam, & ſequentium multitudinem, & aurum, & gemmis diſtincta pocula, & lectos argenteis pedibus, inſuper & nidor eorum, quæ præparabantur ad cœnam, af-

19 *Melanteriam.*] Benedict. *atramentum.*

fligebat me. Velut ſupra hominem neſcio quis, & ter beatus apparebat, & fere non pulchrior, & excelſior *homine* integro cubito regio elatus propter fortunam, & magnificè procedens, & ſeipſum reſupinans, & obvios obſtupefaciens. Mortuus autem ridiculus omnino mihi viſus eſt. Ubi exuit luxum; & meipſum adhuc magis deridebam, quale piaculum ſtupueram, ex nidore conjiciens ipſius felicitatem, & beatum prædicans propter ſanguinem *eorum*, quæ in Laconico mari *ſunt*, conchiliorum. Non ſolum autem hunc *ridebam*, ſed & fœneratorem Gniphonem, videns gementem, & pœnitentem quod non fruitus eſſet pecuniis, ſed iis non guſtatis mortuus eſſet, prodigo Rhodocari divitias relinquens, ille enim proximus erat ipſi genere, & primus ad hæreditatem vocabatur, ex lege, non habebam quomodo compeſcerem riſum. Et præſertim memor quod pallidus ſemper & ſqualidus erat curis fronte plenus, & ſolis digitis Dives, quibus talenta & myriadas ſupputabat, ſenſim colligens quæ brevi tempore diſſolvenda erant à beato illo Rhodocare. Sed cur non jam abimus? & inter navigandum ob alia videbimus plorantes illos videntes. *Clo.* Conſcende ut attollat Portitor anchoram.

8. *Cha.* Heus tu, quo—ferris? plenum jam eſt navigium: hic exſpecta, cras mane, & tranſvehemus. *Mi.* Injuſtus es, O Charon, Marcidum jam mortuum derelinquens. certè accuſavero te contra leges agentem coram Rhadamantho. Heu me! quot mala! jam navigant, & ego ſolus hic relinquar. Cur non enato ad eos? Neque enim timeo ne defatigatus ſuffocer, *cum* jam *ſim* mortuus, præterea neque obolum habens ad Naulum ſolvendum. *Clo.* Quid hoc? Exſpecta, O Micylle: nefas ſic te tranſire. *Mi.* Fortè vobis prior appellam. *Clo.* Minimè;

nimè : ſed navem obvertentes recipiamus eum, & tu, O Mercuri, corripe. *Cha.* Ubi nunc ſedebit? plena ſiquidem omnia, ut vides. *Mer.* Super humeros Tyranni, ſi videtur. *Clo.* Præclarè Mercurius excogitavit; aſcende igitur, & collum ſceleſti illius conculca: nos autem feliciter navigemus. *Cyniſcus.* O Charon, [20] bene habet tibi veritatem hic dicere: Obolum quidem hic tibi dare non poſſum, ubi navigavero. Nihil enim eſt præter peram, quam vides, & lignum. Cæterùm ſi ſentinam haurire vis, paratus ſum & remigem eſſe. Nihil autem conquerêris ſi remigationi aptum & fortem mihi remum des ſolum. *Cha.* Remiga: hoc enim ſufficiens à te accipere. *Mic.* an cantilenam nauticam cantare oportebit? *Cha.* Licet per Jovem, ſi noveris celeuſma aliquod nauticum. *Mi.* Multas novi, O Charon, è nauticis cantilenis: ſed vides ut obſtrepunt illi plorantes, quare nobis canticum perturbabitur. *Dives.* Heu poſſeſſiones, heu agros, heu qualem domum reliqui! quot talenta hæres dilapidabit ubi acceperit, heu, heu recens natos liberos! quis vites vindemiabit, quas ſuperiore anno plantavi? *Mer.* Micylle, tu nequaquam lamentaris, tamen nefas eſt ſine lacrymis navigare quenquam. *Mi.* Nihil eſt cujus cauſsâ plorem feliciter navigans. *Mer.* Tamen aliquid ex conſuetudine ingemiſce. *Mi.* Piorabo igitur quandoquidem tibi videtur. heu mea coria, heu veteres crepidas, heu putrida calceamenta! non amplius miſer à mane uſque ad veſperam jejunus remanebo, neque hyeme diſcalceatus & ſeminudus, dentes præ frigore concutiens. Quis meum ſcalprum habebit, quis ſubulam? ſatis ploratum eſt, ferme jam navigationem abſolvimus.

20 *Bene habet tibi veritatem hic dicere*] *Æquum eſt ut verum hinc tibi* dicam. Benedict.

8. *Cha.*

8. *Cha.* Age Nauium nobis reddite, & tu da: ab omnibus jam habeo: da & tu obolum, O Micylle. *Mic.* Jocaris, O Charon, & in aquâ (ut dicunt) jam ſcribis, à Micyllo obolum exſpectans: Primo neque novi ſi triangulare *quid* eſt obolus, an rotundum. *Cha.* Præclaram navigationem & quæſtuoſam hodie feci, deſcendite tamen; ego autem ad equos & boves & canes, & reliqua animalia redeo. tranſvehere enim illa oportet. *Clo.* Deduc illos, O Mercuri, cum acceperis, ego autem in adverſam ripam enavigabo [21] Indopatem, & Heramithren Syros adductura: occiderunt enim ſe mutuo, de terræ limitibus pugnantes. *Mic.* Hercules! quantas tenebras! ubi nunc pulcher [22] Megellus? aut quo dignoſcat quis hic, ſi pulchrior eſt [23] Phryne Simmiche: Omnia enim æqualia & ejuſdem coloris, & nihil pulchrum neque pulchrius. Sed jam pallium quod adhuc deforme eſſe videbatur, æquale fit regiæ purpuræ. Obſcura enim ambo, & ſub iiſdem tenebris demerſa. Cyniſce, tu verò ubi nunc es? *Cy.* Hic dico tibi Micylle, ſed ſimul ſi videtur eamus. *Mi.* Bene dicis; injice mihi dextram: dic mihi, initiatus ſiquidem es ſacris Eleuſiniis, nonne ſimilia illis, ea quæ hic ſunt, tibi videntur? *Cy.* Bene dicis: ecce enim accedit facem tenens neſcio quæ, horrendum quid & minax aſpiciens. An non Erinnys eſt? *Mi.* Videtur ex habitu. *Mer.* Aſſume hos, O Tiſiphone, quatuor ſupra mille. *Tiſ.* Atqui diu eſt ex quo Rhadamanthus ille nos exſpectat. *Rhad.* Adhuc illos, O Erinny: Tu autem, O Mercuri, præconis munus exerce, & voca. *Cy.* O Rhadamanthe, per patrem me primum intuere in medium adducens.

21 *Indopatem & Heramithren*] viros, de quibus autores ſilent.

22 *Megellus.*] Pulcher Adoleſcens, vid. ſupra, n. 107.

23 *Phryne vel Phryna & Simmiche vel Simmicha.*] Ambæ meretrices.

Rha

Rha. Quorſum? *Cy.* Omninò volo accuſare aliquem in iis, quæ conſcius ſum mala feciſſe ipſum in vitâ. Minimè dignus fuerim dicens, niſi prius ipſe appa-ruero qualis ſim, & quali vixi modo. *Rha.* Quis es tu? *Cy.* *Sum* Cyniſcus, O bone, profeſſione Philoſophus. *Rha.* Huc veni, & primus ad judicium aſſiſte. tu autem convoca accuſatores.

10. *Mer.* Siquis Cyniſcum hunc accuſat: huc veniat. *Rha.* Nullus accedit: ſed non ſatis eſt hoc, O Cyniſce, exue, ut contempler te ex [24] ſtigmatis. *Cy.* Ubi ego inuſtus fuerim? *Rha.* Quæcunque veſtrûm aliquis mala fecerit in vitâ, ſingillatim horum obſcuras notas in animâ circumfert. *Cy.* En tibi nudus adſto: itaque inquire illas quas dicis notas. *Rha.* Purus omninò ille præter tres aut quatuor obſcuras valde, & non apparentes notas: quanquam quid hoc? veſtigia quidem & ſigna inuſtionum neſcio quomodo deleta ſunt, magis autem exciſa; quomodo hæc, O Cyniſce, aut purus denuò factus es? *Cy.* Ego tibi dicam: olim malus propter ignorantiam cum eſſem, & multas idcircò notas acquirens, ſtatim atque philoſophari incepi, ſenſim omnes maculas ex animâ elui. *Rha.* Optimo, heus tu, & efficaciſſimo uſus pharmaco: ſed abi in beatorum inſulas, optimis cohabitaturus, ubi accuſaveris prius quem dicis Tyrannum. Alios advoca. *Micyllus*, & meum, Rhadamanthe, exiguum eſt, & brevi examine indigens, olim tibi nudus ſum, itaque intuere. *Rha.* Quiſnam es? *Mi.* Sum ſutor, Micyllus: *Rha.* Euge, O Micylle: purus valde & minimè inſcriptus: & tu abi apud hunc Cyniſcum. Tyrannum jam advoca. *Mer.* Megapenthes Lacydæ *filius* veniat. Quo vertis te? accede, te Tyrannum voco: projice illum O Tiſiphone, in medium per

24 *Stigmatis.*] A Stigmatum pro ſtigmatibus.

collum

collum impellens. Tu autem, O Cyniſce, accuſa, & convince, jam prope enim vir ille *eſt*. *Cy*. Omninò verbis non erat opus, cognoſces enim ipſum ſtatim, qualis eſt, ex notis : tamen ipſe detegam tibi hominem, & ex oratione oſtendam manifeſtius. Ille ter maledictus, quanta quidem privatus adhuc exiſtens fecit, omiſſurus videor. Ubi autem audaciſſimos ſodales aſciſcens, & ſatellites colligens, inſurgens civitati Tyrannus conſtitutus eſt, indictâ cauſsâ occidit plures quam mille. Poſſeſſiones autem ſingulorum auferens & ad divitiarum ſummum ubi pervenit, nullam intemperantiæ ſpeciem prætermiſit : omni autem crudelitate & contumeliâ contra miſeros cives uſus eſt, virgines corrumpens, ephebos dedecore afficiens, & omni modo in ſubditos debacchans. Jam deſpicientiæ & faſtus, & in obvios inſolentiæ meritas de eo pœnas capere non poſſis. Facilius ergo quis ſolem quam illum oculis intentis inſpexiſſet. Cæterum ſuppliciorum, ad credulitatem ejus *explendam*, quis ennarrare poſſit, qui neque à familiariſſimis abſtinuit ?

11. Cæterum quod hæc ejus accuſatio alias vana non ſit confeſtim ſcies, advocans eos qui ab ipſo occiſi ſunt, magis autem non vocati, ut vides, adſunt, & circumſtantes ſtrangulant eum. Illi omnes ab impuro illo vitâ privati ſunt, O Rhadamanthe. Illi quidem ob pulchras uxores inſidiis appetiti ; illi autem filiorum cauſsâ, qui [25] ob contumeliam adducebantur indignantes : Illi autem qui divites erant : Illi autem qui erant [26] habiles & prudentes, & nequaquam acquieſcebant iis quæ fiebant. *Rha*. Quid ad hæc, O impure, dicis ? *Meg*. Cædes quidem feci, quas dicit : alia autem omnia, adulte-

25 *Ob contumeliam.*] Benedict. libidinem.
26 *Habiles.*] Benedict. *boni.*

ria,

ria, & epheborum injurias, & corruptelas virginum, hæc omnia Cyniſcus contra me mentitus eſt. *Cy.* legitur eorum tibi exhibeo teſtes. *Rha.* Quos dicis *teſtes?* *Cy.* Advoca, mihi, O Mercuri, Lucernam ejus & lectum: teſtabuntur enim ubi advenerint qualia conſcia ſunt feciſſe ipſum. *Mer.* Lectus & Lucerna Megapenthæ adſit. bene fecerunt, dum obaudiêrunt. *Rha.* Dicite igitur vos quæ feciſſe ſcitis Megapenthem. Prior autem Lectus dicat. *Lectus.* Omnia vera accuſavit Cyniſcus: certè quidem hæc dicere, O domine Rhadamanthe, erubeſco, ea erant, quæ in me facit. *Rha.* Manifeſtiſſima igitur teſtaris contra eum, neque dicere illa ſuſtines: [27] Et tu autem, O Lucerna, jam teſtare. *Lucerna.* Quæ per diem facta ſunt, ignoro, non enim aderam, quæ autem nocte faciebat & tolerabat, dicere timeo. Cæterum vidi multa & infanda, & omnem contumeliam excedentia, quanquam ſæpe lubens oleum non bibebam, extingui volens: Ille autem adhibebat me his quæ fiebant, & lumen meum omni modo maculabat. *Rha.* Satis jam teſtium, ſed exue purpuram ut numerum notarum videamus: Papæ! totus lividus eſt & conſcriptus, magis autem cœruleus eſt ex notis: Quonam ergò modo punietur? an non in Pyriphlegethontem eſt conjiciendus, aut tradendus Cerbero? *Cy.* Non, ſed ſi vis, ego tibi novam quandam & congruam ipſi pœnam ſubjiciam. *Rha.* Dic, ut maximam tibi ob hoc [28] gratiam ſciam. *Cy.* Mos eſt mortuis omnibus bibere Lethes aquam. *Rhad.* Certè. *Cyn.* Igitur ſolus ex omnibus impotus ſit. *Mer.* Quorſum tandem? *Cyn.* Gravem hoc modo ſuſtinebit pœnam,

27 *Et tu autem.*] melius Benedict. tu autem. καὶ enim abundat.

28 *Gratiam ſciam.*] Χάριν οἴομαι. dicitur Græcè. at non itidem Latinè *Gratiam ſciam* ſed *Gratiam habuero.*

memor,

memor, qualis erat, & quantum poterat in ſuperioribus, & animo recolens delicias. *Rhad.* Bene dicis: & condemnatus ſit, & prope Tantalum abductus, ligetur, recordans quæ fecit in vitâ.

DIALOG. III.

PROMETHEUS ſeu CAUCASUS,

Mercurius, Vulcanus, Prometheus.

MOQUOTO *Interprete.*

Mer. CAucaſus quidem, ô Vulcane, hic eſt, cui miſerum [1] Titanem hunc affixum clavis eſſe opportebit. Circumſpiciamus jam præruptum locum aliquem, ſicubi nive nudus ſit, ut firmius affigantur vincula, & ipſe omnibus conſpicuus ſit ſuſpenſus. *Vulcanus.* Circumſpiciamus, ô Mercuri, non enim humilem & terræ proximum affixum eſſe oportet, ut non opitulentur ei figmenta ipſius homines, neque etiam in ſummo, [2] obſcurus enim eſſet iis qui infrà *degunt*: ſed ſi videtur in medio hîc alicubi ſuper præcipitem locum crucifigatur expanſus manus ab hoc *loco* in oppoſitum. *Mercurius.* Benè dicis: prærupta enim ſunt ſaxa & inacceſſa, un-

1 *Titanem hunc.*] Ita vocat Mercurius Prometheum quia ortus erat è gente Titanum, filius ſcilicet Japeti qui erat è Titanum numero, ut docuit nos Heſiodus, ſimul & Apollodorus. vid. infra n. 6. eodem nomine appellatur etiam apud Euripid. Phœniſſ. v. 1129. Τιτὰν Προμηθεὺς. nec mirum cùm nihil vulgatius quàm Sol nominari Titan à Patre Hyperione, qui è Titanum etiam erat numero, ut habent prædicti Autores.

2 *Obſcurus eſſe.*] Non *apparere.* Benedict.

dequaque

dequaque ſentim pendentia ; & pedi auguſtam hanc præruptus locus habet ſcanſionem, ut ſummis pedibus vix ſtare *quis poſſit*, & planè opportuniſſima crux fiat. Nè cunctêris igitur ô Prometheu, ſed aſcende & præbe teipſum crucifigendum in monte. *Prometheus*. At vos ergò, ô Vulcane & Mercuri, miſeremini mei, *qui* præter meritum tum infortunatus. *Mercurius*. Hoc dicis, ô Prometheu, ſcilicet *miſeremini*, pro *configi*, confeſtim [3] inobedientes mandato. An non ſufficiens tibi videtur eſſe Caucaſus alios capere duos, ut crucifigantur, ſed porrige dexteram. Tu verò, ô Vulcane, aſtringe & clavis-affige, & [4] malleum fortiter demitte. Da etiam & alteram *manum*, aſtringatur benè valdè & ipſa. Benè habet, advolabit jam & aquila dilaniatura jecur [5] pro præclarâ & ingenioſâ fingendi-arte.

2. *Prometheus*. ô [6] Saturne, & Japete, & tu Tellus mater, qualia patior infelix, nihil mali cùm fecerim. *Mercurius*. Nihil mali feciſti, ô Prometheu, qui diviſionem carnium tibi commiſſam habens, ſic injuſtam feciſti & fallacem, ut tibi ipſi quidem optima ſubduxeris, Jovem autem deceperis oſſa operiens candido adipe ? Memini [7] Heſiodi ita dicentis. deindè homines finxiſti verſutiſſima animalia, maximè verò mulieres. Poſtremò verò præſtantiſſimam poſſeſſionem Deorum ignem furatus es, & hunc dediſti hominibus. Tanta mala cùm feceris, dicis nihil delinquentem te ligatum fuiſſe ?

3 *Inobediens.*] Vix Latinum eſt *inobediens*, malo dicere *inobſequens*, quo uſus eſt Senec. Hippol. inobſequentes protinus equi rapuêre currum.

4 *Malleum fortiter demitte.*] Benedict. *malleum diligenter impinge.*

5 *Pro præclara illa.*] Neglexit interpres vertere ὡς πάντα ἔχοις : tu ſupple, ut *Omnia habeas.*

6 *Saturne & Japete.*] E Titanibus erant *Japetus* & *Saturnus*, & eorum Pater Cœlus, & Mater *Tellus.* Apollod. l. 1. c. 1. ſ. 2. Heſiod. Θεογ.

7 *Heſiodi ita dicentis.*] Invenies verba Theog. v. 535. & ſequentibus.

Prometheus. Vidêris, ô Mercuri, & tu, ut Poëta ait, innoxium accuſare, qui talia objicis ob quæ ego jure alimenta capiendi in Prytanëo, ſi æquitas fieret, dignum cenſuerim meipſum. Si igitur otium eſt, libenter tibi juſtam defenſionem texerem ſuper his, ut oſtenderem injuſtè decreviſſe de me Jovem : tu verò, loquax enim es, & juriſperitus, apologiam ſtrue pro illo, quòd *nimirùm* juſtum ſuffragium tulit, *decernendo* crucifigi me prope Caſpias has portas in Caucaſo miſeratione digniſſimum ſpectaculum omnibus Scythis. *Mercurius.* Inutilem quidem, ô Prometheu, procationem judicio perſequeris, & [8] nihil utilem. Dicas tamen, etenim alioqui exſpectare neceſſarium, donec aquila advolaverit curam habitura tui jecoris. Intermedium autem otium bonum fuerit [9] in audientiam impendere ſophiſticam, qualis es tu ſolertiſſimus in dicendo. *Prometheus.* Prior quidem, ô Mercuri, dic, & ut me graviſſimè accuſes, nihil remittas * de juribus patris. Te autem, ô Vulcane, judicem ego facio. *Vulcanus.* Per Jovem, ſed accuſatorem loco judicis ſcito, *quod* me habebis, qui ignem ſubtrahens, frigidum mihi caminum dereliquiſti. *Prometheus.* Igitur dividentes accuſationem, tu quidem de furto orationem habe : Mercurius verò formationem hominum & carnium diviſionem criminabitur. Ambo artifices & dicere periti videmini eſſe. *Vulcanus.* Mercurius pro me dicat : ego enim in orationibus judicialibus non ſum verſatus, ſed circa caminum me teneo ut plurimum.

8 *Nihil utilem.*] dicas potiùs *ad nihilum utilem*, vel *inutilem*, & pro *inutilem*, dic *inanem*, melius enim videtur Benedictus reddere hunc locum, *Inanem* & *inutilem tentas* à *Jovis ſententiâ provocationem.*

9 *In audientiam impendere,* &c.] Melius fortaſſe, abuti ad audiendum orationem ſophiſticam.

* *De juribus patris.*] i. e. de iis quæ pater jure poteſt.

Ille

Ille autem Rhetor eſt, & hujuſmodi non perfunctorie meditata ſunt illi.

3. *Pro.* Ego verò nunquam putâſſem de furto Mercurium voluiſſe dicere, aut exprobraturum mihi tale quid, *cum* ejuſdem artis ſit. Cæterùm ſi quid tale, ô Maiæ fili, aggrederis, tempus jam eſt orationi percurrere accuſationem. *Mer.* Valde igitur, ô Prometheu, longis opus eſt ſermonibus, & ſufficiente apparatu contra ea quæ à te facta ſunt. Non autem ſatis eſt capita dicere criminum, quòd, commiſsâ tibi curâ dividendi carnes, tibi quidem optima reſervâſti, decepiſti autem regem, & homines formâſſe cùm non oporteret, & ignem furatus à nobis detuliſti ad illos, & mihi videris, ô præſtantiſſime, non intelligere propter tanta valde benignum Jovem expertus. Si igitur negas feciſſe illa, oportebit convincere, & orationem aliquam longam producere, & conari quantum fieri poteſt declarare veritatem. ſi autem dicis talem factam eſſe diviſionem carnium, & quæ de hominibus *dicta ſunt*, de novo edidiſſe, & ignem furatum eſſe, ſufficienter accuſatum eſt à me, & prolixiora non dixerim, delirium enim aliter tale quid eſſet. *Pro.* Siquidem à te dicta nugæ ſunt, videbimus paulò pòſt. ego certè quando ſufficientia dicis eſſe ea, de quibus accuſatus ſum, curabo, ut potero, diſſolvere criminationes. & primò quidem audi ea quæ de carnibus *ſunt.* Quanquam, per cœlum, nunc dicens iſta erubeſco pro Jove, ſi ita levia ſectans & querulus ſit, ut, quia parvum os in portione *ſua* reperit, crucifigendum mitteret. Deum ita antiquum, neque auxilii memor, neque ipſum indignationis caput quòd ſit cogitans, & † quod pueri eſt, tantum iraſceretur & ſuc-

† *Quod pueri eſt.*] Græca verba ſunt; ὡς παιδί, ſubaudi ἔθος, i. e. Mos, *ut mos eſt pueri.*

 cenſeret,

cenſeret, ſi non majus ipſe accipiat. Quanquam fraudes, ô Mercuri, convivales, non oportet in memoriam revocare: ſed ſi quid peccatum eſt inter convivandum, ludum exiſtimare, & ibidem in convivio relinquere iram: in craſtinum autem reſervare odium, & meminiſſe injurias, & heſternam neſcio quam memoriam cuſtodire, apageſis, neque Diis decens, neque alioqui regium.

4. Si ergò auferat quis à conviviis elegantias tales, fraudes, ſcommata, dicteriis inceſſere, ridere, reſtat *tantùm* ebrietas, ſaturitas, & ſilentium, triſtes & injucundæ res, & minimè convivio decentes. Itaque ego neque meminiſſe in craſtinum adhuc putabam Jovem, nedum tantùm propterea indignaturum, & graviſſima putare ſe paſſum, ſi dividens carnes luſum aliquem luſi, experiri volens an cognoſceret melius ille qui eligit. Pone autem, ô Mercuri, id quod graviſſimum eſt, *me* non minorem partem diſtribuiſſe Jovi, ſed totam ſubtraxiſſe, quid igitur, propter hoc oportebit (ut vulgò dicitur) terræ cœlum miſceri, & vincula & cruces, & totum Caucaſum excogitare, & aquilas immittere, & jecur dilacerare? vide enim nè multam hæc accuſent indignantis ipſius puſillanimitatem, & ignobilitatem mentis, & ad iram proclivitatem. Quid enim feciſſet ille integrum bovem ſi amiſiſſet, ſi propter modicas carnes tanta facit? Quanquam quanto magis homines modeſtè afficiuntur in talibus, quos par erat in iram acriores eſſe Diis? Illorum nullus coquo crucis ſupplicium inferret, ſi carnes coquens, dimittens digitum in juſculum circumlinxiſſet, aut ex coctis detrahens aliquid carnibus voràſſet, ſed veniam concedunt ipſis, etſi multùm iraſcantur; aut pugnos incutiunt, aut in genas feriunt, crucifixus eſt autem nullus ab eis ob talia. & de carnibus

bus quidem hactenus: quæ mihi quidem turpia ſunt pro defenſione dicere, longè autem turpiora accuſare illi.

5. De fingendi autem arte, & quòd homines feci, tempus *eſt*, jam dicere. hoc autem, ô Mercuri, duplicem habens accuſationem, neſcio quâ de re primùm accuſatis me, utrum, quòd neque omninò oportebat homines fieri, ſed melius eſſet quieſcere ipſos, terram alioqui exiſtentes infectam: [10] vel ut fictos quidem oporteret, alio autem, & non hoc formatos eſſe modo? ego quidem certè de utroque dicam, & primùm quod nulla Diis ex hoc noxa facta eſt, hominibus in vitam productis, conabor oſtendere: tum quod utiliora & meliora hæc ipſis longè, quàm ſi deſertam & hominibus vacuam contigiſſet terram manere: [11] fuit autem *talis* olim, Facilius enim ſic clarum fuerit, ſi quid peccavi ego, in aliam formam componens, & innovans homines divinum ſolum & cœleſte genus. Terra autem agreſtis neſcio quæ res & informis *erat*, ſylvis tota & iis incultis horrens, [12] neque autem altaria Deorum vel templum *reperiebantur*. Unde autem ſimulachrum, vel ſtatua, aut quid aliud tale, qualia multa nunc ubique videntur cùm omni diligentiâ honorata? Ego quidem ſemper aliquid provideo in commune *bonum*, & conſidero quomodo augebuntur res Deorum, & accreſcent alia omnia ad ornatum & pulchritudinem, perpendi animo quòd melius eſſet modicum quid luti capientem, animalia quædam

10 *Vel ut.*] Melius *vel quod.*

11 *Fuit autem talis olim.*] Ita Moquot. i. e. ut ille volt, *terra talis*; ſed fallitur. Græcè dicitur ἦν τὸ νῦν πάλαι. ubi verbum ἦν copulandum ei Nominat. qui ſequitur, εἶον γένος, ut Benedict. rectius exponit, *erat igitur olim* (*ſic enim facilius palam fiet num quid ego deliquero in hac formæ Humanæ renovatione*) Solum *divinum & cæleſte genus* numinum.

12 *Neque autem.*] Dele *autem*, δὲ etenim, ut ſæpe alibi, hic παρέλκει.

conflare,

conflare, & fingere formas, nobis ipſis perſimilia. Etenim deeſſe aliquid arbitrabar divinitati, non exiſtente oppoſito illi, & ad quod comparatio facta, feliciorem oſtenderet ipſam : mortalem quidem ipſum *hominem* eſſe, maximè induſtrium autem aliàs & prudentiſſimum, & ejus quod melius eſt ſenſum habentem. Etenim ſecundum poëticum ſermonem, terram aquæ miſcens, & emolliens, finxi homines, & Minervam hortatus ſum unà aggredi mecum opus *hoc*.

6. Hæc ſunt grandia illa in quibus ego Deos læſi, & damnum vides quale *oriri poſſit*, ſi ex luto animalia feci, & quod adhuc immotum *erat*, in motum deduxi ? & ut par eſt *credere*, ex hoc dii minus ſunt dii, eo quod ſuper terram mortalia animalia neſcio quæ facta ſunt. Sic enim ſuccenſet Jupiter, quaſi imminutis diis ex hominum generatione. Niſi fortè illud timet, nè & illi defectionem ab ipſis moliantur, & bellum inferant contra deos, ſicut Gigantes. Sed quòd nihil læſi fuiſtis à me, ô Mercuri, neque à meis operibus, clarum *eſt* : Aut tu oſtende aliquid vel unum minimum, & ego tacebo, & juſta fuero paſſus à vobis. Quòd autem utilia hæc fuerunt diis, ita ediſces, ſi inſpexeris terram non ampliùs ſqualidam, & deformem eſſe, ſed urbibus & agriculturis, & plantis mitibus ornatam, & mare navigatum, & inſulas habitatas, ubique aras & ſacrificia, templa & conventus ad feſtivitates. Plenæ Jovis omnes plateæ, omnia hominum fora. Etenim ſi mihi ipſi ſoli poſſeſſionem hanc formâſſem, ditior fuiſſem ex uſu : nunc autem in medium proferens feci vobis ipſis. Enimverò Jovis & Apollinis & tua, ô Mercuri, templa intueri ubique licet. Promethei autem minimè vides quomodo me ſola ſpecto, communia verò prodo & minora facio ? Pone mihi, O Mercuri, & hoc ; cogi-

ta

ta ſi aliquid tibi videtur bonum *eſſe* ſine teſte. vel poſſeſſionem, aut opus, quod nemo conſpiciet neque laudabit, [13] nihilominùs jucundum ac delectabile habenti. Hæc eò dico, quòd non exiſtentibus hominibus, ſine teſte contingerent pulchritudinem eſſe univerſi, & divitias quaſdam poſſeſſuri eramus, neque ab alio quoquam in admiratione habitas, neque nobis ipſis ſimiliter honorabiles, neque haberemus ad quod minus *exiſtens* compararemus illas, neque intelligeremus [14] quantùm felices ſumus, non videntes privatos noſtris *bonis* aliquos *eſſe.* Sic enim quod magnum eſt oſtendi poſſit magnum, ſi parvo admenſuretur. Vos autem, quem honorare propter tale inſtitutum debuiſſetis, crucifixiſtis me, & talem mihi compenſationem reddidiſtis conſilii.

7. Sed flagitioſos aliquos dicis eſſe inter ipſos qui mœchantur, ſorores in matrimonium accipiunt, patribus inſidiantur. Apud vos verò, nonne magna talium rerum copia, & non certè propterea accuſaverit quis cœlum, & terram, quod nos *deos* compoſuerunt? Etiam & hoc fortè dixeris, multa nos habere negotia curantes eos. Igitur propter hoc & paſtor indignetur, quod habeat gregem, quia neceſſarium ipſi curam gerere illius, & ſi ipſi laborioſum, hoc dulce aliunde, & cura non [15] injucunda habens aliquam occupationem. Quid enim feciſſemus, non habentes quibus provideremus? otioſi fuiſſemus, nectar biberemus, & ambroſia impleremur nihil facientes. Quod autem maximè me angit, illud eſt, quod accuſantes hominum facturam,

13 *Nihilominùs.*] Gr. ὁμοίως ἀ-què *jucundum,* &c. ac *quod habet teſtem.*

14 *Quantùm felices.*] Moquot. dummodo Græcum textum reddat verbum verbo, non multùm curat puritatem Latini Sermonis, malo quem Felices.

15 *Non injucunda.*] lege potiùs *injucundam* ἀτερπῆ διατριβήν. *injucundam occupationem* ſive exercitationem.

& præ-

& præſertim mulieres, tamen amatis illas, & non ceſſatis deſcendere. nunc quidem tauri, nunc vero ſatyri & cycni facti, & deos ex illis facere volentes. At oportebat fortè dices, formatos eſſe homines alio quodam modo, & non nobis ſimiles. Et quod aliud exemplar illo melius præpoſuiſſem, quod planè pulchrum *eſſe* ſciebam ; An imprudens & ferinum oportebat & agreſte perficere animal? Et quomodo aut diis ſacrificâſſent, aut alios vobis honores præbuiſſent, ſi non tales facti fuiſſent? ſed vos quando vobis hecatombas obtulerint, non eſtis pigri, licet ad Oceanum venire oporteat ad inculpatos Æthiopas. Honorum autem veſtrorum & ſacrificiorum autorem crucifixiſtis, & hæc quidem de hominibus ſatis.

8. Jam ſi videtur ad ignem venio, fœdam illam rapinam. Et per deos hoc mihi reſponde, nihil cunctatus, eſtne aliquid ignis quod nos perdidimus ex quo apud homines eſt? [16] Maximè dixeris; hæc enim puto natura hujus rei, [17] nullo minor ſit, ſi aliquis ejus particeps ſit, non enim extinguitur, [18] accendente aliquod. Invidia ſanè manifeſtè, harum rerum in quibus vos nihil læſi fuiſtis, impedire participes facere indigentes, quanquam deos exiſtentes oportet bonos eſſe & datores bonorum, & extra invidiam omnem conſtitutos eſſe. [19] Ubi licet & totum hunc ignem ſubducens detuliſſem in terram nihil omninò ipſius relinquens, non multùm vobis nocuiſſem: neque enim vos opus habetis illo, neque algentes, neque coquentes ambroſiam, neque lumine arte facto indigentes. At homines & ad a-

16 *Maximè dixeris.*] Ita Moquot. at dicendum opinor *Minimè dixeris.* nam Græcè οὐκ ἂν εἴποις.

17 *Nullo minor ſit.*] Benedict. nihilo minor fiat.

18 *Accendente aliquod.*] Benedict. accenſa re aliquâ.

19 *Ubi.*] Gr. ὅπου γε, quod mallem exponere, *unde*, vel à *quibus*.

lia

lia quidem neceſſario utuntur igne, maximè verò ad ſacrificia, ut poſſint nidore implere vicos, & thure fumigare, & coxas incendere ſuper aras. Video autem vos valde gaudere fumo, & convivium hoc ſuaviſſimum putare, quando in cœlum *tendens* nidor fuerit [20] involutus circa fumum. Maximè contraria igitur querela fuerit iſta veſtræ cupiditati. Miror autem quomodo neque ſolem impediviſtis illuminare ipſos *homines*, quanquam ignis ille eſt longè divinior, & magis urens, an illum criminamini ut profusè abſumentem veſtram poſſeſſionem. Dixi. vos autem, O Mercuri & Vulcane, ſi quid non benè dictum eſſe videtur, corrigite & arguite: ego rurſus apologiam pro me texam.

8. *Mer.* Non facile *eſt*, O Prometheu, contra tam ſtrenuum Sophiſtam decertare. Cæterùm tibi profuit, quòd Jupiter talia non audivit ex te. Benè enim ſcio quòd ſedecim vultures præfeciſſet tibi inteſtina tua evulſuros, ſic graviter eum accusâſti, defendere cùm videaris. Illud autem miror, quomodò vates exiſtens non prævidebas te ita puniendum. *Pro.* Sciebam, O Mercuri, & hæc quidem, quòd autem ſolvar rurſus novi. Et mox [21] aliquis Thebis adveniet tuus amicus non diu pòſt, qui confodiet ſagittis eam quam dicis advolaturam mihi aquilam. *Mer.* Utinam, O Prometheu, fiant hæc, & videam te ſolutum, & nobiſcum convivantem, non tamen carnes dividentem. *Pro.* Bono animo ſis, & epulabor vobiſcum, & Jupiter ſolvet me non pro modica felicitate. *Mer.* Qua illa? Nè pigriteris dicere.

20 *Involutus circa fumum.*] Malo dicere circumvolutus fumo. verba ſunt Homeri. Il. α. 317. *κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.* pro *περιελισσομένη καπνῷ,* ita enim Schol. *ἑλισσομένη παρειλεμένη τῷ καπνῷ.*

21 *Aliquis Thebis.*] Herculem vult qui Thebanus erat. Et interferit aquilam ut nos docuit Heſiodus Θεογ. v. 526.

Pro. Nôſti, O Mercuri, Thetin? ſed non oportet dicere: ſervare enim melius eſt ſecretum, ut merces ſit, & liberationis pretium mihi pro condemnatione. *Mer.* Sed cuſtodi, O Titan, ſi hoc melius; nos autem abeamus, O Vulcane, etenim illa propè jam eſt aquila. Tolera igitur fortiter; contingat autem jam tibi Thebanum quem dicis ſagittarium apparere, ut ceſſare faciat te laniari ab aquilâ.

DIALOG. 4.

PROMETHEI & JOVIS.

1. *Pro.* SOlve me, Jupiter: gravia enim jam paſſus ſum. *Jup.* Solvam te, ais, quem oportebat graviores pedicas habentem, & Caucaſum totum ſuper caput incumbentem, à ſedecim vulturibus non ſolùm corrodi hepar, ſed & oculis carere effoſſis, eò quòd talia nobis animalia, [1] homines videlicet, effinxeris, & [2] ignem furtim ſurripuiſti, & [3] mulieres fabricatus es? nam quibus meipſum [4] decepiſti in diſtributione carnium, oſſa pinguedi-

1 *Homines effinxeris.*] Ipſe apud Æſchylum aliam profert cauſam ſcilicet, quod cùm Jupiter detruſo Patre regnum adeptus erat, & quo melius ſe in eo ſtabiliret, largitiones in Deos diſtribuiſſet, totum autem genus humanum penitus extinguere ſtatuiſſet, ipſe, ut ait, ſolus ſe oppoſuit, & liberavit Homines *τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅδου μολεῖν*, i. e. *ne extincti ad inferos deſcenderent.*

2 *Ignem furtim.*] ignem hunc Heſiodus in Theog. ait eum furatum fuiſſe *ἐν κοίλῳ νάρθηκι*, i. e. *in concava ferula ſive bacillo.* Servius in Virg. Eclog. vi facula adhibita ad rotam ſolis.

3 *Et mulieres fabricatus eſt.*] Cùm quo convenit illud, ut aiunt Menandri, *Γυναῖκας ἔπλασ᾽, ἃ πολυτίμητοι Θεοὶ, γένος μιαρόν.*

4 *Meipſum decepiſti.*] Hunc Promethei dolum latius explicat Heſiodus in Theog. v. 535. eo gravius peccatum, quod ante id tempus Homines *ὁλοκαυτώματα*, i. e. victimas vel hoſtias Diis dederunt totas, ab hoc autem facto Promethei docti, auſi ſunt dividere Deum inter & ſe.

ne obducta mihi opponens, & meliorem partium tibi ipſi ſervans, quid attinet dicere? *Pro.* Sufficientem igitur jam pœnam exſolvi, tantum temporis Caucaſo affixus, peſſimam avium perditam aquilam nutriens hepate. *Jup.* Ne minimum quidem hoc eorum quæ te oportet pati.

2. *Pro.* Atqui non ſine mercede me ſolves Jupiter, ſed tibi ſignificabo valdè neceſſarium. *Jup.* Blandiendo decipis me, Promethee. *Pro.* Et quid plus habebo? non enim ignoras rurſus ubi Caucaſus eſt, neque indigebis vinculis, ſi quo modo verſutias agens deprehendar. *Jup.* Dic priùs, quamnam mercedem perſolves neceſſariam nobis exiſtentem? *Pro.* Si dixero ad quem locum vadis nunc, fide dignus ero tibi, & de reliquis vaticinans? *Jup.* Quomodò enim non? *Pro.* [5] Ad Thetin, coiturus cum ipsâ. *Jup.* Hoc quidem nôſti; quid igitur poſtea? Videris enim verum quiddam dicturus. *Pro.* Nihil, ô Jupiter, rei habeas cum Nerine hâc. Si enim ipſa gravida reddetur ex te, fœtus ſimilia faciet tibi, qualia & tu feciſti Saturno. *Jup.* Hoc ais, expulſurum me regno? *Pro.* Utinam ne fiat, O Jupiter, veruntamen tale aliquid coitus ipſius minatur. *Jup.* Valeat igitur Thetis: te verò [6] Vulcanus ob hæc ſolvat.

5 *Ad Thetin.*] *Thetis* Pelei Theſſaliæ Regis Uxor, & Mater Achillis, filia autem Nerei marini, atque inde vocata Νηρηΐς, pro quo Virgil. dixit *Nerine,* Eclog. 7.

6 *Vulcanus.*] Filius Jovis & Junonis fabrorum metallicorum Deus. Heſiodus paulo ante locum prædictum ait Herculem occidiſſe aquilam, & Prometheum ægritudine liberâſſe; ſed nihilominus fortaſſe opus erat Vulcano ad ferrea frangenda vincula quibus monti erat ligatus.

F I N I S.

INDEX

GRÆCORUM VOCABULORUM

Quæ in SCHOLIIS occurrunt.

A.

Ἀβδηρόθεν p. 102
Ἀγαθῇ τύχῃ 91, 93
Ἀγαπήσαιμι 15
Ἀγοραίους 116
Ἄδυτα 73
Ἀδελφόν 6
Ἄγκεαξ 27
Ἀγρὸν τέμωσι 77
Ἀθλιῶα 39
Ἀθυρμάτιον 13
Αἱ χίλιαι νῆες 1
Ἀϊδονεύς 29
Αἱμάξαι τοῦ δακτύλου ἐντεμόντα 84
Ἀκούοντός γε τινός 15
Ἀκούσαιμί σου 47
Ἀκούσιον 21
Ἄκριτος καὶ ἀναίσθητος 115
Ἄκουε δή 64
Ἀλεξίκακε 51
Ἄλλο τι 16
Ἄλλως τε 37
Ἄλλως ἠρώμην 39
Ἄλλως ἔπελθον ibid.
Ἀλλ' ἐκεῖνος 41
Ἄλλω εἶναι 56
Ἄλλον τινά 89
Ἀλλὰ καὶ τούτων 111
Ἀλουργῇ 68
Ἄλκηστιν 30
Ἀλλάκως 103
Ἄμαχον 109
Ἀμέλει 53, 97
Ἀμενηνὴν p. 57
Ἀμπεχόμενος 68
Ἀμφιτρίτη 34
Ἀμφιτρυωνιάδης 33
Ἀναβιῶναι 92
Ἀναδῦναι 42
Ἀναθεωρεῖν 92
Ἀνακρίνειν 93, 101
Ἀναίσθητος 115
Ἀναμνήσω 30, 93
Ἀναμηρυκώμενον 60
Ἀναποδείκτῳ 112
Ἀναπεμπάζῃ 56
Ἀναθυμίας 3
Ἀνεμέσητον 2
Ἀνελεῖν 69
Ἀνδραποδισμοῦ 97
Ἀντεραστής 13
Ἄντανδρον 32
Ἀντὶ ἐμοῦ 14
Ἀντὶ Ξαμίου 55
Ἄοικος ἄχρι 71
Ἀπαξιώσειε 37
Ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει 97
Ἀπειρίη 103
Ἀπελείφθης 23
Ἀπεργάσομαι 46
Ἄπει ibid.
Ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων 40
Ἀπεστράφην 44
Ἀπευθύνω 114
Ἀπηλλαττόμην 60

Ἀπηχές

Ἀπηχὲς p. 99
Ἀποδεικτέον 97
Ἀποδιδόασι 10
Ἀποβεβλήκεις γάρ 41
Ἀποβλεπόμενον 82
Ἀποβλέψονται 99
Ἀποκναίεις 29
Ἄπονον 55
Ἀπόναιντο 46
Ἀποπνίγοιμι 85
Ἀποπίνειν τὰ Καττύματα 86
Ἀποπροηγμένα 108
Ἀπόρρητος 56
Ἀποτρόπαιον ἄκεσμα 52
Ἀποψήσῃ 58
Ἀποφράττω 109
Ἄπρατος 102
Ἀργὸς 43
Ἀργοῦς 52
Ἀργῶθεν 47
Ἄρης 58
Ἄριστον 59
Ἄριστον βίον 92
Ἁρμόδιος 113
Ἄρτεμις 6
Ἀριθμητικήν 93
Ἄσμενοι 100
Ἄσοχος ibid.
Ἀσώτῳ 5
Ἀτεχνῶς 58
Ἀτίη 9
Ἀφελής 37
Ἀφῖχθαι 41
Ἀφροδίτη 37
Ἀφίξομαι 87
Ἀφίδναις 72
Ἀφθόνως 78
Αὐτὸς pro μόνος 33
Αὐτῷ διαδήματι 84
Αὖος 47

B.

Βάθρα 19
Βακίροις 71
Βαυκίσεις 116
Βοστρύχων οὓς p. 23, 66
Βρυχώμενα 13
Βύρσας 53

Γ.

Γαλήνη 34
τοῦ Γάμου 105
Γανυμήδους 37
Γάργαλον 57
Γάργαρον 40
Γεγωνός 50
τὸ Γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων 45
Γνίφωνα 111
Γρίφους 104
Γόμφους 81
Γονή 95
Γυμνόν 32
Γυμνὰς τὰ πολλὰ 47
Γυναικίζω 74

Δ.

Δέ pro γάρ 66
Δέδιθι 42, 98
Δέδιας 45
Δεινόν 57
Δειλὴν ὀψίαν 78
Δεξίωμα χρυσέ 69
τὸ Δεῖνα 107
Δίαιταν 36
Διαιτητής 42
Διάτορον 50
Διαμπὰξ πεπερονημένους 81
Διατίθεις 91
Δικάσαι ταῖς θεαῖς 36
Διονύσου μαινάδων 23
Δίδυμοι 33
Διονύσιος καταλυθείς 80
Δικάσηται 97
Δίκταινον ἄντρον 26
Δοκεῖς 102
Δοκιμαστής 77
Δραπέτην 115
Δυσπρόσοδον 62
Δαδίον 52
Δωρί 10

E,

E.

Ἐγνωκέναι p. 109
Ἐγγυητής 92
Ἐγγυήσας 20
Ἐγέλασε 3
Ἐδυνάμεθα 12
Ἐθρυπτόμην 4
Ἐδηδόκεις 56
Ἐδήμευσας 78
Ἐς αὖθις καταβαλῶ 106
Εἰδέναι 92
Εἴδωλον 31
Εἶδε Σώσυλος 88
Εἰκάζειν 39
Εἰλείθυιαν 19
Εἰωὴ 2
Εἴπατε 68
Εἴρετο 39
Εἶτα 97
Εἰς τὸ Ἴλιον 49
Εἰσήειν οὖν 63
Εἰς νέωτα 91
Εἴχετο τοῦ κέρατος 24
Ἔκδοτον 47
Ἐκ πολλοῦ 24
Ἐκ παίδων 85
Ἐκτράπεζον 55
Ἐκτίζει 92
Ἐκώμασε 12
Ἔλαθεν αἶγα μοιχεύσας 14
Ἐλεφαντίνων 58
Ἐλπίζειν 83
Ἑλλάδα 96
Ἐλλόβιον 88
Ἑλλεσπόντης 111
Ἐκκομιζομένους 65
Ἐμβάλλοντες 77
Ἐμποδών 62
Ἐμμεμετρημένος 85
Ἐμφερέα 95
Ἔναγχος 54
Ἐνθουσιῶ 20
Ἐντρυφᾷς 22
Ἐν τῇ ῥάβδῳ 30
Ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ p. 43
Ἐντετριμμένην χρώματα 45
Ἐναργής 57
Ἐν τῷ μέρει 74
Ἐν τῇ πολλῇ περιόδῳ 75
Ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο 81
Ἐνασκήσειαι 94
Ἐν ὥρᾳ 106
Ἐξήλαυνον 64
Ἐξηνωμένους τῶν δακτύλων ib.
Ἐξεπείτηδες 35
Ἐξ Ἐφέσου 102
Ἐξωμίας 96
Ἐξωγκωμένη 81
Ἔοικε πενθεῖν 102
Ἐπεί 6
Ἐπ' ἐμὲ 10
Ἐπιμεμηνέναι ib.
Ἐπεὶ τάγε ἄλλα 11
Ἐπιλαβόμενος τῆς χειρός 25
Ἐπὶ Θέαν 48
Ἐπερειδομένῳ 63
Ἐπωμόσατο θεοὺς 67
Ἐπιεικεῖς 79, 99, 113
Ἐπφράσθης 80
Ἐπιπόλαιον 82
Ἐπιτηδεύω 85
Ἐπίσχες ον 84
Ἐπὶ τὸ Σίμωνα 87
Ἐπαφῆς 95
Ἐπέχω περὶ τούτου 115
Ἐρανίζεσθαι 102
Ἐρασθήσεταί σου 48
Ἐραστὴς ib.
Ἐρεχελοῦντα 32
Ἑρμῆς 42, 91
Ἔρωτα 49
Ἐσκαμμένα 57
Ἐσφήκωντο 66
Ἔστι 13
Ἑταῖρον 72
Ἕτοιμος λέγειν 97
Ἐτιθέμην 61
Ἔτνος 67

Ἐτέων

Ἐτέων p. 93
Εὐθὺ τῆς Φρυγίας 38
Εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος 48
Εὔφορβος 5
Εὐκράτης 60
Εὐτρεπισθῆναι 64
Εὖ ἴσθι 69
Εὔφορβος ἐγενόμην 70
Εὐτελές 76
Εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις 99
Εὐριπίδειον ib.
Ἔφεδρος 61
Ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας 71
Ἐφεστρίδα 81
Ἐφαντάζεο 9
Ἐφ' ὑμῖν 108
Ἐχασάμην 21
Ἑώνηται 96, 113

Z.

Ὁ Ζεύς 36

H.

Ἡ 11, 108
Ἡβηδόν 104
Ἤδη 8
Ἥδιστον ὄψον 55
Ἠϊόνα 24
Ἡλικιώτιδας ib.
Ἡμαγμένης 84
Ἡμεροδρομοῦντα 7
Ἡμιτελῆ δόμον 26
Ἡνιοχῶ 10
Ἥτις 86
Ἢν μὴ τρεῖς 111
Ἠξίους 66
Ἡνία 81
Ἥρα 40
Ἠράσθης 29, 66
Ἧψεν 67
Ἡσυχίη μακρή 93

Θ.

Θέτις 34
Θέας 37
Θερίζοντα 109
Θιασώτην 15
Θριγκίον p. 78
Θρύπτομαι 4

I.

Ἰδαία γυνή 36
Ἰδιώτας 116
Ἴδωμεν 15
Ἱερός εἰμι 86
τὴν Ἴλιον 49
τῷ Ἰλίῳ 29
Ἵμερος 49
Ἴνδαλμα 57
Ἵππῳ συγκεκροτημένη 80
Ἱππασία 9
Ἱπποκένταυρος 33
Ἴσως τινός 14
Ἴθι 51
Ἰχάδας 107
Ἴταμον 99
Ἰταλιώτης 96
Ἴφικλος 28
Ἰωνικόν 92

K.

Καλλιστεῖον 37
Καλλίνικε 31
Καλλίσφορον Ἥβην ib.
Καλαύροπα 40
Καλέμενος χαίρεις 76
Καινεύς 75
Κἂν τοῦτον 12
Κάπυρον 15
Καὶ ὅλως 78
Κάκιστα ἀνέμων 21
Κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ 1
Κατέσκληκε 88
Καταβαλέσθαι 91
Κατακέωνται 105
Καταγειήσομαι 110
Κατηφές 97
Καταστάντες βαδίζωμεν 41
Κατὰ Βουκόλον 42
Κατακλίνουσι 63
Κατὰ τὸν Ἡρακλέα 72
Καταφωρᾶσαι 87
Καρικῶν 107

Κεκονιμένον p. 7
Κεκομίσθ 58
Κεκλεισμένων τ̃ θυρῶν 86
Κεςος 44
Κεραμεῦν 67
Κηπωρός 100
Κινάβρας 13
Κλέψων τι 18
Κόλλοπι 12
Κοκκυζω 68
Κορύβαντες 9
Κȣριῶν 62
Κρονίοις 67
Κράτητα 76
Κυρῷ 82
Κυκεῶνα 103
Κυνόμυιαν 90
Κυρηναῖον 100
Κωμάσαι 101
Κωμάζω 12
Κωδῖον 51
Κωμιδῆ 52

Λ.

Λ Αλέειν 93
Λιχνεία 107
Λογιζόμενος 79
Λοξίας 104
Λυκαυγές 90

M.

M Αγγανεύειν 22
Μαινάδων Διονύσȣ 23
Μαίωτρα 20
Μειονεκτεῖν 40, 46
Μέταλλα 59
Μεταδιώκειν 115
Μετελθεῖν 100
Μετιών 101
Μετεμφιάζω 74
Μέντοι 2
Μή cum Indicat. 12
Μηδέ 71
Μή διέλαθον 89
Μήνιγγα 19
Μὴν 86
Μίδας p. 18
Μισθῶν περί 111
Μνησάρχȣ 55
Μυσάτλη 95
Μυῶν 82
Μυχίον τι 62

N.

N Εανικόν 106
Νεκροπομπός 7
Νεώνητον 4
Νέωτα 91
Νηρήδες 35
Ναθής 115

Ξ.

Ξενάγησον 1

O.

'O Γκᾶσθαι 12
Οἷα pro ȣ̃τως 11
Οἰκόσιτος 59
'Οϊζυρά 103
'Οκοῖα pro ὁποῖα 94
'Ομοτράπεζον 63
'Ομότεχνον 27
'Ομνύω τ̃ κύνα 105
'Οπισθογράφων βιβλίων 99
'Οποίων κ̀ ὁπόσων 109
"Οτε 2
Οὐκȣ̃ν 67
Οὐχ ὁρώμενος αὐτός 86
Οὗτος ὁ Πυθαγορικός 92
"Οφελος 54

Π.

Π Αγίς 112
Παλάθας 107
Πανόπη 34
Πανȣ̃ργος 22
Πάντα συνειλέονται 103
Παραγάγωμεν 92
Παραδόξȣ θέας 42
Παραπρεσβεύεις 39
Παρίππευον 25
Παροχȣ́μενος ib.
Πέπλον 24
Πεποιημένος 21

Πέπομφε p. 8
Περαίνειν 44
Περιεύσαντες 63
Περιπολοῦσι 9
Πέρσην 83
Πεσσεύων 104
Πηκτὶς 12
Πηνίκα 58
Πινναρά 68
Πίστιν, καὶ πηλὸν 81
Πλὴν 1
Πλεκτάνας 109
Πλαίζομαι 114
Ποδαπός 98
Πόθος 50
Ποίου τινὸς 80
Ποιμαίνων ποτέ 11
Ποντικὸν 96
Πονοῦσι 77
Ποτέ 2
Ποτνιωμένου 76
Πράξεις με 106
Πρᾶσις 91
Πρίαμος 36
Προάγειν 60, 70
Προδιδόναι 62
Προμνηστρίαν 48
Προόδου 51
Προξενοῦμαι 100
Προπέμποντες 81
Πρόποσι 11
Πρὸς cum Accuſ. & Dat. 40
Πρὸς ἀπόδειξιν 37
Προσεφέρεσθε 28
Πρὸς ὀλίγον 30
Πρὸς σὲ 73
Προσκρούσας 84
Πρωτεσίλαος 26
Πτηνὸς ὢν 57
Πυθαγόρᾳ ὄντι 56
Πυξάγραν 18
Πυῤῥίας 114
Πωλητήριον 91
Πωλοῦμαι 92
Πῶς οὖν 104

Ρ.

Ῥάβδος p. 18, 30
Ῥάκια 68
Ῥόπαλον 31
Ῥύπον 93

Σ.

Σαίνω 10
Σαπέρδην 78
Σείριον 105
Σελλιαίζω 96
Σεαυτὸν 95
περὶ Σικελίαν 101
Σίμων & Σιμωνίδης 69
Σίλφιον 90
Σιτεῖται cum Accuſ. 107
Σμιλίον 83
Σκυτοδέψης 108
Σολοικισμῶν 110
Σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ 44
Σοφιστής 72
Σοῦ 50
Συγκεκροτημένη 80
Συκοφάντην 78
Σύμβαμα 108
Συμφλεγμένοις 92
Συμπόσιον 34
Συνεκληρώθης 64
Συνενεγκοῦσαν 75
Συνηνέχθην 72
Συνίασι 92
Συῤῥακοῦσιος 106
Στομύλον 104
Στοιχεῖον 61
Σπαθῶσι 88
Σφῆκας 103
Σκέλος 114

Τ.

Τὰ αὐτὰ 40
ὦ Τᾶν 71
Ταναγραῖος 55
Τάραντα 96
Τἀργύριον 91
Τάτε ἄλλα 12
Τεθνᾶσι 22

Τειρεσίας

Τειρεσίας p. 74
Τελάνην ἵππον 85
Τεκταινόμενον 114
ὦ Τεράστιε 51
Τὰ τέτταρα 94
Τὶ retento accentu 18
Τίτιος 88
Τιθασὸς 98
Τινά 16, 20
Τινὸς tono retento 12, 14
Τίνα τὴν τέχνην 98
Τὸ pro τοῦτο 29
Τὸ τόξον 31
Τοιοῦτον 6
Τόμους 67
Τοῖσδεσι 94
Τοπαραυτίκα 91
Τουτέοισι 94
Τοὔνομα 96
Τουτί 98
Τρεῖς fortè pro τρίς 111
Τρίγωνον 94
Τριπέθητος 57
Τριβάνιον 98
Τρόπις 52
Τυρῷ 1
Τυφλὸς Ὅμηρος 58
Τῷ pro τίνι 16, 18
Τῷ δὴ pro ἐπὶ τῷ δή 103

Υ.

Υ Μέων, ὑμέες 102
Ὑμέναιος 50
ἐξ Ὑπαρχῆς 112
Ὑπέρρει 3
Ὑπερφυές 71
Ὑπηνέμιον 65
Ὑποβεβρεγμένος 59
Ὑποβολιμαῖον 32
Ὑποδιπνέω 61
Ὑποικουρῆσαι 81
Ὑσγινοβαφῆ 68

Φ.

Φ Αγόντα p. 56
Φειδίας 81
Φηγός 52
Φημί cum accentu 71
Φήσῃ αὐτὸς γεγενῆσθαι αἴτιος 27
Φθάνοις ἀνέμενος 113
Φθάσῃ καταπιὼν pro φθάσας καταπίῃ 109
Φθονεῖν ἄλλοις τοιοῦτο 87
Φίλος 54
Φιλοτησίας 65, 83
Φιλοδωρίας 106
Φυλάκιος 28

Χ.

Χ Αίρεις καλέμενος 76
Χάριτας 49
Χαρίτεσι 66
Χαλεπῶς 53
Χρυσίδας 23
Χρυσὸς ὁ καῖλος 80
ἐκ Χρυσοῦ 81
Χρηματισμούς 82
ἐν Χρῷ Χουρίαν 107

Ψ.

Ψυχήιον 95

Ω.

Ω Δὴ pro οὕτως 103
Ὠδὶπως 112
Ὠλένας λευκάς 44
Ὧν λέγεις 24
Ὦπυεν 74
ἐν Ὥρᾳ 106
τὴν Ὥραν λαμπρὸν 75
Ὥρα σοι 41
Ὡς pro ὅτι 11
Ὡς pro γάρ 61
Ὡς pro εἰς 79
Ὡς cum Indicat. 53, 73, 91

INDEX
VERBORUM LATINORUM

Quæ in SCHOLIIS reperiunda.

A.

ABderita unde vocatur Democritus p. 208
Achilles pulcher & cujus Fil. 117
Achivorum optimi petebant Helenam 164
Æacus 147
Ægyptus docuit Pythagoram Aſtronomiam 201
Ætna 130
Alceſtis uxor Admeti egregium pietatis exemplum 151
Alcmenæ Fil. Hercules 126, 153
Ambroſia 125
Amphitrite 145
Amphitryo 153
Amyclæ 141
Anchiſes 159
Antiopa 126
Anubis 210
Aphidne urbs Atticæ 184
Apollo 122
Aquæ Letheæ virtus 149
Arcadia 132
Areopagus 204
Argiva 164
Argos 126
Argus 161
Aſpaſia 187
Attica mina 217
Atys 127
Auctio 199
Aureum ſemur 185

B.

BAcchus p. 126
Bactra 184
Baculum Diogenis 204
Branchus 142

C.

PER Canem jurare 210
Cæneus 187
Calvaria 117
Carina loquax 168
Cecropes 195
Cerberus 211
Cereris filia Proſerpina 148
Ceſtus cingulum Veneris 162
Chios 119
Clymene 127
Clypeum aliud à ſcuto 189
Codrus 121
Coloſſus 192
Comatus Pythag. 200
Conflagratio mundi futura non ignota Philoſophis 209
Concio quotuplex 124
Convivator Ariſtippus 208
Corybantes 128
Cœnaculum 127
Crates Cynicus 188
Cretare Candia 146
Crotoniatas 186
Cræſi filius 201
Cræſus 191

A

A cruore flos p. 141
Cupido 121
Cyceonem 209
In Cygnum converſus Jupiter 164
Cyllenius 132
Cyrenæus Ariſtip. 208

D.

DAnae 126
Daphne 140
Diana 123
Dictæus 146
Dion Syracuſanus 212
Dodonæa ſylva 168
Dolium 206
Doris 129

E.

ECcho 131, 134
Elatus 187
Electra 217
Endymion 127
Epheſius Heracli 209
Euphorbus 171
Euripidis dictum 187

F.

FOrmica Indica 183
Femur aureum 185

G.

GAlea depoſita 162
Galene 154
Ganymedes 156
Græci in Italia 185
Gratiæ 165
Gryphus 104

H.

HArmonia 200
Hebe 152
Helena 146
Hercules 111
Hircum olere 131
Hippocentaurus 153
Hiſpidus 127
Homerus 154
Hymenæum 145
Hyacinthus 117

I.

JAcere jaculum p. 130
Japetus 142
Icarus 191
Ida 155
Impræſentiarum 188
Inſulto 129
Iphiclus 149
Iſis 185
Jupiter 121

L.

LAcæna 164
Lacedæmon 165
Leonina pellis 205
Lucina 139
Lotum 175
Lupus hians 177

M.

MÆnades 134, 143
Maia 124, 133
Marathon 13
Mercurius 125
Menelaus 185
Metas Volandi 172
Metapontici 186
Midas 174
Minerva 122
Miletenſis 186
Mitræ 143
Mneſarchida 170
Momus 157
Monile 197
Muccus 119
Muſæ 123

N.

NArciſſus 117
Nemea ſylva 135
Nerea 117
Nereides 145
Neptunus ib.
Niobe 216
Notus 143
Novitius pocillator 125

P.

Pæderaſtes p. 210
Palæſtra 125
Paris 147
Parthenium 133
Panthus 176
Patricii 121
Pelops 165
Perdiccas 194
Perditus 121
Pericles 186
Perſa 193
Perſeus 215
Phagus 169
Phaon 211
Pharetra 122
Phidias 192
Phœnicia 146
Phryx 120
Phrygia 156
Phylacenſis 149
Pity 134
Plagii 203
Pluto 152
Polypus 210
Præſtigium 201
Procax 120
Proteſilaus 146
Prurire 130
Ptolemæus 194

R.

Recens 117
Rhea 127

S.

Samio 171
Samius 201
Saperda 190
Saturnalibus 180
Sicula menſa p. 119
Septem chordis 137
Sicilia 129
Sidon 126
Simonides 180
Silpham 198
Sinopei 154
Sirius 214
Sparta 133
Stoicum 212
Superciliis 123

T.

Tanagræus 171
Tarentici 184
Tartarus 123
In Taurum Jup. 142
Taygetus 141
Tegeam 133
Teſtudo inventa 137
Theſeus 165
Theſſalia 154
Tireſias 187
Trigonum juramen. 202
Tritones 145
Troja 197
Tyro 117

V.

Varias formas 127
Vatem ſummum 201
Vellus aureum 167
Vimineum 189
Univerſitatis 200

X.

Xanthus 168

Z.

Zephyrus 141, 143

FINIS.

INDEX

GRÆCORUM VOCABULORUM

Quæ in SCHOLIIS ad Secundam Partem occurrunt.

A.

Αὐτὸν μετέλθοι p. 2
Ἄραρεν ib.
Ἄποινα 3
Ἄπρακτος ib.
Ἀποδόσεται 7
Ἀκȣ̈σα 11
Ἀποσπόμενον ib.
Ἄρειον πάγον 12
Ἀλθίωνος
Ἄλλως γȣ̃ν, &c. 14
Ἅτε ἐπίσκοπος 16
Αἱ μέλαιναι ib.
Ἄριστον γὰρ ἧπερ 18
Ἀμέλει 1
Ἀριστοφάνης καὶ εὐπόλιδι 19
Ἀλλὰ μὴ ἄρχων 20
Ἄχρι δή τις αὐτὸν 23
Ἀποτρόπαιον ὡς 25
Ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα 27
Ἀλȣρίδας ib.
Ἀνατίθεμαι καταγορȣ́μενα 29
Ἁπάσαις κρατεῖς ib.
Αὐτό 30
Ἄλλως ib.
Ἀσκληπιεῖον 31
Ἄρειον πάγον ib.
Ἀνακεῖον ib.
Αὐτοπυριτῶν 32
Ἀπάγχειν 34
Ἄγκιστρον ib.
Αὖαν 35
Ἀφυῶν 36
Ἀφυέστατος ib.
Ἀνιμήσθω p. 36
Ἀκαδημίαν 38
Ἀναγωγήν, n. 3. 39
Ἄντλοι, n. 5. 9
Ἀμβροσία 41
Ἀλιτήριον ib.
Ἀντερείδων 42
Ἄλις 43
Ἀκριβῆ ib.
Αὐθαίρετοι ib.
Ἄγȣσαν ib.
Ἀποβάθραν 44
Ἀράμενον ib.
Ἀσταφίδες ib.
Ἄμαρεν 46
Ἀπέφθȣ 47
Ἄντανδρον 48
Ἀγαπητὴ ἀμισθί 77
Ἀμέλγειν κἂν 52
Ἀπέκναιέ με 53
Ἄγχιστα 54
Ἀνιμήσεται ib.
Ἀπαγορεύσας ib.
Ἀοχλὴν, ἀποπλυσȣ̃μαι 56
Ἀνυσιμωτάτῳ, ἀνεπίγραφος 59
Ἀσκαρδαμυκτί 60
Ἀπότομοι, ἀλλ' ὑμεῖς γȣ̃ν 63
Ἀρχέτι 64
Ἀποσπάσας κρεῶν 69
Ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν 71
Ἀκαλλῆ ȣ̃σαν ib.
Ἀφθονία 72
Ἀνάγκη ib.

B.

BA'λλε p. 1
Βαϐυλωνίους 14
Βόλυτον, n. 1.
Βασιλικῷ πήχει 53
Βεϐυσμένος 43

Γ.

ΓΟ'ντας 12
Γοῦν 20. Γοργίαν 16
Γυναικίας 23
Γόητες 31. Γαλεός 35
Γελῶντα 41

Δ.

ΔΕ'χθε 2
Διαιτητήν 7
Δικάζεσθαι ib.
Δῆλος γοῦν ἐστιν, &c. 10
Διαίρει 15
Διογένην 17
Διονυσίοις 19
Δέον 24. Δῦναι 28
Δευτέρου κρατῆρος 29
Δεδεμένον 41. Δέτινα ib.
Διαμέλλομεν 43
Δράσαιμι 49
Δυσέρωτες 52
Διότι 67. Διατριϐήν 73
Δοτῆρας ἐάων 74

E.

'ΕΠίϐαλλε τῶν βώλων 1
'Εσὲ σοφοί 1
'Ες τοὺς κρατῆρας 2
Ἕκατι ῥημάτων 3
Εἴγε τῇ ἀδικίᾳ, &c. 5
'Εν τῷ μέρει 6
Εὐθύνας ὑποχών ib.
'Ες πεδίον, &c. ib.
Εἰκάσας 8. 'Ες τὸ, &c. 9
Ἑλκομένους ib.
'Εν κεραμικῷ ib.
Εἶτα 11. Εὐρόμην 12
Ἐνδέοντι 13
Ἐκκέχυται 18
Ἐπὶ χλευασμῷ 19
Εὐηθείας 20 Ἔγχει p. 21
Ἔφθην εἰρηκώς ib.
Ἐξορχούμενος 24
Εἴκαζον ib. Ἐκποδῶν ib.
Ἐπικουρίαι 26
Ἐξαλήλιπται 27
Ἐνεργῶς 28. Ἐν χρῷ 34
Ἔλεγχος ib.
Ἔνθα λήσειν ἤλπισας 35
Εἰδεχθής 36. Εἶεν 39
Ἐφήϐων 40
Ἐναγίσματα ib.
Ἐξημμένον 41. Εἶτα 42
Εὐάγαγος ib. Ἐνέδυ ib.
Εὐαγρίας 44. Εὐκλείδου ib.
Ἑκάτης 45. Ἔμϐαινε 46
Ἐξῆκει, Ἐπισήμου, Ἐπιδίους, Εὐγνώμον 47
Ἑαυτῷ ib.
Ἐγκαλεχθήσεσθαι 48
Ἐπεὶ τάχιστα 49
Ἐνέτεινας, Ἐνεπιμπράμην ib.
Εἴσω πόδες 50
Ἐκ διαμέτρου 51
Εὔπολις 19
Εὔζωνος 52
Εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν ib.
Ἐτεθήπειν 53. Ἐξυπτιάζων ib.
Ἐλογίζετο 54
Ἕωλον ib.
Εὔηρος, Ἐρετμόν 55
Ἐφ' ὅτῳ 56
Ἐτελέσθης, Ἐλευσίνια 57
Ἐγκαυμάτων, Ἐξαλήλιπται 58
Ἐμπολήσας 59
Ἐμπαροινῶν 60
Ἐγκριθείς 64
Ἐτιμησάμην ἄν. Εἰ γοῦν. Ἐξυνωκότα. Ἕωλον. Ἔφεσιν ἀγωνιῇ 65
Ἐγὼ γὰρ, &c. 66
Ἐπιτραπέντι ib.
Εἰ μέν. Εἰ μὴ τὸ, &c. Ἕωλον 67
Ἔπειτα 69

Ἐπιδώσει, Ἐξέτασις, Εὐδαιμονέστερον p. 70
Ἐπεὶ καὶ 72
Ἐναυσόμενος 74
Ἑστάναι ib.
Εἰ γὰρ γένοιτο ib.

Z.

ΖΑ'λην 22
Ζωγρεῖτ' οὐκακὸν ἄνδρα 2

H.

ΗΡέμα 10
Ἥντινα καὶ λέγεις 12
Ἢ καὶ σὲ, &c. 17
Ἤ τι γὰρ ἂν 20
Ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον 24
Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος 28
Ἡμισείας 40
Ἡ Ἄτροπος 42
Ἡ τοῦ Κύκλωπος 51
Ἡμῶν οἱ βίοι ib.
Ἡ κνίσσα 53
Ἡμεῖς εὐπλοῶμεν. Ἢ 55
Ἢ τῷ 57
Ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι 63
Ἦν τοίνυν πάλαι 69
Ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα 70
Ἥφαιστος 78

Θ.

ΘΥτικὸν μαχαιρίδιον 33
Θαλοῦ ib.
Θεσσαλὸν ὅν φῂς τοξότην 76
τὸν Θεὸν 15

I.

ΙΕ'ρέα 34
Ἰχθὺν λαλεῖν 37
Ἴσθι με ἔχων 66
Ἴσα ἐργάσεταί σε 78
Ἰάπετε 64

K.

ΚΑτεφάνη 9
Καὶ ξυνήγορον 13
Καπρίους 14. Καὶ δὴ 16
Κατηγορῆσαι ib.
Κωμῳδίας 19
Κατατεθηλυσμένος p. 23
Κατακύψαι 29
Κεῖται δ' ἐν μέσσοισι 30
Καθ' Ὅμηρον 31
Κλαγγηδὸν, ib. Κυνικοί 32
Κλωθοῖ, n. 2. 39
Κλωπεύει 40. Κατελιπάρει 42
Καὶ ὅπως 50. Κύκλωψ 51
Κρηπῖδα 52
Καλλίων 57. Κενή 60
Κρόνε, καὶ Ἰάπετε 64
Κατὰ τὸν ποιητὴν ib.
Καλῶς ἂν ἔχη ἔχον. Καὶ ὅπως, &c.
Καθυφῆς 65
Κονδύλους 69
Κατὰ κόῤῥης ib.
Κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον 70
Καὶ γὰρ ἐπλεονέκτουν 71
Κνισσῶν 74
Κνίσσα γίνεται ἐς οὐρανόν ib.
Κυοφορήσῃ 78

Λ.

ΛΑκιστὸν εὑρέσθαι μόρον 2
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα 4
Λωποδύτης 10
Λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει 21
Λάσθαια 35. Λυκείου 38
Λειπόνεως 41
Λογιζόμενος 42. Λαθὼν ib.
Λογισμῷ ib. Λακωνικῇ 54
Λιβανωτοῦ θυμιῶν 74

M.

ΜΗ' δὴ 3
Μηχανή τι διαφυγεῖν ib.
Μὴ κτεῖναι τὸν ἱκέτην ib.
Μηδὲ 8. Μία 10
Μέτει 15
Μὴ διαίρει, &c. 15
Μόνον παρέκυψα 22
Μετάστηθι 28. Μὲν γάρ 20
Μύριοι ὅσα τε φύλλα 31
Μά 46. Μεγαπένθης ib.
Μέγιστος 57
Μακάρων νήσων 59

Μεμωνημένος p. 62
Μέθη cum adj. ſing. 68
Μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου 70
Μᾶλλον δὲ, &c. 71
Μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας 73

N.

Νήματος 42
Νέκταρ 41

Ξ.

Ξυπαραζευχθείς 8
Ξυνήγορον 13

O.

Οὐκ ἔστι λέουσι 2
Οὐ δεινὰ πάσχειν 3
Οὐδὲν τὸ ἀμφεῖον δοκοῦν τῆς κόμης &c. 9
Οὐκοῦν 13. Ὀπώρας ib.
Οὐ μὴν ἀλλά 15
Οὐ δεδίας 18
Οὐκ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος 23
Οὗ τοὺς λόγους ποιεῖτο 24
Οὐκοῦν ib.
Οἱ Ἀθλοθέται ib.
Ὀπώρας 27. Ὁρμίαν 34
Ὁ ἁλιεὺς ἀνέθηκε ib.
Ὅ, τε, n. 4 39
Ὁ τὸ ξύλον 42
Ὀλιγωρίαν 43. Ὀμφακίας 44
Οὐ πολὺν χρόνον 46
Ὄρχος 49
Ὁ τὸ ξύλον 50
Ὅτι τί ib.
Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως 52
Οὐδὲν δέον 66. Ὁμιλίας 72
Οὐκ ἀτερπῆς 73. Ὅτι 74
Ὅπου γε εἰ καὶ ib.
Οὐ μὴν τοι γὰρ Οἶδα Θέτιν 75

Π.

Προσεπίζαλλε ὀστράκων 1
Πρὸς ἱκεσίου 2
Περὶ ἐμοῦ 6. Παρὰ αὐτῆς 8
Ποικίλη 10. Προσηνῆ ib.
Πρὸς τῆς κωμῳδίας ἐν Διονυσίοις 11
Παῤῥησιάδης p. 14
Πολιάδος 15. Προσθεῖσα 16
Πῶλον ib.
Πρὸς σὲ ἀποβλέπει 18
Πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι ib.
Πρᾶος ib.
Πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προσεοικότα 23
Παραινθούμενοι 26
Πτερόεντα ib. Παλάθην 30
Πέντε δὲ, &c. ib.
Πελασγικόν ib.
Παῤῥησιάδη 33
Πρυτανεῖον ib.
Περισπάσας ib. Πειραιῶς 35
Περιεπάρη τις 37
Προθεσμίας 38
Παρακέκρουσαι, n. 6. 39
Πόπανον 40. Παρ' ἕνα 43
Παραλελόγισαι ib.
Παρὰ τοσοῦτον, &c. ib.
Πέπειροι 44
Πλατὺ χρεμψάμενος 49
Προσεπατταλῶσα 51
Προσέχεται 52
Προτετηκυῖα ib.
Πορθμεῖα, πρόσκοπος 55
Πρότερον τέως. Τισιφόνη 57
Πρὸς τοῦ πατρός. Περὶ τὸν βίον 58
Πρόβαλλε 59
Προσκάλει, παρίστω, πελιδνὸς 61
Πυριφλεγέθοντος 62
Πρυτανείῳ 65
Πάνυ γοῦν 66
Παλαιὸν οὕτω 67
Πρὸς δῆτι. Παραβῶμεν αὐτῷ 72
Πολιτεύματι ib.
Πήγει 73. Πολλοστημόριον 77

P.

Ῥαδάμανθος 50

Σ.

Σύρος 14
Σταγειρίτας ib.
Σολέας ib. Σεμνότατα 17

Σοβ

Σοὶ γὰρ ὕδωρ ῥεῖ νῦν p. 21
Σησαμαῖ@ 30. Στοᾶς 31
Σοβῶν 41. Στόμιον 42
Συνεὶς 43. Στοίβαζε ib.
Σηπύαν 45. Συνοικίαν 52
Συνάρπασον 55. Σύφες 57
Στιγματίας 58
Σιλλαίνειν, Σταυρȣ̃ ἂν τιμήσαιτο 68.
Συγγνώμην 69

T.

TÒν ἀλιτήριον 1
Τῷ τρόπῳ ib.
Τὴν ἀξίαν 6. Τὸ πρὸ 7
Τῷ ἀθεραπεύτῳ 9
Τα ῥήματα ib.
Τῶν ἐγχέλεων ib.
Τὴν ἀξίαν ὧν δέδρακε 11
Τὴν θεόν 15
Τὰ σεαυτȣ̃ πρεσβεύειν 17
Τȣ̃το 18. Τοσȣ̃τον 19
Τἀναντία ἡμῖν 22
Ταῖν θεοῖν 24
Τεθάπασι 25
Τήνγε πρώτην 29. Τάλω 31
Τȣ̃ περιπάτȣ 32
Τοῖς Ἐπικȣρείοις ib.
Τραγοκȣρικῆ 34
Τί πράττειν, &c. 35
Τετρόπωται, n. 7. 39
Τȣ́τοις 40. Τάχα ib.
Τῷ Αἰάκῳ 42
Τάχȣς 43 *
Ταχεροί
Τετρυγημένοι 44
Τυμπάνȣ 45
Τύχη ἀγαθῆ 46
Τοσȣ̃τον 47. Τίς γάρ, &c. 48
Τȣ̓μπαλιν 53. Τοίνυν 56
Τὰ μεθ' ἡμέραν 61
Τῷ Κερβέρῳ Τάνταλον 62
Τὰ πλάσματα. τῷ χεῖρε 63
Τȣ̃τ' ἔφης ib.
Τὸ τȣ̃ λόγȣ ταῦτ' ἐστι 70
Τίθει 71. Ταῦρος 73
Τοσȣ̃τον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένῳ 77
Τὸν κάκιστα ἀπολȣ́μενον ib.

Υ.

ΥΠελθών 20
Ὑπὲρ 33
Ὑποδεδυκώς 35
Ὕσπληγγ@ 43
Ὑποσάγωμαι 47
Ὑποκελεῦσαι 55
Ὕαλ@, n. 5. 56
Ὑπερπεπαικότα 61
Ὑφίστασαι 66

Φ.

ΦΙλονεικότεροι 25
Φιλοσόφȣς ἥκειν 30
Φρυάγματ@ 60
Φῂς εἶναι 72

X.

XΡυσίον, n. 59. 32
Χοαί 40
Χάριν εἴσομαι 62

Ψ.

Ψῆττα 36

Ω.

ΩΣ πήρη πήρηφιν 1
Ὦ Ἀρίστιππε ib.
Ὥστε παραπείσει 14
Ὧν ἡμᾶς 19
Ὥστε ἐρήμην ἁλίσκεσθε 24
Ὦ μέγα σεμνὴ νίκη 29
Ὡς 30
Ὡς ἂν, &c. n. 86. 36
Ὥστε 41
Ὧν εἰ λαβοίμην 49
Ὡς 62
Ὡς ἔνι 67
Ὡς ἔοικε τὰ ἀπ' ἐκείνȣ 70
Ὤνησο 75

INDEX

VERBORUM LATINORUM

Quæ in LATINIS SCHOLIIS reperiuntur.

A.

ANyto & Melito p. 84
Aſphodelus 105
Ad Modicum 106
Accendente aliquod 128
Aliquis Thebis 121

B.

BEne habet tibi veritatem hic dicere 115

C.

CEramico 85
Callinicus 9
Contumeliam 118

D.

DIonyſia 86
Dimiſeris fugere 109

E.

EUrytus 82
E Megarâ 108
Et tu autem 119
Et Mulieres fabricatus eſt 130

F.

FOelicem 107
Fuit autem talis olim 125

G.

GObarem 107
Gratiam ſciam 119

H.

HAbilior ad dicendum 89
Helena & Polyxena 93
Habiles 118
Heſiodi ita dicentis 121
Homines effinxeris 130

I.

IXionis p. 85
Idiotæ 95
Idem quod Ilienſibus 98
Integram mihi colum neviſti 108
Indobatem & Heramitham 116
Inobediens 121
Juribus Patris 122
In audientiam impendere ib.
Involutas circa fumum 129
Ignem furtim 130

M.

MEgillus 116
Malleum fortiter dimitte 121
Maximè dixeris 128
Meipſum decepiſti 130
Melanteriam 113

N.

NON amplius indignare 105
Non remittere 106
Nupero Rege 110
Nihil utilem 122
Neque autem 125
Nihilominus 127
Non injucunda ib.
Nullo minor ſit 128

O.

OCcurrere tribunali 111
Obſcurus eſſe 120

P.

P.

PEnthei & Orphei p. 80
Pœcilo 87
Pyrrhiches 97
Phryne, vel Phryna, Symmiche vel Symmicha 116
Pro præclarâ illâ 121

Q.

QUomodo ſecure cave 112
Quod pueri eſt 123
Quantum felices 127

S.

SCeleſta famula 111
Sive ergo 112
Stigmatis p. 117
Saturne & Japete 121

T.

THamyris 82
Tardans 112
Titanem hunc 120
Thetin 131
Thebis 121

V.

VEctoribus 104
Uvæ paſſæ 107
Velut 125
Ubi 128
Vulcanus 121

FINIS.

BOOKS Printed for, and Sold by B. SPRINT, G. CONYERS, R. WILKIN, D. MIDWINTER, W. INNYS *and* R. MANBY, *and* B. MOTTE.

FAbulæ Æſopi Selectiores XL. Unà cum Interpretatione Interlineari, & Vocum omnium Explicatione. In uſum Scholarum. Editione Pariſienſi longè emaculatior.

M. *Accii Plauti* Comœdi quatuor ſelectæ, *Amphitruo, Captivi, Epidicus, Rudens*; cum Interpretatione & Notis quas in uſum Delphini edidit *Jacobus Operarius*: Selegit, recenſuit, indiceque adjecto Scholis aptavit *Samuelis Patrick.*

Archæologia Græca: Or, The Antiquities of *Greece*. In two Volumes. By *JOHN POTTER*, D. D. Vol. I. containing, I. The Civil Government of *Athens*, 2. The Religion of *Greece*. Vol II. Containing, 1. The Military Affairs of the *Græcians*. 2. Some of their Miſcellany Cuſtoms.

Compendium Græcum Novi Teſtamenti, continens, ex 7959 verſiculis totius N. Teſtamenti, tantùm Verſiculos 1900 (non tamen integros) in quibus omnes univerſi N. Teſtamenti voces, unà cum Verſione Latinâ, inveniuntur. Auctore *Johanne Leuſden*, Philoſ. Doctore, & Linguæ Sanctæ in Academiâ *Ultrajectinâ* Profeſſore Ordinario. In hac Editione non tantùm Themata Græc. & Voces derivatæ exprimuntur, uti fit in Edit. 2. & 3. ſed etiam Tempora Verborum adduntur, ut in Edit. 4. Et ne aliquid ubicunque deſideretur, cuilibet Voci aut Compoſitæ aut Derivatæ Radicem propriam adjicere placuit, Latinè redditam, in Tyronum gratiam. Editio Octava.

Nomenclatura Trilinguis Anglo Lat. Græc. Or, A Vocabulary Engliſh, Latin, and Greek; with a Collection of Sentences, Examples of the Five Declenſions, *&c.* by *P. K.* and *R. C.* The 10th Edition. Price 1 *s.*

Colloquia Trilinguia Ang. Lat. Græc. Or, The Scholar's Inſtructor, in familiar Forms, Rules of Civility, Fables Directions to make Themes, Orations, Declamations, Colloquies, Eſſays, Proverbs, Artificial Verſifying, Rules for Conſtruing, Pearſing, *&c.* The 2d Edition. Pr. 1 *s.*

Farnaby's Rhetorick. 1 *s.* 6 *d.* *Clavis Grammatica*, 1 *s.* Poſing of the Parts, 1 *s.* *Harmer*'s Catechiſm, Gr. Lat. 1 *s.* *Dugard*'s *Lucian*, 1 *s.* 6 *d.* *Cooper*'s Eng. Teacher, 1 *s.* *Cole*'s Lat. Dict. 6 *s.*

Dr. *Littleton*'s Dictionary, Quarto.

Cole's Latin and Engliſh Dictionary, Octavo.

Horatius, Juvenalis & Perſius, M. T. Ciceronis Orationes, in uſum Delphini, Octavo.